

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

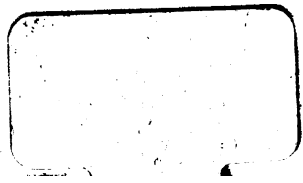
Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

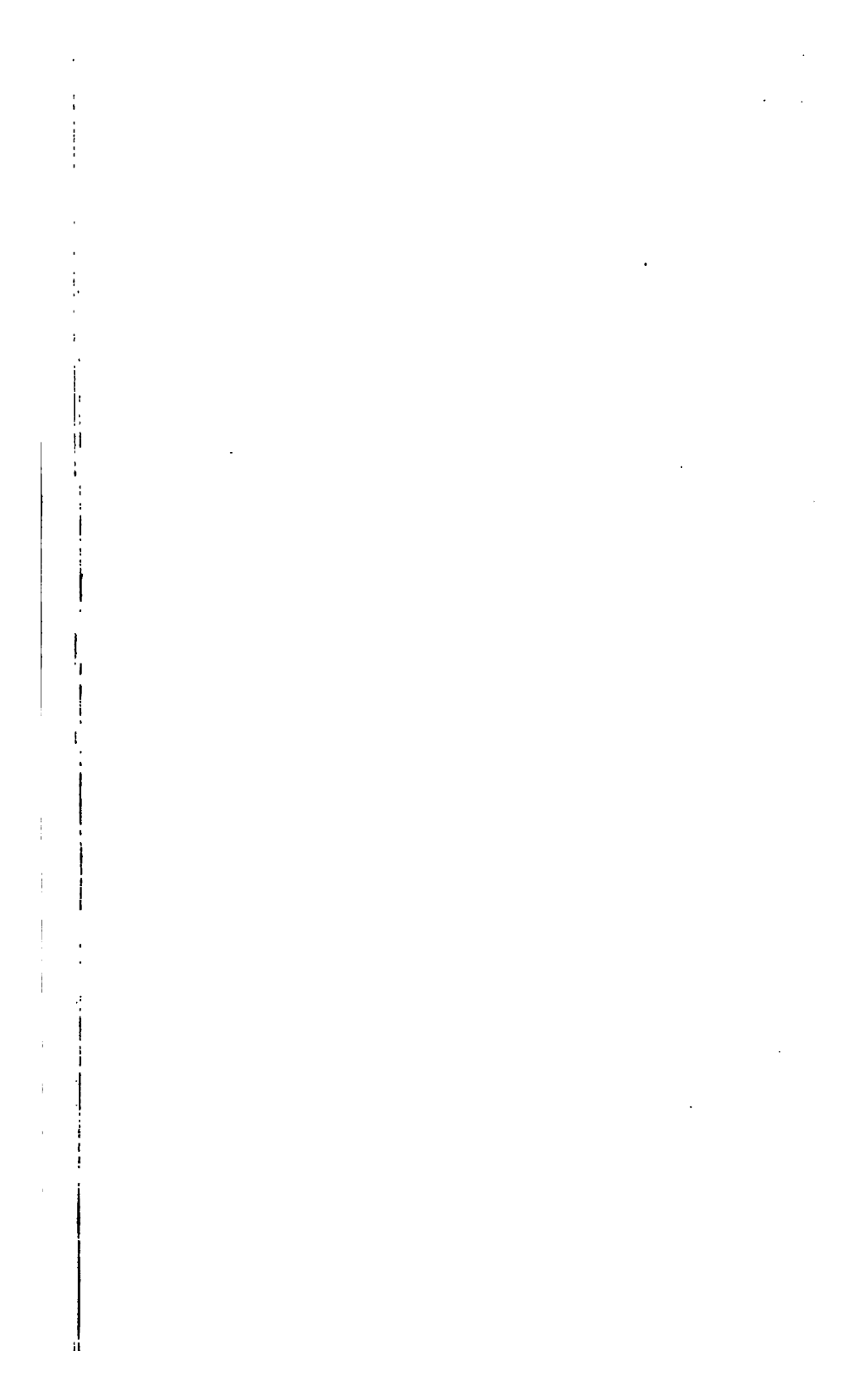
Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

GAL
Meteren.

HISTORIE

VAN DE

OORLOGEN en GESCHIEDENISSEN

der Nederlanderen, en derzelver Nabuuren;

Beginnende met den Jaare 1315, en
eindigende met den Jaare 1611:

D O O R —

EMANUËL VAN METEREN,

van Antwerpen:

Voorzien met Afbeeldingen der voortref-
lykste Perzonagiën van dien tyd.

Verbeterde Druk.

NEGENDE DEEL.

Te GORINCHEM,

By de Wed: van NICOLAAS GOETZEE,
Stads-Drukkeres, MDCCLXL

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1000 S. EAST ASIAN LIBRARY

CHICAGO, ILL. 60607

1000 S. EAST ASIAN LIBRARY

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

CHICAGO, ILL. 60607

Pag. 1

NEDERLANDSCHE HISTORIE.

KORTE INHOUD

VAN HET

ZEVENENTWINTIGSTE BOEK.

*Prins Maurits trekt met zyn leger in
„ Vlaanderen, daar hem Spinola
„ volgt, zoekende elkanderen voordee-
„ len af te zien: dog, ondertusſchen
„ vergaderde de Graaf van Busquoy
„ nog een leger op den Rbyn, den overtocht gereed
„ makende, derwaards Spinola toog: hy trekt,
„ den 3^{en} van Oogstmaand, met zyn sterk leger,
„ over den Rbyn en dus naar de Twent, wint Ol-
„ denzeel, en belegerd Lingen, dat zig ligt over-
„ geest; des hy, verblyd zynde, veele overwin-
„ ningen verzuimd. Prins Maurits volgt Spinola
„ uit Vlaanderen, dog te laat; des hy terſtond
„ zyne andere Sterkten bezet: ondertusſchen be-
„ stormen de Spaansche Bergen op den Zoom twee-
„ malen 's nagts, maar werden manlyk afgeſlaa-
IX Deel. XXVII Boek.   „ gen.*

B KORTE INHOUD VAN HET XXVII^{te} BOEK.

„ gen. Douglas, een valsche Engelsche Gezant,
 „ werd gestraft. Koeveijen werd gesterkt. Spi-
 „ nola trekt weder over den Rbyn; Prins Mau-
 „ rits volgde hem; en beide regten zy niet veel uit.
 „ Prins Maurits zendt uit, om het gedeelte van
 „ Trivultius by Mulhem op te slaan. dat hem mis-
 „ lukt. door Spinola's aankomst en wanorde, daar
 „ dapper gestreden werd, zonder grote overwin-
 „ ning, wederzygsh Volk blyvende, onder andere
 „ de Graaf Trivultius en Dommerville. Busquoy
 „ belegerd en wint Wachtendonk. terwyl Prince
 „ Maurits zyn aanslag op Gelder mistukt: by wint
 „ ook Cracou. De Hollanders neemen den Admi-
 „ raal van Gric Oorlogs-schepen, vaarende uit
 „ Duynkerken, en bangen het Volk. Die van
 „ Brugge maken eene Schans by Sluys. In Poolen
 „ sterft Samousky; in Nederland de Gravin
 „ van Aarschot en Brunswyk; te Geneve Theo-
 „ dorus Beza. De Land-Graaf van Hessen
 „ stield den oplopp in de Kerk te Marburgh.
 „ i Zameisweering in Engeland, om den Ko-
 „ ning, het Raadslof, enz. door buskruid in de
 „ lucht te doen springen, mitsgaders het regts-
 „ geding en de straf-oeffening over de i Zamen-
 „ sweerders en den Vader Garret. Oversten der
 „ Jesuïeten, werd beschreeven. Stephanus Botsch-
 „ kay staat op tegen de keizerlyke en maakt zig
 „ Heer van Transilvaniën. daar by de Hongaren,
 „ om hunne vryheid, voorregten en Godsdienst zig
 „ voegen; des uez Turk Strigonium wint. Die van
 „ Walachiën en Moldaviën vereenigen met de
 „ Hongaren. en verzoeken Vrede en den Aards-
 „ Hertog Matthias tot hunnen Koning; 'er werd
 „ bestand gemaakt. Sigismundus van Poolen
 „ trouwd zyner Vrouws Zuster. Hertog Karel
 „ van Sweeden werd van de Poolen geslaagen.
 „ Spinola reisde naar Spanje. De Gouverneur
 „ en Kapitein van Lingen werden gestraft. Wat
 „ voorraad van geld en middelen in de vereenigde
 „ Lan-

KORTE INHOUD VAN HET XXVII^{te} BOEK. 9

„ Landen gemaakt is , en zy wapenen ter Zee ;
 „ desgelyks deden zy in Spanje. Vier schee-
 „ pen uit Peru brengende , vergaan. Don
 „ Louys Faysardo neemt eenige Hollandsche Zout-
 „ schepen. De Staten verhieden naar Spanje te
 „ vaaren. De Admiraal van Zeeland boud , met
 „ zyne schepen , de Oost-Indische Vloot-binnen
 „ Lisabon i' huis , en keerd dus weder. Verbaal
 „ van den kryg en het beleg van Brunsdyk. Ver-
 „ dugo en Terrailles komen binnen Bresfort , dog
 „ werden weder uitgedwongen. Grote wind den
 „ 27sten van Lentemaand. De Koning van Frank-
 „ ryk trekt met een leger tegen Boullion , met
 „ agterdenken van den Aards-Hertog , maar het
 „ geschild werd geslisd. Philips , Graaf van Ho-
 „ benlo , Justus Lipsius , en Andrea Doria ster-
 „ ven. Der Spaanschen aanslag op Sluys gemisd.
 „ De Sterkten van Woude en Hoogstraten werden
 „ gestild ; desgelyks de begonne ophloop te Antwer-
 „ pen.”

„ Dit alles is geschied binnen 1 Jaar , onder de
 Regeering van den Aards-Hertog aan de eene , en
 Prince Maurits en Graaf Willem van Nassau aan de
 andere zyde , in de Jaaren 1605 en 1606.

1605.

NEDERLANDSCHE HISTORIE.

ZEVENENTWINTIGSTE BOEK.

Prins
Maurits,
met zyn
leger te
Water-
vliet ge-
komen,
werd van
Spinola
gevolgd.

WY hebben te vooren gezegd, dat Prins Maurits met een taamlyk legër, genoegzaam tegen zynen zin, naar Vlaanderen gévaaren, te Watervliet gekomen was, en zig daar gesterkt had; daar hem de Marquies Spinola, des Konings van Spanje en des Aards-Hertogs Veld-Overste, over eene brüg van Antwerpen over de Schelde wel ras gevolgd was, die zig daar tegen sterkte, zynde de gelegenheid der landsdouw 'er zeer bekwaam toe, daar zy daaglysch, zo veel de plaatzen toelieten, met elkanderen schermutzelden en elkanderen voordeelen zогten af te neemen.

Prins Maurits maakte eenige aanslaagen, om de Schans de Patientie te neemen; maar die werd te wel gehouden: des hy, ziende, dat Spinola zo sterk was, en daaglysch sterker werd, om verder eenig groot beleg in Vlaanderen voor te neemen, allen toegang tot Ysendyk zогt af te snyden, en den dyk te sterken, zynde alle het omliggende land laag en wateragtig, en heeft daar sterke Schanssen gemaakt en 'er de Zee laten omlooopen. De Marquies Spinola meende, den 12^{den} van Zomermaand, eene Haaven, daar in des legers voorraad-scheepen laagen, by laag water te bespringen; maar de plaats gesterkt vindende, zyn 'er veele geslaagen, vermoord en van de scheepen geschooten. Spinola's Volk had eens heimlyk den weg naar het leger van Aar-

Aardenburg bezet, meenende daar Prince Maurits, 1605, met weinig Volk doorkomende, te onderscheppen; dog dit, gemerkt zynde, werd voorgekomen.

Terwyl deeze legers dus hier laagen, had de Aards-Hertog, onder Busquoy, nog een ander leger by den Rhyn vergaderd, daar wel vyfduizend Italianen bykwamen, en de Spanjaarden, die zo lang te Doeveren geleege hadden, met nog tweeduizend Engelsche, onder den Grave van Arondel, ook Schotten en Ieren verwagt werden, met vast voorneemen, om te zamen Sluys en Rbynberk te belegeren, vermits de Aards-Hertog nooit zo sterk van Volk geweest was, dan toen.

Busquoy trekt met zyn leger over den Rhyn.

In Hooimaand maakte Busquoy gereedschap, om by Keulen over den Rhyn te trekken, scheepen, schuiten en ponten vergaaderende, en heeft eenige Uitleggers der Staten van Holland, den doortogt van den Rhyn bewaarende, door grof Geschut doen afzakken; dus werden zy meester van den Rhyn, voeren dien over, en brandschatten het Land rondom, met het Dorp Mulhem, voor duizend daalders, hebbende vrien uit- en ingang te Keulen, door gunst der Overheid, alles, wat zy noodig hadden, daar voor geld krygende. Boven Keulen monsterde hy zyn leger, daar 's Paus Gezant dat zeer feestlyk; zeegende, en zy zyn, eenige Daagen daarna, langs den Rhyn afgekomen, hebben zig te Wiltler nedergeslaagen, en aan beide zyden van den Rhyn Schanssen gemaakt, om tusschen beide eene brug over den Rhyn te leggen, welke te Keulen gemaakt werd: zy trokken op Keizers-Weert, dat zy scheenen te willen belegeren; dog die Stad werd hun, uit vrees, geoopend, maar het Kasteel, door den Medehelper van Keulen, met Volk bezet; zy begonnen 'er alom de voetschappen van den Admirant van Arragon, in 't Jaar 1598, te volgen.

Busquoy monsterd zyn leger.

De Spaansche het gansche Land daar omtrend doorlopende, is, den 25sten van Zomermaand, de oude Stad Meurs geheel afgebrand, zonder dat

Meurs afgebrand, den 25 Juny.

1605. men wist, hoe de brand ontstaan was, denkende, dat het heinlyk door de Spaansche geschied was, maar het werd nooit regt ontdekt.

Prins
Maurits
zond een
klein le-
ger by den
Rhyu.

Op de tyding der afkomst van des Aards-Hertogs leger op den Rhyu, zond Prins Maurits een deel Voet- en Paerde Volk naar Rhyu, onder het beleid van Graaf Ernest van Naslau, en deszelfs Broeder, Graaf Hendrik, die terstond de Stad versterkten en van allen nooddrift verzorgd hebben, met toezigt van alle de Sterkten, makende daar omtrend een klein leger met Geschut, leggende eene brug over den Rhyu, om ook de nabuurige Sreden Wezel, Rees, Emmerik en andere te beschermen, vreesende die voor inval, gelyk de Admirant, 6 Jaaren te vooren, gedaan had: waarom die van Wezel een deel Volk aannaamen, sterkten hunne Stad, monsterden hunne Burgery en hielden verstand en vriendschap met de voorz. Graven: ondertuschen schreeven die van

Die van
Wezel
stellen zig
tot tegen-
weer.

Lir, Oldenzeel, Grol en Bresfort om Volk en allen nooddrift, elk den aantfoort der Spaansche vreesende. De Afgevaardigde der Staten, met deeze Graven, by Rhyu, liggende, beloofden die Sreden tyds genoeg van Volk te voorzien, dat zy nogtans lang daar na verzuimden, om dat zy 'er in 't eerst zelfs hun Volk noodig hadden tot het maken van vercheide afsnydzels en buiten-werken, en na het vervaerdigen van dezelve, door te kleine gedagten, die zy van hunnen Vyand hadden, niet kunvende gelooven, dat Spinola onverdagt zo ver over den Rhyu zou trekken, daar hy een leger tegen hem zou vinden, dat hem zyne voeragie en leefstogt, en zulks in een dor Land, mogt afsnyden: deeze gemeene gesprekken, onagtzaamheid veroorzaakende, gaven Spinola reeden, en hoop van goeden uitslag, het inrekken voor te neemen. Ondertuschen vielen 'er dargyksche ontmoetingen van het wederzytsche Paerde-Volk, tot winst en verlies, voor. De Spanische sloegen eens eene ryke gevecht af. Graaf Ernest had gaerne Busquoy beleet zyne

zyne Schansien op der Rhyn te maken, en met eenen oprogt zyn leger besprongen; dog die aanslag behaagde de Afgevaardigde der Staten niet, maar zy wilden, dat men Prince Maurits komst uit Vlaanderen zou verwagten. Als nu Busquy den doortogt over den Rhyn bevryd had, is Spinola den 6^{den} van Hooimaand, uit Vlaanderen getrokken, geen middel ziende, om Stuys te beleggen, zynde Yfendyk, de bekwaamste toegang, sterk met Schanssen bezet. Hy liet Grave Fredrik van den Berg, met goede magten, in Vlaanderen, trok met eenige benden opwaerts, bragt aan den Rhyn omtrend vyftienduizend Mannen by een, en kwam daar mede omtrend Rueroort. Den 24ten dreef hy de Hollanders, met Geschut, den Rhyn af, verzorgde zig van Keulen af van leestogt en allen nooddrift, en trok daar omtrend met zyn Volk over den Rhyn: daar verstaande, dat binnen Oidenzeel en Lingen geen Volk genoeg was, ter bezetting van de plaatsen, en men in Lingen alle de Sterkten vermaakte, dus dat die Plaats onsterk was, heeft hy, den 3^{ien} van Oogstmaand, tegen den avond, eenige Kornetten Paerden met Pioniers voor uit gezonden, om de weegen alom effen te maken: den 4^{den}, 's morgens, trokken zes Kornetten Paerden weg, met vier ponten, en veele andere schuiten van alle soorten, op waagens gelaaden, om over de Rivieren te trekken, en daar by vierentwintig Vaandelen Voet-Volk, gevolgd van elf stukken Geschut van verscheide grootte, en eenige honderd waagens met allerhande Krygs-tuig: deeze volgden nog vierentwintig Vaandelen Voet-Volk in drie slag-orden, en met die de gansche hoop en het weerloos Volk: daar na trok Spinola, met het overig Voet- en Paerde-Volk, dat den togt besloot, te zamen gereekend op vyftienduizend te voet en drieduizend te paerd, veelryds aan beide zyden trekkende, met waagens beslooten, neemende dus den weg door het Duisburger Woldt over Dorsten en Coesvelt,

Spinola trekt uit Vlaanderen naar den Rhyn.

Spinola trekt met heikragt naar Vriesland.

1605

en drong dus in Twent, daar niet eene Sterkte lag. Eenige Rulers van voor Berk zyn hem sterk gevolgd, en hebben veele volgers en waagens betrappt en genoomen; maar de Afgevaardigde der Staten volgden niet zo schielyk, als de zaak vereischte, byzonder, dewyl zy te vooren maar vyf Vaandelen Voet-Volk naar Lingen hadden gezonden, die niet in staat waren de plaats te beschermen.

Wint Oudenzoel.

Bûsquoy bleef, met eenige duizend Mannen, by den Rhyn, om den doortogt en de Schanssen te bewaaren en sterken; maar Spinola kwam, den 8ten van Oogstmaand, met zyn leger by Oldenzeel, welke plaats niet sterk is en maar drie Vaandelen ter bezetting had: dien zelven nacht begon hy zyne begravingen; kwam daar mede omtrend de Gragt, plantte elf stukken Getichut, en deed daar uit, den 9den, omtrend zesendertig scheuten, daar door hy die van binnen in zulk eene vrees bragt, dat zy begonnen te handelen, en hem dien zelven Dag, op eerlyke voorwaarden, de Stad overgaven.

Deeze haastige en goede uitslag deed hem nog dien Dag het grootste deel van zyn leger naar Lingen zenden, daar in maar omtrend vyfhonderd Mannen waren, over welke Kapitein Maerten Kobben het bevel had, en Aalbrecht van IJtersum was 'er Drosfaard: daar waren nog binnen de Kapiteins Jan de Witte, Jan Ruysch, Jan van Dyck, Ernst Millinga, Nicolaas Audart, en de Lphenant van Willem van Intema, meest goede Kapiteins en Officiers. De plaats lag aan veele oorden nog oopen, de Wallen waren gebrooken, geene Borstweeringen opgezet, en de Moolens stonden nog ter verdieping in de Gragten; zo dat het veranderen der oude Vesting werken 'er eene grote oorzaak gaf. De Graven van Nassau hadden, omtrend Rhynerk liggende, beloofd in tyds de plaats te voorzien, dat nogtans niet geschiedde, en op veelerlei wyzen verontschuldigd werd, inzonderheid meenden zy genoeg gedaan te hebben, dat zy, onder vyf Vaande-

Regeering van Koning Philips.

delen, omtrend driehonderd Mannen daar in gezonden, en de overige uitgesteld hadden tot de komst van zyne Excellentie uit Vlaanderen.

Belegerd
en wint
Li gen,
den 19
Augustus.

De gelegenheid der Plaats gaf Spinola eenig nadenken; dog eindlyk vond hy, tot behoud van zyn leger, noodig zyn geluk te volgen, en daarom in haast de plaats aan te tasten, en zond, den 8ten, honderd vyftig Ruiters, om de Koejen uit de weiden der Stad weg te neemen, en 's anderendaags omtrend tweeduizend Paerden, om de Stad te be- rennen en bezetten, is, den 10den, met zyn gansche leger van Oldenzeel gevolgd, en begon dien avond op vier plaatsen de loopgraven te oopenen, daar tegen die van binnen met dat weinige Volk genoeg te doen hadden, om hunne Wallen en Borstweringen bekwaam te maken, om hun Geschut te planten, en door schiet-geweer de loopgraven te beletten. Den 12den stelden die van buiten vier Schiet-schansen, om bresfen te schieten, behalven nog eenige stukken, hier en daar geplaat, om verweeringen te beletten, elken Dag schietende, tot dat zy van twee Bolwerken de punten hadden afgeschooten, en ten laarsten, door behulp der ondiepe Gragten, met hunne loopgraven zo ver waren gekomen, dat zy, op eenen vroegen morgen, tus- schen 2 en 3 Uuren, in 't afgeschootte Bolwerk bezig waren.

De zaaken dus staande, is de Predikant, Johan- nes Speinhoven, met den ganschen Kerkenraad, by den Kommandeur Kobben op de Wallen gekomen, hem met schreijen biddende zo veel onnoozel bloed te verschoonen: als de Kommandeur antwoordde, dat hy beslooten had zyne eer te betragten, heeft de Predikant oopentlyk betuigd, dat alle het on- noozel bloed, dat door dit zyn styf voorneemen ver- gooten zou werden, op hem en zyne Kinderen zou komen, en is dus van daar gegaan. Kort om, die van binnen, hun klein getal van Volk aanmerken- de, zynde de Burgery maar driehonderd wel gewa-

1605 pende Mannen, van welke eenige oopentlyk het Guarnizoen dreigden een Bolwerk in te neemen en zelfs verdrag te maken, indien zy dat niet doen wilden, zy niet meer dan eenen Konstapel met eene hand en niet veel lood hebbende, zo dat zy tinne kogels moesten laten gieten, en geen ontzet verneemende, ook niet wetende, of zyne Excellentie uit Vlaanderen gekomen was of niet, naamen, den 18^{den}, een besluit met Spinola te verdraagen, doende den trommel slaan, en hebben zig, op dezelve voorwaarden als Oldenzeel, overgegeven, het welk alles Spinola zeer verhaaste, eer die van binnen kennis mogten krygen, dat hun ontzet voor hand was.

Spinola verzuimd zyne overwinning te vervolgen.

Prins Maurits trekt uit Vlaanderen, om Spinola te volgen.

Door deeze onverwagte en schielijke overwinning werd Spinola als dronken, zo dat hy zelfs niet wist, hoe zig te gedraagen, en bleef zeer slegt daar eenige Daagen stil liggen: onderruschen had Prins Maurits zyne Plaatzen in Vlaanderen zeer wel gestrekt, en twee volkooime Sterkten gemaakt, tegen over elkanderen, een half uur van Ytendyk, de Roode Hoek genoemd, die wel voorzien werden, brengende het Zee-water daar rondom, vermits Spinola nog veel Volk in Vlaanderen gelaten had; hoorende, dat Spinola sterk naar den Rhyn trok, is hy, den 4^{den}, ook uit Vlaanderen getrokken, latende daar vyftig Vaandelen Volk, onder de bestuuring van den Heere van der Noot, en is, met den Mark-Grave van Brandenburg, over Dordrecht te Deventer wel aangekomen.

Keulsche hulp aan Spinola.

De Staten der vereenigde Landen hebben alle vry brieven, om goederen den Rhyn op te voeren, verbooden, en verder goede orde gesteld, dat hunne Vyanden geen leeftogt toegevoerd zou werden, met bevel den Vyand die alzins af te snyden, om dat Spinola zynen meesten nooddruft van Keulen had, de Stad zelfs her geleide gevende.

Prins Maurits ontbood terstond te Deventer by zig zynen Broeder, Graaf Hendrik, met het meeste Volk,

Volk, dat op den Rhyn lag, latende daar alleen agt-entwintig Vaandelen: by hem kwamen agt nieuwe Vaandelen Engelsche en tien Vaandelen uit de Guarnizoenen; vyfentwintig Vaande'en waren met hem uit Vlaanderen gekomen, met nog tien van den Rhyn, meenende Lingen in haast te gaan ontzetten; maar eer dit Volk kon by een komen en den sleep met de toebehooren van het Geschut kon by zig krygen, daar van de Generaals ook hun best niet deeden, liep veel tyd weg; de wind tegen zynde, om het gereedschap op te voeren, veragterde ook veel: ten laastten meende hy, den 20sten, 's morgens tot het ontzet te vertrukken, dat, wegens het laaden van het Krygs-tuig op waagens, tot den 21sten uitgesteld werd, dog kreeg 's nagts, tot grote verwondering en verslaagenheid, tyding van het verlies. Prins Maurits had, om dit ontzet tydlyk te doen, al zyn Volk by een gehouden, en geene Plaatzen van buitengewoon Guarnizoen voorzien, te kleine gedagten van zynen Vyand hebbende, zo dat Koeverden, de Bourtagne, Bellingerwolde, en andre noodige doortogten, om in Vriesland en Groningerland te komen, niet dan met het gewoone Guarnizoen bezet waren, onder welke, by het overgaan van Lingen, zulk een schrik kwam, dat eenige van die ligt in handen van Spinola zouden gevallen hebben, had hy terstond voortgetrokken.

Spinola
verzameld
veel o-
verwin-
ningen.

De zaaken stonden binnen Embden, ook zo verward, dat, zo hy 'er terstond was voorgekomen, de Stad hem niet ontgaan zou hebben; maar hy was, gelyk wy gezegd hebben, zo dronken van en verblyd over zyne overwinning van Lingen, dat hy zyn geluk voorhy zag, en op het vervolgen weinig dagt, latende Graaf Fredrik van den Berg in Vlaanderen, die hem in Vriesland noodzaaklyker was geweest; maar hy mistrouwde de inlandsche Officiers, en schreef zyne eige vreemde te veel toe.

Nog grotere onvoorzigtigheid had hy te voeren be-

Prins
Maurits
verzuimd
Lingen te
ontzet-
ten, en
versterkt
zyne
Guarni-
zoenen.

De Rit-
meester
Thomas
Filler
doet
Krygs-
varrig-
tingen.

begaan, na het overgaan van Oldenzeel: had hy toen ingetrokken op Koeverden, hy had doortogt gehad op Groningen of Vriesland, en zou pergens, naar de gemeene gedagten van Verstandigen, groten tegenstand gevonden hebben, dewyl Prins Maurits toen, nog in 6 Daagen daar na, geenen merklyken hoop Volk by zig had: des Prins Maurits Gode de eer toefschreef, dat hy Spinola had verblind en eenen anderen weg doen neemen. Zo haast hy het verlies van Lingen verstaan had, zond hy meer Volk naar Koeverden en de Bourtagne, doortogten van belang: naar Groningen zond hy Graaf Willem, met nog agttien Vaandelen Voet-Knegten en zes Vaanen Ruiters, om, op het behoud van die Plaatzten te letten, met welke die, den 23sten, binnen Groningen kwam, en 'er alles verzeekerde, daar alles, voor zyne komst, zeer in wanhoop gestaan had. Prins Maurits bleef, met het grote leger, op de Yfala liggen, om het Land daar te dekken, verzorgde alle Plaatzten, en zond binnen Grol nog twaalf Vaandelen by de zes, die 'er te vooren waren: binnen Brefort zond hy vyf Vaandelen, en een Regiment naar Duysburg, om den Waerd daar te beschanssen, en is eindlyk, op het sterk aanhouden van die van Vriesland en Groningen, naar Koeverden getrokken, en daar den 31sten gekomen, daar Graaf Willem 's anderendaagsch met zyn Volk by hem kwam, zo dat zy te zamen sterk waren negenduizend te voet en drieduizend te paerd, om 'er allen verderen inval te beletten, en Spinola afbreuk te doen, daar ras schermutzelingen en gelukkige gevallen tuschen het loopende Krygs-Volk voorvielen: onder andere, als Spinola eenige benden gezonden had naar de doortogten van de Bourtagne, om die te beproeven, ontmoetten die den Ritmeester Thomas Filler, een kloek ervaare Ruiters, die een Overste onder de Gemutineerde was geweest, en, na eene goede zom geld ontfangen te hebben, aan Prince Maurits zyde was gevallen, met

met eenen goeden hoop van de zyne, die zig niet langer in des Aards-Hertogs dienst betrouwden: 1605
 deeze sloeg Spinola's Volk dapper, nam en joeg hun meermaalen goede buiten af: onder andere heeft hy den Grave van Solre en den Baron de la Chau, uit het Geslagt van Gruythuyzen, Dogters Man van den Præsident Richardot, gaande met een geleide naar het leger, geslaagen; daar de la Chau dood bleef.

Maerten Kobben, Kommandeur, Albert van Yttersom, Drossaard, en de Kapitains van Lingen, werden alle, by hunne komst, te gelyk gevangen gesteld, om het overgeven te verantwoorden.

Ondertuschen lag Spinola voor Lingen stil; de ^{Spinola sterkt Lingen.} Bolwerken en eenige halve Maanen opmakende, om 'er twee- of drieduizend Mannen in Guarnizoen te laten: verder herffelde hy de Kerken, en bragt alles wedet op den voer van den Roomschen Godsdienst, denkende, of Prins Maurits hem van voor Deventer zou willen komen bezoeken; daar toe nogtans, wegens de verstroojingen van zyn Volk in de Gaarnizoenen, geene waarschyntlykheid was.

Terwyl deeze legers in Vriesland waren, heeft de Aards-Hertog, zig sterk van Krygs-Volk bevin- ^{Bergen op den Zoom, door den Heere van Hericourt en du Terrail, besprongen den 21 Augustus.} dende, eenen aanslag voorgenoomen, om Bergen op den Zoom, in Brabant geleege, te beklommen, onder het beleid van de la Biche, Heer van Hericourt, Gouverneur van Hulst, en eenen du Terrail, een Franschman; hier Balling zynde, die zig beroemde een Meester te zyn in Nederlandsche Steden met Springers in te neemen: zy vergaderden ten dien einde te Beveren, in 't Land van Waas, op Blokkers-Dyk, omtrend vierduizend Mannen te voet en drie Vaanen Ruiters, voorgevende eenen aanslag op Kadfand te hebben, hebbende daar toe gereedfchap voor handen; maar den 21sten van Oogstmaand, zynde een Omgang of Kermis-Dag te Antwerpen, hebben zy de Poorten toegehouden, en zyn, tegen den avond, met de Paerden

den uitgereeden, hebben verder van Vlaanderen het Volk van Kallo doen overzetten, kwamen voor den dag voor Bergen op aen Zoom, trokken, langs het verdronke Land, het Noordland genoemd, door de Stads Haaven, alzo het toen laag Water was, en beklommen aanstonds het buiten-werk Bek-af met omtrend duizend Mannen: de Schild-Wagt daar maakte alarm en schoot tweemaal op den Vyand; maar de Wagts daer, niet magtig zynde zuik eene meenigte te wederstaan, heeft dat buiten-werk verlaten, zig vertrekkende agter over den Houwers Dyk onder de storm-paalen van den Watermoolen, schuilende onder de vleugelen der Stad. De Bespringers dit buiten-werk veroverd hebbende, verdeelden zig in twee hoopen, breekende de een de stormpaalen van de Vertrek-Wal, die tot bescherming van St. Jakobs Poort ligt, af, naamen die Vertrek-Wal in. meenden, dat zy nu in de Stad waren, en riepen, *Ville gaignt, couragie, vive la Messe*, en dergelyke; maar de Burgery met het Guarnizoen weerde zig dapper met schieten, steeken en slaan; en toen hun buskruid en lood ontbrak, wederstonden zy hen met steenen, zo dat zy moesten afwyken en de vlugt neemen, eer het Water wiesch, en veele bleven in 't slyk steeken. De andere hoop is langs den Haavendyk, onder aan den voet van het voorn: buiten werk, naar de Stad genaaderd, en hebben in korten tyd twee sterke Staketzels-Poorten, die buiten de Waterpoort stonden, door Springers geoopend, daar door zy zig aanstonds met geheele hoopen naar de Waterpoort begaven, daar zy, na dat zy een hekken-werk ter neder gedrongen hadden, ook eenen Springer voorhingen; maar die sprong niet, en de Meester, die dat aanstak, werd, met andere, met steenen dood gesmeeten: boven deeze Poort werd een braaf Luitenant, van de Kompagnie van Kapitein Bernard Pluchart, dood geschooten; nog eenige werden wel gekwetst, maar daar bleeven 'er geene meer dood: na dat zy lang te vergeefsch gevog-

vogten en verzuimd hadden met het laag Water door de Haaven in te breeken, dat toen doenlyk was, maar nu begon het weder te wasen, moesten de Bespringers afwyken. 1609

De Ridder Paulus Bax, Gouverneur, vertoonde zich over al, daar de meeste nood was, gevende bevel en moed aan de Burgers en Soldaten; nog tans was die Stad, zonder de Godlyke zorg, in oogenfchyntlyk gevaar, zynde de helf van het Garnizoen maar op de Wagt, op zulk eenen aanslag niet denkende, en hunne Vyand aankomende met Springers en vreemd Krygs-tuig, daar mede zy, in weinig tyd, storm paalen en Poorten in stukken braaken, en aanstonds konden doorloopen en in geleederen trekken, en hadden hun stuk byna voltoerd, eer de Burgers en Soldaten by de Poorten konden komen, door de grootte der Stad en dat elk in rust was.

Dapperheid van
Paulus
Bax.

Het oogmerk der Spanjaarden was, nadien zy verzeekerd waren, dat de Voor-Stad swak van Garnizoen was, dat aanstonds, de Waterpoort geöppend zynde, de voorn: duizend Mannen in twee hoopen zouden trekken langs de Vest van de Steenbergfche Poort, en de andere hoop ten Zuiden naar de Boschpoort, om die te oopenen, en 'er hun Volk door te brengen, daar zig het Paerde- en overig Voet-Volk vertoonde en alarm maakte, zo dat de Inwooners God dankten voor hun manmoedig hart, in 't wederstaan vertoond. Veele denken, dat de Vyand eenen groten mislag beging, dat hy het buiten-werk, zo ligt ingenoomen, ook zo ligt weder verliet, en het niet inhield, om zyne kans te waagen, en verder, meer hulp toezakkende, de Plaats met geweld aan te tasten.

Van de Bespringers bleeven 'er omtrend dertig dood, daar onder een Kapitein was; zy kreegen 'er omtrend twintig gevangen binnen, en verstonen wel van omtrend tweehonderd gekwetste: vluggende, lieten zy alle medegebragte Oorlogs-tuig, en wel

1605

wel voor vierhonderd Mannen afgeworpe wapenen, liggen: van die van de Stad was maar een Man dood en eenige gekwêtsr.

Vergeefsche aanslag, door Grobbendonk op de Stad Grave voorgenoomen, den 24 Augustus.

Ten zelven dage had de Heer van Grobbendonk, Gouverneur van 's Bosch, dergelyken aanslag op de Stad Grave, met omtrend zestienhonderd Mannen, en veel waagens en schuiten, meenende tweehonderd Mannen met schuiten op een Bolwerk te brengen, en ook met eene brug van vaaten aan de Wallen te komen; maar omtrend de Stad komende, werd zyn aanslag ontdekt, en hy keerde terug, zonder het te onderneemen. Dergelyke aanslaagen waren op Thiel en andere Plaatzen bewerkt.

Bergen op den Zoom anderwerf besprongen, den 30 September.

Niet tegenstaande het ongelukkig missen van den vorigen aanslag op Bergen op den Zoom, hebben dezelve de la Biche, du Terrail, en d'Ette, die hunne laatste Gouverneur binnen Woude was geweest, anderwerf hun geluk willen zoeken, meenende hunne mislaagen, met schande geleerd, te verbeteren, zynde het den 19^{den} van Herfstmaand, en dus eene Maand na den vorigen aanslag: zy waren nu sterk vyfduizend te voet en 5 Kompagniën Paerden. De Gouverneur Bax vernoomen hebbende, dat 'er omtrend Antwerpen en Brussels grote toernsting was, zond daaglyksch eenige Ruiters uit, om de vergaadering van het Volk te verneemen: eenige van deeze Ruiters kreegen op den zelfden 19^{den}, zynde Maandag, 's namiddags, by Stabroek tegenstand van Spaansche Paerden, zo dat eenige van hen gevangen werden, andere, afgeworpen zynde, ontliepen het, en bragten, omtrend den middag, daar vah' ryding: tegen den avond, met het sluiten van de Poort, werd andermaal uitgezonden, die 's nagts omtrend ten 10 uren weder voor de Stad kwamen, en aan den Schild-Wagt riepen, dat hunne Vyand met zyne geheele magt by den Raasberg was met schuiten, bruggen en Krygstuig, en, naar hunne gedagten, was het een geweldige hoop en volkooime leger. Hier op deed de Gou-

Gouverneur, omtrent ten 11 uuren in den nacht, 1605.

twee stukken grof Geschut affschieten en een vuurbaaken aansteeken, op dat de Schanssen ten einde van de Haaven der Stad, die van de Stad en het Land van Terthoolen, Woude en Steenberghe ook op hunne hoede mogten zyn. De Spaansche in den voornagt aangekomen zynde, schortten den aanval op tot 's nagts ten 2 uuren; ondertusschen hielden zy zig wederzydsch zeer stil: die van de Stad hebben hunne Wallen rondom met Burgers en Soldaten bezet, en twee Vaandelen stonden op de Markt gereed, om te trekken, daar het noodig zou zyn.

's Nagts ten 2 uuren, als de Bespringers, die in 't Noorden van de Stad bescheiden waren aan te vallen, daar waren gekomen, zynde de weg lang, hebben zy elkanderen, door het schieten van twee vuur-pylen over de Stad in de lugt, teeken gedaan, om gezamentlyk den aanval te beginnen; daar op zy de Stad aan vyf kanten besprongen, naamlyk, aan het Bagynen-Bolwerk, de Steenbergische Poort, het Bolwerk Orange, over de nieuwe Haaven met eene brug, en St. Jakobs Polder, alles zeer ernstig, zonder het schieten van allerhande grof Geschut, Snaphaans en Roeren te ontzien, aankomende als een yzere berg, zelfs niet veel schietende: zy deden groot geweld, inzonderheid aan de Steenbergische Poort, daar zy hun Paerde-Volk meenden in te brengen, en, in minder dan een half uur, drie Poorten hadden doen oopen-springen, de optrekkende Brug nedergeveld, en, met alle de slooten, grendels en yzere boomen in stukken gebrooken, zo dat 'er niet over bleef, dan de binnenste Poort neder te vellen of oopen te breeken, welke de Burgers en Soldaten toegroeven, waagens en boomen daar in en tegen voerende, en dus verhinderden zy het inkomen, ook van boven met steenen werpende. De Spaansche Trommels sloegen alarm voor de binnenste Poort, binnen de Wallen der Stad, als of zy binnen waren: des hunne Ruitery naar de Poorten

Bergen
op den
Zoom aan
vyf kan-
ten be-
stormde

1605

Kloek-
heid der
Burgers
binnen
Bergen
op den
Zoom.

kwam en de trompetten blies, als of de Poorten oopen waren. De Burgery stond op de Wallen met hunne Vaandels, elkanderen moed gevende, en op het roepen van die van buiten, *sa, sa, sa, marche, avant, courage*, enz. hun spytig en met vuu-
le woorden toeroepende, „komt aan, Schelmen,
„ wy hebben Haas op Papou voor u gekookt! Pa-
„ pen - Knegten, Schelmen en Moordenaars, uwe
„ Opperhoofden brengen u op de vleeschbank:
„ loopt naar de Lieve Vrouwen van Scherpen-
„ Heuvel en Halle derzelver wonderen bezoeken,
„ dat zy u Bergen komen helpen winnen,” en der-
gelyke meer. Zeekere Klaas Luytsz. Kapitaïn over
het Vaandel van Amsterdam, die op Bek - af by den
Polder de wagt had, gedroeg zig dapper; hy keer-
de zyne Vyanden, die in orde kwamen trekken,
met zyne snaphaans, en doodde 'er veele, die zy
weg voerden op de waagens, daar op zy de brug
en veele horden, die zy agterlaten moesten, gebragt
hadden. Aan het Bolwerk ging het insgelyks, daar
zy tweeëntwintig dooden lieten liggen. Hunne
Springers werkten aan de Boschpoort niet, maar de
bruggen laagen reeds, en honderden waren over
over de stormpaalen der Vesten in 't opklimmen der
Wallen gekomen, eer die van binnen hen gewaar
werden, door dien het zeer duister was en iet ree-
gende; des de Burgery geduurig brandend stroo en
gepekte brand-reenen over de borstweering wor-
pen, het welk hun den Vyand ontdekte, daar op
zy dan schooten, zo dat die ten laaftten alom weeken.

Kloek-
heid der
Vrouwen.

Het was wonderlyk te zien, dat de kloekmoedige
Vrouwen en Kinderen de vegrènde Mannen zo be-
hulpzaam waren, zelfs op de Wallen klimmende,
kruid, lood, pek-reenen, mink - yzers, steenen en het
stroo van onder haare bedden aanbrengeude; ja zy
hebben haare Kinderen uit de wiegen gelegd, en droe-
gen daar mede de steenen op de Wallen: de klein-
moedige en swakke laagen op de straaten en voor
haare deuren op haare kniën, harten, oogen en
han-

handen ten Heemel heffende, dus veggende door bidden en smeeken tot God, dat het Krygs-Volk te meer tot kloekmoedigheid bewoog. De Burgers en Inwooners, van wat Godsdienst zy waren, zelfs veele, die bekend waren Roomsche te zyn, hebben zig, de een niet minder dan de ander, op de Wallen en elders gekweeten, zeer hard roepende om hunnes Vyands ondergang. De Gouverneur Bax vertoonde zig alom te paerd, met den toom en za-bel in de 's linker- en een pistool in de regterhand, en zyne lyfwagt omtrend hem, gebiedende wat noodig was te doen. De agtbaare Overheid deed haaren pligt volgens haar ampt. Der Stads hervormde Kerk-Dienaars waren ook de laatste niet, maar lieten zig gebruiken met hun geweer en vermaaning.

Als dus de Spaansche Bespringers het aan alle kanten beproefd hadden, maar te groten tegenstand vonden, en het nu dag werd, zyn zy met schaade naar Antwerpen gekeerd, latende omtrend honderd doode agter, die in drie putten begraven werden. Men zeide, dat daar dood bleef de Baron van Armestheyn, gebooren uit Styria, met nog negen Kapitains. De Burgers, buiten de Poorten komende, smeeten 'er wreed veele gekwetste en die zig hier en daar verstookten hadden, dood; ook vond men op den weg naar Antwerpen veele, die aan hunne wonden gestorven waren. Men bevond, dat zy zes of agtendertig waagens, daar op zy hunne bruggen, springers, rolwaagens, ladders, horden en ander Krygs-tuig hadden medegebragt, met doode en gekwetste hadden gelaaden, daar mede zy alom de Gasthuizen vulden. Die van de Stad misten maar eenen Soldaat; zes waren gekwetst, en veele verbrand, verzuimende zig voor hun eigen kruid te wagten; twee Burgers storven 'er van hunne bescherming, en dus dankten zy God voor hunne bescherming. De vereenigde Landen zouden dit een groot verlies gerekend hebben, daarom zy grote zorgvuldigheid aanwendden, om die Stad beter te voor-

1605. zien: want alzo de Spaansche, na deezen aanslag, een gerugt van eenen derden aanslag op of een geweldig beleg van die Stad verspreidden, ontbooden de Staten Generaal agt Vaandelen uit Vlaanderen, om 'er in te trekken; dog alzo Prins Maurits uit zyn leger zeven Vaandelen derwaards had gezonden, van welke vyf in Bergen op den Zoom en twee in de Klundert en Thiel gelegd werden, keerden de agt Vaandelen weder naar Vlaanderen.

Doutglas, een valsch Gezant van Engeland, werd gestraft.

In deezen tyd was 'er een Schotsch Edelman, uit het Geslacht van Douglas, die zig Herry Gray noemde, door Nederland naar Keulen reisde en zig daar uitgaf voor eenen Gezant des Konings van Engeland, nu Koning van Groot Brittagne genoemd, gezonden aan de Vorsten van Duitschland: om zyne armoede te bedekken en geholpen te werden zeide hy, dat hy van het reizende Krygs-Volk beroofd en afgezet en zyne Dienaars verlopen waren, enz. des hy te Keulen vereerd, beschonken en van daar heerlyk geleid werd naar Mentz, daar hy veel zeide van 's Konings geneegenheid tot den Roomschen Godsdienst, en vertoonde nagebootste brieven van den Koning, daar door hy 'er hoog vereerd en beschonken werd, en reisde ten laasten naar Heydelberg, eerlyk behandeld zynde; maar alzo zulks intusschen in Engeland, daar men van deezen Gezant niet wist, rugtbaar werd, is hy nageschreeven en ontdekt, en werd door den Keur-Vorst gevangen, en, op 's Konings verzoek, gebonden naar Engeland gezonden, daar hem, in Oogstmaand, zyn regts-geding werd opgemaakt, en hy, als een Verrader, gehangen en gevierdedeeld, andere ten voorbeeld.

Wallen om Koe-verden en het Kasteel gelegd.

Te vooren zeiden wy, dat Prins Maurits met zyn leger by Koe-verden lag, daar hy begon en bevel gaf te volbrengen de beschansingen van het Vlek Koe-verden, en die Plaats te leggen in zes Bolwerken, daar van het Kasteel, met deszelfs Wallen en Bolwerken; maar voor een Bolwerk zou strekken,

om

om 'er ten allen tyde Ruiters en meer Voet-Volk te mogen leggen, en het Land in den Winter, als het 'er gevroozen is, beeter te beschermen.

Alzo Prins Maurits verstond, dat Spinola, den 14^{den} van Herfstmaand, van Lingen naar den Rhyn trok, onder Philips de Tores, als Gouverneur, omtrend vyfentwintighonderd Mannen, met vyf Vaanen Ruitery, te Lingen en Oldenzeel latende, zond hy ten zelven daage Graaf Johan Ernst, met twaalf Vaandelen Knegten en zes Vaanen Ruiters, naar Deventer en Zutphen, om de andere Plaatzten daar omtrend te dekken, en verder by Spinola te blyven tot den Rhyn: dus vond hy hem, den 15^{den}, voor Deventer; den 16^{den} was hy tuschen Lochem en Grolle; den 17^{den} kwam hy aan den Rhyn, tuschen Rees en Emmerik, daar hy over den Rhyn naar Rhynberk trok. Prins Maurits brak het overige van zyn leger, den 16^{den}, ook op, en was, den 18^{den}, voor Deventer; den 19^{den} by Deutechum; den 20sten te Neder-Elten aan den Rhyn; den 21sten was 'er gemeene Beede- en Vasten-Dag in zyn leger, en hy trok verder naar den Hetter en Rees. Ondertuschen was Spinola met zyn leger beneeden Wezel aan den Rhyn gezakt, en den 22sten scharmurzelde de beide legers; dog Spinola vertrok, den 23sten, naar de Roer, om by Roeroort eene Schans op den Rhyn te slaan: des Prins Maurits, den 24sten, op den Rhyn, regt onder Wezel, ging legeren, zond Volk naar Meurs en Cracou, om die Plaatzten beeter dan Lingen te bewaaren, en vernam daar na, dat eenige versche Engelsche, Iersche en Schotsche Regimenten uit Brabant by Spinola kwamen, welke de Koning, volgens het laatste vredes-verdrag, den Aards-Hertog niet kon weigeren in zyne Ryken te ligten: als deeze over de Maas waren en naar den Rhyn kwamen, is Prins Maurits, met zesentwintig Vaanen Ruiters en drieduizend te voet, op waagens gezet, in haast, den 28sten, over den Rhyn getrokken, meenende die te onderscheppen en slaan; maar dat

Spinola
trekt op
van Lin-
gen naar
den Rhyn.

Prins
Maurits
trekt naby
Spinola.

Togt van
Prince
Maurits,
om een
geleide te
slaan.

1605. Volk daar van iet gehoord of nadenken hebbende, trok naar eenige Sreden, en ontkwam dus: waarom Prins Maurits, zonder iet uit te regten, den 29ten wederkeerde, en zederd laagen de beide legers eene gansche wyl stil.

Prince
Maurits
optogt,
om Tri-
vultius
te Mul-
hem te
gaan,

Hier na vernam Prins Maurits, dat Spinola veertien Vaanen Ruitery en agt Vaandelen Voet-Volk in 't Dorp Mulhem op de Roer, by het Huis te Broek, onder den Grave Theodorus Trivultius, Generaal van het Paerde-Volk, had doen legeren; des hy voornam die op te slaan, en trok, den 8ten van Wynmaand, 's avonds op met al het Paerde-Volk en vierentwintighonderd van verscheide Volken te voet, die hy op waagens deed voeren: hy gelastte zynen Broeder, Graaf Hendrik, en Marcelis Bax, elk met agt Kompagniën Paerden, om den voortogt te doen, hy met het ooverige en drie veldstukken volgende: hun bevel was, dat Bax met agt Vaanen door de Roer zou ryden, en van agter het Dorp om de Spaansche Ruiters den doortogt sluiten; Graaf Hendrik zou, met de andere agt Vaanen, voor naar het Dorp ryden; deeze, dus doende, vonden den slagboom oopen, daarom zy wat stil hielden, om het Voet-Volk te verwagten. Ondertusfchen kreegen de Spaansche den alarm, verlieten het Dorp, en weeken op het Huis te Broek, dat zy behendig inkreegen; maar hadden zy ten eersten ingereeden; ongetwyffeld zouden zy hunnen Vyand overvallen hebben: want Graaf Hendrik door het Dorp rydende, vond ze beezig over de Roer te trekken; maar door dat stil staan kreegen zy moed, laagen op Graaf Hendriks Ruiters en bragten die ten deele op de vlugt: dog Prins Maurits met de ooverige van het Paerde en Voet-Volk volgende, werd de vlugt gestuit, en de Spaansche kwamen door die gelegenheid over de Roer, welke Prins Maurits belastte te volgen, zo ver, dat niet alleen de Ruiters, maar ook een hoop Engelsche, onder Horatio Vere, daar over kwamen. Ondertusfchen was Bax met
zyne

Uitslag
van Graaf
Hendrik.

Uitslag
van Bax.

zyne Paerden aan de andere zyde over de Roer getrokken, om den doortogt te sluiten: daar komende, vond hy de Spaansche Ruitery te paerd, om, met eenen goeden hoop Voet-Volk, op de wagt of geleide te ryden: deeze sloeg hy op de vlugt; dog bygestaan van het Voet-Volk, voor welke de weegen voordeelich waren, ook door die van Mulhem, booden zy hem weder het hoofd, dog werden meermalen gedwongen weder te wyken, zo dat Bax wel van duizend te paerd besprongen werd, met welke hy anderhalf uur met maar vierhonderd te paerd bezig was, en dat zo kloek, dat hy, op elkanderen aanvallende, zyne plaats behield; maar hy verwonderde zig, dat niemand hem te hulp kwam, dat veroorzaakt was door het eerste stil staan: ten laaften kwam Graaf Hendrik Bax aanzeggen de Spaansche, die aan de Roer stonden, met hunne Kompagniën te willen aanvallen, des hy hem van zyne wyk zou bystaan, gelyk zy beide met een goed voorneemen deden; maar Don Louys de Velasco intusschen eenen anderen hoop op de been gebragt hebbende, zyn ten laaften Graaf Hendriks Ruiters anderwerf zeer leelyk op de vlugt gedreeven, hunnen Heere, die hen zo dapper aanvoerde, verlatende, en zouden het geheele leger in verwarring gebragt hebben, indien de moed van den Ridder Horatio Vere, met vier goede Vaandelen Engelsche, en een Schotsch van den Heere van Backlough, niet zo groot was geweest, dat zy bleeven staan, hunnen Vyand op de spiesen verwagten en afkeerden, zonder gebrooken te werden, wat geweld de Vyand daar op deed: de Engelsche werden ontzet door eenen hoop Fransche onder den Heere Domimerville, die daar dood geschooten en zeer beklaagd werd. Graaf Hendrik van de zyne verlaten zynde, liep, met weinige Paerden, naar den hoop van Bax, daar op toen de geheele Spaansche hoop aanviel, zo dat die nauwlyks wisten, waar zig te bergen, dog gingen meermalen kloek-

Dommer-
ville dood
geschooten.

Uitslag
van Graaf
Hendrik
en den
Ritmee-
ster Bax.

1605. moedig op hunnen Vyand aan: de Graaf trof, tot zynen groten lof, eenen Kapitein zo aan, dat hy hem zyn roer in de zyde zette, die hem dat insgelijks deed; maar beider roeren misten: des de Kapitein den Grave meende met zyn veld-geweel neder te vellen; maar Bax dit merkende, zette hem het roer op den kop, meenende hem in 't aanzigt te doorschieten, maar schoot, door de schielijkheid, wat te laag in 't harnasch: dus zaaten zy beide genoeg bezet onder hunnen Vyand, en werden, door de verwarring en den schrik, die des Graafs Ruiters onder de overige gebragt hadden, slegt bygestaan: zy kreegen beide van alle kanten pistools en snaphaanscheuten om de ooren: de Graaf was zeer in doods gevaar, had het zyn Stal-Meeſter Hodenpyl niet voorgekomen. De Neef van Bax kwam hen wat ontzetten, zo dat zy weder eenigzins verzamelden, en het hoofd van eene bende dorſten aanvallen, maar werden weder op het lyf gedrongen: dus duurde hun meenigerlei gevegt wel byna 7 uren. Ondertusſchen was Prins Maurits met drie veldſtukken en eenige hoopen Voet-Volk, die daar meer noodig waren, dan de paerden, aangekomen: deeze, aangevoerd door Grave Ernest en Marquerte, schooten dapper onder de Spaansche, van welke dood bleef de Graaf Theodorus Trivultius, Overste van dat legertie, een kloek Man van ouden en vermaarden Huize: en alzo weder eenige Ruiters, door Graaf Hendrik aangezet, aanvielen, raakten de Spaansche weder op de vlugt, en werden over eenen Berg gejaagd; andere liepen in 't Bosch; veele borgen zig op het Huis van Broek, dat zy in 't eerst behendig hadden ingekreegen, en hun weder afgenoomen werd; maar, door gebrek aan goede orde, kreegen zy dat weder in, en het diende hun voor een vertrek: veele werden in die vlugt gevangen en dood gefmeeren, en veele paerden afgenoomen; maar die in 't Bosch gevlugt waren, Spinola's aankomst van Roerpoort met het geheele

Dood van
den Gra-
ve Thee-
dorus Tri-
vultius.

héele leger verstaan hebbende, vergaderden zig **1603** weder.

Prins Maurits, na dit lang gevegt, hoorende van Spinola's aankomst, belastte af te trekken, en dat Bax daar zou blyven, om de te rug trekking te vorderen, gelyk hy deed, maar werd van de andere Ruitery slegt bygestaan. De Spaansche, nu versche hulp gekreegen hebbende, vielen op hen aan; de Ruitery raakte over de Roer, en dus vielen zy op het Engelsche Voet-Volk, die zig, zo lang zy kruid hadden, met schieten en steeken wel verweerden; maar de Graaf van Castillion over de Roer met twee benden by eene Haage staande, schoot zo dapper, dat de Spaansche Ruitery moest wyken, en toen geschiedde de aftrek in orde, daar op de Spaansche wel wat vervolgden met schieten; maar by eene Heide komende, scheidden zy van elkanderen: Prins Maurits verzamelde daar zyne verloope Ruitery, sprak die hier en daar spytig aan, en verweer hun de leelyke verwarring, daar hy op hen zyne meeste hoop gesteld had, nu gemisd hebbende eene zo schoone geleegenheid, om zynen Vyand geheel te slaan.

Men dagt, dat van Spinola's Volk wel vyfhonderd dood bleeven, daar onder de Graaf Trivultius; die, in 't volgende Jaar, gebalmd naar Milanen, daar hy gebooren was, gevoerd werd; Gambalotta en andere van naam waren; onder de gevangene was Nikolaas Doria; een Neef van Spinola, en andere: Prins Maurits ontnam hun twee Vaanen, en zy hem twee Vaandelen: zyn verlies werd geschat op tweehonderd, daar onder Dommerville, en eenige Kapiteins werden gevangen, ook de Heer van Bethune, die terstond tegen Nikolaas Doria verwisfeld werd; ook de Ritmeester la Sale, Kapitein Pigot en Ratley: dog de Ridder Sir Henry Carye, een Vrywillige, Kamerling des Konings van Engeland, moest groot rantzoen betaalen, om dat hy in de lyfs-genaade niet begreepen was.

Weder-
zydsch
verlies
van doo-
de enge-
vange.

1603.

Dit geval, geschied den 9^{den} van Wynmaand, deed Prince Maurits voorneemen op de magt van zyn Paerde-Volk zo niet meer te steunen, zig daar swak van Voet-Volk ziende, 't welk oorzaak was, dat hy daar na zo veel niet meer waagen durfde.

Wachten-
donk door
Busquoy
belegd
en gewon-
nen.

Spinola had 's daags te vooren den Grave van Busquoy met vyfduizend Mannen te voet en duizend te paerd, met alle gereedschap, gezonden, om Wachtendonk te beleggen, het droog weder hem voordeelig zynde, en had die Stad, schoon taamlyk gesterkt en wel met Volk bezet, doen berennen en beleggen, daar door hy nu te swakker van Volk was, het welk de voorn: zaak van Mulhem te meer in verwarring gebragt zou hebben, was die, van Prince Maurits zyde, met moed belegd en wel uitgevallen; maar nu anders uitgevallen, sloot Spinola zyn leger beeter in een, en gaf last het beleg van Wachtendonk voort te zetten, het welk Busquoy zo spoedig en naerftig deed, dat die van binnen geenen tyd hadden eenige buitenwerken te maken, zo dat de Beleggers binnen 7 Daagen op de Gragt legerden, welke zy daar na begonnen te vullen, onder beschutting van zyne wel gestelde schiet-schanssen, daar mede zy den Beer, die het water in de Gragt houdt, in stukken schooten, en dedden dus het water uit de Gragt loopen, de grote droogte van dat Jaar hem in allés zeer voordeelig zynde; anders is die Stad, wegens deszelfs laagte en wateragtigheid, niet zeer genaakbaar, en verder wel gesterkt, maar nu niet naar plicht en vermogen, volgens het oordeel van Krygskundige, verweerd.

Mislukte
aanflag
van Prin-
ce Mau-
rits op
Gelder.

Terwyl Busquoy voor Wachtendonk bezig was, dreef Prins Maurits eenen aanflag op de Stad Gelder, om dus het beleg van Wachtendonk te beletten, trekkende, den 22^{den}, 's avonds, met alle zyne Ruitery, en drieduizend Voet-Knegten, op waagens gelaaden, uit zyn leger: deeze kwamen 's nagts voor de Stad; dog uit het gerugt, dat zy

'er

'er hoorden, scheen het, dat 'er meer, dan het gewoone Guarnizoen, in zyn moest; evenwel floegen zy de Voorpoort met eenen Springer oopen, bragten eene Schuitbrug tegen de Valbrug, en zetten eenen Springer daar tegen, dog die werkte niet naar behooren; willende eenen derden zetten, viel die by ongeluk in de Gragt: ondertusschen kwam de geheele Stad in wapenen, en dus mislukte die aanflag, en hy keerde weder naar zyn leger. Daar bleef dood de Zoon van den geleerden en zeer vermaarden Heere van Plessis, bygenoemd Mornay, Raadsheer in Vrankryk en Gouverneur van Saumur; een Jongman van grote hoop.

De jonge
Plessis
dood ge-
bleeven.

Ondertusschen was Busquoy, deels door verwaarloozing der verweering binnen, voor Wachtendonk over de Gragt geraakt, en eindlyk gelegerd in een Bolwerk, daar onder hy terstond groef, om geheel Meester te werden: daarom die van binnen de Stad, die te vooren moedig geschreeven hadden het te zullen houden, en hunne Wal voet voor voet te zullen verweeren, nu terstond reekenden, dat zy geen middel hadden het langer te houden, en 'er, door ongelegenheid, geen ontzet voor handen was, en begonnen, den 27sten, van overgeven te handelen, het welk, den 28sten, geschiedde, uittrekkende met Vaandelen, Wapens, Paerden en baggagie: hier door kreeg de Aards-Hertog eene goede sterke Plaats in handen, die wel aangetast, maar niet wel verweerd werd, hoewel in 't naderen veele Italianen en Engelsche dood bleeven; maar de droogte diende de Beleggers zeer.

Prins Maurits, den 30sten, van dit onverwagt verlies verwittigd zynde, zond nog zeven Vaandelen, met eenen Vesting-Bouwer, naar Meurs, met last, om die Plaats, belegerd werdende, beeter te beschermen.

Meurs
werd be-
zorgd.

Busquoy trok, om zyn geluk te volgen, den 5^{den} van Slagtmaand voor Cracou, een Huis en Sterkte, in eene moerasch gelegen, en dus nu, door de droog-

Cracou
door Bus-
quoy be-
legerd en
gewon-
nen, den
3 Novem-
ber.

1605.

droogte, zeer onsterk, daar op omtrend vierhonderd Mannen waren: deeze wilden, in 't verweeren, hunnen eigen zin volgen, tegen de gedagte van den Gouverneur, den Heere van Swieren; maar toen het op vegten aankwam, hadden zy het hart niet, maar verliepen, den 8ten, uit de halve Maan voor de Poort, en weeken te zamen op het Huis, daar zy zig moesten overgeven, op zulke voorwaarden, als de Overwinnaars geliefden, en trokken, na lang twisten, uit, de Officiers met hun zydgeweer, en de Soldaten met eenen stok, tot straf over hunne onbedagtzaamheid.

De beide
legers
brecken
op.

Na deeze veroveringen bleeven Spinola en Busquoy stil, hunne magt op den Rhy by een trekken- de, welke zy ten laatsten in de Guarnizoenen verdeelden, dat zy gaerne in 't Land van Kleef en daar omtrend gedaan hadden; maar die Landen waren daar regen. Prins Maurits brak, den 23sten van Slagtimaand, zyn leger ook op, en kwam naar beneeden in de Guarnizoenen, Meurs sterk bezet en Graaf Ernest te Rhynerk latende, meenende zelfs te Arnhem te blyven; dog also in 's Hage gekomen was een Heer uit Vrankryk, van den Koning gezonden, om met de Staten en hem te handelen, is hy daar gekomen den 2^{den} van Wintermaand.

De Engelsche Regimenten, die, volgens het Vredes-verdrag met Spanje en den Aards-Hertog, ten vertooge van onzydigheid, in dit Jaar geligt waren, den Aards-Hertog gediend hadden onder den Grave van Arondel, den Ridder Griffin Markam en andere, en voor Wachtendonk groten dienst deden, daar 'er veele dood bleeven, werden te Thienen in Brabant in Guarnizoen gelegd, en klaagden over wanbetaaling, daarom veele verliepen, zo dat zy wel tot de helft minder werden, en in dien dienst meer agting dan voldoening kreeg.

Grob-
bendonks
Kompag-
nie Paer-
den ge-
slaagen,
den 25^{en}
Decem-
ber.

De fraaje Ruiters Kompagnie van Grobbendonk, Gouverneur van 's Bosch, honderd en vyftig sterk, hem naar Brussel geleid hebbende, werden door

ruwaalf

twaa!f Kornetten van Prince Maurits leger, in 't wederkeeren van den Rhyn naar huis in de Garnizoenen, ontmoet en geslaagen den 25ten van Wintermaand, verliezende wel honderd en twintig Paerden, die geslaagen waren, in de moerasch bleeven steeken, of genoomen werden, en wel vyftig Ruiters werden gevangen.

16051

Wy hebben verhaald, dat de vereenigde Landen veele Oorlogs-scheepen, tot geleidingen, om de Zee te beveiligen en de Spanjaarden te Doeveren in te houden, bekostigd hadden; dog also de Spaansche Soldaten, in Wintermaand, in Vlaanderen waren geraakt, werd derzelver getal verminderd; des de Spaansche te Duynkerken ter Zee weder uitzetten de scheepen, die zy nog over hadden, naamlyk den Admiraal Adriaan Dirksz., honderd zesentwintig hoofden op hebbende; de Paerel, Kapitaïn Jan Klaasse, Vice-Admiraal; en het derde door de wandeling genoemd de jonge Roobol: deeze liepen, den 10^{den} van Slagtmaand, op St. Maertens avond, om buid uit, daar van de voor Duynkerken wagt houdende Hollandsche en Zeelandsche Oorlogs-scheepen, door zo veele vuur-teekenē, als 'er scheepen uitvoeren, hunne Gezellen waarschuwdē. Johan Gerbrantsz., Vice-Admiraal van Holland, en Lambert Hendriksz., naamen voor deeze te bespringen, en volgden den Duynkerkschen Admiraal den ganschen nacht, de twee andere uit het gezigt geraakt zynde: Kapitaïn Lambert hield hem in 't gezigt en volgde hem; hy had, als Reiziger, by zig, tot zyne hulp, Kapitaïn Andries Franken van Rotterdam: den 11^{den}, omtrend den middag, hem volgende, schooten zy nu en dan grof Geschut af, om de scheepen in Zee te waarschuwen op hunne hœde te zyn: hy begon tegen den avond hem, genaderd zynde, te beschieten, dat hem de Duynkerker beantwoordde. Omtrend Zonnen-ondergang klampte hy den Admiraal aan 't stuurboord, tegen elkanderen, met allerhande geweer, vegtende; onder de hand

De Duynkerksche Oorlogs-scheepen loopen in Zee.

De Admiraal van Duynkerken door de Hollanders genoodmanden 11 November.

1605. hand kwam Jan Gerbrantsz. hem ook aan boord, liggende met zyne boegspriet agter tegen des Admiraals bezaanmast, dien hy over boord haalde: ondertusschen was de Admiraal, Adriaan Dirksz., met eene spies in zynen buik gestoken, en dus dood gevallen, en zyn Stief-Zoon, in 't hoofd geschooten, viel nevens zynen Vader, gelyk zy by elanderen dood gevonden werden, het welk de andere, na lang vegten, verslauwde en om genaade deed roepen, hebbende reeds drieëndertig dooden, en dus werden zy gedwongen zig over te geven: de Hollanders verdeelden het ooverige Volk in hunne beide scheepen, en naamen negenentagtig Mannen over, van welke een de beide beenen en een ander een been afgeschooten was, die zy, uit medelyden, leevende over boord wierpen. De Admiraal Jan Gerbrantsz. nam 'er drieëndertig over, en Kapitein Lambert agtenvyftig, die dezelve te Rotterdam aan de Admiraliteit leeverde, daar van 'er veertig gehangen werden, zes verliepen het, half met oogluiken, drie werden verbeeden, een storf van de wonden, en agt Jongens werden vry gelaten. Jan Gerbrantsz. voer met het genoome schip naar Enkhuizen en leeverde dat aan de Admiraliteit: het was een wel bezeild schip, meer dan tweehonderd vaaten groot, ten Oorlog wel gebouwd, had op agt schoone metaale stukken, tien yzere Gotelingen, en twaalf Steen-stukken, was van alle Oorlogs-gereedschap zeer wel voorzien, en had nog wel vierenwintig tonnen buskruid in; de Admiraliteit rustedit schip in den volgenden Zoomer weder toe, en zond het ten Oorlog naar de Spaansche Zee. Van de gevange werden daar eenenwintig gehangen, agt verbeeden, uit-aanmerking, dat een gelyk getal ergens beleefd gehandeld was, en vier Jongens vry gelaten, dus te zamen drieëndertig. Met tweeëntagtig Mannen, die Kapitein Lambert op had, dorst hy den Admiraal, met honderd zesentwintig Mannen, aan boord leggen: hy had drie

Duyn-
kerkers
gehangen.

drie doode en tien of twaalf gekwetste. De Vice-Admiraal had omtrend honderd Mannen op, maar verloor geen Volk, want zyn aanval deed hen maar den moed verliezen. De andere Duynkerkers raakten in den nagt van daar. 1605.

Eenigen tyd te vooren waren twee der beste en fraaiste Duynkerksche scheepen door de Zeelanders ingejaagd, het eene te Portsmouth, het andere te Sandwicche, op welk laatste, St. Clara genoemd, zekere Egbert Kapitaïn was; dit heeft daar omtrend 18 Maanden geleegen, geduurig van de Nederlandsche scheepen ingehouden, en was meermaalen toegerust, om 'er met geweld door te slaan; maar alzo die Stad klaagde, dat het hunne Haaven bedorft, deed de Koning, door zyne Oorlogs-scheepen, dat schip naar Doeveren brengen en geleiden, om daar van zyne Vyanden gewagt te werden, en van daar te zien t'huis te raaken, zo zy konden, dat in Bloei maand des volgenden Jaars geschiedde, en na 1 Maand, door geluk van weder en wind, raakte het weder te Duynkerken, van waar het eene reis deed naar de Oost-Zee; dog t' huis komende, raakte het omtrend Oostende op de zanden, daar het strandde en barstte, dog het Volk werd geborgen.

Een
Duyn-
kerksche
schip
strand.

Die van Brugge en het Vrye in Vlaanderen hebben in deezen Winter behendig eene Schans gebouwd by de Haaven voor Sluys, door bedrog van die van Sluys toestemming verkrygende, om een Sluisje te verbeeteren en een stuk Land, dat onder schatting van die van Sluys stond, te bedyken, daar mede zy gekomen zyn tuschen de Zoute en Zoete, tot op den punt, daar zy beide in de Haaven van Sluys loopen; Graaf Fredrik van den Berg heeft daar deeze Schans gebouwd, van waar zy met Geschut tot de Stad kunnen reiken.

Die van
Brugge
maken een
ne Schans
voor
Sluys,
tuschen
de Zoute
en Zoete

In Bloei maand van dit Jaar is in Poolen gestorven de vermaarde Heer Johan Zamoyky, Kançeller van Poolen, oud 63 Jaaren, nalatende eenen Zoon, Thomas Zamoyky: hy was begaafd met zonderlin-

Zamoy-
ky, Kan-
celler van
Poolen,
gestorven

1605. ge kloekheid, wysheid en geleerdheid, en de Kroon van Poolen verloor veel aan hem.

De Hertogin van Aarschot gestorven.

In Grasmaand is te Luyk gestorven de Gravin van Mege, van den Huize van Bieme, getrouwd met Charles de Croy, Hertog van Aarschot, Ryksvorst, enz. Deeze zig altyd aan den hervormden Godsdienst gehouden hebbende, heeft veel in 's Hage gewoond, en daar na, ten gevalle van haaren Gemaal, te Luyk, eene onzydige Plaats, en storf zonder Kinderen: des de Hertog, omtrend Kersmis, weder trouwde met Dorothea de Croy, Dogter van den Marquies van Havre, zyne Nigt, eene Jongvrouw van 16 of 17 Jaaren: de bruilofd werd pragtig gevierd te Bergen in Henegouwen, daar wel negen Gezanten van verscheide Vorsten verscheenen.

De Hertog trouwd de Dogter van den Marquies van Havre.

Eene Hertogin van Brunswyk in Nederland ge storven.

Te Brussel is ook gestorven eene Dogter van den Heere van Liedekerke, Weduwe van den Hertog van Brunswyk, voor eenige Jaaren, uit Spanje komende, verdronken, zynde eene schoone Vrouw, welke men dagt, dat de voorn: Hertog zou getrouwd hebben.

Theodor-
us Beza
te Geneve
gestor-
ven, den
13 Octo-
ber.

Den 13^{den} van Wynmaand van dit Jaar is te Geneve, in den ouderdom van 86 Jaaren, gestorven de geleerde en vermaarde Theodorus Beza, stil en gerust geleeft hebbende, dog verswakt in zyn geheugen, zynde gebooren in 't Jaar 1519: meermaalen was hy gezegd dood te zyn, voor al in 't Jaar 1598; toen de Jesuieten een boek van zynen dood uitgaven, daar in zy zeiden, dat hy Roomsch gestorven was, met groot berouw over de leer, die hy altyd geleerd had; maar terstond gaf hy zelfs een ander boek uit, daar in hy sterk de valscheid van dien laster aantoonde.

Aan-
merkly-
ke dood
van twee
oude Lie-
den te
Delft.

Het is verhaalens waerdig, dat in dit Jaar te Delft gestorven zyn twee oude Lieden; de een 3 Uuren na den anderen, de Man zig oud rekenende 103, en de Vrouw 99 Jaaren, die 75 Jaaren te zamen gehuwlykt waren geweest: wegens deeze zeldzaamheid in 's Menschen leeven deed de Stads Overheid

heid die, op Stads kosten begraven, en de klokken luiden. 1604.

Den 16^{den} van Oogstmaand van dit Jaar is te Marburg, in 't Land van Hessen, een oproer in de Kerk ontstaan, door dien den Land Grave Maurits van Hessen, door den dood van zynen Oom, Land Graaf Lodewyk van Hessen, het Landschap en de hooge School van Marburg was aangestorven, en hy daar wilde invoeren eene gelijkvormigheid in de oeffening van den Godsdienst, volgens de Vorstlyke afscheiden, te Frankfort in 't Jaar 1558, en te Naumburg in 't Jaar 1561: waarom hy te Marburg gelastte, 1. Zig in 't prediken en leeren gelyk te stellen met zyne andere Vorstendommen, vermydende onstigtlyke twistingen over Christus overal tegenwoordigheid, en wat daar aan verknogt is, dat in 't zamengetrokke, Christus is overal, en niet in 't afgetrokke, zyne menschheid is overal, zou geleerd werden, en zulks naar de afscheiden, by de Voorouders, Land-Graven Willem, Lodewyk, Philips en George, beslooten, in de Jaaren 1577 te Dresden, 1578 te Marburg, 1579 te Kasfel. 2. Dat men de tien geboden niet stukswys, maar volkoomen en zonder verandering, zou leeren, zo als die de Heere zelfs uitgesproken, niet zyné eigé vingers in steene taafels geschreeven, en Mozes in den Bybel geboekt heeft, en het Volk niet anders voor te draagen; en dat de Beelden, in zommige Plaatzén van het Pausdom overgebleeven, zouden weggedaan werden. 3. Dat in de bediening en het gebruik van het H. Avondmaal het gezeegende brood, volgens 's Heeren instelling, zou gebrooken werden, zeggende, dat daar in niets niéuws, strydig tegen Gods Woord of het gebruik der zuivere Kerk, was.

Deeze stukken heeft de Land-Graaf den Kançelier, Raad, Hoog-Leeraaren op de hooge School, Opper- Voogden en Predikanten te Marburg voorgehouden en gelast te volgen, dat veele weigerden, lie-

Oploop te
Marburg
in Hessen
door den
Land-
Grave
Maurits
geleid.

1605. ver van hunne ampten afstaande; nogtans bleeven zy daar woonen, onder de bescherming van den Vorst, die, op dat de Stad geene Leeraars, en de hooge School geene Hoog-Leeraars, zouden ontbreken, andere uit Hessen ontbooden, dien last opgelegd en bevoolen heeft: hy kwam zelfs onder de Hoog-Leeraars en Leerlingen, en deed 'er Latynsche reedenvoeringen, om zyn voorneemen van hervorming te doen goed vinden: hy heeft ook den Opper-Voogd, Heer Valentyn Schoveri, den 16^{den} van Oogstmaand, gelasd zyn voorneemen van den predikstoel in de Kerk te Marburg, in de tegenwoordigheid der Meesters, Hoog-Leeraars, en Leeraars, op galeryen zittende, aan te zeggen, dat met deeze woorden geschiedde; 1. Dat men de tien Gebooden geheel behoorde te laten, en niet stuks wys te leeren, maar zo, gelyk God die zelfs mer zyne eige stem uit het vuur op den berg Sinai gesproken, met zyne eige vingers in steene taafels geschreeven heeft, en door Mozes in den Bybel geboekt staan, en dat men het gebod van de Beelden geenzins mag uitlaten: dat ook de Christen-Overheid, met een goed geweeten, de Beelden mag weg doen, bewyzende dit alles uit de Schrift. 2. Dat men in de Schoolen nog Kerken, inzonderheid niet voor den gemeenen Man, die zorglyke en swaare twistingen over de overal tegenwoordigheid van Christus lighaam, en wat daar aan kleefd, niet behoort te voeren, maar de eenvoudigheid te beminnen, en van zulke hooge verborgenheden alleer met de Schrift te spreken of te swygen, volgens de beveelen en afscheiden der Kerk-Vergaderingen, enz.

Oploop in
de Kerk te
Marburg.

Dus predikende, ontstond een oproer onder de Gemeente, de Ambagts-lieden elk met zyn gereedschap met geweld in de Kerk dringende, den Leeraar van den predikstoel dryvende, zyne klederen scheurende, hem slaande, kwezende en met voeten treedende, en hy werd, met veel moeite, door

door eenige Leerlingen in 't leeven bewaard: desgelyks werden de andere Meesters, Leeraars en Hoog-Leeraars gehandeld. Hier op kwam de Land-Graaf, nog dien zelven dag, met zeventien Ruiters van Gemunden te Marburg, ontbood meer Krygs-Volk by zig, nam de Burgery de wapenen af, bragt, 3 Daagen daar na, dien zelven Leeraar zelfs met de hand weder in de Kerk, en deed hem eene zeer gepaste leerreden doen, strekkende tot ootmoedigheid en genaade: als men uit de Kerk zou gaan, bad de Land-Graaf het Volk nog wat te blyven, en sprak hen met eene voortrefflyke reedenvoering aan, hun de misdaad verwytende, en dat het zyn pligt was dit te straffen; en gemerkt het meeste kwaad gekomen was om stomme Beelden, en mien daadlyk bevond, dat die nog in 't hart staaken, ja, dat men, om die stomme houte Afgoden, de leevende Beelden van God, door dien duuren prys van Christus bloed verlost, heeft willen verbreeken en vermoorden, wilde hy, naar het voorbeeld van heilige Koningen en zyne loflyke Voorzaaten, die weg doen en uit de oogen ruimen, en tussens de galery, daar de Meesters en Hoog-Leeraars zaaten, op welke de inval geschied en de vryheid der hooge School gebrooken was, af breeken, enz. dat nog ten zelven dage geschiedde: 8 Daagen daar na deed de Burgery, door tusschenspreken der mishandelde Predikanten, eenen voerval voor hunnen Vorst, schuld bekenende en genaade biddende: daar op de Vorst, na eene scherpe en gepaste reedenvoering, antwoordde hun die misdaad te vergeven, en trok weder met negen Vaandelen Krygs-Volk uit de Stad. Daar na deed hy meermaalen de plegtigheid en manier van het breeken des broods in 't Avondmaal aan het Volk prediken en leeren, en heeft zelfs met zyn Hofgezin, de Meesters, Hoog-Leeraars, Leerlingen en Burgermeesters, onder het gezigt der Tafelgenooten, met de plegtigheid van het breeken des broods, ten voorbeeld der Burgery, gebruikt: ver-

Des
Land-
Graafs
reedenvoering.

Des Land-
Graafs
wysheid
in 't stilten
van den
oproer.

Hervor-
ming te
Marburg.

1605. volgens heeft het de Burgery dus ook gebruikt, hunnen Vorst schriftlyk bedankt en bekend, dat zyne Vorstlyke hervorming met het duidlyke Woord van God en de oude Apostolische Kerk over een kwam, belydende, dat hunne onweetenheid hun van harte leet was, daar op alle het Krygs-Volk werd uitgevoerd; eenige Misdaaders werden gebannen en dus alles gestild: zeederd hebben andere Vorsten dergelyke hervorming voorgenoomen. Dus veel heeft ons goed gedagt hier van te verhaalen, om verdere byzonderheden wyzende tot de gedrukte boekjes.

t' Zamen-
fweering
in Engeland, om
den Koning, met
de gansche
Raads-
vergadering, door
buskruid
in de lugt
te doen
vliegen.

In 't einde des Jaars 1605 is eene zeer wreede, ongehoorde en onmenschyke t' zamenfweering van de Belyders des ouden Roomschen Godsdiensts, tot deszelfs herstel, in Engeland ontdekt, naamlyk om in de lugt te doen springen de grote Raads-vergadering, zynde de Staten van het gansche Koninkryk, die daar vergaderen zouden, zynde de eerste dag der plechtige handelingen bepaald op den 5^{den} van Slagtmaand; de Persoonen zouden zyn hunne gekroonde Koning, de Koningin, de Prins van Walles, de andere Kinderen van den Koning, de Gezanten van verscheide Koningen en Mogenheden, alle de Bischoppen en Geestlyke, alle de Hertogen, Marquiezen, Graven, Baander Heeren, Regters en Amptenaars van het Ryk: boven dien alle de afgevaardigde Eedelen van het platte Land, en der Steden en Vryheden van Engeland in 't gemeen; ook de gansche meenigte, die daar, om te hooren en zien, of tot dienst, vergaderen zou, die gemeenlyk zo groot is, dat dikwils veele dood gedrongen werden, en zulks met eenen slag in een oud Paleis te West-Munster. Schoon deeze zaak niet geheel de Nederlanden betrefd, zullen wy egter, om dat het eene aanmerklyke zaak is, den oorsprong, het beleid en de straf daar van, zo kort mooglyk is, uit de handelingen, regts-gedingen en straf-oeffeningen, by ons gezien en gehoord, verhaalen.

Om

Om van den oorsprong te spreken, diend herinnerd het geene in voorige boeken verhaald is, dat de laatste Koningin Elizabeth, tot de Kroon van Engeland komende, den hervormden Godsdienst, door haaren Broeder, Koning Eduard den VI^{den}, ingevoerd, herstelde, en, gelyk haar Vader en Broeder, het vrye gezag over den Geestlyken en Waereldlyken stapt weder aan zig nam, uitsluitende alle magt en regts-gebied des Paus en Stoels van Romen, daar onder haare Zuster Maria met haaren Man, den Koning van Spanje, en het gansche Ryk, zig weder begeben hadden. De herstelling geschiedde met gezag der Raads-Vergadering, in goede orde, zonder eenigen dwang van geweten; zelfs toonden de Roomsche, niet tegenstaande hunne gezindheid, alle behoorlyke gehoorzaamheid, zig onbedwongen voegende naar zulke Kerklyke schikking, als ten tyde van Koning Eduard den VI^{den} ingevoerd en gebruikt was: de Koningin gebruikte zelfs, zonder wantrouwen, den dienst van Roomsche in de gewigtigste zaaken van Staats en 's Lands Regeering; dog als in Nederland, door de komst des Hertogs van Alva, in 't Jaar 1568, twist gereezen was, en hy in 't gemeene de goederen en Perfoonen van Engelsche alom had doen aanslaan, hebben eenige onrustige Geesten en Ballingen by den Paus en Koning van Spanje gezogt dien twist tot eenen Oorlog te brengen, en verkreegen, dat 'er voor de Engelsche Jeugd vergaderingen en Scholen, door den Paus en Koning met milde inkomsten begiftigd, opgeregt zyn, als te Romen, te Validolid en Sivilliën in Spanje, te Reyms in Vrankryk, en te Douay in Nederland, werwaards zy van alle kanten uit Engeland gelokt, door de Jesuïeten geleerd, opgevoed en Kweekelingen van den Roomschen Godsdienst genoemd werden; van deeze maakten zy Priesters en zonden die als Apostelen in Engeland. Boven dien deed Paus Pius de V^{de}, in 't Jaar 1569, de Koningin Elizabeth in

Oorsprong en oorzaken der Engelsche t'zamenfweering.

Verscheidene Scholen voor de Roomsche Engelsche opgeregt.

De Koningin van Engeland doorden Paus verbannen.

den ban, deed dien afkondigen, gaf haare Koningryken ten prooi, en ontſloeg alle haare Onderdanen van alle verpligting tot gehoorzaamheid: deeze door die nieuwe Prieſters alom aan het Volk wys gemaakt zynde, hebben veele Roomsche, uit iever voor den Godsdienst, zig van hunne wettige Koningin vervreemd, niet meer durvende, gelyk zy plagten, den Kerken-dienst met hunne Buuren te oeffenen, uit vrees voor den ban, en daarom werden zulke Onwillige genoemd; uit deeze zyn wederſpannigheden ontſtaan en verſcheide t'zamenſweeringen tegen het leeven en de perſoon der Koningin, en om de Koningin van Schotland op den Throon te ſtellen, ontdekt; daar tegen zy zig heeft moeten beſchermen met oude en nieuwe 's Lands regten en keuren, ſtraffende die zulke ongehoorzaamheid aan het Volk leerden en het zelve overreedden, dat hunne gekroonde Prinſes eene vervloekte Wreedardige was, en dat zulke om te brengen een verdienslyk werk was, en dergelyke. De Koningin bande in 't eerst alle oude overgebleeve Prieſters, en verbood alle nieuwe Kweekelingen, op lyfs-ſtraf, in te komen: veele nogtans inkomende, zyn 'er, in de 44 Jaaren van de regeering der Koningin, omtrend dertig als Verraders geſtrafd, en vyf of zes, die dezelve, tegen de Plakaten, ontfangen en geherbergd hadden, daar 'er, zo men zegd, in de vyfjaarige regeering van Koningin Maria, wel driehonderd leevende verbrand zyn om den Godsdienst; maar de Paus merkende, dat de Dryvers van zynen bul dus ter dood gebragt werden, onder welke waren de Jeſuïet, Vader Campian, en andere, ſchikten de Pausen Pius de Vde en Gregorius de XIIIde, dat de Roomsche hunnen Prince uiterlyke gehoorzaamheid zouden mogen toonen tot beeterre gelegenheid. Ondertuſſchen werd 'er gemerkt, dat onder deeze Geestlyke eenvoudige Prieſters waren, die tegen den Prince op te ſtaan wederſpraaken, en alleen zогten den Roomschen

Getal der
Jeſuïeten
en Gods-
dienſts
verwan-
ten.

Twist in
Engeland
tuſſchen
de Room-
ſche en
Jeſuïet-
ſche Prie-
ſters.

ſchen Godsdienst door wel leeven en Kerklyken dienst te vorderen en der Jefuieten drift tegenſton- den: deeze hield de Koningin gevangen, en bande eenige weder uit: ten laaſten werden dezelve zeer twiſtig met de Jefuieten, en betuigden, met veele gedrukte boekjes, dat zy de oorzaak van de vervolging en bloedige inſtellingen tegen hen wa- ren, en dat men de Chriſtenheid met goede woor- den en werken en den Roomschen Godsdienst met geduld behoorde voor te ſtaan, en de Overheid in alle burgerlyke zaaken, volgens de leer der Apoſte- len, te gehoorzaamen. De Jefuieten ſchreeven daar tegen, men moest God, den Paus, zynen Stadhou- der, en de Moeder; de H: Kerk, meer gehoor- zaam zyn, dan de Menſchen, en alles doen, uit- leggen en verſtaan, gelyk die, enz. gelyk wy deels verhaald hebben, en in hunne uitgegeve boeken te leezen is.

Om deezen twiſt ſtelde de Paus Georgie Blatwel, de Jefuieten rogedaan, tot Aards-Prieſter, en Vader Hendrik Garnet, die verſcheide bynaa- men had, tot Overſten over de Jefuieten, welke uit Italiën in Engeland kwamen in 't Jaar 1586, toen men de grote Vloot, die in 't Jaar 1588 naar Engeland kwam, in Spanje toeruste: deeze had laſt alle Geestlyke geveinsdheid voor te ſtaan, en over veele zaaken ſchikkingen te maaken, als aller- hande Waereldſche kleederen van Eedelen, Schip- pers, Krygs-lieden, enz. te mogen draagen, ge- bruikende een bedrog, dat zy æquivocatie noemen, dat is, dat een leugen om best wil geoorlofd is, daar over een boek van hen, met eenen valschen naam genoemd, *Verbandeling tegen het liegen*, voor het regt gebragt werd; zynde onderzocht en goedgekeurd door Georgie Blacwel, Aards-Prieſter van Engeland, en Apoſtolische Voorſtander, daar tegen Thomas Morran geleerd heeft geſchreeven: het voorſz. boekje handeld over æquivocatie men- tale, verbale, &c. mentale is iet anders te zeggen

Hendrik
Garnet
Overſta
der Je-
fuieten in
Engeland.

Æquivo-
catie door
de Room-
ſche om-
helſd.

605.

als men denkt; by voorbeeld, een Roomsche Priester, door de Overheid op den eed gevraagd zynde, of hy Priester is, mag, zonder valschen eed te doen, neen zeggen, meenende in zyn gemoed, dat hy geen Priester van Apollo is; verder, of hy op zulk eenen tyd niet over Zee geweest is, neen, meenende de Indiaansche Zee; of hy zulk eenen Man niet gezien heeft, neen, dat hy hem niet zag, naamlyk, om hem te moeten verraden; kort om, alle vragen op den eed met een dubbel bedekt antwoord te mogen afwyzen, schoon men genoeg de meening van den Vraager weet, en dergelyke. Deeze Overste Garnet had in Engeland kloeke Medgezellen, als Oswald, Tesmond, anders Greenway, Johan Garred, en andere, welke verstand hielden met de Vaders Parsons, Overste der Engelsche Jesuïeten te Romen, Creswel in Spanje, en Baldowyn in Nederland, alle, om heimlyk 's Paus ban tegen de laatste Koningin van Engeland, daar van wy verhaald hebben, in 't werk te stellen. Deeze hebben, in 't Jaar 1601, den Edelman, Thomas Winter, naar Spanje gezonden, om, met den daar zynde Jesuïet Creswel, den Koning aan te dienen den dienst der Roomschen in Engeland, en over eenen inval in dat Land te handelen, daar toe Paerde en Voet-Volk aanbiedende, dat de Koning, in Oorlog zynde, aannam te doen in Kent of te Milfort-Haaven in Walles, daar by nog honderduizend Dukaten beloovende, om onder de Roomsche ter toerusting uit te deelen: om dit wel uit te voeren zond de Paus aan den voorn: Garnet twee bullen, den eenen voor den Roomschen Adel, den anderen voor de Geestlyke en den Aards-Priester, inhoudende, dat zy, by overlyden der elendige Vrouwe, Koningin Elizabeth, door ouderdom of anderzins, niet gedoogen zouden, dat de Kroon op iemand kwam, dan die den Roomschen Godsdienst toegedaan was, en sweeren zou die op den ouden voet te vorderen, hoe na die anders de Kroon mogt

De Jesuïeten zenden naar Spanje, om den Koning der Roomschen dienst aan te bieden.

's Paus bul in Engeland gezonden, om den Koning de

moet bestaan, daar door genoeg aanwyzende, dat men Jakob, Koning van Schotland, behoorde te weeren. Zo dra de Koningin dood was, zonden zy, om dit bekend te maken en den voorigen handel te verzoeken, den Eedelman, Christoffel Wricht, naar Spanje en Guido Faukes naar Nederland, aan Baldwin, den Ridder Willem Stanley en Hugo Owen, om hun voorneemen te vorderen, en de Roomsche Eedele in Engeland vermaanden hen Paerden te bezorgen en zig gereed te houden: toen nu Koning Jakob, met eenpaarig genoeg van alle de Staten, aan de Kroon gekomen was, hebben in 't gemeen alle de Roomsche in Engeland hem een smeekschrift overgegeven, om toelating der oeffening van hunnen Godsdienst, gelyk wy verhaald hebben; maar also de Koning hun dat af sloeg, hoopten zy daar op door den Vrede met Spanje; maar de Spanjaard in den Vrede meer zyn voorneemen in Nederland, dan de zaaken van de Roomsche in Engeland, zoekende, heeft den Vrede zonder hen beslooten, schoon zy den Konstabel van Kastiliën deden aanzeggen, dat zy, geene toelating van hunnen Godsdienst verwerpende, iet geweldigs zouden moeten voorneemen; dog dat hoorde de Spanjaard gaerne: ondertusschen was ook het te vooren verhaalde verraad van Watson, Clerk, Cobham en Brooke begonnen, daar in niet alleen Roomsche, maar ook alle andere Eedele, die zy wisten oorzaak van misnoegen te hebben, getrokken werden, dat, eer het ryp was, ontdekt en gestraft werd.

De Roomsche verzoeken den Koning Jakob toelating van den Roomschen Godsdienst, dat afgeflaagen werd.

Hier na hebben de voorsz. Jesuïeten, Garnet, Grenaway en Garred, met den voornaamen Roomschen Adel, verscheide handelingen gehad over middelen van geweld; zynde wel de wreedste en driftigste Robbert Catesbye, een Schildknaap van goede middelen, dapper en geleerd; Frances Tresham, die eenen ryken Vader had; Thomas Percy, van de maagtschap en Rentmeester van den Grave van Northumberland, een stout onvertzaagd

De Jesuïeten en Roomsche zoeken geweldige middelen.

1605.

Man: nog de Broeders Robbert en Thomas Winter, Eedelen van aanzien, en de twee Broeders Grichte, met andere, gelyk wy verhaalen zullen. Deeze maakten elkanderen wys, dat de Koning, nog in Schootland zynde, hun grote beloften had gedaan, en nu wilde hy voor de Roomsche niets doen: hier over zeide Percye onder andere eens tot Catesbye, dat 'er geen ander middel was, dan den Koning te dooden, en dat hy zelfs dit op zig wilde neemen; deeze, zyne geneegenheid merkende, antwoordde daar op, neen, gy zult uw leeven zo slegt niet waagen; wilt gy een Verrader zyn, ik weet een beeter middel, dat nimmer geweeten zal werden, en dus sloeg hy hem voor de Zaal van het Raadshof te ondermeinen en met buskruid op te blaazen. Dit geschil hebben zy den Oversten Garnet en andere voorgehouden, of het niet geoorlofd was voor het Gemeene best, en tot yordering van de Roomsche tegen de Kettters, eenen hoop schuldige Menschen om te brengen, al was 'er ook een deel onschuldige by, de nood en oorzaak zulks vereischende: Garnet antwoordde, zo het voordeel voor de Roomsche groter was, in eenige onnoozele te gelyk met eenige wel verdienende weg te neemen, was het geoorlofd alle te vernielen, deeze gelykenis bybrengende: eene Stad was in 't bezit van den Vyand of Turk, en by het inneemen waren 'er eenige Vrienden in, die zouden het zelve ongeluk in deszelfs gemeene verwoesting moeten draagen. Met deezen raad hebben Catesbye en Percye meer andere bewoogen, daar by voegende, dat God de straffing van het gansche Raadshof scheen gevoegd te hebben, want dat Huis was, of zy waren het, die alle het kwaad tegen de Roomsche beslooten hadden. • Behalven de Broeders Winter en Wricht bewoogen zy ook Robbert Keys en Thomas Bares, Catesbye's Dienaar, en te Duynkerken haalden zy, door Thomas Winter, daar toe over den Edelman, Guido Faukes, die den Oorlog

Catesbye
staat voor
de Zaal
van het
Raadshof
om te
werpen.

't Geschil
den Over-
sten Gar-
net voor-
gehouden
en besloo-
ter.

Namen
der voor-
naamste
'Zamen-
fwee-
ders.

log onder den Aards. Hertog gevolgd had, met de twee kloeke Eedellieden, Ambros Roocwoode en Johan Grandt; en ten laafsten ook den Ridder Everard Dighbye, een Man van rang in zyne Landstreek, allen welken verdroot twintig ponden sterling 's Maands te geven, voor dat zy niet gedwongen werden in den Kerken-dienst te verschy- nen, hoewel de Koning dat, zederd zyne komst tot de Kroon, nog niet geëischt had.

1605.

Deeze t' Zamepsweerders, van welke sommige in eene zo gruwlyke daad swaarigheid maakten, zyn daar toe in de biegt gesterkt en ontslaagen door de Jesuïeten Garnet en Grenewel, die hen hebbèn doen sweeren getrouw en geheim te zyn, en hun daar op het bond-zeegel gaven. Met dit besluit hebben zy byna een jaar te vooren zoeken te ondergraaven de grote Zaal, daar de eerste vergadering van het Raadshof geschied, zynde een oud gebouw te Westmunster, op de Rivier de Thamis geleegen: van hen groeven 'er altyd 's nagts zelfs uit een huisje, een de wagt houdende, en zy worpen de aarde in de Rivier; eerst regt nedergraavende en dan dwars, kwamen zy aan den grondslag der Zaal, die negen voeten dik was; maar zy bevonden, dat 'er eene kelder onder de zaal was, welke Percy eindlyk in huur kreeg, om hout en koolen in te leggen, daar in zy allengs zesendertig tonnen buskruid bragten, die zy bedekten met groot hout, takkebosen, grote steenen en oud yzer. Dit omtrend Ligtmis gereed zynde, werd de Raads-vergadering uitgesteld tot den 5^{den} van Slagtmaand; des deeze Eedelen en t' Zamepsweerders zig verspreidden en verdeelden, den ryd wagtende, ondertusschen op hun stuk beraadende, dat men den Koning, de Koningin en den Prince alle door buskruid in de lugt zou werpen: over 's Konings tweeden Zoon waren zy bekommerd, dog Percy meende dien wel met geweld in handen te krygen: zy dagten Vrouwe Elizabeth, de oudste

Zy onder-
meinen
zelfs de
Zaal van
het Raads-
hof.

Zy bren-
gen bus-
kruid in
den kel-
der.

Hun be-
sluit, als
het werk
volbragt
zou zyn.

Dog-

1605. Dogter, die by haaren Oom, den Baron Heeringten, in Warwyckshire, was, in handen te neemen en Koningin te maken; maar de vernuftigste meenden den Koning van Spanje, of de Infante in Nederland, tot Prince op te werpen, om beeter beschermd te zyn. Zy waren in zekere hoofdstukken eens, naamlyk, dat zy den Koning en zyn Volk alle hielden voor Kettters, behalven de Roomsche, en dat zy alle door den Paus verbannen waren; dat geen Ketter Koning kon zyn, en dat het geoorlofd, ja verdienslyk, was den Koning met alle zyne Kettters om te brengen. Zy beslooten nogtans niet aanstonds den Godsdienst te veranderen, of als de Daaders uit te komen, voor dat zy hunnen aanhang sterk genoeg zouden vinden, dan wilden zy den Godsdienst veranderen, hunne daad bekennen, en hulp uit Spanje en van den Aards-Hertog uit Nederland verzoeken, doch dit eerst na de uitvoering, want zy vonden niet geraaden alle vreemde Mogenheden hier van kennis te geven, vermits zy die niet dwingen konden het geheim te houden, nog van dezelye verzeekerd waren, maar dagten aanstonds wel bystand uit Nederland te krygen door den Ridder Stanley, Hugo Owen, en den Jesuïet Baldowyn, dat door Guido Faukes reeds bestooken was, en verder door der Jesuïeten Gezanten, de Vaders Persons te Romen en Creswel in Spanje: zy bespiedden alom, waar zy grote paerden ten dienst konden krygen.

Als nu de bestemde dag, de 5de van Slagtmaand, genaakte, bestelden zy, dat Guido Faukes de lonten of het vuur aan het kruid zou leggen en weggaan: eenige zouden in Londen blyven, de andere zouden gaan naar Loughton in Warwyckshire, daar Garnet, den 1sten van Slagtmaand, een gebed onderhen deed, om den goeden uitslag van deeze grote daad tegen het Raadshof, uit oorzaak van den Roomschen Godsdienst. Dit dus bestooken en gereed zynde, hebben eenige hunne byzondere Vrienden
uit

uit de Vergadering zoeken te houden: uit medelyden zond een uit hen 's avonds, als het donker was, eenen brief aan den Baron van Montaigne, die men dagt een Roomsche Heer te zyn, welken de Knecht aan zynen Dienaar gaf, hem scherp belassende dien in handen van zynen Heer te leveren, gelyk geschiedde. De brief was een slecht geschrift, zonder dag- of hand-teekening, en luidde dus:

„ Myn Heer! uit liefde, die ik heb tot sommige
 „ van uwe Vrienden, draag ik zorg voor uwe be- Affchrift
 des briefs,
 daar door
 het ver-
 raad ont-
 dekt
 werd.
 „ waaring, daarom ik u waarschuw, zo lief gy uw
 „ leeven hebt, bedenk middel, om uwe afwezig-
 „ heid uit de Vergadering te verontschuldigen:
 „ want God en de menschen spannen te zamen,
 „ om de zonden van den tyd te straffen: veragt
 „ deeze waarschuwing niet, maar vertrek u op uw
 „ Land, daar gy de uitkomst met zekerheid meugt
 „ verwagten: want, schoon 'er geene waarschyn-
 „ lykheid van eenige beroerte is, zeg ik nogtans,
 „ daar zal aan dit Raadshof een vreeslyke slag ge-
 „ geven werden, dog men zal niet weten, wie het
 „ hun doet. Deeze raad is niet te veragten, want
 „ hy kan u goed en geent kwaad doen: want dit
 „ gevaar kund gy zo gemaklyk ontgaan, als gy
 „ deezen brief kund verbranden; en ik hoop, dat
 „ God u de genaade zal geven, om hier mede uw
 „ voordeel te doen, aan wiens bescherming ik u
 „ beveel.”

Deezen brief kon de Heer Montaigne kwalik leezen en verstaan; des hy agterdenken hebbende, dien aanstonds bragt by den Grave van Salisbury, Secretaris, die, met andere Raadsheeren, over elk stuk zo veel gesproken heeft, dat zy beslooten, het moest een werk met buskruid zyn: des zy, de Koning, den 1sten van Slagtuand, van de jagt gekomen zynde, den 4^{den} beslooten de plaats rondom te onderzoeken, onder voorgeven van eenig tapytwerk te misfen, en bevonden, dat Perçye den kelder onder de zaal gehuurd had: zy dien als
 Roomsche

1605.

Het kruid
werd ont-
dekt en
Faukes
gevangen,
die alles
bekend.

Roomsch kennende, gaf dat agterdenken; des den Ridder Knevet belasd werd alle plaatzen zonder onderscheid te onderzoeken: ter middernagt, daar op volgende, vonden zy Guido Faukes, Jhonson genoemd, Percye's Knecht, gelaarsd en gespoord omtrend de Zaal staan, naamen hem gevangen, gingen den kelder bezoeken, verworpen het hout en de koolen, en vonden zesendertig tonnen buskruid: zy onderzochten den gevangen Faukes, en vonden by hem drie lonten, met ander gereedschap, om het kruid aan te steeken, die terstond, met eene Romeinsche standvastigheid, het stuk bekende, en stout zeide, zo zy hem zo wel binnen als buiten den kelder hadden gevonden, had hy het huis, hen en zig zelven opgeblaazen, enz. hy werd in 't Hof gebragt, dit den Koning aangezegd, en de Raad opgewekt, voor welken, en voor de gansche Waereld, hy, als een andere Mutius Scevola, zyn voorneemen bekende, dat het mislukken hem leed was, en dat het de Duivel en niet God ontdekt had: hy spotte met alle de Hovelingen, die hem iet vroegen en geen gezag hadden: diën ganschen dag konden zy van zyne Medepligters niets vernemen; dog hy nam het geheele stuk op zig, bekende geen en anderen naam te hebben, dan Jhonson, Dienaar van Percye, en dat hy hier toe in zyn gemoed gedreeven was voor den Roomschen Godsdienst; hy loochende, dat de Koning zyn Oppremer of gezalfde Koning was, vermits hy een Ketter was: dog 's anderendaagsch, naar den tooren gevoerd, meermaalen ondervraagd en met de pynbank bedreigd zynde, begon zyne Romeinsche standvastigheid te verslaffen, hy de waarheid te verklaren, en die zelfs in schrift te stellen, en daar uit hebben wy deels, en uit andere schriften, dit verhaal genoomen.

De t'Zamen-
sweerders
zoeken op-
roer in
't Land te
maken.

Deze t'Zamenweerders, die te Londen waren, hoorende, dat het buskruid door den brief ontdekt was, reeden, den 5^{den}, voor den dag, uit naar War-

Warwyckshire, beslooten hebbende eenen oproer te maken en het Volk in de wapenen en openbaare wederstandigheid te brengen, onder voorwendzel van bescherming des Roomschen Godsdiensts: des zy eene grote plegtige jagt onder hen bestelden door den Ridder Sir Everard Dighbye, onder welk dekzel zy, met alle hunne Dienaars en Medepligtige, die wapenen konden draagen, die aannaamen. Een Eedelman Grandt brak eene stal van eenen Paerden-Bereider, daar veele Eedele hunne paerden hielden, oopen, uit welke zy de beste naamen, en meenden hunnen hoop te vermeerderen; dog zy konden niet boven tagtig paerden in getal raaken, die meest hunne eige Dienaars waren en veele wegliepen.

De Overste Garnet, Grenewel en Hat waren daar op het huis van den Eedelman Avington, elkanderen opruijende tot hunne eige beschutting de wapenen aan te neemen: want alle de Roomsche zouden de keel werden afgesneden, om dat zy betigd waren het Raadshof in brand te willen steeken, dat Veraders gedaan hadden, enz. maar de Koning en Raad het buskruid gevonden en oopentlyk uitgebragt hebbende, zonden terstond Posten en plakkaaten, met last door alle Gewesten, om Percy, Catesbye en de andere leevende te vangen of op het lyf te loopen, die van de Landvoogden meest gevonden werden in 't huis van den Eedelman Littleton, daar zy vergaderd waren, om 's Konings Dogter te gaan neemen: maar die was 's morgenis naar de Stad Coventrie gevlugt.

Zy werden vervolgd.

In dit huis viel eene gedenkwaardige zaak voor: een schootel met derdehalf pond buskruid was by het vuur gezet, om te droogen, staande de schootel hellende tegen eenen linnen zak met zestien ponden buskruid; als een in 't vuur roerde, vloog een sprenkel in den schootel, daar door het kruid ontfak, verzengde en brandde de Omstanders, Caresbye, Grandt, Roockwood en andere, daar door hunne aanzigten en handen tot het vegten en we-

Een wonderlyk geval van buskruid.

1605. wederstaan onbekwaam waren, en het kruid met den linnen zak vloog door het dak van het huis tot buiten op de plaats, zonder dat de zak ontflooken was, dat een groot wonder is; was die zak ontflooken, alle, die in 't huis waren, zouden verbrand zyn: dit trof hen alle in 't hart, ziende, dat zy gestraft werden door dat zelve werktuig, daar mede zy zo veel kwaad meenden te doen. Zy dus verschrikt, weinig in getal, en van twee Landvoogden met hun Volk bezet zynde, zaagen elkan deren raadloos aan, baaden God hun het bloedig voorneemen te vergeven, en beslooten zig dood te vegten, als zynde in een geschil van de Roomsche Kerk, gelyk Thomas Winter, die wel een van de kloekste onder hen was, zelfs in zyne belydenis schreef: zy beslooten daar alle te sterven. Deeze, en de beide Broeders Wricht, werden, de Landvoogden in de poort dringende, in de schouders geschooten, en Rookwood gekwetst. Catesbye voor de binnen-deur staande, zeide, Thomas Winter sta my by: en Percye rug tegen rug by hem staande, werden die beide met eenen koogel doorschooten, en Winter nog met eene piek gekwetst, die van agteren gevat en gevangen werd, zo dat 'er dood bleeven Catesbye, Percye, en de twee Broeders Wricht: de andere, met hunne Dienaars en Aanhangers, werden daar en elders gevangen en naar Londen gevoerd, en de hoofden van Catesbye en Percye werden op staaken boven op het Raadshof gesteld.

Catesbye, Percye en de Broeders Wricht blyven in 't vangen dood, en andere werden gevangen.

Het regts-geding van deeze Gevangene werd uitgesteld tot den 27sten van Louwmaand, wanneer zy alle te Westmunster in de grote Zaal, op plaatsen en stellingen, voor de Regters en Gevangene gemaakt, zyn verscheenen, ook de Koning, Koningin en meeste Hovelingen bedekt, dat zy niet gezien werden. De Graven van Nottingham, Suffolck, Worcester, Denshire, Northampton en Salisbury, met de gewoone Landregters en Amptslieden, zaaten als

als Regters. 's Morgens vroeg werden voor het regt gebragt de agt gevange, de Ridder Everard Dighbye, Robbert en Thomas Winter, Jhon Grandt en Ambrose Roockwood, Schildknaapen, Guido Faukes, Robbert Keyes, en Thomas Bates, alle kostlyk en hoflyk als Eedelen gekleed. De beschuldigingen werden hun voorgelezen, die zy, zonder gepynigd te werden, oopentlyk bekenden, en werden, naar 's Lands regten, voor de twaalf Mannen schuldig geoordeeld: daar over hun de Regters, elk in 't byzonder, vroegen, wat zy te zeggen hadden, waarom het dood-vonnis, naar 's Lands regten, tegen hen niet zou geslaagen werden. Zy antwoordden weinig: Thomas Winter begeerde, dat hy alleen voor hem en zynen ouderen Broeder mogt hangen: Keyes zeide, zyne zaaken stonden wanhoopig, daarom hy zo gaerne nu, als op eenen anderen tyd, en liever voor zulk eene als eene andere zaak, storf: Bates en Robbert Winter verzogten genaade: Jhon Grandt zeide, dat hy wel schuldig was aan een voorgenoomen, maar niet aan een uitgevoerd kwaad, gelyk het, behalven in verraad, moet zyn, naar de Engelsche regten: Roockwood erkende zyne schuld en waerdig te zyn de gramschap van den Koning, den Raad en de Gemeente; nogtans wilde hy niet wanhoopen aan de overvloedige genaade van zynen Prince, te meer, om dat hy nooit Uitvinder nog Uitvoerder, maar door Catesbye, welken hy te zeer beminde, 'er in getrokken, was geweest; dat hy het verraad gesweegen had, was niet geschied uit haat tegen den Koning of het Land, nog uit eige eergierigheid, maar door verleiding van zynen Vriend Catesbye; hy verzogt geene genaade, uit vrees voor den dood, maar uit harten-leed, en om zulk eene schandvlek van zyne Vrienden en Geslagt te weeren; hy bad den Koning Gode gelyk te zyn, die zomtyds naar het lighaam, en niet naar de ziel, strafte: de Ridder Dighbye, een zeer treflyk, schoon, groot, ryk en

Ag. voog-
naame
Verra-
ders wer-
den voor
het regt
gebragt

Ans-
woord
der Ver-
raders
voor het
regt.

1606. staatig Man, zeide, dat hy in dien handel niet gekomen was uit heerschzugt, misnoegen of haat, dien hy tegen iemand droeg, maar uit liefde voor Catesbye en den Roomschen Godsdienst, om welken in Engeland te herstellen hy veragt had zynen staat, leeven, naam en aardsch geluk; hy klaagde, dat den Roomschen hunne gedaane beloften niet gehouden werden, en dat zy vreesden, dat het Raadshof strengere wetten tegen de Onwillige zou maken, als dat hunne Vrouwen ook de boeten zouden onderworpen werden, het welke eindlyk strekken zou tot verbeurte van alle hunne goederen, enz. hy verzogt alleen de straf te mogen draagen, en niet zyne Vrouw, Kinderen, of Zuster, welker huwlyks-goed in zyne handen was, enz. verder verzogt hy vergifnis van den Koning en de Heeren, dat zyn dood zyne misdaad mogt verzoenen en hy onthalsd werden.

Reeden-
voering
der Gra-
ven van
Northam-
ton en Sa-
lisberry.

's Konings Procureur antwoordde daar op heevig, kort en zaaklyk. De Graaf van Northampton maakte eene reedenvoering tegen Dighbye, met veele reedenen wederleggende en de onwaarheid betoogende, van het geene hy en andere uitgestrooid hadden, om grond voor hunne verradery te maken, dat de Koning de Engelsche Roomsche toelating van hunnen Godsdienst beloofd had. Desgelyks bewees, na hem, de Graaf van Salisbury, hoe genaadig de Koning gehandeld had met de Onwillige, die hy niet medepligtig vond aan de laatste verradery van Watfon en Klerk, uit aanmerking van hunne getrouwheid de voornaamste onder hem de boete niet willende afgenoomen hebben.

Zy wer-
den, als
Verra-
ders, ter
dood ver-
weezen.

Hier na werd het dood-vonnis, volgens de gewoonte tegen Verraders, door den Regter tot de Heeren en Vergadering uitgesproken. Nu laat geworden zynde, sprak Dighbye daar na, met grote eerbiedigheid, tot de Heeren, dat hy veel blyder ter galg zou gaan, zo hy van hunne Eerwaardigheden mogt hooren, dat zy hem zyne misdaad ver-

vergeven; daar op alle de Heeren zelden; God vergeve het u, en wy vergeven het u! daar voor hy hen met grote eerbiediging dankte.

1606.

Den 30sten van Louwmaand, O: St: werd op St. Paulus Kerkhof, voor de Westdeur, een schavot met eene halve galg daar op gemaakt: vier van deeze Verweeze werden derwaards gelleept op sleetden, daar op eene horde met stroo lag, van welke de Ridder Dighbye eerst op het schavot werd gebragt, die dat, behalven de Beuls en 's Konings Bedienaars, vol vond van jonge Eedellieden van het Hof, dat eene slegte gewoonte in Engeland is by de straf-oeffeningen even als op toneel-speelen: Dighbye begroette deeze Eedelen hoffyk, nam afscheid en zeide, dat hy, naar regten, den dood verdiend had, en den Koning en het Land om vergifnis bad; maar in zyn gemoed was hy zeer gerust, als strekkende zyn stuk tot voordeel van de Roomsche: dus eenige Latynsche gebeden zeggende, en zig veele kruisen makende, ontkleedde hy zig tot op het hembd, ging de ladder op; de strop vast gemaakt zynde, werd hy van de ladder gestooten, terstond afgesneden; en nog levende op de slagbank gelegd, daar hem voor eerst schielyk de manlykheid af- en de buik oopen gesneden, het hart uitgerukt, dus te zamen in een vuur verbrand, en hy daar na, volgens 's Lands gebruik, gevierdedeeld werd. Na hem werd de Schildknaap Robbert Winter op het schavot gebragt; die weinig sprak en geen leetweezen toonde; latynsche gebeden zeggende, en zig met kruisen maken zeegenende, werd, gelyk de eerste, gehangen en gevierdedeeld. De derde was de Schildknaap Jhon Grandt, die zig wat wilde verontschuldigen, als maar voorgenoomen en niet volbragt. De vierde was Bates, die een gemeenzaam Dienaar van Catesbye geweest was, leetweezen toonde; God, den Koning en het gansche Ryk om vergifnis bad, beklagde, dat de liefde tot zynen Heere hem zynen pligt aan God, zynen Kon-

Strafoeffening over de Verraders, en hoe zy storven, den 30 January, 1606.

1606. ning en het Land had doen vergeeten, en voor hun allen bad; des zy hem, het meeste berouw toonende, zo lang lieten hangen, dat hy dood was en dus gevierdedeeld werd.

's Anderendaagsch was dergelyk schavot, voor het Raadshof te Westmunster opgeregt, derwaards de vier andere Verweeze ook op sleeten, dwars door de Stad Londen, gebragt werden; eerst werd opgebragt Thomas Winter, een kloek Man, die Gezant in Spanje was geweest: hy sprak weinig en toonde wel eenig leerweezen; dog vermits de zaak strekte tot vordering van de H: Roomsche Kerk, was het vergeeflyk. Na hem trad Ambroise Roockwood op, die zyne misdaad van onnoozel bloed te hebben willen storten bekende, biddende God, den Koning en den Staat om vergifnis, en dat God die alle wilde zeegenen, om die Eilanden lang in Vrede te mogen regeeren, en dat hy tot den Roomschen Godsdienst mogte bekeerd werden; en bad eindlyk voor zyne Vrouw en Kinderen, betuigende, dat hy in den Roomschen Godsdienst storf; zy lieten hem zo lang hangen, dat hy dood was. De derde was de Eedelman Robbert Keyes, die stil zyne gebeden zeide, en, toen hy op de ladder was, er zig wanhoopig afworp, dat de strop, en hy daar door zyn been, brak; dog hy werd terstond op de slagbank van kant geholpen. De laatste was de Eedelman Guido Faukes, die zig Jhonson genoemd had, een ervaare Man, die in den Nederlandschen Oorlog was geweest en op zig genoomen had het buskruid aan te steeken: deeze krank zynde, bekende zyne schuld, bad God, den Koning en een ieder om vergifnis, zeegende zig met kruisen en storf als de andere, hangende, tot dat hy dood was.

Dus storven zy alle Roomsch, de meeste weinig berouw toonende, maar scheenen 'er eer roem in te stellen, als stervende ter vordering der goede Roomsche zaak, want voor het regt werd verhaald, dat Robbert Winter, in den tooren met Faukes spree-

spreekende, had gezegd, dat hy en Catesbye Zoonen had, dat Kinderen Mannen werden, en dat hy hoopte, zy zouden die zaaken wreken; ja dat God uit steenen Abraham Kinderen zou verwekken; dat hy bedroefd was, dat nog niemand eene verantwoording van hun bedryf in druk uitgaf; dat zy de zaak tot den dood wilden staande houden.

Hunne hoofden werden op de brug van Londen, en hunne deelen op de Stads poorten gesteld. Veele van hunne Medepligters en Aanhangers werden in de landstreeken, daar zy woonden, geregt, als de Vader Jesuiet Hal, Littelton en andere Eedelen. Frances Tresham, een ryk Eedelman, in den tooren gevangen, storf van ziekte. Johan Owen, Dienaar van Garnet, sneed, in den tooren, zynen buik met een gebrooke mes op, dat 'er de darmen uitvielen, en storf dus. Johan Owen dood zig zelven.

Aizo by deeze Verraders de Jesuieten betigt waren, werden die alom zeer gezogt: ten laatsten werden de Overste, Vader Herry Garnet, en de Jesuiet, Vader Hal, gevonden in 't huis van den Eedelman Abinghton, in een klein gat tuschen twee schoorsteenen. Jhon Garred en Oswald Tesmond, anders Grenewel, zyn, zo het schynd, uit het Land gevlugt. Deeze Garnet was een Eedelman van geboorte, opgebragt in de hooge schoolen, Verbeeteraar by eenen Drukker Totle geweest, had veele gaven, was een fraai Perfoon, geleerd in de hooge taalen, van belydenis een Jesuiet, onder die Mcester en Overste in Engeland: hy werd te Londen op het Raadhuis voor het regt gebragt, den 28sten van Lentemaand, O: St: daar als Regters zaaten de Major van Londen, de Graven van Nottingham, Suffolk, Worchester, Northampton en Salisbury, de Heeren Opper-Regters, en andere Regters en Geleerde. Op de Zaal van het Raadhuis waren verborge kaamers gebouwd, daar de Koning en Hovelingen konden zien en hooren: ook plaatzen voor de Hofgezanten van Spanje en den Aards.

Herry Garnet, Overste der Jesuieten, om verraad gevangen.

Hy werd voor het regt gebragt den 28 Maert.

1606

Hy werd
van ver-
raad be-
schuldigd.

Verschei-
de verra-
deryen
tegen Ko-
ningin
Eliza-
beth.

Hertog, op dat eene zo ongelooflyke moordadig-
heid van eenen Oversten der Jesuïeten voor de
gansche Waereld mogte blyken. Deezen Garnet,
staande in eene afgeschutte plaats, werd zyne be-
schuldiging voorgelezen, als mede aangespannen
te hebben, om den Koning, deszelfs Afkomst, alle
de Eedelen, Ridderfchap, Kerk-Voogden en's Ryks
Regters met eenen slag om hals te brengen, oproer
te maken, den waaren Godsdienst en des Ryks
gansche Regeering en Staat, om te keeren.

De Procureur Generaal verhaalde in 't byzonder,
hoe hy, in 't 28te Jaar van Koningin Elizabeth, in
't Jaar 1586, laatst in Engeland was gekomen,
voor de komst der Spaansche Vloot, wanneer de
Jesuïet Campian te vooren (zyn best gedaan had den
hul van ban tegen de voorsz. Koningin, door hulp
der Roomsche Onwilligen, in 't werk te stellen en
haar te dooden, dat beproefd werd door Dr. Par-
tye, aangezet van den Kardinaal Como: daar na
werd het zelve getragt door Parrik Cullen, aange-
zet van den Ridder William Stanley, Hugo Owen,
Jaques Frances, een Bleikers Zoon uit Nederland;
en den Jesuïet Holt, alle overreed, dat het een
verdienstlyk werk was, blykende uit een boek, Phi-
lopaten genoemd, door den Jesuïet, Vader Cres-
wel, uitgegeven. In 't Jaar 1594 kwamen Wil-
liams en Jork, aangezet van den Jesuïet Holt, en
in 't Jaar 1597 kwam Squyre uit Spanje, aangezet
van den Jesuïet Wolpoole, om haar te vergeven.
Deeze aanslagen hun niet gelukkende, bewerkten
zy, in 't Jaar 1601, door Thomas Winter, in
Spanje gezonden, eenen inval, daar toe de Paus
aan deezen Garnet twee bullen zond, om te voor-
zien, dat niemand, dan een Roomsche, in de Kroon
zou opvolgen. De Koningin dood, en Koning Ja-
kobus met Vrede tot de Kroon gekomen zynde,
had deeze, met andere, deeze brandftigting aan-
geregt, gelyk wy verhaald hebben. Hy had ook,
om verzeekerd te zyn over alle de voorn. verrade-
ryen

ryen niet aangefprooken te zullen werden, in't eerste Jaar van deezen Koning eene gemeene vergifnis, onder het groot Zeegel van Engeland, genoomen, gelyk Koningen, by hunne blyde inkomsten, gewoon zyn in hunne eerste raads-vergadering te geven. In Lentemaand, des Jaars 1603, had hy geschreeven door Guido Faukes, die door Catesbye aan Stanley en den Jesuiet Baldowyn gezonden werd, om last te hebben, dat, op den slag van het buskruid, het Krygs-Volk uit Vlaanderen naar den zeekant mogt gebragt werden, om ten eersten naar Engeland over te steeken, en daar werd toen van Hulgo Owen de eed afgenoomen en hem de aanslag ontdekt, dien hy zeer prees en beloofde te vorderen. Toen schreef hy ook aan den Paus en Aquaviva, Overste der Jesuieten, om bevel te hebben, dat zig geene Roomsche in Engeland zouden roeren of iet voorneemen, om den aanslag van het buskruid niet te stooren of daar van agterdenken te geven. In Zomermaand beraadde hy met den Jesuiet Grenewel, en zulks alles in biegt; en, om dat het te lang was op de kniën te liggen, schikte hy, men zou'er eene wandelende biegt van maken, te zamen besluitende, dat na de slag een uit den Adel, die in 't leeven was gebleeven, tot Beschermmer zou verkoozen werden. In de zelve Maand beraadde hy met Catesbye en Tresham over de magt der Roomsche in Engeland, op dat hy den Paus zou kunnen verwittigen, wat magt hy op de been zou kunnen brengen, en schreef, in Oogstmaand, van het buskruid aan den Paus, door den Ridder Sir Edmont Beynam, en zulks niet aan hem als Paus, naar als waereldlyken Prince van Rome; desgelyks van Baldowyn, Gezant der Jesuieten in Nederland, op dat Owen by den Marquies Spinola bevel zou verzoeken, om, door Catesbye, een Regiment Ruitery te ligten, om hunne gereedschap van Paerden in Engeland te bedekken. In Wynmaand was hy, met de Verraders, vergaderd te

De Verraders zoeken krygshulp uit Vlaanderen te hebben.

1606. Loughton in Warwyckshire, en bad, by het oopen van hunne vergadering, den 1^{den} van Slagtm aand, oopentlyk onder hen, om den goeden uitflag van het voorneemen, de Roomsche zaak raakende. Den 5^{den}, de bestemde dag van het verraad, waren de meeste Verraders te Dunchurche, ten huize van den Ridder Dighbye, onder ichyn van eene grote jagt, om dus Volk by een te brengen, oproer te maken, en 's Konings Dogter, daar by t' huis zynde, in hunne handen te krygen. Den 6^{den} zond Catesbye, door zynen Dienaar Bates, aan Garnet de ryding van den kwaaden uitflag, biddende om zyne hulp, om het Land van Walles in oproer te brengen, daar op de Jesuïeten Garnet, Grenewel en Hal, elkanderen, in Abinghtons huis, aanzetten om oproer te maken, Grenewel zelfs in Lancaster uitrydende, onder voorgeven, dat door gansch Engeland beslooten was alle de Roomsche de keel af te steeken of op het lyf te loopen, daarom zou ieder in wapenen komen en op zyne hoede zyn. Hy zegt den Jesuïet Hal, die uit vrees wat koeler en vervaerd was, gelyk ook zeekeren Umfre Littelton, endie hem zeiden, dat God over zulk eenen wreeden aanslag moest vertoornd zyn, uit de Schrift en anderzins te bewyzen, dat men, naar de uitkomst van de zaak niet oordeelen mogt; want God had de Israëlieten belasd tegen de Benjaminieten te veyten; Louis, Koning van Vrankryk, tegen den Turk oorlogende, werd geslaagen en storf van de pest; de Christenen, Rhodes beschermende, werden overwonnen, enz. en dus was dit ook kwalyk gelukt.

Alzo Garnet verlof was gegeven het noodzaaklyke van zyn onderzoek en bekenntis aan zyne Vrienden te schryven, had hy op het wit gelare papier en op den kant, met zap van Lamoenen of Orange-appelen, dat tegen het vuur kan geleezen werden, geschreeven, daar in hy de voorgaande vrywillige bekenntissen voor den Raad loochende; dat

dat hy, door de verkreege vergifnis, van het Spaansche verraad bevryd was, en, door gebrek van Getuigen tegen hem, van het buskruids-verraad zig wel hoopte te verdedigen, lasterlyk eindigende met de woorden, die Cajaphas omtrend Christus sprak, dat het nuttig is, dat een Mensch sterve, en niet het geheele Volk verlooren ga, daar uit zy zyne verdraaging en intrekking van woorden bemerkten; hy had vry voor den Heere bekend en onderteekend, dat hy overwonnen was, *tanta nube testium*, dat is, met zo veele Getuigen; nogtans zegt hy zig te ontschuldigen van het buskruids-verraad.

Op het geene Garnet dikwils geroepen had, dat men hem toonen zou, waar de Kerk voor Martinus Luther te vinden was? bewyst de plaats, noemt de persoonen, enz. werd hem geantwoord door gelykenis; een klomp louter goud, gevallen in handen van eenen Bedrieger, werd, uit gierigheid, groter gemaakt, vermeerderd en vermengd met andere metaalen, en dus een grotere klomp geworden, behoud hy nogtans altyd uiterlyk eene goud-verwe; nu mogt men vraagen, waar is nu het louter goud, waar is de plaats, enz. het antwoord is, dat het daar uit moet gevonden werden door eenen kloeken Werk Meester, die zulks verstaat, en door de proef van den toetssteen: dus was de waare Kerk te vinden door opregte kunstige Werklieden, dezelve zuiverende met Gods Woord, daar zy lang vermengd en overlaaden was geweest met waereldsche inzigten, veele bygelovige plegtigheden en menschlyke uitvindingen; zo dat God altyd zyne Kerk gehad heeft, dog dat die nu was gezuiverd en gelouterd door den toetssteen van Gods Woord.

Gelykenis tus-
schen
eenen
klomp
goud en
de Kerk.

Dit is de korte inhoud der voornaame zaaken, daar van Garnet beschuldigd was, en die hy, zonder pyningen bekend en genoegzaam betuigd heeft, en daar op werd hem vryheid gegeven te antwoorden.

1606.

Garnet
antwoord
op zyne
beschul-
digingen.

Hy zeide, dat zyn antwoord meest bestond in vier zaaken; 1. Op de leer: 2. op de Onwillige; 3. op de Jesuïeten in 't gemeen; 4. op zig zelve in 't byzonder. Van de leer op twee zaaken; 4. Van de Æquivocatie zeide hy, dat hunne Kerk alle leugens verbied, en dat de Æquivocatie niet was, om die staande te houden, maar om eenige vraagen met een dubbelzinnig antwoord af te wyzen, gelyk in de gedrukte regts-pleeging breeder te leezen is: B. Van de magt, welke de Paus had, om Koningen af te zetten, antwoordde hy daar in maar de gemeene leer der Kerk te volgen, en die leer van 's Paus magt was in 't gemeen by alle Roomsche Princen gehouden zonder tegenspreken; dog wat hem belangd, hy had altyd onderscheid gemaakt tuschen bannen en afzetten van Princen, en tuschen de hoedanigheid en den staat van zynen Koning en van andere, die eertyds Roomsch geweest en daar na afgefallen waren; en daarom was het geene Simanca en andere Schryvers daar van zeggen, van afgevalle Princen te verstaan. Van de Onwillige bekende hy zelfs, dat de Roomsche, in de eerste Jaaren der Koningin, wel in de Kerken plagten te komen, maar naderhand niet, dat niet was om den bul van Pius de Vde, maar wegens het verbod der Kerk-Vergadering van Trenthe, en Calvinus liet zulks den zynen ook niet toe. Van de Jesuïeten, die van een zo gruwlyk verraad kennis hadden, dagt hy, dat zy ongodlyk deden zulks te verswygen, voornaamlyk Volk van hunne belydenis zig daar mede bemoeijende, Nopens zyne beschuldigingen zeide hy, dat hy den handel met Spanje alleen gevorderd had, om geld voor de arme Roomsche te krygen; zy handelden verder van met een leger in 't Land te vallen, dat hem, toen hy het vernam, mishagde: maar hy bekende schuld in dat niet geoopenbaard te hebben: want hem was belasd zig daar mede niet te bemoeijen, ook niet met het geld, dat beloofd was, om het gevorderde regt van den Koning

Garnet
bekend
deels
schuld.

Koning van Spanje tot de Kroon van Engeland te handhaaven. Meer dergelyke dingen werden verhaald, daar over ook Getuigen gehoord werden, het geene te leezen is in 't gedrukte boek over de regts-pleeging.

De Graaf van Salisbury zeide hem, dat het eene deerlyke zaak was, dat de Paus, hunne Overste Aquaviva, of hy zelfs, Overste in Engeland zynde, de arme Roomsche eenige dingen beval, daar in zy hem moesten gehoorzaamen, al was het in gevaar van ziel en lighaam; hy vroeg, hoe een Koning onder hen, die zulk eene leer hadden, van zyn leeven kon verzeekerd zyn? derhalven was her tyd voor de Koningen toe te zien, wat zulk Volk in hun Land deed. Hier op antwoordde Garnet niet, maar zeide te wenschen, dat hy nooit van het buskruid gehoord had.

De Graaf van Salisbury spreekt Garnet aan.

De Graaf van Northampton, Broeder van den laatsten Hertog van Northfolck, bewees hem zyn ongelyk ook met eene fraaje reedenvoering. De Graaf van Nottingham, Admiraal, vroeg Garnet op het stuk, dat hy zeide de biegt niet te mogen oopenbaaren, als iemand hem biegt morgen den Koning met eenen dolk te willen doorsteeken, of de Biegt-Vader zulks behoorde te swygen: Garnet antwoordde, ja, hy moest swygen. Salisbury vroeg, of hy Grenewel, toen hy hem in de biegt van dat verraad zeide, vrijgesproken had; hy zeide, ja: toen vroeg hy, of hy ook leetweezen toonde, of boete beloofde te doen; hy zeide, hy wilde zyn best doen: daar op Garnet gezegd werd, dat zulks dus niet behoorde te zyn, want geen ontslag zonder berouw behoorde gegeven te werden.

De Admiraal van Engeland vraagt Garnet een geschuld.

De Graaf van Salisbury vraagt over de biegt.

Na dat deeze geschillen lang hadden geduurd, de twaalf Mannen hem schuldig bevonden, en 's Konings Procureur Generaal vonnis verzocht, begon de voorn. Graaf van Northampton eene andere fraaje reedenvoering tot Garnet en de Vergadering te doen, bevattende het geheele verraad, en zeer ge-

De Graaf van Northampton maakt een lange reedenvoering.

4606. geleerd, met veele bewyzen, voorbeelden en reedenen betoogende, hoe eene ongegronde zaak het was, dat de Pausen voorgeven magt over Christen-Koningen te hebben, die af te zetten en de Onderdaanen te ontslaan van den eed van gehoorzaamheid en trouw; welke reedenvoering in 't voorn: boek van de regts-pleegingen over deeze Verraders te leezen is, werwaards wy den weetgierigen Leezer wyzen.

Garnet
werd ter
dood ver-
weezen,
den 28
Maert.

Na het eindigen van deeze reeden werd' het dood-vonnis tegen Garnet uitgesproken, en hem van Salisbury gevraagd, of hy nog iet te zeggen had? hy antwoorde, niets, myn Heer, dan hen alle oormoedig te bidden zyn leeven aan den Koning te beveelen, zeggende, hy was gereed te leeven of te sterven, naar zynen wil, en hem dienst te doen: en vermits hy daar na nog nieet dan eene Maand gevangen bleef, gaf dit oorzaak van hoop, dat hy vry gelaten zou werden; dog wy zullen zyn sterven verhaalen.

Hy werd
ter straf-
oeffening
gesleept.

Als hy, den 28ten van Lentemaand, ter dood verweezen was, werd hy, den 3^{den} van Bloemaand, ter dood-straf gebragt op het West-Kerkhof van St. Paulus Kerk te Londen, daar een schavot met eene halve galg opgeregt was. Hy werd op eene sleede met stroo derwaards gesleept, en scheen tegen den dood te schrikken. De Deekens van St. Paulus en Winchester vermaanden hem tot een vast en leevend geloof in God, met eene waare belydenis van zyne misdaden en eenig ander verraad, dat hy mogt weeten, zyn gemoed ontlastende, berouw toonende, enz. maar Garnet, over hunne vermaaning t' onvreden zynde, bad, dat men hem niet wilde kwellen, hy was standvastig: daar na vroeg hem de Aanspreker van Londen, of hy iet tot het Volk te zeggen had, het was nu tyd geveinsdheid af te leggen? hy zeide, zyne stem was swak, en zyne kragt vergaan; maar tot die by hem op het schavot stonden zeide hy, zyn voornemen was kwaad, en het stuk

Zyne be-
lydenis
voor zy-
nen dood.

stuk zou wreed geweest zyn, zo dat hy 'er eenen: 1606
 gruwel in zyn hart van gehad zou hebben, had het
 buskruid gewerkt: verder zeide hy, dat hy daar
 van maar in 't gemeen kennis had gehad van Cates-
 bye, en dat hy het niet ontdekt had, was zyn
 misdaad; maar wat hy in 't byzonder daar van wist,
 was hem in de biegt verklaard; maar de voorn
 Aanspreeker bad hem te denken, hoe de Koning
 onder andere vier stukken, onder zyne hand geree-
 kend, had; 1. Dat de Jesuiet Greneway hem het
 verraad verhaald had, niet als eene misdaad, maar
 als eene zaak, hem bekend, by wyze van beraad-
 ding: 2. dat Catesbye en Greneway t'zamen tot
 hem kwamen, om te besluiten: 3. dat hy, over de
 byzonderheden van het verraad, met Greneway in
 Esfex gehandeld had: 4. dat Greneway hem ge-
 vraagd had, wie 's Lands Beschermers zou zyn?
 daar op hy geantwoord had, men zou daar op let-
 ten, als de slag geschied was; deeze dingen waren
 meer dan eene enkele biegt, en bleeken uit zyne
 hand-teekening: hy antwoordde, dat hy ondertee-
 kend had, was waarheid, en hy bekende wel te
 weeten, dat hy te regt verweezen was, om dat hy
 het zyne Majesteit niet ontdekt had, en bad daar
 over vergifnis van zyne Majesteit. Hier na werd hy
 op den kant van het schavot gelegd, om oopenbare
 belydenis voor het Volk te doen, en sprak; goede
 Lands-Lieden, ik zy hier gekomen op deezen
 H. Kruisvindings dag, om alle de kruisen van myn
 leeven te eindigen! de oorzaak van myn sterven is
 ulieden niet onbekend! Ik beken den Koning misdaan
 te hebben, en het is my leet, zo ver ik daar in
 schuld heb, dat is, dat ik het verraad verſweegen
 heb, en daar over bid ik vergifnis! Dit voorgenoo-
 me verraad tegen den Koning en den geheelen Staat
 was, voorwaar! bloedig, en het zou my zelfs ge-
 gruweld hebben, was het volbragt; het is my hart-
 lyk leet, dat ooit eenigé Roomsche zulk een wreed
 voorneemen gehad hebben. Toen zig omkeerende,
 zegt

Reedens
voering
van Gar-
nea

2696. zegt hy eene Anna Vaulx te veronfchuldigen, zeggende, dat zulk eene eerwaardige eedele Vrouw berigt was van met hem getrouwd te zyn; of nog erger; maar hy betuigde in tegendeel, dat zy eene deugdlyke Juffter, en voor hem eene zuivere Maagd was. Nopens 's Pans bullen, Beynhams reis naar Italiën en het buskruids-verraad, beriep hy zig op het regts-geding en zyne belydenis daar over, want alles, dat hy onderteekend had, was waaragtig.

Hy toont eenige hoop van genaade te hebben.

Hy, toen voor de ladder knielende, vroeg, of hy tyd tot bidden mogt hebben, en hoe lang? hem werd gezegd, zo lang hy wilde: het scheen of hy niet aanhoudende of ernstig kon bidden, de vrees voor den dood of hoop op genaade hem bekommerende, want hy dikwils stil hield, zig omkeerende en omziende: als hy opstond en de Aanspreeker hem ongerust zag, als of hy eenige genaade verwagte, zeide die, hy moest zig of zyne ziel niet bedriegen; hy was daar gebragt, om te sterven, en sterven moest hy daar, hem biddende in zyn laatste uur niet dubbelzinnig te zyn; en zo hy nog iets zorglyks voor den Koning of zynen Staat wist, behoorde hy dat nu te zeggen: Garnet antwoordde, het was nu geen tyd van dubbelzinnig te zyn, hy had zyne meening gezegd; en meer wist hy niet. Ter ladder opgaande, begeerde hy, men zou hem waarschuwen, eer men hem afstiet; men zeide hem, hy moest niets, dan den dood, verwagten: hy antwoordde, ik beveel my aan alle goede Roomsche, en bid God den Koning, de Koningin, derzelver Kinderen, en de Heeren van den Raad te bewaaren; het is my leet, dat ik geveinsd met hen omgegaan heb; maar ik meende niet, dat zy zulk een getuigenis tegen my hadden, voor dat zy my die toonden: ik hield het my voor grotere eer te bekennen, dan daar van te beschuldigen; en van mynen Broeder Greneway wenschte ik, dat de waarheid geweeten was, want hy is boven verdienste beschuldigd; ik zou hem niet beswaard hebben, had

Zyne bekentenis op de ladder.

had ik niet wel geweest, dat hy ontvlugt was. Ik bid God, dat de Roomsche om my niet kwalijk mogen vaaren, en waarfchuwen allen zig te wagen van eenigerhande verraderijen, wederfpannigheden of oproeren tegen den Koning. Hier na begon hy te bidden, en, zig kruisfende, zeide hy, *In nomine Patris, &c.* en tot Maria biddende, *Mater gratiae, Mater misericordiae, tu mea malo protege & bora mortis fuscipe!* daar na, *in manus tuas, Domine, commendo spiritum meum!* vervolgens een kruis makende, *per crucis hoc signum fugiat procul omne malignum; insige crucem tuam in corde meo, Domine!* toen herhaalende, *Maria, Mater gratiae, &c.* werd hy van de ladder geftooten: zy lieten hem zo lang hangen, tot hy dood was, en daar na werd hy gevierdedeeld: veele byzonderheden van zyn bedrog en flegt gemoeds-geftel werden in den brief van den geleerden Casaubon, gefchreeven aan Fronton Duceus, verhaald.

Zyne laatste gebeden.

Dit was het einde van dat verraad in Engeland, dat in Nederland en elders, wegens de afgruyslyke gruwlykheid, niet geloofd werd, de Roomsche zeer beschaamd zynde, dat men den waaren Godsdienst door zulk eene moordadigheid zou willen vorderen; wegens deeze ongelooflykheid zyn wy in dit stuk wydloopiger geweest, dan het paste. Veele Roomsche Leeraars in Nederland en elders, het niet kunende gelooven, riepen op hunne predik-stoelen, dat het een werk der Hervormden, of, op zyn best, der ieverigfte onder hen, Puriteinen genoemd, met hulp der Fransche en Hollanders, was; en dat zy 'er eenige Roomsche mede-ingetrokken hadden, om hun stuk te bedekken: dog geen een van dit volk is verdagt geweest hunnen Prince, om den Godsdienst, te willen dooden.

Veele Roomsche schaamen zig over het verraad van het buskruid.

Men heeft in 't gemeen in Engeland beslooten, dat men den 5^{den} van Slagtmaand, O: St: zynde de dag, dat het verraad ontdekt werd, jaarlykseh, ter

Een plegtige dag, ter gedachtenis der ontdekking van dit verraad, ingesteld.

eeu-

1606. eeuwige gedagtenis zou vieren en Gode in de Kerken danken.

De Medeplichtige in Nederland werden den Koning gewetgerd.

Alzo men uit de regts-pleegingen over dit verraad bevond, dat de Ridder Willem Stanley, Hugo Owen, en de Jesuïet Baldowyn, in Nederland, medepligtig waren, deed de Koning, door zynen Hofgezant te Brusfel, den Heere Edmonds, den Aards-Hertog verzoeken, dat deeze hem, mogten gezonden werden, zo om die met de andere gelyk te stellen, als uit aanmerking van de Nabuurs vriendschap, die de Vorsten elkanderen behooren toe te draagen, als men hen naar het leeven staat: dog zy werden, schoon, door des Gezants behendige naerstigheid, onder zeekeere handen gevangen gesteld, niet gezonden, hoewel het geboore Engelsche Onderdanen waren: het werd afgellaagen, om dat zy Dienaars des Konings van Spanje waren, daar het regt van Inboorlingen hadden, om den Godsdienst uit hun Vaderland geweeken, hun van 's Konings Moeder, de Koningin van Schotland, aanbevoolen, nu hun geheimen betrouwd, daar in 's Konings dienst waren, en Hugo Owen, in Oogstmaand, naar Spanje gezonden: daar werd toen gezegd, dat Owen, in Spanje gekomen zynde, werd aangesprooken door de Geloofs-Onderzoekers, die veel op hem te zeggen hadden, en welker regt en magt voor alles moet gaan, en voor alle andere misdaden beantwoord zyn: zy verzogten insgelyks, dat hun eenige Nederlanders, tegen welke de Koning grote beswaarnis van ontrouw had, uit Engeland overgezonden werden.

Mendoza in Engeland gezonden, om agterdenken omtrend Spanje en den Aards-Hertog weg te noemen.

Vermits uit de voorsz. regts-pleeging ontdekt was, dat deeze Verraders zo zeer verstand hielden in Romen, Spanje en Nederland, werd in 't gemeen in Engeland gedacht, dat zy alom eenige kennis van het verraad hadden, zommige, schoon niet alle, en ook niet volkoomen, denkende, dat 'er de Marquies Spinola eenig gereedschap toe maakte, te meer, om dat het Spaansch Krygs-Volk zo lang te

te Doeveren lag: dog Don Johan de Mendoza, Marquies van St. Germain, was, in Bloesimaand, in Engeland gezonden, om den Koning over deeze zyne verlossing geluk te wenschen, meer andere zaaken te verontschuldigen en dit agterdenken weg te neemen.

In Engeland waren nog eenige grote Heeren, als de Burggraaf van Montagu en de Baanderheeren van Mordant en Sturton; gevangen, verdagt, dat zy, Roomsch zynde, van het verraad kennis mogten gehad hebben, om dat zy op den bestemden dag niet tot de Raads-vergadering gekomen waren; dog vermits Montagu te vooren verlof verzocht had, werd dien opgelegd in zyn huis te blyven: de een Baanderheer werd in zes- en de ander in vierduizend mark sterlings, en gevangen is naar 's Konings gelieven, verweezen. De Graaf van Northumberland, uit het oude Geslacht van Percye, die zynen afkomst vorderd van de Hertogen van Braband, uit eenen Joselin, Zoon van Braband, en getrouwd was met de Zuster van wyle den Grave van Essex, 's Konings Raads-Heer en Ridder der Jartiere, een voortreflyk ryk Heer, werd ook zeer verdagt gehouden, om dat Thomas Percye, een der voornaamste Verraders, eenigzins van zyne maagschap en zyn Rentmeester was. Deeze gevangen gesteld zynde, stond zeer op zyne onschuld, regt verzoevende, den 3^{den} van Hooimaand, voor het regt gebragt in de Kamer Stellata, daar men alle hooge, dog niet lyfstraflyke, zaaken afhandeld. Veel reedenen, die groot nadenken gaven, werden tegen hem voortgebragt; maar hy kon van niets byzonders overtuigd werden; nogtans werd hy daar over, door de voornaame Raads-Heeren en Regters, gevonnisd, dat hy zou afstaan van alle zyne ampten en bedieningen, tot boete betaalen dertigduizend ponden sterlings, en altyd, of naar 's Konings gelieven, gevangen blyven. Veele dagten, dat zulks toen het beste was, wegens het gevaar,

Heeren
in Engeland die
verdagt waren,
werden
op boete
gesteld.

De Graaf
van Northumberland
ver-
dacht.

1606. dat hy, een voornaam en ryk Persoon, van veel aanhang-zynde, en dus op zyne onschuld staande, zig mogt belgen, en het naderhand zoeken te wreeken, schoon hy nooit belydenis van den Roomsehen Godsdienst deed, en veel minder agterdocht gaf.

Makant
in Engeland
tegen de Jesuï-
ten.

In Engeland werd afgekondigd, dat alle Jesuïeten, Priesters en Kweekelingen, voor den 1sten van Hooimaand, uit Engeland zouden trekken, zonder weder in te komen, of dat zy als Veraders zouden gedood werden, en dus trok eene grote meenigte weg, aan welke de Paus in Nederland een aalmoes van tweeduizend dukaten zond.

Stephanus
Botschkay
werd Vorst
van Zeven-
bergen.

Eer wy tot de Nederlandsche geschiedenissen wederkeeren, zullen wy iet van Hongaryen, Poo-
len en Sweeden verhaalen. In 't voorgaande boek hebben wy den inlandschen Oorlog in Zevenbergen en Hongaryen verhaald, en hoe daar de Wederspannige, of het gemeene Landschap, Stephanus Botschkay tot Vorst hadden opgeworpen, om den overlast der Duitfche Regeering te wederstaan; liever aanvaardende de bescherming des Turks, die hun beloofde in hunne vryheden en Godtsdienst te beschermen, dan langer te dulden den overlast, dien zy daaglyksch meer moesten lyden van 's Keizers gemuitineerd en onbetaald Krygs-Volk, dan van de Turken, met welke zy Vrede verkreegen; des het inlandsh Krygs-Volk, de Heydukken, met het gemeene Volk, dat zig uit armoede en groten nood in den Kryg begaf, het gansche Land afliepen. Die van Hoog- en Neder-Hongaryen volgden die van Zevenbergen, en vielen in Stiermakt, Moraviën, en de byliggende Landen, zelfs tot in Oostenryk, de Dorpen rondom Weenen afloopende: zy bezetten de sterke en welgeleëge Plaatzten, die zy innaamen, sterk, en kreegen groten aanhang; zelfs vielen veele Eedelen en Heeren, wier Voor-Ouders, en zy zelfs, zig wel eer dapper tegen den Turk gedroegen, als de Graaf van Serin, de Heeren

ren Nadaſti, Budian, en andere, hun toe. Botsch-
kay handelde met de Turken van elkanderen gunſtig
te zyn, en dat elk voor zig zou behouden wat hy
van de Keizerſche nam.

1606.

Botsch-
kay bied
Vrede aan
Honga-
ryen.

Botschkay bood in 't eerſt Nicolaas Baſta, 's Kei-
zers Overſten, allen Vrede aan, zo men hem,
zyn leeven lāng, Zevenbergen liet genieten, en dat
in Hongaryen een geboore Hongaariſch Overſte tot
Gouverneur geſteld, alle het vreemd Krygs-Volk
geweerd, het inlandsch wel betaald zou werden;
de Keizer zelfs te Presburg by zyne Land-daagen
zyn, en in zyn afweezen van Hongaariſche gere-
geerd werden; in den Land Raad maar een Bis-
ſchop zitten, om als Opperschryver te dienen, en
zy alom vryheid van Godsdienst genieten zouden;
zo zy dit wilden toestaan, zouden zy eenen Vrede
met den Turk middelen, enz. maar dit verzoek
werd in 't eerſt niet gehoord, waar door deeze We-
derſpannige daaglykſch meer overwinning verkree-
gen: des de Turk Gran met alle magt weder bele-
gerde, en nam, den 24ten van Herſtmaand, des
Jaars 1605, den St. Thomas berg en andere Sterk-
ten in, daar wel negenhonderd van 's Keizers Volk
verſlaagen werden, daar onder de Graaf van Otin-
ghen: den 2^{den} van Wynmaand ondermeinden en
beſtormden zy het Kasteel, daar door het Guarni-
zoen tegen den Gouverneur, den Grave van Dam-
pierre, opſtond, willende het overgegeven hebben,
welken zy, hun geen gehoor gevende, gevangen
zetten, verdroegen zelfs, den 4ten, met den Turk
en gaven die Stad over, daar de Keizer wel zeven-
tig ſtukken Geſchut en veel voorraad verloor. Vee-
le van het Krygs-Volk, van 's Keizers ſtrengheid
ſtraf vreezende, bleeven den Turk dieneh, en vee-
le der overige, die de overgaaf hadden toegestaan,
werden onthald, gehangen, afgezer, en ander-
zins geſtrafd, en Dampierre werd ook gevangen.
De Keizer en 't Chriſtenryk verloor hier door veel.

Gran van
de Tur-
ken ge-
noomen.
den 4
October.

Hier op maakten de Vayvoden van Moldaviën

1606. en Walachiën Vrede en verbond met Botschkay, die nu in Zevenbergen zynen zeetel had, en met eenige duizend Mannen ten dienst der Hongaren trok, om die mede aan hunne vryheid en Vrede te helpen, latende Sigismund Rogase als zynen Stadhouder, en beveelende aan Elias Haskye de onderhandeling van Vrede met den Aards-Hertog Matthias, aan welken de Hongaren zonden, verzogten hem tot hunnen Koning, dat hy te Weenen of Presburg zyn verblyf zou houden en de Regëering aanneemen; zo zy het van hem niet konden verwerven, wilden zy zig eenen anderen Koning verkiezen. Hier over allerlei swaarigheden meer overvallende, verkreeg men wederzydsch allengs wat nadere bewilliging, en onderrusschen maakten zy stilstand van wapenen, om het gemeene Land en arme Volk wat te verkwikken.

Sigismund,
Koning
van Poolen,
trouwt
Constantia van
Oostenryk, zynere
Vrouws
Zuster,
den 11
Decem-
ber.

Den 4^{den} van Wintermaand, des Jaars 1605, nam Sigismund, Koning van Poolen, enz. zig ter tweede Vrouwe Constantia van Oostenryk, Zuster van zyne overleede Huisvrouw, welke hem, in Bloeiimaand, des Jaars 1595, eenen Zoon, Vladisläus, gebaard had, zynde beide Zusters der Koningin van Spanje en verlate Huisvrouw van Sigismundus Battori, te vooren Votst van Zevenbergen, welke zig op deeze haare Zusters bruilof mede bevond: dit huwlyk geschiedde met schikking van den Paus, zynde de meeste Poolsehe Eedelen, byzonder de hervormde, daar over zeer t' onvreden, reekende het voor bloed-schande, gelyk ook de verstandige Heer Kançelier, Johan Samoisky, in dit jaar gestorven, altyd klaagde, dat het Huis van Oostenryk, boven alle andere Geslagten, met bloed-schandyke huwlyken besmet was; des hy 'er Gods straf over vreesde. Deeze bruilof geschiedde met uitneemende pragt: de Bruid reed in Cracowen in eenen vergulden waagen met agt paerden, haare Moeder en voorn: Zuster by haar zittende: den 11^{den} werd zy in de Kerk geleid door de Gezanten
van

van den Paus en den Keizer, den Aards-Hertog Maximiliaan, haare Moeder en Zuster, 's Konings Zoon, de Princes van Sweeden, 's Konings Zuster, en den Gezant van Demetrius, Groot-Vorst van Muskoviën.

Hertog Karel, verkoore Koning van Sweeden, die Riga meende te belegeren, werd, den 27sten van Herfstmaand, des Jaars 1605, van de Poolen geslaagen door den Heere Johan Karel Chotkiewits, daar de Vorst van Lunenburg en Kapitein Linderfon, met eenige duizenden, dood bleeven; Hertog Karel gekwetst zynde, ontkwam met den Grave van Mansfelt.

Hertog Karel van Sweeden werd, door de Poolen, by Riga geslaagen.

In deezen Winter is in de Nederlanden, nopens de Krygs zaaken, niets gebeurd, dan dat wederzydsch de Guarnizoenen allerhande aanslaagen tegen elkanderen voornaamen, als op Nuys, Grave, Erkelens en Deventer, voor al toen het ys lag; dog het heeft niet veel uitgewerkt, en de vrees daar voor hield Spinola langer in Nederland, dan hy gedacht had, zo dat hy eerst in Louwmaand te post, door Vrankryk, naar Spanje reisde, en werd, door ziekte, op den weg verhinderd. Hy vond by den Koning van Spanje meer gebrek aan geld, dan hy gehoopt had, door slegte neeringen in Spanje, om dat de Oost- en West-Indische scheepen niet wel aangekomen waren: ook had de duure tyd in Spanje byna alle de Spaansche zilvere Realen doen uitgeven voor koorn, dat daar uit Vrankryk, Engeland en andere Landen kwam, zo dat men in Spanje, dat boven andere Landen vol zilver plagt te zyn, meest koper geld moest gebruiken.

Spinola reisde naar Spanje, om geld.

In deezen Winter is de Krygs-Raad in 's Hage vergaderd, om te oordeelen over den gevangen Bevelhebber en de Kapiteins van Lingen: in dien Raad waren de Graven Hendrik, Ernest en Johan van Nassau, de jonge Graaf van Solms, Amery van Lier, Gouverneur van de Willemsstad, Engelsche en Schotsche Kollonels, met eenige Ritmeesters en

Vonnis des Krygs-Raads over den Gouverneur en de Kapiteins van Lingen, den 11 February.

1606 Kapitaïns, zynde Wernaer du Bois Voorzitter. Zy waren beschelden den laaften van Louwmaand, en hebben, na lange en veele vergaderingen, niet wel kunnende over een komen, en zeer verleegeen zynde, hoe het te schikken, eindlyk, den 11^{den} van Sprockelmaand, na lange en harde twistingen, meer dienende ten gelieve en ter stilling van het Volk, als anderzins, also'er door het gansche Land, en in alle Steden, onder de Gemeente, over deeze schielijke en onverwagte verandering, gene kleine beroerte was, dit vonnis uitgebragt, dat Maerten Cobbe, Bevelhebber, en Jan de Witte, Kapitaïn van Lin-gen, zouden werden afgezet en onbekwaam verklaard, om zulk éenen staat meer te bedienen; en Albrecht van Ittersum, Drosfaard, Jan Ruisch, Jan van Dyck, Ernst Mellinga, Nicolaas Audaert, Kapitaïns, en Intema, Luitenant, zouden werden afgezet, en moeten dienen onder de Kompagniën, die men hun aanwyzen zou, om meer vordering te mogen verdienen. Dit vonnis is den Drosfaard en Kapitaïns in de gevangenis door den Krygs Raad wel voorgelezen, dog naderhand, zy'er uit zynde, door Prince Maurits verzagt en vernietigd; maar de Bevelhebber Maerten Cobbe, dien nooit vonnis voorgelezen werd, is, om verscheide reedenen, nóg een Jaar in de gevangenis gehouden, en ten laaften door Prince Maurits daar uit ontslaagen en op vrye voeten gesteld, om de Landen weder met de wapenen te mogen dienen, zyne vordering verwagtede.

Nog hebben de byzondere Gewesten der vereenigde Landen, in den Winter, hunne bewilligen opgebragt, volgens het verzoek des Raads van Staten, gedaan den 10^{den} van Slagtmaand laatstleden, dat Gelderland met Zutphen, Holland, Zeeland, Utrecht, Vriesland, Over Yssel en Groningen met de Omlanden, wilden inwilligen de verdeling der lasten in den staat van Oorlog, bedraagende zesmaalhonderd tienduizend guldens's maands, en

1606

Vorder-
ing van
middelen
onder de
vereenig-
de Ge-
westen.

en dat zy dit in geld wilden aanneemen, en dien volgens hunne Kompagniën voltallig houden, of dat de Raad het geene te kort komd elke 3 Maanden by belasting op de gebreekege zal mogen verhaalen: dat zy verder wilden bewilligen eens zesmaal honderdduizend guldens tot de kosten van het leger; vyfmaal honderdduizend guldens tot de vesting-bouw; driemaal honderdduizend guldens tot becaaling van Engeland; viermaal honderdduizend guldens tot de aanhouding der vry- en geleid-gelden en onderstand der Admiraliteit; dat zy voor de Drenthe wilden bewilligen agtduizend guldens 's maands, en aanhouden de schnattingen van Brabant, Vlaanderen, Over-Maas, Over-quartier van Gelre, Lingen en andere Landen, mitsgaders den gemeenen last op het zout van den Panneman, en de vry-geleid-brieven, en dat zy, ter weering van alle verwarringen, de bewilligingen wilden schikken naar de eischen. Zy verzogten ook zuivering van alle de overschotten van het Jaar 1599 tot 1605 ingeslooten, naamlyk, van het geene minder bewilligd of betaald was, dan de eischen waren geweest, by hen begroot op zeven millioenen guldens, daar tegen de Gewesten nogtans verscheide vereffeningen hadden.

Hier na is 'er gearbeid, om het bewilligde te doen afvorderen en Krygs-Volk te ligten, daar over verscheide gedagten zyn gereezen, de een Volk uit Duitschland, de ander uit Vrankryk, de derde binnen 's Lands, ter versterking der Kompagniën willende aanneemen: en na dat de ligting van nieuwe Fransche Regimenten niet goed gevonden was, mooglyk uit wangunst, en om te breeken het gezag der geene, die reeds de Duit-sche ligting vervaerdigd hadden, heeft men de binnenlandsche ligting aangenoomen, te meer, om dat eenige der Staten van toen af meer gezind waren tot eenen verweereenden als beleedigenden Oorlog, daar tegen nogtans eenige Gewesten zeer waren;

Besluit op
het ligten
van Krygs-
Volk.

606. dog het bleef by de binnenlandsche ligting en volmaking der Vaandelen, die beide laat kwamen, des men wederkeerde tot de Fransche ligting en versterking; dog te lang gewagt hebbende, konden de Fransche Kompagniën niet volgemaakt werden, vermits de ligting, die de Koning van Vrankryk daar deed tegen den Hertog van Bquillion. Uit Engeland en Schotland kwam weinig Volk, tot voltalligmaking der Kompagniën; en alle de Nederlandsche Officiers, in Duitschland gezonden, kwamen zonder Volk te rug, vermits de grote ligting, die daar alom geschiedde om den Oorlog van Brunswyk. Dit deed eindlyk de onwillige Gewesten mede besluiten, uit zorg, tot den verweerden Oorlog voor het aanstaande Jaar, vermits de onzekerheid, of de Brunswyksche Oorlog lang duuren zou, en of men dat Volk in Nederland zou kunnen brengen; desgelyks of de Fransche te krygen zouden zyn: dog de Staten Generaal troostten zig met de hoop, dat, zo de beide Oorlogen bleeven duuren, 'er wel vreemde gevolgen uit mogten voortkomen, vermits de Spanjaard gaerne alom, daar hy spel ziet, zynen voet by den eenen of anderen zet, om 'er voordeel uit te trekken, gelyk deels gebeurde; want de Aards-Hertog den Koning van Vrankryk gewapend op zyne Grenzen ziende, zond terstond Don Louys de Velasco derwaards mer Voet-Volk en tweeduizend te Paerd, om Limburg en Lutzenburg te bezetten, biedende zynen dienst aan de beide oorlogende Partyen.

De vereenigde Landen wapenen zig ter Zee.

De vereenigde Landen meer geluk ter Zee vindende, den Aards-Hertog met veel Volk en zyne Steden sterk ziende, zo dat 'er weinig op te winnen was, hebben beslooten geduurig Oorlogsscheepen op de kusten van Spanje te houden. Zy verstonden, dat eenige Hollandsche scheepen, die in West-Indiën om zout uirwaren, ontmoet hadden agt Spaansche Gallioenen, die in den voorgaanden Zomer van St. Lucar uitgevaaren waren, om te Karthage

gena het zilver van Peru, en in Terra-Firma de Couchenille, te laaden, naar de Havana te voeren en van daar met de Vloot van Nieuw Spanje en Mexico naar Spanje te komen. Deeze besprongen zeven Hollandsche scheepen; dog also de Vice-Admiraal der Spaansche door den Hollandschen Admiraal aan boord was geklampt, raakten zy beide in den brand; en de andere elkanderen met schieten beschaadigd hebbende, zyn de zeven Spaansche te Karthagen aangekomen, daar van maar vier bekwaam gevonden werden, om 's Konings geld naar de Havana te voeren: het zelve gelaaden hebbende, zyn zy, in Slagmaand, des Jaars 1605, afgevaaren, en 'er is niets anders van vernoomen, dan dat zy, met den schat, de laadingen en het Volk vergaan zyn: de drie andere, die niets van 's Konings zilver innaamen, kwamen nog schaadloos, meest zonder masten, in Lentemaand in de Havana.

Wier
scheepen
van Peru,
met zilver
gelaaden,
verdrin-
ken.

In Spanje werd, om deeze Vlooten van de Havana derwaards te geleiden, eene sterke Vloot toegereed, onder den Admiraal Don Louys de Fayzardo, die in Zee, omrend het Land, daar men het zout haald, eenige Hollanders ontmoette, welke hy nam, verbrande eenige en voerde de andere mede. het meeste Volk van zommige scheepen aan het Land zynde; de andere heeft hy gevangen, deels opgehangen, en deels naar Spanje gevoerd en wreed geregt: ook nam hy eenige Engelsche, die hem niet wederstopden, voerde het Volk in Spanje en zette die op de Galleijen; het Volk van een Engelsch schip, dat zig te weer stelde, bond hy rug aan rug, en worp ze in de Zee: hy kreeg ook den Kapitein Daniël Moucheron met zyn schip en hong hem, met zyn Volk, aan de Reede op; dog zyne scheepen kreegen ook ongeluk eer zy t' huis kwamen.

Don
Louys de
Fayzardo
neemt
Holland-
sche Zout-
scheepen.

Deeze tyding noodzaakte de Admiraleiten der vereenigde Landen met de Staten Generaal te handelen, dat eene goede Vloot Oorlogs-scheepen

De veree-
nigde Lan-
den zen-
den Oor-
logs-
scheepen
naar de
Spaansche
kusten.

1606. uitgezonden mogt werden, om de Spaansche Zee-
 kusten te bezetten, en op de West-Indische Vlooten
 te wagten, of die voor dit Jaar te rug te houden,
 oordeelende, dat hun daar aan veel gelegen was.
 Ten dien einde gaf het tienjaarg Gezelschap van
 Oost-Indiën, hoorende, dat te Lisfabon eene ster-
 ke Vloot van Karacquen werd toegerust, om de
 Nederlanders en Engelsche gansch uit Oost-Indiën
 te verdryven, eer zy 'er meester van de Portugaalsche
 Sterkten waren, voor dat Jaar honderd en
 vyftigduizend guldens, om die Vloot te Lisfabon in
 te houden of te bestryden, daar toe vierentwintig
 Oorlogs-scheepen in Holland en Zeeland gelasd
 werden, als mede, om 's Konings Vloot, uit West-
 Indiën komende, na te zetten, of hen beveesd te
 maken, om met den schat te komen, gevende nog
 allerhande bestellingen aan Vrybuiters, om deeze
 Vloot by te staan, en waarschuwend alom alle
 Schippers en Kooplieden, door Plakaten, van hun
 voorneemen;

Plakaat
 der Staten
 Generaal,
 tot waar-
 schuwung
 van op
 Spanje
 niet te
 vaaren.

Alzo de Koning van Spanje, door zyn bevel van
 den 30sten van Wynmaand jongstleeden, aan alle
 Volken, die wilden, zo wel van de vereenigde
 Landen als andere, voor 11 Maanden had toege-
 staan tarw, garst, rog, en alle andere eetbare waa-
 ren, in Spanje te mogen voeren, dat zy alleen ge-
 daan hadden, om eene meenigte van scheepen,
 Scheeps-Volk, Geschut, en ander gereedschap,
 tot toerusting van scheepen noodig, in Spanje te
 trekken; en daar, onder eenigen schoonen schyn,
 aan te houden, om als eene Vloot tegen de Neder-
 landen te gebruiken en het Volk dan op de Galleijen
 te werpen, gelyk zy wel eer gedaan hadden, waar-
 schuwden zy, om dit voort te komen en het Spaan-
 sche voorneemen te breeken, een ieder, van wat
 staat of rang hy was, zig te onthouden eenige graa-
 nen of andere goederen naar Spanje te voeren, op ver-
 beurte van, agterhaald zynde, voor goeden prys
 verbeurd te zyn, volgens de plakaten, op dit stuk
 te

te vooren aigekondigd: daarom de Heeren Staten Generaal der vereenigde Landen aan-deeze Vloot, onder andere, uitdruklyk belasd hebben, by alle mooglyke middelen den toevoer van graanen en andere noodwendigheden op Spanje en Portugal te verhinderen, gelastende, dat deeze waarschuwing alom zou werden aangeplakt, op dat niemand mogt voorgeven hier van onkundig te zyn, en elk zyne schaade verhoeden.

1606.

Guilliam de Soete, Heer van Haultain, Admiraal van Zeeland, was tot Admiraal, en Reynier Knaasfen van Amsterdam, tot Vice-Admiraal gesteld, met andere kloeke Scheeps-Kapitains, als Legler Pietersz., Hans de Wale Cruyck, Mooi Lambert, Gerbrant Jansfen en andere, en zeilden uit Zeeland den 24sten van Louwmaand, des Jaars 1606. Door gebrek aan wind geraakte de Vloot langzaam in Zee, dog kreeg, onder Spanje en de Eilanden, goede buiten van zuiker, en andere dingen, die zy naar huis zonden: zomtyds voeren zy in Spanje aan Land en beroofden de Dorpen en eenige Kasteelen. In Galisiën plunderden zy Dabedra en Vagona; dog eenige van hunne scheepen leeden schaade door wind en vuur: eindlyk verstaande, dat de Karacquen van Lisfabon, die naar Oost-Indiën bereid waren, ontwapend werden, en dat eenige tot Oorlogs-scheepen bereid waren, dat ook de West-Indische Vloot met 's Konings geld, vermits het verlies der vier verdronke schéepen, daar van wy verhaald hebben, niet te wagten was, dagt hun goed, hebbende deels volvoerd daar toe zy uitgevaaren waren, weder te keeren, eenige scheepen leeftogt ontbeerende, en de scheepen met leeftogt, hun uit Holland en Zeeland gezonden, door tegen-wind niet toegekomen zynde, en voeren, in 't begin van Zomermaand, naar huis, verschren, den 12^{den}, zig in 't Eiland Wicht, en zestien of agtien scheepen keerden, den 16^{den}, in Zeeland te rug; eenige bleeven nog agter, by welke Jan Adriaansz. Kant, met de leeftogts-scheepen

De Heer van Haultain vaard, als Admiraal, naar de Spaansche Zee, den 24sten January.

De Hollandsche Vloot keerd uit de Spaansche Zee, haar voornemen deels volbragt hebbende, den 16 Juny.

3606 pen uit Holland gevaaren, zig voegde, de Spaan-
sche kusten genoeg bezettede en de haaven benau-
wende.

Don
Louys de
Fayzardo
komt,
met vier-
endertig
Gallioe-
nen, te
ver-
geefsch in
Zee.

Als nu de Hollandsche Oorlogs-scheepen meest
naar huis waren gevaaren, is de Spaanſche Gene-
raal, Don Louys de Fayzardo, weder met vierender-
tig Gallioenen uit Lisſabon gekomen, en eene wyl
in Zee geweest, niets byzonders uitregende; dog
agt Gallioenen van St. Lucar, naar de Havana vaa-
rende, om het overige van den ſchat te haalen, ge-
leid hebbende, vertrok hy weder naar Lisſabon.

De ver-
nigde Lan-
den rus-
ten weder
eene
Vloot uit,
den 15 Sep-
tember.

Op de ryding in de vereenigde Landen, dat de
Vloot met koopmanschappen en zilver uit West-
Indiën gelasd was in Herſtmaand te komen, heb-
ben zy beſlooten weder eene Vloot van Oorlogs-
ſcheepen uit te reeden, om in Qogſtmaand uit te
vaaren, tot ſchaade van Spanje, en om hun geluk
op de Indiſche Vloot te zoeken, of die te bekom-
meren, of te noodzaaken met moeite en kosten in
Spanje Oorlogs-scheepen uit te reeden, het welk
hun daar, door gebrek aan Scheeps-Volk, koſtbaar
en moeilik vald, dewyl hunne ſcheepvaarders in Eu-
ropa meest vergaan zyn, des zy de ſcheepen veel
met Slaaven, Mooren en vreemde moeten be-
mannen.

Uit Nederland voeren ook veele byzondere Vry-
buiters uit op Braziliën, Canariën en andere Eilan-
landen, en veele kreegen goede buiten.

De Stad
Brunswyk
werd, in
Herſt
maand,
van den
Hertog
aangetaſt.

In Brunswyk had Hertog Hendrik Julius over lang
meer regts-gebied over de Stad Brunswyk gevor-
derd, dan zy hem wilde erkennen. In veele Plaat-
zen in Duitschland bevond men; dat de Vorſten van
veele Ryks- en andere Steden veele Heerſchaps-
regten, welke hunne Voorzaten te vooren, by ge-
brek aan geld, aan de Steden verkogt hadden, vor-
derden, en dergelyke twist was hier onderge-
mengd.

Befchry-
ving van
Brun-
swyk.

Brunswyk is eene grote ſterke Stad, de Hoofd-
ſtad van het Saxenſche deel, eene der vrye Ryks-
Steden.

Steden. De voorn: Vorst zocht zig van dezelve volkoomen Meester te maken, tot welk einde hy eenigen tyd zyn Land-Volk had in de wapenen doen oefnen, meer Krygs-Volk daar toe vergaderd, en dat omtrend de Stad gemonsterd, zyn Huis en Kasteel Wolffenbittel niet ver van daar geleegen zynde, en zulks onder voorgeven van zyn Land te beschermen tegen den Marquies Spinola, die de Stad Lingen met een sterk leger ingenoomen had. Den 16^{den} van Wynmaand, des Jaars 1605, maakte de Hertog eenen behendigen aanslag met twee of drie Hespensche waagens, bedekt en vol Soldaten, en dus overmeesterde zyn Volk eene Poort, zyn ingekoomen en hebben de beide zyden der wallen ingenoomen: maar alzo de Stad dubbele gragten en wallen heeft, hebben zy zelfs de Binnen-Poort geslooten, op dat hen de Burgers niet overvallen zouden, voot dat zy sterk genoeg binnen waren. Vermits ter zelve uur alle de Burgermeesters en Hoofden der Stad in de Kerk waren, met de begraafnis van eenes Burgermeesters Vrouw, kon de alarm zo schielijk niet in de Stad zyn; maar des Hertogs Volk was reeds meester van de buiten-wallen, had het grote en kleine Geschut, dat zy daar vonden, tegen de Stad gekeerd, en, tot grote verschrikking der Burgery, in de Stad geschooten; dog eindlyk de Burgery in de wapenen gekomen zynde, verzogten de Burgermeesters de Brouwers-Knegts, die er zeer veele waren, de Stad te helpen, welke daar toe, op belofte van goede belooning, bewilligden: en alzo de eerst ingekome geen kruid tot het Geschut meer vonden, gaven zy de Burgery tyd, om in de wapenen tot tegenweer te komen; dog de Hertog zond terstond meer Volk, met allerhande Krygs-tuig en meer Geschut, die de Stad van haare eige Wal beschooten, veel met vuurkoogels, daar tegen de Burgers, en byzonder de Vrouwen, kloeken tegenstand deden, met die te blusschen: dit schieten duurde den ganschen nagt,

560.6. zoekende de Burgers hunne eige Wallen met ladders te beklimmen en te ondermeinen, en de Hertog telkens versch Volk zendende, die zig zeer kloek op de Wallen zогten te begraven, tegen het dapper schieten der musquetten uit de Stad. Voor den dag begon het wat te reegenen, dat de Burgery war verkwikte, vermits de Bespringers, hun vuur uitreegenende en het kruid nat wordende, niet, dan met hun grof Geschut, meer konden schiëren. 's Morgens zonden de Burgermeesters tweemaalē aan den Hertog, om stilstand van wapenen, ten einde tot een verdrag te komen; dog de Hertog wilde 'er niet naar hooren, maar zond aan zyn Volk binnen nog agt dubbele Kartouwen, om de Stad te beschieten, en vertoonde zyne Ruitery op het veld, om de Burgery meer vrees aan te jaagen. Die van binnen naamen eindlyk, uit wanhoop, moed, twee kloekē Mannen zig opwerpende, om iet te beproeven: de een tragtiē, met vyftig Steenhouwers, eenen muur door te breeken, daar door zy op de Wal met hunnē Vyanden handgemeen konden geraaken, dat zy volbragten, vielen die op het lyf, versloegen veele, en joegen de andere naar de Poort. De ander nam twee of drie grote schuiten, stelde in elk honderd Mannen, voer daar mede den Occar op, en dus liepen zy en besprongen hunnen Vyand van agteren aan de St. Gillis-Poort, die door deezen onvoorziēnen aanval zulk eenen schrik kreegen, dat zy zig op de vlugt begaven, en dat op de Wallen werd gevonden werd verslaagen, in de Gragten geworpen of gevangen: die van de Stad vielen ook uit en joegen de vlugtende tot aan het Bosch. Dus werd die Stad van een groot naakend gevaar verlost door den reegen en die twee kloekē Mannen. Zy kreegen de voorn: agt Kartouwen en andere Mortieren: sommige van dit Geschut had de Stad in den Godsdiensts-Oorlog aan Keizer Karel moeten geven, die den Hertog daar mede vereerd had: zy vonden ook

Die van
Brunswyk ver-
zoeken
stilstand
en ver-
drag aan
den Hertog te ver-
geefsch.

Des Hertogs Volk
werd weder uit
Brunswyk ge-
dreeven.

ook zo overvloedig allerhande Krygs-tuig, dat het te verwonderen is, het welke zy, met wel tweehonderd gevange, in de Stad bragten. 1606.

Hier na belegerde de Hertog de Stad, den 21sten van Wynmaand, bragt 'er begravingen om, beschoot dié met vuur-koogels, stopte den Occar op, en deed die dus overvloeijen en in alle de laagstens der Stad vallen. Den 10^{den} van Wintermaand kwam de Koning van Denemarken te Wolffenbüttel en by zynen Swager in 't leger, hem eenig Volk byzettende, en zegt, te vergeefs, den twist tusschen den Hertog en de Stad over een te brengen. Onderrusschen weerden zig die van de Stad, vielen op het Volk, dat de Koning van Denemarken medegebragt had, uit, en beklagden zig aan den Keizer en het Kamérregt.

Brunswyk werd belegerd, den 21 October.

Men sprak onderscheiden over 's Hertogs verzoek; men zeide, dat hy verzocht eene Poort tot zynen wil, een Kasteel, en zitting voor eenen Burg-Graaf in des Stads Raad; dat zy alle regtsgebied over de Dorpen buiten de Stad hem zouden overgeven, van het verbond met de vrye Ryks-Steden, in 't Jaar 1591 gemaakt, afstaan, en dergelyke, daar naar de Belegerde niet luisteren wilden; maar zonden aan de vrye Ryks-Steden, hunne Bondgenooten, om hulp, die alom, onder Hertog Augustus van Lunenburg, Volk begonnen aan te neemen. Onderrusschen brak de Dyk, dien de Beleggers gemaakt hadden, om de Occar-stroom op te houden, door de kragt des waters, door, schoon die aan den voet zestig en op den kruin vyfentwintig voeten breed was, daar door het water weder afliep; maar de Beleggers maakten dien weder veel sterker, door behulp van eene Maand stilstand, verkreegen door den Koning van Denemarken, die weder vertrok.

's Hertogs verzoek aan de Stad.

Alzo deeze Kryg wederzydsch sterk toenam, heeft de Keizer allen vlyt aangewend, om de zaaken te slisten, gelastende de beide partyen, uit Keizerlyke magt,

1606. magt; afstand te doen, daar toe hy Gemagtigde zond, dat in 't eerst niet geagt werd.

Graaf Ernest van Nassau trekt naar den Hertog van Brunswyk, den 18 February.

Het beleg van Brunswyk opgebrooken.

De Hertog verzogt aan de vereenigde Landen, vermits de ziekte van den Grave van Hohenlo, bystand van Krygs-kundige Oversten, naamlyk den Grave Ernest van Nassau, daar toe zy zynen Vader, den ouden Grave Jan van Nassau, bewoogen hadden: dit verzoek gaf veel bedenken in de vereenigde Landen, om de gelykheid van hunnen staat; maar het gezag van die het verzogten, en de weinige gunst, die de Landen by de vrye Ryks-Steden vonden, deden ten laaften besluiten Grave Ernest derwaards te zenden, hoopende, dat de Kryg daar haast mogt eindigen en zy dat Volk in hunnen dienst aanneemen: des trok Graaf Ernest, den 18^{den} van Sprockelmaand, derwaards, met zig neemende den Kollonel Dörp tot Generaal van het Krygs-tuig, en den Ritmeester Smelsing, om over de Ruitery te beveelen, met eenige Krygs-kundige Vestingbouwers, Aard-werkers, Dykmaakers, Timmerlieden, en die verstand hadden van loopgraven te maaken. Deeze naamen met zig eenige stukken grof Geschut, dat daar moest wedergeleverd werden, zynde dit in den Reesfchen Kryg door de Duitschers in Nederland gelaten, en te Arnhem en Buuren bewaard. Zy daar gekomen zynde, vonden in 't kort het beleg opgebrooken: want, den 16^{den} van Lentemaand, het Occar-water in de Stad tot eenes Mans lengte gewassen, en Kerken, Huizen en straten vol zynde, zo dat de zaak der Stad zeer wanhoopig stond, is 's nagts ten 10 Uuren de Dyk, die het water stremde, in den voet doorgebrooken, alle het water in 2 Uuren afgeloopen, en dus de Burgery van haar swaar verdriet verlost: want de Hertog, die daaglyksch door 's Keizers Gemagtigde, den Heer Georg Frederik, Grave van Hohenlo en Heer van Langenberg, met den Vryheer van Winckwitzberg, aangezogd werd den Keizer, door het volbrengen van zyne beveelen, te gehoorzaamen, heeft

heeft zyn leger opgebrooken: daar over de Bur-
gers, nu 22 Weeken belegerd zynde geweest, zeer
verblyd wāren, hebben drieëntwintig Buiten-Schans-
fen rōndom afgebrooken, zig van allen nooddruff
voorzien en onderling de gevange uitgewisfeld en
gelosd.

Als nu 's Hertogs leger afgetrokken was, en
men meende, dat verder alles door de Keizerlyke
Gemagtigde bevreedigd en naar 's Keizers bevee-
len volbragt zou werden, is het Krygs-Volk der
vrye Ryks-Steden omtrend Brunswyk gekomen, en
heeft rōndom op 's Hertogs Land en Dorpen grote
schaade gedaan en vyāndlyk gehandeld; zelfs zyn,
den 13^{den} van Grasmaand, de Hertog, met weini-
ge wagens en paerden vergezeld, naar zyn Slot
Wolffenbittel rydende, eenige der Stads Ruiters,
geleid door den Ritmeester Hendrik Kwaad, hem
op het lyf gevallen, zo dat hy byna gevangen werd,
vlugtende te paerd van daar; zyn Geheimschryver,
Heer Paulus Niets, werd in zyne koets dood ge-
schooten en eenig geld en schristen geplunderd.
Hier door werd de Hertog gedwongen zyn Krygs-
Volk weder te vergaderen, en op nieuws den
Oorlog aan te neemē: dog door strenge beveelen
des Keizers, den 22^{den} van Bloeimaand, te Praag
uitgegeven, werd, op lyfs-straf, aan die van Bruns-
wyk, de vrye Ryks-Steden Lubeck, Hamburg,
Breemen, Meydenburg, Lunenburg en andere, ge-
boden de wapenen neder te leggen; verder aan de
vreemde en andere, op straf van 's Ryks ban: waar-
om de partyen hūn Volk meest afgedankt hebben.

Alzo men vast in Nederland beezig was, om we-
derzydsch Volk op te ligten, heeft Graaf Johan
van Redborg, met zynen Broeder Christoffel, beide
Broeders des Graafs van Embden, hier Volk geligt
voor den Oversten Spinola: ook kwamen in den
Zoomer grote hoopen Spanjaarden en Italianen, on-
der de Kollonels Paningé, Justiano, den Prince
van Caserta en andere.

1606.

In Duitschland en Lutzenburg nam de Heer van Barbanfon ook eenige Regimenten aan, maakte, boven de henden van Ordonnantie, nog veertig Vaanen Ruiters, daar onder zeven van tweehonderd vyftig Paerden, gereed te hebben, en hoopte nog eenige Fransche Ruiters te bekoomen. Engelsch en Schotsch Krygs-Volk kon hy, tegen zyne gedagte, niet meer krygen dan een Regiment en om de oude Vaandelen te vullen, vermits in Engeland, wegens het laatste verraad, orde gegeven was, dat niemand uit het Land ten Oorlog mogte gaan, ten zy die eerst den eed van getrouwheid deden, dat veele Roomsche niet doen wilden: des werden eenige Bevelhebbers afgedankt, en de meeste gesteld onder den Kollonel Studdert, Sir Griffin Markam, en andere; ten laatsten werd ook de Ryks-Graaf Arondel, Generaal der Engelsche, afgedankt. De vereenigde Landen kreegen ook nog eenige Engelsche en Schotsche Soldaten, maar niet zo veel, als zy plagten, om dat de Koning den Vrede met Spanje ontzag, zo dat zy niet, dan Vrywilligers, en nog met oppraak, konden krygen.

Een geleide geslagen.

Intusschen stelde de een tegen den anderen in Nederland aanslagen op verscheide Steden en Plaatzes in 't werk: de Sraarsche sloegen een geleide omtrend Lingen. De Ruitery deed, in 't begin van Grasmaand, eenen loop in Braband, om den Spaanschen brandschat af te haalen, eenige Dorpen verbrandende.

Graaf Ernest van Nasau, gelyk gezegd is, met elf Vaanen Ruiters van Deventer en Zwol naar Brunswyk getrokken zynde, hebben de Spaansche omtrend vyfhonderd Paerden over den Rhyn gezonden, zig houdende, als of zy weeren wilden den overlast, dien der Staten Volk gedaan had in 't Stigt Paderborn, ter wraak van den Burgermeester Liborius Wiechart, door den Bischof schandlyk omgebragt, gelyk wy in 't voorige boek verhaald hebben; zy hadden het Kapittel veel geld af-

afgedwongen en veele gevangen; maar Prins Maurits waarichuwde de Steden van Over-Yssel toe te zien, vermits hy verwittigd was, dat zy eenig vuurwerk gereedschap en Meesters, als den Franschen du Terrail, by zig hadden: en terwyl Prince Maurits Ruitery op de t' huis komst was, begaf zig de Spaansche Ruitery naar Oldenzeel, versterkte hunnen hoop met veertienhonderd Voet-Knegten en nooddruit, en kwam dus, den 14^{den} van Lentemaand, voor Brefort. De Drosfaard van Brefort waarschuwde Prince Maurits, die hem liet waarschuwen, en wist, dat zyne Ruitery, van Paderborn gekomen, in de byliggende Dorpen Winterswyk en Belien vernagte, dat hunne Vyand voor handen was, weinig denkende, dat zy op hem uit waren: want de Spaansche, beleid door Don Gulielme Verdugo, Bastaard Zoon van den ouden Verdugo, zyn by den avond voor Brefort gekomen, en gelieten zig van Prince Maurits Ruitery te zyn, aan de Wagt roepende, dat zy van de Spaansche vervolgd waren, alleen biddende, terwyl zy eenen Spaanschen Luitenant by hen gevangen hadden, zig onder hunne Vesting te mogen onthouden, op dat hunne buid hun niet ontvoerd werde, en leiddet daadlyk eenen als den gevangen Luitenant. Die van binnen elkanderen hier over raad vragende, kwamen zy ondertusschen aan de Voor-Poort en Vesting, en maakten heimlyk hunne Springers aan de Poort vast; maar de Wagten binnen agterdenken krygende, belastten hun van daar te gaan; maar zy dit schynende te doen, staaken hunne vuur-werken aan, en oopenden de Poort met hunne medegebragte werktuigen, eer de alarm in de Stad kon komen: en alzo het nu Vastenavond O: St: was, waren veele Soldaten binnen zeer beschonken, en dus was de Wagt kwalyk voorzien, daar door 'er de Spaansche binnen geraakten, dood slaande wat voor de hand kwam, die egter niet veele waren: want de meeste Soldaten der drie Kompagnien, die 'er in Guarnizoen lagen, vlugten

Verdugo
en du Terrail
aanslag op
Brefort.

Verdugo
neemt
Brefort
in, den 14
Maert.

1606

terstond, met eenige Burgery, op het Kasteel: de brug tusschen het Kasteel en de Stad was afgebrooken, om eene nieuwe te maken, welke de Drosfaard Lauwick verder afworp, zo dat zy met hunne Springers aan de Poort niet konden komen, en dus lag die Stad nu oopen voor het Kasteel, dat eene sterke Wal met eene dubbele Gragt had, die Verdugo met de zyne niet konden afloopen. Hy vond in de Stad wel eenig Geschut maar geen kruid; des hy den buit en de gevange Burgers met Ruiters naar Oldenzeel zond, voorneemens zynde een geleide met kruid, Krygs-tuig en leeftogt daar binnen te brengen, en begon eene halve Maan buiten het Kasteel te maken, om te beletten, dat iemand 'er binnen zou komen.

Deze tyding terstond te Zutphen en Grol komende, zynde de Kollonel Dort en de Afgevaardigde der Staten te Zutphen, zond de Ritmeester Batenburg naar Deventer en elders, om hulp, en deeze alle zonden aan Warmelo, Drosfaard van Zalland, die het gebied over dat deel voerd, en te Zwol was. Batenburg zond den eersten nacht eenen Bode op het Kasteel van Brefort; hun vermaanende en vertroostende, van in weinige daagen ontzet te werden, en dat hy hun in 't kort Volk zou zenden: waar op de Gouverneur Lauwick antwoordde, dat hy beslooten had het Slot nog eenige daagen te houden, hun vermaanende hunne zaak met zekerheid aan te nemen: en al seilden zy in hunne belofte, hy was ter plaats, daar hy als een braaf Soldaat hoopte te sterven, enz. Warmelo de tyding hebbende, is 's anderendaagsch tydig uit Deventer gekomen met zyne eige Vaanen Ruiters, de Vaanen van Hassebruin en vier Kompagniën Voet-Volk, als van Vox, den Drosfaard van Haexbergen, en Kniphuizen, en een Switschers Vaandel: deeze trokken ten zelven daage tusschen Borkeloo en Grol, daar de Kollonel Dort, met de Ruiters en Soldaten van Zutphen, by hen kwamen, zig voegende

Brefort
werd,
door de
omliggen-
de Guar-
nizoenen,
weder be-
legerd.

gende by de Guarnizoenen van Grol, Doesburg, 1606.
Deutekum en andere. Zy zonden 's anderendaagsch
voor den dag de Ruitery voor uit, om Brefort te
berennen, op dat 'er niets ingebracht werde: want
zy verstonden, door den Jongen van den Ritmeester
Batenburg, als een Boer met eenen korf eijeren
daar binnen gezonden, dat zy aan allerhanden leef-
tugt en Krygs-tuig gebrek hadden.

Alzo de Spaansche eene halve Maan buiten het
Kasteel hadden gemaakt, om alle inkomst te ver-
hinderen, heeft de Ritmeester Hassebruin, met
nog eene Vaan Ruiters, elk eenen Duitschen of
Switserischen Soldaat agter op hun paerd genoomen,
de Drosfaard van Haexbergen daar over het bevel
voerende, welke, over eenige moeraschen gebragt,
de Spaansche dwongen de halve Maan te verlaten,
daar eenige verslaagen bleeven, en terstond kwamen
eenige honderden Soldaten met schuiten op het Ka-
steel, die dapper uitschooten, ook met twee stuk-
ken Geschut, schietende dus veele honderden Man-
nen in de Stad in weinige daagen dood.

Die van Oldenzael weetende, dat die in de Stad
steegt van kruid voorzien waren, zonden voor eerst
eenige Soldaten met zakjes vol kruid daar binnen,
die eenige in kwamen, en de andere vielen in han-
den der Vyanden: daar by zonden die van Roeroort
vyfhonderd Soldaten, ook met kruid gelaaden,
derwaards; die, verstaande, dat Prince Maurits
Volk de Stad weder belegerd had, te rug vlugtten,
hunne laading afwerpende, dat de Boeren opnaa-
men en verkogten; deeze Soldaten werden door
den Ritmeester Viller en andere Ruiters by Borken
agterhaald, verstrooid en veele verslaagen.

Brefort, van de byliggende Guarnizoenen dus
sterk bezet, werd terstond volkoomen belegerd.
Graaf Hendrik Fredrik van Nassau, met veel Voet-
Volk en wel zesentwintig Kornetten Paerden, uit
's Hage daar voor komende, Die van binnen zig
dus vanbuiten, en binnen door die van het Kasteel,

Brefort
weder-
genoo-
men, den
22 Maart.

1606. beschooten vindende, zo dat zy kuilen in de aarde moesten maaken, om bevryd te zyn, verliezende veel Volk, en byna zonder kruid en leeftogt zynde, begonnen van een goed verdrag te spreken, en hebben, den 22sten, N: St: verdraagen, dat zy op dien zelve namiddag zouden uittrekken, elk derwaards, van waar hy gekomen was, met volle geweer, naar Krygs gebruik, mits daar weder bezorgende alle de gevange, welke zy uitgevoerd hadden, onder welke de Predikant en eenige der Stads Overheid, met andere voornaamste Burgers, waren: ook weder leeverende de drie Vaandels, en alle het geene zy daar genoomen hadden; zy zouden honderd wagens hebben, om het geene zy hadden, en hunne doode en gekwerste, mede te voeren; zy lieten den jongen Verdugo tot Geizelaar.

Dit verdrag dagt Prins Maurits en de Staten veel te zagt, om dat zy zeer slegt en schandlyk met de Vrouwen geleeft, des Wagt-Meefters Huisvrouw, en eenige andere, tot den dood verkragt, en des Predikants Huisvrouw doorstookten hadden: des Predikants leeven was door de Duitschers verschoond. Boven dien speet het hun, dat du Terrail niet buiten het verdrag was geslooten geweest, zynde hy een Heer, uit Vrankryk gevlugt, met welchen zy den Koning grote vriendschap hadden kunnen doen; dog Graaf Hendrik en die van Zutphen waren blyde, dat zy dus hunnen Vyand kwyd waren.

Don Louys de Velasco werd over dit wederneemen van Brefort zeer regengesprooken, om dat hy omtrend den Rhyn zeer sterk met Paerde-Volk was, en 'er niet terstond allen nooddrift binnen zond en het verlies verhoedde,

Groot
onweder
in Neder-
land, den
27 Maert.

Den 27sten van Lentemaand, 's daags na Paaschen, omtrend den middag. is in en omtrend de Nederlanden een zo grote en vreeslyke wind en reegen ontstaan, als zelden gehoord of gezien is:
deze

deze stormwind is ter zelve tyd ook in Engeland, 1606.
 Vrankryk en Oostland gevoeld, dog meest in Nederland, als in Brabant, Vlaanderen, Artoys, Henegouwen, de Landen van Kleef en Keulen; in de Stad Keulen woejen wel tagtig boomen op de nieuwe Markt uit den grond: dog dit onweêr duurde niet lang, zynde maar eene bui: het heeft in de voorn: Gewesten veele duizenden boomen, ook huizen, schuuren en veele toorens omgeworpen; te Antwerpen alleen vier of vyf toorens: ook brak het daar meest alle de glaazen in de grote Kerk, die men dagt, dat voor geene twaalfduizend guldens konden hersteld werden, veroorzaakt door de zeer grote haagel-steenen, die 'er vielen. Omtrend den zeekant van Holland en Zeeland was het zo groot niet, als op het hooge Land; veele schuiten en scheepen vergingen en werden op het Land geslaagen. In Cadix deed het grote schaade, en zou waarschynlyk met het hoog water veel meer schaade gedaan hebben; maar de wind draaide en dreef den vloed van Land.

Te vooren hebben wy verhaald, dat de Hertog van Bouillon, Maarschalk van Vrankryk, by den Koning in groot nadenken geraakt en daar over ter verantwoording beschreeven was, dat hy altyd, uit vrees voor zyne Vyanden daar, op de gestelde plaatsen geweigerd had, vlugtende eerst naar Duitschland, en daar na zig onthoudende te Sedan. Veele Vorsten en Heeren hebben zig bemoeid, om alle misverstand weg te neemen; dog tot hier toe te vergeefs. In 't begin van dit Jaar nam de Koning veel Volk aan, om Bouillon met de Stad Sedan te dwingen, die zig daar tegen sterkten. De Burgery in grote benauwdheid zynde, verzogt, door gedrukte boekjes, hulp, raad en daad, of ten minsten tusschen-spraak en medelyden, tegen eenen zo magtigen Koning. Als nu 's Konings heirkracht vergaderd en zeer groot was, is 'er zeer gearbeid door Vorsten en Heeren, om den Koning, dien zy zelfs met

De Koning van Vrankryk tragt den Hertog van Bouillon en de Stad Sedan met heirkracht te dwingen.

1606. met zyn Geschut naar den Hertog zagen trekken. eenig genoeg te geven; van Bouillions wege waren den Koning zeer reedlyke voorwaarden aangeboden, om dat het scheen, dat den Koning meest geleege was aan de verzeekering der Stad Sedan, op zyne grenzen liggende: des Bouillion den Koning deed bidden de vryheid van die Stad in zyne bescherming te neemen, en dat de voorwaarden van de bescherming, met den Koning beraamd, naar behooren geboekt mogten werden, enz. en dat zyne Majesteit zyne inkomst zou doen met veele of weinige, zonder bepaaling, hy bereid zynde, op zyn gelieven, zelfs de Poorten van het Kasteel af te breeken: ook dat de Gouverneur den Koning, volgens de Artykulen, trouw zou sweeren, die, in geval de Hertog daar tegen deed, van den eed aan hem zou ontslaagen zyn; het Guarnizoen zou den Koning den zelven eed doen: zo ook des Hertogs inwooning den Koning mishagde, zou die zig 2 of 3 Jaaren mogen afzonderen, en de Hertogin met haare Kinderen zig intuschen in Vrankryk in eenig van zyne huizen mogen begeven, tot onderpand van zyne getrouwheid. Des niet tegenstaande is de Koning, in 't begin van Grasmaand, van by Reims en Masieres te Douchery op de Maas, eene myl van Sedan, gekomen, daar, ter wegneeming van het misverstand, een daaglyksch over en weder loopen van Eedelen en Vorstlyke Gezanten was, als, wegens den Hertog van Wirtenberg, de Heer Daniël Buwinckhuijzen à Walmerod; wegens de Staten der vereenigde Landen, zynde de Hertog gehuwd aan de Dogter des Prinzen van Orange, François Aartsens, Ridder, derzelver Hofgezant by den Koning van Vrankryk; ook de Geheim-schryver van Lotharingen; voor al moeide zig daar mede Champagnois, Heer van Notancourt, de Heeren van Villeroy en le Grand,

Het misverstand tuschen den Koning van Vrankryk en den Hertog van Bouillion werd vrienlyk geslist.

Door deeze is eindlyk, in 't einde van Lentemaand, tot roem van den Koning, en 's Hertogs

eer en pligt, de zaak tot een verdrag gekomen; hier toe scheen het moeilyk te komen, dan met een leger, om Bouillons eed tegen de Burgery te vol-
doen, willende de Koning de Stad in haare voor-
regten beschermen, en evenwel ook van haar ver-
zeekerd zyn.

Het verdrag was, dat alle nadenken van den Her-
tog vergeeten en vergeven, en hy in zyne Staten en
ampren hersteld zou werden; hy zou van alle ver-
bonden met Vrienden en Vyanden afstaan, zig,
daar het noodig was, tot 's Konings dienst bege-
ven, en de Stad Sedan, met het Kasteel, voor zig
en zyne Erfgenaaften behouden; de Koning zou de
Stad voortaan, gelyk te vooren, in zyne bescherming
neemen, en het Guarnizoen betaalen, alles naar
het voorbeeld van zyne Voorzaten, en zou eenen
Gouverneur, aan hem beëdigd, op het Kasteel
mogen stellen, om de Stad 4 Jaaren te beheerschen,
en daar na zou alles op de oude gewoonte komen
en de Gouverneur zyn gezag aan den Hertog we-
der overleeveren. De Burgery zou den Koning eed
doen, dat zy, zo de Hertog, of zyne Opvolgers,
iet tegen den Koning voornaamen, dien niet meer
verplicht zouden zyn, maar eenen anderen Heere
mogen kiezen. Dit was onderteeekend en gezeegeld
te Douchery, den 23sten van Lentemaand, in te-
genwoordigheid der voorn: Gezanten.

Hier op is de Hertog naar Douchery gereeden,
daar hy den Koning met de Koningin te bed vond:
des niet tegenstaande werd hy binnen geroepen, en
toonde zyne behoorlyke eerbied en onderdaanigheid
aan den Koning, dien dat zo wel beviel, dat hy
onder andere zeide, dat hem de Stad Sedan zo zeer
niet bewoogen had, dan de goede dienst, dien hy
van deszelfs Heer verwagtte. Kort daar na trok de
Koning, met de Koningin, den Dolphyn, en den
Hertog naar Sedan, alleen vergezeld met zyn Hof-
gezin, daar het Geschut gelosd, en de Koning,
met veel vriendlyke zeegen-wenschen, door de

De Kon-
nings ins-
komst te
Sedan.

1606. Stads Overheid, op hunne kniën liggende, ontfangen en verwelkomd werd, het Volk den Koning, de Koningin en den Dolphyn alle geluk wenschen-
 de, met uitroeping, *Vive le Roy, vive le Re-
 yne, vive le Dolphin!* dat den Koning deed zeg-
 gen, ziet, hoe lief my dit Volk heeft! en we-
 der, ik weet, dat zy my lief hebben, enz. Hy
 stelde daar tot Gouverneur, naar 's Hertogs be-
 geerte en tot 's Volks blydschap, den Middelaar,
 den Heere van Netancourt, hem alleen met twee
 Vaandelen tot Guarnizoen in 't Kasteel latende,
 geene verandering in de oeffening van den her-
 vormden Godsdienst makende. De Jesuïeten ver-
 zогten in Sedan te mogen prediken en schoolen
 opręten, daar op de Koning antwoordde te vreden
 te zyn, als Bouillion het inwilligde; maar zy, in
 de Kerk willende gaan prediken, vonden geene
 Toehoorders, en vertrokken. Dus is de Koning,
 met wederzydsch genoegen, na 3 Daagen, met
 zyn Hof naar Monson vertrokken, daar hem Bouil-
 lion volgde, den welken hy in grote agting hield,
 zynde hem zeer aangenaam, en herstelde hem in
 zynen voorigen staat, bedieningen en ampten, hem
 veel geld voor zyne verscheide r'agterheden geven-
 de; zyn Zoon werd des Dolphyns eerste Kamerling,
 op eene treflyke jaar-wedde, onder den naam van
 Prince van Sedan: ook maakte de Koning hereeni-
 ging met de geene, die hem partydig geweest
 waren.

Bouillion
 zeer van
 den Ko-
 ning ver-
 eerd.

Des
 Aard-
 Hertogs
 agterden-
 ken van
 's Konings
 leger op
 hunne
 grante.

Deeze toerusting des Konings op Sedan, en dat
 zo na aan de grenzen van Nederland, veroorzaakte
 allerlei agterdogt in 't Hof van den Aards-Hertog:
 waarom Don Louys de Velasco met duizend Paer-
 den naar het Land van Lutzenburg werd gezonden,
 en verder werden alle de Fransche grenzen met zes-
 of zevenduizend Voetknegten bezet: Velasco bood
 zelfs die van Sedan allen dienst, vriendschap en
 hulp aan, dat den Koning van Frankryk zeer belg-
 de; en de Aards-Hertog de Franschen niet kun-
 nende

nende betrouwen, spaarde kosten nog moeite, om de grenzen wel te bezetten: en alzo 'er geld ontbrak, verkreeg de Marquies van Havregh te Antwerpen eene goede zom, onder grote beloften en verbintenissen, dat het, met grote rente, van het eerste geld, uit Spanje overkomende, zou weder beraald werden: zo groot was de schaarsheid van geld, en zo klein het betrouwen der Hoofsche Handelaars, zo dat het eene zeer aangename tyding voor alle de Landen, den Aards-Hertog gehoorzaam, was, dat die Kryg van Sedan geëindigd en 's Konings leger afgedankt werd, want zy vreesden eenen Oorlog met Vrankryk.

Deeze togt des Konings ontfriede de vereenigde Landen zeer van hun Krygs-Volk, uit Vrankryk verwagt, dat zy daar, tot hunnen dienst, hadden doet opligten, welke den Koning moesten dienen; maar deeze Kryg geëindigd en het leger afgedankt zynde, trokken veele naar Holland, hoewel de weegen bezet waren: eenige liepen in dienst van Spinola.

Den 5^{den} van Lentemaand van dit Jaar storf te Ysselsteyn Philips, Graaf van Hohenlo, Vry-Heer van Langenberg, enz. Luitenant-Generaal over Holland, Bommel en den Thielre Waerd, na eene langduurende ziekte, die uitbrak tot eene gansche lamheid aan handen en beenen, zo dat hy zig niet meer roeren kon: hy was ruim 50 Jaaren oud, een schoon, wel gemaakt, stout, kloek en Krygs kundig, dog wat te vermeeten en haastig Man: hy had de vereenigde Landen 34 of 35 Jaaren, in groten en geduurigen nood, gediend, vooral na den dood des Princen van Orange, toen de Landen in grote verslagenheid waren, Prince Maurits toen nog jong zynde, zo dat 'er toen niemand voor handen scheen, om de Krygs-zaaken te verrigten en Aanvoerder van Prince Maurits te zyn, dan deeze Graaf, op welken ieder het oog sloeg, om hunne zaaken uit te voeren, vermits zyn aanzien en gezag onder het Volk

Dood van
Graaf
Philips
van Ho-
henlo,
den 5
Maert.

§ 606. Volk en zyne Krygs-kunde, zynde hy ryk, mild en vriendlyk. Hy was gehuwd met de oudste Dogter des Princen van Orange, gebooren uit de Graaf van Buuren, dog storf zonder Kinderen; hy liet zyne goederen na aan zynes Broeders Zoonen, van welke Graaf Ernst Philips van Hohenlo, een fraai Jongman van grote hoop, by hem in Nederland was, die reeds zyne Korner Ruitery voerde. Zyne uitvaart was besteld te Yseltsteyn, den 6^{den} van Grasmaand, met gewoone pragt, daar by zyn zouden Prins Maurits, en andere van het Huis van Nassau, de Afgevaardigde van de Heeren Staten Generaal, den Raad van Staten en de Raaden van Holland, en andere; maar op het innemen van Brefort werd dit uitgesteld. Het lighaam werd te Yseltsteyn op eene baar gesteld, tot dat zyne Bloedverwanten het uit Duitschland zouden komen haalen, en naar het Land van Hohenlo voeren.

Dege-
leerde
Justus
Lipfius
Leuven
gestor-
ven, den
13 April.

Grote ge-
leerdheid
van Justus
Lipfius.

In dit Jaar storf te Leuven Justus Lipfius, gebooren te Esen, tusschen Leuven en Brusfel, Hoog-Leeraar der geschiedenissen, een Man onder alle Geleerde zeer vermaard en met regt geaght, zo om zyne volmaaktheid in de Latynsche Taal, en oordeelkundige verbeteringen der Latynsche Schryvers, als om zyne ervaarenheid in alle oude Romeinsche geschiedenissen, pragtigheden, gewoon- tens en byzonderen handel, daar van zyne veelvuldige schriften getuigen. Hy heeft ook geschreeven over den burgerstaat; ook over de Stoïsche wysgeerte, naar het welke hy, in 't Jaar 1590, zyn alom zeer geroemd boekje over de standvastigheid liet uitgaan. Hy gebruikte in zynen styl eene ongemeene korthed met eene zeldzaame klaarheid; twee gaaven, die Schryvers zelden by elkanderen treffen. In 't begin der Nederlandsche beroertens was hy uit Brabant naar Duitschland geweeken, en begaf zig in dienst des Hertogs van Saxon in Düringherland, op de Hooge School van Jena, daar hy be-

belydenis van den Godsdienst deed. Omtrend den Jaare 1579 kwam hy op de Hooge School van Leyden in Holland, en bleef daar 12 Jaaren als Hoog-Leeraar in de geschiedenissen, betaald door de Staten der vereenigde Landen. Daar na verlof begeerende, om te Spa in 't bad te gaan, is hy onder weg, op goede belooningen, beroepen door de Hertogen van Sasfen en den groten Hertog van Florençen, die hem tweeduizend dukaten, en, zo het noodig was, meer, aanbood: ook door den Bisschop van Wurtsburg en den Paus van Romen: dog ten laaften nam hy de belooning des Konings van Spanje aan, en is, in 't Jaar 1592, op de Hooge School te Leuven gekomen, houdende toen tegen die van Holland de party in den Oorlog, daar hy ten laaften, na eenige geleerde werken aangaande zyn beroep, tegen zyne gewoonte, iet over de Godsdienstigheid heeft willen schryven, en heeft met zynen fraajen styl, voorgesteld de wonderen van twee Lieve Vrouwen beelden, thans in Brabant vermaard. Over deeze yverige verneederling werden de treflykste Roomsche verwonderd, en de hervormde gebelgd. Tegen deeze twee boekjes en zyne verandering van wooning om den Godsdienst hebben twee zeer ernstig geschreeven: dog die zyn niet beantwoord, mooglyk om dat hy tot het eene geen lust had, en tot het andere hem tyd van leeven ontbrak, stervende, in den ouderdom van 59 Jaaren, den 13^{den} van Grasmaand, des Jaars 1606.

1606

Lipfius
schryven
over de
wonderen
der L. V.
van Hal
en Scher-
penheu-
vel.

Hy was een lang Man, bruin en bleek van aanzigt, helder van oogen, swak van lighaam, needrig van gelaat. Van wat gezindheid hy verder eigentlyk geweest is, daar aan ligt ons niet veel gelegen: ik denk niet, dat eenige Godsdienst zig met zyne schriften zal willen verweeren. Men schryfd van hem, dat hem de Paus, omtrend 3 Weeken voor zynen dood, door eenen brief verzogt had te schryven over de voortreflykheid der Roomsche Kerk. Ik besluit met de woorden van eenen voortrefly-

Lipfius
gedaante

1606 trefflyken Man, die over veele Jaaren van hem schreef, „ik vrees, dat hy meer zyn uiterste bes, „doed om wel te spreken, dan om wel te zyn.” Hy is begraaven in 't Minnebroeders Klooster te Leuven, daar dit gräffchrift aan eenen pylaar staat, dat hy zelfs voor zynen dood gemaakt heeft;

Lipſius
Gra-
ſchrift.

*Quis hic ſepultus quæris? ipſe edisſeram,
Nuper locutus & ſtylo, & lingua fui,
Nunc altero licebit. Ego ſum Lipſius:
Cui literæ dant nomen, & tuus favor:
Sed nomen ipſe abivi, abivit hoc quoque:
Sed nihil hic orbis, quod perennet poſſidet.
Vis altiore voce me tecum loqui?
Humana cuncta. fumus, umbra vanitas,
Et ſcæna imago & verbo ut abſolvam, nihil.
Extremum hoc te alloquot:
Æternum ut gaudeam tu apprecare.*

Dit werd dus vertaald;

Vraagd gy, wie hier begraaven is? Ik leer 't u ras
Met pen en tong ſprak ik zeer fris. Eertyds ik was:
Nu mag een ander voor my zyn: 'k Zy LIPSIUS;
Myn kunst, uw gunst tot myn Noemen my dus.
Maar, & myn naam, gelyk ik ben, Zal ook vergaan:
Want in de waereld ik niets ken, Dat vast kan ſtaan.
Wilt gy dat ik verhef wat meer Myn'ſtemme zegt?
Rook, ſchaduwe, ydel is 't wat zeer Ons hier toelagt:
't Is een ſpel, dat men ſpeelen ziet,
Kortom 't is niet.

De Stad Antwerpen liet hem, ten vertoog der
lieſde tot hem, eenen zark maken, met dit op-
ſchrift;

JUSTI LIPSI QUOD CLAUDI
POTUIT HIC JACET
S. P. Q. ANTVERP. INCLUTI
VIRI FAMÆ ORBL
NOTÆ VIRTUTI CÆLO RECEPTÆ.

1606.

In deezen Winter is te Genua in Italiën gestorven Andreas Doria, Neef van den vermaarden Prince van Melfy, van dien naam, die voor 46 Jaaren gestorven was, zo men zeide, 93 Jaaren oud zynde: deeze laatste liet vier zeer ryke Zoonen na, aan welker oudsten, den Marquies de Turiglia, hy jaarlyksch liet 50000 dukaten; aan den tweeden, Don Karlo, 40000, en 200000 waerdy in galleijen en roerende goederen, dien men het Generaalschap ter Zee, dat zyn Vader had, toedagt; den derden, die Kardinaal was, 22000; den vierden, een Karmeliter Munnik, 6000 Dukaten jaarlyksch.

Andreas
Doria in
Italiën ge-
storven.

Als nu de Aards-Hertog verlost was van de vrees en het agterdenken, dat hy had van den aanslag des Konings van Vrankryk, hebben de Guarnizoenen van Vlaanderen, onder het beleid van den Grave Frederik van den Berg, zeer behendig dog ongelukkig, den 12^{den} van Zomermaand, eenen aanslag op Sluys gemaakt.

Des
Aards-
Hertogs
klooke
aanslag op
Sluys ge-
mist, den
12 juny.

Twee Spanjaards, eenigen tyd te Sluys gediend hebbende, waren weder overgelopen en gaven den Bewindhebbers in Vlaanderen te kennen, dat het wagthuis buiten Sluys, het welk op de brug van de Oost-Poort stond, afgebrand was, en men daar nu geene wagt meer hield. Over deeze brug kwam men van Coxie, Cadfand en alle de deelen van het verdronke Land in de Stad; zy was zeer lang, met twee optrekkende valbruggen, aan de zyde met eene goede balie bezet, uitgezonderd daar de afgebrande wagthuisjes gestaan hadden: daar werd niet zeer agt op gellaagen, denkende, dat het onmogelyk was, dat hunne Vyand daar op iet zou durven voorneemen, vermits het verdronke Land alom met Schanssen-bezet was, zo dat het genoegzaam onmogelyk was 'er door te komen. De Poort der Stad was nog zeer slegt, met dubbele planken op elkander gespykerd, en langs heenen eene slegte laage Wal, die men gemaklyk oploopen kon. De Heer Gouverneur van der Noot eenig narigt hebbende van eenen

66. eenen aanslag op zyne wyken, waarschuwde alle de Schanssen en Plaatzen rondom, en ging zelfs gerust slaapen, zonder de wagt te vermeerderen of nadenken te hebben, over welk verzuim hy naderhand alom beschuldigd werd.

De aanslag was zeer wel aangelegd en door den Heere du Terrail zeeker beleid, dog wonderlyk door God belet: want weinig Volk kon gemaklyk het stuk volbrengen, zynde binnen deeze Poort, tuschen het Kasteel en de Stad, een plein, daar op zy alle in slag-orde hadden kunnen staan, hebbende ten Westen de Haven met de Wallen, en ten Noorden het Kasteel. Zy hier van wel verwittigd zynde, heeft du Terrail, met de andere Vuurwerk-Meesters, zynen aanslag gemaakt, en verder, dat men, den 12^{den} van Zomermaand, voor Zonnen-opgang, aan de Zuid-zyde eenen loozen alarm zou maken, en daar op de Oost-poort aantasten, met omtrend zes- of zevenendertighonderd uitgeleeze Mannen, meest Waalen, welke 's nagts zeer wel door het verdrinken Land, voorby de Krabbe-Schans, raakten, zonder ontdekt te werden: doch de Koster der grote Kerk ging, door Gods voorzienigheid, 's avonds na 10 Uuren het groot Uur-werk, waar naar de geheele Stad luisterd, in den donkeren opwinden, en overwond het slaande werk, zo dat de klok den ganschen nacht niet sloeg, daar door het Krygs-Volk aan de Zuid-zyde niet wist, wanneer den alarm te beginnen, en hield zig stil, vreezende ontdekt of verraaden te zyn. Als nu die aan de Oost-Poort meer als een uur agter het bolwerk gewagt hadden, niets ontdekten, en geenen alarm van het Westen hoorden, kreegen zy schrik, vreezende in de val te raaken, en wisten niet, wat te doen, dog beslooten ten laafsten, op het aanhouden der Vuurwerk-Meesters, die hun werk wilden doen, te beginnen.

Drie
Poorten
te Sluys
met spring-
gers geoo-
pend.

Du Terrail deed drie van de zynen overswemmen, om zyn werk te doen: de eerste, om met eenen kleinen

kleinen springer het slot der eerste valbrug te doen oopen springen; dus ook de tweede het slot der tweede valbrug; en de derde het slot der Poort met eenen groten springer, zynde eene grote ruimte tuschen deeze en de valbruggen, welke alle genoegzaam werkten, springende de slooten der valbruggen en de Poort oopen, en dus de bruggen vallende, trok 'er zo veel Krygs-Volk aan, als 'er te gelyk naast elkanderen tot de Poort konden komen.

Op de wagt binnen aan de Poort waren zestien of zeventien Mannen, onder den Sergiant der Compagnie van den Heere van der Noot, die, gerugt hoorende, aan de Poort ging luisteren, juist toent de slag van den springer geschiedde, daar door hy gedood werd: terstond kwam het Volk van de wagt uit, die, nog niemand ziende aandrington, de Poort, zo als die was, en zo goed zy konden, toedrongen.

De brug stond nu, gelyk gezegd is, vol Volk; dog alle met harnasfen en spiesfen, dat een grote mislag was, alzo 'er meer met snaphaans noodig waren, naar welke zy stonden te wagen; zeer verlaagen, zo om dat zy nog geenen alarm in 't Westen hoorden, als om dat zy in 't eerst geenen groten tegenweer zaagen, roepende de Vuurwerk-Meester, trekt aan; de Poort is oopen! daar op een Sergiant, zo gezegd werd, antwoordde, *faute porte ouverte*, zynde een vül Waalsch woord; dat hem naderhand den hals kostte: dus kreegen die van binnen wat tyd; de Poort half oopen zynde, staaken zy 'er met hunne spiesfen in: des terstond, tot hulp der Wagt, die vast uitschoot, een Engelsch Kapitein, met omtrent zestien Soldaten en Adelborsten, die niet ver van de Poort 't huis waren, half gekleed kwamen, en daadlyk meer andere, als de Kapiteins Joost de Bruckfaulx, Haultain, en nog een, elk met hun gereedste Volk, ook de Gouverneur, meest alle in hunne hembden, zo dat de

Mislag
van des
Aards-
Hertogs
Bevel
hebbers.

1606. Bespringers, naar elks gedagte, Meester geweest waren, hadden zy, al was het in 't eerst maar met tien of twaalf Mannen geweest, met geweld aangekomen; maar vermits de klok niet sloeg, en alles in de Stad zo stil was, waren zy zo bevreesd van betrapt te zyn, dat zy niet dorsten toetreeden. Die van binnen, niet wetend, hoe het buiten gesteld was, greepen terstond moed, stelden het Geschut en schooten dwars over de brug, dat de Bespringers deed te rug deinzen, daar op die van binnen met hunne snaphaans dapper uitschooten. De Engelsche, die niet veel meer dan broeken aan het lyf en het harnas over het hembd hadden, vielen eerst door de Poort de Bespringers op de brug aan, weinig schaade van de spiesen lydende; vermits zy geene snaphaans vonden, en drongen hunnen Vyand sterk op het lyf: want de agterste konden niet wyken, wordende agter aangedrongen, dicht in orde staande en de brug zeer lang zynde, zo dat zy genoodzaakt werden in 't water te springen, of, daar de leuningen afgebrand waren, vielen zy 'er in; daar veele vermoorden; en dus werden de agterste op de vlugt gedrongen: de Engelsche, die, nevens de Wagt, de voorste waren, deelden den besten baid in de plundering; zo dat zy, meest naakt uitgaande, met veele kleederen te rug kwamen.

Dus moest des Aards-Hertogs Volk in grote verwarring vertrekken van eenen wel aangelegden, maar niet wel uitgevoerden, aanslag, door gebrek aan Hoofden van gezag: zy verlieten alle hunne springers en gereedschap, en het Volk meest hunne wapenen, gerekend, om 'er wel duizend Mannen mede te kunnen wapenen, en zy werden gedrongen te vlugten door eenen weg, daar zy met de schoenen in den slyk bleeven steeken. Zy begroeven zesenvyftig doode buiten de Poort in eenen put behalven die verdronken en vermoorden, en di van de Wagten der Buiten-Schansen verslaage werden: een der twee Spanjaarden, die overgeloc

pe

men waren en de gelegenheid der Stad verklaard hadden, werd op de brug dood gevonden. Eenige, log meest gekwetst, werden gevangen binnen Sluys gebracht, onder andere een Jesuïet, die wel veertien of vyftien wonden had, en bekende, dat hy uit yver mede daar gekomen was, om de eerste Mis in de Stad te doen: hy zeide ook wel te merken, dat God zulk een ongeluk de Stad nog niet had willen toezenden, vermits hun bloedigen wreed voorneemen, van alles te willen vermoorden, enz.

Geen aanslag kon beeter aangelegd, gemaklyker uitgevoerd en van zo veel aangeleegenheid, dog schandlyker verzuimd, zyn, dan deeze, alleen door schrik, daar niemand was, om dien door gezag weg te neemen, nog die de voorzigtigheid had op de Wallen en Poorten, die zeer laag waren, te klimmen; van daar hadden zy kunnen zien, dat hun geen verraad of valstrikken bereid waren; maar de schrik, die God in 't hart verwekte, gaf die van binnen ryd, om alarm te maken en in tegenwêér te komen.

Kort daar na werd een Trommelslager om eenige gevange in de Stad gezonden, die zeide, dat zy 'er wel vier- of vyfhonderd misten, dog die van binnen zeer weinige. Na deezen aanslag werd voor de Coxyfche Poort te Sluys eene schoone halve Maan gelegd, om zulks te weeren.

Over deezen mislukten aanslag beklagde zig du Terrail en de andere Vuurwerkers zeer, dat, zy de Poort geoopend hebbende, het Volk niet durst intreedden: daar over de Krygs-Raad eenige gevangen naamen, van welke zy, den 19^{den} van Zomermaand, oopentlyk te Brussel deden onthalzen den Kapitain Kuycckenborgh, eenen Sergiant-Major van de Ieren, en Rasoir, een Waal, die lang gediend had, wiens Broeders daarom allen dienst opgaven: voor Kuycckenborgh, een jong Eedelman van goede Vrienden binnen Brussel, werd veel om zyn leeven by den Aards-Hertog gedaan, die, daar over zee

De Aards-Hertog strafte het verzuim van Sluys.

1606. moeilyk gevallen, de Vrienden bescheidde na den middag weder te komen; dog zy werden alle drie, op gezag van den Krygs-Raad, voor den middag onthoofd; zulks geschiedde juist, terwyl men in 't Hof de bruilofd van den Grave van Busquoy, met eene Nigt des Graafs van Biglia hield, dat te meer opspraak verwekte. Den Kollonel Chalon, Dogters Zoon van den Grave van Mansfeld, werd zyn Kollonelschap ontnoomen, en hem eene Kompagnie Ruitery gegeven. Het Nederlandsch Krygs-Volk murmureerde zeer ovet zulk eene strengheid, roepende, al misdeeden de Spanjaarden en Italianen, zy behielden evenwel hunne hoofden.

Du Terrail en de andere, de opspraak over deeze strengheid hoorende, vreesden voor eenig heimlyk leet, uit wraak; waarom du Terrail, door zekere middelen met zynen Koning van Vrankryk verzoend zynde, zyn afscheid uit Nederland nam en keerde, na eene bedevaard, naar Vrankryk, daar hy eenen doodslag beging en dus weder naar Nederland vlugtte.

De Sterkten der Kasteelen Wouwe en Hoogstraten, met gemeene bewilliging, afgebrooken.

Omtrend het begin van den Zomer is tusfchen den Aards-Hertog en de vereenigde Landen, onderzydsch den Landman wat te ontlasten, onderling verdraagen, dat men de Sterkten der Kasteelen van Wouwe en Hoogstraten, door de laarst Gemutineerde gemaakt, zon afbreken, als zyn de wederzydsch eeven schaadlyk, dat geschied is.

Oploop te Antwerpen, tusfchen de Spanjaarden en het Scheeps-Volk, den 20 July.

Den 20ten van Hooimaand was te Antwerpen een kwaad spel berokkend tusfchen het Nederlandsch Scheeps-Volk en het Spaansch Guarnizoen van het Kasteel, om eene ligte Vrouw of dergelyke, daar eenige Spanjaarden gekwetst werden en een Bootsgezel dood bleef. Het Scheeps-Volk, met roeloop der Burgers, rotten te zamen op den oever en de munt, niet ver van het Kasteel, werwaards stond de Slot-Voogd met vierhonderd Spanjaarden in drie hoopen trok, die den oever zo verwoed weder innaamen, als of zy alles wilden doodflaan.

De

De trommels sloegen alom alarm, alle straaten werden door de Burgers met waagens en andere dingen afgeschut en bezet, want het gerugt liep, dat de Spanjaarden zig meester van de Stad wilden maken, en de Jongens riepen slaat dood, slaat dood! zo dat 'er waarschynlykheid was voor eene grote bloedstorting: de Burgery hier door in verlaagenheid zynde, hebben de Burgermeesters hen met sterk bidden en belooven gestild, en den Slot Voogd met de zyne weder naar het Kasteel doen trekken, daar door alles gestild werd: 's anderendaagsch hebben de Slot-Voogd en Burgermeesters elk hun stuk by den Aards-Hertog te Brussel beklaagd en verantwoord.

Omtrend deezen tyd werd te Gent, gelyk men verhaald, eene eerlyke swangere Burgers Vrouw, met haare Zuster, door eenen Spanjaard vermoord, om dat de Vrouw haare Dogter, die hy naging, en, zo hy zeide, zocht te trouwen, verzonden had: hy liep, tot zyne behoudenis, naar een Klooster, daar hy den Poortier, die hem niet wilde inlaten zonder voorgaande verlof van den Oversten, den handelaar uit de hand rukte en sloeg hem daar mede, daar door toeloop van Burgers kwam, die hem handen en voeten bonden en op de straat lieten liggen, tot dat de Stads Overheid, geroepen zynde, hem liet vangen, die hem kort daar na deed onthalzen, onaangezien het groot voorspreken des Gouverneurs van het Kasteel, die onder andere dorst zeggen, dat het onberaamlyk was eenen aanzienlyken Dienaar des Konings om een of twee Vrouwen te doen sterven, dat oploep in de Gemeente zou verwekt hebben, hadden zy zulk eenen inval, als in 't Jaar 1576, niet gevreesd.

Den 21sten van Hoojmaand kwam stout te Brussel in 't Hof des Graafs van Barlaymont, die gehuwd heeft de Dogter en Erfgenaam des laatsten Graafs van Lalain, een Spanjaard, Don Johan de Sylva, Kapitein der Ruitery en des Raads van Oorlog: dee-

Een Spanjaard te Gent over eenen gruwlyken moord gestraft.

Don Johan de Sylva in Barlaymonts huis gekwetst en gevangen.

1606. ze in Barlaymonts huis met de vörn. Gravin te veel kennis makende, werd 'er, byna doodlyk, met negen of tien wonden, door de Dienaars gekwetst, hoewel hem de Aards Hertog gewaarſchuwde had daar niet te gaan, om alle agterdenken te weeren; maar hy, vermeetel op zyne kloekheid en wapenen vertrouwende, gaf 'er geen agt op: dus gekwetst zynde, werd hy te Antwerpen op het Kasteel gevangen gevoerd, op bevel van zyne Hoogheid; dog geneezen zynde, raakte hy van daar in Spanje.

Einde van het zevenentwintigſte Boek.

NEDERLANDSCHE HISTORIE.

KORTE INHOUD VAN HET AGTENTWINTIGSTE BOEK.

Die der vereenigde Landen vaaren met
„ agt grote ſcheepen naar Oost-Indiën, en van daar komen veele
„ ſcheepen ryk t' huis. Verbaal der
„ rys des Admiraals vander Hagen,
„ die in de Moluccas de Sterkte in Amboyna van
„ de Portugeezen neemt, van daar vaarende
„ naar Tydor, twee Portugaalfche Karacquen
„ verbrand, en, met hulp der Koningen van Terenate en Tydor, de Sterkte Tydor wint, zende
„ de Portugeezen naar Manilla in Philipinas. Wybrand van Warwyk neemt eene
„ kostlyk gelade Karacq. De Koning van Denemarken bezoekt zynen Swaager in Engeland,
„ daar by eer bebaald en heerlyk behandeld werd.
„ In Poolen zyn oploopen om de Jesuïeten. De

„ Poolſche Adel beſchuldigd bunnan Koning en
 „ daagd hem op bunnē vergaderingen. In Italiē
 „ ontfiaan beroerten, om dat de Venetianen de
 „ Jefuieten verbieden erfgronden te bezitten, ter
 „ verboeding, dat de Geestlyke niet zo veel erf-
 „ gronden zouden bezitten; als in Braband en
 „ elders: op de klagt der Jefuieten werden de
 „ Venetianen door den Paus gebannen, om dat die
 „ weigeren bunnē wetten te herroepen, dat de Ve-
 „ netiaan tegensprak, belastende de Geestlyke den
 „ Godsdienst aan te houden; daar op de Jefuieten
 „ vertrekken, en de partyen rusten zig ten Oor-
 „ log: en alzo de Koning van Spanje den Paus
 „ hulp beloofd, bieden de Koning van Groot
 „ Brittagne en de vereenigde Landen den Vene-
 „ tiaan bunnē hulp aan; des zig geheel Italiē
 „ wapend. De Dolphyn Louis, met zyne Zuster,
 „ in Frankryk gedoopt. Spinola komt in Neder-
 „ land en trekt te veld: Prins Maurits ruſt zig
 „ ook tot wederſtand. Busquoy werd door du
 „ Boys belet over de Waal in de Veluwe te trek-
 „ ken. Spinola loerd ook op den doortogt, neemd
 „ Lockem, en werd verbinderd van Almelo naar
 „ Swol te komen: des hy Grol belegerd, dat hy
 „ met kloekheid ſchielyk neemd, en belegerd
 „ Rbynberk, dat hy ook, na veel ſtryd, niet
 „ ontzet werdende, wint. Prins Maurits miſd
 „ zynen aanſlag op Venloo. 't Verlies van Rbyn-
 „ berk maakt verſlagenheid in de vereenigde Lan-
 „ den, dog het geld, uit Frankryk gekomen,
 „ verkwikt die weder. Spinola's Volk begint
 „ te muitineeren; des Prins Maurits Lockem
 „ neemd, en Grol belegerd, dat Spinola in tyds
 „ ontzet. De legers trekken in Guarnizoenen. De
 „ Marquies van St. Croce plunderd Durazza en
 „ Mahometta in Afrika, daar zyne Spanjaar-
 „ den uitgeſlaagen werden. De Koning van
 „ Groot Brittagne klaagd in Spanje over de
 „ kwaade bebāndeling van zyn Volk, Holland

en Zeeland zenden onderwerfeene Vloot naar
 de Kusten van Spanje, misfen hun voornemen
 en de Geld-Vloot, die taamlyk ryk uit West-
 Indiën kwam: zy verliezen ook bunnen Vice-
 Admiraal. Bewilliging in Holland, enz. voor
 het Jaar 1607. Te Embden werd weder een
 Vrede gemaakt. Graaf Jan van Nassau sterft.
 Philips, Prins van Oranje, trouwd de Prin-
 ces van Konde. Vrede in Hongaryen met den
 Turk, en dood van Stephanus Botsckay. De
 Graaf van Villalonga en andere werden in
 Spanje van ontrouw betigt. De Gemustineer-
 de van Diest doen groten overlast. Lochem en
 Deutechem werden onzydig. Het Kasteel te
 Groningen afgebrooken. Storm in Tesfel. De
 Maarschalk, Graaf Ernest van Nassau,
 trouwd de Dogter van Brunswyk. Graaf
 Fredrik van den Berg misd een aanflag op
 Aardenburg. De Nederlanders zenden twee
 en de Engelsche drie schepen naar Oost-Indiën.
 Togt van den Ridder Michel Born in
 Oost-Indiën werd verbaald. In Engeland
 werd aan twee Maatschappyyen vergund Volk-
 plantingen te Virginiën in Amerika te doen.
 In Nederland werd eene West Indische Maat-
 schappy verzogt en daar toe verlof beraamd,
 om in Amerika en Afrika te bandelen. Italiën
 in wapenen, door 's Paus ban tegen de Vene-
 tianen, dat door tusschenspreken van Spanje
 en Vrankryk geheel nedergelegd, de ban afge-
 daan en de Jesuïeten alleen verbannen werden.
 De vereenigde Landen zenden eene Vloot van
 agtrentwintig schepen uit, onder den Admiraal
 Jakob van Heemskerk, die, den 5^{den} van
 Grasmaand, de Spaansche Vloot in de baai
 van Gibraltar overwinnen en branden, daar
 Heemskerk dood bleef, die beerlyk te Amster-
 dam begraven werd. De Koning van Spanja
 laat Oorlogs-schepen in Vlaanderen bouwen.

„ Verhaal van den Oorlog der Broeders in Bar-
 „ baryen. De Ruiters van Swol krygen buit in
 „ Steinfors. Een Hertog van Orleans in Vrank-
 „ ryk gebooren. Het buskruid te Lingen brand.
 „ Twee scheeppen komen ryk uit Oost-Indiën thuis.
 „ Verhaal der ongelukkige reis naar Guiena.
 „ Beroerte onder de Boeren in Engeland. De
 „ Aards-Hertog staat de vereenigde Landen Vre-
 „ de of bestand voor, daar op een wederzydsch
 „ verdrag van bestand voor 8 Maanden getroffen
 „ is, veele Gezanten over en weder gezonden, en
 „ ook bestand te water beslooten werden. Nieuwe
 „ swarigheden tuschen den Grave en de Staat
 „ Embden. Ver-Eycken met de Koninglyke goed-
 „ keuring in Holland gezonden.”

Dit alles is geschied in 18 Maanden, in de Jaa-
 ren 1606 en 1607, onder de regeering van den
 Aards-Hertog aan de eene, en Prince Maurits en
 Graaf Willem van Nassau aan de andere zyde,

NEDERLANDSCHE HISTORIE.

1606.

AGTENTWINTIGSTE BOEK.

In de voorige boeken verhaalden wy het reeden en uitzeilen der eerste en tweede Vloot van de tienjarige Maatschappij naar Oost-Indiën; de eerste reeding geschiedde in 't Jaar 1604, onder Steven vander Hagen, als Admiraal, en Kornelis Sebastiaanssen, als Vice-Admiraal: de tweede in 't volgende Jaar, onder Kornelis Mathelief de Jonge, als Admiraal, en Olivier van den Vyvere, als Vice-Admiraal: de derde geschiedde uit Zeeland, den 12^{den} van Bloemaand in dit Jaar, onder Paulus van Kaerden, als Admiraal, en Arent Marrsen, als Vice-Admiraal, en waren deeze agt schepen; Van Amsterdam, Banda, groot zevenhonderd vaten, Admiraal, Schipper Jan Benyn; Bantam, groot zevenhonderd vaten, Schipper Pieter Kornelissen; Zeylon, groot driehonderd veertig vaten, Schipper Willem Dirksz. Kok: van Zeeland, Walcheren, groot zevenhonderd vaten, Vice Admiraal en Schipper Arent Marrsen; Zierixzee, groot zeshonderd vaten, Schipper Andries Kornelissen Motte; Ter Veer, groot zevenhonderd vaten, Schipper Adriaan Loye: van Hoorn, China, groot vierhonderd twintig vaten, Schipper Kornelis Marrsen: van Enkhuizen, Patani, groot driehonderd veertig vaten, Schipper Dierik Allartsen. Behalven deeze agt was 'er nog een in Holland nieuw getimmerd, en als de masten opgeregt waren, en men

Derde
uitree-
ding der
tienjaar-
ge Oost-
Indische
Maat-
schappij.

1606. men het beezig was te pekken, is 'er, door onagzaamheid, vuur in gekomen en het schip geheel verbrand. Deeze schepen waren van alles wel voorzien en wel gemanschappt, en hadden ook eenige Soldaten, die, op goed loon, gehuurd waren eenige Jaaren daar te blyven.

Van de eerste uitreeding kreegen zy berigt, door de twee schepen, Gelderland en Gouda, diē in Grasmaand van dit Jaar t' huis kwamen, ryklyk ge- laaden met wel tweehonderd zeventigduizend pon- den Garoffel-naagelen en zesenvyftighonderd ba- len peeper, behalven andere goederen, drooge- ryen, zūiker en dergelyke: en in Hooimaand kwam de Admiraal, Steven vander Hagen, met de schee- pen de vereenigde Gewesten, Schipper Simon Hoen, en Hoorn, Schipper Jan Kornelis Aven- hoon, t' huis: ook in Wynmaand, Zeeland, Schip- per Kryn Pietersen, Amsterdam, Schipper Arent Klaassen, en Vlissingen, dat van de oude vereenig- de Maatschappij was: deeze bragten veele zyden, zyde-laakens, en andere kostlyke laadingen, mede, en gaven berigt van hunne reis, en wat in Indiē voorgevallen was: dat daar vyandschap tuschen de Nederlanders en Portugeezen gevallen was, gelyk wy deels verhaald hebben, en dat de Portugeezen hun alom den handel zогten te beletten, zoekende ook de Indianen, die met hen verbond tot handel gemaakt hadden, te overvallen, des zy die, naar ver- mogen, moesten beschermen, gelyk wy te vooren van Don Andreas Hurtado de Mendoza verhaald hebben.

Deeze eerste Vloot, in 't Jaar 1604 uit Neder- land gezeild, voer, den 9^{den} van Grasmaand en 1sten van Zomermaand, voorby de Middel-lyn, en den 27sten voorby de Kaap de goede hoop; zy kwamen voor het Eiland Mosambicque, en von- den daar, onder het Kasteel, eene Portugaalsche Karacq, op meer wagtende, om naar Goa te va- ren, welke zy naamen, en vonden 'er eenige Oly- phants-tanden in; zy naamen daar omtrend nog

Verhaal
van den
uitslag der
eerste
tocht voor
de Maat-
schappij
naar In-
diē, on-
der den
Admiraal
vander
Hagen.

eén kleiner schip, ook met Olyphants tanden en rys 1606.
gelaaden, dat zy tot een Jagt medenaamen, noemende dat Mosambicque. Den 5^{den} van Oogstmaand naamen zy nog vyf Indische scheepjes, met rys en millie gelaaden, deden 'er eenen togt in 't Land met honderd vyftig Mannen, en vonden het Volk van Mosambicque verwaerd; dog den Nederlanders gunstig en de Portugeezen zeer haatende: zy verbrandden de genoome Karacq, en lieten 'er, wegvaarende, drie van hunne scheepen, om de komende Karacquen te wagten. Den 11^{den} van Herfstmaand kwamen zy op de kusten van Goa, daar zy een Arabisch schip, komende van Mecha, ontmoetten, dat zy vry lieten en voeren voorby Goa, daar zy Galleijen en het Volk in wapenen zaagen; maar die dorsten niet uitkomen, dan met sloepen, die den Nederlanders te kloek waren in 't wegroepen. Den 26sten van Wynmaand voeren zy voorby de Stad Cananor, tot voor het Kasteel, dat 'er de Portugeezen hebben: zy zonden brieven aan den Koning van Cananor, die hun vriendlyk antwoordde, dat hy daar de Portugeezen 102 Jaaren beschermd had, en nog doen moest; dog hy wilde hunne Vriend ook wel zyn, en bad zyne Eilanden van Maldiviën en zyne scheepen te spaaren, hy zou het met vriendschap vergelden.

Van daar kwamen zy op de Reede van Calicuten, daar zy negen Jagt-scheepen ontmoetten, van welke zy een naamen, dat op had tagtig Mooren en vyftien Portugeezen, die meest over boord sprongen en verdronken. Van hier zonden zy den Vice-Admiraal, Kornelis Sebastiaansz. en den Kommissaris Houtman, als Gezanten aan den Samoryn, Keizer van Malabar en Koning van Calicut, die weder vier Mannen aan hun zond, biddende te ankeren, alzo de Koning daar omerend met zyn leger te veld lag en den Admiraal mondyk begeerde te spreken, bevindende, dat zy ook Vyanden van de Portugeezen waren, dat de Admiraal deed,

Zy handelen met Samoryn, Keizer van Malabar.

1606. vergezeld door de Kommiezen Houtman en Compstel, Schipper Klaas Tysen en andere; zy ver-eerden den Koning met geschenken, en gingen schriftlyk een verbond met hem aan, dat weder-zydsch plegtig beswooren werd, en behelsde, dat zyne Landen altyd voor hun zouden open staan om te handelen, en hy verzogt, dat zy de schriftlyke verbintenis met hen in Holland zouden voeren: hier over waren alle de Malabaren zeer verblyd. De drie scheepen, in Mosambicque gelaten, kwamen hier weder by hen.

Verder beslooten zy, dat Zeeland en Enkhuizen naar Camboija zouden vaaren, om handel te zoeken, en de overige naar Cochín, om dat te bezichtigen, vermits hun de Koning dat verzogt had, werwaards zy, den 14^{den} van Herfstmaand, voeren, dog dorsten zonder Pylooten niet in de Haven vaaren, maar voeren naar Zeylon, ankerden by de Stad Columba, die de Portugeezen bezitten, en schooten op het Kasteel. Den 13^{den} van Wintermaand kwamen zy in 't Eiland Sumatra, scheidende daar het schip Delf van de Vloot, om de Gezanten des Konings van Achin, die in Holland geweest waren, r' huis te brengen, daar zy 's Konings Zoon in des Vaders plaats vonden regeeren. Zy hadden gaerne naar Malacca gevaaren; om dat te overmeesteren, dog werden belet door tegen-ty en wind, maar naamen hier en daar meer Portugaalsche scheepen met goederen.

Den 2^{den} van Louwmaand, des Jaars 1605, kwam deeze Vloot te Bantam, daar ook vier Engelsche scheepen, onder den Admiraal Middleton, aankwamen: van daar zeilden zy, den 17^{den}, met de voornaamste scheepen naar de Moluccas, hunnen gang neemende naar de Straat van Sunda, en van daar naar Jacatra, om beeter koop verversching te krygen: zy naamen, den 15^{den} van Sprokkelmaand, omtrend Byma, een schip der Portugeezen, naar Malacca komende, om, met kruid en Krygs-tuig, naar

naar Amboyna te vaaren, in 't welke zy den Gouverneur van de Moluccas vonden, kwamen, den 21sten, in de Baai van Amboyna, en zогten by het Portugeesch Kasteel te ankeren: terstond zond de Gouverneur van het Kasteel twee Portugeezen mer eenen brief, inhoudende, wat zy te doen hadden by zyn Kasteel, hem van den Koning in bewaaring gegeven, en wat zy verzogten? De Admiraal van der Hagen antwoordde, dat hy daar gekomen was wegens de vereenigde Landen en Prince Maurits, gebooren Prins van Orange, Grave van Nassau, enz. om dat Kasteel en Eiland Amboyna in te nemen, daar mede deeze Gezanten vertrokken, om hem nader bescheid te brengen: ondertusschen waren de scheepen dicht onder het Kasteel gezet, het welk die van het Kasteel zo verschrikte, dat zy zonden, om over te geven, zonder slag af te wagen, en verdroegen, dat alle Portugeezen met hunne snaphaans zouden uittrekken, behalven die daar getrouwd waren, welke blyven mogten, mits de Staten der vereenigde Landen en Prince Maurits eed doende, en alle het Geschut en Krygs-tuig zou op het Kasteel blyven. De Vice-Admiraal trok 'er met vyftig Mannen op, en vond 'er omtrend dertig metaale stukken Geschut: daar trokken omtrend zeshonderd Menschen uit in twee scheepen, die hun gegeven waren, en daar bleeven zesenvetertig Huisgezinnen, die alle eed van getrouwheid deden, over welke overwinning de Inlanders Gode dankten, als van hem gegeven ten straf over de onmenschyke wreedheden, die zy 'er, in 't Jaar 1602, bedreeven hadden. De Nederlanders voorzaagen de Sterkte voor een Jaar, en lieten 'er den Kommiss Houtman als Gouverneur, met een deel Volk.

Alles te Amboyna geschikt hebbende, voer de Admiraal naar Banda: het schip Hoorn zou laaden de Naagelen, die van het rantzoen gemaakt en te Amboyna gekogt waren, en de Vice-Admiraal zou,

met

1602

Amboyna met het Kasteel door de Nederlanders ingenoomen, in Februa-ry, 1605.

Vyf Ne-derland-sche scheepen vaaren naar Ty-dor, te-gen de Portugee-zen.

3606. met de scheepen Dordrecht, Amsterdams, Gelderland, West-Friesland en Medenblik, naar Tydor vaaren, daar zy weinig tegenstand hoopten te vinden, door gebrek aan kruid en Krygs-tuig; maar de Engelsche waren, gelyk gezegd is, met vier scheepen te Banram aangekomen, en hunne Generaal Midoelton was, eer dan de Nederlanders, naar de Moluccas gekomen; en had met die van Amboyna beginnen te handelen, dog werd, door de overwinning der Hollanders, belêt; des hy voer naar Terenate en Tydor, daar hy dapper begon te handelen, waarschuwende den Portugeezen de komst der Nederlanders, hun aanzeggende, dat hunne Koningin dood en Jakob, Koning van Schotland, hunne Koning was. die met den Koning van Spanje en Portugal Vrede gemaakt had, daar van hy blyken toonde door de munt van geslaage geld. De Portugeezen der Nederlanders komst hoorende, zогten met de Engelsche te handelen, om van hen Krygs-tuig te krygen ter hunner verweering, die den Portugeezen brood, wyn, visch, kruid en geweer gaven, dat zy zeer noodig hadden, en kreegen daar voor eene goede meenigte Naagelen. Ondertuschen kwamen de vyf Nederlandsche scheepen voor Tydor, ankerden voor het Hof van den Koning, met welken zy spraaken, en zaagen twee Karacquen dicht onder het Kasteel en de schiet-schanssen liggen, om gelaaden te werden. De Vice-Admiraal besloot terstond het Kasteel op te eischen, en de Karacquen te beschieten met de scheepen Amsterdams en Gelderland, op het welke Schipper Jan Janssen Mol, een kloek Kapitein, was: zy beschooten ze lang met allerhande Geschut, dat die van het Kasteel en de Karacquen beantwoordden, die eenen Hollandschen Trompeter uit de Meersche doodschooten. Eindlyk bemanden de twee scheepen hunne booten, beklommen en wonnen de Karacquen, springende het Volk over boord en ontfwemmende. Derzelver Kapiteins waren Thomas de Tóris,

Der Engelschen
handelen
Indiën tegen de
Hollanders.

De Nederlanders
neemden en branden
twee Karacquen
voor Tydor.

ris en Fernando Perrera de Sandi; daar werden drie 1606.
Nederlanders gedood en zeventien gekwetst: zy naa-
men 'er zeven metaale en vyf andere stukken Ge-
schut uit, staaken 'er den brand in en lieten ze
dryven.

Men moet weeten, dat 'er doodlyke vyandschap
is tusschen de Koningen der twee Eilanden Tere-
nate en Tydor; zynde alleen ryk in Naagelen. De
Koning van Terehate had met de Nederlanders een
verbond, zo van koophandel als van bystand, tegen
de Portugeezen, en had hen zelfs ontbooden: waar-
om hy zig by de Nederlanders begaf, om de Por-
tugeezen te helpen verdryven, en zig over zynen
Vyand, den Koning van Tydor, in wiens land dit
Kasteel lag, te wreken, hoewel die ook genoeg-
zaam, wegens der Portugeezen wreedheid en over-
last, hun vyandig en den Nederlanders geneegen
was. Die van Terenate kwam met twee Galleijen,
drie Nederlandsche Handelaars by zig hebbende, en
kwam, tegen zyne meening, in 't schip van den
Engelschen Admiraal, meenende, dat het een Hol-
landsch schip was; des hem de Galleijen van Tydor
hem kennende, byna genoomen hadden, en naa-
men hem de andere Galleijen af; dus hy in 't En-
gelsche schip behouden zynde, vorderden de En-
gelsche met hem ook voor Naagelen te handelen,
zo wel als met den Koning van Tydor en de Portu-
geezen, dat geschied was door middel van Tho-
mas de Torris, een der Kapitains van de Karac-
quen, die hun by Piedro Alleveris Debbro, Gou-
verneur van het Kasteel, alle vriendschap verwor-
ven, en dien handel van buskruid en leefstogt voor
Naagelen te weeg gebragt had, daar over zig de
Nederlanders beklagden, als ondersteunende hunne
Vyanden, daar door alom grote twist rees, met
grote verwyting, vegten en slaan: dog de Neder-
landers ontveinsden dit, terwyl zy den Koning van
Terenate bewoogen zyn verbond met hen te onder-
houden, en de Engelsche niet toelieten daar Han-
IX Deel, XXVIII Boek. H de

Handelen
gevegen-
heid der
Koningen
van Tere-
nate en
Tydor.

Twist tus-
schen de
Engelsche
en Neder-
landers
in Oost-
Indien.

1606. delaars te houden, dat ook de Koning van Tydor niet dorst toelaten: des de Engelsche, t' huis gekomen zynde, het verhaal van hunne reis in druk uitgaven, daar in zy deels de hulp aan de Portugeezen, door het verkoopen van kruid en leeftogt, loochenden, zeer veragtyk en schimpende schryvende van de Nederlanders, als of zy zonder hen niet konden bestaan, en dergelyke, hen noemende het schuim van Volken, wier vermeetelheid ondraaglyk zou zyn, zo zy dien handel alleen hadden, enz. Dit en meer andere boekjes, zeer schimpende, werden in Engeland verboden te verkoopen: dog de Hollanders hebben zig niet in druk verantwoord, maar wel, tot hunne verweering en onschuld, verscheide getuigenissen en bewyzen in regten doen neemen, zelfs van Engelsche, die mede op de reis waren geweest, dat zy, tot nadeel der Nederlanders, de Portugeezen met kruid en leeftogt hadden geriefd, blykende uit de getuigenissen, dat zy niet als Vrienden gehandeld hadden, enz.

Vier Engelsche
scheepen, ryk-
lyk gelaa-
den, uit
Oost-Indi-
ënge-
komen.

Deeze vier Engelsche scheepen voeren, nier tegenstaande deezen twist, ryk, met zeer veele Naagelen gelaaden, af, en drie van dezelve kwamen, in dit Jaar, t' huis, een, door gebrek aan Volk, verlooren zynde: het andere werd, door een groot geluk, gevonden, in Zee dryvende met elf of twaalf zieken, hun meeste Volk van den bloedgang gestorven zynde.

Nu zullen wy den uitslag der Nederlanders tegen het Kasteel der Portugeezen in 't Eiland Tydor verhalen; eerst beraadslaagden zy met de Koningen van Terenate en Tydor, om hunne hulp, en de Portugeezen te verdryven, en beslooten, dat zy beide hulp zouden toonen, maar zelfs stil zitten: waar op de Koning van Terenate uit zyne veertien Galleijen, elk honderd veertig Morianen op hebbende, met vyfhonderd Mannen op het Land trok, om het spel aan te zien, en den Koning van Tydor in

In vrees te houden en getrouw te doen blyven: ondertusfchen ging de Vloot liggen aan de Noordzyde van het Kasteel, den 14^{den} van Bloei maand, des Jaars 1605, en zyn de Kapitains Mol en la Parre, met honderd vyftig Mannen, aan Land getrokken, tastten het Kasteel dapper met geweld aan, staaken twee naast geleege Dorpen in brand, om die van het Kasteel schrik aan te jaagen, en maakten eene schiet-schans van wyn-pypen, met aarde gevuld, daar uit zy geweldig op het Kasteel begonnen te schieten, en die op hen: daar na begon Kapitaïn Mol het Kasteel met twee Soldaten te bekruipen, en bevond, dat 'er eene stormbare bres geschooten was, des zy beslooten 's anderendaagsch te stormen: daarom zy, den 19^{den}, bedekt hun Volk digt onder het Kasteel bragten, doorgaansch, zo uit de schiet-schans, als van de scheepen, dapper schietende, tot dat zy een vaandel uitstaaken, om op te houden, en hebben dus het Kasteel aangevallen, daar zy in 't eerst afgedreeven werden door het meenigvuldig schieten van die van binnen, en het werpen van brandende vuur-potten boven uit de toorens. Dus afgeslaagen zynde, deden zy eenen tweeden aanval, daar in de Kapitaïn de Torris, wel gewapend van binnen uitkomende, meende Kapitaïn Mol met eene piek te doorsteeken, die den steek met eene halve spies afkeerde: zy daar op aan het worstelen raakende, werd de Torris door eenen Soldaat door het hoofd geschooten, daar op Kapitaïn Mol met nog zes genoegzaam binnent waren, dog werd weder uit gedreeven, en brak in 't wyken zyn been; en als zyn Volk hem van daar wilde haalen, wilde hy zulks niet toelaten, maar riep, dat zy weder zouden aanvallen; dog eindlyk nam een van zyn Volk hem op zyne schouders en bragt hem van daar; hier door werden de Portugeezen veel moediger, die de Nederlanders tot half weg hunne schiet-schans volgden. Hier op begonnen zy weder aan alle kanten op

1606. het Kasteel te schieten, en een scheut uit het schip Gelderland groef op den groten tooren van het Kasteel, zo dat die tooren, wel met zestig of zeven-
 De Ne- derlan- ders win- nen het Portu- geesch Kasteel te Tydor, zynde het vuur ge- schooten in 't bus- kruid.
 rig Portugeezen, onder een schriklyk geraas, in de lugt vloog; daar op de Bestormers ten derden maal aanvielen en het Kasteel overwonnen, roepende de overgebleeve om lyfs genaade, dat hun vergund werd. De Ternatanen, die tot nog toe stil hadden gestaan en toegezien, liepen toen ook toe, alles vernielende en plunderende, steekende onder andere den brand in eenen steenen tooren, daar in veele Garoffel- Naagelen waren, dat de Nederlanders niet konden beletten. In dit inneemen bleeven twee der Nederlanders dood en zeven gekwetst, daar onder Kapitain Mol was, die zyn been ge- brooken had. Van de Portugeezen waren omtrend drieenzeventig doode, en twaalf of dertien gekwetste. De Vrouwen en Kinderen der Portugeezen waren alle gevlugt in eene daar by geleegte Sterkte op eenen zeer steilen berg, die maar eenen smallen steilen toegang had, zo dat die Plaats onwinbaar gerekend werd dan door honger, en byzonder door gebrek aan water. De Gouverneur en andere Kapitains der Karacquen waren behouden, en werden, met de overige Vrouwen en Kinderen der Portugeezen, te zamen omtrend vyfhonderd Menschen, in twee of drie scheepen, naar Manilla in de Philippynen gezonden.

Hier door waren de Portugeezen uit alle de Moluccas verdreeven, uitgezonderd uit eene zeer kleine Sterkte op het Eiland Solor by Tymos, dat van kleine waerde is. De Nederlanders dankten God voor hunne overwinningen, en vonden goed het Kasteel van Tydor te doen slegten, en dat daar, met toestemming der Inwooners, eenige Handelaars en Leggers zouden blyven, om in alle regtmaatige vriendlykheid met hen te handelen en eenig middel te zoeken, om die twee Koningen van Terenate en Tydor te bevrienden, en met die beide
 in

in vriendschap te mogen handelen, daar toe de Vice-Admiraal, voor zyn vertrek, alle naerstigheid aanwendde. Dus alles verrigt zynde, heeft het schip Gelderland in Terenate eene goede party Naagelen gelaaden, is, den 14^{den} van Hooimaand, van daar gevaaren, en den 21sten van Oogstmaand, voor Bantam gekomen, van waar hy, den 25sten, met het schip Gouda naar huis t' zeil gegaan is, en zyn beide, in Bloei maand van dit Jaar, wel in Holland aangekomen. 1606.

In Hooimaand van dit Jaar zyn, als gezegd is, nog aangekomen de scheepen de vereenigde Gewesten en Hoorn, elk groot zevenhonderd vaten, met welke Steven vander Hagen, Admiraal der eerste Vloot, kwam. Nog kwamen, in 't laatste van Herfstmaand, t' huis de scheepen Vlislingen, van de oude Maatschappy, en Amsterdam en Zeeland, van de laatste tienjarige Maatschappy, zeer kostlyk gelaaden, veele zyden en zyde laakenen brengende, en berigtende, dat Wybrant van Warwyk, van de vereenigde Maatschappy, mede uitgekomen was, maar, een lek in zyn schip krygende, in 't Eiland Mauritius was geloopen, om in 't volgende voorjaar t' huis te komen, en dat zy nog geenen handel in China hadden kunnen krygen, vermits de Portugeezen daar alom tegen waren; dog zy hoopten 'er nog wel toe te komen door hunne Vrienden, de nabuurige Koningen, en ondertuschen was bestooken, dat de Chineezzen zelfs te Patana en Bantam Chineesche zyde zouden brengen. Deeze laatste scheepen waren meest gelaaden met de goederen van een Portugeesch schip, van Macan komende en naar Malacca vaarende, daar van het Volk, de Nederlandsche scheepen ziende, met hunne kostlykste goederen vlugtte, en het schip werd genoomen: dog de Koningin van Patana zeide, dat zy zulks op haaren stroom niet doen mogten; des verdroegen zy de helf met haar te deelen: dog alzo die helf haar niet zo nuttig was, kogten

*Verflag
van de
laatste
scheepen,
in dit Jaar
uit Indiën
komende.*

1606. zy die haar met geld af, naamen de beste waaren uit de Karacq in hunne scheepen, en begonnen dat schip wat laager te timmeren, om het met de grofstevwaaren naar Nederland te brengen.

Veels zyden uit Indiën in Holland gebragt.

Deeze scheepen bragten veele ruuwe ongewerkte zyden mede, daar naar de Nederlanders meest verlangden, als zeer grote neering onder het gemeene Volk brengende met de zyde te winden, tweernen, reeden, verwen, enz. en dan maakten zy 'er allerhande zyde laakenen van, als fluweelen, zatynen, damasten, armozynen, kaffaas, enz. meenende, door hunne vlyt, die neering eerlang zo wel te hebben als in Italiën. Zy bragten ook tyding, dat de Portugeezen sterk met scheepen en Galleijen in de Rivier van Yor waren, om den Koning van Yor te dwingen, zeer op hem verstoord zynde, hem beschuldigende, dat hy de oorzaak was van het neemen der Karacq St. Catharina, hem met geduurigen Oorlog bedreigd hebbende, zo hy hun de Nederlanders met hunne goederen niet wilde overleeveren, enz.

Christiaan, Koning van Denemarken, komt in Engeland, den 28 July, 1606.

Den 18^{den} van Hooimaand, O: St: van dit Jaar, is Christiaan de IV^{de}, Koning van Denemarken, lang verwagt zynde, in Engeland wel aangekomen te Gravesende, in de Rivier de Thamysse, met agt Koninglyke scheepen, die schoon, groot, heerlyk, wel vercierd, op veele plaatzen verguld, en met zeer veel en schoon Geschut wel toegerust waren, om Jakob, Koning van Groot Brittagne, met de Koningin Anna, zyne Zuster, en derzelver Kinderen, te bezoeken. Koning Jakob, met zynen Zoon, Hendrik Fredrik, Prince van Walles, voeren naar zyn schip, om hem te verwelkomen. Koning Christiaan liet niemand in 't eerst op zyn schip klimmen, dan den Koning Jakob, met den Prince: de eerste groetenis was, dat Koning Jakob vroeg, wie hem zo stout maakte in zyn Koningryk te komen zonder zynen vrygeleid-brief? Koning Christiaan antwoordende, vroeg, wie hem zo stout maakte

maakte in zyn ſchip te komen zonder zyn verlof? 1606.
 daar na begroetten zy elkanderen door omhelzingen, gelyk ook den jongen Prince. Vervolgens was 'er een groot geſchal van trompetten, en de beide Koningen gingen uit het ſchip in 't barkje, om de Rivier op naar het Hof te Grenewitche te vaaren: ondertuſſchen ſchooten alle de ſcheepen, Kasteelen, en de ſcheepen, die in de Rivier laagen, hun Geſchut af. Voor het Hof komende, vonden zy 's Konings Kinderen op de trappen aan het water ſtaan, om hunnen Oom te verwelkomen: van daar te zamen optreedende, werden zy door het Hof geleid, in de kaamer van zyne Zuster, de Koningin, die nog in 't kraambed lag. Verder werd Koning Chriſtian 3 Weeken, naar zyne Koninglyke hoogheid en ſtaat, onthaald met gastmaalen, jaagen, vliegen, ſteek-speelen, ſpiegél gevegten, en allerhande Ridderlyke oeffeningen, in welke de Koning van Denemarken zyne dapperheid, kloekheid en verſtand toonde: daar ontbraaken geene Dansers, Springers, Kaamerſpeelers, Schermers, Worſtelaars, Beeren-, Stieren- en Honden-gevegten; niets, dat zulk eenen Prince kon vermaaken, werd nagelaten: hem werden de Paleizen, Kasteelen, Wapenen, het Geſchut en de Scheepen vertoond: de beide Koningen reeden te zamen Koninglyk, met grote pragt, door Londen, daar zig de Burger-Ambagten, met hunne vaandelen in hunne kleedingen, als Burgers met tabbaarden, op hunne balyen, met laaken behangen, verroonden.

Feesten,
 door den
 Koning en
 Koningin
 van Groot
 Brittagne
 aan den
 Koning
 van Dene-
 marken
 gedaan.

De Koning van Denemarken was een Man in 't beſte van zyn leeven, wel gemaakt en ſterk van leeden, meer dan middelmatig van lengte; hy was vergezeld van veele Eedelen en Raads-Heeren, als de Heeren Chriſtianus Vries, Ryks-Kanſelier; Pieter Monk, Admiraal; Hendrik Ramel, Duitsch Kanſelier; Gerard Rantzou, Ryks-Stadhouder in Holſteyn; Steenbra en Eſcho Brooke, Ryks-Raad-

Raaden
 des Ko-
 nings van
 Denemar-
 ken.

1606. den; Christiaan Bernico, en andere Koninglyke Bedienaren en Bedelen. Hy had meer dan honderd Trauwanten, Trompetters, Lyfwagters, Soldaten en Helbardiers, alle in 't blauw zeer kostlyk en hoflyk gekleed, en in goede tugt gehouden, daar in zig die Koning roonde een kloek, geschikt, magtig en aanzienlyk Vorst te zyn.

Wat tusfchen deeze twee Koningen behandeld zy, werd meer gegisd dan geweeten,

Mildheid
des Konings

Als hem nu de Koning van Engeland dus zeer mild en Koninglyk onthaald, zy elkanderen vereerd en met kostlyke juweelen; ook de Koningin en de Kinderen, beschonken hadden, heeft de Koning van Denemarken, by zyn vertrek, de drierlei Engelsche Hof-Dienaars te zamen met een geschenk van omtrend dertigduizend daalders vereerd; boven dien de Kaamer-Jongheeren met goude kettingen en de Kaamer-Juffers met juweelen, en werd ten laaften doorden Koning en de Koningin geleid tot Rochester by de Engelsche scheepen, die hy bezigtigde, en werd op een van dezelve op een zeer feestlyk gastmaal onthaald, van waar hy 's anderen-daagsch, den 23ten van Oogstmaand, te Gravesende gebragt werd, daar de Koning, Koningin, Prins en Princesfen, met de Vrouwen en Juffers,

Afscheid
des Konings van
Denemarken in Engeland.

in 't schip des Konings van Denemarken traaden, daar zy een heerlyk gastmaal tot afscheid hadden, elk geregt, en elke teug, op elkanders gezondheid gebruikt, en zeer veel Geschut onder hunne taafel uit het schip, gelyk ook uit de andere scheepen, gelosd werd, dat de Engelsche Kasteelen beantwoordden, onder het geluid der trompetten, en 's avonds staaken de Deenen een zeer pragtig vuurwerk, met perfoons-vertooningen, op eene grote schuit gemaakt, op het water af, en eindlyk zyn de beide Koningen, Koningin, Prins en Princesfen, niet zonder traanen, gescheiden, gaande de een naar zyn Hof, de ander in Zee naar Denemarken.

De

De Koning van Denemarken vaerdigde, voor 1606.
 zyn vertrek uit Engeland, als Gezanten naar den
 Aards-Hertog in Nederland, af de Heeren Gerard
 Rantzou, Stadhoudcr in Holstejn, en Dr. Jonas,
 die hunnen weg naamen over Kales naar Brusfel,
 om den Aards-Hertog te vertoonen, dat zyne
 Duynkerksche Oorlogs-scheepen en andere de
 Noord-Zee door rooveryen niet behoorden onvry
 te maken, als van ouds onder zyne bescherming
 zynde, Rantzou voor zig in 't byzonder ook over
 ten agterheden te verzoeken hebbende, en derge-
 lyke: deeze werden daar wel onthaald, en keerden,
 den 3^{den} van Wynmaand, door Antwerpen en Hol-
 land naar huis.

Deensche
Gezanten
by den
Aards-
Hertog:

In Poolen zyn in dit Jaar zeldzaame oploopen
 ontstaan, meest door der Jesuïeten drift, onder
 andere te Posen, eene Stad, op de Rivier de Warthe
 gelegen, den Roomschen Godsdienst toegedaan,
 daar nogtans, om den Vrede, den Lutheranen eene
 Kerk om te prediken was toegelaten: deeze waren
 van de Roomsche meermalen gedreigd het vuur
 daar in te steeken; dog also de Hervormde sterk
 daar tegen waakten, konden zy dat zo gemaklyk
 niet doen. Eindlyk hebben, den 23sten van Lentemaand,
 omtrend driehonderd Scholieren der Jesuïeten
 en andere eenen oploop naar de Kerk
 gemaakt, de Wagters verjaagd, zyn in de Kerk
 gebrooken, hebben banken en stoelen over hoop
 geworpen, en 'er het vuur in gestooken, en dus
 is de Kerk in korten tyd geheel verbrand: dit ge-
 geschiedde met zulk eene woede, dat zy niet toelie-
 ten, dat de Burgers den brand blusten. Van daar
 vielen zy in 't Gasthuis, dreeven 'er de Zieken uit,
 sloegen aan stukken en vernielden alle banken, ta-
 fels, vengsters, oovens, en wat voor de hand was,
 droegen den huisraad der arme kranken ten deele
 weg en worpen die op de straaten, en dedden allen
 spyt en kwaad, dat zy bedenken konden.

Oploop
van der
Jesuïeten
Scholieren
tegen
de her-
vormde
Kerk te
Posen in
Poolen.

Wreed-
heid der
Papisten.

Also nu de Kerk geheel afgebrand was, moesten

1606. de Lutheranen onder den blooten Heemel preediken, en, nog gedreigd werdende overvalien te werden, gingen zy met wapenen, spiesen en busfen naar de prediking. Hier over werd geklaagd op de vergadering der Staten van Poolen, en de Jesuïeten hebben zig ook by den Koning verontschuldigd, zeggende, dat zy den groten yver van hunne Scholieren tot den Roomschen Godsdienst niet konden wederhouden, biddende, om erger voor te komen, dat men die afgebrande Kerk niet weder mogt laten opbouwen, vreezende, dat zy weder zou afgebrand werden.

Oploop te
Krakou-
wen.

Te Krakouwen vielen de Leerlingen ook in der Hervormden Kerken, smeeten aan stukken en vernielden alles, wat daar was, groeven de lighaamen der doode Menschen op en worpen die voor de Honden en Swyner: des veele, ook Eedele, zig op het Slot begaven en daar sterkten tegen den oploop van zulke Geestlyke.

Ryksdag
te War-
schou-
wen in
Poolen,
daar over
de Jesuïe-
ten ge-
klaagd
werd.

Als nu dergelyke oploopen elders meer geschieden en men zag, dat den Jesuïeten alom hunne onverständige yver toegelaten werd, is daar over geklaagd op den Ryks-dag te Warschouwen, daar grote beroerten onder de geestlyke en waereldlyke Palatynen en grote Heeren reezen, hebbende de Palatynen veele Heydukken en anderen aanhang van Knegten medegebragt, om hunne voorregten, vryheden en Godsdienst voor te staan en eenige tolln af te krygen. De Koning scheen, om den Land-Vrede te onderhouden, den hervormden Godsdienst te willen toelaten, daar tegen zig de Geestlyke stelden: daar over de Palatynen en andere grote Heeren, alle gewapend en met Krygs-Volk gesterkt, zig verbonden op eene andere vergadering te komen te Lublyn, 36 Mylen van Krakouwen geleegen, daar zy zeer sterk van Krygs-Volk, Gescht en Wapenen verscheenen, en daar de Vayvode van Krakouwen, dien zy Rackos noemen, de oorzaak der plechtige gewapende vergadering vertoonde; te weten, hy

klaagde

De Pool-
sche Ee-
delen be-
schuld-
gen en
dwingen
den Ko-
ning.

klaagde over den Koning, en dat zy moesten zien vast te houden de voorregten, welke de Koning aan de Kroon van Poolen bewooren en nu verbrooken had, den valschen Demetrius tot Groot-Vorst van Muskoviën opwerpende, diën hy, niet zonder groot gevaar der Kroon van Poolen, gevoed had; dat hy, zonder des Ryks bewilliging, en tegen Gods gebod, zyner Vrouws Zuster getrouwd had, terwyl de Tartaaren in 't Land gevallen, alles geroofd, verbrand, en wel duizend Menschen gedood en weggevoerd hadden, en had zyne Koningin Slooten en Steden, alleen op de onderteekening van eenige weinige Raadsheeren, tot eene morgen-gift gegeven; dat hy den Mark-Grave van Brandenburg de voogdy van Pruysfen gegeven en daar voor geld ontfangen had; dat hy op den laatsten Ryks-dag te Warschouwen vreemd Krygs-Volk gebragt had, om zyne Tegenspreekers te verschrikken; dat hy met de Moeder van zyne Koningin een heimlyk verdrag gemaakt had, om het Koningryk van Poolen allengs aan het Huis van Oostenryk te onderwerpen en over te geven.

Hier over vergaderden de Palatynen en Eedelen sterk, met grote Krygs-toerusting, in 't veld van Sandomir, om hunne vryheden, voorregten en de Kroon van Poolen voor te staan, en zonden twaalf Gezanten aan den Koning, hem daagende in Oogstmaand zelfs te verschynen, of Gezanten met vollen last te zenden, om de voorsz. beschuldigingen te verantwoorden, zo hy Vrede begeerde, enz. Maar de Koning is daar niet verscheenen: dog terwyl hy schoone woorden gaf, en veel over en weder gezonden werd, heeft hy zig met de Geestlyke en andere gesterkt, en vast werd het Winter, daar door allengs veele Poolfche Palatynen vertrokken; en alzo de Koning de andere met zyne magt dreigde, zyn eenige, onder eenen schoonen schyn, met hem verdraagen, en dus meest gescheiden: dog veele andere, t' onvrede zyn-

de,

De be-
roerte in
Poolen
gestild.

1606. de, dagten zig ter bekwaamer tyd weder te vergaderen.

Aanflag der Zee-landers op Vlaanderen mislukt. In 't begin van Herfstmaand hadden de Staten van Zeeland eenen aanflag op Vlaanderen, en zo het scheen, op Oostende; want wel vyftienhonderd of tweeduizend Mannen voeren met Oorlogs- en andere scheepen uit Zeeland, onder Kapitein Bervry; maar de wind niet zeer dienende, werden die van Vlaanderen door den tyd gewaarſchuwd, en de gansche Zee-kust kwam, op den alarm, in de wapenen, er dus werd dat voorgekomen.

Beroerten te Venetiën in Italiën, om de Jesuïeten. In Italiën ontstond ook, door den drift der Jesuïeten, eene grote onrust: want alzo alle nieuw opstaande Godsdienstigen in 't eerst aangenaam zyn en zeer geagt werden, hebben deeze hunnen tyd ook zoeken waar te neemen, om ryk te werden, en erf-gronden en vaste bezitting in 't Gemeenebest van Venetiën te krygen, schoon zy geen steunzel van eenen H: Stigter, maar alleen van Pauslyke bullen, hadden, meenende ook in de Stad Kerken en Kloosters te bouwen. De voorzigtige Hertog en Raad van Venetiën dit van tyd tot tyd gemerkt hebbende, en wetende, wat in Vrankryk en elders gebeurd was, zynde eene nieuwe soort van doortrapte en geleerde Godsdienstigen, door hunne schoolen de harten der Jeugd inneemende, onder voorwendzel van Godsdienst, moerende de geene, die onder hen kwamen, sweeren en belooven hunnen Oversten in alles, en voor al blindeling, te gehoorzaamen, en hunne schikkingen voor te staan, zonder dat men 'er doorzigt in had. De Staten van Venetiën, die wangunstig waren, dit overleggende, en wetende, dat de Geestlyke reeds in hun gebied zeer magtig waren geworden, binnen de Stad Venetiën wel de helft der erf-gronden bezittende, omtrend honderd en vyftig, zo Kerken en Kloosters, als Hooven en Gebouwen hebbende, en hunne goederen binnen hun gebied wel dertig millioenen dukaten waerdig zynde, daar van zy jaarlyksch

Rykdom der Geestlyke onder het Venetiaansche gebied.

lyksch wel anderhalve millioen renten ontvingen, 1606.
welke zy klaagden, dat niet wel besteed werden,
niet tegenstaande de H: reegels luiden, dat de
geestlyke goederen in vier deelen moeten verdeeld
worden, namelyk een deel voor den Bischof, een
tot onderhoud der Priesters en Munniken, een tot
timmering en verbeetering der Kerken, en een voor
de Armen; maar zy bevonden, dat een groot deel
der renten buiten hun gebied genooten en te Ro-
men en elders, tot waereldsche pragt, misbruikt
werden: want veele Abdyen waren bezet met
vreemde, en Onderdanen van andere Princen had-
den grote vereeringen, ook uit de Bisdommen ko-
mende, genooten; niet tegenstaande dit moest het
Gemeenebest haare Landen, die eene muur voor
het Christenryk zyn, te water en te land voorstaan
en beschermen.

Om deeze reedenen wilden 'er de Venetianen
rydig in voorzien, en vernieuwden eene wet van
het Jaar 1337, van in Venetiën, zonder verlof,
geene Kerken, Kloosters of Gasthuizen te mogen
bouwen, hadden die reeds in 't Jaar 1603 over hun
gansche gebied gemaakt, en vernieuwden die wet-
ten in 't Jaar 1605, dat niemand in hun gebied,
onder wat voorwendzel het zyn mogt, aan Geest-
lyke Perfoonen, zonder verlof van den Raad, ee-
nige erf-gronden, die zy vaste goederen noemen,
zou mogen verkoopen, by uitersten wil geven of
vervreemden, en dat zy de geene, die hun gege-
ven waren, moesten verkoopen, om, boven hun-
nen nooddruft, aan de Armen mede te deelen: zy
gaven voor reedenen, dat zy den waereldlyken staat
en de Burgery zaagen verminderen en den geestly-
ken staat toeneemen, en die vorderen vryheid in
alle lasten; zo daar op geen agt genoomen werd,
zouden alle de goederen in handen der Geestlyke
vallen, de Stads Overheid hun regt daar op verlie-
zen, de Aadel vergaan, en in de Waereld niet
blyven, dan Geestlyken en Boeren, daar door hun-
ne

De Vene-
tianen
verbie-
den, zon-
der ver-
lof, Ker-
ken en
Kloosters
te bou-
wen, of
de Geest-
lyke erf-
gronden
te geven.

1606. ne Landen niet wel beschermd zouden werden: dit alles was genoegzaam overeenkomstig de regten, vryheden en gewoonten van veele Gewesten in de Nederlanden, daar de Geestlyke niet met erf-gronden mogen verrykt worden, en die nogtans alom meer dan de helft bezitten; by voorbeeld, in Brabant bezitten de Geestlyke, volgens geloofwaardige berigten, van de vyfendertigmaal honderdduizend bunderen Land, elke van drie maaten, zynde de grootte van het Hertogdom Brabant, agtentwintigmaal, en de Waereldlyke maar zevenmaal honderdduizend bunderen. Henegouwen bestaat uit agttienmaal honderdduizend maaten erf-gronden, daar van de Geestlyke vyftienmaal en de Waereldlyke driemaal honderdduizend bezaaten; desgelyks is het in de andere Gewesten, zo dat van ouds meest alom verbooden is aan de Geestlyke erf-gronden te verkoopen, dat nogtans nu, door den inlandsehen Oorlog, den Jesuïeten toegelaten schynd, die daar gaerne zo ryk waren, als eenige andere zoorten van Geestlyke, ja die zoekende in alles te overtreffen.

In Brabant bezitten de Geestlyke 2800000 en de Waereldlyke maar 700000 bunderen land; naar gelykheid in de andere Gewesten.

De Venetianen, wegens de klagten over de vernieuwde wetten, te Rome gedaagd zynde, is 'er nog by gekomen, dat te Vinzenza, onder het gebied van Venetiën, zekere Brandolin, Klooster-Voogd van Narvesa, en Scipio Sarracino, een Kunnik, door de Stads Overheid lyfstraflyk waren aangesprooken en gevangen, zynde de Klooster-Voogd betigt van veele schelmeryen, als van veele Menschen, zelfs zynen Vader en Broeder, vergeeven te hebben, dat hy veele had doen dooden, zyne eige Zuster bekend, met tooveryen omgegaan had, en meer dergelyke schelmeryen; en de Kunnik over het verbreeken van de Stads zeegels, en andere oneerlyke bedryven: deeze vorderden, hoewel zy, als Burgers, in waereldsche zaaken aan de burgerlyke wetten onderworpen waren, te staan onder het geestlyk gebied van den Paus. Dit alles werd

werd te Romen kwalijk genoomen en den Venetianen gelasd de voorsz. regten te herroepen en die twee gevangne aan 's Paus Gezant oyer te leeveren, dat de Venetianen dagten de gronden van hun Gemeenebest te breeken en dergelyke: daar op de Paus antwoordde, dat hy geene geschillen, maar gehoorzaamheid, wilde hebben, en meer andere hooge woorden, dreigende met bullen en vermaaningen, daar toe zy geenzins wilden gehoorzaamen: des Paus Paulus de V^{de}, den 17^{den} van Grasmaand, in dit Jaar, zynde het eerste Jaar van zyn Pauschap, zynen bul te Romen deed afkondigen, verklaarende, dat alle regten en schikkingen, te Venetiën, tot nadeel der Geestlyke, gelyk de voorn: gemaakt, waren niets en van geene kragt, en dat niemand gehouden was die te gehoorzaamen, zeggende verder, dat hy, volgens het voorbeeld van zyne Voorzaten, de Pauzen, met raad van zyne Broeders, de Kardinaalen, uit magt van den Almagtigen God, de Drievoudigheid, zyne heilige Apostelen, St. Pieter en St. Paulus, den Hertog en Raad van Venetiën, met derzelver Aanhangers, verbannen verklaarde, zo zy binnen 24 Daagen hunne voorn: wetten niet oopentlyk herrieppen, afdeeden en uit hunne Rollen schrapten, en in hun gansche gebied deeden uitroepen, dat niemand daar aan gehouden ware, beloovende verder nooit dergelyke wetten tegen de vryheid, het regt der Kerk en het gezag van den H: Apostolischen stoel, meer te maaken, zyne Heiligheid kennis gevende van die herroeping, afschaffing, herstelling en beloften; verder ook, zo zy niet terstond den gevangen Klooster-Voogd en den Kanunnik in handen van zynen Gezant stelden, en dit alles naar de Roomsche manier; bannende verder, indien de Hertog en Raad, binnen nog 3 na de 24 Daagen, niet gehoorzaamden, maar hardnekkig bleeven, de geheele Stad Venetiën, met alle de Steden, Kasteelen en Heerlykheden van het Gemeenebest, geduurende welk verbod

1606.

Klagten
over de
Venetianen te
Romen.

Venetien
door Paus
Paulus
den V. in
den ban
gedaan.

Inhoud
der bul.

1606. bod niemand daar eenige mis of anderen Godsdienst zou mogen doen, niet tegenstaande eenigerhande schikkingen of Apostolische vryheden van voorgaande Pauzen, of door dezelve bevestigd, welke zy mogten voortbrengen, welke alle hy door deeze bul herriep en vernietigde, en zulks alles op straf der eeuwige verdoemenis, enz. gelyk in de bul, op veele plaatsen gedrukt, te leezen is.

Tegen-
beruiging
des Hertogs
van Venetiën
tegen
’s Paus
ban.

Leonardus Donatus, onlangs verkoozen Hertog van Veneriën, een geleerd, erwaare en welsprekend Man, deezen strengen ban verstaan hebbende, heeft met den Raad, den 6^{den} van Bloelmaand, eene beruiging tegen die bul in druk uitgegeven, aan alle Aards-Vaders en Aards-Bischoppen, Bischoppen, Klooster-Voogden, Oversten en andere Geestlyke, door hun gansche gebied, verklaarende, dat nadien te Romen een ban tegen hen alle was uitgeblixemd, en God hun bevoolen had dien Staat in allen Vrede en rust te regeeren, zy handhaafden het gezag van eene vrye Regeering, die geen Opperhoofd in waereldsche zaaken erkend, dan God, en betuigden, dat zy, naar hun vermogen, zyne Heiligheid hunne goede zaak hadden zoeken te doen verstaan; maar de bul afgekondigd ziende tegen alle reedenen, de H: Schrift, de leet der oude Vaderen en de H: reegelen, tot nadeel van alle Waereldsche Overheid en vryheid van den Staat, met breeking der gemeene rust, verklaarden zy dien voor onregt, niets en van geene waarde, als tegen alle regt: daarom stond het aan hun te gebruiken de middelen, die hunne Voor-Ouders en andere vrye Princen gebruikt hadden, wanneer de Pauzen misbruikten de magt, die hun van God gegeven is, niet twyfelende, of alle getrouwe Onderdanen, ja de gansche Waereld, zou ’er met hen dus over oordeelen: en also zy zig tot hier toe in hunnen last en zorg over Zielen wel gekweeten hadden, hun best doende, om den Godsdienst in eer te houden, zouden zy in den dienst volharden als getrouwe Harders, nadien

zy meenden te blijven in 't H. Roomsche Apostolisch Geloof, en in 't gebruik der H. Roomsche Kerk, gelyk hunne Voor-Ouders altyd gedaan hadden. Zy wilden, dat dit hun voorneemen alom aangeplakt en afgekondigd werd, op dat het zyne Heiligheid mogt ter oore komen, God biddende hem te doen zien de nietigheid van zynen ban en de regtvaardigheid van hunne zaak, op dat zy mogten blijven den Roomschen Stoel eerbiedigen, gelyk hunne Voor-Ouders gedaan hadden. Gegeven den 6^{den} van Bloemaand, des Jaars 1606.

Hier op vertrok 's Paus Gezant den 11^{den} uit Venetien; en hoewel die van Rome meenden, dat niemand daar meer Kerken-dienst of mis zou doen, om dat gebanne Priesters in hunne mis niet kunnen heiligen, en gevolgelyk alle, die zulke mis hoorden en aanbaaden, Afgodendienaars waren, enz. waren de Aards-Vaders en Bischoppen van Venetiën van ander gevoelen, en volhardden in hunnen Kerken-dienst; maar de Jesuiten, aan welke men de voornaamste oorzaak van deezen twist toeschreef, hebben hunne Kerken geslooten en wilden het met den Paus houden, dien daarom gelasd werd te vertrekken, gelyk zy den 11^{den} deden, niet veel mede-neemende, schoon men reekende, dat zy te zamen in 't gebied van Venetiën meer dan honderd en vyftigduizend dukaten 's jaars te verteeren hadden: hun Klooster te Venetiën werd aan andere Nonnen gegeven. De meeste Kapucynen en Tolentynen, alle nieuwe ordens, vertrokken ook; de Franciskanen wilden het met hunne wettige Overheid houden.

De Geestlykheid van Venetiën blyft hunne Overheid getrouw, behalven de Jesuiten, Kapucynen en Tolentynen, zyn de nieuwe ordens.

Hier op rustten zig de Venetianen terstond ten Oorlog, bragten wel zeventig Galleijen in Zee, en naamen alom Volk aan: desgelyks de Paus, die vreesde, dat zyne Steden Ferrara en Ancona mogten besprongen werden; maar alzo in dit Jaar grote duurte van graanen in Italiën was, diende het niet daar nog eenen Oorlog te beginnen: ondertuschen

De Paus en Venetianen rusten zig ten Oorlog, en schryven intuschen tegen elkander.

1306. streed men sterk met de pen, latende de Venetianen hun stuk door Geleerde met boekjes billyken en verontschuldigen, drukkende oude boeken aangaande 's Paus magt, daar tegen de Kardinalen Baronius, Bellarminus en andere schreeven, houdende de Pauslyke magt op, en zulks, zo zy meenden, met voordeel: want zy daagden de Venetiaansche Schryvers, namelyk Broeder Paulus, van de orde di Servi, Dr. Johan Marfilius, een Neapolitaan, en andere, te Romen voor het Geloofs-onderzoek, binnen 24 Daagen zig in persoon te komen verantwoorden, zynde betigt van kettery, die daar op wel antwoordden, maar niet verscheenen, en werden als Ketteren verweezen, enz. Dit over en weder schryven duurd nog zonder einde, en intusfchen twist elk in Italiën over de magt van den Paus en de gelding van den ban, dog de Paus verloor 'er veel gezag door.

De Koning van Spanje
bied den Paus hulp
aan.

De Koning van Spanje beloofde den Paus alle hulp, hetwelk groot nadenken gaf, vermits hy dit aan alle Mogenheden door zyne Gezanten deed aanzeggen, ook hunne hulp, ter slissing van den twist, verzoekende, en zond Don Francisco de Castro, vergezeld van veele grote Heeren, naar Venetiën, om eenen Vrede te middelen: dog de Hertog antwoordde hem, dat hy nooit by den Paus verdiend had zo beschaamd gemaakt te werden voor alle Princen van het Christenryk, daar zy altyd wenschten te leeven in 't Roomsche Geloof, maar ook in die vryheid, daar in zy nu 1200 Jaaren geleefd hadden, tot welker bescherming zy swaerden hadden, enz. zy wilden wel Vrede hebben, maar 'er niet om bidden, want zy den Paus niet misdään hadden: dus bleef de twist dat geheele Jaar hangen.

De Koning van Groot Brittagne
toond den Venetianen gunst,

Jakob, Koning van Engeland, deed, door den Ridder Hendrik Wotton, zynen Hofgezant, den Hertog van Venetiën alle gunst toezeggen, het gezag der vrye Princen voorstaande, dat zy alle de Hofgezanten by hen aanzeiden.

De

De vereenigde Landen, die in hunne regeer- 1606.
rings-wys de Venetianen zeer volgen, schreeven,
den 28sten van Bloemaand, zeer vriendlyk aan die
van Venetiën, tot behoud van hunne vryheid, aan- desgelyks
biedende hunnen dienst en alle hulp van Krygs- de ver-
kundige, en Oorlogs-tuig te water en te land te eenigde
zenden, welken brief de Hertog dus erkende en Landen,
beantwoordde: die hun
schryven
den 28
May.

Leonardus Donatus, door Gods genaade Hertog De Her-
der Venetianen, wenscht den doorlugtigen en uit- tog van
muntenenden Heeren, de Afgevaardigde van de Sta Venetiën
ten Gëneraal der vereenigde Gewesten in Neder schryfd
land, alle zaaligheid en opregte liefde-dienst! aan de
oude en volmaakte vriendschap, die wy altyd ge vereenig-
houden hebben met uwe Landen en Staten, en de de Lan-
byzondere toegeneegenheid, welke uwe Doorlug- den, den
tigheden en Uitmuntenheden by alle geleegenhe- 24 Juny.
den bewyzen, verzeekeren ons van het medelyden,
dat gy hebt over het geene ons ontrust, daar van
uwe laatste brieven van den 28sten jongstleeden ge-
tuigenis gaven, welke ons zeer aangenaam waren,
als spruitende uit eene overvloedige beleefde toege-
neegenheid, gelyk ook de vriendlyke aanbiedingen,
ons gedaan, nopens de tegenwoordige swaartighe-
den, die wy te Romen hebben, daar in wy, alleen
zoekende onze vryheid en billyke heerschappy te
bewaaren, hoopen, dat de goede God de gereg-
tigheid en eerlykheid van onze zaak zal zeegenen,
op dat wy de vrugten en gylieden zulk eene vreug-
de, als uwe waare geneegenheid tot allen goed en
onzen voorspoed u zullen toebrengen, genieten, zul-
lende wy in deezen niet nalaten alle middelen en
behoorlyke pligten te gebruiken, om tot ons regt-
vaardig voorneemen te geraaken: dus zyn wy ook
verzeekerd, dat, wanneer het te pas zou komen
ons van uwe goedgunstigheid te bedienen, de uit-
werking over een zal komen met de gewilligheid in
de aanbieding. Intusfchen danken wy uwe Door-
lùgtigheden en Uitmuntenheden zeer voor den goe-
den

1606. den wil, die zy bewyzen, en de beleefde aanbiedingen, die zy ons van zelf zo goedwillig doen, hun verzeekerende, dat het alles naar behooren opgevat en geschat word; by voorvallende gelegenheden zullen wy zulks daadlyk zoeken te bewyzen, en hen te versterken in de goede gedagten, welke zy met grote reeden mogen voeden, van door ons altyd hartlyk bejeegend te werden. God bewaare uwe heerlyke Doorlugtigheden en Uitmuntendheden by alle wenschlyk geluk. Gegeven in ons 's Hertogs Palleis, den 24^{den} van Zomermaand, des Jaars 1606, onderteekend *Marco Ottobon*, Secretaris. -

Italiën
wapend
sig.

Dit geschil veroorzaakte, dat geheel Italiën zig wapende, elk om het zyne te bewaaren: het Italiaansch Krygs-Volk, dat vreemde Vorsten diende, werd t' huis ontbouden door den Paus, die zyne Onderdanen, op grote straf, t' huis riep, daar door veele Italianen van Spinola uit Nederland trokken, en in Italiën aangenoomen werden, zynde de voornaamste Alexander delli Monte, Marquies van Trivico, Malaspina, Tomaso Spina, en alle, die in Nederland gediend hadden; maar door de duurte van het koorn, was 'er geene waarschyndykheid, dat voor den volgenden oegst, iet begonnen zou werden; want te Napels in Siciliën, en elders, geschiedden grote oploopen, door hongers-nood, daar door, in dit Jaar, veel koorn, buskruid en ander Krygs-tuig, uit Nederland alom naar Italiën gezonden werd.

De Dol-
phyn van
Vrank-
ryk, en
zyne twee
Zusters,
werden
gedoopt,
en de
Dolphyn
Louis ge-
noemd,
den 14
Septem-
ber.

Tot dit Jaar toe was de Zoön des Konings van Vrankryk niet gedoopt, en de Koningin had intuschen nog twee Dogters gebaard, welke drie, den 14^{den} van Herfstmaand in dit Jaar, te Fontainebleau gedoopt werden, naamlyk eerst doopte de Kardi-naal Gondi de jongste Dogter met grote plegtigheden, over welke de Hertog van Lottharingen zelfs voornaam Doop-Getuigen was; en de Heer Don Johan de Medicis vertoonde de persoon van Vrou-

we

we Christina van Lottharingen, Huisvrouw des groten Hertogs van Florençen, de Vrouwe Doop-Getuigen, naar welke zy Christina genoemd werd. Over de oudste Dogter was alleen voorname Doop-Getuige de Hertogin van Angolesme, in naam der Aards-Hertogin van Oostenryk, Huisvrouw van den Aards-Hertog Albertus, naar welke zy Isabella genoemd werd. Daar na werd de Prins Dolphyn, die de oudste en eenige Zoon, den 27ten van Wynmaand, des Jaars 1601 gebooren en dus nu byna 5 Jaaren oud was, met grote pleggheden voortgebracht, en de Kardinaal Gondi deed hem in 't Latyn eenige vraagen, tot den doop dienende, welke de Dolphyn geleerd had en vaerdig beantwoordde, zeggende daar by het Onze Vader, Zyt gegroet Maria, en Ik geloof: zyn Doop-Getuige was Paus Paulus de V^{de}, vertoonende de Kardinaal Joyeuse, tot dat einde gezonden, deszelfs persoon; de Vrouwe Doop-Getuige was zyne Mui, de Hertogin van Mantua, Zuster der Koningin, en hy werd Louïs genoemd.

Behalven Joyeuse, den Hertog van Lottharingen en de Hertogin van Mantua, waren veele Franche Eedelen by deezen doop vergaderd. Zy werden door den Koning op een heerlyk gastmaal, daar hy mede aanzat, onthaald: aan zyne regter zyde zaten alle de voorn: Doop-Getuigen, en aan de linker zyde de Koningin, de Princesen van den bloede, naamlyk van Conde, Conti, Soysons, Montpençier en Vendosme, en de Vrouwen van Guyse, Mayenne, Rohan, de Suilly, en Mevrouw van Montmorency. De Princen van Conde, Conti, Montpençier, Vendosme, Guyse, Vandemont en andere dienden de taafel. Ook waren daar de twee jongste Zoonen van Loraynen, naamlyk de Kardinaal en de Prins van Vandemont, hebbende de oudste Zoon onlangs getrouwd de Dogter van den Hertog van Mantua, welke de voorn: Hertogin daar gebracht hadden en nu van de bruilofd gekomen waren.

1606. De Kardinaal trok uit Vrankryk naar Braband; om zyne bedevaard te doen naar de L: V: van Scherpenheuvel, onlangs daar vermaard geworden, om van zyne vreemde ziekte geneezen te werden, daar hem de Aards-Hertog en Hertogin zeer statig kwamen bezoeken, onthaalen en vryhouden. De jongste Zoon, zynde de Prins van Vandemont, trok van daar naar Engeland, daar hy overscheepte en bezocht den Koning en de Koningin, vergezeld met wel zestig Eedelen, als drie Rhyn-Graven, en andere Graven, Baander-Heeren en Eedelen, daar zy zeer welkom waren.

Wy keeren weder tot de Nederlandsche Oorlogs zaaken. In 't voorgaande Boek zeiden wy, dat de Overste Spinola naar Spanje was gereisd, daar hy van den Koning zeer wel onthaald werd; en schoon daar grote schaarsheid van geld was, door het uiblyven der West-Indische Vloot, gaf hem nogtans de Koning zo veel gereed geld, als hy kon, en het geene hy verder op zyn Koninglyk geloof kon krygen by zyne Hoofsche Handelaars in Spanje, Italiën en Nederland, op buitengewoon grote jaarrente, daar by ook het geloof van Spinola en zyne Vrienden gevoegd werd, op eene verpande belofte, en de hoop van de verovering der Heerlykheid van West Vriesland en Groningen, dat men overal in Spanje en elders voorgaf nu ligt te doen te zyn door de verovering van Lingen en de hulp der Broeders des Graafs van Oost-Vriesland: al dit verschoot zou betaald werden uit het geld der West-Indische Vloot, in Herfstmaand van dit Jaar verwagt.

De Marquis Spinola, den 31 May in Nederland gekomen, ruidt zig ten Oorlog.

Dus is Spinola, den 31sten van Bloei maand, door Italiën, daar hy met zyne gewoone Handelaars gehandeld heeft, met volkoomme en volstreckte magt des Konings, te water en te land, niet zonder wangunst en belging van den Aards-Hertog en veele andere, in Nederland gekomen: hy bragt zo veel geld mede, als hy kon, en een gedeelte in wissel- en schuld-brieven, daar mede terstond de

noodigste schulden werden voldaan, aan eenige Ruitery 2 Maanden betaald in laakenen, die, op grote rente, duur gekogt waren, en verder wat in geld. 1606.

Hy heeft terstond de voornaame Plaatzten in Nederland bezigtigd, en zyn Krygs-Volk, veel uit Italien, Duitschland, Walschland, Vrankryk, Engeland, Schotland en Ierland vergaderd, gemonsterd: hy gaf meest aan ieder van het Voet-Volk eenen 's Konings daalder, met sterke beloften, dat hun alle ten agterheid zou betaald werden, zo dra het leger geplant zou zyn voor de Plaats, die hy meende te belegeren.

In Zomermaand werd een deel van dit geld, dat Spinola ter betaaling had gezonden, door de Ruiters uit Grave, by Stochum in Braband op de Maas aangetast, geleid zynde door vierentwintig Spaansche Ruiters en honderd Soldaten, die geslaagen, twee Muilen, met geld gelaaden, genoomen, en de Graaf en andere gevangen werden. Den 24ten worp de Ritmeester Thomas Viller af zeven waagens, komende van Keulen naar Lingen, gelaaden met wapenen en nieuw gemaakte opgerolde Vaandels, die hy te Rhynerk bragt en over de Wallen uitstak. Der Staten Ruiters deeden ook, in Zomermaand, eenen loop in Braband, om schartringen op te haalen, en verbrandden Duffel by Mechelen.

Oorlogsverrigtingen en loopen van der Staten Volk.

Graaf Jan van Redborg, Broeder des Graafs van Oost-Vriesland, van Brunswyk komende met Ruitery, daar voor den Aards-Hertog opgeligt, werd omtrend Soest in 't Munstersche gebied geslaagen, en verloor wel honderd en vyftig Paerden: ook haalden de Guarnizoenen van Lingen en Oldenzeel veele Beesten omtrend Deventer weg.

De Graaf van Redborg geslaagen.

Als nu alle des Aards-Hertogs Krygs-Volk door den Heere Karel de Longheval, Graaf van Busquoy, omtrend den Rhyn vergaderd was, voorzien van alles, wat tot den Oorlog nodig was, en zo sterk, als nooit de Spaansche in deezen Oorlog geweest

1606. weest waren, met nog meer Volk, dat hy door de Graven van Redborg uit den Brunswykschen Kryg had doen ligten, en nu in aantogt was, is Spinola, in 't begin van Hooimaand, by de benden te Roer-oort aangekomen, daar hy zyne aanslagen voornam, die hem zeer verhinderd werden door den swaaren reegen, welke de doortogten op Vriesland, daar op hy het oog had, swaar, dien langs de Bourtan-ge onbruikbaar, dien van Koeverden vol water, en de andere moerasfchen langs de Drenthe zo diep maakte, dat 'er weinig middel was, om iet op Vries-land en de Ommelanden voor te neemen.

Spinola
trekt te
veld.

Zyne
beïkracht
trekt op,
den 10 Ju-
ly.

Fyne uit-
vindingen
van Pom-
peo Ro-
mano.

Tegen-
weer der
vereenig-
de Lan-
den tot
den Oor-
log.

Den 10^{den} van Hooimaand vertrok Spinola van den Rhyn, met zevenentwintig Vaanen Ruiters en omtrend elfduizend Voet-Knegten, behalven dat hy omtrend Lingen alle het fraai Voet-Volk had doen vergaderen, en het Volk, dat hy onder Bus-quoy op den Rhyn liet: hy nam tien stukken Geschut en wel tweeduizend waagens mede, daar onder twee-entwintig waren, die de Vesting-Bouwer Pompeo Romano had uitgevonden; elk met twee oovens, zommige van koper, andere van yzer, die naderhand onnuttig en door het vuil onbruikbaar bevon-den werden: eenige waagens voerden brouw-keet-sels, andere hadden grote ponten op, om aan el-kanderen vast te maaken, daar in honderd vyftig Mannen te gelyk over konden: nog hadden zom-mige agtenveertig schuiten, om bruggen van te ma-ben; ook waagens met raamen, om kanefas op te spannen en die voor bruggen over de moerasfchen te doen dienen: verder was op deeze waagens aller-hande voorraad van balken, planken, sparren, enz. Spinola trok, den 12^{den}, te Drosfen met zyn leger over de Lippe, lag, den 16^{den}, te Epen by Gru-nay, trok langzaam voort, en kwam, den 18^{den}, te Goyr in de Twenthe.

De Staten Generaal der vereenigde Gewesten en Prince Maurits Spinola's Krygs-gereedschap ver-
staande, en beslooten hebbende in dat Jaar alleen
ver-

verweerenden Oorlog te voeren, hadden wat minder agt geslaagen in 't ligten van Krygs-Volk, daar door het Volk uit Vrankryk slap aankwam, dog kreegen ten laaften Voet-Volk en wel vyfhonderd Ruiters, met welke de Heeren Broeders Rohan en Zoubyse, en veele Eedelen, alle wel gemonteerd, overkwamen: zy kreegen ook Volk van Brunswyk, dog minder en later, dan zy gehoopt hadden: uit Engeland kwamen 'er weinige. Prins Maurits, den 4^{den}, te Arnhem gekomen, beschreef daar omtrend zyn Volk van alom, en kwam, den 15^{den}, te Doesburg, en hooftende, dat Spinola den 18^{den} te Goyr was, trok hy ten zelve daage naar Deventer, om daar buiten-werken om de Stad te maaken, 'er zyn leger te leggen, en dat tegen eene beleegering te voorzien, gelyk hy ook te Zutphen deed.

Itatuschen was de Graaf van Busquoy ook met een leger van omtrend den Rhyn opgetrokken, de Schans Roeroort op den Rhyn met tweeentwintig Vaandelen Voeknegten bezet latende, zynde zyn leger omtrend zeventuizend Soldaten en veertien Vaanen Ruiters sterk, en trok naar Wachtendonk en de Maas, en den 18^{den} sloeg hy zyn leger te Mook op de Maas, om die van Nymegen en Grave, zo het scheen, in vrees te houden, en beschanste zyn leger: daar tegen had Prins Maurits, zulks verwagtede, zestig Vaandelen Soldaten en agt Vaanen Ruiters, onder het beleid van den Oversten Warner du Boys, belast alle de Sreden en doortogten tusschen Schenken-Schans en Gorinchem te bezetten.

Den 21sten, 's morgens voor den dag, kwam Busquoy van Mook, met omtrend drieduizend Soldaten en vyfendertig schuiten op waagens geslaaden, naar de Waal, plantte twee halve Kanons te Keeckerdom, en bestond, onder derzelver begunstiging, de voorn: schuiten in 't water te werpen en over-te trekken, ook in 't marktschip van Keeckerdom, daar in hy de Spanjaarden van het Regiment van Don Inigo de Gorgia, en van het Italiaansch

Busquoy's aanslag, om over de Waal in de Beertuwe te komen, door du Boys ge-weerd, den 21 July.

6606 Regiment van Pompeo Justiano, met nog eenen
 uitgelezen hoop van zes Soldaten uit elk Vaandel
 van zyn leger, scheepde, zoekende deeze by Keeca-
 kerdon boven Nymegen over de Waal te doen trek-
 ken. Deeze nu afvaarende onder begunstiging van
 het Geschut, hebbende elke schuit byna vyftig Man-
 nen in, vaarende zes schuiten voor uit, verder
 in goede orde, en nu byna over zynde, is daar,
 spoedig genoeg, de Overste du Boys gekomen, die
 's nagts te Nymegen de ryding kreeg, en aanstonds
 derwaards trok met twee Vaandelen Franschen,
 onder den Heere Roques, en twee Kompagnien En-
 gelsche, onder den Ridder Thomas Harwel en den
 Kapitein Jhon Veer, een Jongman, met nog twee
 halve Vaanen Ruiters van den Kollonel Edelmont
 en den Ridder Jhon Ratler, dien nu onlangs de
 Kompagnie van den Ritmeester Ritchart Arthur,
 een oud Krygs-Man, wegens deszelfs ziekte, over-
 gegeven was. Met dit Volk belette du Boys de
 Spaansche voet aan land te zetten, het welk aan alle
 plaatzen, boven en beneden, beproefd werd, het
 gevegt wel 1 uur duurende: ten laafsten werd de
 Vyand, alle middelen verzogt zynde, gedwongen
 in wan-orde weder om te roejen, zeer verward el-
 kanderen belettende, met verlies wel van omtrend
 honderd en twintig Mannen, daar onder vyf Kapi-
 tains van naam, gelyk de Overloopers verhaalden,
 en van du Boys Volk werden omtrend dertig zo ge-
 dood als gekwets: dus trok Busquoy te rug naar
 zyn leger te Mook, dat hy sterkte in een Eiland, in de
 Maas liggende. Zederd vernam men, dat zyn voornee-
 men was in de Betuwe te komen en zig aan de zyde
 van den Rhyn, boven of beneden Arnhem, te le-
 geren, en dat Spinola dan mede naar den Rhyn zou
 komen, om dus zig by elkanderen te voegen, dat
 hun een groot voordeel zou geweest zyn, zo dat
 du Boys toen de Landen groten dienst deed; des
 Prins Maurijs alom sterk deed wagt houden te wa-
 ter en te land, te voet en te paerd, voor al langs
 den

Prins
 Maurits
 bezet
 voorzig-
 tig de Ri-
 vier en
 doortog-
 ten.

den Yssel, of daar hunne Vyanden het beste middel moogten hebben, om over te komen, leggende ook alom Oorlogs-scheepen ter wagt in de Rivier, welke, met de helf van hun Volk, wagt moesten houden in hunne sloepen en haaring-schuiten, die telkens over en weder voeren, en dus op elk uur tyding bragten, zo dat Prins Maurits daar heven wel honderd Vaandelen Soldaten had liggen.

Ondertusschen lag Spinola wat stil, loerende, of zyne aanslagen wilden gelukken; des hy zig, den 20sten, geliet, als of hy naar Deventer wilde komen, en bragt zyn leger nader by het Dorp Holt; daarom Prins Maurits, te Zutphen zynde, met het Volk, dat hy by zig had, naar Deventer trok, en deed drie Vaandelen uit Lochem te Zutphen in Guarnizoen trekken; Spinola dat merkende, deed, den 21sten, Lochem berennen, insluiten, en nog dien nacht door loopgraven naderen, en geliet zig, den 22sten, als of hy Geschut geplant had, dog schoot niet. Binnen de Stad lagen nog twee swakke Vaandelen Voetknogten en een Vaandel Waerdgelders, die, verschrikt zynde, 's avonds uitzonden om verdrag, en, den 23sten, de Plaats overgaven, zonder eenen scheut verwacht te hebben. De Plaats was niet zeer sterk, maar gaf Spinola groot voordeel en onder Prince Maurits Volk ongemak en verslaagenheid, en Spinola maakte eene Schans op den berg.

Dit gedaan, Busquoy's aanslag gemisd, en daar door de zaaken tot een nieuw bedenken en besluit gebragt zynde, bleef Spinola te Lochem stil liggen tot den 31sten, meenende Prince Maurits eenen onverwagten slag te geven: hy trok met zyn leger naar Bronkhorst en Doesburg, en zond midlerwyl een ander-deel Krygs Volk naar Almelo, daar hy een deel Almelo'sche schuiten had doen vergaderen, om zyn Volk het Riviertie af te brengen voorby de Berkumner-brug tot in 't swarte water tusschen Hasfelt en Swol; onder weg waren de Guarnizoenen

1606

Spinola
loerd op
den door-
tocht, en
neemd
Lochem,
den 23
July.

Spinola's
aanslag,
om langs
Master-
land van
de Zui-
der Zee
te komen,
door den
Drostaard
van Zal-
land we-
derstaan,
den 2 Aug.
gustus.

van

1606. van Lingen en Oldenzeel by hen gekomen, meenende daar mede, en met behulp der voorn: schuitten, den 2^{den} van Oogstmaand, 's morgens vroeg, over het swarte water te trekken en in Mastenbroek te komen, om dus Swol te belegeren, en by die gelegenheid Geelmuyden op de Zuider-Zee te krygen; dog Warmelo, Drosfaard van Zalland, die binnen Swol was, daar van eenige kennis hebbende gekreegen, rukte met drie Vaandelen Voet-Volk en eene Vaan Ruitery uit, en deed daar mede zo kloeken tegenstand, dat, door veel schieten en vegten, Spinola's Volk het overkomen belet en zy gedwongen werden in groten haast te rug te trekken, vreezende, dat hunne Vyand sterker mogt werden, zynde wederzydsch, door de grote hardnekkigheid, veel Volk verlooren.

Grol door
Spinola
belegerd,
den 3^{den} Au-
gustus.

Spinola ziende, dat hem dit stuk en de doortogt weder gemisd was, moest zig tot zyne andere voorneemen begeven, en kwam, den 3^{den}, met zyn leger voor Grol, daar, wegens Prince Maurits, in Guarnizoen lag de jonge Heer van Dort, met agttien Vaandelen, dertien- of veertienhonderd Mannen sterk geschat: op het eerste aankomen werden zy met schermutzelen ontfangen, dog daar na bragt hy 'er zyne begravingen voor, en nam, den 10^{den}, met geweld stormende, twee halve Maanen van de buiten-werken der Stad in, daar men reekende, dat hy wel zeshonderd Mannen aan doode en gekwetste verloor, daar onder eenige van Spinola's maagschap, en agt of tien Kapiteins en veele Officieren, en de Graven Jan en Christoffer van Redborg gekwetst werden: die van binnen leeden ook schaade, en verlooren Kapitein Appel vander Schuuren, Zoon van den ouden Appel, Luitenant der Kompagnie van den Kollonel Dort, een braaf Soldaat. In 't winnen van deeze buiten-werken en loopgraven toonde Spinola grote kloekheid, zyn Volk niet spaarende, maar die, zo tot vegten als graven, onder 's Vyands Geschut, als Beesten aan-dry.

dryvende door zyne Ruitery in hunne harnasfen: nogtans werden zy wel driemalen met geweld afgeslaagen, dog kreegen die ten vierden maal in, met de halve Maanen, onderscheppende een deel der Belegerde, dat zy niet weder in de Stad konden keeren, en toen stelde Spinola zyne schiet-schans op de buiten-werken.

De Beleggers door dit gewin tot aan de Gragten gekomen zynde, vulden zy die met groten haast, stoutheid en gevaar, met allerhande stoffen, en kwamen dus, den 13^{den}, tot aan de Wallen, ja tot in de meinen der Stad, in welke reeds het buskruid was, daar men op drie plaatzen hand aan hand vogt, alle de borstweeringen der Stad afschietende, en de Wallen met houweelen ondergravende. Dit verwoed aanvallen geschiedde, om dat Spinola eenige Booden met brieven aan die van Grol in handen had gekreegen, inhoudende, dat zy zig kloek zouden houden, zy zouden binnen 3 Daagen ontzet werden, gelyk hy ook vernam uit het daaglyksch naar Prince Maurits trekkende Volk: want hy had Graaf Willem van Nassau, met het Volk, dat zy daar missen konden, uit Vriesland ontbooden; ook den Kollonel Edmont uit Rhynderk, den Oversten der Boys uit de Beruwe, en het Volk van Deventer en Swol, alle het welke naar Doesburg trok, met Geschut, Krygs-tuig en leger-gereedschap; des Spinola alle vlyt aanwendde, om die Stad te vooren te krygen, bestond die, den 14^{den}, op drie plaatzen te bestormen, stelde zyn Volk met groten pragt in slag-orde, vertoonde zig schriklyk, en liet daar op die van binnen aanzeggen, dat hy nu de Belegerde niet meer dan 1 uur tyd gaf, om zig te bedenken, of hy zou alles vermoorden, hy wilde en moest die Stad hebben, enz. de Burgery daar door verschrikt zynde, vielen den Gouverneur te voer, biddende hunne gemeene swakheid aan te zien, enz. daar op zig de Gouverneur onbedagt tot verdrag liet beweegen, zonder aan de Soldaten den

1606 den brief, dien hy van Prince Maurits had, te vertoonen, naamlyk, dat hy stipt op den 16^{den} zou ontzet werden, zo dat hy, met de andere Kapitains, buiten groten nood, ten zelven daage de Stad overgaf, uittrekkende met agttien vliegende Vaandel en, omtrend twaalfhonderd Soldaten, wel honderd gekwetste, en vyftien of zestien Ruiters van Batenburghs Kompagnie. Daar was ook in een Vaandel van St. Andries, nieuwe Geuzen genoemd, die ook, gelyk de Verkoopers van Geertruydenberg, over al werden uitgeschooten: dog schoon derzelver vryheid mede bedongen was, trokken zy hun Vaandel te vooren van den steng, en verdcelden zig onder de andere Vaandelen. Aan de Burgers werd 2 Maanden tyd van beraad, om te blyven of te vertrekken, gegeven. Dus trok 'er het Guarnizoen in groten haast, met pak en zak, uit, daar toe hun maar 2 uren tyd gegeven was, uit yrees voor Prince Maurits komst, en hun werden waagens tot Zutphen gegeven, daar zy 's anderendaagsch 's namiddags aankwamen: en hoewel Spinola zeer gepreezen werd van goede orde en tugt, vertrok dit Guarnizoen niet zonder plundering van Volk en eenige waagens.

Doode en gekwetste binnen en buiten Grol.

Binnen Grol waren 'er wel honderd, en buiten, zo men zeide, wel agt- of negenhonderd dood gebleeven, door Spinola's grote woede, om de Stad in haast te winnen: want Prins Maurits was ter zelve tyd naar Doesburg getrokken, daar hy, den 15^{den}, alle het Geschut en Krygs-tuig gelaaden zynde, om ter ontzet te trekken, tyding kreeg, dat Grol overgegeven was; des hy terstond zyn leger scheidde, en elk in zyn Guarnizoen zond, om alle Plaatzen te bezetten, verwagtede, wat Spinola verder voorneemen zou.

Spinola deeze overwinning spoedig en buiten gedagten gekreegen hebbende, juist toen zyn leger vol gebrek, door den swaaren reegen zeer erbarmlyk gesteld, zyn Vyand, tot wat groots te waagen, op

op de been en hy weinig beschansd was , moest daar blyven liggen , om de Wallen en Gragten van Grol te herstellen , en moest , door gebrek aan leestogt , besluiten weder naar den Rhyn te trekken , en besloot over zulks Rhynberk te gaan beleggen , den Grave van Busquoy gelaftende met zyn Volk van Mook op te breeken en Rhynberk van de Geldersche zyde te besluiten , die dat terstond deed , trekkende eerst tot by Nymegen , als of hy daar omtrend iet wilde voorneemen , ook agterdenken gevende , als of hy Bergen op den Zoom wilde aantasten , den Heere van Grobbendonk eenig Volk zendende ; maar als hy de Boeren te Mook belasd had alle zyne werken te slegten , trok hy , den 20sten , langs den Rhyn op , en deed een Hollandsch Oorlogs-schip , dat niet wel op zyne hoede lag , voor Rees overvallen , daar des Kapitains Huisvrouw het hoofd afgeschooten , en hy , met zynen Luitenant en veele Boors-Gezellen , gevangen werd : desgelyks werd , in 't begin van Herfstmaand , door onagzaamheid van den Kapitein , eene Gallej , die voor Hardinxveld lag , om het uitloopen te weeren , verbrand.

Den 19^{den} van Oogstmaand trok Spinola met zyn leger van Grol op , om ook naar den Rhyn te komen : Prince Maurits dat verneemende , trok , den 20sten , naar Deurekum en den Eltenberg : den 22sten deed Busquoy Rhynberk , beneeden de Stad , omzingelen , de rivier besluitende , en bragt , den 24sten , twaalf sloepen in 't water , met welke hy zyn Volk over den Rhyn voerde , en maakte eene schier-schanz van twee Kartouwen , om de vaard gansch te beletten , en daar op werd het Boots-Volk van Antwerpen gelegd ; ten zelve daage trok Spinola naar de Lippe , om die over te trekken.

Intuschen zond Prins Maurits zynen Broeder , Graaf Hendrik , met zevenentwintig Vaanen Ruiters en veertien Vaandelen Voet-Knegten , om een deel Voet-Volk , dat nog van Mook en elders naar Bus-

Spinola
besluit
Rhynberk
te beleggen

Een Oorlogs-schip
en eene
Gallej
door de
Spaan-
sche o-
vervallen.

1606. Busquoy trok, te ontmoeten en te slaan; maar zy langs de Maas en naar Venloo trekkende, kon Graaf Hendrik 'er niet by komen; des hy, het overige van zynen last volgende, verder naar Rhynderk trok, daar hy, den 25ten, 's nagts, de voorn veertien Vaandelen Voet-Knegten, zonder tegenstand, inbragt, vermits Busquoy de Stad nog niet rondom beslooten had: met deeze trokken omtrent tagtig Fransche Eedelen van rang in, onder welke waren de Heer van Soubyse, Broeder van den Heere van Rohan, van 's Konings maagfchap, en de Heer van Varennes, die zig daar binnen kloek gedraagen hebben, zynde wel gewapend. Graaf Hendrik liet de Stad wel voorzien, onder het Gouvernement van den Kollonel Uyrenhoven, hebbende de Schotfche Kollonel. Sir William Edmont, last over de affnydingen op den Waerd en over den Rhynderk, zynde het noodzaaklykste, dat die wel bewaard werden.

Graaf
Hendrik
Wengd
Ruyter
en voer
Volk in
Rhynderk.

Prins
Maurits
legerd zig
dicht by
Wezel.

Prince Maurits den Marquies van Augsbach, van den Huize van Brandenburg, met eenige Paerden, by zig gekreegen hebbende, en ziende, dat Spinola Rhynderk wilde aantasten en over de Lippe gekomen was, is, den 28ten, met zyn leger gevolgd, om tusfchen Wezel en Bislik te komen, daar zyn leger te slaan en zig te beschansfen, terstond de fchip-bruggen ontbiedende, om daar eene brug over den Rhynderk te slaan, en kwam, den 29ten, tot by Emmerik en dus te Doornik en daar omtrend, daar hy vernam, dat Spinola eene Schans op den mond der Lippe maakte, om het daar over komen te beletten: den 30ten kwam Prins Maurits by Wezel, nam plaats en begon te schansfen.

Uitval
len uit
Rhynderk.

Rhynderk rondom beslooten zynde, vielen de Belegerde, den 28ten, over den Rhynderk, op de zyde van Spinola, in zeer goede orde, tot grote fchaade der Belegers, onder het beleid van eenige Franschen, uit; naderhand nog eens aan de zyde van Busquoy, daar zy, door wel zeshonderd Paerden van buiten, weder ingedreeven werden, doende onder

onder deeze het Gefchut der Stad dapper fchaade; de Graaf van Flesfchep, een Fransch Heer, die zig te ver begeeven had, werd gevangen. Intusfchen had Spinola zyne brug van Roeroort by zyn leger even boven Rhynberk geflaagen, en deed grote hoopen van rys en takken by een brengen, om de befchansingen over den Rhyn aan te tasten, terwyl zig Prins Maurits befchanste, liggende te wagten naar zyne fchipbrug, die tegen froom op moest komen, daar door hy de geleegenheid, om de befchansingen van Rhynberk te ontzetten, verloor: want eer zig Prins Maurits wel befchansd of de brug by zig had, werd de Overfte Edmond, die het gebied had in de befchansingen op den Waerd en over de Rivier, over den Wal ziende, door het hoofd gefchooren, daar van hy ftoft; hy was een oud er-vaare Krygsman, die de Staten lang en wel gediend had, en was Kollonel van een Schotsch Regiment, zynde, door zyne dapperheid, van eenen geringen ftaat tot grooten eeren-trap geraakt; na zynen dood begonnen de Belegerde aanftonds te twyffelen, of zy de befchansing over de Rivier wel veel langer zouden kunnen houden; welke fwaarigheid in overweeging genoomen zynde, vonden zy goed den volgenden nagt die te verlaten, en dat het Volk op den Waerd en in de Stad zou trekken, dat gefchiedde, breekende ook hunne brug af, en daar door kreeg Spinola groot voordeel, en werd het ontzet voor Prince Maurits in veele opzigten moeiliker, die, juist ter zelve tyd een deel brug-fcheepen ontfangen hebbende, bezig was zyne brug over den Rhyn te ftaan, en het Engelsche Regiment van den Ridder Eduward Ciail 'er te doen overtrekken, om eene befchansing ter bewaaring van de brug te maaken. Behalven deeze grote Schans verlieten die van Rhynberk verfcheide andere werken, buiten de Stad liggende, te vroeg, als die, de oude wyk van Graaf Ernst genoemd, en de Holle- Straat, dat de Beleggers veel voordeel

De Overfte Edmond, Kollonel der Schotten, dood gefchooten.

De befchansing over den Rhyn verlaten, den 4 September.

1606. deed, en het ontzet veel moeilyker maakte, daar toe ook veel help. dat Prins Maurits de Lippe niet voor den 10^{den} van Herſmaand kon bezigtigen, om iet te mogen voorneemen; dog door eene ſchermutzeling te rug gedreeven zynde, keerde hy weder in zyne wyk; maar hervatte, den 12^{den}, zyn voorneemen, kwam 'er over en kreeg plaats, welke hy deed beſchansfen en houden: den 13^{den} bracht hy 'er de meeste magt van zyn leger over, en beſprong Spinola's Schansfen op den mond der Lippe, welke, zo dra zy een ſtuk grof Geſchut zaagen, zig overgaven, tweehonderd zeventig Mannen uittrekkende: de Schans had zes punten, maar was niet volmaakt nog ſterk: en ſchoon alle het Volk van Prince Maurits zeer gezind was, om aan hunnen Vyand te komen, heeft die, daar onbegraaven en zonder voorraad van leeftogt zynde, Spinola vaſt beſchansd liggende, de weegen, om by hem te komen, zeer bedekt, en hy in zyn leger wel met vier Regimenten, veel onder Grave Fredrik van den Berg omtrend Luyk vergaderd, verſterkt zynde, zyn gewillig Volk weder in hunne wyk doen trekken, bezettende alleen de ingenoome Schans, welke hy liet verſterken en zig, door eene brug over de Lippe, tot gerief maaken.

Twyffeling, om Rhynderk te ontzetten.

Reedden, die Prince Maurits bewoogen Rhynderk niet te ontzetten.

Van toen af begon men, aan Prince Maurits zyde, aan het ontzet der Stad te twyffelen, om dat de weegen te zeer bedekt en Spinola's leger te ſterk beſchansd was, dat gemerkt werd, door dien men, den 16^{den}, zag, dat Prins Maurits tegen den avond alle het Paerde-Volk, met zynen Broeder, Graaf Hendrik, over den Rhynd zond, om nog elf Vaandelen binnen Meurs te brengen, die dat in dien nacht gelukkig volbragt. Veele ſpraakten vreemd van Prince Maurits beſluit, om Rhynderk niet te ontzetten; dog, naar veeler oordeel, was 'er toen volſtrekt ſwaarigheid in, zynde niet wel te ontzetten, dan door eenen onzekeren ſlag te waagen, tegen eenen Vyand, die in zyn voordeel lag en ſterker

sterker was: den slag winnende, kon hy ten uitersten niet meer hebben, dan de Plaats te ontzetten; en verliezende, stelde hy het gansche Land in gevaar: den Vyand met loopgraven willende naaderen, gebruikte hy zyn leger en gaf den Vyand gelegenheid 's nagts aan de andere zyde der Rivier af te trekken, in de Betuwe te rukken, en dus zyne zaken in verder verloop te brengen; behalven dit kon hy gedacht hebben al veel te doen, door het binnenste der Landen wel te bewaaren, en zyn leger geheel te laten, om by betere gelegenheid iet te waagen en dus Spinola zyne hoornen te laten afstooten op de uiterstens, die wel te herstellen waren, en het geheele lighaam van binnen niet konden beschaadigen nog in 't uiterste verloop brengen.

Onderrusschen deden die van de Stad verscheidene uitvallen, onder andere eenen den 17^{den}, daar door drie Ruiters uitkwamen, stootende dwars door Spinola's leger, met brieven van den Gouverneur, inhoudende, dat hunne Vyand zeer naaderde aan den kant van de Luitpoort, en dat zy niet konden verzekeren de Plaats nog 6 daagen te kunnen houden. Den 23sten schreeven zy weder, dat hun de Beleggers alle de werken buiten de Luitpoort hadden afgenoomen, en daar tot aan de Stads Gragten gekomen waren; desgelyks ook het werk buiten de Kaseelpoort, en dat zy daar aan het Stads Bolwerk begonnen te komen, zo dat hy niet zag, hoe alle de ponten, schip-bruggen en scheepen, die daar waren, te behouden, en dat hun het kruid haast ontbreeken zou: niet tegenstaande dit alles vielen die van de Stad, den 24sten, nog zeer ruuw uit, naamen de Beleggers eene te vooren verlore halve Maan weder af, en kreegen daar eenige gevangen, het welke veroorzaakte, dat Spinola eenen Trompetter in de Stad zond, daar door men wat ophield met schieten, dat anders nacht en dag duurde, waar door in alle de omliggende plaatzen een gerugt ontfond, dat men

De buit-
genwer-
ken voor
Rhynerk
verlooren.

1606 overgaf, dog het was maar een kort verlengen der zaken.

De Afge-
vaardigde
der Staten
Generaal
komen in
't leger.

Op het laatste nam Prins Maurits in 't geheel niet voor de Stad te ontzetten, zulks ondoenlyk reekende, en bleef dus stil liggen, beeter denkende zyn leger ongeschonden te bewaaren, dan dat te verteeren of aan de verdere wyken daar omtrend te waagen, met iet voor te neemen, daar mede men tog niet veel winst doen kon; zelfs waren de Afgevaardigde der Staten Generaal, den 26ten, in 't leger gekomen, om Prince Maurits reedenen te weeten, of hem tot het ontzet te beweegen, daar veel getwisd werd; maar hy was 'er niet toe te brengen, reekende het ondoenlyk en niet dienstig, gevende altyd tot eene voornaame reeden, dat de Plaats niet dan langs de oost-zyde van den Rhyn te ontzetten was; het leger daar zo nabrengende, en dat niet met eenen aanloop maar met loop-graven moerende geschieden, vreesde hy, dat Spinola ligt Rhynderk zou hebben verlaten, en, aan de eene zyde zyn leger in beweeging en allarm houdende, van de andere zyde eenen inval in de Beruwe zou hebben zoeken te doen, werwaards hy dan ter hulp zou moeten trekken, en dan zou zyn leger van den Vyand, met wien hy vermengd zou zyn, niet zonder verwarring kunnen wegtrekken; en hy heeft altyd zyn leger willen vry houden, om gereed te zyn en Plaatzen van meer aangeleegenheid te dekken, welke reeden van Krygskundige bondig en van groot gewigt geschat werd, om dat men altyd de wonden van het hart moet afweeren.

Ziende, dat men het ontzet niet kon uitvoeren, werd overwoogen, of men, by afkeering, iet goed kon uitregten, veele denkende, dat toen een misflag geschiedde, dat Prins Maurits Grol niet belegerde, toen hy Rhynderk niet kon helpen; maar daar op werd zo hard niet aangedrongen, en daar toe waren ook reedenen: dog ten laatste werd beslooten eenen aanslag op Venloo in 't werk te stellen,

len, om te bezien, of zy die Plaats intusfchen konden overvallen, zo belegd, dat Graaf Hendrik, met rwaalfhonderd Ruiters en zesduizend Soldaten, tot dien aanflag zou vertrekken, en op dien nagt, als de-aanflag zou gefchieden, zou Prins Maurits, met de overige van het leger, gaan liggen op den weg van Rhynderk naar Venloo, om daar te wagten en tegen de geene, die, op het eerste gerugt, uit het leger voor Rhynderk naar Venloo zouden willen gaan, te slaan. De Graven Hendrik en Ernst vertrokken, den 31sten van Herftmaand, met het Krygs-Volk uit hun leger naar 's Gravenweert, om van daar verder naar Venloo te keeren, en, den 1sten van Wynmaand, 's nagts de Plaats aan te tasten, trekkende Prins Maurits dien zelve avond met het overige van het leger naar den voorn: weg; maar 'er vielen grote veranderingen tusfchen beide, vermits die van Rhynderk, geene hoop van ontzet ziende, en merkende, dat hun de Beleggers zo na gekomen waren, dat de Stad gevaar begon te loopen, op dien zelve dag met Spinola handelden en de Stad overgaven.

Graaf Hendrik voor Venloo zynde, brak, den 2^{den}, de Poort wel voor den dag met zyne Springers oopen, maar de alarm was te vroeg in de Stad geraakt, zynde 's avonds eene Vaan Ruiters, met den Heere van Etten, Overfte van den leestogt, daar binnen gekomen, die eenige van Graaf Hendriks Volk, reeds in de Stad gekomen, met eenig verlies uiddreeven, en dus moesten zy weder vertrekken; desgelyks Prins Maurits, die ook te vergeeffch op de wagt lag: want Spinola gebod, dat dien nagt niemand uit het leger mogte trekken.

Prince Maurits
aanflag op
Venloo
gemisd,
den 4
October.

Die van Rhynderk verdroegen met Spinola als Krygslieden, met wapenen en baggage, uit te trekken, met drie stukken Gefchut, die op den Waerd ftonden, en de nieuwe Geuzen; dog zy moesten alle de fcheepen, ponten, bruggen en het overige

Den 2
October
werd
Rhynderk
aan Spi-
nola over-
gegeven.

1606. Geschut daar laten: den 2^{den} trokken 'er omtrend drieduizend Mannen, met drie Vaanen Ruiters, en het doode lighaam van den Generaal Edmond, uit; men reekende, dat in 't beleg wel vyfhonderd zo gedood als gekwetst waren: de Fransche Edele, de Gouverneur en Kollonel Uytenhoven, en de Heer van Sweten, trokken ook met eere uit; de meesste oorzaak van dit overgeven schynd geweest te zyn, dat zy geene hoop tot ontzet zaagen, en daarom, zonder op het uiterste te wagten, in tyds verdrag maakten, onder voorwendzel van gebrek aan kruid te vreezen, dat zy zeer verkwisd hadden, hebbende meer dan honderd vyftigduizend ponden gehad, dat zy nu tot op dertigduizend ponden gebracht hadden: boven dien waren zy vervaerd, durvende de zaak niet op de vuist laten aankomen. Van de Beleggers reekende men zeer veele doode, daar onder drie Vesting bouwers, en Pompeo Romano, derzelver Overste, was gekwetst: daar bleeven ook de Kollonel de Torres, die het Regiment van Catriçe had, Blyleven, Luitenant Kollonel van den Heere van Achicourt, en andere van naam; ook eenige Neeven van Spinola en Busquoy. Zy hadden ook veel Volk verlooren door het ongemak en de natheid, zo dat hunne Vaandels maar op veertig of vyftig Mannen konnen gemonsterd werden, en veele Regimenten, onder andere twee Italiaansche van Comte Guido St. Georgio en Pompeo Justiani, waren wel tot een derde gesmolten.

Dooden en
gekwetste
binnen
en buiten
Rhynderk.

Gebrek in
Spinola's
leger.

Door de overwinning van Rhynderk kreeg Spinola groot voordeel en goed gerief, om hem uit Keulen en de Landen van Kleef leeftogt te doen volgen, schoon schaarsch genoeg, vermits de weegen, door veelvuldigen reegen, diep en onbruikbaar waren: ook was 'er geen voeder voor Paerden te krygen, het koorn op veele plaatzen, door den reegen en het onweder, neêrgeslagen, of, door meenigvuldige krygs-togten, vertræden en verdorven zynde, daarom hem de scheepen, scheepsbruggen,

bruggen, ponten en Geschut, in de Stad verkreegen, wel te pas kwamen. Hy werd over al zeer gepreezen over de goede rugt en orde, die hy onder zyn Volk hield, beeter, als mooglyk iemand in deezen Nederlandschen Oorlog, het welk in de onzydige Landen zyn leger verdraaglyker maakte. 1606.

Het verlies van Rhynderk maakte geene kleine verslaagenheid in de vereenigde Landen, welke groter gemaakt werd door de geene, die zin hadden in een Vredes-verdrag, elke Stad agt gevende op haare eige swakheid, en de gedagte, die men lang gevoed had, dat eene Stad, met goed Krygs-Volk wel bezet, en met een leger ter hulp gedekt, onwinbaar te teekenen was, nu in duigen lag, zonder het onderscheid in de zaak te willen bedekken, en dat men voor eene vergeleee Stad niet moet doen het geene nuttig en noodig is voor eene naby geleee Stad en binuen in 't Land; maar die 'er wat anders onder zogten joegen den Menschen te meer schrik aan; des veele bloohartige klaagden over de langduurigheid en lasten van den Oorlog, daar toe veel help, dat de oude dappere Mannen, die het Spaansche juk geproefd hadden, meest alle gestorven waren, en dat de Regeering nu van zulke Yveraars niet voorzien was; maar, den 19^{den} van Wynmaand, kreeg men in Holland omtrend viermaal honderdduizend guldens, welke de Koning van Frankryk tot hun gebruik zond, dat die Landen wat moed gaf; ook vergaderden de Afgevaardigde der Staten General met Prince Maurits in 't leger, om op alles orde te stellen; en ziende, dat zy nu zo groten sleep niet noodig hadden, dankten zy, den 8sten en 9^{den}, een groot deel waagens en trekperden af.

Het Fransche geld verkwikt de vereenigde Landen in derzelver verslaagenheid over het verlies van Rhynderk.

Spinola vond zyn leger zeer vermoeid, verswakt en onberaard, gelyk Prins Maurits altyd gedreeven had, dat volgen zou, en trok, den 11^{den}, naar Roeroort, en, door gebrek aan geld, stonden hem grote muiteryen te wagten; des hy zyn leger wat

1606. zocht te verdeelen en verkwikken, niets tegen de Stad en het Kasteel van Meurs durvende onderneemen, daar in wel zeventienhonderd Mannen laagen, onder den Gouverneur en Drosfaard Swickel, Swager van den overleeden Ricmeester Cloet; maar hy deed zelfs eene onderhandeling beginnen, om het Graaffschap van Meurs, met andere Plaatzen, onzvdig te maaken, en zederd is daar in, met goedvinden van Prince Maurits, zeer gearbeid, en zyn wederzydsch veele bezendingen gedaan; maar toen niet uitgevoerd zynde, is het, door den Aards-Hertog, van den eenen tot den anderen tyd verzet.

Spinola lette en wagtte, wat Prins Maurits met zyn leger zou voorneemen, en legerde zyn Volk in 't Kleeffche gebied, die daarom zогten eenig reedlyk verdrag met hem aan te gaan; hy verdroeg onder andere met het Land van der Marke voor twaalfduizend maaten haaver, hem voor zyne Paerden te leeveren, voor het ontlag van zyn Krygs-Volk in hun Land te herbergen.

Begin van
militery
onder
Spinola's
Volk.

Ondertusschen begonnen eenige onbetaalde Soldaten, den 12^{den} en 13^{den}, te zamen te rotten en te muiten, vergaderende op het Huis te Ravesteyn, daar zy hoopten meer by hen te krygen; maar Spinola stelde alom de beste orde, die hy kon, om dat voor te komen, en deed tegen over Rhynderk een Plakkaat aan de galg slaan, met de naamen der vierhonderd zesendertig gemuiterde Soldaten, zynde meest Duitschers uit het Regiment van den Grave van Ridberg, daar onder drie Kapitains, drie Luitenants, drie Vaandragers en dertien Bevelslieden.

De Gemuiterde vergaderen te Hoogstraten. In Wynmaand.

Den 15^{den} en 16^{den} had een andere hoop Gemuiterde het Steedje Helmont ingenoomen; trok tot Hoogstraten in Brabant en strooide alom steekbriefjes, inhoudende, dat alle, die aan den Koning van Spanje en den Aards-Hertog ten agteren waren, te Hoogstraten zouden komen, men zou maa-

maaken, dat zy betaaling kreeg. Zy waren eerst driehonderd te paerd en tweehonderd vyftig te voet sterk gerekend, verwagende daaglyksch meertoevloed, en schreeven, den 18^{den}, uit Hoogstraten aan Justinus van Nasfau, Gouverneur van Breda, uit naam van de Heeren Soldaten, Electo en Raad van hunnen hoop, om eenen vry-geleid-brief, ten einde Afgevaardigde aan Prince Maurits te zenden, om zynen goeden raad, daar naar zy zig schikken wilden, hem erkennende voor eenen Vader der Soldaten: daar na werd hun, den 19^{den}, leetogt, kruid, lonten en nooddruft voor hun geld uit Breda, met bescherming, toegestaan, om hunne muitery te styven.

Ondertuschen hadden de Staten aan Prince Maurits belasd zyn leger nog by een te houden, hoo-pende gelegenheid te vinden, om iet regen Grol en Lochem voor te neemen, denkende Prince Maurits, dat Spinola's magt door deeze muitery geheel zou gebrooken zyn, te meer, om dat hy zyn meeste Volk in 't Land van Gulik gelegerd had en zeer beezig was zyne overwinning te verzeekeren: hierom besloot hy nog iet voor te neemen, trok, den 24sten, met het leger van Bislik naar Neder-Elten, en zond Graaf Ernst van Nasfau, met drie Regimenten Voetknegten en twaalf Vaanen Ruiters, naar Lochem, die 'er, den 26sten, 's nagts voor-kwam, daar eenige Vaandelen uit de naast bygelee-ge Guarnizoenen by hem kwamen; hy begon de Plaats te besluiten, maakte, den 27sten, loopgra-ven, en plantte 's nagts zeven stukken Geschut; den 28sten naderde hy verder, en begon, den 29sten, te schieten, daar op die van binnen de Plaats over-gaven, omtrend vyfhonderd Mannen uit verscheide Volken daar uit trekkende naar Rhynberk.

Lochem
door Prin-
ce Mau-
rits we-
dergenoo-
men, den
29 Octo-
ber.

Prins Maurits, zig inbeeldende, dat Spinola zyn leger niet weder by een zou kunnen brengen, trok vast langzaam voort, en wilde de uitkomst van Lochem zien, eer hy Grol wilde aantasten, hoewel

1606. zyn Broeder, Graaf Hendrik, den 25ten reeds met
 een deel Ruiters te Winterswyk was komen lege-
 zen, en van daar die van Grol inhiel: dus werd
 het goed weder van de Wynmaand, en de tyd,
 dat 'er war uitgevoerd kon werden, eer Spinola
 kon aankomen, verzuimd, door die inbeelding,
 dat hunne Vyand niet zo schielyk weder een leger
 zou kunnen maaken, meenende tyd genoeg te heb-
 ben tot hun voorneemen, dat zo niet uitviel: want
 Prins Maurits kwam pas den 30sten met zyn Volk
 voor Grol, en Graaf Ernst te Elbergen, en zy
 begonnen, den 31sten, de Stad te besluiten, en 'er
 loopgraven voor te maaken, daar in zy teritond
 veel belet kreegen, door dien het weder, den
 1sten van Slagmaand, zeer veranderde in geltaa-
 digen reegen, daar door men 'er het Land, dat
 laag en moeraschig is, niet kon gebruiken, en
 de Soldaten, die nacht en dag moesten op de
 wacht staan, nat wordende en blyvende, raakten
 aanitonds ziek, zo dat in weinige daagen een
 groot deel van het Volk in 't leger krank werd;
 hebbende veel gebrek aan brood en voeragie;
 om dat de weegen zo diep waren: des Prins
 Maurits, uit medelyden, zyn Volk van het wer-
 ken verschoonde, van dag tot dag op beeter we-
 der hoopende, uit voorn: inbeelding denkende,
 dat Spinola de Plaats niet kon ontzetten, het
 welk veroorzaakte, dat de legers en wyken niet
 beschansd, nog de loopgraven naar eisch gevor-
 derd waren, tot dat Prins Maurits, den 4^{uen},
 's avonds, verstond, dat Spinola, met omtrent
 agtduizend Mannen te voet, negenhonderd te
 paerd, en tien stukken Geschut, te Dorsten was
 gekomen, trekkende over de Lippe, hebbende de
 Soldaten, elk met drie daalders in geld en belofte
 van meer, daar toe zonder baggagie bewilligd, en
 legerde te Stadloo en Zuidloo; hy, merkende,
 dat Prins Maurits nog onbeschansd lag, trok aan-
 stonds naar Grol, en kwam, den 6^{den} 's avonds,
 met

Grol te
 ver-
 geefsch
 door Prin-
 ce Mau-
 rits beie-
 gerd, in
 Novem-
 ber.

met den Grave van Busquoy te Vreden: des Prins 1605.
 Maurits, den 7^{den}, zyn leger in slag-orde deed
 stellen, om zynen Vyand te verwagten: dog hy
 merkte toen, dat geen derde deel der Mannen, die Spinola
ontzet
Grol, den
9 Novem-
ber.
 hy'er behoorde te hebben, gezond en in staat was,
 om te vegten, dat de eerste reeden van zyn te rug
 deinzen en wanhoopen aan de verovering van Grol
 was; daar by kwam nog, dat Spinola, den 8sten,
 's morgens, met Geschut over eene moerasch kwam,
 van welke Prince Maurits, doot alle, die daar bekend
 moesten zyn en binnen Grol geleege hadden, ver-
 zeekerd was, dat zy onmooglyk door te komen was,
 daar door Spinola zulk een voordeel verkreeg, dat
 Prins Maurits hem onmooglyk van de Stad kon
 houden, zonder slag te leveren, her welk hy zou
 moeten doen onder het Geschut van de Stad en des
 Vyands leger; daarom hy, dit merkende, besloot
 in haast zyn leger by een te trekken en het beleg
 op te breeken, zyn gansche leger nog dien avond
 naar Neervoort by een rukkende: Spinola dat ge-
 waar wordende, worp dien nacht in de Stad nog
 tweeduizend Mannen te voet en een goed deel
 kruid, dat'er het meeste noodig was, en vertrok,
 den 9^{den}, weder naar Vreden en terstond naar den
 Rhyn, Grol nu buiten zorg reekenende.

Prins Maurits, ziende het slegte weder nog aan-
 houden en de wateren zo gegroeid, dat de Rivier
 Isfala wel vier voeten gewassen was, dat zyne Sol-
 daten daaglyksch minder en kranker werden, en dat
 hy, tegen Gods wil, geen voordeel kon doen,
 besloot zyn leger geheel te breeken, zendende,
 den 9^{den} en 10^{den}, alle zyne kranken naar Doesburg,
 trekkende zelfs, den 10^{den}, 's namiddags, niet zoun-
 der moeite, wegens zyn Geschut, ook van Grol
 naar Zalem, kwam, den 11^{den}, te Doesburg, en
 zond van daar zyn Volk in Guarnizoen.

Graaf Hendrik van den Bergh was Overste in
 Grol, omtrend zevenhonderd Mannen, eenige
 Paerden en veel Geschut, met alle moolens, wa-
 gens, Graaf
Hendrik
van den
Bergh O-
verste in
Grol.

1606. gens, bruggen en ponten van het leger, enz. binnen hebbende, des hy zig kloek geweerd had, geene moeite ontziende, weinig hoop van ontzet hebbende, voor dat op het laaſte zyn Volk, uit eenen der Beleggers, dien zy gevangen hadden, vernam, dat 'er hulp voor handen was, dat hun moed gaf en dapper deed ſchieten, gelyk hy zelfs, den 9^{den}, aan Spinola ſchreef, dat hy op eenen dag wel agtendertig tonneties kruid verſchooten had, om de loopgraven te beletten: nogtans zou zyn Volk het niet langer hebben kunnen tegenhouden, zelfs zig verwonderende, dat zy het, met zo weinig Volk, zo wel uitgehouden hadden, zynde aan vyf zyden beſprongen en de loopgraven tot aan de halve Maanen genaderd.

Dit laaſte was een ſtout beſtaan van Spinola, en zou miſchien hem veel kommer gebaard hebben, was het Prince Maurits geleegeen geweest aan Grol ſlag te leeſeren; maar die wilde om die Stad zig niet waagen, altyd het oog houdende op de bewaaring van het binnenſte, en om tyd te winnen.

Verder bezette Prins Maurits rondom zyne Guarnizoenen, trok door dezelve, en ſtelde alom orde tegen de Guarnizoenen van Lingen en Oldenzeel, die beleg vreesden, de peſt binnen Lingen zeer heeſchende; des de Graaf van Solre met honderd Paerden van Oldenzeel derwaards was gereeden, en, den 28^{ſten} en 29^{ſten} van Wynmaand, werden verſcheide geleidingen derwaards, van welke eenige kruid binnen Grol meenden te brengen, door Graaf Hendrik van Naſſau en den Droſſaard van Zalland geſlaagen.

De Staten
danken
eenig
Volk af.

Den 25^{ſten} van Slagmaand is Prins Maurits in 's Hage gekomen, en, in 't laaſte der Maand, hebben de Staten de Kompagniën van het Regiment des Overſten Fox, en die in Brunſwyk geligt waren, afgedankt, om dat zy op de betaaling van het Land niet wilden dienen; ook eenig Engelsch Voeten Paerde-Volk, om dat zy zo onſterk van Volk waren,

waren, met welke zy de andere Vaandelen vulden: 1606.
zy hadden zig in dit Jaar veel fwakker gevonden,
als zy dagten, om dat de Vaandelen zo onsterk
waren, zo dat Spinola alom veel sterker was te
voet, maar niet te paerd. Spinola dankte ook
veele Hoogduitschers af, als het Regiment van den
Grave van Redborg, en zulks zonder geld, om
dat zy muitineerden; men zegt, dat zy deels liepen
naar het Huis van Redborg, meenende dat, om
hunne betaaling, in te neemen: hy verdroeg deels
met zyn Krygs-Volk maandyksch een derde in
geld te betaalen, en verder vleesch, brood en bier
in 't voorraad-huis te haalen, daar het niet altyd
gereed was, en de Spanjaarden en Italianen, als
vreemde, hadden eene kleeding meer als de andere.

Spinola
dankt ook
Volk af.

Eer wy de gebeurtenissen van dit Jaar eindigen,
zullen wy iet van Spanje en elders verhaalen. De
Marquies Santa Croce, Overste der Galleijen van
Napels, en andere onder den Koning van Spanje,
om de Koningryken van Spanje, Napels, Cijiliën
en andere, tegen den inval der Turken te bescher-
men, is, in den Zoomer van dit Jaar, uitgevaaren
met veertien Galleijen, agt Vaandelen Spaansche
Soldaten op hebbende, welke hy, den 7^{den} van
Oogstmaand, aan Land zette in de Golf van Vene-
tiën, 3 Mylen van Durazzo, eene Stad onder
's Turks gebied, omtrend duizend vier schreeden
groot. Dit Volk kwam met twee Springers vol
kruid, en sloegen heimlyk en onvoorziens daar me-
de twee Poorten oopen, raakten binnen, en trok-
ken terstond naar het Kasteel, daar zy met de vlug-
tende binnen kwamen, en hielden de valbrug ne-
der, tot dat zy de Poort van het Kasteel ook met
eenen Springer oopen braaken, zo dat de Turken,
uit vrees, de agterpoort uitliepen. Zy plunderden
de Stad, naamen negentien metaale en tien yze-
re, en vernaagelden vier stukken Geschut, die
te swaar waren, om mede te neemen; zy vonden
ook veel wol en andere goederen: verder staaken

De Mar-
quies San-
ta Croce
neemd en
plunderd
Durazzo.

zy

1606. zy den brand in de Stad, vertrokken en vonden in de Haaven een Turksch en twee Venetiaansche scheepen, die terstond verliepen.

Het Volk van den Marquies SantaCroce werd te Mahometta geslaagen.

Van hier voeren deeze Galleijen naar Barbaryen, naamen, met haast en onverwagt, in de Sterkte Mahometta, niet ver van Thunissa, het Volk uitvlugtende, daar zy, zelfs de Overste en Eedele, zig wat zogten te vermaaken in de schoone lusthoven, die vol waren van allerlei schoone vrugten, onagzaam geene wagt houdende: de Morisken en het Land-Volk dit verneemende, zyn schielyk met honderd twintig Paerden daar binnen gekomen, sloegen wel driehonderd Spanjaarden dood, en naamen, door hulp der Inwooners, de meeste overige, met veele Eedelen, gevangen: daar werden wel vierendertig Ridders van Malta geslaagen en gevangen, daar onder wel dertien Italianen waren, en de Adelantado van Spanje werd, in de vlugt naar de Galleijen, dood gesmeeten en zyn lighaam naar Cijiliën gevoerd.

De Engelsche Hofgezant klaagd in Spanje over de slechte behandeling der Kooplieden.

De Koning van Engeland hield zig zeer onzydig tusschen Spanje, den Aards-Hertog, en de vereenigde Landen, volgens den te vooren verhaalden Vrede, en liet wederzydsch zyn Volk gaan dienen, op hoop, dat zyne Engelsche Kooplieden in Spanje alle goede behandeling mogten vinden; maar in tegendeel kwamen veelerhande klagten aan den Koning; des hy, in Hooimaand jongstleeden, zeer bescheiden, door den Heere Sire Charles Cornualles, zyn Hof-Gezant daar, den Koning en zynen Raad schriftlyk deed aanzeggen, dat, schoon alle vriendschap zo schielyk niet kon blyken, daar de Oorlog zo lang geduurd had, daar toe geen geschikter middel was, dan, niet met woorden maar met daden, liefde te toonen en te oefenen, dat meest bestond in goed regt te oefenen, en dat hy daar over de eerste, meeste en baarblyklykste klagten te doen had, 1. dat het geld, het welk de Koning aan de Engelsche Kooplieden schuldig, en, door

door verscheide vonnissen van *vista* en *revista*, voor langen tyd gegeven, ja zelfs door den Koning, belast was te betaalen, nog niet voldaan was; 2. dat ook nog niet betaald was de huur en vergelding der Engelsche schepen, tot 's Konings dienst zo lang aangehouden, dat zommige zederd, in 't vegen tegen Spanje's Vyanden, met alle het Volk waren gebleeven, en dergelyke; 3. dat de schepen en goederen der Engelsche, door verhaaste vonnissen, verbeurd verklaard waren, zonder de partyen volkoomen gehoord of geruigen toegelaten te hebben; 4. dat hun, in de daagen des overleeden Konings, zonder regt eenige goederen waren afgenomen, en dat zy onlangs, op 's Konings brieven, koorn in Spanje gebragt hadden, om hunnen honger te stillen, dat alles nog onbetaald was; 5. dat zy geene uitvoering der vonnissen, in regte op *vista* en *revista* verkreegen tegen byzondere Persoonen, konden krygen, dat hun wonder dagt van Lieden, die Christenen willen zyn, en dat zelfs, op de belofte der Groten en beste, geen beeter regt geschiedde, dat meest moest spfuiten uit eene kwaade geneegenheid: het was te verwonderen, dat zy bystand in hunnen Nederlandschen Oorlog hoopen van een Volk, dat zy zo weinig vriendschap bewezen, als is het regt te weigeren aan die zo ver uit hun Land waren, daar veele alles verteerd en van gebrek gestorven zouden hebben, hadden zy hun den mondkost niet verzorgd.

Hier by voegde hy, dat zy met verwyrt moesten hooren, dat het dienen der Engelsche by den Aards-Hertog in Nederland geëischt was tot bevordering der gruwlyke en onnatuurlyke t'zamenfweering van het buskruids-verraad in Engeland tegen hun eigen Land, en nogtans kon dat Krygs-Volk geen betaaling bekomen, hoewel zy zig schikten naar het gebruik van den Roomschen Godsdienst, en niet naar den Godsdienst van hunnen Koning en zyne wetten. Hy vroeg, of zy met eenige reedenen
de

1606. de ongelijken, hun in regte aangedaan, konden goed maken? dat zy wilden voorgeven, dat hun ongelijk geschied was, om dat men hun niet alleen in Engeland Krygs-Volk liet ligten regen hunne Vyanden in Nederland, daar van zouden zy geen artykul in den Vrede vinlen, dat zy daar mede moesten geholpen en het aan andere verboden werden: zo zy zulks verwagten uit liefde, gunst of vriendschap, moest met zulks met liefde en vriendschap bejeegenen, verwerven en verdienen: nooit kon men bewyzen, dat het Krygs-Volk, dat in Nederland ging dienen, door zyne Majesteit bewilligd maar wel toegelaten was, volgens het verdrag van zyne Voorzaat. Belangende de strenge wetten in Engeland tegen de Roomsche, die waren tot verzeeking van 's Konings leeven en staat, en geene werden om gedagte of Godsdienst, maar om verraad, gedood; het geloof moest geleerd werden door vermaaningen, en niet door geweld of dreigingen; zyn Koning zocht geen geweeten te dwingen, maar gehoorzaamheid aan zynen scepter: verder bood hy zynen dienst aan tot onderhoud van den Vrede en slisting van alle geschillen, enz.

Niet tegenstaande dit verhoog werd 'er weinig of niets op der Engelschen klagten gedaan; maar de Spanjaarden klaagden zelfs over de Engelsche zee-rooveryen, daaglyksch op hunne kusten onder de Nederlanders gedaan, en dat de Wederspannelingen van den Koning en den Aards-Hertog in Nederland allerhande gunst en hulp by de Engelsche vonden.

De Nederlanders, Onderdanen van den Aards Hertog, werven in Spanje kwalijk gehandeld.

De klagten der Engelsche werden zo groot, dat de Koning en zyn Raad aan zyne Onderdanen kwalijk genoeg kon geven, in zo ver, dat zy in hunne Staats-vergadering daar over klaagden, welke den Koning zeer hard 'er over vielen; zelfs werden de Nederlandsche Kooplieden, onder den Aards-Hertog gezeeten, in Spanje zeer slecht gehandeld, veele gevangen, en groot onderzoek op hunnen Gods-

Godsdienst en koophandel gedaan, zelfs in hunne schryf-kaamers en reeken-boeken, zommige werden op pyn-banken geworpen, onder voorgeven, dat zy goederen van Hollanders gebruikt hadden; en al hadden zy 'er, in grote daurte, overvloed van koorn gebragt, dat kon weinig helpen; ja zy verbooden meenigmalen de Nederlanders op hunne Zee-kusten te blyven.

Terwyl men in Holland en Zeeland weder scheepen ter Zee toeruste, was, door een Oorlogs-schip van Rotterdam, een Spaansch Spiegel-schip van omtrend honderd vaaten, zynde van de Spaanſche Oorlogs-Vloot, ingebragt: dit Hollandsch ſchip verviel, omtrend Liſſabon; onder de Vloot van Don Louys Fayſardo, en poogde, zulks merkende, met alle zyne zeilen van daar te komen: dog een wel bezeild Spaansch Spiegel-schip zeilde hem na; als zy nu wel 3 Mylen in Zee van de Vloot waren, en de Hollander zynen Vyand alleen zag, liet hy zig agterhaalen, hoewel hy niet meer dan zeventig Mannen op had: de Spanjaard hem agterhaald hebbende, is den Hollander aan boord gevallen, die, daar op voorzien zynde, zig dapper geweerd en van zig geſchooten heeft, en viel ten laaſten den Spanjaard zelfs op het lyf, overmeesterde hem, worp veele Spanjaarden over boord, ſtelde andere, die Portugeezen waren, aan het naast by geleegde Land, liet ze loopen, en bragt de overige, die Engeliſche en Franſche waren, en gedwongen dienden, met het ſchip te Rotterdam: dog deeze overwinning werd duur gekogt, want de Hollandiſche Kapitein en Schipper, met andere, bleeven dood, en veele werden gekwetst.

Een Hol-
landsch
ſchip
neemd
een
Spaansch
Spiegel-
ſchip.

Nog werd in Holland gebragt eene Portugeeſche Gallioen van des Admiraals Fayſardo's Vloot, dat geſchikt was, om met de Karacquen naar Oost- Indiën te vaaren; dog alzo de Karacquen opgelegd waren, werd deeze bekwaam geoordeeld, om ten Oorlog toegeruſt te werden met honderd tagtig Mannen

Een
Spaansch
Oorlogs-
ſchip door
eenen
Hollan-
der ge-
noomen.

1806. en tweeëntwintig stukken Geschut; maar vermits het niet wel ter zeil en agter zyne Vloot was, was dat van een Hollandsch Oorlogs-schip gezien, hem ook aangezegd zynde, dat 'er veele Swarte, dat een onnut Volk is, op waren: waarom hy dat, met al zyn vermogen, besprongen en overmeesterd, en de Swarte aan eenen Engelsch-Man, die hem gewaarshuud had, geschonken heeft: veele Spanjaarden worp hy over boord, stelde de Portugeezen aan het naast by geleegde Land, en bragt de andere mede in Holland.

Uit
vaaren
van den
Admiraal
Haultain
naar de
kusten
van Span-
je.

In 't voorgaande boek verhaalden wy, hoe de Admiraal Haultain uit de Spaansche Zee gekomen was, aan de Indische Karacquen den tyd van uitvaaren belet had, en weder gelasd was anderwerf zig toe te rusten en uit te vaaren, vermits men, omtrend Herfstmaand, de West Indische Vloot, en eenige Karacquen uit Oost-Indiën, in Spanje verwaagte. Tot deeze Vloot waren besteld eenen-twintig scheepen en twee jagten, zynde Johan de Wale, van Vlisfingen, Schipper op het Admiraals-schip, in de plaats van Kapitaïn Legier, die nu, wegens zynen ouderdom en veele wonden, gespaard werd: daar waren ook kloeke Zeeuwsche Kapitaïns by, als Cornelis Jansz. van Gorinchem, Jan Evertzen. en Jan Cornelis Cales, van Kampveere: uit Holland was Reynier Klaasz. als Vice-Admiraal, met andere. Deeze Vloot ging t' zeil met negentien scheepen en twee jagten, om dat, de wind dienende, twee niet gereed waren, voer uit den 1sten van Herfstmaand, en verviel, den 18^{den}, op de kusten van Portugal, op de Kaap Montego; 's anderendaagsch langs de kusten zeilende, zaagen zy, omtrend den middag, agt Galloenen, van welke vyf waren zeewaards, die zy niet wel onderkenden, en drie landwaards, daar zy naar toe voeren, en joegen twee daar van naar het strand aan de klippen, dat zy vergingen, en een tot Peniche, dat ontzeilde in de baai onder het Ka-

Kasteel; toen wendden zy het zeewaards naar de vyf andere, maar konden die niet agterhaalen, zig bergende in de Rivier van Lisfabon: des zy's anderendaagsch hunnen gang zetten naar de Kaap St. Vincent, tot hunne voortgenoomte wagt, dog verlooren dien nacht zes van hunne grootste en beste schepen: daar hielden zy zig over en weder varende, daaglyksch tyding ontfangende van de komst der West-Indische Zilver Vloot, altyd uitzendende en verneemende naar hunne verlore schepen; maar alzo zy die niet vonden, beslooten zy een jagt naar de Rivier van Lisfabon te zenden, om ze daar omtrend te zoeken, zo dat deeze Vloot maar dertien schepen en een jagt sterk bleef, welke, gelyk te vooren, daaglyksch over en weder voeren, te land komende op de Kaap van St. Vincent en Marie, en de kusten daar omtrend, zonder iet te ontmoeten, tot den 6den van Wynmaand, wanneer zy eene Vloot schepen in den wind vernamen, daar zy naar toe voeren; nader by komende, zaagen zy negen Galleijen by hen, en merkten, dat het de Spaansche Vloot was, onder den Admiraal Fayardo, van wiens toerusting zy te vooren vernooten hadden: toen besloot de Admiraal Haultain te zien hun den wind af te winnen, en dan te doen wat zy konden. Deeze Vloot was sterk agtien Gallioenen, eenige toegeruste Karacquen daar onder begrepen, met nog negen Galleijen en eenigeligte schepen; maar alzo het zeer hard begon te waaien, zo dat Haultains Vloot hunne meers-zeilen niet ter halver steng kon voeren, en de Spaansche wel hunne voornaamste zeilen; moesten de Galleijen weder naar het Land wyken: dus zeilde Haultains Vloot ten naasten by, de Spaansche plat voor den wind naar hen toekomende, zo nogtans, dat alle de Duitsehe schepen voor hen over kwamen, behalven drie onbezeilde schepen; om deeze niet te verliezen voer Haultain en de Vice-Admiraal met eenige schepen uit den wind, om te beeter de drie

Haultain, maar dertien schepen sterk synde; ontmoet de Spaansche Vloot, onder Don Louys Fayardo.

1606. scheepen te bewaaren, zo dat toen de Spaansche op hen weder aankwamen, de voorn: drie scheepen verlatende; dog eene der Spaansche Gallioenen klampte den Vice-Admiraal aan boord, daar op Haultain, met de scheepen, die met hem uit den wind gekomen waren, wendde, zo dat het Gallioen weder van des Vice-Admiraals boord afraakte; maar de Spanjaard zyne gansche Vloot ziende naderen, klampte hy weder den Vice-Admiraal aan boord, zo dat deszelfs grote mast over boord viel: de overige scheepen hem dus gesteld ziende, en nog vyf Gallioenen rondom hem, dorsten hem niet helpen, vreezende in een gemeen gevegt te moeten komen, daar toe zy meenden, dat hunne scheepen niet sterk nog groot genoeg waren, en dat de party te ongelijk was, te meer, daar de Spaansche het voordeel van den wind hadden: want de Admiraal was, gelyk gezegd is, maar met vyf scheepen uit den wind gekomen, en van de drie, die hy vond, bleef maar een by hem, de andere twee hun best doende, om weg te raaken, en de Vice-Admiraal hun afgesheeden zynde, waren maar vyf scheepen by elkanderen: de overige scheepen, die boven den wind waren gekomen, bleeven toen zonder afkomen, en daar mede bleef de Vice-Admiraal van den eenen en anderen verlaten, de een zig verontschuldigende op den anderen, maar meest, dat zy de Spaansche scheepen niet dorsten aandoen. Ondertuschen kwam de nacht aan, zynde geen half uur dag over, toen de Vice-Admiraal laatst angeklampt werd; de overige hoorden in den ganschen voornagt zeer schieten, maar daar na niet meer: 's anderendaagsch vernaamen zy niemand, en misten alle de scheepen die in den wind geweest waren: voor den middag geraakte de Hollandsche Vloot, behalven twee scheepen, weder by elkanderen, zo dat zy toen elf in getal waren: zy deden verder hun best, om weder op hunne wagt te komen, en op de 37 graaden

De Vice-Admiraal van Holland, werd tweemaal van de Spaansche aan boord geklampt.

tot hunnen bestemden ryd te blyven, zonder naar den Vice-Admiraal om te zien: 8 Daagen daar na verlooren zy, door storm, nog twee scheepen uit het gezigt, zo dat toen maar negen scheepen by elkanderen waren, met welke zy, tot in Slag- maand, op hunne wagt bleeven, zonder iet anders voor te neemen of uit te voeren, en dus zeikden zy van daar langs de kusten naar huis, daar zy alle, ook die zy verlooren hadden, wel aangekomen waren, behalven de Vice-Admiraal, van wien men zederd vernoomen heeft, dat hy nog 2 Daagen had liggen dryven, zig alryd weerende en byna in den grond geschooten: dog de Spaansche dorsten hem niet meer aanklappen, vreezende, dat hy het vuur in 't bruskruid zou steeken, gelyk hy eindlyk deed, zo dat de Spanjaarden van her schip niets hadden, dan twee Mannen, die in hunne handen geraakten, maar 2 Uuren leefden, en verklaarden, dat in 't Vice-Admiraals schip nog wel zestig leevende, dog meest gekwerfte, Mannen waren geweest, en dat zy, ziende te moeten zinken, en vreezende, dat de Spaansche nog eenige van hen leevende mogten krygen, te zamen, hun gebed tot God gedaan hebbende, beslooten hadden het kruid te laten springen, gelyk zy gedaan hebben, daar uit te zien is, dat, had de Admiraal of andere scheepen hun best gedaan, om eenen zo standvastigen Man te hulp te komen, het beeter te doen was geweest, dan zy zig inbeelden, hebbende die grote Gallioenen, voor welke zy zo zeer vreesden, een mastloos en lek schip, dat maar zestig Mannen op had, in 2 Daagen niet kunnen veroveren. Naderhand verstond men uit eenige Nederlandsche Gevange, toen in de Spaansche scheepen zynde, dat den voorn: Vice-Admiraal dikwils verzogt was het schip over te geven, maar dat hy het nooit wilde doen, en twee of drie scheepen van Fayardo's Vloot, die zeer beschaa- digd te Lisabon inkwamen, toonden, dat hy in 't vegten zig dapper geweerd had.

De Vice-Admiraal van Amsterdam verlaaten, mastloos, en tot zinken toe door schooten zynde, steekt het vuur in zyn eigen bruskruid.

1606.

Portu-
gaalsche
Karac-
quen by
Lisfabon
geblee-
ven.

Dus is de Admiraal Haultain met zyne Vloot op deeze reis ongelukkig geweest, de Vloot hem te schielijk op het lyf komende, zo dat hy geenen tyd had, om vaste orde te stellen, hoe elk zig gedraagen moest, en waar zy vergaderen zouden, ook veel 'er toe doende, dat de scheepen van elkanderen verstaaken, de Zee breed zynde: terwyl dit geschiedde, geraakten twee Oost-Indische Karacquen op de Rivier van Lisfabon, daar zy beide bleeven, zo dat veel Volk verdronk: de zeer ryke laading werd wel meest geborgen, dog veel was bedorven en nat: eene derde, die niet zo ryk gelaaden was, geraakte naderhand nog binnen Lisfabon: zy verwagttten nog twee Karacquen uit Oost-Indiën; maar naderhand verstond men, dat zy, wegens groot onweder, omtrend de Kaap de Goede Hoop, hunne masten gekapt, veele laading over boord geworpen hadden, en dus omtrend Mozambicque aangeland waren, zo dat de Portugéezen in deezen Oorlog alom de meeste schaade leeden.

De West-
Indische
Geld-
Vloot ge-
lukkig in
Spanje
aangeko-
men, in
October.

Terwyl de Oorlogs-scheepen met elkanderen beezig waren, zyn, omtrend de helf van Wynmaand, zynde juist de bedoeling der Spaansche, de West-Indische Vlooten, in meer dan vyftig scheepen bestaande, langs de kusten van Barbaryen agter hen heen gezeild, en allengs op de reede van St. Lucar aangekomen, onder de Generaals Alonzo de Ochaves Galindo en Ganevaille, zynde te zamen de Vlooten van de Jaaren 1605 en 1606, hebbende van 's Konings geld, volgens de lystén, gelaaden negentienmaal honderd veertienduizend honderd zesenzeventig stukken van agten, en voor de byzondere Kooplieden zes millioenen drieentagtienduizend zeshonderd zeventien stukken, met veele kostlyke waaren, als wel honderd zesenderdig baalen zyde, veel koetzenilla, anil, koehuiden, salaparilla, brasillie-hout, en andere koopmanschapen, daar over in Spanje en de Nederlanden grote blydschap was, zynde in veele Jaaren in Spanje zulk een

een gebrek aan geld niet geweest, want de Hoof-
sche Kooplieden waren zonder geld en hielden de
handen gellooten. Behalven deeze Vloot kwamen,
in Wintermaand, in Spanje nog eenige schepen
uit Peru en West-Indiën, eenig overschot van zil-
ver medebrengende.

Jan Adriaansz. Cant, een van der Staten Oorlogs-
schepen voerende, heeft geloerd op het Oorlogs-
schip van Kapitein Michiel Jakobsz. van Duynker-
ken, dat meer dan een Jaar, door de Nederlandsche
Oorlogs schepen te Portsmouth ingejaagd; ge-
duurig ingehouden, en meermalen toegerusd was,
om met geweld uit te vaaren, de Koning van En-
geland zig daar in onzydig gedraagende; des zy,
niet durvende uitvaaren, het schip als eenten Koop-
vaarder hebben toegerusd en verkogt: dus toege-
feld en het Geschut op den ballast gestouwd zynde,
is het, den 1sten van Sprokkelmaand, des Jaars 1607,
uitgevaaren: dog Cant heeft dat, in Zee komende,
genoomen en in Holland gevoerd, om daar over
het geschil van verkoop te twisten.

De Raad van Staten heeft, den 18^{den} van Wyn-
maand, aan de Gewesten en Staten Generaal in
's Hage de eischen gedaan, ter bewilliging der kos-
ten voor het toekomende Jaar 1607, bestaande in de
lasten van den staat van Oorlog, namelyk zeshon-
derd tienduizend guldens 's Maands; tot de kosten
des legers eens zeshonderdduizend, tot de sterkten
eens vyfhonderdduizend, tot betaaling der oude
schulden eens agthonderdduizend, en tot hulp der
Zee-Raaden vierhonderdduizend guldens, en aan-
houding der vry-geleid brieven en gelden, verdin-
gen, gemeene lasten, bewilliging voor Drenthe,
Twenthe, enz.

Rudolf Winwoode, Engelsche Gezant by de
Staten Generaal in 's Hage, en Johan Biel, Jakob
Boelissen, Virus Camminga en Abel Coenders van
Helpen, Gemagtigde der Staten, hebben zig, als
Middelars, benoemd, om den twist tuschen de

Een
Duyn-
kerisch
schip ge-
noomen.

Betwilli-
ging van
de schat-
tingen tot
den Oor-
log te
draagen
voor het
Jaar 1607.

De Stad
en de
Graaf van
Embden
door tus-
schen-
spreken
bevree-
digd.

1606.

Stad Embden en deszelfs Graaf ten einde te brengen: deeze hebben, in Slagmaand, de beide partyen eenige Artykulen voorgeslaagen en deels doen aanneemen, als het laatste verdrag, in 's Hage gemaakt, te onderhouden, blyvende alle andere verbonden, besluiten en handelingen in hun geheel, zonder nadeel en vernieuwing van die van Embden; de burgerlyke handelingen, namelyk het verdrag der geld-zaaken en jaarlyksche erkentenis, in 't eerste Artykul van het verdrag vermeld, en de strydende burgerlyke handelingen, het regtsgebied betreffende, zouden werden gelaten ter schikking en beslissing van den gewoonen Regter, zonder iemands nadeel: die van Embden zouden, naar het Haagsche verdrag, het verkreege Geschut en andere dingen wedergeven, en den Grave inruimen en overgeven den wyn-ontfang, en de zuivere helf der boeten, die vallen zullen, tot dat, met kennis, anders beslid zou werden: de Overste van het Guarnizoen zou zig onthouden van de jagt, vogelvangst en vischery op het Land of in de Rivier; daar tegen zou de Graaf onweigerlyk aan de Burgers van Embden behoorlyke zee-brieven geven, en instaan, dat de Gevangene met hunne schepen alom zouden vrygefteld werden, beloovende aan die Embden hun opregte onzydigheid en nieuwen handel te water en te land te doen genieten, ter goede trouw daar toe alles aanwendende, wat eenen goeden Heere en Overheid betaamd: eindlyk zouden alle onbehoorlyke schattingen ophouden en herroepen werden, en daar mede alle beleedigingen en verongelykingen geslisd zyn en vergeeten blyven, en voortaan goede Vrede en eenigheid onderhouden werden.

Dit is genoegzaam de voorflag, die de voorn: Afgevaerdigde aan de twistende partyen hebben voorgeslaagen, en die ingewilligd, bevestigd en goed en billyk bevonden is, hoopende die te zullen onderhouden; dog zo de Graaf of die van

de

de Stad zulks niet deden, zouden deeze Gemag- 1606
tigde ootmoedig den Koning en hunne Meesters
verzoeken zulke verongelykingen met wraak te ver-
volgen, en geenzins te gedoogen, dat daar tegen
gedaan werd: dus verklaard op het Graaflyk Huis,
den 10^{den} van Slagtmaand, des Jaars 1606, onder-
teekend door de voorn: Afgevaardigde, en daar na
hebben zy den Grave zyn Geschut en ander Krygs-
tuig overgeleeverd: ook heeft de Graaf, den 10^{den}
van Louwmaand, des Jaars 1607, dit Vredes-ver-
drag, door een gedrukt Plakkaat, oopentlyk doen af-
kondigen.

Vitus Camminga, zynde een der oude Geuzen, ^{Vitus}
die lang in de Regeering was geweest, eenige daa- ^{Cammin-}
gen na het treffen van dit verdrag 's avonds eenige ^{gs schie-}
fwaarmoedige gesprekken gevoerd hebbende over ^{lyk ge-}
den staat der vereenigde Landen, daar van hy de ^{storven.}
uitkomst niet hoopte te zien, namelyk, dat hy
merkte, dat de Landen noodzaaklyk zouden moe-
ten vallen in handen der Engelsche, Fransche of
Spaansche, werd 's anderendaagsch dood in zyn bed
gevonden en dood naar huis gevoerd.

Den 8ten van Wynmaand, 's nagts ten 2 Uuren; ^{Dood van}
is te Dillenburg overleeden Graaf Johan van Nas- ^{den ou-}
sau, Broeder van Willem, Prince van Orange, een ^{den Gra-}
oud, verstandig en dapper Heer, uit verscheide Huis- ^{ve Johan}
vrouwen veele Kinderen en Kinds-Kinderen nala- ^{van Nas-}
tende, van welke veele in den Nederlandschen ^{sau te Dill-}
Oorlog dienden, als zyn oudste Zoon, Graaf Wil- ^{enburg.}
lem Lodewyk, Gouverneur van Vriesland en Gro- ^{den 8 Oc-}
ningen; Graaf Philips, die, by Bisfig gekwetst, in ^{tobes.}
dienst der Landen storf; Graaf Ernest van Nassau,
Maarschalk van het leger; Graaf Lodewyk Gun-
ther, die, gehuwd aan de Gravin van den Broek,
na langen dienst, te Sluys in Vlaanderen gestorven is,
ook de Graven Jan, George, en andere, en nog Dog-
ters. De voorn: Graaf Johan werd zeer bemind en
beklaagd, zynde by zyne Buuren in Duitschland,
wegens zyne dapperheid, in groot aanzien: hy was

1606. ook in Nederland Stadhouder van Gelderland en de voornaamste Belegger der nadere vereeniging te Utrecht geweest, toen hy zag, dat de Vrede van Gent alzins begon te scheuren.

Philips, Prins van Orange, trouwd de Princes van Conde, den 23 Novem-
ber. Den 23sten van Slagtemand is Philips, Prins van Orange, Graaf van Nassau, oudste Zoon van Willem, Prince van Orange, en de Gravin van Buuren, zynde dus lang in Spanje gevangen gehouden, te Fontainebleau in Vrankryk getrouwd met de Zuster des Prince van Conde, zynde te vooren verhaard als Princes van den bloede, de Koning zelfs het feest gevende, krygende hy door dit huwlyk voltoomen bezit in zyn Prinsdom van Orange, in vryheid, hoogheid, onafhanglykheid en geregtigheid meer, dan het zyne Voorzaten ooit genooten hebben; leggende de Kroon alle vorderingen op dat Prinsdom af; boven dien kreeg hy nog eene goede huwlyks-gift, en in dit zyn Prinsdom houdt hy zig nu meest.

Vrede in Honga-
ryen ge-
slooten.
De Oorlog in Hongaryen gemeenschap hebben-
de met den Nederlandschen, gelyk wy in 't voor-
gaande boek verhaald hebben, veroorzaakte in dat
Land zo grote armoede, dat men 'er ten laastten naar
Vrede begon te luisteren, daar over, in Hertsmaland,
te Weenen als Gemagtigde handelden Ilias Hasky,
George Humanoy, Franciscus Magotius, Se-
bastiaan Tokelje, Stanislaus, Tursonius en andere,
zo tussthen de Hongaren, als Stephanus Botsch-
kay, met den Keizer. Het swaarste stuk was de
Godsdienst, het den Hongaren niet genoeg zynde
in 't gemeen vryheid van Godsdienst te hebben,
maar bespraaken, dat de Roomsche en Hervormde,
zo Luterische als Calviniaansche, alle deszelfs vrye
oeffening zouden hebben: verder bedongen zy, dat
Stephanus Botschkay, zyn leeven lang, blyven zou
Heer van Transylvaniën, met den naam van Prijs
of Vorst, en Graaf van Siculen, met een deel van
Hongaryen en deszelfs inkomsten; dog hy nu zeer
krank zynde, wenschte niet langer te leeven, dan

tot dat hy zyne onschuld van oproer aan het Roomsche Ryk had betoogd; verder, dat met den Turk Vrede gemaakt zou werden; dat de Hongaren zig, ten Stadhouder in 's Keizers afwezen, mogten verkiezen den Aards-Hertog Matthias; alle andere Amptenaars zouden Inboorlingen moeten zyn; de Keizer zou de Bisschoppen mogen verkiezen uit ingeboore Eedelen; de Jesuïeten zouden er geens erf-goederen mogen hebben, dan alleen zulke geschenken, als de Keizer hun gunnen zou; verder wat geschenken de Heer Botschkay in den Oorlog gedaan had, zouden de Staten van Hongaryen bevestigen, en dergelyke.

1606

Uit het besluit van deezen Vrede sproot ook de Vrede-handel met den Turk, die ten laasten, den 9^{den} van Slagmaand, eeven buiten Comorra gehooten werd, dat de Roomsche Keizer en Turksche Groot-Vorst beide als Vader en Zoon zouden gerekend werden, en elkanderen dus noemen: begerde de Koning van Spanje in den Vrede begrepen te zyn, het zou aan beide aangenaam zyn, daar in mede begrypende de Tartaaren, mits dat zy geene loopen op de Christenen meer deden: deeze stilstand van wapenen zou 20 Jaaren duuren, en beginnen den 1sten van Louwmaand, des Jaars 1607, en de partyen zouden alle 3 Jaaren nieuwe Gezanten met giften mogen zenden; de Keizer zal ten eersten aan den Turkschen Groot-Vorst tweehonderdduizend Ryks-guldens tot een geschenk zenden, gelyk ook de Turksche Groot-Vorst aan den Keizer; verder zou elk houden wat hy bezat; zy zouden de Landzaten of Dorpen geene swaardere lasten opleggen, nog eenige Sterkten meer bespringen; wederzydsch mogten zy hunne huizen opbouwen, en de Gevangene zouden los gelaten, en het verdrag met Botschkay voor vast en bondig gehouden werden; met andere Arrykulen.

Vrede
tusschen
den Kei-
zer en den
Turk, en
dezelven
Arrykulen.

De bevestiging van deezen Vrede en de reis van 's Keizers Gezant, den Heere Baron Tuysfel, met het

1606. het gefchenk van tweehonderdduizend Ryks-gul-
dens naar Konftantinopolen, is lang uitgefteeld, daar
over zig de Turkfche zeer beklaagden, dat waar-
fchynlykheid gaf tot eenen nieuwen Oorlog.

Ste-
phanus
Botsch-
kay ge-
ftorven.

Catay,
Kince
lier van
Botsch-
kay, ont-
heeld.

De voorn: Stephanus Botschkay is, in 't begin
van Louwmaand, des Jaars 1607, te Cafoviën
aan zyne ziekte geftorven, hebbende de Hongaren
te vooren allen goeden raad gegeven, wat zy, no-
pens hunne vryheid, op den Land-dag handelen
moesten met den Aards-Hertog Matthias. Voor
zyn fterven deed hy zynen Kancelier Catay, die
hem fenyn gegeven had, op hoop van hem na zy-
nen dood op te volgen, onthoofden, en maakte
Johan Janusium Kancelier, dien hy, ftervende,
gelaste den Keizer getrouw te blyven. Hy werd
van elk zeer beklaagd, en zeer heerlyk begraven
en beweend, als een Vader des Vaderlands: de
Staten hebben naderhand de kroon, den fcepter en
het fwaerd des Koningryks van Hongaryen, door
den Turk aan Botschkay vereerd, den Keizer aan-
gebooden: daar na werd Sigismundus Ragorfy ge-
koozen; maar de meeste waren zeer gezind tot Hu-
manoy, Bloed-verwant van Botschkay.

De Graaf
van Villa-
longa, en
andere
Bewind-
hebbers,
in 't Hof
van Span-
je gevan-
gen om
verraad.

In deezen Winter fchreef men uit veele Plaatzen
in Spanje van eene grote ontdekte ontrouwheid on-
der de grootste Bewindhebbers van 's Konings
Staat en inkomsten; des 'er gevangen werd Don
Pedro de Francqueza, Graaf van Villalonga, die
van alles wel het meeste bewind had onder den Ko-
ning in zyne gewigtigste zaken, naast den Hertog
van Lerma, van den Huize van Borgia, die hem in
de Regeering gebragd had: ook werd gevangen de
Licentiaat Alonzo Famires de Prado, Voorzitter in
den Raad der inkomsten, daar genoemd della Ha-
zienda, die in de gevangenis storf; ook Piedro Al-
vares de Pereira, van den Raad in Portugal, en
Don Rodrigo de Calderon, met zynen Zoon: deeze
en andere waren befchuldigd van ontrouwe hande-
ling, en dat Villalonga eenen aanflag tegen den
groten

groten Hertog van Florençen zou belet hebben, door, 2 of 3 Jaaren te vooren, een leger te trekken naar Barbaryen, dat men op Siema meende te zenden, daar voor hy belofping getrokken had, die men zo groot noemde, dat het ongelooflyk is; ook dat hy in 't voorleeden Jaar van de Jooden in Portugal nog wel honderdduizend dukaten had genoomen, voor eenigen verkreegen vrydom, en dergelyke meer, hebbende zig, in weinige Jaaren, groten rykdom verworven door onbehoorlyke middelen, alle ampten voor geld verkoopende; eenige Dienaars en Schryvers werden daar over met den dood geftraft: wat 'er van zy, zal de tyd leeren, dog het heeft grote verlaagenheid in den staat des Konings van Spanje veroorzaakt.

1687

Te vooren hebben wy van de Gemultineerde op verscheide Plaatzten verhaald, welke de Aards-Hertog en de Marquies Spinola hebben zoeken tot verdrag te brengen, en hebben met eenen hoop gehandeld, dat zy Diest in Braband in bezit zouden hebben, tot dat zy, by de eerste gelegenheid, na behoorlyke afrekening, betaald werden; ondertusfchen zouden zy hun onderhoud wecklysch in geld ontfangen, dog geene andere Soldaten in hun gezelschap mogen neemen, dan die 3 volle Maanden ten agteren waren; elk zou zig weder onder zyne Vaandelen moeten begeven, maar zy mogten, wegens hunne muitery, niet werden aangesproken. Deeze, het wecklysch onderhoud, dat hun beloofd was, niet krygende, dewyl in 't Hof te Brusfel geen geld was, werden, uit nood, gedwongen ten platten Lande rondom hen schattingen af te dwingen, trekkende, wel duizend sterk, in 't Land van Luyk, met stroo op hunne hoeden, zendende alom brieven, aan de eene zyde wat verbrand, en met een swaerd gemerkt, daar in zy vuur en swaerd dreigden, tot schatting van het Land van Luyk vyftigduizend guldens eischende, doende de Dorpen, daar zy geen geld ontfingen, grote schaade

Verscheide muitneerigen te Diest en elders onder den Aards-Hertog.

Moedwillig der Gemultineerde in 't Land van Luyk en elders.

1607. schaade mer branden en rooven, en voerende veel Ryke gevangen: zy trokken tot in de Voorstad van Luyk, daar in zy den brand begonnen te steeken; dog de Burgery stelde zig daar tegen en verdreef hen, daar drie of vier Burgers en wel zesentwintig Gemutineerde dood bleeven; maar also zy verder zondom begonnen te branden, verdroegen die van het Landſchap voor eenige duizenden guldens: hier over beklagden zig die van het Land van Luyk by den Aards-Hertog te Brusſel, daar ook de Gemutineerde zelfs betaaling verzogten, volgens het verdrag: des zy by den Voorzitter Richardot en andere in Artois en Henegouwen verzogten eenig gered geld van elk Gewest, ook te Antwerpen, te verkrygen. Vervolgens liepen zy, en dreigden het Land van Gulik en Stigt van Keulen: die van Gulik bellooten, in hunne vergadering te Ambag, omtrend tienduizend; en die van Keulen zeventiend Ryks-daalders, zo men zeide, eens te geven; om hun Land voortaan vry te hebben. Verder liepen zy in Vlaanderen tot voor Gent, Oudenaarde en Rysſel, Prieſters, Burgermeesters en andere Amptenaren gevangen neemende en wat zy konden afdwingende, zonder dat de Aards-Hertog eenigen raad of hulp wist te geven.

Eenige
Multi-
neerders
geſlaagen
en gevan-
gen.

Nog een andere hoop Gemutineerde, vyf- of zeshonderd ſterk, vergaderde omtrend Breda, en hield zig op te Ter Heyden, daar zy deels verrasd werden door het Guarnizoen van 's Bosch en de Ruiters van Grobbendonk, en vyftig dood bleeven en omtrend zeventig gevangen werden, die zy meest ophingen, de Duitschers over het water hun leeven behoudende: verder werd 'er veel geld op de lyven van den Electo en de Hoofden geſield: dog zy hebben zig eerst lang onder Breda opgehouden; maar de Staten intuſſchen in onderhandeling over eenen ſtilſtand van wapenen, daar van wy hier na verhaalen zullen, komende, hebben zy ze van daar geligt en op den Rhyn, op Kleef-

Kleeffchen boodem, gebragt, daar zy groten toeloop meenden te krygen; maar zulks niet geschiedende, en de stilstand voor 8 Maanden geslooten werdende, ontzeiden hun de Staten alle bescherming en hulp, daar door zy scheiden moesten, zonnighe wegtrekkende; en andere zig in dienst der Staten begevende.

Verder werd alom gehoord, dat de Guarnizoenen muitineerden om betaaling, en daar was nauwelijks middel, om duizend Mannen by een te brengen, ten einde de Gemuitneerde te dwingen; daar was muitery te Rhynderk, Wachtendonk, en Craicou, en het Guarnizoen van Hulst in Vlaanderen kwam de een tegen den anderen in wapenen; dog de Gouverneur een deel te vrede stellende, sloeg daar mede op de andere, dwong ze, en bleef Meester. Te Oostende en elders werd ook eenig genoeg gegeven door wat geld, en eenige lakens, op dag gekogt. Aan die van het Kasteel van Antwerpen, die, wel 9 Maanden ten agteren zynde, ook begonnen te klaagen, werd 4 stuivers 's daagsch gegeven, om van te leven.

Het Krygs-Volk der vereenigde Landen liep mede alom om buid uit; eenige trokken, in Louwmaand, weder in 't Stigt van Paderborn, om 'er wat te brandschatten, onder voorgeven van hunner Vyand te zoeken.

In den Winter werd beslooten de Steedjes Lochem en Deutekum wederzydsch onzydig te maaken en de vesten af te breeken, en aan die van Gelderland werd om bewilliging gezonden, dat naderhand wel verdragen, maar niet volbragt, werd.

Lochem
en Deute-
kum on-
zydig ge-
maakt.

In 't laatst van Louwmaand werd, op het sterk aanhouden van die van Groningen, bewilligd, dat het Kasteel, daar tegen de Stad gemaakt, zou goopen en afgebrooken werden, oordeelende byna de gansche Waereld, dat zulks in dien tyd niet moest geschieden, wérwaards, den 3^{den} van Sprokel-

Het Ka-
steel van
Gronin-
gen afge-
brooken

1602 kelmaand, een Vesting-Bouwer gezonden werd om dit uit te voeren.

Den 27ten van Louwmaand heeft het Volk den Gouverneur van 's Bosch eene kleine Schans by den Bommeler-waerd, door eenen Soldaat geraaden, ingenoomen; het Volk sloegen zy den dood, en kreegen den Kapitein Houtuin, zeer gekwetst, daar van hy kort daar na storf, gevangen verbrandden de Schans.

Een grote storm deed scheepen in Tessel vergaan, den 30 January.

Den 30sten was in Nederland en elders een grote storm; daar door te Tessel in Holland vier grote scheepen, met honderd zeventig Mannen en wel tien andere scheepen, daar van het grootste Volk geborgen was, vergingen; deeze alle waren meest met koorn voor Italiën gelaaden, welke door het verlies, alleen voor die van Amsterdam op vyfhonderdduizend guldens geschat. De Winter meest voorby gaande met storm en weder, scheenen daar door belet te zyn de voorgenoomde aanslaagen van den Aards-Heer Spinola, om, over het ys, in Holland of Vlaanderen te vallen, met behulp der veroveringen van Brunen Lingen.

Graaf Ernst van Nassau, Veld-Maarschalk gemaakt, trouwd eene Dogter van Brunswyk.

In 't begin van Sprockelmaand werd Graaf van Nassau Maarschalk van het Leger der Verenigde Landen gemaakt, met welken rang hy, den 19^{den}, uit Holland naar Brunswyk reisde; om te trouwen de Dogter van Hertog Julius van Brunswyk, welke nu huwbaar en geboren was uit de Dogter van Denemarken, met welke hy een Graafschap behuwde.

De Graaf van den Broek door de Spanjaarden vermoord.

De jonge Graaf van den Broek, een aankomst Heer, willende uit Holland naar zynen Broeder in het Huis van Broek trekken, door weinige Ruiters geleid, werd, door eenig Spaansch Krygs-Volk opgewagt en omzet, uit eenen ouden haat, dien ze eertyds hadden gehad tegen deszelfs Vader, en wel gewrooken, als hy, met omtrent veertien Paerden, by Weezel reed: deeze hebben eerst zynen Geheim-Schryver,

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

Schryver, die voor uit was gereeden, aangetasd en met priemen gestookten, om dus volkoomme kennis van den Graaf te hebben, door welke pijn hy genoodzaakt werd alles te bekennen: daar na kwamen twee der Eedelknaapen van den Grave, welke zy terstond den hals afsneeden, om dat zy niet daadlyk iet van den Graaf bekenden: vervolgens kwam de Graaf met maar vier Paerden en eenige Eedelen, dien zy daadlyk overvielen, en; vermits hy zig niet gevangen wilde geven, hebben zy hem dood geschooten, en verder, met eenige steeken na zynen dood, vermoord, gelyk zy ook deden aan eenige der Eedelen; dog zommige van het gezelschap ontkwamen. Dit stuk werd in alle de Landscnappen daar omtrend als zeer verfoeilijk opgevat.

Den 7^{den} van Sprockelmaand trok Graaf Hendrik van Nassau een goed deel Ruitery der vereenigde Landen en Voet-Volk op Boeren Paerden, by een, meenende daar mede twee Regimenten van Spino-la, in 't Land van Limburg verstrooid liggende, te slaan, en trok den 8sten op; maar die Regimenten dat gewaar werdende, maakten zig op naar de naaste Steden, daar door dat voorneemen veydeld werd: des Graaf Hendrik, zig keerende, gevallen is op Erckelens, een klein Steedje, in 't welke Graaf Hendrik van den Bergh lag, dat hy, den 11^{den}, 's morgens vroeg, met eenen springer in-nam, kreeg den Grave gevangen, en sloeg omtrend vyftig van zyne Ruiters, de overige uit de Stad zynde: vermits de Burgers, geduurende hunne voorleede onzydigheid, met veele van der Staten Soldaten en Ruiters, die in hunne handen gevallen waren, zeer wreed geleeft hadden, en zy nu met Krygs-Volk van hunnen Vyand bezet waren, heeft Graaf Hendrik dat Steedje laten plunderen en in brand steeken, en is met den buit wedergekeerd.

In 't begin van Lentemaand is, wegens den Aards-Hertog, onder Graaf Fredrik van den Bergh, een aanslag gemaakt op Aardenburg in Vlaanderen.

Erckelens door Graaf Hendrik ingenomen, geplunderd en verbrand, den 11 February.

Graaf Hendrik van den Bergh gevangen.

Graaf Fredriks aanslag op Aardenburg gemisd.

1607.

1607. hebbende omtrend vyfentwintig of dertig Soldaten, die daaglyksch als Vrybuiters uitliepen, omgekogt, om hen binnen Aardenburg te brengen: dog eenige uit deeze, van schelmstukken berigd, gevangen en gelyntigd werdende, is de aanslag ontdekt; als nu de aanslag, den 6^{den} van Lentemaand; 's morgens tuschen 5 en 6 Uuren, zou uitgevoerd werden, is Graaf Fredrik, met den Heere van Croiselles, en omtrend drieduizend Mannen, op S^t. Kruis, eene halve myl van de Stad gelegen, gekomen, daar zy een teeken van vuur op eenen boom maakten; maar alzo hunne aanhang binnen meest ontdekt en gevangen waren, en dus niet weder teeken deden, zyn zy te rug getrokken, te eer, om dat, uit de daar by liggende Schans Helder een Kanons-scheur gedaan werd, schoon niet, om dat zy den aanslag wisten, maar alleen, om dat hun dagt, dat 'er Volk van Middelburg, en eenige naar hunne Schans, trokken, des zy daar door waarfchuwd. Twee of drie der voornaamste werden hier over te Aardenburg, en eenige op andere Plaatzten, geregt; maar die het meeste bewind hadden, waren by Graaf Fredrik gebleeven.

Twee
scheepen
uit Neder-
land naar
Oost-Indiën
ge-
zonden.

In 't einde van het Jaar 1606 werden in Nederland weder twee scheepen naar Oost-Indiën toegerusd, het eene Gouda, het andere Gelderland genoemd, daar op Jan Janssen Mol, die den aanslag op het Kasteel van Tydor gedaan en gewonnen had, Schipper en Kapitein was: als deeze, in Louwmaand, uit Zeeland zouden vaaren, is het schip Gelderland te Rammetiens aan grond geraakt en lek geworden, des men het goed moest losfen en een ander schip toerusten: ondertuschen is het schip Gouda voortgevaaren, en, omtrend de helft van Sprokkelmaand; van de kusten van Engeland gescheiden, en eenigen tyd daar na is Kapitein Mol met een ander schip Gelderland gevolgd.

Engeland
zend drie
scheepen
naar Oost-
Indiën.

In Engeland zyn ook weder drie scheepen naar Oost-Indiën toegerusd en uitgevaaren, van waar twee

twee der zelve laatst t' huis gekomen waren, namelijk de Draak, Kapitaïn Meeſter Iling, de Hector, nu herbouwd en langer gemaakt, Kapitaïn Meeſter Haec-kens, en eene Pienas, onder Kapitaïn Middelton; deeze, met omtrend driehonderd koppen bemand, zyn, den 24^{ſten} van Grasmaand, uit Plenmouth in Engeland afgevaaren, en ſcheenen van hunne Meeſters gelasd te zyn, langs de kusten van Moſambique, naar Cambaye en Calicut te vaaren, die te verzoeken, en eindlyk naar Bantam te vaaren.

In 't einde des Jaars 1606 was in Engeland t' huis gekomen de Ridder Sir Eduart Micchelborne, die in 19 Maanden eene Oost-Indiſche reis gedaan had, met den Kapitaïn en vermaarden Pilot Johan Davis, en het ſchip den Tyger, en het jagt, des Tygers Jong genoemd: zy zeilden uit Engeland den 9^{den} van Wintermaand, des Jaars 1604, en waren, in Oogſtmaand daar aan volgende, omtrend Sumatra, daar zy een ſchip van Peggone, van Bantam komende, ontmoetten; dat hy liet voorby vaaren, niet weetende, dat het ryk was, welk ſchip hun kennis gaf van een ander ſchip Gozeratte, dat zy, den 12^{den} van Herſtmaand, naamen, neemende daar uit weinig goud en zilver, ruuwe en gewerkte zyden, ſpeceryen en andere koopmanſchappen, lieten het vaaren en voeren naar Bantam, daar zy hun ongeluk, dat zy het ſchip van Peggone niet genoomen hadden, verhaalden, dat de Nederlandſche Kooplieden zeer verdroot, om dat de goederen, aan de beſte en voornaamſte Kooplieden, met welke zy handelden, toekwamen, die aan zommige dreigden, als hy te Bantam kwam, zouden zy hem in den grond ſchieten: Micchelborne daar komende, en deeze dreiging door de Engeliſche verſtaande, ontbood den Nederlandſchen Generaal op de ree; de te komen, in ſpyt van hen; en zo zy, in de rui-me Zee dorſten komen, wilde hy tot den laaſten Man met hen vegten; dog de Nederlanders, wyzen zynde, moeiden hem niet; des hy, om het Land

Micchelborne en Davis, Engeliſche, doen, in 19 Maanden, eene Oost-Indiſche reis.

1607. te vereeren, en 'er zyne Engelsche te meer aanzien te maaken, alle zyn Geschut rondom afschoot, en vertrok na 2. of 3. Daagen, hebbende volkoomen met de Engelsche daar gehandeld, en nam den streek naar Potolemone, meenende daar scheepen, die van China kwamen, te ontmoeten: hy ontmoette drie scheepen, gaande van Goa naar Bantam, uit welke hy niets nam, dan twee Pielooten, om hem naar Potolemone te brengen: zy ontmoetten nog andere scheepen, uit welke zy wat rys naamen, en gaven 'er eenige andere waaren voor. Zy ontmoetten, in Wintermaand, nog een schip van Japan, vaarende naar Malacca, in 't welke zy eerst niet vonden dan rys, storax en benjumin; dog hy deed vyfentwintig Chineezen, als Geizelaars voor het Volk, dat hy aan boord van het Chineesche schip zond, in zyn schip komen en wilde die onwapend hebben; maar de Kapitein Davis zeide, daar was geen nood, en dat was daar geen gebruik, zynde slegt Volk, maar hy sloot ze in de kajuit: hy zond zyn Volk met den boot aan het Japansche schip, die daar uit naamen wat hun goed dacht: dog de Engelsche nog eens aan boord willende komen, wilden zy dat niet toelaten, die toen met geweld op hen indrongen; des de Chineezen de meeste, die overgekomen waren, dood sloegen: die in Micchelpornes schip waren ziende, dat hun Volk tegen de Engelsche streed, naamen en kweiften den beroemden Johan Davis, die by hen was, doodlyk; dog uit hunne handen gesprongen zynde, gaf hy, voor zynen dood, nog den alarm in 't schip: des het Schip Volk, op hen invallende, en niet by hen kunnende komen, om dat zy zig met bedden en kisten gebolwerkt hadden, met grof Geschut de kajuit aan stukken schooten en alle vermoordden. Van daar vaarende, naamen zy, den 12^{den} van Louwmaand, des Jaars 1606, meer Chineesche scheepen; het beste, dat zy hadden, als ruuwe en andere zyden, daar uit neemende; zy hadden wel tien vaaren
kooper

De ver-
maarde
Piloot,
Johan Da-
vis, door
de Chi-
neezen
vermoord

kooper geld van dat Land in, maar zy naamen dat niet, op hoop van nog ryker ſcheepen te ontmoeten, en, naar hun zeggen, lieten zy hun wel dubbel de waarde voor het geene zy naamen. Den 2^{den} van Sprockelmaand ontmoetten hen vyf Hollandſche ſcheepen, onder den Generaal Warwyk, naar Holland vaarende, die Micchelborne te gaſt noodde, en raadde zyn voorneemen te ſtaaken, en met hem naar huis te vaaren, om dat zyne Engelsche Kooplieden te Bantam in groot gevaar waren, dat zig de Koning van Java alle Uuren tegen hen ſtellen zou, om dat die, door de Chineefſche ſcheepen te neemen, zynen tol verlooren had; maar Micchelborne antwoordde, hy wilde niet wederkeeren, voor dat hy beter geluk had gevonden, des zy dus ſcheidde: dog merkende, dat zyne Engelsche Kooplieden te Bantam, om zyn doen, in gevaar mogten raaken, en dat hy maar twee ankers en kaabels meer had, keerde hy naar huis, had, den 6^{den} van Grasmaand, de Kaap de Goede Hoop in 't gezigt, kwam, den 17^{den}, te St. Helena, en, den 27^{ſten} van Hooimaand, in Milforts Haaven in Engeland, zynde 19 Maanden uit geweest. Dit is de korte inhoud van het geene 'er zyn Volk van ſchryfd: hy is reedlyk ryk t' huis gekomen, dog werd door de Engelsche beſchuldigd in Oost-Indiën eenen kwaaden naam over hen en alle het Volk van Europa gebragt te hebben, hier door vreezende in gevaar te komen; maar men zegd, dat hy borg geſteld heeft van tegen de Engelsche wetten niet misdaan te hebben, hebbende niemand beſchaadigd, dan ongelooovige Heidenen, die met de Kroon van Engeland in geen verbond waren, meenende zig te behelpen met de oude wetten, eertyds tegen de Saraçeenen gebruikt.

In dit Jaar werden twee Maatſchappyyen in Engeland opgeregt, om nieuwe Landen te gaan bezeilen en bewoonen, meest op het aanzetten van Richard Haccluyt, die alle de verre reizen der Engelſchen nauwkeurig beſchreeven heeft, en den Heere

Twee Maatſchappyyen in Engeland opgeregt, om Virginia in A. merika te gaan bewoonen.

1607. Johan Popham, Opper-Regter en Raads-Heer van Engeland. Zy verwekten daar toe meer andere, en hadden 'er brieven van den Koning toe verkreegen, gedagteekend den 10^{den} van Grasmaand, des Jaars 1606. De eerste werd genoemd de Maatschappy van Thomas Gates, George Sommers, Ridder, Richart Haccluyt, Schryver, en Eduard Mary Wingfield; mer andere Kooplieden van Londen: de tweede werd genoemd van Thomas Hammond, Rauuloigh Gilbert, Willem Packer, George Popham, en andere van de Steden Bristol, Excester en Plenmouth. Zy hadden volle magt en verlos van den Koning, om te Virginiën in Amerika te gaan woonen of Engelsche volk-plantingen te maaken, zynde dat eerst door de Engelsche ondekt en gerekend hun toe te behooren, als van niemant anders uit Europa nog bezeeten: dit Land strekt op den zeekant tusschen de 34 graaden ten noorden de breette van den nagtseeveningslyn, 45 graaden van dezelve breette, in 't vaste Land tusschen de 34 en 45 graaden, en in de Eilanden daar omtrend, binnen 100 mylen geleege. Deeze twee Maatschappyen wilden zig verdeelen; de eerste zou zig neder slaan op eenige bekwaame plaatzen langs die kusten, tusschen de 34 en 41, en de tweede tusschen de 38 en 45 graaden van de voorsz. breette der nagtseeveningslyn.

De Koning van Engeland dit voorneemen zeer pryzende, als kunnende, door den tyd, zeer strekken tot eer van God, uitbreiding van den Christlyken Godsdienst, en planting van kennis en burgerlyke beschaafdheid in de wilde ongeloofige Menschen, heeft, op hun begeeren, door brieven hun alle vryheid verleend, als, dat de eerste Maatschappy zal mogen beginnen zig neder te slaan tusschen de 34 en 41 graaden, en bezitten alle het land, de boschen, haavens, rivieren, vischeryen, meinen, enz. van waar zy eerst zullen neder slaan tot 50 mylen langs de kusten naar het westen en zuid-westen,

zo als de kusten liggen, met alle de Eilanden daar 1607.
 regen over, geleegep binnen 100 mylen; dus ook
 50 mylen ten oosten en noord-oosten, en verder
 tot 100 Engelsche mylen landwaards in, en zullen
 daar mogen blyven woonen, timmeren, bouwen,
 en Sterkten maaken tot hunne bescherming, naar
 den wil en schikking des Raads van die Volk-plan-
 ting, zonder welkes uitdruklyke bewilliging nie-
 mand zig daar omtrend zal mogen neder slaan: des-
 gelyks aan de tweede Maatschappy zig, naar hun
 goedvinden, te planten tuschen de 38 en 45 graa-
 den langs dezelve kusten naar het westen, zuid-
 westen, of zuiden, zo als de kusten liggen, met alle de
 Eilanden, binnen 100 mylen geleege, en verder
 van hunne plaats 50 mylen langs de kusten, naar
 het oosten, noord-oosten, of noorden, zo als de
 kusten liggen, en dus verder 100 mylen rondom
 hen landwaards in, enz. alles op die voorwaarde,
 dat die zig het laatste zal planten en neder slaan, op
 geene 100 Engelsche mylen na by de eerste volk-
 planting iet zal mogen doen.

Deeze Volk-Planters zullen elk eenen Raad van Schikkin-
 dertien Mannen onder hen verkiezen, en voeren gen der
 's Konings zeegel met zyn waapen en beeltenis, Engelsche
 met onderscheid tuschen hen beide: deeze dertien Volk-
 Mannen zullen de volkooime regeering hebben, plantin-
 volgens de schikkingen, wetten en last, die de Ko- gen in A-
 ning onder zyne hand en groot zeegel geven zal: merika.
 ook zou in Engeland een andere Raad van dertien
 Mannen blyven, genoemd, des Konings van Groot
 Brittagne's Raad van Virginiën, enz. Zy zullen
 van alle de goud- en zilver-meinen den Koning een
 vyfde, en van de andere berg-stoffen een vyftiende
 deel geven; zy mogen geld munten, om onder hen
 gang te hebben, van wat metaalen zy willen; ver-
 der mogen zy hun Volk, met alle hunne goederen
 en waaren, vry van alles voor 7 Jaaren, uit Enge-
 land voeren, met verbod, dat er niemand het zel-
 ve zal mogen doen, dan die van hunne Maatschap-

1607. py zyn, op verbeurte van schip en goed; ook mogt niemand daar planten, dan met verlof der voorn; volk-plantingen, die magt hebben alle de zulke met geweld te wederstaan; en zo eenige van 's Konings Onderdanen daar wilden handelen, zullen zy dat mogen toelaten, hun twee en een half, dog vreemde vyf ten honderd, tot tol afneemende, welk geld de Maatschappy 21 Jaaren zou genieten, daar na zouden het 's Konings tolln zyn; de Kinderen, die daar geboren werden, zullen altyd vrye Engelsche zyn; scherp werd hun verboden eenige Vrienden ter Zee te beschaadigen, die aanzeggende het zelve streng te straffen,

De Engel-
sche, on-
der E-
duard Ma-
ry Wink-
field, nee-
men het
bezit van
een stuk
Land in
Amerika,
omtrent
Virgi-
niën.

Volgens deeze vergunning zyn 'er eerst eenige schepen uitgezonden, om bekwaame plaatsen te verspieden, van welke een, in den laaften Winter, door de Spanjaarden genoomen en het Volk kwalyk gehandeld werd; en in dit Voorjaar is Kapitaïn Nieupoort derwaards gezonden met omtrent honderd vyftig Mannen, voor de eerste Maatschappy, de Zuidsche genoemd; over dit Volk had Eduard Mary Winkfield het beleid, om daar alles te bereiden, tot dat 'er, in de volgende reis, geheele Huisgezinnen, met Vrouwen en Kinderen, zouden gebragt werden; deeze zyn daar wel aangekomen, en hebben hun Volk aan Land gezet by eene grote schoone rivier, dog de plaats is nog niet benoemd; zy verjoegen weinige Indiaanen, worpen eene drie-kante Sterkte op, en bezaaiden een deel bunderen Land met mays, daar zy lang op leeven kunnen, de rivier ook zeer vischryk zynde: zy vonden daar veel wyngaard, zo dik als een Man om zyn middel, hoog op boomen geklommen, en op de bergen veel berg-kristal, en bragten eenige berg-stoffen mede; maar daar is nog niets goed in gevonden: een scheepje, met honderd of meer Mannen daar latende, is Kapitaïn Nieupoort met zyn schip wedergekomen, omtrent 5 Weeken op weg geweest zynde, en heeft zyn schip gelaaden met

klap-

klaphout en andere dingen, die zy dagten, dat hier 1607
raar waren, om alles te onderzoeken.

In Zomermaand is de Heer Sire Johan Popham, Opper-Regter van Engeland en Raads-Heer, een kloek en verstandig Man, van groot aanzien, voornaame Vorderaar van deeze volk-planting, in Engeland gestorven, en werd zeer beklagd.

In Engeland werd in dit Jaar voorgenoomen eene verdere ontdekking van eenigen doortogt over het Noorden naar China te doen, denkende, dat men voorby den Noord-Pool en langs Groenland kon komen, daar dit de Pieloor Willem Barentzen en Jakob van Heemskerk tot op 80 graaden en 11 minuten ontdekt hadden: dit werd in Engeland getragt door zeekeren Meester Penkeval en andere, die, in Bloeiimaand van dit Jaar, eene Vlie-boot, met Meester Thomas Hurfon, uitzonden, om, zo het mooglyk was, tot 85 graaden te beproeven, en dan te zoeken ergens neder te vaaren, daar van tegen den Winter bescheid te wagten was.

Alzo de vaard en koophandel op Oost-Indiën in de vereenigde Landen goede neering bragt, hebben eenige bedagt, dat zy zulks op de West-Indiën ook moesten te weeg brengen, door eene wel ge regelde Maatschappy op te regten; onder andere heeft zeekere Willem Usfelix, Koopman van Antwerpen, die eenige Jaaren in Spanje en de Eilanden alom verkeerd had en wel onderregt was van den handel en de gelegenheid der West-Indien, de best hier toe dienende middelen alom opgegeven en voorgeslaagen, meenigmalen daar over spreekende met den geleerden Meester Pieter Plancius te Amsterdam, die dat ook zeer voortdreef, met nog andere byzondere Persoonen te Amsterdam en Middelburg, als eene zaak, daar aan de Nederlanden veel gelegen lag, en dat den langduurigen Nederlandischen Oorlog wel zou kunnen afrekken, het welke door der Kooplieden geld zou kunnen werden te weeg gebragt, zonder daar door den Staat der.

Voorneemen inde vereenigde Landen, om eene West-Indische Maatschappy op te regten.

1607.

Landen te bewaaren: want het was blykbaar, dat Spanje in de West-Indiën veele sterke Vyanden had, die niet ligt te overwinnen waren, en hen, met weinig bystand, zouden kunnen wederstaan, vooral, zo men wapenen toevoerde en hen oeffende in 't gebruik der Paerden en de behendigheden des Oorlogs, om den Spanjaard zyné schatten te doen verteeren: want het was kenlyk, dat de Spanjaarden van het Eiland Trinidad tot aan de nagteeveningslyn geene plaatzen nog sterkten hadden. Deeze Usfelinx wist deeze en dergelyke reedenen, met andere zaaken, die hy wist, maar nog niet dienstig waren te verbreiden, voort te brengen; waar op hem, in 't Jaar 1604, gelasd werd eenen brief van belofte te ontwerpen, om te zien, of men wel behoorlyke vrywillige onderrekening van Kooplieden zou vinden, om die Maatschappij te beginnen en goede hoofd-zommen te maaken.

Inhoud
van den
brief der
belofte,
die elk
Koopman
zou teeken
nen,
met de
zom, die
hy inleg
gen wil
de.

De inhoud van dien brief was eerst een beklag over den Spanjaard, die de Nederlanders uit alle scheepvaart, koophandel en neering zocht te sluiten, gelyk bleek uit den nieuwen tol van dertig ten honderd, dien hy, boven den ouden, in Spanje opgeregt had; verder, dat onlangs ontdekt waren verscheide vrugtbaare Landen en Eilanden van goede en gezonde lugt, bewoond door goed en vriendlyk Volk, die kennis en vriendschap begeerden met het Nederlandsch Volk, die zy wisten Vyanden der Spanjaarden te zyn, om van hen geholpen te werden tegen het Spaansche geweld, enz. vooral het Volk binnen 's Lands, dat niet woest, maar reedlyk beschaafd was, gaande gekleed en wel ter hand zynde, werwaards men eenig Volk zou mogen voeren, om hen beeter het Land te leeren bouwen en gebruiken, dat bekwaam bevonden was, om zuiker, gember, oly, wyn, indigo, kattoen, hop, en andere vrugten te planten, brengende het Land veelerhande goede gewassen voort, die tot keurlyke verwen dienen, behalven de goud- en zil-

ver.

ver-meinen, en andere berg-stoffen, die de zenuwen van den Oorlog zyn, welke Landen door den tyd goeden afstek in de waaren en handwerken der Nederlanders zouden maaken: boven dien, dat op derzelver Zee-kusten grote overvloed van zout werd gevonden, daar mede men altyd, by gebrek aan beeter, de scheepen kon ballasten. Behalven den waereldschen zeegen was, door het aanhouden van zulk eenen handel, te hoopen, dat het tot Gods eer zou strekken, vermits 'er, door den tyd, het zaligmaakende Geloof en Euangelium des Heeren Jesus Christus mogt voortgeplant werden, daarmede tot heden in de Heidensche afgodery geleefd had, of de Paapsche dwaalingen, door dryving van het Spaansche geweld, aangenoomen had, enz.

Verder werd in deezen brief elk, die van de Maatschappy wilde zyn, genoodigd te onderteekenen, wat hy wilde waagen, om zo veele scheepen, als men raadzaam vond, derwaards te zenden, en dan onder hen Bewindhebbers te verkiezen, daar in niemand stem zou hebben, dan die tweehonderd ponden Vlaamsch inlag, en dat dan in 't byzonder by de Ed: Mog: Heeren Staten Generaal zou vergunning verzocht werden, indien het raadzaam was.

Deeze brief werd alom by de Kooplieden gevonden; dog also Paulus van Caerden met eenige Oorlogs-scheepen op de kusten van West-Indiën uit was, vonden de Burgermeesters van Amsterdam en andere goed het stuk wat op te schorten en zyne t' huiskomst te wagten; maar niet tegenstaande deeze van Caerden met weinig voordeel t' huis kwam, begon nogtans Uffelinx weder zyn best te doen by de Burgermeesters van Amsterdam, Mr. Pieter Plancius, en voornaamlyk, den geleerden Heer, Mr. François Francken, Raads-Heer in den Hoogen Raad van Holland, een voortreflyk Man, die, door zonderlingen lust, arbeid en vlyt, eenē zeer bondige kennis van alle de zaaken, kusten, landen, vaarden en sterkte der West-Indische

607. sche Ellanden had gekreegen; boven dien heeft Usfelinx zig ook beraaden met zommige in Zeeland: daar op wegens de Staten van Zeeland, in Wynmaand jongsteleden, eenige naar Holland zyn gezonden, om de vergunning te helpen beraamen, namelyk, de Heeren Cornelis Menninx, Salomon Janssen en voorn: Usfelinx, met van Amsterdam agt, en van Dordregt, Delft en Rotterdam elk drie, van Haarlem en Leyden elk twee, en verder van Gouda, Schiedam, Hoorn, Enkhuyzen, Alkmaar, Edam en Munnikendam: deeze hebben eene vergunning beraamd, en daar van aan de Ed: Mog: Heeren Staten Generaal verslag gedaan, dat genoegzaam toegestaan en aangenoomen werd, hoewel die van Hoorn en Enkhuyzen, met eenige andere, swaargheid maakten op het zout, dat zy uit West-Indiën haalen, en dergelyke; maar indien zy elkan-deren daar op konden verstaan, waren zy de zaak zo zeer toegedaan en gunstig als andere.

Inhoud
van het
ontwerp
der ver-
gunning
aan de
West
Indische
Maat-
schappy,
door de
Staten
Generaal
toe te
staan.

De vergunning, aan de Heeren Staten Generaal voorgeslaagen, behelsde, dat, also van ouds de Nederlanden meest bestonden uit scheepvaard en koophandel, en de gemeene regten van alle Volken den onderlingen koophandel altyd hebben toegelaten, had de Koning van Spanje, met geweld weinig uitregtende, altyd zeer gearbeid, om hunne vaard en handel te krenken en beletten, tragtende niet alleen de Nederlanders, maar ook zyne Vrienden, alle vaard en handel op de Indiën, Brasil, en Afrika te beletten, en zulks door ongehoorde wreedheden, zelfs omtrend de geene, die maar zout in Indiën haalen van plaatzen, daar God en de natuur het geven, en niemand verhinderd, enz. des zy, gemerkt het voorneemen der Spanjaarden was 'er niemand in 't byzonder te willen laten handelen, beslooten hadden daar in dus te voorzien, dat de Ingezeete voorzigtig handel zouden dryven op West-Indiën, Brasil en Afrika; dog niet, dan met de gemeene vereenigde magt der Kooplieden en Ingezee-

te der Landen, regtende ten dien einde op eene gemeene Maatschappy, en dat zy die zouden handhaaven en met hunne hulp sterken, naar den staat van hunne Landen, die behoorlyk voorziende en bezorgende met de volgende vergunning, bevooringting en vryheden;

Dat niemand, Ingeboore of Inwooner, voortaan zou mogen vaaren of handelen op de kusten en landen van Afrika, van den zonkeerkring der Kreeft tot Kaap de Goede Hoop, nog ook op de landen van Amerika, van de Straat Magellana tot Terra Nova, met de tusschen beide liggende Eilanden, op verbeurte, dat schip en goederen daadlyk, wegens de voorn: Maatschappy, aangetast, genoomen en verbeurd zullen werden, enz.

Verbod, dat niemand, dan deze Maatschappy, in Afrika en Amerika mogt handelen.

Dat deeze Maatschappy op haaren naam verbindeissen mogt maaken met Prinzen en Landen, in die vergunning begreepen, en daar Sterkten bouwen, Gouverneurs, Regters en Krygs-Volk stellen, tot noodigen dienst en behoud van goede orde en burgerlykheid, om neering te vorderen, Volk te vermeerderen, en vrugtbaarheid in onbewoonde Landen te benaerftigen, enz. behoudens, dat die Gouverneurs, Regters en Krygs-Volk eed van getrouwheid aan de Staten en de Maatschappy zullen doen, enz.

Gezag der Maatschappy.

Dat zy, op eenige Plaatzen, onder schyn van vriendschap, bedroogen of kwalyk gehandeld wendende, of dat hun eenige penningen of koopmanschappen, in vertrouwen gegeven, onthouden werden weder te geven, door alle voegzaame middelen, naar hun goeddunken, zig die schaaden zullen doen herstellen.

Zy mogen hunne vyanden met wapenen dwingen.

Nadien de Spanjaarden, Portugeezen en andere daar allen handel zullen willen beletten, werd hun door deezen gelasd die met wapenen te mogen dwingen, en allen mooglyken afbreuk te waten en te land te doen, inzonderheid om hun, door alle middelen, te verhinderen in de vaard op Spanje, Por-

1607. Portugal en andere Landen, den Spanjaard toegedaan, op dat zy daar door genoodzaakt werden den handel der Maatschappy toe te staan, zo nograns, dat zy niemand, die met hen in vriendschap wilde handelen, en hunnen koophandel toelaten, zouden mogen beschandigen, maar die in vriendschap zoeken te beschermen en voor te staan.

Zymogen
Krygs-
Volk Hg-
ten, die
hun moe-
ten swee-
ren,

Alzo ook, tot planting, verzeekering en bescherming van deezen handel, noodig zal zyn Krygs-Volk mede te neemen, zullen zy zig daar van mogen voorzien, ook van Bevelhebbers en Vestingbouwers, zo als de Bewindhebbers noodig zullen agten, mits dat de Maatschappy ben onderhoude en betaale uit de veroveringen, welk Volk, behalven den eed, dien zy aan de Staten en Prince Maurits, als Gouverneur, gedaan hadden, ook sweeren zouden den last der Maatschappy te volgen, enz.

Dat de Geweldige der Maatschappy het Scheeps- en Krygs-Volk aan land zou mogen ligten, en die t' scheep brengen in wat Steden, Plaazen of Regtsgebied van deezen Lande het zy, mits de Schouten en Stads Overheden altoorens daar over spreekende,

Zy heb-
ben vry-
heid van
tollen,

Zy zouden deeze Maatschappy met alle hunne schepen en goederen vry laten vaaren voorby alle tollē der Landen, ook die de Heeren van Wasfen in Holland toekomen, enz. en zouden ook, in de eerstkomende 20 Jaaren, alle goederen, welke deeze Maatschappy uit deeze Landen naar de West-Indiën en Afrika, binnen de voorsz. paalen begreepen, en ook die zy van daar herwaards zouden voeren, vry zyn van uitgaande en inkomende regten, en dat de waaren, uit die Landen gekomen, en weder uit de Nederlanden-gaande, in de uitgaande regten en vry-gelden niet hooger beswaard zouden werden.

Schikkin-
gen op
hunne
pryzen en
buiten.

Nadien het op Godlyke en Menschlyke regten en de reeden steund, dat de goede, ten koste der kwaade, beschermd werden, vonden zy bilyk die Maat-

Maatschappy te beschermen ten koste der Vyanden van den gemeenen welvaard en koophandel; des zou gelasd werden, dat zy van alle pryzen, die zy maakten op de geene, die hunnen handel wederstonden, gehouden zouden zyn afzonderlyk van den koophandel reekening te houden, en het geene daar van kwam zou strekken tot uitrusting van scheepen en betaaling van het Krygs-Volk ter bescherming te water en te land: tot welken einde het zelve, in de 6 eerstkomende Jaaren, in de beurs der Maatschappy zou blyven, zonder eenige uitdeeling te doen, ten ware het zelve, door groten zeegen, eer kon geschieden; ten einde van die 6 Jaaren; zou het overschot van die pryzen, boven de onkosten gewonnen, afzonderlyk verdeeld werden, een tiende deel voor de gemeene zaak der vereenigde Landen, een dertigste deel voor Prince Maurits, als Admiraal ter Zee, en het overige voor die belang hebben in deeze Maatschappy, elk pond ponds gelyk, naar de grootte van de zom; behoudens, dat de Maatschappy alle ingebragte pryzen zou moeten stellen ter regts-oeffening der Zee-Raden van dat deel, daar zy ingebragt werden, enz.

De Staten Generaal zouden verder belooven, ter verweering der Maatschappy, die by te staan met eene millioen guldens, in 5 Jaaren te betaalen, elk Jaar tweemaal honderdduizend guldens, de eerste zo dra de Maatschappy geslooten zal zyn, of eer, en de overige op elk Jaar zo veel.

De Staten Generaal ondersteunen de Maatschappy met eene millioen guldens.

Zy zouden ook, na het sluiten der Maatschappy, tot haare hulp geven zestien goede Oorlogs-scheepen, het minste groot driehonderd vaaten, en vier grote bezeilde jagten, het minste groot tagtig vaaten, behoorlyk toegerust en van alles voorzien, ook van metaale en ander Geschut, eene goede meenigte Krygs-tuig, dubbel loopende en staande wand, zeilen, touwen, ankers, en verder toebehooren, zo als zy op zulk eene reis noodig hadden, behoudens, dat de Maatschappy de Manschappen, den leeftogt

Nog helpen zy die met twintig Oorlogs-scheepen, boven de twintig scheepen der Maatschappy.

¶ 607. leeftogt en het onderhoud bekostigden, zynde die ook gehouden zestien Oorlogs-scheepen en vier jagten, gelyk de andere toegerusd, 'er by te voegen, om te zamen ter bescherming van den handel, en alle Oorlogs onderneemingen, gebruikt te werden; dat ook alle Oorlogs- en koopvaardy-scheepen, welke mede naar behooren toegerusd zullen zyn, zouden staan onder eenen Zee-Raad en het bevel der Maatschappy, om, in nood, den Vyand te wederstaan, zo nogtans, dat de Koopvaarders, buiten nood, hunne laading niet zullen waagen.

Alzo waarschynlyk de Spanjaard zyne magt tegen deeze Maatschappy dus zou moeten wenden, dat de Landen daar door merklyk verligt zouden werden, zouden de Staten belooven de voorn: hulp van tweehonderdduizend guldens 's Jaars te vermeerderen, zo het de staat der Landen toeliet, en de nood der Maatschappy vereischte.

De Regeering zou bestaan in vier Kaamers.

Op dat deeze Maatschappy by eenē goede Regeering, tot het meeste genoegen en voordeel der Deelgenooten, mogt bestaan, was voorgeslaagen, dat de Regeering zou bestaan uit vier Kaamers van Bewindhebbers, als eene te Amsterdam; die over de helf, eene in Zeeland, die over een vierde, eene op de Maas, en eene in Noord-Holland, die elk over een agtste van het geld het bewind zullen hebben. De Kaamer van Amsterdam zou bestaan uit dertig, die van Zeeland uit agttien, die van de Maas en Noord-Holland elk uit vyftien Bewindhebbers, ten ware meer noodig bevonden werden: deeze zouden 6 Jaaren dienen, en dan jaarlyksch een derde deel veranderd werden, enz.

Het op-
perste be-
wind zou
bestaan in
zeventien
Mannen
van deeze
Maat-
schappy.

Uit deeze Kaamers zouden zeventien Persoonen werden gekoozen, als agt uit de Kaamer van Amsterdam, en uit de andere naar eenenreedigheid, welke, in de eerste 6 Jaaren, zouden vergaaderen te Amsterdam, en daar na 2 Jaaren in Zeeland, en dus vervolgens, en besluiten, wanneer, en hoe veele scheepen, men uitreeden zou, en verder op alle

alle voorvallende zaken, dat de andere Bewindhebbers in 't werk zouden-moeten stellen en zy zouden behoorlyke teerkost hebben: en wanneer gewigtige zaken voorvielen, en zy zig, by de overstemming, beswaard vonden, zou zulks aan de Heeren Staten Generaal overgebragt werden. 1607.

Elk zou 5. Maanden tyd hebben, om zig te bedenken, wat zom hy wilde inleggen, en dat geld opbrengen in vier paajen, namelyk, een derde gereed ten einde der voorz. 5. Maanden, en het overige in 3 agter elkanderen volgende Jaaren, ten ware de zeventien Mannen de paajen verlengden.

Men zou alle 6 Jaaren, zo na mooglyk is, doen reekening van alle uitreedingen en inkomsten, mitsgaders van winst en verlies der Maatschappy, namelyk, eene van den koophandel en eene van den Oorlog, elk afzonderlyk, en intusschen zal men van de winst in den koophandel uitdeeling doen, zo dikwils men bevond tien ten honderd gewonnen te zyn: dog niemand zou 'er zyn geld uittrekken, nog men zou geene nieuwe Deelgenooten inneemen, dan ten einde van 36 Jaaren, wanneer volkoomme reekening zou werden gedaan, enz. Ook zouden de scheepen, van de reis wederkomende, aankomen daar zy afgezeild zyn, op dat elke Kaamer het bewind van de zyne zou hebben, enz.

De Maatschappy zou 36 Jaaren duren.

De reekening van het uitrusten der scheepen zou ten langsten 3 Maanden na hun vertrek geschieden voor de Gemagtigden van elke Kaamer, met meer schikkingen tot dit einde.

De Bewindhebbers zouden sweeren alles trouw te behandelen, en een ten honderd van het uitreeden en wederkomen, voor hunne moeite, genieten, en de Boekhouders, Kasfiers en Kaamer-Boodens zouden loon trekken, en elke Kaamer voor haare Kasfiers moeten verantwoorden.

Eenige scheepen van de reis wedergekeerd zynde, zouden de Generaals schriftlyk verslag moeten doen aan de Heeren Staten Generaal, met meer

1607. dergelyke zaken kortheids halve hier voorby gegaan.

De vergunning
beloofd in
Vredes-
verbonden
en onder-
handelinge
met
Princen
te hand-
haaven.

Alle welke voorregten, vryheden en bystand, de Staten Generaal, in allen deele, behoorlyk aan deeze Maatschappy gunnen, geven en belooven zouden gerust en vreedzaam te zullen genieten, niet last, dat in de vereenigde Landen alle Overheden, Amptenaaren en Onderdanen die zullen onderhouden en agtervolgen, op straf van lyf en goed, als Verstoorders van de gemeene welvaard; belooven de verder den inhoud van deeze vergunning in alle Vredes-verbonden en onderhandelingen met nabuurige Princen, Ryken en Landen te handhaaven en staande te houden, zonder het zelve eenigzins te benadeelen, met uitdruklyken last aan alle Amptenaaren dit naar gewoonte te verkondigen en uit te voeren, als bevonden zynde tot dienst der Landen te strekken.

Dit is de zaaklyke inhoud van het opstel der vergunning, by de Maatschappy ontworpen, en genoegzaam toegestemd, en stond eindlyk volkoomen in 't werk gesteld te werden, ter zelve tyd, toen wegens den Aards Hertog, zeer ernstige middelen van Vrede of bestand, in alle de Nederlanden te maaken, voorgeslaagen werden.

Wy hebben verhaald van den twist in Italiën, in 't voorige Jaar begonnen, tussehen den Paus en de Venetianen, om dat deeze de Jesuïeten en andere nieuwe Geestlyke in hun gebied niet verder, tot vermindering der oude Ordens, wilden laten inkruipen, om erf-gronden te bezitten, met grote vryheden en voorregten, onder voorgeven van Geestlyk regts-gebied en nieuwe heiligheid, daar over zy, door Paus Paulus den Vden, in den ban gedaan waren: de Koning van Spanje, genoegzaam onbedagt, terstond, door zynen Gezant, den Paus alle hulp beloovende, is daar door geheel Italiën in soer en wapenen gekomen, de Paus zig wapenende, om de Venetianen te dwingen, dewyl zyn blixemende ban niet help: de Venetianen bragten, om

om hunne Landen te beschermen, veele Galleyen en Gallioenen in Zee, en verkoozen, in Louwmaand, den doorlugtigen Heere Johan Bembo tot Oversten ter Zee, en den Heere Nikolaas Syon over de Gallioenen, en deden, uit trotschheid, om hunne middelen te toonen, eenen gouden ketting, aan welken tweeënveertig Mannen genoeg hadden, om op hunne schouders te draagen, en die lang genoeg was, om hunnen voornaamsten waterloop te sluiten, uit hunne schat-kaamer brengen en oopentlyk op de plaats van St. Marco toonen; deeze werd wel veertienhonderdduizend Dukaten waerdig geschat; zy toonden, met grote plegtigheid, nog meer schatten van geld, om hunne Onderdanen en Krygs-Volk moed te geven.

De Venetianen wapenen zig tegen den Paus, en toonen hunne schatten.

De Graaf van Fuentes, Gouverneur van Milaan, nam alom, wegens den Koning van Spanje, veel Volk aan, tot hulp van den Paus; desgelyk de Onder-Koningen van Napels en Ciciliën, dat de andere Mogenheden van Italiën reeden van nadenken gaf, om zig ook te sterken.

Fuentes neemt veel Volk aan.

De Koning van Vrankryk, dit ziende, deed ook Switschers en Fransch Krygs-Volk aanneemen, door zynen Gezant den Paus aanzeggende, dat hy, ziende, hoe men alom in Italiën de wapenen aannam, ook een leger had doen gereed maaken onder den Hertog van Guise, de Heeren van Desdiguieres en andere, tot dienst van zyne Heiligheid, tegen de Venetianen, zyne Vyanden, gelyk het den Allerchristlyksten Koning betaamde, onder beding, dat hy geene hulp van den Koning van Spanje of andere Mogenheden zou aanneemen, om het geheele Christenryk niet in Oorlog te brengen; dog zo hy andere, dan zyne hulp, aannam, zou hy beuigen van ongelyk en de Venetianen moeten helpen, om alles in evenwigt te stellen: de Paus en Koning van Spanje hier over bekommerd zynde, wisten niet, wat te denken, doen of laten, want nam hy eenes van deeze beide Koningen hulp aan,

De Koning van Vrankryk wapend zig, dat Vrede veroorzaakt.

Deszelfs reedenen aan den Paus, door zynen Hof Gezant.

1607. gaf hy den anderen agterdenken; nam hy die van
geenen der beide aan, zo vreesde hy, dat hem de
Venetianen ter Zee te sterk mogten vallen: daarom
hem best. dagt der beide Koningen tusschenspraak
te verzoeken, om de svaartigheden zonder wapen-
nen te slisen, gelyk eindlyk, in den Vasten, door
Don Francisco de Castro wegens Spanje, en den
Kardinaal de Joyeuse wegens Vrankryk, naar Ro-
men en Venetiën gezonden, na veele voorstellen
en raadslaagen, geschied is; nogtans wilden de
Venetianen hunne oude nog nieuwe regten, als
gronden van hunnen Staat, geenzins breeken of
verminderen, nog de Geestlyke, onder den naam
van Jesuïeten, Kapucynen en andere nieuwe Or-
dens, meer erf-goederen, tot nadeel van hunnen
Staat, laten toekomen: zy wilden niër wyken, ja zelfs
geenen halven dag de Kerken sluiten; om eene volkoo-
me weder inzeegening aan te neemen, daar door zy
zouden schynen eenige schuld te bekenen: dog ten
laatsten zyn de partyen, door tusschenkomst der voorn:
genoegzaam heimlyk, tot zekere Artykulen van ver-
drag gekomen, die men zeide deeze zes te zyn;

De twist
tusschen
den Paus
en de Ve-
netianen
geslid.

Vredes
Artikul-
len tus-
schen den
Paus en
de Vene-
tianen.

1. Dat zyne Heiligheid, uit eige beweeging, alle
de verbanningen zou weg doen, daar van de Kar-
dinaal de Joyeuse de Venetianen verzeekerde, too-
nende volkooime behoorlyke magt: de ban afgedaan
zynde, zou de Hertog zyne betuiging tegen den
ban met een Plakkaat herroepen.

2. Dat de gevange Klooster-Voogd van Nervesa
en Kanunnik Scipio Saracino, als Misdadigers gevan-
gen, aan den Koning van Vrankryk zouden over-
gegeven werden, om, op zyn bevel, ter regts-
oeffening weggezonden te werden.

3. Dat de Kapucynen en Tolentynen mogten
wederkeeren, als het hun geliefde, maar de Jesuïe-
ten zouden geheel uitgeslooten blyven.

4. Alle Geestlyke, wegens den ban uitgeweeken,
mogten wederkeeren.

5. De wetten en keuren, door den groten Raad
van

van Venetiën gemaakt, zullen in hunne kragt blyven, maar met die maatigheid uitgevoerd werden, als hunne Voorzaten gedaan hebben. 1607

6. Dat alle vryheden en gunsten, door alle voorgaande Pauzen, tot op deezen tyd, aan het Gemeenebest en den Staat van Venetiën vergund, hun nooit afgenoomen zullen mogen werden.

Over dit verdrag heeft de Kardinaal de Joyeuse, door den Paus gezonden, daar eene miskomen doen in de Aards-Vaders Kerk del Castello, en niet in St. Marco, daar door betuigd werd, dat de ban afgedaan was; nogtans was 'er niemand wegens den Hertog of de overste Heeren by; des de Hertog dit volgende Plakkaat aan zynen Aards-Vader, Aards-Bischoppen, Bischoppen, enz. uitgaf, die verkondigende, dat 'er, door Gods genaade, middel gevonden was, daar door zyne Heiligheid, Paus Paulus de Vde, zig heeft kunnen verzeekeren van de opregte zuiverheid van hun gemoed, doen en werken; ook van de geduurige gehoorzaamheid, welke zy den H. Roomschen Stoel toedroegen, dat de oorzaak der tegenwoordige misverstanden wegnam; wy dit altyd gewenscht en voor de eenigheid en goede verstandhouding met dien Stoel gezorgd hebbende, zynde dien altyd zeer geneegen en deszelfs gehoorzaame Kinderen geweest, verheugen ons zeer in deezen onzen regtvaerdigen wensch bekomen te hebben: des wy ulieden hier van kennis wilden geven, met byvoeging, dat wy wederzydsch in dit stuk het geene behoorde volbragt, en de ban weggenoomen zynde, herroepen de tegenbetuiging, om deeze reeden te voeren gedaan: wy willen, dat, wegens deeze en alle onze andere bedryven, meer en meer altyd de deugdzaamheid en Godsdienstigheid van ons Gemeenebest blyke, welke wy zullen houden, gelyk onze Voorzaten. Gegeven in ons 's Hertogs Palleis, den 21sten van Grasmaand, des Jaars 1607; ondertekend Marco Ottobon, Geheim-Schryver.

De Kardinaal de Joyeuse doet mis van weder-inzeening te, Venetiën, den ban afdoende, en de Venetianen herroepen hunne tegenbetuiging.

1607.

Dus is dit berokkend kwaad in Italiën gellisd, zo dat het Krygs-Volk wederzydsch allengs afgedankt werd, en Bembo, Generaal der Venetianen, heeft met zyne Galleijen eene reis gedaan, om de Venetiaansche kusten en paalen te bezien en verzorgen.

De vereenigde Landen zenden anderwerf eene Vloot naar de kusten van Spanje, onder den Admiraal Jakob van Heemskerk.

Schoon in den Winter eene onderhandeling van Vrede of bestand begonnen was, hadden de vereenigde Landen, weinig hoop daar op hebbende, weder beslooten eene Vloot op de kusten van Spanje te zenden, eer 'er nog iet van de te vooren verhaalde West-Indische Maatschappy kon te weeg gebragt werden, bewilligende den vermaarden en ervaren Heere, Jakob van Heemskerk, hier over Admiraal te zyn; zyne voorzigtigheid, ervarenheid en kloekmoedigheid was hun bekend uit zyne wonderlyke reis, welke hy in 't Jaar 1597 gedaan had, om, langs het Noorden, by Nova Zembla, daar nooit Menschen geweest waren, den doortogt naar China te zoeken, daar hy, met Willem Barentsz, tot op 80, en ten laaften tot op 76 graaden voer, daar zy, op het Land een huis bouwende, byna 3 Maanden overwinterden, zonder zon of dag te zien: desgelyks als hy andermaal, in 't Jaar 1604, Oost-Indiën als Admiraal bezogt, en 'er hem, omtrend de Straat Syrcapura, eene geweldige Portugeesche Karacq ontmoette, welke, kostlyk gelaaden, met goed Gescht en agthonderd Mannen voorzien, uit China kwam, die hy, met twee kleine scheepen, op beide omtrend tweehonderd Mannen hebbende, kloek aantastte, en, door zyn voorzigtig beleid en uitneemende kloekmoedigheid, in korten tyd overde, daar van eenen zeer kostlyken schat in Amsterdam brengende: hy nam deezen last nu meer aan, om zyn Vaderland dienst te doen en eer te winnen, dan tot voordeel, geene belooning bedingende, dan dat hy dertien ten honderd, of gelyke vereering, zou hebben van het geene hy meer dan vyfhonderdduizend guldens van den Vyand zou winnen en t' huis brengen.

Bes

Behalven deezen waren 'er nog andere beproefde Mannen als Krygs-Raaden; onder andere was de ervaare Heer Joris van Spilberg van Antwerpen, die veel in de beide Indiën verzocht had, blykende uit de reis, die hy, als Generaal, gedaan heeft, welke gedrukt is, by deeze Vloot als Opperraad, Kommissaris Generaal, en Kapitein over het Zeelandsch Krygs-Volk; Steven Jansz. was Raad en Kapitein over de Soldaten, en Louys Orles, een Engelsch-Man, Kapitein; Daniël Patberg, die 's Waerelds Kloot omzeild had, was Geheim-Schryver, met andere.

Joris van
Spilberg,
Raad,
Kommissaris
en Kapitein.

De Vloot bestond uit zesentwintig Oorlogs- en vier leetogts-scheepen, zynde tien van Amsterdam, namelyk, het Admiraals schip *Æolus*, Kapitein Pieter Willems Verhoef van Amsterdam; de swarte Beer, Kapitein Ariaan Roest; de witte Beer, Kapitein Cornelis Pieterse Madder; de goude Leeuw, Kapitein Pauw; de Griffioen, Kapitein Kleinzorg van ter Gouwe; de goude Star, Kapitein Jakob Jansse van Edam; verder waren op de vier laatste Kapiteins, Hendrik Jansse de Lange, Simon Jansse van Edam, Koppedraaijer, en Heerman, anders de Leyenaar; drie waren van Enkhuyzen, onder de Kapiteins Kwast, Koolman en Hopman; van Hoorn drie, onder de Kapiteins Bras, Gysbert Jansse, en Gerard Everse van Harlingen; op de Vriesche Pienas was Kapitein Antony Wouterse, te zamen zeventien scheepen, met nog vier, om leetogt, Krygs-tuig en Volk te voeren.

Naamen
der Kapiteinen op
de Vloot,
in den Ja-
re 1697.

Zy voeren uit Tassel den 25ten van Lentemaand, en kwamen, den 27ten, by het Eiland Wicht, daar zy vier scheepen uit Zeeland vonden, als, den roden Leeuw, Kapitein Laurens Jakobse Alteras, Vice-Admiraal; de Zeehond, Kapitein Marinus Hellaert van Vlislingen; een onder Kapitein Cornelis Faes en een onder Kapitein Pieter Cales van ter Veere, welk aan grond gezeild en gebleeven, en welkes gereedschap en Krygs-tuig op de andere

1607. scheepen verdeeld is, ook het Volk, behalven elf Boots-Gezellen en vyf Soldaten, die zig in 't eerst in de boot begaven en verdronken: daar waren ook van Rotterdam gekomen de Tyger, Kapitein Lambert Hendrikse, Schout by Nagt; de Luipaard, Kapitein Pieter Klaasz. Rokusse; de Bare, Kapitein Harbart Martsen, met nog twee, daar op Kapiteins waren Schrevel en Sieuwert; by deeze kwam nog een jagt van Amsterdam, onder Kapitein Kieuter, te zamen zesentwintig Oorlogsscheepen, behalven het gebleeve schip en vier leef- togt-scheepen.

Heems-
kerk
komt by
de Rivier
van Lisfa-
bon

Met deeze Vloot is de Admiraal Heemskerk, den 10^{den} van Grasmaand, gekomen op de hoogte van 36 graaden, nevens de Rivier van Lisfabon, daar hy zynen Krygs-Raad by zig ontbood en beslooten werd met alle de scheepen in de Rivier van Lisfabon te loopen, om alle de Karacquen en Gallioenen, die zy daar vonden, te veroveren of vernielen, zo zy best konden; maar van zyne Spions, die hy, met een Engelsch scheepje, in Lisfabon had gezonden, verstaande, dat meest alle de Karacquen vertrokken, agt of negen Gallioenen nog geheel ongereed waren, en het Geschut aan Land was en in 2 Maanden niet gereed konden zyn, ook van de Engelsche en Fransche scheepen verstaande, dat zestien Gallioenen naar West-Indiën en tien wel toegeruste naar de Straat van Gibraltar, en andere wel gewapende Oorlogsscheepen, vertrokken waren, om daar op de Nederlandsche scheepen, die zy wisten, dat in meenigte door de Straat moesten, te wagten, is het voorneemen gansch veranderd en beslooten naar de Straat die Vloot te zoeken: des stelden zy hunnen gang t'zeewaards, voeren om de Kaap St. Vincent, verlooren Kapitein Schrevel van Rotterdam uit het gezigt, en ontmoeten een schip van Vlisfingen, onder den Schipper Loy Zeilmaaker, die, den 22^{den} van Grasmaand, uit de Straat komende, den Admiraal vertelde, dat hy 's nagts

zig

1607
 zig gevonden had onder de Spaansche Vloot; dog 's morgens zig daar buiten vindende, dagt hy, dat zy hunnen gang naar Kalis zetten, moettende uit de Straat, om dat de Wind oostlyk was. Heemskerk dit verstaande, heeft zynen gang gevolgd langs de Condaat, loopende, den 24sten, voorby de Rivier van St. Lukar en de baai van Kalis, daar hy niet kon verneemen, of eenige binnen gelooopen waren; hy beslooten hebbende de Spaansche aan te tasten, al was het in de Rivier van St. Lukar of de baai van Kalis, verstond ten zelven dage, tegen den avond, volkoomen uit eenen Franschman, die van de reede van Gibraltar kwam, hoe sterk en in wat orde de Spaansche Vloot daar lag; des hy tegen den nacht, de Wind westlyk zynde, zynen gang naar de kusten van Barbaryen stelde, en wendde 's morgens weder naar de kusten van Spanje. In de engte der Straat ontbood hy alle de Kapitains aan boord, en gaf den Krygs Raad te kennen, wat hy van den Franschman verstaen had; hier op wel gelet en alles overlegd zynde, is eindlyk, na ryp beraad, beslooten de Spaansche scheepen manlyk aan te vallen, en dat hy en Kapitain Lambert Hendrikse den Spaanschen Admiraal, en de Vice-Admiraal Akeras en Kapitain Bras den Spaanschen Vice-Admiraal, zouden aanklappen; verder zouden elk paar scheepen te zamen een Gallioen aanvallen, en de Jagten zouden buiten de Vloot over en weder zeilen, om de scheepen, die uitzeilen wilden, waar te nemen en aan te vallen; maar de leestogts-scheepen zouden buiten de Vloot blyven.

Besluit
 van den
 Admiraal
 Heemskerk, om
 de Spaansche Vloot
 aan te tasten.

Na dat hy nu alle goede orde gesteld had, vermaande hy alle de Kapitains tot dapperheid, en dat zy hanne eer zouden zoeken te betragten, hy wilde hun voorgaan; maar dat sog niemand zig bloohartig spogt toonen: daar op hebben zy eenpaartig hem beloofd en geswooren, dat zy hem volgen en zyne bevelen doen zouden, al was het ook in den dood, daar op elk naar zyn schip keerde, en de Vloot

Vermaaning van
 Heemskerk tot
 dapperheid.

1607. zeilde, den 25^{ſten}, naar Gibraltar, daar zy 's namiddags de Spaanſche in 't gezigt kreegen, liggende op de reede in de baai voor de Stad Gibraltar, geankerd op drie vaademen water of minder; onder de beſcherming des Geſchuts van het Kasteel en de Stad, zynde eenentwintig in getal, namelyk tien Gallioenen, zynde het Admiraals ſchip genoemd St. Auguſtyn, groot agthonderd vaaten, daar op Admiraal was Don Johan Alvares d'Avila, gebooren in Aſturges, een oud ervaare Krygsman, die den Koning en Don Johan van Ooſtenryk lang gediend had, zynde zyn Zoon, die den zelve naam droeg, Kapitein van dat ſchip: de Vice-Admiraal was genoemd Noſtra Sennora de la Vega; de Schout by Nagt Madre de Dios, en alle de andere hadden heilige naamen: behalven deeze tien Gallioenen waren 'er vier Oorlogs ſcheepen, en een Lubecks ſchip, groot agthonderd vaaten, dat naar Kalis wilde, was daar op de reede gekomen en wagtte naar goeden wind: nog waren 'er vier Franſche en drie genoome ſcheepen, zynde twee van Enkhuyzen en een van Rotterdam, welkes Schipper, Govert de Engelschman, op den Admiraal gevangen lag: deeze eenentwintig ſcheepen hadden zy met Soldaten bezet; want de Hertog van St. Lukar, van de Nederlandſche Vloot verwittigd zynde, had ter poſt den Admiraal van de komſt en magt kennis gegeven, des zy ten zelve daage hunne Vloot met driehonderd Soldaten, daar onder wel honderd Vrywilligers, verſterkten, zo dat de Admiraal omtrend zevenhonderd en de Vice-Admiraal vierhonderd vyftig Mannen op hadden, gelyk men uit de gevange verſtond: de andere Gallioenen, wel voorzien van metaale Geſchut, hadden elk ten minſten tweehonderd vyftig Soldaten op, behalven het Boots-Volk, zo dat op de Vloot wel vierduizend Mannen waren.

De Spaanſche Admiraal van verre Heemskerk ziende aankomen, deed den gevangen Schipper van Rotterdam los maaken en by hem komen, en hem de ſcheepen

Befchry-
ving der
Spaanſche
Vloot, on-
der Don
Johan Al-
vares d'A-
vila, in de
baai van
Gibraltar.

scheepen toonende, vroeg hy, met eene grote Spaansche vermeetelheid, of hy wel dagt, dat zy stout genoeg zouden zyn, om hem op 's Konings reede, onder het Gescht van de Stad en het Kasteel, te komen bezoeken, en dergelyke; het welk Schipper Govert beantwoordde met verlof, dat hy dagt, dat zy dit niet alleen dorsten doen, maar ook merklyk zag, dat zy het in den zin hadden: dog hem dagt, dat hy met zyne Gallioenen alleen dit wel zou wederstaan.

Vermeetelheid van den Spaanschen Admiraal.

De Nederlandsche Vloot de Spaansche naderende, heeft elke Kapitein onder zyn Volk orde gesteld en tot dapperheid vermaand; en na dat elk Schipsvolk de gebeden gedaan, Gods naam aangeroepen, en elkanderen den dronk van getrouwheid toegedronken had, zeilde elk naar zynen Vyand.

De Admiraal Heemskerk wilde den Spaanschen Admiraal op het lyf vallen, welke, dat merkende, en liggende de voorste der scheepen, zyn touw afhieuw, en de baai in naar de Stad dreef, zo dat hy zynen Vice-Admiraal en drie Gallioenen voor hem had liggen: des niet tegenstaande is Heemskerk hem gevolgd voorby den Vice-Admiraal, latende dien met de andere Gallioenen ter 's linker hand liggen, liet zyn anker voor den boeg gereed hangen, met bevel dat niet te laten vallen, voor dat zy aan den Spaanschen Admiraal waren en het hoorden kraaken; desgelyks belastte hy den Buschieter niet te schieten, voor dat zy digt aan elkanderen waren: hy beval den Stuurman zelfs aan het roer te staan, en beloofde honderd stukken van agten aan den Jongen, die den Spaanschen Admiraal de vlag zou af haalen, en dus zeilde hy regt op hem aan: dog eer zy elkanderen raakten, schoot de Spanjaard eerst met een van zyne voorste stukken, vliegende de koogel opwaards voor het Kasteel, geene schaade doende, dan eenen balk te breeken: daar op schoot Heemskerk met zyne beide boeg-stukken, trof hem dapper, klampte hem met eenen aan boord en liet terstond

Heemskerks aanval op de Spaansche Vloot, den 25 April.

1607. stond zyn anker vallen; maar de Spanjaard andersmaal schietende, heeft een kogel eenen jongman, die met eenen snaphaang gereed stond om te schieten, midden door geschooten, te gelyk het 's linker been van den Admiraal Heemskerk tot boven aan het heup op zeer weinig na, afneemende, zo dat hy, in zyn waapen staande, nederviel, treffende nog een Man, die agter hem gereed stond met eenen tonstok, om een stuk aan te steeken, die zyne regter hand verloor. De Admiraal dus gevallen zynde en zynen dood voelende, sterkte zyn Volk nog naar zyn vermogen, hen vermaanende voort te gaan, gelyk zy begonnen hadden, en gelastende eenen anderen in zyne plaats te stellen, in zyne laatste woorden zynen geest in 's Heeren hand bevelende. Toen hy geschooten werd, stond hy vast den mast, gewapend in zyn volle harnasch, met den helm op het hoofd en het swaerd in de hand, en dus als een regte Eedelman Ridderlyk geschiet, dog het Volk kreeg geene kennis van zynen dood, dan na dat de overwinning bevochten was. Onder tusschen schoot het Admiraals schip al zyn Geschut ter regter zyde op den Spanjaard los, die terstond daar op eene laading deed uit de snaphaans, en weder de Nederlanders op hen: Kapitein Lambertus, volgens zynen last, zynen Admiraal dicht gevolgd, en met zyn voorschip agter den Spaanschen Admiraal omkomende, groette hem met zyne boeg. Roken vlak agter in dus, dat de kogels voor weder uitvloogen, en is hem verder op zyde gekomen, regt agter zynen Admiraal, doende zyn best met zyn ander Geschut: het is niet te beschryven, hoe wederzydsch gevogten werd, veggende de Nederlanders, schoon minder in geral, als Leeuwen, tot wraak over de elenden, die veele onder hen eertyds in Spanje geleeiden hadden.

De Ad-
miraal
Heems-
kerk werd
geschoo-
ten.

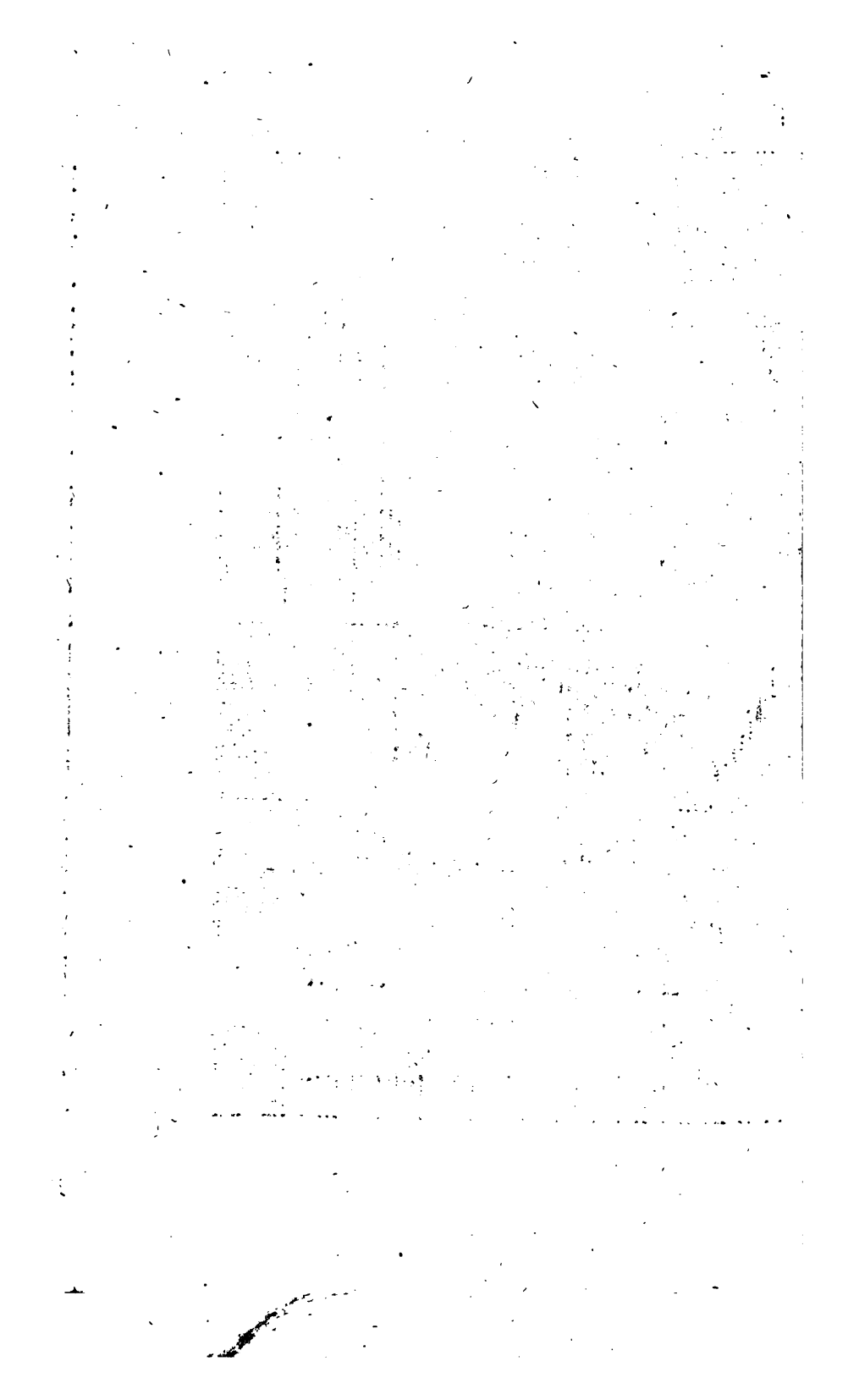
Zyne dap-
perheid in
zyn uiter
ste.

De Spaan-
sche Vice-
Admiraal
bespron-
gen en
verbrand.

De Admiraal, naar den Spanjaard zeilende, werd door den Vice-Admiraal Alteras, zynde het vierde of vyfde schip, volgens zynen last, gevolgd; maar, door

Wane Afbeelding Des
Edelen en Vermaelden Heeren
JACOB VAN HEEMSKERCK
van Amsterdam, Admiraal
in den Oorlog van Gibraltar.

door den wind van het land, kon hy den Spaanschen Vice-Admiraal niet bezeilen, dog is zeer na onder de Stad gezeild, en heeft, in korten tyd, twee Gallioenen geheel onbruikbaar geschooten, en verder onder de andere grote schaade gedaan: de Kapiteins Adriaan Roest, Marinus Hollaert van Vlisfingen, en andere, ziende, dat Alteras den Spaanschen Vice-Admiraal niet kon bezeilen, hebben dien aan boord geklampt, en terstond volgden hen de Kapiteins Simon Jansse van Edam en Cornelis Madder, die zo dapper op den Spaanschen Vice-Admiraal met grof en klein Geschut schooten, dat zy 'er binnen een half uur den brand in kregen, door de kloekheid van Hollaert, die met zyn Volk op het schip van Kapitein Roest liep en 'er den brand in stak, verliezende eenige van zyn Volk; intusschen kwam 'er nog by Kapitein Pauw, van wiens Volk een over de andere schepen henen kwam, haalde de vlag van de voorsteng des Vice-Admirals en kreeg daar voor vyftig stukken van agten. De brand in den Vice-Admiraal meer en meer toeneemende, zогten deeze Hollandsche schepen, niet zonder groot gevaar, daar van te komen, want zy reeds aan 't branden raakten, zo dat meest alle de zeilen der Kapiteins Roest, Simon Jansse en Cornelis Madder gebrand en geschonden waren, dog werden nog gebluscht: maar in den Spanjaard, daar de brand niet geweerd werd, vermits 'er ieder van zогt te komen, nam de brand toe, en hy brandde eindlyk tot aan het water af, daar door het overig Krygs- en Scheeps-Volk deels verbrand en deels over boord gesprongen zyn, daar van zomige verdronken, en andere in 't swimmen dood geschooten werden, zo dat zy meest alle bleeven. Kapitein Hendrik de Lange, ziende, dat drie Kapiteins den Vice-Admiraal dus aantastten, lag het naaste Gallioen aan boord, en schoot 'er dapper op, de Kapiteins Jakob Jansse en Gerrit Everse hem te hulp komende: dog na eene wyle vegtens is Kapitein Hendrik

Gevaar
van brand
in de Hol-
landsche
schepen.

1607. Hendrik de Lange, zig, uit vuurigheid, te bloot stellende; met een musquet door zyne schouders geschooten, dat hy terstond dood bleef. Dit Gallioen gezien hebbende, dat de Vice-Admiraal begon te branden en zyne vlag afgehaald was, dat de eerste was, de Admiraal nog veggende, liet eene vlag als Vice-Admiraal van haare voorsteng waajen; dog het duurde niet lang, de Hollanders die schielyk afhaalende, en kort daar na raakte hy, door het schieten, ook in brand, en brandde tot het water af.

Het tweede Gallioen agter den Vice-Admiraal werd insgelyks geklampt, door de Kapitains Koppendraaijer, Theunis Wouterse, Kapitaen op de Vriesche Pienas, en Kornelis Faesse van Ter Veere, die dat, door hun Geschut, zo behandelden, dat zy, in korten tyd, aan hunne zyden zink.

Terwyl deeze Gallioenen dus aan boord geklampt werden, kwam de Vice-Admiraal Alteras ook aan; en schoon hy, tegen zynen last, niemand aanklampte, schoot hy nogtans geweldig, gelyk ook zommige andere scheepen, die hunnen last niet volgden, deden, doende ook schaade onder hunne eige scheepen, gelyk die van de Stad, het Kasteel en bolwerk ook deden, niet altyd hun eigen Volk kunnende myden.

De andere scheepen, die meer binnenwaards in de baai laagen, ziende hunnen Admiraal bezet, en dat het dus toeging, weerden zig dapper tegen de Nederlanders met schieten, dog zonder die aan te klampen of van hen aangeklampt te werden, gelyk dit de last van den Admiraal Heemskerk was: dog ten laastten raakte in een derzelver, door zyn eigen of anderer schieten, het vuur in 't kruid, en dus het schip in den brand, en dreef, door den drift, een ander voor den boeg, dat daar door ook in brand raakte: de andere bieuwen, door vrees en verbaasheid, hunne touwen af, dreeven aan den grond, en zогten, hoe zy hun leeven konden bergen: van de andere scheepen raakten eenige, door het schieten

ten en springen het vuur in 't kruid komende, en dus hoog en ver in de lugt springende, dat verschriklyk te zien was, ook in den brand, daar onder het voorn: grote schip van Lubeck. 1607

Kapitain Pieter Willems Verhoef, die, na den dood van Heemskerk, op het Admiraals schip het bevel voerde, intusfchen met Kapitain Lambert nog beezig zynde tegen den Spaanschen Admiraal, die wat van hen afgescheiden was, en op wien zy nogtans eeven dapper schooten; hebben hem ten laastten zo gehaavend, dat hy, wanhoopende, geheel ophield met schieten, en, eene witte vlag opsteevende, Vrede begeerde; dog 'er wierd van alle kanten eeven sterk, als ongemerkt, op hem geschooten: ondertusfchen was het Gallioen, met het welke Kapitain Kleinzorg beezig was geweest, ook in brand geraakt, en een deel van Kleinzorgs Volk is met de sloep aan boord van den Admiraal gekomen, die toen aan boord van den Spaanschen Admiraal voeren, daar zy veele doode vonden, en de Trompetter van Kleinzorg haalde zyne vlag af, die het langste gewaaid had, daar voor hy, gelyk de Admiraal beloofd had, met honderd stukken van agten beloond werd. De Spaansche Admiraal dus geënterd en overwonnen zynde, sprongen tien, ja twintig, van het Volk te gelyk over boord, om hun leeven door swimmen aan het land te behouden, dog werden, door de grote woede van hunne Vyanden, die 'er met sloepen door voeren, doorschooten en doortooten, zo dat de baai als met lyken bezaaid lag. De Spaansche Admiraal werd geplunderd. De Generaal Don Johan Alvares d'Avila was ook met den tweeden scheut dood gebleeven, en zyn Zoon, die, onder zynen Vader, Kapitain op dat schip was, werd gevangen: zy vonden daar alle hunne papieren, bescheiden, en geheime lasgevingen des Konings van Spanje, onderteekend Yoel Rey, en zaagen daar uit hun gestreng bevel, om niet alleen de Nederlanders, maar zelfs alle Volken, die

De Spaansche Admiraal overwonnen.

De Generaal Don Johan Alvares geschooten.

1607.

die hun eenigzins toegedaan waren, te vervolgen. Als zy in den avond dat schip verlaten hadden, hebben nog eenige weinige leevende, die zig verbor-gen hadden, het touw afgehouden, en dus is het met zyn blinde, dat blyven hangen was, naar den wal gedreeven: de Hollanders schooten 'er sterk op, en meenden het, 's morgens nog aan den grond lig-gende, nog weg te brengen of te branden; maar die van Stad kwamen hun voor, hieuwen 'er den groten mast af, en staaken 'er het vuur in. Het ge-weldig schieten van alle kanten was wonder om te zien en hooren; men reekende, dat in korten tyd meer dan agtduizend scheuten gedaan waren; dog het geweldig branden was yslyk, byzonder, als het vuur aan het buskruid kwam en de scheepen spron-gen, dat was, als of zy zig in den Heemel verhie-ven, en of Heemel en Aarde vergaan zouden: door de engte der reede beschaadigde het eene schip het andere, en daar door hadden alle de Nederlandsche scheepen niet kunnen vegten, of zy waren nog in meer gevaar geweest van elkanderen te beschaadi-gen, zo dat de zaak alleen uitgevoerd werd door tien of twaalf scheepen, op welke de kloekhartigste Kapitains waren, en het gevegt duurde 's namid-dags van 3 of 4 uren tot na Zons- ondergang.

Verhaal
van het
Spaansche
verlies.

Behalven de twee Spaansche Admiraals zyn 'er nog vyf Gallioenen met een groot Oorlogs- schip, en een schip, dat zy genoomen hadden, met den voorn-groten Lubecker, geheel verbrand: een Gallioen werd in den grond geschooten en zink, en de ove-rige twee dreeven aan den grond, welker een ge-borsten en bedorven scheen, en het ander werd on-bruikbaar gerekend. Verder raakten nog een Fransch, een Rotterdamsch en een Enkhuyzens schip aan den grond, en drie Fransche scheepen, die 'er tegen hunnen wil ingebragt en met Span-jaarden bemand waren, zyn, zo dra zy van hen weg gevlugt waren, 's nagts onder de Nederlanders ge-komen en dus behouden.

Onder

Onder deeze geschiedenissen werd die zektsame verhaald, dat de Spaansche Vice-Admiraal, zynen Admiraal besprongen ziende en zes of zeven gevangen in zyn schip hebbende, zig daar van tydig wilde ontlasten, en terstond eenen zond, om die te dobr-
 stecken, welke, derwaards gaande, geschooten werd: terstond werd een ander, die een Moor was, gezonden, welke, de plaats, daar de gevange waren, oopenende, ook geschooten werd: verder braaken de vliegende kogels de keetens der gevange, en dus raakten zy los: en alzo het schip overvallen en verbrand werd, behielden zig deeze gevange by de Nederlanders in 't leeven; God dankende over hunne wonderlyke verlossing, gelyk zy daar na verhaald hebben.

Wonders-
lyk ver-
lossen van
gevangne.

Deeze overwinning was den Nederlanders niet zeer voordelig; weinig plundering bekomende; zy hadden omtrend honderd doode, en vyftig of zes-
 tig gekwerste, behalven hunnen zeer beklagden Admiraal Heemskerk: zy dachten, dat die, zo hy geleefd had, de Stad Gibraltar of het Land daar rondom zou hebben zoeken te plunderen, en verder alle haavens aan de Middellandsche Zee schoon te maaken, dat alles met zynen dood onvervolgd bleef, door onverstand of kwaad beleid der overgebleeven. Terstond daar na vergaderde omtrend Gibraltar veel Krygs-Volk van alle kanten: daar bleef ook de kloeke Kapitein Hendrik de Lange, gelyk gezegd is, dog anders weinige van naam.

Ook werd, in 't begin van het gevegt, Don Johan Alvares d'Avila, Generaal der Spanjaarden, geschooten; en zyn Zoon, met vyftig andere, gevangen: daar bleeven ook de Vice-Admiraal, twee Kollonels van het Voet-Volk, twee Sergiant-Majors, de Vaandraagers van Aquila, Don Johan Ponce de Leon, Neef van Don Johan de Cerda, de Kapiteins Tercieros, Giavillos en andere, nog onbekend: daar waren meer dan tweehonderd gekwerst, daar onder de Kapiteins Martin Alonzo

Verlies
en doode
onder de
Spann-
sche.

1607. Valerio en Don Diego de Cubierta met hunne Vaandrangers. Het getal der doode is niet te bepalen: de gevangne bekenden, dat 'er meer dan vierduizend op de Vloot waren, van welke de helft niet afgekomen is.

's Nagts na deeze verrigting voegde zig de Nederlandfche Vloot by elkanderen, een weinig van de Stad en Kasteelen, die nog fterk op hen fchooten, maar weinig fchade deden: 's anderendagsch maagen zy, dat 'er niet veele gebleeven waren, en dat veel Voet- en Paerde-Volk langs het land en strand der baai trok naar de Stad Gibraltar, welke vreesde aangetast te werden, elk fchier pakkende en zakkende, om te vlugten, en dergelyke vrees was te Kalis.

De Hol-
landfche
Vloot
rusd zig
weder te
Tituan in
Turkyen.

De Vloot bleef den 26ten daar liggen en zeilde den 27ten van daar, die van het Kasteel en de Stad geduurig op hen fchietende; zy voeren naar Tituan, eene fterke Turkfche Stad, liggende 5 mylen in de Straat, op de kusten van Barbaryen, eerst komende in de baai van Ceuta, eene Portugeefche Stad, daar uit zy fterk naar hen fchooten; zy zaagen ook eene meenigte Portugeezen te paerd, eenen inval vreezende: in deeze baai voorzaagen zy hunne fcheepen wat, want veele befchaadigd waren, boegfprietten, masten, zeilen, wand en touw-werk doorfchooten zynde; zy waren daar zeer welkom, zo dat de Gouverneur, met veele Turkfche Eedelen, den 28ten, aan boord kwamen, hun met de overwinning geluk wenschten, en alle vriendschap en hulp aanbooden, zo zy verder iet wilden voorneemen, en verder alle noodig gerief voor de gekwetfte en anderzins, die zy allerhande verversching bragten: zy toonden zig verblyd in de straf over de vermeetelheid der Spanjaarden. Veele der voornaamfte van de Vloot gingen 'er aan land, aan welke grote eer beweezen werd.

De Vloot
in hoop
verdeeld.

Dus hebben zy zig daar weder toegerusd, en den Vice-Admiraal Alteras tot Admiraal en den Kapitein Verhoef tot Vice-Admiraal gesteld, en befluo-

en zig te verdeelen, de Spanjaarden nog geene andere Vloot gereed hebbende, om hun afbreuk te doen, en dat de Vice-Admiraal Verhoef, met de Kapiteins Jakob Jansse, Heereman en Kleuter naar de Vlaamsche Eilanden zouden zeilen en daar hun geluk zoeken: andere zouden, langs de kusten van Barbaryen, naar de Eilanden van Kanariën vaaren: de Admiraal zou, met het meeste deel, zig omtrend Lisfabon, op de kusten van Portugal, onthouden. Zy losten twee leefstogts-scheepen, en zonden daar mede naar Holland veele gekweeste, en Heemskerks dood lighaam, dat gebalzemd was, het welke zy, den 5^{den} van Zomermaand, met een goed geleide, te Amsterdam bragten. Dus is deeze Vloot, by goeden Wind, den 7^{den} van Bloetmaand, gezeld van Tituan naar de Kaap St. Vincent, en de andere elk naar het zyne.

Het lighaam van den Admiraal Heemskerk werd, den 8^{den} van Zomermaand, in de oude Kerk te Amsterdam, tèt eere van zyne dapperheid en deugd, zynde hy eerlyk voor het Vaderland in 't harnasch gestorven, met oopenbaare lyk-statie begraven. Eerst gingen twee Vaandelen gewaapende Soldaten, met omgekeerd geweer, swarte bekleedde trommels en sleepende Vaandels, voor het lyk, naar Krygs gebruik: daar na wetden zyne waapenen gedraagen, eerst zyn helm, daar na zyn harnasch, en vervolgens zyn Waapen in rouw, zynde een zilvere leeuw op een blauw veld, dat het regte Waapen van Heemskerk, een oud Ridderlyk Huis in Holland, is: het lyk werd gedraagen door veertien Kapiteins, agter en voor zyn Waapen en op het midden zyn verguld geweer hangende: agter het lyk gingen de naaste Bloed-Vrienden, vervolgens de Zee-Raaden, en daar na de Schout, Burgermeesters, Scheepenen en zesentwintig Raaden van Amsterdam: na deeze volgden de Kolonels, Krygs-Raad, Kapiteins, Officiers en Aadelborsten van de Schutteryen der zelve Stad; toen de Bewindhebbers der Oost-

Heemskerk te Amsterdam heeft lyk begraven, den 8 Juny.

1607. Indische Maatschappy in rang, en eindlyk eene grote meenigte treflyke Burgers en Kooplieden, in aldes omtrend agthonderd Persoönen, behalven de Soldaten en een grote toeloop van Volk. Op begeerte der Staten werd hem een heerlyk graf gemaakt van blauwe gehouwe steen, drie voeten hoog boven de aarde, en boven zyn hoofd werden, behalven zyne wapens, in eenen swarten toets-steen met goude letters, ter eeuwige gedagtenis voor de Nakomelingen, zyne treflyke daaden en reizen, in zyn leeven gedaan, geschreeven. Hy was 39 Jaaren oud, en dus in 't beste van zyn leeven.

De Koning van Spanje laat Oorlogs-scheepen in Vlaanderen bouwen.

De Koning van Spanje ziende, dat de vereenigde Landen geduurig zогten hunne Oorlogs-scheepen op de kusten van Spanje te houden, veele schoone scheepen in den laatsten winter op de kusten van Biskayen verlooren hebbende, heeft den meermalen door de Admiraliteit in Vlaanderen voorgeslaagen aanslag beslooten te volbrengen; van eene Vloot Oorlogs-scheepen in de haavens van Vlaanderen toe te rusten en te houden, om de vischery en koopvaarf der Hollanders en Zeelanders, in welke alleen hunne magt bestond, te beletten en bekommeren, hebbende die nu genoegzaam de heerschappy der Zee, dat zy niet altyd moesten duldén, vooral, daar zy nu genoegzaam de haavens van Frankryk, Engeland en Schotland tot hun gerief hadden: daarom de Koning uitdruklyk gelastte te Duynkerken, Oostende en Nieuwpoort dertig Oorlogs-scheepen te bouwen; daar van de Aards Hertog en Nederlanders geene hooge gedagten scheenen te hebben; nogtans is het in 't werk gesteld en begonnen tien scheepen te bouwen, die, in 't Voorjaar, even buiten de Stad, op staaken gesteld werden, en rondom welke dag en nacht sterke wagt moest gehouden werden, vreezende, dat zy in brand mogten gestookt werden, zynde de Timmerlieden meest Italianen, en zouden reedlyke grote scheepen zyn, hebbende eenen voorslag, om, in 't uitgaan

van

van den zomer, de haring-buizen in de Noord-Zee te bespringen, daar toe in Biskayen eenige scheepen en Pierasfen vervaerdigd werden, daar tegen die van Holland en Zeeland ook scheepen bezorgden. 1607

Aan de vrye Ryks-Steden is, om allerhande ge-
rief tot het bouwen der scheepen, als masten, plan-
ken, kaabels. touw-werk en Scheeps-Volk uit Oost
land te krygen, hoop gegeven, dat zy in Spanje
mogten bevoorregt werden in de ontlasting van den
nieuw opgeregtten tol van dertig ten honderd, daar
van nu de Fransche en Engelsche bevryd waren:
waarom zy, in den winter, een heerlyk Gezantschap
uit alle hanne Steden gelastten, die te Keulen ver-
gaderden, en van daar naar Brusel by den Aards-
Hertog, en dus door Vrankryk naar Spanje trokken,
van waar, in den zomer, geschreeven werd, dat zy
daar van den Koning verkreegen hadden ontslag van
de dertig ten honderd, en vernieuwing van hunne
oude vryheden te Lisfabon en dergelyke voorregten
van een huis in Siviliën.

Dewrys
Ryks
Steden
zenden
Gezanten
naar
Spanje.

In 't vyfentwintigste boek verhaalden wy den dood
van Muley Hamet, Koning van Marocques, Fesfa,
Sus, enz. den afkomst van zyne Kinderen, en dat
de oudste Zoon, Muley Scheck, door zynen Vader
gevangen geleeverd was aan Muley Bufferos, den
tweeden Zoon, die den zelven verlost en tegen den
derden Zoon, Muley Esfedan, Koning van Fesfa,
gezonden heeft, welken hy verdreef, en maakte
zig daar Koning: als daar na Muley Abdelmelech,
Bufferos Zoon, gestorven was, was 'er vrees, en
scheen het, dat Bufferos zynen Broeder Esfedan gun-
stig was, om hem weder in zyn Koningryk van Fesfa
te helpen: des Scheck zynen Zoon, Muley Abdala,
toerustte, om Bufferos te verdryven, die, door de
gunst van Spanje en den groten Hertog van Flo-
rençen, eenige magt vergaderd, en wel tweënze-
ventig Engelsche, die, op de kustén van Barbaryen
roovende, door hem in de haavens van Larache en
Salce aangehouden waren, met elf Fransche, welke

Geschie-
denis tus-
schen de
Broeders
Maroc-
ques en
Fesfa,
Könin-
gen in
Barba-
ryen.

1607.

deze Engelsche genoomen hadden, en vyfenderzig Nederlanders van Kapitein Jan Fransens Volk van Amsterdam, bekomen hebbende, zig, met nog omtrend negenduizend Mannen en zeventien stukken Geschut, omtrend Marocques te veld begaf, daar hem, den 8ten der laatste Wintermaand, zyn Oom Bufferos, met omtrend vyfentwintigduizend Mannen en vyftien stukken Geschut, ontmoette, daar Abdala, door de kloekheid van deeze vreemde, die om hunne vryheid streeden, zyns Oms Volk in de vlugt naar de Stad dreef, slaande wel vyfhonderd dood. Bufferos in Marocques, eene grote wilde Stad, gevlugt zynde, heeft omtrend zestien Muilen met schat gelaaden, en is daar mede, met eenige van zyne geliefdste Wyven, naar het gebergte gevlugt, daar zommige van zyn wederspannig Land-Volk, Alarbes genoemd, hem meest beroofd en zyne Vrouwen naakt ontkleed hebben: de Overwinnaar Abdala in de Stad groten aanhang hebbende, is 'er Meester van geworden, bedryvende allen moedwil met rooven, moorden, enz. doende veele Eedelen, ook Bufferos Generaal, onthoofden, en derzelver hoofden aan zynen Vader zendende, die ze op staaken stelde. Daar na was 'er een grote toeloop naar den derden Broeder, Muley Esfedan, die zynen aanhang vergaderde tusfchen Marocques en Fesfa, en zig, den 22ten van Sprokkelmaand, op 2 mylen na by de Stad legerde en daar op verscheidene aanslaagen maakte, met hulp van die hem in de Stad toegedaan waren: ten laasten is, na verscheidene schermutzelingen en aanslaagen tegen elkanderen, Muley Abdala, met zyn Volk, door Esfedan geslaagen, zo dat men zes- of agtduizend doode reekende, daar onder vyfenvoertig Engelsche, met derzelver Kapiteins Feres en Feyts, agtien Nederlanders, tien Fransche en vyfenderzig Spaansche Slaaven, die dapper vogten, om hunne beloofde vryheid te genieten, gelyk de Nederlandsche Kooplieden, den 19^{den} van Grasmaand, uit Marocques schreeven

Maroc-
ques ge-
wonne.

schreeven dit alles gezien te hebben. Abdala vlugte, met zyn Paerde-Volk, naar Fessa by zynen Vader Schoek, zoekende zig daar weder sterk te maaken, te Alarache, daar hy veel toegang had, Zee-Roovers aanneemende, als den Kapitein Waerd, een Engelsch-Man, hebbende een schip met tweehonderdig metaale stukken, ook Fransche en Nederlanders, welke ook verstand hielden met den Koning van Spanje, van wien zy hulp verwagten, zo dat men in 11 Weeken in Marocques drie Koningen zag, namelyk, Muley Bufferos, Abdala en nu Esfedan, die zig streng houdt, goed regt schynd te willen oefenen, en meer gevreesd dan bemind is.

In 11 Weeken drie Koningen in Marocques.

In Grasmaand heeft de Aards Hertog eenig geld in Nederland aan de Stad en het Graaffschap Lingen gezonden, om de Guarnizoenen eenige Maanden te betaalen: ten einde dat geld behendig daar te krygen werden tweeëntwintig Ruiters belasd elk een zakje met goud geld voor hem op het zaadel te hangen; men zeide, dat 'er omtrend vyfentwintigduizend goudse Realen waren: deeze werden geleid tot over den Rhyn, en, om alle agterdenken te weeren, gelasd zonder omzien tot Lingen door te ryden: dog in 't Land van Munster, omtrend het Graaffschap Benthem, komende, werden zy ontdekt door eenige Ruiters der Staten, die by geval daar met den Ritmeester Barenburg in 't Land waren en kennis van hen kreegen: de Spaansche Ruiters, met het goud gelaaden, verneemende, dat men hun naderde, vlugten in 't naaste Steedje Steinfort, eene onzydige Plaats, onder den Grave van Benthem, daar zy, binnen zynde, de Poorten agter hen toeflooten: hier op kwamen de Ruiters der Staten, die, zo wel als hunne Vyanden, ten minsten in gelyk getal, in de Stad wilden zyn, dat die van de Stad weigerden; des Barenburg de Stad met omtrend zeventig Ruiters belegerde, en schreef in haast aan den Drostuaard van Zalland om hulp, die ontfond alle de Ruiters uit Over-Yssel deed opzitten,

Ruiters van Swol dringen in Steinfort, by verdrag, de Spaansche hun gelaaden geld af.

1607. ren, om derwaards te gaan: midlerwyl handelden die van de Stad, en lieten 'er tweeëntwintig van Ba-
tenburg in, als in eene onzydige Stad, en de ove-
rige moesten buiten blyven: deeze binnen gekomen
zynde, vielen terſtond op het huis, daar in de Rui-
ters van den Aards-Hertog waren, welke daar uit
vlugten naar het Kasteel, daar eenige werden ver-
ſlaagen en hun geld afgenoomen: dog de Burgers
meer kwaad vreezende, vielen de Spaanſche Rui-
ters by, en hielden hunne Poorten toe, daar door
deeze Ruiters het geld weder afgenoomen werd, en
daar op viel binnen meer moeite: dog alzo de Hol-
landſche Ruiters zig buiten vertoonden, de Stad
wilden aanvallen, de Poorten oopen ſlaan en de Bur-
gery zeer dreigden, zo men hen niet inliet, begon
de Burgery hunne onzydigheid tuſſchen beide te be-
houden, en heeft, door tuſſchenſpreken van hun-
nen Burgermeester, de beide partyen, die in de Stad
waren, tot verdrag bewilligd, zo dat zy de Hol-
landſche Ruiters omtrend drieduizend goudse Rea-
len hebben gegeven, en zyn dus, de een voor en
de ander na, weggereeden en van elkanderen ge-
ſcheiden. Dit alles geſchiedde in korten tyd, ver-
mits gezegd werd, dat alle naby geleegde Guarni-
zoenen op weg waren, elk om zyhe party te hel-
pen, 't welk waar was, en zonder dit verdrag zou-
den zy elkanderen dapper op het lyf gevallen heb-
ben, de een om den buid te winnen, de ander om
hun geld te bewaaren.

Geboorte
des Her-
togs van
Orleans in
Vrank-
ryk, den
16 April,
1607,

Buskruid
in 't Ka-
ſteel van
Lingen
verbrand.

Den 16^{den} van Grasmaand, 's daags na Paasſchen,
heeft, 's avonds tuſſchen 8 en 9 uren, de Ko-
ningin van Vrankryk haaren tweeden Zoon, den
Hertog van Orleans, gebaard, daar over men in
Nederland vreugde bedreef.

Den 1^{ſten} van Bloeiamaand onstond in een huis op
het Kasteel te Lingen brand, werwaards de Burgery
toeliëp, om dien te blusschen: de Gouverneur, Kapi-
tains en andere vlugten met hunne goederen uit
het Kasteel; maar ten laafften is het vuur aan het
bus-

bushruid, dat daar by het Krygs-tuig in voorraad lag, gekomen, doende grote schaade onder de Menschen, voot al het gemeene Volk, dat te onbedagt toegeloopt was, om den brand te bluschen, welker getal men tuschen twee en driehonderd teekende, dog de voornaame Hoofden hielden zig voorzigtig van daar. 1602

In 't begin van Zomermaand is uit Oost-Indiën in Zeelandt aangekomen het schip Dordrecht, groot negenhonderd vaaten, Schipper Jan Riemelant van Antwerpen, dat uitgevaaren was den 18den van Wintermaand, des Jaars 1603; ook in Holland het schip Hollandia, daar op Sybregt van Warwyk Admiraal was: deeze beide scheepen waren lang uir geweest, hadden 6 Maanden in 't Eiland Mauritius overwinterd, en kwamen, zeer swak van Volk, kostlyk gelaaden t' huis. Hollandia had meest in zyden en zyde waaren, weinige speceryen, en veele vreemde Japansche raarigheden, en Dordrecht had meest peeper in. Twee scheepen uit Oost-Indiën in Nederland t' huis gekomen.

Wy dagten goed, ter waarschuwing voor de Indie-Vaarders, en tot meer voorzigtigheid, kort eene ongelukkige reis der Engelsche te verhaalen. De Ridder Sir Walter Rauleych, omtrend de Jaaren 1595 en 1596, en na hem Kapitaïn Laurens Keymisch, het groot goudryk Land van Guiana in Amerika ontdekt hebbende, heeft Charles Leyg, een Engelsch Edelmañ, in 't Jaar 1602, eene reis derwaards gedaan, bescpiedde eene plaats by de rivier Wiapogo, om Volk te platten, tot welk einde hy anderwerf met een deel Volk derwaards getrokken is, op kosten van zynen Broeder, den Ridder Sir Olyve Leyg; dog anderhalf Jaar 'er gewoond hebbende, is hy, met veele van zyn Volk, gestorven: des Olyve Leyg, ter aanvulling, weder, in 't Jaar 1605, een deel Volk derwaards wilde zenden met zyn eigen schip, daar op Catlyn Kapitaïn en Artur Chambers Schipper was, zynde St. Jhons, en Alexander, een van zyne Broeders, Kapitaïns over het Volk, dat Onge-
luk-
kige reis
van den
Engel-
schen Ka-
pitain
St Jhon
naar
Guiana.

1607. dat daar bleef woonen. Deeze voeren, den 14^{den} van Grasmaand, uit Engeland; voorby de Kaap Blanco en het Eiland Mayo gekomen zynde, 'er, door kwaade regeering, twist tuschen het Scheeps- en Land- Volk: in 't Eiland Mayo naamen zy versch water in, en vonden 'er vyf Portugeezen, door Fransche Zee- Roovers genoomen en daar alleen aan land gezet, welke zy medenaamen naar het Eiland St. Diago, dog konden daar gene verversching 'er voor krygen: van daar voeren zy, met sterken wind, naar Guiana, maar misten de regie haaven, die zy wenschten, en konden hun Volk niet vinden; dus verstookten zynde, werden zy ongeduldig, veele van het Volk door de hitte ziek, en vier of vyf storven: als zy nu 17 weeken waren uigeweest, werd de leefstogt schaarsch, en zy, onverduldig murmureerende, baaden onbedagt den Schipper ergens aan 't naaste land gezet te werden: dus werden zy, meenende in een gulde Land van belofte by hunne Gezellen te komen, gesteld aan een Eiland in West- Indiën, St. Lucia genoemd, daar wilde Menschen woonden, die terstond by hen kwamen met tabak, papates, Hinnen, en veelerhande vrugten, zeer beleefd mangelende; des bragten zy hunne zieke aan land by eene rivier, by welke zy eenige huizen van eenen Indiaanschen Kapitein Antonio, die Spaansch kon spreken, voor eene bylkugten, en daar werden hunne zieke weder gezond; des het Scheeps- Volk naar huis wilde keeren, hen daar hun geluk latende zoeken, met welke Kapitein Jhon eindlyk verdroeg, dat zy hen daar aan land zouden stellen met de helft der leefstogt, goederen, wapens, elk een musquet, eenen gooteling, tien kogels, vier tonneties kruid, en elks kist, daar van zy den Schipper een blyk van ontfang, ter zynner verantwoording, gaven, en dus werden zevenenzeventig Mannen, met den Kapitein Jhon, en derzelver goederen, aan land gezet; maar zy hielden tegen het verdrag, den boot van het schip, met drie

de Scheeps-Lieden, tot hunnen nooddrift: des de Schipper, verstoord zynde, 's avonds, als zy zaten te eeten, onder hen schoot, dog zonder iemand te kwetsen, gelyk zy weder uit den gooteling naar hem deden, en naderhand meer. Den 19^{den} van Oogstmaand vertrok het schip naar St. Vincent, en zy begonnen zig te geneeren, hun goed met de Indiaanen vermangelende voor vrugten, Hinnen, Pellikanen, enz. en hadden ook een net, met het welke zy veel visch konden vangen, en dus leefden zy daar wel 5 of zes 6 Weeken: ten laatsen had een van hen, tegen het bevel, met den Indiaanschen Kapitein Antonio een swaerd vertrouwd, dat zy hem met geweld weder afnaamen, dat, gelyk ook het stellen van hunnen gooteling op eene hoogte, den Indiaanen groot nadenken gaf; nogtans waren zy zo onagtsaam, dat zy hunne wooning niet tegen eenen oploop begroeven: daar na trok Kapitein Jhon, met zestien Mannen, scheeps-brood en leeftogt voor 7 Daagen, naar het gebergte, op hoop van goud-meinen te vinden, van welke zederd niets vernoomen is, maar men denkt, dat zy daar overvallen zyn: 2 of 3 Daagen daar na gingen agttien Mannen van hen, met des Kapiteins Broeder, zeer onbedagt, wandelen naar het huis van den Indiaanschen Kapitein Antonio, diert zy verstoord hadden, om hunne Vrouwen te zien, op hoop van leeftogt en Indiaansche kartoene bedden te krygen, en gingen, geen agterdenken hebbende, zonder gelaaden geweer of brandende lonten: dus eene wyl af spelende met de Indiaanen gegaan hebbende, werden zy overvallen, uit de boschagie omzet, en Kapitein Alexander St. Jhons doodgeschooten; en de andere, van alle kanten dapper met pylen besehooten zynde, konden hun geweer niet laaden nog gebruiken, maar hadden genoeg te doen met elkanderen de pylen uit het lyf te helpen trekken, daar zy alle dood bleeven, behalven Jan Nicols, die dit beschreeven heeft, welke gekwetst 'er van kwam, by de huizen raakte,

Eenige
Engelsche
omge-
bragt.

1607, en zig daar, met de andere, en hun Geslacht, te went-
stelde, en de Indiaanen afdreef: daar na bebolwerket-
ten zy hunne huizen met kisten en goed; maar de
Indiaanen kwamen, weldertienhonderd sterk, schoo-
ten 'er het vuur in, en verbrandden het meeste, dat
zy hadden.

Toen begonnen zy te bedenken, wat zy, door
hunne oneenigheid en ydele vrees van zo ras uitge-
hongerd te werden, gedaan hadden, in een land der
Wilden geland zynde, zonder groeten voorraad, daar
ongodlyk en dwaas handelende, en hadden hunnen
Kapitaïn verlooren; maar, dat het ergste was, zy
hadden nu de Inwoonders tot vyanden, die hun geen
eeten meer bragten, en hun visch-net was genood-
men: dus gesteld zynde, beslooten zy, uit wan-
hoop, voor eenig goed te ruilen eenige grote schui-
ten, van eenen uitgeholden boom gemaakt, om-
tredd zes of zeven vaademen lang, en eenen va-
dem breed, welke zy met mast en zeil toerustten;
en de negentien overgebleeve voeren, den 26ten
van Herfstmaand, 's nagts, van daar, zonder streek-
wyzer, of touwen, dan hunne koussebanden, en
niet meer, dan voor 3 Daagen, teerkost hebbende:
dus voeren zy, zig schikkende naar Zon, Maan en
Scharren, 10 Daagen, onder groot onweer, naar het
vaste Land zoekende, en zuigende het reegen-wa-
ter van hunne zeilen en kleederen voor drank; zy
vingen eenige vervlooge Voogels, verzengden die
met wat buskruid, en dezelve dienden hun voor spys;
een van hen storf van gebrek: na 10 Daagen, den
5^{den} van Wynmaand, zaagen zy Land, en roeiden
derwaards: dog de nacht hen overvallende, werden
zy tegen de steen-klippen geslaagen, en de schuit
borste, dog zy borgen zig op de klippen tot dat het
dag was, en swommen aan Land, dat een Eiland
was, eene myl van het vaste Land geleegen, daar
zy hun leeven hielden met slakken te eeten, dog
versmagten van den dorst, en konden, hoe zeer
zy groeven, geen zoet water vinden: zy haalden
den

den boot van de klip, met wat goed, dat zy nog behouden hadden, en verholpen dien wat, om daar mede in 't vaste Land te raaken, en vyf van het roeiden derwaards, Jan Nicols, met de overige, zonder iet, daar latende. Deze vyf over de rivier vaarbode, ontmoetten veele Slangen en Mensch-vernietelende Dieren, dog raakten nog in geveer aan Land, en vonden daar, by geluk, eenen pot met tarwe meel staan, dat zy met zoet water kookten, en hen zeer versterkte; des zy God dankten: na 2 Daagen ontmoetten hen drie Spanjaarden en twaalf Indianen en Swarte, dryvende Paerden, met koopmanschappen geladen, van Caraccas naar Coro, die hen, uit medehyden, spysden en op hunne Paerden zetten, zelfs 2 of 3 dag-reizen te voet gaande, tot dat zy aan eene Stad Tocaya kwamen: onderzochten waren hunne dertien Medgezellen, met Jan Nicols, 15 Daagen op het Eiland gelaten, die Slakken, tabak en ander kruid, met zout water, aaten, zynde in dien tyd vyf van het door honger gestorven; zy vonden het beste voedsel in den tabak; maar de meeste konden het niet nederfswelgen, maar storven.

Gods genadige en wonderlyke Voorzienigheid.

Kragt der tabak.

Een der vyf, die de Spanjaarden gevonden hadden, en zig het sterkste bevond, kwam, op den 15^{den} dag, met drie Spanjaarden en leeftegt naar het Eiland, daar hy zyne dertien Gezellen gelaten had, die zy dagten, dat alle dood of van de wilde Beesten verscheurd zouden zyn; maar zy vonden nog agt leevende, die elendig niet, dan om den dood, baadden, en, blyde aan het eeten komende, byna storven, hoewel zy maar weinig te gelyk aaten: 's anderendaagsch bragten hen de Spaansche op het vaste Land, met het goene zy nog by hen hadden; tot 's Konings dienst, en voerden ze naar Tocaya, daar alle de swakke nog 15 Daagen vertoefden, en de sterke voerden zy naar Coro, 50 mylen van Tocaya, en daar na ook de anders: zyielden ze te zamen voor den Gouverneur, om daar, door eenen

De Spanjaarden doen de Engelsche vriendschap.

1607. **Nederlander**, die 'er 16 Jaaren gevangen was geweest, en wat Engelsch kon spreken; ondervraagd te werden, die hun onderregtte, dat zy zonden zeggen, dat zy niet willens op de kusten van **Goiانا** gekomen, maar door onweêr verstookten waren, anders zouden zy moeten hangen of op de **Galleijen** roejen: des werden zy, vriendlyk ondervraagd zynde, verschoond, en zy verhaalden, hoe zy verstookten waren, met alle de hun overgekome gevaaren en elenden, dat hun zo wonderlyk scheen, dat zy zeiden, zy moesten geene Menschen maar **Duivelen** zyn: de **Geestlyke** daar zeiden, dat zy verdiend hadden, waren zy goede Christenen geweest, als Heiligen gehouden te werden; maar nu zy **Lutheraanen** waren, had niet Gods goedheid, maar 's **Duivels** middel, hen doen ontkomen: zy vonden nogtans groot medelyden by het Volk, ieder eenen in zyn huis nemende, en hen niet als gevange, maar als **Vrienden**, behandelende en koesterende; nogtans storven twee van hen in **Coro**, en de **Schryver Jan Nicols** was krank van de **Calentura**, eene daar bekende ziekte; dog door de aader-lating, zuivering en goede behandeling genas hy weder: dus bleeven nog elf van hen in 't leeven, van welke vyf als gevange naar **Carthagen** gezonden werden, die met grôte droefheid en medelyden van hunne **Gezellen** en goede **Menschen** scheidden. Den 10^{den} van **Bloeimaand**, des Jaars 1606, werden zy door **Franciscus Lopes**, een **Vriend**, weder vrygesteld en naar de **Havana** gezonden, daar zy den 20^{den} van **Herfstmaand**, aankwamen; en den 5^{den} van **Wintermaand**, kwamen **Mr Garrad** en **Jan Nicols** met de **Geld-Vloot** in **Spagne**, latende nog drie in de **Havana** en zes te **Coro** leevende, en kwamen dus, in **Sprokkelmaand**, des Jaars 1607, in **Engeland**.

Het schip van **St. Olivier Leyg** kwam weder in **Engeland**; dog die daar geplant en van hunne **Vrienden** verlaten waren, zyn gestorven, en de overige weder in **Engeland** gekeerd.

Die

Verkeerd
oordeel
der Geest-
lyke.

Dit hebben wy gaerne willen verhaalen ter waar-
fchuwing, en om aan te toonen, dat men zulke
reizen niet ligtvaardig, maar wel bezorgd en voor-
zien, moet onderneemen, en dat men Vrede en een-
igheid, maar boven alles God, voor oogen moet
hebben.

In den Voor-Zomer ontstonden in 't midden van
Engeland, in Northampton Shyre en de omliggen-
de Gewesten, eenige beroerten onder de Boeren,
om dat het koorn-land gebruikt werd, om Schaap-
pen te voeden, daar van de Eedele en Pagters het
meeste voordeel hadden, zynde tot het ploegen meer
Werk-Lieden en tot veele Schaapen maar weinige
Harders noodig, alzo daar geene Wolven zyn: bo-
ven dien mogten de Boeren hunne Beesten op de
stoppels van het koorn weiden; dog dat nu misfen-
de, vergingen zy op de Dorpen van armoede: ver-
der betuinden de Eedele en Pagters hier en daar het
gemeene land, dat elke buurt heeft voor de Beesten
der arme Huislieden, elk naar zyn gerief intuinende
voor zyne Schaapen, of tot waranden voor hunne
wilde Beesten, daar tegen wel goede wetten zyn,
maar zy werden niet wel uitgevoerd; daar over de
Land-Lieden opstonden, en liepen te zamen, niet
met wapens, maar met schuppen, spaaden en hou-
weelen, wierpen alle betuiningen om ver, braaken
haagen en heggen, en vulden de gragten, daar zy
dagten, dat het van ouds zo was, of moest zyn.
Deeze handel verbreidde zig in de omliggethe Ge-
westen, Shyres genoemd; en als de Eedele zig daar
tegen begonnen te stellen, werden zy wel twee- of
drieduizend sterk; hier tegen heeft men vermaanin-
gen, Plakkaten en vergifnissen van 's Konings wege
gezonden, dat wel hier en daar, maar niet over al,
hulp. Eindlyk zyn de Aadel en Amptenaars met wa-
pens daar tegen gevallen; hebben eenige dood ge-
smeeten, en veele gevangen en gehangen. Ten
laasten heeft de Koning, als het gestild was, een
gemeene vergifnis doen afkondigen, de gevangene

Oproer
der Boe-
ren in Eng-
eland.

1607. verlost en orde gesteld, om den armen Landman niet zeer te overlasten.

De Heer
van Horst
en Mr. Jan
Gevarts
stellen
Vrede af
bestand in
Holland
voor.

Meer en oopentlyker, dan ooit te voren, is, wegens den Aards-Hertog, van langzaam hand, door veele heimlyke middelen, gearbeid aan voorslaagen tot eenen stilland van wapenen, daar voor de ver-eenigde Landen altyd zeer vreesden, gedénkende, hoe Sexrus Pompejus, Zoon van den groten Pompejus, van Keizer Augustus daar mede kwalyk voer; dog het is ten laatste, uit vreemde hoeken, voortgedreeven. In Bloeiimaand, des Jaars 1606, was daar toe Jongheer Walraven van Wittenhorst, Heer van Horst, Drosfaard van het Land van Kessel, in 's Hage geweest, maar kon toen niets uitrêgen of nergens gehoord werden, om dat Prins Maurits, met veele Afgevaardigde der Staten, in 't leger waren; waarom hem de geene, by welke hy zig ver-voegde, raadden die zaak toen nog niet bekend te maaken: des hy vertrok, en men gaf toen voor, dat hy van den Keizer kwam; dog, den 23ten van Wintermaand, kwam hy weder in Holland, met Jan Gevarts, Meester in de Regten, en Geheim-Schryver van Turnhout, die aan weinige bekend maakten, dat zy last hadden van den 6^{den} van Bloeiimaand, inhoudende, dat de Aards-Hertog gansch geneegen was den langduurigen en bloedigen Oorlog te eindigen en de Landen tot rust te brengen, op zulke voordeelige voorwaarden, die de Landen genoegen zouden geven, te weten, dat zy zelfs zyne regtvaardige eischen wisten, en dat hy niets, dan het zyne, begeerde, en dat daarom de Staten zelfs zouden moeten eischen, wat zy, tot hunne verzeekering, van hem begeerden, daar in hy hun alle reedlyke voldoening zou geven: zo zy daar toe, of tot een bestand voor veele Jaaren, wilden verstaan; konden zy plaats en tyd noemen, hy zou zig daar naar schicken, al vonden zy niet geraaden de zaak oopentlyk, maar bedekt door weinige, te doen handelen, en dat zyne meening niet was hen te be-

bedtiegen . enz. Hy had boven dien , den 12^{den} ,
nog eenen brief gefchreeven , dat hy de voorn;
weder in Holland zond , om den handel van Vrede
te vervolgen , en dat zy , bevindende , dat 'er mees
geneegenheid tot bestand was , mogten verklaaren ,
dat de Aards - Hertog , uit de grote geneegenheid
tot den Vrede , ook daar toe gaerne het oor zou
leenen , enz.

Hier op hebben zy bedekt met eenige van de Re-
geering in 't byzonder beginnen te handelen ; maan
om dat zy nog geene brieven aan de Staten hadden ,
vond men 'er niet geraaden dat stuk te oopenbaaren ,
voor dat zy naderen last van den Aards-Hertog had-
den : des de voorn; Gevarts , nog in Wintermaand ,
in haast naar Brusfel trok , die van daar last van den
Aards-Hertog bragt , gedagteekend den 3^{den} van
Louwmaand , des Jaars 1607 , aan de Heeren van
Horst en Gevarts , om , van zynen kant , op de
eerste vergadering der Staten in 's Hage voor te draa-
gen , dat hy bereid was tot den Vrede , en , om daar
over te handelen , Gemagtigde te zenden , en den
Staten alle reedlyk genoeg te geven ; of , zo zy
liever tot een bestand kwamen , dat hy daar mede
ook te vreden was voor zulk eenen tyd , als beraamd
zou werden .

Zy , met deezen last in 's Hage gekomen zynde
den 9^{den} van Louwmaand , verzogten den 10^{den} by
de Staten gehoor , spraaken met Prince Maurits , en
droegen , den 13^{den} , oopentlyk hunnen last aan de
Staten Generaal voor , daar by voegende , dat de
Staten in bedenking wilden neemen de onzekere
wikomst van alle Oorlogen , en derhalven den Vre-
de of bestand te zoeken , om de Landen in rust en
hunnen ouden voorspoed te brengen , enz. Daar
op , den 27sten , geantwoord en verhaald werd , wat
'er voorgevallen was . en dat zy merkten , dat zyne
Hoogheid nog bleef by zyne ongegronde vordering
van regt op de vereenigde Landen , daar Hun Ed:
Mog: als voor de gansche Waereld kenlyk en on-

Voorstel
tot Vrede
of be-
stand ,
door de
Gema-
tigde van
den
Aards-
Hertog
aan de Sta-
ten Gene-
raal .

Ant-
woord
der Sta-
ten .

1607.

wederspreeklyk houden, dat zyne Hoogheid niet geen segt, dan door geweld en Oorlog, het op die Landen kon vorderen; maar dat zy in een deel, op goede en regtvaerdige gronden, altyd bedagt hebben en buiten twyffel meenen het nog verstaan, dat alles weder moest gebragt werden in de gemaakte vereeniging der Nederlandische Gewesten, wat daar van, door geweld en haat, was afgetrokken, met verkrachting van het pleegsel besluit, daar by de Nederlanden, om zo gewis en regtvaerdige reëdenen, voor eenen vryen Staat te verklaard zyn, welk besluit, zederd 25 Jaar, en meerwaards, door verscheide oopenbaare handelingen, zelfs door de magtigste Koningen en Mogendheden, bevestigd was: daarom zy bedagt waren, dat althunne magt te arbeiden, om die te herstellen; en dat zy voor dien tyd geen verder antwoord konnen geven, dan zy te voeren aan de Roomsche Keizerlyke Majesteit en andere Vorsten gedaan hadden, namelyk, dat zy verklaarden, dat nog Godlyk, en eerlyk, nog zeeker kon gehandeld werden met de geene, die, tegen het voorn: besluit en gehandeld en bevestigd regt der vereenigde Landen; iet niet op die Landen blyven vorderen; zig veronredende van alle het onheil, dat de Landen, of de zelve Leeden, in 't uitvoeren van eene zo regtvaardige zaak, mogt overkomen, enz.

Hier mede zyn de Gemagtigde vertrokken, en verslag te doen, en daar na heeft de Heer van Horst aan de Staten in eenen brief geschreeven, dat des Aards-Hertogs meening niet was door dien handel iet op de vereenigde Landen te winnen of vorderen, maar die te laten gelyk zy waren; en indien de geneegenheid viel op dus te handelen, wilde hy gaerne, zonder nadeel van dien, daar toe verstaan.

Johan
Neyen, Overste der
Minnebroeders,
komt in
Holland,

In 't einde van Sprockelmaand is van Brussel, de Gemagtigde van den Aards-Hertog, in Holland gekomen Broeder Jan Neyen, Overste der Minnebroeders en Zoon van Maerten Neyen, wel eer by Prince

Prince Willem van Orange zeer bekend: hy onthield zig eerst zeer stil te Ryswyk, daar eenige, die zeer heimlyk met hem spraaken, de oorzaak van zyne komst verstonden, die eigentlyk was, om te weeten, waar hun de voorflag van den Heere van Horst gehaaperd had; na dat hy, eenige daagen daar na, met Prince Maurits had gesproken, lieten zy hem in 's Hage komen, daar hy verscheide Perlooën bezogr en ook van Prince Maurits gehoord werd; hy gaf voor, dat des Aards-Hertogs meening niet was door de handeling van bestand zyn regt beeter of erger te maaken, maar met de Staten te handelen in dien stand, als zy waren: hier op hem te kennen gegeven zynde, dat de Aards-Hertog hen moest erkennen voor eenen vryen Staat, eer men met hem in eenige onderhandelingen kon komen, heeft Broeder Jan Neyen aangenoomen den Aards-Hertog daar toe te beweegen, om verdere bloedstorting te vermijden, enz. des hy, omtrend den 9^{den} van Lente-maand, met Prince Maurits jagt naar de Schelde en Antwerpen vertrok. Hy was een Perfoon, die bekwaam was, om met een vry Volk te handelen, zynde spraakzaam; en, zo het scheen, vrymoedig, veele dingen uitende, zynde in zyn zeggen of doen niet zeer beschroomd.

1607.

en brengt
een ver-
drag van
bestand
voor 8
Maanden
te weeg.

Door deeze Afgevaardigde, die den 17^{den} weder in 's Hage kwamen, is het wederzydsch zo ver gebracht, dat zy eindlyk schriftlyk hier in over een gekomen zyn;

De Aards-Hertog heeft goedgevonden dit volgende aan de Staten Generaal der vereenigde Nederlanden te verklaren en aan te bieden, dat hy, niers meer op het hart draagende, dan de Nederlanden en derzelver goede Inwooners van de elendigheden des Oorlogs verlost te zien, met ryp overleg door deezen verklaard te vreden te zyn met de Staten Generaal der vereenigde Nederlanden te handelen, als, en die houdende voor, vrye Landen, Gewesten en Staten, daar op zyne Hoogheid

Onderling
verdrag
van be-
stand in
Neder-
land.

1607. niets vorderd, 't zy by wege van eenen eeuwigen Vrede, of stillstand van wapenen voor 12, 15 of 20 Jaaren, naar de verkiezing der Staten, alles op reedlyke voorwaarden, onder andere, dat elk zal blyven behouden het geene hy bezit, ten ware, ten gerieve van zyne Hoogheid, de Staten of de Landschappen, door verwisseling van eenige Steden of Plaatzcn, met gemeene bewilliging, anders verdraagen en beslooten werd: desgelyks op de orde en verzeekering der onderlinge scheepvaard, neering en koophandel, en het geene daar aan kleefd, gelyk ook de tuschenkomst, goedkeuring en handhaaving van het gene beslooten zal werden. Hebbende ook ryp overwoogen de gelegenheid en den staat der vereenigde Gewesten, en willende opregt handelen en aan de Staten tyd laten om te overweegen en besluiten, wat voor het gemeen best is, is hy te vreden, dat de geene, welke hy uit de Inboorlingen der Nederlanden tot deezen handel zal afvaardigen, met de Afgewaerdigde der Staten in gelyk getal zullen vergaderen, ten tyde en tot plaatze, als de Staten kiezen. En op dat dit alles beeter tot eenen eeuwigen Vrede of bestand mogt te weeg gebragt werden, is hy te vreden, dat in de eerste 8 Maanden zal zyn stillstand van alle belegeringen en overrompelingen van Steden of Sterkten, invallen in Gewesten, en maaken van nieuwe Schanssen, mits, dat de Staten dit, binnen 8 Daagen na dit aanbod, zullen inwilligen, en voor Herfstmaand aanstaande schriftelyk zig aan zyne Hoogheid verklaren op de voorsz. voornaame aangeboode handeling over den stillstand van wapenen, met bepaaing van tyd en plaats, daar toe te verkiezen. Gedaan te Brusfel, onder hunner Hoogheden handboekening en zeegel, den 13^{den} van Lentemaand, des Jaars 1607, onderstond, *Rich. Vt.* getoekend, *J. Albert, A. Isabelle*; laager stond, op bevel van hunne Hoogheden, en was getoekend, *Keruycken*.

En

En bovengem: Staten Generaal, als Staten van vrye Landen en Gewesten, daar op de voorn: Aards-Hertog niers vorderd, ook van gansche harten niets meer begeerende, dan tot eene Christlyke, eerlyke en verzeekerde uitkomst en verlossing der elendigheden van den Oorlog te verstaan, hebben, na ryp overleg, en met goedvinden van zyne Hoogheid en de Raaden van Staten, de voorsz. verklaring aangenoomen, dat de Aards Hertog de vereenigde Landen houd voor vrye Landen, daar op hy niers vorderd, gelyk ook den stilstand van wapenen voor 8 eerstkomende Maanden, ingaande den 4^{den} van Bloekmaand, van alle belegeringen en overrompelingen van Steden en Sterkten, invallen in Gewesten, en maaken van nieuwe Schanssen, en hebben goed gevonden de verdere voorn: aanbiedingen van den Aards-Hertog bekend te maaken aan de geene en zo als het behoord, en daar op hunne verklaring aan den Aards-Hertog te doen voor Herfsmaand: des de Aards-Hertog aan de eene, en de Staten Generaal, in bovengem: rang, aan de andere zyde, ter goede trouw beloofd hebben en belooven door deezen de voorsz. verklaring en aanvangeliken stilstand te onderhouden, en alle oopenbaare en heimlyke strydigheden te herstellen; de Aards-Hertog daar by beloovende van deeze handeling, binnen 3 Maanden eerstkomende, goedkeuring en gelyke verklaring des Konings van Spanje te brengen en aan de Staten te leveren, onder alle gemeene en byzondere afstanden en verbanden, daar toe behoorende. Tot getuigenis zyn hier van gemaakt twee brieven van den zeiven inhoud, bevestigd door den Aards-Hertog mer zyne onderteekening en groot zeegel, mitsgaders de gewoone byschryving en teekening van hunnen Audiencier; en door de Staten Generaal, in voorsz. rang, met hun gewoon zeegel, omschryving en teekening van hunnen Griffier. Gedaan te Brussel en in 's Hage, den 24^{den} van Grasmaand, des Jaars

2607 Jaars 1607; onderstond; ik heb dit geteekend, *Jan Neysh*, Commis Generaal: ik heb dit geteekend, als Afgevaardigde van de Heeren Staten Generaal der vereenigde Nederlanden, *C. Aerssen*.

De voorsz. handeling was geschied den 10^{den}, 11^{den}, en 12^{den}; maar om dat den 24sten van beide zyden brieven van verband geleverd moesten werden, onder het groot zeegel, van inhoud, woorden, letter-grepen; en onderscheid-teekenen als de voorn: handeling, werden die dus gedagteekend, om dat die juist met de oorspronglyke moest overeen komen: en hier mede is de Munnik, den 13^{den}, met het jagt van Prince Maurits, van Delfshaven naar Brussel vertrokken.

Dit verdrag werd ten eersten aan de Gouverneurs der Plaatzen en Sterkten in Holland verwittigd, en den 13^{den} werd het volgende bevel, om den 9^{den} van Bloemaand eenen Vast- en Bede-Dag te houden, naar de Gewesten en Steden gezonden;

Vertoog
der Staten
Generaal
aan hunne
Gewes-
ten, den
13 April.

Eedele, Eerentfeste, Hoog geleerde, Vroome, zeer Voorzigtige Heeren en goede Vrienden! Alzo de gemeene zaak der vereenigde Nederlanden, door Gods zonderlinge genaade, zo ver gebragt is, dat de Aards-Hertog in de laatsleede Lentemaand goed gevonden heeft door drie schriftlyke verklaringen aan te bieden, om met ons, als Staten van vrye Landen en Gewesten, daar op hy niets te vorderen heeft, tot eenen Vrede-handel of bestand voor veele Jaaren te komen, met aanvanglyke opschorsing der belegeringen en overrompelingen van Steden en Sterkten, invallen in Gewesten, en maaken van nieuwe Schanssen, voor de eerstkomende 8 Maanden, om inmiddels op de voorn: handeling ryp te letten, en dus voor Herfsmaand op dien aangeboden handel verklaring te doen, en wy, met goedkeuren van zyne Hoogheid en den Raad van Staten, goed gevonden hebben die verklaring en aanvanglyke schorsing aan te neemen, gelyk ook de verder aanbieding bekend te maaken daar het behoord, om

om voor Herfstmaand daar op verklaring te doen, 1667
 daar toe brieven van verband waren gemaakt, naar
 den inhoud der nevensgaande stukken; en hoewel
 wy ons verzeeketen, dat UE: door hunne Gemag-
 tigde op deeze vergadering, van dit aanbod en dee-
 zen handel wel zyt verwittigd; hebben wy nogtans
 goed gevonden UE: daar van kennis te geven, ge-
 lyk ook van onze meening, om over de voorn:
 verdere aanbieding ons eerst te beraaden met de
 Koningen van Vrankryk, Groot Brittagne en De-
 nemarken, mitsgaders de Keur-Vorsten en andere
 Stenden des Ryks, met welke deeze Landen in
 vriendschap zyn; om, derzelver goede meening,
 raad en verstand, ten beste van deeze Landen, ver-
 staan hebbende, daar na in de Gewesten op die
 zaak verder ryp te letten, beraaden en besluiten,
 zo als tot eer van God, vordering van den Christ-
 lyken hervormden Godsdienst, en meesten dienst
 en verzeekering van dien, de vereenigde Nederlan-
 den en derzelver goede Ingezeeten bevonden zal
 werden te behooren: en dewyl voor al betaamd en
 noodig is den Almagtigen Heere God, voor zyne
 meenigvuldige genaade, aan deeze Landen, ge-
 duurende den Oorlog, beweezen, en zonderling
 voor het beweegen van des Aards-Hertogs hart,
 om de voorsz. verklaring en aanbieding te doen,
 van gansche harten te looven en te danken, en te
 bidden de voorn: zaak, ter eere van zynen heiligen
 Naam, behoudenis en verbreiding van zyn heilig
 Woord en den Christlyken hervormden Godsdienst,
 en gemeene welvaard en verzeekering der vereenig-
 de Nederlanden en derzelver goede Ingezeeten,
 genadig te zeegenen, hebben wy goed gevonden
 te gelasten, dat een gemeene Vast- en Bede- Dag
 in de vereenigde Gewesten gehouden werde den
 9^{den} van Bloeijsmaand eerstkomende: derhalven is
 onze ernstige begeerte, dat UE: den voorn: Bide-
 Dag tegen den voorsz. Dag alom in de Gewesten
 van Holland en West-Vriesland, volgens het ge-
 woone

1607

woorde gebruik; wilt den bekent maken, ender die-
naar behooren, daar gehouden en gewierd mag wer-
den, daan in den Lande dignet en ons gesongen zal
geschieden: Hiermede, Bedele, Eerentfure, Hoog-
geleerde en zeer Voorzigtige Heeren en goede Vrien-
den! zyt in de beschieting des Almachtigen bevoor-
len. Uit 's Hage, den 13^{den} van Grasmaand, des
jaars 1607: was geteckend, *J. van Oldenbarne-
velt, V. laager stond UE: zeer goede Vrienden,
de Staten Generaal der vereenigde Nederlanden:*
nog laager stond / op last van deselve, was ge-
teekend, *C. Aerfsen.*

De Staten
zenden
hunne
brieven
van ver-
band naar
Lillo.

De Staten Generaal hebben, tegen den 24^{den},
hunne brieven van bewilliging en verband op den
stilstand voor 8 Maanden, door hunnen Kommiss,
Dirk van der Does, naar Lillo gezonden, om tegen
die van den Aards-Hertog uit te wisselen, daar
Jan Neyen ook kwam, zynde eerst, by wyze van
goedkeuring, onder de handeling gesteld: dog de-
wyl van der Does swaartigheid maakte in die dus
over te nemen, heeft de Munnik ter post naar
Brussel gezonden, om dezelve vervaerdigd te heb-
ben, gelyk die daar van der Staten zyde waren, dat
zo schielijk volbragt werd, dat zy, nog den 28^{den},
zyn uitgewisseld, en is aan van der Does een goude
ketting vereerd, dien hy naderhand aan de Staten
heeft moeten overleeveren en wedergeven: dog
vermits Jan Neyen in last had op de voorsz. hande-
ling eenige nadere verklaring over het tegre ver-
stand te doen, hoopende voor het handelen meer
te winnen, begeerde hy mede naar 's Hage te gaan,
daar toe van der Does geen last had: dog ziende,
dat hy geen volmondig antwoord op zyne brieven
kreeg, nam hy hem mede naar 's Hage, daar hy,
na eenige tegensporreling, den 8^{den} van Bloetmaand,
by de Staten Generaal werd gesoord, daar op zy
nader met hem handelden, hoe de stilstand moest
verstaan werden, en werd, den 1sten van Zomer-
maand, een ander geschrift gemaakt en vastgesteld:
daar

daar by verstaan werd, dat ook stikland voor 8 Maanden zyn zou in de Noord-Zee, en in den water-loop tusfchen Vrankryk en Engeland, tot de Sorlinghes, aanvang neemende den 14^{den} van Zomermaand, na welken tyd alle de pryzen, die niet van Oorlogs-fcheepen waren, niet goedgekeurd zouden werden: dat, na de aankomst der goedkouring uit Spanje, de Oorlogsfcheepen van de Spaanfche kusten te rug geroepen; en, binnen 6 Weeken daar na, alle pryzen, niet van Oorlogs-Volk zynde, niet goedgekeurd zouden werden; verder, dat, gedurende den stikland, aan der Staten zyde, zouden vry en zonder inrogten blyven, de Eemfche, Dullaere, de Landen van Wedde, Drenthe en Koeverden, de Vecht tot de Berkummer brug, de nieuwe Vecht tot Swol, van Swol naar Koten, van daar den Yfel op tot Yfel-Oord, met de Landen noord en westwaards daar agter geleegen, van Yfel-Oord den Rhyn op tot's Gravenweert, en de Landen daar over ten westen geleegen; de Waak af tot Gorincherh, met de Landen ten noorden en westen; de Maas van den Grave tot Geertruydenberg, met de Landen ten noorden daar over; de Merwede, en verder alle ftoomen en wateren tusfchen Holland en Zeeland, met de Eilanden, door ebbe en vloed afgefcheiden tot Lillo en Sinys ingeflooten. Van des Aards-Hertogs zyde zouden vry blyven de Landen van Luxemburg, Naamen, en alle, daar boven geleegen, in Brabant alles, dat over de Demer en Nethe ligt tot in de Schelde; in Vlaanderen alles, dat over de Leye ligt, trekkende over het riviertje van de Mander en Roetzelaar tot Dixmuyden en Nieuwpoort in Zee, binnen welke paalen geene vyandlykheid gepleegd, maar alles hersteld, zal werden, en; buiten die paalen zou niemand zonder geleid-brief mogen reizen; nog het Oorlogs-Volk mogen loopen; ook daar geenen inyal met legers te doep, of Plaatzten of Sterkten te belegeren nog overrompelen, en hier mede verftok Neyen den 5^{den} van Zomermaand, hebbende den

Naadere
verklaring
op
het be-
stand.

1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1620
1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629
1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1640
1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1650
1651
1652
1653
1654
1655
1656
1657
1658
1659
1660
1661
1662
1663
1664
1665
1666
1667
1668
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1700

1607. Griffet Aerden een groot geschenk willen doen
 die dat niet wilde aanneemen; didt het voorkennis
 van Prince Maurits en de Staten; gelyk in 't ver-
 volg naaden verhaald zal werde.

Hier over is door alle de Nederlanden grote blij-
 schap gewest; elk vuurig verlangende van den lange-
 dauigsten bloedigen Oorlog ontslaagen te werden;
 en het gerugt; zig in de nabuurige Landen en Kon-
 ingsryken verspreidende, heeft grote verwondering
 gebaard, een zo schielijk bestand groot nadenken
 gevende, elk overleggende, wat wederzydich de
 oorzaak mogt zyn, niet kunnende gelooven dat
 de Aards-Hertog, nog ook de vereenigde Landen,
 zo ver t' ondergebracht waren, dat de een zo veel
 aanbieden en de anderdaar op vertrouwen zou; het
 gaf ook grote verwondering, dat het zo heimlyk
 bewerkt en behandeld was; want 'er Koningen of
 Princen, door hunne Gezanten niets van hadden
 kunnen vernemen, zynde in Holland door weinige
 gehandelt; en men zeide, dat te Rome Brussel de
 Aards-Hertog, de Marquies Spinola, de Voorzit-
 ter Richardot, de Audienquier Verreycken, en bui-
 ten die weinige, van wisten; des zig de Aards-
 en Raad van Brabant zeer belgden, dat zy 'er niet
 van verwittigd waren, gelyk ook in de vereenigde
 Landen, daar men voorgaf, dat de Koning van
 Vrankryk de oppermagt der vereenigde Landen voor
 zig zou zoeken, om dus dezelve te beeter tot de
 zyn stilstand te brengen, dewyl vele van de Fran-
 sche eenen afkeer hadden.

De Koning van Vrankryk door der Staten Gezant
 Aersfen, dewyl zy het alom door brieven bekend
 maakten, hier van verwittigd en verzocht zynde om
 zynen raad in desze gewichtige zaak, of zy verdel-
 zouden handelen of niet; zond als Gezanten naar
 Holland de Heeren Voorzitter Jannyn, van Ronsse
 en van Buzenval, die, den 24sten van Bloeiemand,
 in 's Hage aankwamen, en den 28sten gehoor had-
 den, welke eerst verhaalden de hulp, die hunne
 Koning

Grote
 verwon-
 dering in
 de nabuur-
 ige Lan-
 den over
 het be-
 stand.

Fransche
 Gezanten
 in Holland
 gekomen.

Reeden-
voering
der Fran-
sche Ge-
zanten
aaz de
Staten.

Gema-
tigde der
Staten,
om met
de Fran-
sche Ge-
zanten
naar de
hagelen

Holland-
sche en
Zeeland-
sche Ge-
zanten
naar En-
geland ge-
zonden,
in July.

Koning aan de Landen gedaan had, en klagen, dat zy 29 schielyk, zonder hunnes Konings raad, met hunnen Vyand in handel gezeeden wa-
ren; daar na boeden zy hunnes Konings gunst, verdere hulp en middelen aan, om hen bekwaam by te staan; zo zy in den Oorlog bleeven, of hen met zyn gezag by te staan in 't handelen van Vrede en doen genieten van deszelfs vrugs; verzoekende daar toe Afgvaardigde der Staten, die met hen mochten handelen; zo over den staat des Lands en deszelfs middelen; als oger alle reedenen en waag-
richeden, die in 't al of niet handelen van Vrede konden dienen, en om hunnen staat best in vryheid te bewaaren. Hier toe werd uit elk Gewest een gemagtigd, als, wegens Holland, de Heer van Ol-
denbarneveldt, wegens Zeeland, de Heer van Mal-
dere, en dus verder uit de andere Gewesten, wel-
ke den 29sten naevens den Schatmeester de Bye, en verder op vollen last, met de Fransche Gezanten begonnen te handelen; zo ver besluitende, dat zy daar van 's Konings wege, blyven zouden, om den Vrede-handel by te staan en te vorderen.

De vereenigde Landen verzogten ook dergelyke by-
dringen aan den Koning van Groot Britagne; maar die begeerde, dat men hem eerst enige Afgvaer-
digde zou zenden, om hem volkoomen in onder-
rechten van hunnen staat, weezen en gelegenheid des zey, in Hoornland, naar Engeland zonden, wegens Holland, Johan Berck, Raad en Penfionaris van Dordrecht, en wegens Zeeland, den Ridder Jakob van Maldere; Heer van Heyes, Raponvelles, en vergezeld door den Gezant daar, den Ridder Noël de Caron, Heer van Schoonewalle, die, zon-
der iemands anders byzyn, den 16^{den}, en zoderd knechtelen, by den Koning gehoor hadden, en handelden ook met 's Konings Raad. Zy werden alom wel onthaald, zelfs op openbare gast-ma-
den binnen Londen, met den Koning, en den Prin-
ce, deszelfs Zoon, die hem met zynge vrubeden

1607. in 't Tuiflers gild begiftigden, daar uit men zien konde
oude onderlinge geneegenheid en inwendige ver-
tenissen tusſchen de Nederlanden en Groot Brittas.
Ten laaften naamen zy afscheid van den Koning, de
Koningin en den Prince van Walles; hebbende ge-
noegzaam hunne begeerte verkreegen, met belofte van
de vereenigde Landen met raad of daad by te ſtaan;
voor al in den Vrede- handel, hun toezeggende synen
Hofgezant, den Ridder Richard Spencer, en den Rid-
der Rudolf Winwode, te voeren 's Konings Gezanten
in 's Hage, te zenden, die kort daar na volgden. Dus
zyn zy, elk met eenen gouden ketting en 's Konings
pronk-penning beſchonken, en eenige Ridder geſlaa-
gen, naar hunne ſcheepen vertrokken, en, den 10^{den}
van Oogſtmaand, in Zeeland wel aangekomen.

Spinola
ſchryft
aan de
Staten.

Te vóóten zelden wy, dat, binnen 3 Maanden,
's Konings goedkeuring op den vastgeſtelden ſub-
ſtand zou moeten uitgebragt werden: in gevolge
van dien deed de Aards- Hertog zyn beſt, om zulke
te weeg te brengen, en heeft eindlyk eenigzins dat
verbréegen; daar over, Spinola, den 10^{den} van
Hooftmaand, aan de Staten Generaal der vereenig-
de Nederlanden ſchreef, dat zyn Geheim-ſchryver
Bifago de goedkeuring uit Spanje gebragt had: en
verzoegt vry-geleide voor den Audiencies Verreycken,
om in Holland te komen en die over te leggen, ne-
vens eenige ſtukken, ter zaak dienende, welke brie-
ven, den 18^{den}, met eenen Trompetter van Spinola
in 's Hage kwamen, en den 19^{den} werd de vry-ge-
leide afgezonden; daar op kwam Verreycken, den
24^{ſten}, 's morgens vroeg in 's Hage, had 's avonds
gehoor by de Staten Generaal, en leeverde de goed-
keuring des Konings van Spanje over, gegeven den
24^{ſten} van Graſtmaand en 1^{ſten} van Zomermaand,
geſchreeven in de Spaanſche taal; en gedagtekend
den laaften van Zomermaand; luidende, dat zyne
Majeſteit, gezien hebbende het geene in dit papier
ſtaat, hem gezonden door zyne lieve Broeders, de
Dooringtigſte Aards- Hertogen Albertus enabella
Clara

Ver-
reycken
komt,
met de
goedkeu-
ring, in
's Hage.

Inhoud
derspaan-
ſche
goedkeu-
ring.

Chas. Eugenia, Princen en oppermagtige Eigenaars van alle de Nederlanden, inopens den stilstand van wapenen voor 8 Maanden, met aflating van alle overrompelingen van Steden en Sterkten, invallen in de Landen, en het maaken van nieuwe Sterkten in dien tyd, met het oogmerk, om wederzijdse afgewaerdigde te doen vergaderen, ten einde te handelen van Vrede of langduurig beftand, gelyk daar in vervat is, en dat ryf overwoogen hebbende, verklaard, dat hy, om het goede, dat daar uit te hoopen is, niet tegen te houden, gepreezen, goet gevonden en bevestigd heeft den voorn. stilstand van wapenen, gelyk zyne Majesteit dien pryt, goedynd en bevestigd door deesen in alle deelen, in zo verhem de zaak eenigzins aangaat, op Koninglyke trouw en woord beloovende dien te onderhouden en fippte volbrengen, als of hy die zaak van het begin af had betwilligd, en zy door zyne zusehen komst en gezag was gehandeld en beflooten, zonder immer daar tegen te doen, tot welkes gewigenis zyne Majesteit deezen heeft geteekend en met zyn zeegel bekrachtigd, binnen Validitit den 30sten van Zetembermaands onder den handel van den 1sten van Zetembermaands stond eenen het zelve, meer moede eige bewoordingen, zo ver het de zyn toeliet, maar de beide handelingen, onder welke deeze goedkeuring stond, welen in 's Fransch overgezet, en in die van den 2^{den} van Grasmaand waren, in de voornaamste fippte reeden, deeze woorden vergeeten of uitgelaten, *Mais en qualite & comme les temans pour Pays, Provinces, &c.* de voorn goedkeuring was ook op papier gefchreeven, met 's Konings klein zeegel bekrachtigd en onderteekend *Joel Rey.* Hy verzocht dat hy, om meer waarigheid te vermyden, dat de Scate hane Onthage fcheepen van de kusten van Spanje zonden te rug roepen. Deeze konden niet goed vinden, dat de Aards Herroegen, by de goedkeuring, Princen en oppermagtige Eigenaars van alle de Nederlanden genoemd werden, en

1687. makten den voorz. mislag reekend, niet mis-
 reukend, of: het by ongeluk of niet goedtals mis-
 gelaten was; daarom zy hem dedden verzoeken,
 dat zulk een mislag in de voormanne handeling
 stond, welke hy bekende. te Brussel ook inmiddels te
 zyn, maar dat het door de stordighid des Schryvers
 moest toegekomen zyn, die in 't dubbelte schryfsel
 eenen ganschen reegel overgeslagen had; en dewyl
 de goedkeuring algemeen was, had egter de Aarts-
 Hertog goedgevonden die over te zenden, al was
 hem maar, om te toonen, dat hy zyn best hier id
 gedaan had, en dat hy zeeker geloofde; als men er
 op stond, dat zy uitgebragt zou werden naar de
 Staten, begeeren: nogtans verzogt hy 6 Daagen tyd;
 om naar Brussel te schryven, en van daar naderen
 last te mogen ontfangen; dat hem toegestaan werd:
 deezen naderen last ontfangen hebbende; poogde
 hy de Staten, den 2den van Oogstmaand; te
 maaken, dat de goedkeuring voltoomen genoeg-
 duig was; dat zy er gonnegen in behoorden te see-
 men; dat nogtans de Aarts-Hertog naar Spass
 had geschreeven; om den Koning van deezen schand-
 righeid te verwittigen; en hield daar by aan: en de
 Staten besloot tot het te rug roepen der vloepen
 van de Spaansche kusten; en dat zy daarmede den
 Aarts-Hertog wilden gelieven: dit is eenige daa-
 gen in beraad genoomen, daar over mer Verzoeken
 gehandeld, en tussdyt den 9den, het antwoord
 vastgesteld, en den 10den, mondelyk aange-
 zegd in de vergadering der Staten-Generaal, en
 den 11den, schriftelyk overhandigd, dat de Staten
 beide goedkeuringen houden voor onvolkomen;
 zo in den gegeven rang, en de wyze; als in de
 zelve weezen, om dat zy niet mer behoort te weezen
 ging was overgezet, zo veel woorden daer toe ge-
 ten zynde, die in 't Fransch niet geschreeven; door
 hem niet geteekend, nog niet syn groov zegel toe-
 kragtigd waren; ook niet houdende eenig goedkeu-
 ring van den ganschen handel, maar alleen van de twee
 stuk-

Ver-
 reychen
 verzoekt
 de Staten
 hunne
 Oorlogs-
 schepen
 van de
 kusten
 van Span-
 je te ont-
 bieden.

Reede
van de
Hertog
van
Hooft
man
van
Hooft
man
van
Hooft
man

Ver-
reychen
vertrekt
naar Brus-
sel.

Bekom-
mering
onder de
Buuren
der Ne-
derlanden
over den
Vrede-
handel,

stukken en ophoof-verklaaring van den vryden der
landen; gelyk de Aards-Hertog gedaen had; en dat
zydaan op die verdere aanbiedingen geens madere
verklaaring konden doen voort den uitslag van Hooft-
man; maar beenderden hem een ontwerp in teltuich,
fransch en laing; daar naas zy wiken; dat de Ke-
ning de goedkeuring zou moeten doen; eer zy ver-
der zouden kunnen handelen tot welke nadere ver-
klaaring men hiet dan zo vecht yd zou moeten ge-
ven; als die verlopen was van den 24ten van Hooft-
man tot den 1sten van Hooftman; dat zy den
niet tegenstaande; ter eere van den Aards-Hertog,
te vreden waren alle hunne Oorlogs-scheepen van
de kusten van Spanje te onttieden; en die dadijk
zouden doen wederkeeren; en dat alle pryzen die
dazelve in 6 Weeken; beginnende den 24ten van
Hooftman; en alre zonden; voor kwaade pryzen
gehouden en wedergegeven zouden werden; met
welk antwoord Verreychen; den 24ten van Oogst-
maand; naar Brussel verrok; zynde nu stitand voor
8 Maanden oerwater en te land; zo wel voor Span-
je als de Nederlanden; dat alom grote hoop gaf;
dat de zaken wel verder tot eenen Vrede of bestand
mogen gebragt werden; hoewel eenige verziende
meenden; dat daer in nog te veel verwarring stak;
en dat de zaak wederzyts te zeer belet werd;
om elkan den een voordel af te zien; daarvan elk
omtyden sijnis beeter te maken; zo dat het zelve
hier zo gemaklyk; zonder meer uitbasting; van de
reus of andere zyde; zou afloopen. En den 24ten
van Verreychen met deze onderhandeling van de
hand of Vrede bezig was; en de nabuurige Kon-
ningen en Vorsten; ook de Landen van Ootryk
Kreef; studekten Oost-Vrieslands er zig mede be-
moeden; had men alom daarvan verhoorde gedag-
ten en reedreeringen; de meeste; die Spanjes
producten veel verhooven; konden niet geloven;
dat de Aards-Hertog enige bewilliging of goed-
keuring van den Koning van Spanje zou brengen;
gelyk

1607

Reede-
den, die
Spanje tot
den Vrede
mogten
bewee-
gen.

gelyk beloofd was, maar meenden godaer eenige
wobbelzinnigheid onder schuilde: in tegendeel zei-
den andere, dat de honderd twintig millioenen, die
de Koning verstoerd had, de groote manieren, ag-
terstellen en gebrek aan geld, ziende nu zelfs de
Koningryken van Spanje geduurig besprongen en
bezet met zulke sterke Vlooten, die hun waarschyn-
lyk de zeevaard zouden ontnemen of zeer bekom-
meren; met welke zy de Eilanden en Indiën aan
Spanje gehegt moesten houden, en meer deigelyke
reedenen, dien groten Koning mogten doen te rug
denken, voor al, als hy zag op die geweldige
Maaſſchappy, die de vereenigde Landen voorschad-
den op de West-Indiën; die 36 Jaaren zou duuren,
en daar onder eenig geheim moest schuilen, en wel-
ke hem deels zyne Indiën konden doen afvallen, of,
daar die het swakke waren, bespriagen, en daer
door zyne Handelaars agterdenken geven, dat hem
de schatten, uit Indiën komende, mogten afgezet
worden, en zy hem geen geloof meer gaven; des
hy noodzaaklyk in meer kosten zou moeten vallen,
om zyne ver afgeleegte Eilanden en Haavens te be-
heffen en dus zyne magt te verdeelen: zy seiden
daar by nog, hoe wys, voorzigtig en nodig het
van den Koning en Aards-Heerog gedaan was, ge-
zeillig af te staan van de oppermagt der vereenigde
Nederlanders, welke men schoen voor te geven, als
men zag, dat zy tot geene onderhandeling te bren-
gen waren door overreeding, list nog geweld: want
hunne swakheid, of eenig groter verlies, dat zy
souden kunnen lyden, mogten hen noodzaaken by
Vrankryk schuiling te zoeken; en daar by was groot
gevaar, dat zy eindlyk geheel uit alle de Gewesten
mogten verdreeven worden: waarom is nu het heet
wat liever het bestaende, met eenen gebuurlyken
Vrede, gerust te blijven bezitten, als om te be-
kwaamen tyd dat den Koning van Vrankryk met
Nederland te verzyken, dat Spanje's magt ontzag
en aanzien geheel wegneemen zou.

dyen

+ 9

Alzo

Atzo in de vereenigde Nederlanden ook veel diepzinnige en verziende Mannen waren, konden die niet gelooven, dat het ernstig gemeend werd, des hun de handel het meest tegen de bonst stee, denkende, dat de zaak geene andere uitkomst kon hebben, dan weder onder Spanje te vallen; bewijst peld met den naam van het Huis van Bourgognien, dat over lang de gronden daar toe gelegd waren, en het bestand of de Vrede maar diende, om aadem te scheppen. Zy konden ook niet begrypen, hoe zy hunnen staat wel zouden kunnen bewaaren, de regering der Gewesten ligt by één houden en alle opkomende swaargheden met gezag weeren: ook hoe de middelen en schatting aan te houden, zonder, indien de Aards-Hertog die in zyne Gewesten verminderte, hoe men het gebied ter Zee zou kunnen houden, als de tollén en vry-geloon gelden ophielden; en zo zy die aanhielden, hoe zy dan den koophandel by hen zouden behouden, die gewoonlyk loopt, daar zy het minste beswaard werd; hoe men het Krygs-Volk maugt zoo houden, als dat niet geoffend werd; hoe zy den Godsdienst in dien staat zouden houden, als die nu was; hoe het Gemeen, als de Partij haar woord niet hield, weder tot de wapenen te brengen zou zyn; als zy eens den smaak van den Vrede hadden; hoe men der Landen grote schulden zou betaalen; welke men door den Oorlog nog ontdekt; hoe men allen die in de regeringen zyn, zou wapenen tegen der Spaansche omkoopingen, die men reeds gewast werd, en dergelyke: dit waren de gedagten en gesprekken der voorzigtigste.

Swaargheden, die de vereenigde Landen vonden in 't maaken van Vrede.

1609

1609

1609

Ondertusschen was de Nederlandsche Vloot nog op de kusten van Spanje, welke men in de laatste verklaringen mede had zoeken te begrypen, dat zy thuis ontboden mocht werden, op dat de Spaansche Vlooten naar en van de beide Indiën vry uitvaren mochten; want men had deels de scheepen naar Indiën moeten ontladen, om die ten Oorlog

termoste tot Spanje's verweering tegen de Hollanders, dat in de handeling van den 1sten van Zomermaand hier volkopten, verkreogen, maar toen bewilligd was die te rug te roepen, zo dra de genadehooring van Spanje zou komen, en dat men inschepen die niet zou verferken van leestogs, dat bedekt zo veel was, als of men die te rug riep, om dat gebrek aan leestog hen wel zou doen flyten en l'bbis komen, onaan gezien men alom twyfelde, of de Koning wel duidlyk zou toestaan en gelyken het geene bellooren was, en meer, om dat men alom in Spanje Oorlogs-scheepen toernie, zynde Sedukar, Kales, Lisabon, Coronnaende Straat van Gibraltar vol Galleyen, dat groot nadenken gaf, dat zy ergens in Ierland, Engeland, Nederland of Embdel wilden vallen, andere mesallien, dan het voornemen was op de Rache en Barbaryen. De grote scheepen te Duynkerken van de dertig, die men voorgenoomen had te timmeren, werden zeer gewoerd, ten daar aan werken wel vyfhonderd, zo Italianen, Spanjaarden, als Nederlanders, iek aan zyn werk, en eenige hadden hondert vooten kiels; het minste werd op hondert vyftig voot geschat: dog by het antwoord van den 8^{den} van Oogstmaand was bewilligd de voorz. Vloot te rug te roepen, en dat zy, na den bepaalden tyd, rigende pryzen meer zou maken; des wele meedert, dat zy ras wederkomen zou.

Grote
toerusting
ter Zee in
Spanje.

Oorlogs
scheepen
te Duyn-
kerken
gebouwd.

Overlast
der Mul-
tineer-
ders.

De Gemeineerde deden alom nog veel vast, en de Aards-Hertog zocht alle middelen, om die te bevrachten: hy kreeg nog, in Oogstmaand, eenig geld uit Spanje, om het Krygs-Volk te betalen, dat lang beloofd was, nemelyk 6 Maanden lang elke Maand honderdchuitzeft Dukaten, en tege zyn onnutig Volk, als Waalen en andere, als danken. De Spanjaarden en Italianen werden op verscheide plaatsen in Guatizoenen gelegd, veel te Doorschik, dat zy wat gedwongen worden, hinnen hoopen niet mogende vernaserdermen, want als zy uit de

te Sud wilden gaan gaf men hun een goede reekening; onder het welken niemand weder inkomen mogte. Het Kontryk werden tusfchen twee en driehonderd gelegd, dus in meer andere Plaanzen in de rijkste Steden gaven geld; om van de Gaarnzoenen omfhangen te zyn. De vereenigde Landen dankten ook veel Krygs-Volk en andere, die zy konden misfen, af, als eenige Overlandfchieten en Bogelfche Vaandelen, die in verma niet volftellig waren; den gelyks veele fcheepen van alle zoorten; maar zy begonnen wedet een deel fcheepen naar Oor-Indiën toe te rufen, om de vaarten te behouden en verzekeren.

Uit Embden waren, in dit jaar, veele fcheepen westwaards uitgevaaren naar Italien en Spanje; wel te meest in Spanje of Portugal aangeftaagen werden onder het eene of andere voorwendfel, als dat zy de Hollanders aanhingen, of Wederftandelingen van hunnen Grave geweest waren; fchoon zy alle van hem getuigeniften en Zee-brieven hadden; dog dat mocht niet helpen, of zy moesten byzondere brieven van den Graaf brengen, anders hielden zy die voor afgedrongen door de gunst der Hollanders of Engelfche: eenige van deeze fcheepen werden wel los gelaten, maar wel omrend dertig, daar van veele uit eene Stad waren; werden ftreng gehandeld, het Volk op de Galleijen geworpen, en andere gedwongen den Koning daar ten Oorlog, of te zyne vaarten naar Indiën en Brakken te dienen: deeze tyding maakte te Embden grote beroerte onder het Gemeen, wegens het groot verlies van hun fcheep-varend Volk; die er veele Vrouwen en Kinderen hadden. Deeze en de Vrienden maakten eenen oploop van Vrouwen tegen de Overheid der Stad, zynde de Graaf zelfs, met eenige Heeren van zyne Vrienden; daar gekomen; dat nadenken gaf, als of hy deezen oploop trachte te vordoen; zyne Broeders, de Graven Chriftoffel en Johan, met het Gaarngoen van Lingen, by de hand heb- bende:

1607

1607
1608
1609
1610
1611
1612
1613
1614
1615
1616
1617
1618
1619
1620
1621
1622
1623
1624
1625
1626
1627
1628
1629
1630
1631
1632
1633
1634
1635
1636
1637
1638
1639
1640
1641
1642
1643
1644
1645
1646
1647
1648
1649
1650
1651
1652
1653
1654
1655
1656
1657
1658
1659
1660
1661
1662
1663
1664
1665
1666
1667
1668
1669
1670
1671
1672
1673
1674
1675
1676
1677
1678
1679
1680
1681
1682
1683
1684
1685
1686
1687
1688
1689
1690
1691
1692
1693
1694
1695
1696
1697
1698
1699
1700

Embs-
che
fcheepen
in Spanje
aange-
ftaagen

Oploop
te
Embden

1602 De ver- eenigde Landen zenden Kryg- Volk naar Embden. en schry- ven den Grave eenen brief door eenen Trom- petter.

bande : waarom de vereenigde Landen omtrent tweeduizend Mannen detwaards zonden ; die zig in de Voor- Stad van Embden en daar omtrent ophielden , en den volgenden brief schreeven zy , door eenen Trompetter , aan den Grave :

Welgehoore Graaf ! dat wy niet een opregt gemoede , zo by uwe Vadets als by uwe regbering , niet zonder aanmerdelyke moeite en kosten gepoogd hebben de misverstanden tuschen uwen Heere Vader en UE als Graven , en de Senden en Leden van Oost- Vriesland , ten beste te beredragen en vereenigen , is UE en een ieder , als onze daden , kenlyk : en nadien wy ons , by het verdrag van Delfziel , in den Jare 1595 , ter begerte van voorn uwen Heere Vader , UE zelfs , en de Senden van Oost- Vriesland , tot handhaaving daer van verbonden hebben , weet ook UE : dat wy niet , in den Jare 1603 , by het maaken van het's liggende verdrag , op het ernstig verzoek van de Afgevaardigde der Stad Embden , met UE's bewilliging en goedvinden , op nieuws verbonden hebben dat te handhaaven en alle overtredingen af te weerent dat insgelyk , in de laatste handeling van des Landdags besluit , den 10ten van Slagemaand jongstleden , door tuschen- konst van den Heere Rudolf Winwode , Gesant des Konings van Groot Britagne , en onzen Gemagtigden , gemaakt , wegens hooggem. Koning en ons aangenoomen is , dat , in zo ver dit overtreeden mogt werden , daar in met ernst voorzien zou werden : nu zyn wy zeeker blysgit , dat , door UE's beleid , geen penningen , als betaling van het Guarnizoen binheb Embden noodig , zyn verstrekt , om dus dat Guarnizoen , door gebrek aan betaling , in beroerte en gevolglyk de Stad in verwarring , te brengen : dat UE ook daerlyk heeft verhinderd , dat de penningen der bewilligde omslagen en middelen in handen van den gestelden Rentmeester , ter schikking der gestelde Schuld- Overbrengers , volgens dit genoome besluit , niet

Beschuldigungen der Staten tegen den Grave van Embden.

niet zyn gekomen: dat ook UE: verscheide omslaagen hebt gemaakt en doen uitvoeren, zonder bewilliging der Stenden, tegen het Keizerlyk besluit en de voorsz. verdragingen: dat in Embden als zeeker gehouden werd; dat, door uw toedoen, een groot getal scheepen naar Spanje gevaaren, daar met de goederen aangelsaagen, de Persoonen gevangen en slecht behandeld zyn: dat ook, door UE: baarblyklyke oogluiking, uit Lingen en dergelyke Plaatzes, Krygs-Volk in 't Graaffschap van Oost-Vriesland is geloopen, de goede Ingezeete zyn beschadigd, en de Burgers van Embden en andere gevangen en vervoerd, alles strydig tegen de voorsz. verdragingen. Nadien wy dan, uit kragt van onze meermalen herhaalde belofte, met UE: gelieven gedaan, beslooten hebben die handelingen te handhaaven, en daadlyk de strydigheden af te weeren, zonder verder zulks te gedoogen, hebben wy goed gevonden deezen aan UE: met eenen Trompetter te zenden, en is onze ernstige begeerte, dat UE: tot voorkoming van alle onheilen en ongeleegenheden, ten langsten binnen 14 Daagen na het ontfangen van deezen, orde stelde, dat, zonder eenige verdere hinderling, veertigduizend guldens, tot betaaling van het Guarnizoen van Embden, geschikt werde; dat de penningen der bewilligde omslaagen en schattingen daadlyk gebragt werden in handen van den gestelden Rentmeester, en gelaten ter schikking der gestelde Schuld-Overbrengers, volgens dat besluit; dat de omslaagen over die Landen, zonder wettige bewilliging der Stenden, daadlyk werden opgehouden en wedergegeven het geene ten onrecht omgelsaagen, ontfangen of uitgevoerd is; dat UE: verder behoorlyk zynen pligt doe en toone, tot ontslag van de Schippers, het Boots-Volk en andere Persoonen van Embden, wier scheepen en goederen in Spanje aangehouden zyn; eindlyk, dat het Oorlogs-Volk van Lingen en andere Plaatzes uit het Graaffschap van Oost-Vriesland gehouden

1607. werde: en zo UE: hier van in gebreeke blyft, ver-
klaaren wy onschuldig te zyn in de middelen, die
noodzaaklyk by de hand genoomen moeten werden,
om UE: tot reedenen en onderhoud der plegtige be-
loften te brengen, en in de onheilen, moeilykhe-
den, schaaden en swaarigheden, die daar uit volgen,
welke ons, die nooit anders, dan uwe en uwer On-
derdanen best, welvaard en rust begeerd hebbet;
van harte zullen leet zyn, gelyk de Almagtige Hee-
re God weet, die, zo wy wenschen, UE: welge-
boore Graaf! goede gedagten, tot uw en uwer On-
derdanen welvaaren, zal inboezemen! Uit 's Hage,
den 3^{den} van Hooimaand, des Jaars 1607; was om-
schreeven, *A: Conders, V:* onder stond, UE: goe-
de Vrienden en Nabuuren, *de Staten Generaal der*
vereensigde Nederlanden; op last van dezelve, was
geteekend, *C. Aersfen*; het opschrift was, Wel-
gebooren Grave Enno, Grave van Oost-Vriesland,
Heer van Esentz, Stedesdorp en Withmonde.

De Emb-
desche
Graaf,
ook de
Stad, zen
den Ge-
zanten in
Engeland
en 's Hage.

Hier op is niets zonderlings gevolgd, dan dat de
Graaf aan zyne Vrienden zond, om zig te beklaa-
gen, namelyk, in Engeland zond hy Hans Hen-
drik Stamler, om 's Konings tuschen-komst te ver-
zoeken, dat de Staten zig van eenige strengere han-
deling mogten onthouden, die gunstig antwoord
kreeg: in 's Hage zond hy D: Douthia Wyarda, eet-
tyds Raad der Stad Embden, die den Grave ont-
schuldigde, dat hy alle de verdragingen zocht te on-
derhouden, en in tegendeel aan die van Embden
geene oorzaak gegeven had; maar dat zy eene ydele
vrees hadden, die sproot uit hun eigen kwaad ge-
wisen, daarom zy Krygs-Volk ontbooden hadden,
en dergelyke. Die van Embden zonden, om hun
stuk voor te staan, en de Staten aan te zetten tot het
volvoeren van hun voorneemen, in 's Hage hunnen
Burgermeester, Ubbo Remers, den Raadsheer, Sa-
muël van Winghene, en den Geheim-Schryver,
Daniël Althing, wel merkende, dat hen de Graaf
in geduurigen allarm zocht te houden, op grote kos-
ten

iet te jaagen, in grote schulden te verwarren, en dus de Burgery tot hem te trekken: de Graaf zond daar ook den Heere Willem van Kniphuyzen, Dr. Thomas Françius, met den voorn: Wyarda: Die van Embden bragten daar verscheide Zee-brieven voort, die de Graaf aan vaarend Volk had medegegeven, gedagteekend te Esentz, den 6^{den} en 13^{den} van Sprockelmaand, welker een met den anderen streed, daarom zommige van geene waerde gehouden werden, zo zy niet zyne andere byzondere brieven toonden: dog zy werden eindlyk alle door de Staten afgezet, en vermaand in eenigheid te leeven, volgens de verdragingen, en de Stad hoop gegeven, dat de Staten zouden zorg draagen, dat men haar daar tegen niet zou verkorten.

Toen de Audiençier Verreycken laatst by de Staten in 's Hage was met de goedkeuring, heeft de Heer van Oldenbarnevelt, Advokaat van Holland, hem voorgehouden, wat giften en omkoopning de Vader Jan Neyen had zoeken te doen, namelyk, eenen wissel-brief van vyftigduizend dukaten, eenen diamant van tienduizend guldens, en eenen gouden ketting, dien men daar voortbragt en nederlag, zynde den Griffier Aersfen gegeven, welke die niet had willen ontfangen, dan met bewilling van Prince Maurits en de Staten, daar door hy nogtans by het Gemeen zeer in opspraak raakte, schoon gansch buiten zyne schuld; desgelyks eenen gouden ketting aan den Kommiss van der Does: waarom zy hem belasten dit alles weder te geven aan de geene, van welke het kwam, biddende den Aards-Hertog, zo ver hy den Vrede-handel regt meende en daar naar begeerde, zulke giften aan geene Persoonen onder hen, van wat staat of rang zy waren, meer te doen: en dat de Heeren Staten Generaal en Raaden van Staten der vereenigde Nederlanden waren te zamen gesteld uit zo veele Gewesten en verscheide Persoonen, zo dat die niet alle door giften of beloften konden omgekogt werden; en als maar eenige hier

Giften,
ter om-
koopning,
door den
Over-
sten Jan
Neyen,
gegeven,
werden
weder ge-
leeverd.

1607 over in agterdenken raakten, zou men hun getal verdubbelen, enz. waar op Verreycken zyne Hoogheid alzins verontschuldigde, en het ten laste van Vader Jan Neyen lag, die dat uit zig zelve moest gedaan hebben, want zyne Hoogheid nergens van wist, zyn zeggen grondende op de gierigheid der Geestlyke, die de gesteldheid van andere Lieden beoordeelen naar hunne eige gierigheid, met meer dergelyke woorden.

Verreycken beschuldigd de Geestlyke van gierigheid.

De Nederlandersche Oorlogsscheepen komen t' huis, en het bestand ter Zee bevestigd.

In Herfstmaand zyn de Oorlogsscheepen van de kusten van Spanje, volgens hunnen last, met alle hunne pryzen, wel t' huis gekomen, en dus werd het bestand ter Zee, dat wederzydsch beslooten was, volbragt: en de Prins Doria, met zyne Galleijen, was door den Koning gelasd ter bewaaring van de Stad Gibraltar.

Verhaal van twee scheepen, met Wybrand van Warwyk uit Oost Indiën komende.

Wy hebben te vooren verhaald van twee Nederlandersche scheepen, in Zomermaand laatstleeden uit Oost Indiën aankomen, te weten, Dordrecht, een schip van de tienjarige Maatschappij, Schipper Jan Riemeland van Antwerpen, met speceryen geladen, en Hollandia, van de oude Maatschappij van veertien scheepen, onder het schip van den Admiraal Wybrand van Warwyk, met het welke de Admiraal zelfs t' huis kwam, met omtrent zestig van honderd vyftig Mannen, vermits hy byna 5 Jaaren was uit geweest, zynde, door de lengte van tyd, het schip zeer verswakt, hebbende een lek gekreegen, gelyk ook het schip Dordrecht, daar door zy hun gezelschap hebben moeten verlaten, naar het Eiland Mauritius vaaren, daar alle de goederen op het land losfen, en in huisjes, die zy maakten, bergen, hebben de scheepen vertimmerd en verbeeterd, en in 't schip Hollandia een gansch nieuw agterstuk gemaakt. Het is te verwonderen, wat dit vlytig en kunstig Volk kan uitvoeren op een Eiland, daar geene Menschen zyn, en hoe een schip alle werk-tuigen en stoffen kan vinden; zy hebben er twee smitzen opgeregt, koolen van hout gebrand,

Vlytigheid der Hollanders.

en wel twintigduizend grote spykers, met een groot deel yzere bouten, gefmeed; toen zy getimmerd hadden, hebben zy de goederen van het ſchip Hollandia weder ingelaaden, beſtaande uit koſtlyke zyden, zyde-werken, en andere koopmanſchappen, hebbende een ryk Portugaalsch ſchip, onder het gebied der Koningin van Patana, genoomen, daar van deeze Koningin deel vorderde, als zynde op de kusten van haar Land; dat zy haar afkogten: zy kwamen daar den 6^{den} van Grasmaand, en vertrokken den 4^{den} van Herſtmaand, des Jaars 1606, en waren nog wel 3 Maanden op de Eilanden van St. Helena, om in den Zomer in onze koude Landen te komen, en kwamen, in Zomermaand, t' huis.

Zy vonden in 't Eiland Mauritius, aan de zuidoost-zyde van het Land, eene bekwaame Haaven: de Admiraal Warwyk heeft het zelfs geheel omgegaan, en vond het, naar zyne gisſing, wel 36 Mylen in 't rond, hebbende ſchoone afwatering van verſch water, en veel bekwaam land, om het te bezaajen, dog meest laagten en vol boſſchen, in welke hier en daar veele Ebben-Boomen zyn: daar is overvloed van Viſch en veel Gevogelte, maar geene viervoetige Dieren, dan Schild-padden; die hunne meeste ſpys waren: dog de Nederlanders hebben 'er eenige Varkens, Bokken en Geiten op gebragt; ook Koejen, maar de Stieren waren geſtorven: zy hebben 'er ook over de vierhonderd Orangen Limoen-Boomen op geplant, en het heeft van zig zelve den Kokus-Boom, en eene meehigte Palm- en Palmit-Boomen, daar uit men Palm-wyn maakt, en met de blaaden kan men de huizen dekken. De Admiraal Warwyk verklaarde, dat zy wel tienduizend Boomen van alſerhande zoorten hebben afgehouden, om de ſcheepen, pakhuizen, huizen en andere behoeften te timmeren en koolen te branden. Het land is beeter, vrugtbaarder en bekwaamer, dan het Eiland St. Helena.

Beschry-
ving van
het ryke
en onbe-
woonde
Eiland
Mauri-
tius.

De Hob-
landers
beplanten
het Eiland
Mauri-
tius, en
voorzien
het van
Dieren.

De tienjaarige Maatſchappy maakte in de verree-

1607. nigde Nederlanden, in deezen Winter, niet tegenstaande den Vrede-handel, nog d. riën grote, schoone en voortrefflyke scheepen gereed, om ten eersten naar Oost-Indiën te zeilen, onder het beleid van den Admiraal Pieter Willemsz. Verhoef, die, by de laatste Vloot der vereenigde Landen, Kapitaïn was geweest op het schip van den Admiraal Heemskerk, na wiens dood hy de overwinning voor Gibraltar volbragt, zig daar als een goed Soldaat gedragende, daar voor hy, wegens de Staten Generaal, met eenen gouden ketting vereerd werd: François Wittert, die te vooren eenige Jaaren in dienst der Maatschappy in Oost-Indiën geleege, en de Straat van Magellan doorgevaaren heeft, was Vice-Admiraal by deeze uitgaande Vloot. Door deeze voortrefflyke uitreeding scheenen zy te toonen, dat zy in den Vrede-handel niet meenden af te staan van de vaard op Oost-Indiën, daar aan die Landen zo veel geleege is.

In Nederland werden der tien scheepen, onder den Admiraal Pieter Willemsz. Verhoef, naar Oost-Indiën uitgezond.

Naamen der der tien scheepen, die naar Oost-Indiën zouden vaaren.

Deeze uitvaarende scheepen en Schippers waren, van Amsterdam Hollandia, groot omtrend 1000 vaaten, Schipper Symon Hoen; de Geüniceerde Provintien, groot 800 vaaten, Schipper Dirk Jacobsz.; Amsterdam, groot 800 vaaten, Schipper Pieter Geritsz.; de roode Leeuw met pylen, groot 400 vaaten, Schipper Jan Walichsz.; de Aarend, groot 200 vaaten, Schipper Rutgher Thomasz.; de Pauw, groot 200 vaaten, Schipper Meeüs Gysbertsz.: van Middelburg, Middelburg, groot 1000 vaaten, Schipper Cornelis Leenartsz.; Zeelandia, groot 600 vaaten, Schipper Willem; de Valk, groot 200 vaaten, Schipper Cornelis Adriaansz.: van Delf, Delf, groot 1000 vaaten, Schipper Symon Martsz.: van Rotterdam, Rotterdam, groot 1000 vaaten, Schipper Jan Cornelisz. de Witte; de Griffioen, groot 200 vaaten, Schipper Klaas Jansz. van Dyck; van Hoorn, Hoorn, groot 800 vaaten, Schipper Maerten Jansz. Cloet.

Deeze scheepen waren gelasd zig in Indiën te ver-

verdeelen, als zes naar China, en de andere naar elders, en naamen meer dan honderdduizend stukken van agten en Krygs-Volk mede, en voeren alle uit omtrend den 24ten van Wintermaand van dit Jaar. 1607.

Behalven deeze dertien had de Maatschappy in Oost-Indiën nog zes scheepen, in 't Jaar 1604 uitgevaaren onder den Admiraal Steven van der Hagen, met een schip, dat zy daar van Joris Spilbergen kogen, en een, dat naar het Eiland van Mauritius, en verder naar Banram, was gezeild om ebben-hour: ook zyn nog in Oost-Indiën de elf scheepen, die, onder Cornelis Matelief, in Bloeiimaand, des Jaars 1605, uitvoeren: nog de agt grote scheepen, die, den 20ten van Grasmaand, des Jaars 1606, uitvoeren onder den Admiraal Paulus van Caerden: nog twee, die in dit Voor-Jaar uitvoeren; dus zyn 'er te zamen nog uit agrentwintig scheepen, en deeze dertien 'er by gerekend, zyn 'er te zamen eenenveertig, dat zeeker eene grote magt van kostlyke scheepen is, elk voor 3 of 4 Jaaren van allen noodruft voorzien, met dubbel wand, ankers, haabels en zeilen, en verder ook op maand-geld, om daar mede beleedigenden Oorlog te voeren tegen hunne Vyanden in een ander deel der Waereld, daar kortlings hunne naamen nog niet bekend waren, hebbende t' huis zo groten Oorlog op den hals; en zeeker een Koning zou genoeg te doen hebben met deeze Vlooten geduurig te onderhouden, dat nu geschiedde door eene Maatschappy van gemeene Kooplieden, dat alle verwondering te boven gaat, daar het Land nog geduurig haare Vloot tegen Spanje en alom op de kusten van Vlaanderen en elders ter Zee uit heeft: en dit Volk is nog bezig, zo zy door den Vrede niet verhinderd werden, eene dergelyke Maatschappy op West-Indiën op te regten, en daar toe veertig Oorlogs-scheepen, behalven de Koopvaarders, te onderhouden, en zulke voor 36 Jaaren.

De vereenigde Landen hadden nog agrentwintig scheepen in Indiën, en daar by deeze dertien uitvaarende, zynde te zamen eenenveertig kostlyke scheepen.

Van de Magellansche scheepen, die voor 9 Jaaren

1607. ren uitvoeren onder Jaques Mahu, de Cordes, enz. en door de Straat meest om hals raakten, zyn nog eenige, met weinig Volk, te Japan geraakt; van welke nog eenig Volk met de Naagelen in twee reizen is wedergekeerd met Bartholomeus Graaf, die van de Magellansche Maatschappy gescheept heeft tweeënwintighonderd negenenzestig ponden Naagelen, honderd Catay, en negenenzeventig Baroen Naagelen, elk Baroen gerekend op vyfhonderd vyfentwintig Hollandsche ponden.

Eenige
der Ma-
gellan-
sche
scheepen
keerende
rug.

Behalven de voorn: Oorlogen, welke deeze kleine Landen in de oude en Indische Waereld voeren, hebben zy t' huis nog eenen Oorlog tegen het water, daar zy jaarlyksch grote kosten aan de dyken moesten doen, om 'er de Zee uit te houden, en hebben ook nieuwe wateren en overgeloope Landen bedykt, als de Zype in Noord-Holland en andere Eilanden en Plaatzes.

Voot-
neemen,
om het
Beemster-
Meir in
Noord-
Holland
te bedy-
ken.

Dirk en Hendrik van Os, Arent ten Grootenhuys, Jan Klaasz. Krook, en hunne Medegenooten, hebben van de Staten van Holland en West-Vriesland eene vergunning verkroegen, gedagteekend den 21sten van Bloemaand, des Jaars 1607, om het Beemster-Meir, in Noord-Holland, 2 Mylen van Amsterdam, by Purmerend gelegen, te bedyken, zynde, buiten het Haarlammer-Meir, het grootste in Holland, dat mischien meer dan 1000 Jaaren een Meir is geweest, dog het werd jaarlyksch groter, door het affpoelen der omliggende Landen, zynde wel 7 of 8 Uuren gaans in 't rond, en tans groot agtduizend negenhonderd vyfentagtig mergen, Rhyndlandsche maat, meest overal vyf of zes voeten diep, en de grond effen, modderig en kleiagtig, zo dat de Buuren denken, dat het een zeer kostlyk land zou werden, liggende tusshen elf of twaalf ryke Dorpen, en aan de Stad Purmerend, die zeer gebrek hadden aan land; dit is voorgenoomen te beginnen in 't Voor-Jaar van 1608, daar toe om-trend veertig moolens en andere werken besteed

wer-

werden: dit werk heeft te vooren nooit iemand by de hand durven neemen. 1697

De Medemakers van van Os, Grootenhuys en Krook, welke wy, tot lof van dit kleek voorneemen, noemen, waren, de Heeren Rombout Hooherbits en Jan van Santen, Raads-Heeren in den hoogen Raad van Holland; Nikolaas Cromhout en Jan Büyes, Raads-Heeren in den Provintiaalen Raad van Holland; Johan Bafius, Reeken-Meester van Holland; Barthout Cromhout, Oud-Burgermeester van Amsterdam, en Raad in de Staten Generaal; Helias van Oldenbarneveld, Pensjonaris van Rotterdam; Mr. Adriaan Tiedingh Berkhout, Pensjonaris van Munnikendam; Pieter Boom, Oud-Burgermeester van Amsterdam; Dr. Johannes ten Grootenhuys, Scheepen en Raad van Amsterdam; Jakob Poppen, Scheepen van Amsterdam, en andere, die nog niet oopentlyk bekend waren.

Naamen der Medegenooten in de vergunning om de Beemster te be- dyken.

In 't begin van Bloemaand is uit Engeland een schip gevaaren, onder den Heere Herry Hutfon, om regt op noordwaards te vaaren, en over het noorden eenen weg naar het zuiden te zoeken, om in West-Indiën te komen: deeze is in Wynmaand weder 't huis gekomen; en zeide ten noorden ter hoogte van 82 graaden te zyn geweest, daar Jakob van Hoemskerk en andere geweest waren, en dat Groenland veel digter by Noorwegen ligt, als het tot nog toe beschreeven is, en dat hy langs de kusten Harten-boornen en groeiend mosch gevonden heeft, en zou die kust gevolgd hebben, waren zy niet te laat uitgevaaren; dog hy scheen het in 't volgende Jaar te willen hervatten.

De Engelsche zoeken eenen weg door het Noorden, om naar Indiën te vaaren.

De Engelsche Maatschappy van Virginiën zond, in Wynmaand, twee schepen, met omtrend tweehonderd Mannen, derwaards, met voorneemen, om in 't volgende Jaar daar meer Volk, met Vrouwen en Kinderen, te zenden, om dat Land te bewoonen, volgens de te vooren verhaalde vergunning.

De Engelsche zenden twee schepen naar Virginiën en Oost-Indiën.

1607.

De Engelsche Oost-Indie-Vaarders deeden, in deezzen Winter, nog twee schoone grote scheepen timmeren, om de vaard op Oost-Indiën aan te houden,

Eene Star
met eenen
staert
gezien.

In Herfst- en Wynmaand is in Nederland, Duitschland, Engeland, enz. gezien eene staert-star, zig vertoonende in 't westen, met den staert naar het oosten, die in 't begin ter middernagt opkwam, klaar scheen, maar terstond afnam, van dag tot dag aan den staert verduisterde, en eindlyk gansch weg bleef,

Vader
Paulus
Servita,
die he-
schil der
Venetia-
nen tegen
den Paus
verant-
woord
heeft, by-
na ver-
moord
door aan-
gezette
Moorde-
naars.

De grote Godgeleerde, Vader Paulus Servita, van wien wy gewaagd hebben, die veel tegen den Paus geschreeven had ter ontschuldiging der Venetianen, en daarom te Romen gedaagd was, werd in de Stad Venetiën, op Vrydag, den 5^{den} van Wynmaand, ten 23 Uuren, in 't afgaan der bruggen van St Fosca by zyn Klooster met zynen Broeder, besprongen door twee Moordenaars, Giouan van Florents, Zoon van Paulus, en Pasqual di Biconto, Scheeps-Soldaat, die hem met moord-priemen naar de keel en het hoofd staaken: de Broeder Marin hield den eenen vast; ondertuschen liep het Volk toe: dog zy naamen de vlugt, schietende eenige zinkroeren onder het Volk, en ontliepen naar eenen boot, daar hunne drie Meesters, die hen daar toe gehuurd hadden, op hen wagtten, zynde Ridolfo Poma, Michael Vito, Priester der Kerk St. Trinita, en Alexander Parafia van Ancona, die hier op lang geloerd hadden, en zyn, met een jagt met tien riemen, te vooren besteld, naar-Bologna, onder het gebied van den Paus, ontvlugt. Hier op heeft de Raad van Venetiën deeze vyf ingedaagd, en, toen zy niet verscheenen, verbannen, en op het leeven van Rudolfo Poma gesteld vierduizend dukaten, vryheid voor twee Ballingen, en vergifnis, zo hy medepligtig was; die eenen der twee andere leevende of dood kon leveren, zou tweeduizend dukaten en vryheid voor twee Ballingen hebben; en die eenen der twee Moordenaars leevendig of dood leverde, of bewyzen kon die gedood te hebben, zou duizend

duizend dukaten en vryheid voor eenen Balling hebben, met meer andere behendige middelen, om dat moorddadig stuk, dat een kwaad voorbeeld was, te straffen. Vader Paulus had drie steeken, dog niet doodlyk, en werd geneezen, zeer beklaagd en van Grote en Kleine bezogt, en de Moordenaars waren, in Wynmaand, te Romen gezien.

Tot meer verzeekering hebben de Venetianen, den 27sten van Wynmaand, nog een Plakkaat uitgegeven tegen zulke, die nog zouden staan naar het leeven van deezen Vader, of de geene, die zig t'zoner hulp begaven; die dezelve doodfloeg of gevangen leeverde, zou tweeduizend dukaten hebben, gelyk ook die eenige ontdekten, de Hertog en Raad oopentlyk verklaarende, dat die Vader Paulus, Broeder Fulgentius, en alle andere, die getrouwen en met vrugt het Gemeenebest dienden, van elk zouden greekend werden als zulke, welke, wegens hunne verdiensten, steunden op de gemeene bescherming. Van daar werd ook geschreeven, dat de nieuwe orde der Tolentynner Munniken uit Vincenza en Bergamo gebannen waren, om dat zy de Kinderen in de biegt hadden doen belooven voortaan 's Paus bannen te gehoorzamen: ook werd een Preediker van St. Johan en Paulus Kerk gebannen, om dat hy gepreedikt had, dat het noodig was voor de Roomsche Kerk schatten te vergaderen en regts gebied te gebruiken tegen Waereldsche Princen en Mogenheden, om die te dwingen, enz. Zy hebben ook Vader Paulus en andere met heerlyke giften en jaarwedden vereerd.

Gedurende het bestand in Nederland, zyn hier en daar, onder verscheide voorwendzels, nog eenige loopen en verzoeken gedaan, als door die van Bergen op den Zoom tot voor de Poorten van Antwerpen, eenige Burgers geld afdwingende, en dergelyke.

Het Guarnizoen van Rhynderk heeft, omtrend Roeroort, alle de Nederlandische Kooplieden, die

Heerlyke
bescher-
mingen
vergel-
ding der
Venetia-
nen aan
hunne
Geestlyke
Voortan-
ders.

De To-
lentynner
Munniken
uit Vincenza
en Bergamo
ge-
bannen.

Weder-
zydsche
loopen
van het
Krygs-
Volk.

naar

1607. naar de Frankforter Herfst - Mis reisden, gevangen genoomen en gehouden, die geen vrybrief hadden; maar, na verscheide vertoogen, werden die door den Aards - Hertog vry gesproken, dog zy verzuimden hunne markt.

Sidlenis-
ky, Gou-
verneur
van Gra-
ve, ge-
vangen.

De Heer Sidlenisky, Gouverneur van Grave, werd ook, in 't begin van Herfstmaand, gevangen, de Maas af naar Voorne komende, zig te ligтваerdig en onverstandig op den stilstand vertrouwend, die hem niet beschermen kon, en werd naar 's Bosch gevangen gebracht, daar hy lang bleef zitten, om dat zy van hem te groot rantzoen gebeerden.

De Over-
ste du
Boys
dood ge-
schooten.

De Overste du Boys, Ritmeester en Voorzitter in den Krygs - Raad, een kloek en verstandig Krygs - Overste, den 23sten van Herfstmaand, met zyn Huisgezin naar Geldermalssem te kermis rydende, en daar goede sier gemaakt hebbende, werd 's avonds, niet ver van zyn goed te Est, in den Tielrewaerd, door eenige van den Vyand overvallen, in eenen waagen zittende; hy werd, zig niet gevangen willende geven, op de plaats dood geschooten en zyn Zoon gevangen, zynde te beklagen, dat zulke oude Oversten, die in zo veel gevaaren zyn geweest, zig zo zorgloos betrouwen en omkomen.

De Ge-
muiti-
neerde
van Diest
dreigen.

De Gemutineerde te Diest, niet betaald werdende, deden veel kwaad in Braband en elders; zy zonden verklaringen naar Brüsfel, dat zy, binnen zeekeren tyd niet betaald werdende, de Poorten van Diest zouden oopenen, om alle onbetaalde Soldaten tot hen te trekken, en dus eene gemeene muitery van alle het Krygs - Volk te maaken, schoon zy zig aan den Aards - Hertog verbonden hadden zulks niet te doen. In Wynmand was de Ruitery binnen Heerentals, dat een grote hoop was, byna gemutineerd; dog eenig Iersch Voet - Volk, met den Gouverneur, hebben het belet, en eenige werden gestraft: verder deden de andere onbetaalde Soldaten alom groten overlast met moorden en rooven, de Spanjaarden en Italianen meest op den Land - Man teërende.

On-

Omtrend den laaften van Oogstmaand kreeg de Aards-Hertog, gelyk gezegd is, eenen wisselbrief van zeshonderdduizend Dukaten op de Kooplieden, om 's maandlyksch honderdduizend dukaten te betalen: dog de Gemuitineerde konden of wilden zo lang niet wagten; des het Hof dat geld gereed zocht te ligten, zo men zeide, agttien ten honderd korting aanbiedende; kort om men tragte die van Diest in Slagtmaand te betalen. Hy verzocht ook eene bewilliging van zevenhonderdduizend guldens by de Staten, dat hem in 't eerst geweigerd werd; dog ten laaften hebben zy de helft toegestaan, daar mede die van Diest betaald werden.

1607

De Aards-Hertog verzoekt en verkrygd geld, om de gemuitineerde te betalen.

In Nederland was gezonden Don Diego d'Ivarra, Broeder van Don Stephano d'Ivarra, daar wel bekend ten tyde van den Aards-Hertog Ernestus, wegens zyn gezag over de Spaansche Hasyende, en zyne wreedheid en trotschheid: hy werd zeer heerlyk te Brusfel ontfangen en ingehaald, rydende tuschen den Marquies Spinola en den Hertog van Aumale: men dagt, dat hy in last had den staat van des Aards-Hertogs inkomsten te overzien. Na eenen geruimen tyd vertrok hy weder.

Don Diego d'Ivarra rate hiesel gekomen.

Men zeide, dat de Aards-Hertog zeer stond, om Roomsche Koning te werden, doot de hulp van den Keur-Vorst en Bisschop van Keulen en Luyk, met welke sterke onderhandeling was. De Aards-Hertog en Hertogin trokken, in Wynmaand, naar Bins, om zig met de jagt te vermaaken; dog het schynd, dat zy daar omtrend met de Keur-Vorsten van Ments en Trier ook gehandelt hebben. Men zeide ook, dat hem de Koningin van Spanje zeer regen was, die haaren Broeder, den Aards-Hertog Ferdinand van Stiria, zocht te vorderen. Deeze Koningin heeft, den 14^{den} van Herfstmaand, den Koning haaren tweeden Zoon gebaard, daar over alom grote vreugde bedreeven werd: men gaf hem den rang van Hertog van Bourgognien, om in de Regeering der Nederlanden gesteld te mogen werden:

Spraak, dat de Aards-Hertog tragt Roomsche Koning te werden.

Een tweede Zoon, Karel genoemd, in Spanje geboren, den 14 September.

hy

1607

hy werd, vermits hy, na zyne geboorte, zieklyk was, zonder veele plegtigheden gedoopt, en Karel genoemd, naar zynen Over-Groot-Vader, Keizer Karel, en zyner Moeder Vader.

Don Louis de Velasco en Don Inigo de Borgia hebben geschilderen.

Don Inigo de Borgia, Slot-Voogd van Antwerpen, en Broeder van den Hertog van Gandia, in Wynmaand te Brusel zynde, en huisvestende by zynen Bloed-Verwant, Don Louis de Velasco, Generaal der Ruitery, die gehuwd was met de Dogter van den Heere van Lykerk, en de Zuster van zyne Huisvrouw by hem had, wilde hy met die wat te gemeenzaam zyn: Don Louis daar over gestoord zynde, is hem te lyf gevallen, en zy hebben elkanderen, met nog eenen Kamenier, gevaarlyk gekwetst: dog de Vrede werd eerlang getroffen, vermits een huwlyk tusschen den gekwetsten Slot-Voogd en die zyne Liefste beslooten werd; maar om hunne gestoordheid verder voort te komen, werd Don Louis op het Kasteel van Antwerpen en Don Inigo op het Kasteel van Gent gevangen gezonden.

Nadere bekrachtiging van den stilstand uit Spanje gekomen, en door Vader Neyen en Verreycken aan de Staten overgeleverd.

Den 14^{den} van Wynmaand ontfingen de Staten Generaal eenen brief van Spinola van den 10^{den}, inhoudende, dat de bekrachtiging uit Spanje was gekomen, en hy derhalven eenen vrybrief verzocht voor Vader Neyen en Verreycken, om die over te leveren; welke gezonden zynde, kwamen zy, den 24sten 's avonds, in 's Hage, en, den 25sten 's voormiddags, in de vergadering der Staten Generaal, overleverende de nadere bekrachtiging des Konings van Spanje, geteekend in Madrid, den 18^{den} van Herfstmaand, in 't Spaansch op papier geschreeven, onderteeekend *Yoel Rey*, met het zeegel 'er op gedrukt als een Plakkaat, en laager geteekend *Andres de Prada*, behelzende inlasfing van des Aards-Hertogs verklaring, ook in 't Spaansch en stordig geschreeven, en daar onder, dat, nadien in 't voorfz. verdrag de Aards-Hertog beloofd had aan de Staten zyne brieven van bekrachtiging en gelyke verklaring, met alle gemeene en byzondere affanden

en verbanden, daar op te leeveren, hy, na rype overweeging en beraading, uit zyne zEEKERE weetenſchap en volſtrekte Koninglyke magt, tot voldoening aan die beloſte, en vaſtigheid van het voornaame verdrag van Vrede of lang beſtand, aan de voorn: Staten had gedaan, en door deezen nog deed, gelyke verklaaring, als de Aards-Hertog had gedaan en boven verhaald ſtonden, voor zo veel hem aanging, namelyk, dat hy verklaarde te vreden te zyn, dat, in zynen naam en van zynent wege, met de voorn: Staten gehandeld werd als met, en dezelve houdende voor, vrye Landen, Geweſten en Staten, daar op hy niets vorderd; dat hy boven dien aannam, goed vond en bevestigde alle de ſtukken, in des Aards-Hertogs verklaaring vervat, beloovende, op Koninglyke trouw en woorden, die te zullen doen onderhouden en ſtipt uitvoeren, als of die van her begin en door hem zelfs waren verklaard, toegestemd en beloofd, of behandeld en beſlooten door zyne ruſſchen-komst en gezag; beloovende ook alle oopenbaare en heimlyke overtredingen van dien te herſtellen, tot dat alles ter goede trouw wel zal voldaan zyn; daar toe hy zig verbond door zyn Koninglyk woord en alle byzondere en gemeene aſſtan- den en verbanden, daar toe noodig, en dat hy, terſtond na het beſluit van den Vrede of het lange beſtand, alle het noodige tot deſzelfs onderhoud, zo als het beſt dienen kan, zot doen vervaerdigen, in dier voege, dat de Staten in en omtrend alles volkoomne voldoening zullen hebben; maar hy verklaarde 'er by, dat, indien het voornaame verdrag van Vrede of lang beſtand, daar in de ſtukken, die tuſſchen beide in geſchil waren, zo in den Godsdienſt als alle andere zaaken, zonden behandeld en beſlooten werden, niet getroffen werd, zyne voorgaande verklaaring en bekragting van geene waerde en als nooit gedaan was, zonder dat hy begreepen zot mogen werden, uit kragt van die, iet van zyn regt verlooren of de Staten gewonnen te hebben, maar dat

1607. dat dan alle zaken stipt blyven zullen zo als die nu zyn, zo veel elks regt aangaat, en elk zal mogen doen naar zyn goeddunken.

Voorstel
van Vader
Neyen op
het voor-
gaande.

By deeze overlevering booden zy de Staten daar van een dubbel in 't Spaansch, een in 't Fransch en een in 't Duitsch aan, en Vader Neyen verhaalde daar by veel van de opregtheid des Konings van Spanje in dit stuk, die daarom dezelve had doen gaan door de handen van zyne Raaden, op dat die te vaster, bondiger, en minder van bedrog verdagt zou zyn, al kwam hy te sterven, zynde daar in te pryzen, dat hy, zig verklaartende, de zuivere en opregte bedoeling van zynen handel daar in te kennen geefde, en niet meer beloofd nog zig verder verbind, dan hy daadlyk meend te onderhouden en doen onderhouden, daar hy, zoekende met list te handelen, zulks niet doen zou, maar de goedkeuring zou gegeven hebben zonder eenige verklaring; maar nu hy ter goede trouw handeld, verklaard hy aanstonds zynen uitersten wil, om te vermyden het geene t' eeniger tyd geschil zou lyden. Verreycken verhaalde veel van des Aards Hertogs opregtheid in dit stuk, en van hunne zonderlinge neiging en verlangen naar den Vrede, welke uit het gansche beleid overvloedig te bespeuren was, als ook, hoe hy zig geschikt heeft, om alles te doen, wat de Staten eenigzins hebben willen of weeten te vorderen.

Voorstel
van Ver-
reycken.

Der Staten
bedenkin-
gen op de
goedkeu-
ring.

De Staten Generaal het dubbel van deeze bekrachtiging overgenoomen en nagezien hebbende, bevonden die zeer slordig geschreeven, met uilating van veele woorden, en dus gebrekkig in de schikking van veele woorden, die niet naar begeeren gesteld waren, en in de manier, dat zy niet geteekend was met 's Koning naam, nog op pargament geschreeven, enz. en, na dat zy daar over hadden gesproken met de Gezanten van Vrankryk en Groot Britagne, hebben zy, den 27ten, met Vader Neyen en Verreycken nader doen onderhandelen, om hun die gebreken te toonen, en te verneemen, of 'er geene

geene andere bekragtiging te wagten zou zyn; van hen verstaande, dat die niet te wagten was, maar dat in den voornaamen handel alle twyffelagtigheden en swaartigheden nader zouden kunnen verklaard en weggenoomen werden, hebben zy de zaak in naadere bedenking genoomen, en, na verscheide onderlinge beraadingen, ook met zyne Hoogheid en de voorn: Gezanten, eindlyk, den 2den van Slagemaal, beslooten de voorn: Afgevaardigde ten antwoord te geven, dat de voorsz. brieven van bekragtiging gelyk aan de Afgevaardigde getoond is, niet alleen in spraak en styl, maar ook in de bezeegeling, in voeging en uclating van veele woorden, niet overeenkwamen met de beloften; ja dat uit deszelfs slot, benevens de voorstellen van Vader Neyen, kon getrokken en gevorderd werden vernietiging der plegtige beloften, daar by gedaan, zynde onweder-sprekelyk, dat de Koning en Aards-Hertog, met hunne Raaden, wel weeten, dat de Staten Generaal der vereenigde Nederlanden, als Staten van vrye Landen en Gewesten, daar op zy niets vorderen, door de genaade van den Almagtigen Heere God en de hulp van hunne Bondgenooten, binnen de-zelve Gewesten wel zullen kunnen orde stellen en onderhouden in alle zaken, den welstand, staat en de Regeering der Landen en derzelver Ingezeete raakende, zonder dat daar van, in den voornaamen handel van Vrede of bestand, wegens den Koning of Aards-Hertog iet gevorderd of voorgesteld mag werden, ten ware men tegen de voorn: plegtige gedaane belofte wilde handelen: en hoewel nu bedenkyk was, of men op de voorsz. brieven en voorstellen wel in handeling behoord te komen, zouden zy egter, om het voetgestelde werk, aangelegd, om deeze Landen uit den langduurigen bloedigen Oorlog tot eenen Godlyken, eerlyken en verzeekerden Vrede te brengen, niet te veragteren, de voorn: brieven, zo veel raakt de goedkeuring der beloften, door den Aards-Hertog gedaan, en de gelyke ver-

Ant-
woord
der Staten
op de
goedkeu-
ring.

1607. klaaring van den Koning, dat hy te vreden is, dat men, in zynen naam en van zynen wege, over den Vrede of bestand zal handelen met de Staten Generaal, als, en die houdende voor, vrye Landen, Gewesten en Staten, daar op hy niets vorderd, onder alle gemeene en byzondere verbanden, aan die 'er behooren te zyn in de byzondere Gewesten, Steden en Leden van dien, doen voorstellen, en binnen 6 Weeken aan de Afgevaardigde doen waeten, of men daar op in handeling meend te treden of niet, onder uitdruklyke betuiging van nu nog ooit iet van de voorsz. brieven te kunnen aanneemen, dat heimlyk of openbaar tegen de voorsz. goedkeuring en verklaring, of des Aards-Hertogs beloften, zou mogen uitgelegd werden: en in geval goed gevonden werd op die goedkeuring en verklaring, of zulke, als midlerwyl, overeenkomstig de beloften, uit Spanje overgezonden en den Staten geleverd zullen werden, in handeling te komen, hadden de Staten een vast vertrouwen, dat, nog wegens den Koning, nog wegens den Aards-Hertog, tegen die beloften iets zal voorgesteld of gevorderd werden, dat den welstand, staat en Regeering der vereenigde Gewesten, of derzelver Ingezeete, raakt, en dat de Aards-Hertog zal goedvinden zyne Gemagtigde, bevoegd volgens de oorspronglyke aanbieding, binnen 10 Daagen na het ontfangen van dat berigt in 's Hage te zenden, met volkoomen ondertegtig, last en volmagt, om rond uit hunne meening te verklaaren, en die der Staten te verstaan, en op alles een kort besluit en uitkomst te maaken, zullende de Staten in dat geval van hunne zyde ook eenige mergelyken last en volmagt zenden.

Swaarigheid der Gemagtigde op de overlevering.

Dit antwoord dus vastgesteld zynde, is, den 3^{den} van Slaghtmaand, aan Neyen en Verreycken gegeven, en hun daar by afgevraagd, of zy de voornaame brieven van goedkeuring wilden onder dien mits overgeven, daar in zy swaarigheid maakten, gelyk ook in de brieven weder naar Brussel mede te nemen,

taen, dat de Staten lieten blyken niet te kunnen geschieden, zonder swaargheid te lyden, en verzogten daarom eenige Daagen tyd, op dat Vader Neyen van Brusfel op dit stuk naderen last zou haalen: dit hun vergund zynde, vertrok hy den 5^{den}, en kwam weder den 14^{den}; en als, den 15^{den}, wegens de Staten, met hem en Verreycken gehandeld werd, verklaarden zy gelasd te zyn de brieven over te leveren, mits dat zy van de Staten eene blyk van ontfang kreegen, en verklaarden, dat de Aards-Hertog daar door niet voldeed aan zyne gedaane belofte van die brieven weder te geven, zo de handeling niet getroffen werd; maar de Staten vonden daar in swaargheid, om dat zy verstonden, dat de Aards-Hertog zyne belofte niet had gehouden, nog zulke brieven, zonder agterhouding, had uitgebragt, als beloofd waren, en dat zy niet behoefden te belooven een papier weder te geven, dat zig zelve vernietigde, zo het verdrag niet getroffen werd: dit lieten zy, den 16^{den}, de Afgevaardigde weder aanzeggen, die zig kwalijk hielden, zeggende de zaak dus verstaan en aan den Aards-Hertog geschreeven te hebben; dog ziende, dat de Staten daar by bleeven, verzogten zy weder tyd, op dat Neyen nog eens naar Brusfel zou gaan, om onbepaalder en volkoomener last, dat hem vergund werd, en daar op is hy, den 17^{den}, weder derwaards vertrokken, en, den 29sten, in 's Hage gekomen, met last, om de brieven maar over te leveren zonder blyk van ontfang of beloften, gelyk zy, den 30sten, te zamen deden, en vertrokken dus, den 2^{den} van Wintermaand, weder naar Brusfel, zonder dat aan Vader Neyen enig verwyf van de omkoopingen, die hy te vooren had zoeken te doen, gedaan werd.

Eindlyke overlevering der bekrachtiging.

Den 8sten van Slagtmaand kwam Graaf Ernest van Nassau in 's Hage met zyne Bruid, de Dogter van Brunswyk, die, daar eenige Daagen feestlyk onthaald zynde, weder naar Arnhem vertrok, om daar

Graaf Ernest van Nassau komt met zyne Bruid in 's Hage.

1607. zyn verblyt te houden, en, als Maarschalk van het leger, op de Grenzen toe te zien.

De Staten
Generaal
scheidden.

Brief van
den Kei-
zer over
den Vre-
de - han-
del.

De buitengewoone Afgevaardigde der Staten Generaal scheidden den 10^{den} van Slagtmaand, om elk aan de zyne kennis te geven van de laatste goedkeuring van Spanje, de Staten van hunne Gewesten te doen vergaderen, en van dezelve te verstaan, of zy gezind waren op de brieven, zo als die waren, in handeling te treden, of niet, en tegen den 10^{den} van Wintermaand weder by een te komen, om elk hunnen last op dat stuk te oopenen, hebbende, voor hun scheiden, van den Keizer eenen brief van den 9^{den} van Wynmaand ontfangen, daar in hy verhaald de kosten en moeite, die zyn Vader, Keizer Maximiliaan, en hy aangewend hadden, om de zaken der Nederlanden tot Vrede te brengen, en dat hy daarom verwonderd was, dat men, buiten hem, in 't handelen van die zaak voornam te treden, zelfs zonder hem daar van eenige kennis te geven, schynende voor te hebben, om van de vereenigde Nederlanden een vry Gemeenebest te maaken, daar de Staten wel wisten, dat die Landen hem en het Roomsche Ryk leenroerig waren, gelyk hy bewyzen kon uit de handvesten, leengift-brieven, verwilligingen, oude overeenkomsten en 's Ryks afscheiden; dat derhalven de Staten moesten bedenken, dat men in de zaken van een zo aanzienlyk 's Ryks leen zonder kennis en toestemming van hem, als oppersten Leenheer, niets mogt doen of vóorneemen: en indien daar tegen iet gedaan of ondernoomen werd, daar door de natuur en eigenschap des Leens veranderd werd, dat zulks geenzins kan bestaan, zelfs niet naar de wetten en vaststellingen der Leen-regten; des hy begeerde van hen te verstaan, hoe de zaak stond, en wat zy daar in meenden te doen, op dat hy zyne en des Ryks gerechtigheid daar in mogte bewaaren: hy begeerde ook, dat zy, zonder zyne toestemming, niet wilden voortvaaren, of zig ergens inlaten, dat tot zyn of des Ryks

Ryks nadeel strekken kon. Deeze brief werd door 1607.
eenige geduid geschreeven te zyn tot eenen spil,
daar op zy, door den tyd, zouden draajen de nie-
tigheid en kragteloosheid van alles, dat de Staten,
in 't stuk van den Vrede en de verklaring van hun-
ne vryheid, met den Koning van Spanje en Aards-
Hertog zullen handelen, om het te doen klinken
en uitbarsten, als het hun dienstig en geleegen zal
dunken. Hy was geschreeven uit Praag, den 9^{den}
van Wynmaand, des Jaars 1607, en geteekend
Rudolf.

Den 24sten van Slagtmaand kwamen weder t' huis
de Heeren Boulsiz, Syms en Magnus, die in De
nemarken geweest, daar wel ontfangen, onthaald
en elk met eenen gouden ketting beschonken wa-
ren, en deden, den 26sten, verslag van hun we-
dervaaren, bestaande in 't goed onthaal, 's Konings
goede geneegenheid tot de Landen, en zyne belof-
ten, dat hy eerstdaagsch zyne Gezanten herwaards
zou zenden, om, met de Gezanten der andere Ko-
ningen, te helpen overweegen en beraaden, tot
meeste voordeel en verzeekerdheid der Landen in
deezen swaaren Vrede-handel, daar in zy nu gin-
gen treden.

De Afge-
vaardigde
naar De-
nemarken
komen te
rug.

Den 3^{den} van Wintermaand kwamen in 's Hage
de Heeren Jakob Vleselt zu Vleselts-holm, Ryks-
Raad en Amptman op 'het Slot Hagens-Kou, en
M. Jonas Charifius, Gezanten des Konings van De-
nemarken en Noorwegen, te vooren verhaald, met
eenen heerlyken stoet van Eedelen en Dienaars, die
zig staatig en pragtig hielden, en met het zilver
taafel-gereedschap van hunnen Koning lieten die-
nen. Den 6^{den} deden zy hun voorstel aan de Sta-
ten Generaal, bestaande in de geneegenheid van
hunnen Koning tot de vereenigde Nederlanden, en
in den last, daar toe zy hier gekomen waren, na-
melyk, om, tot 's Lands beste, in den Vrede-
handel te helpen overweegen en beraaden.

De Dene-
marksche
Gezanten
komen in
's Hage.

De Aards-Hertog deed afrekening maaken met

1607.

Ban tegen
deGemui-
neerde
vanDiest.

de Gemuitineerde van Diest, stelde, dien volgens, hen te vreden, verdeelde die alle onder eenige Kompagniën, die zy onder hen gemaakt hadden, lag ze in verscheide Plaarzen, en deed, zonder van hen eenige nieuwe beleedigingen ontfangen te hebben, die alle daar na uit hunne Plaarzen voeren en eene afdanking en ban, tegen hen besloogen; afkondigen, om, binnen 24 Uuren, alle zyne Landen te ontruimen, op straf van de galg, alleen, om dat zy hunnen staat, nader overwoogen hadden: de brief van ban luidde dus;

Het is een ieder kenlyk, hoe lang de laatste mui-
tery en oproer van Diest geduurd, en wat grote
en onschatbaare kosten het ons*gemaakt heeft, be-
halven den dwang en onverdraaglyke onderdrukkin-
gen van onze arme Gemeenten; nogtans hebben wy
zo veel gedaan, dat ten laatsten ten einde gebragt
is de afrekening met alle, die zig in dien oproer
hebben laten vinden, hebbende een ieder derzelve
volkoomen betaald alles, wat hun eenigzins ter vol-
koome genoegdoening zou komen; boven dien heb-
ben wy hun ook vergeven, gelyk wy hun nog ver-
geven, alles, wat zy ons, door den oproer, misdaant
hebben: nogtans is de Koning, onze Heer en Broe-
der, nog wy, niet verbonden iemand langer in onzen
dienst te houden, als het ons geliefd; en nader
overwoogen hebbende den staat van onze zaken,
hebben wy ten laatsten, uit verscheide goede in-
zigten, beslooten, dat het tot onzen meerderen
dienst en onzer Onderdanen rust zal strekken, ons
van hen te ontdoen, en hun te gelasten, gelyk wy
dezelve wel uitdruklyk gelasten door deezen, bin-
nen 24 Uuren na de afkondiging van deezen last,
uit onze Landen en Staten te vertrekken, zonder
daar in langer te blyven of daar in weder te keeren,
op straf van de galg; gelastende een ieder, zo onze
Onderdanen, als andere, die in onzen dienst zyn,
na verloop van dien tyd, dezelve aan te vallen, en
tegen hen alle strengheid en vyandschap te gebrui-
ken,

ken, als tegen Overtreeders; Ongehoorzaame en Gebanne. En zo eenige van hen dus onbedagt waren, van zig, tegen dit ons bevel, in onze voorfz. Landen te onthouden, willen wy, dat die de zulke kunnen vangen, en, leevende of dood, leeveren in handen van den Heere Ferdinand Boisschot, onzen Geheim-Raad en Auditeur Generaal van het leger, of het Geregt in eene van onze Steden, voor elk hoofd tot eene vereering zal hebben vyfentwintig kroonen, te ontfangen by den Auditeur Generaal voorn: Boven dien verbieden wy hun, op dezelve straf, ooit meer te komen of zig te onthouden in onze Landen, of de Staten en Koningryken van den voorn: Heere Koning, om dat ook zyne meening niet is hen langer in zynen dienst te gebruiken: daarom wy alle onze Amptenaars, Regters en Onderdanen beveelen zig hier naar te schikken, zonder eenig verdrag, gunst of oogluiking. Gegeven in Brusfel, den 4^{den} van Wintermaand, des Jaars 1607.

Uit kragt van deeze brieven werden veele van hen, die het niet terftond konden ontkomen, op verscheide plaatzen dood geslaagen: en hoewel dit door hen geschied was tot eene straf over dergelyke muitineeringen, gaf het nogtans veele verziende bedenking, dat men, door gelyke reedenen der nadere overweeging van den staat, op dezelve wys ook veele andere handelingen en verdragingen kon verbreeken.

Den 19^{den} van Wintermaand kwam in 's Hage de Heer Hieronymus van Diskou, Erf-Gezeeten te Quees, Geheim-Raad en Gezant des Keur-Vorst van Brandenburg, om ook in deezen handel by de Staten te zyn, of mooglyk op hunne eischen te letten, die in eenen geruimen tyd nog geene voorstellen deed, om dat zyn last te zamen getrokken was met dien der Gezanten van den Palts-Grave, en om teffens zonder die niet te handelen, welke niet zo rydig voortkwamen.

Brandenburgsche
Gezanten
komen in
's Hage.

5607. Den 20ten van Wintermaand, de Afgevaardigde der Staten Generaal meest alle by elkanderen, of immers tot den voorsz. handel gelaasd zynde, hebben zy elk hunnen last geoopend, die meest daar op uitliep, dat men, niet tegenstaande de gebreken der voorsz. brieven van goedkeuring, met 's Vyands Afgevaardigde in onderhandeling van Vrede of lang bestand zou mogen treden, mits blyvende by den grondslag van de vryheid der Landen, en de Vyand, op de hoogheid over die in te ruimen, zo in zaken van Staat als Godsdienst. Na veele onderlinge beraadingen hier over, ook met Graaf Willem van Nassau, den Raad van Staten, en de Gezanten van Vrankryk, Groot Brittagne en Denemarken, de Brandenburgsche zig, om voorn: reedenen, verontschuldigende, hebben zy eindlyk, den 24sten, geschreeven aan den Aards-Hertog, dat zy, onder de betuiging en verklaring, vervat in hun antwoord van den 2^{den} van Slagmaand, daar van zy niet meenden te wyken, te vreden waren met zyne Afgevaardigde in 's Hage in onderhandeling te doen treden, en dat zy daar toe zeven of agt Persoonen, bevoegd volgens het aanbod, zouden zenden, zo zy, door zyne brieven, verwittigd werden, dat zyne meening was, binnen 10 Daagen na het ontfangen van den hunnen, een gelyk getal of minder Persoonen, op dezelve wys bevoegd, met volkoomen last, naar 's Hage te zenden, om, zo wegens den Koning van Spanje als hunne Hoogheden, een goed en kort gesprek en besluit te maaken; ook in bedenking gevende, vermits de stilstand den 4^{den} van Louwmaand eestkomende ten einde was, of het niet dienstig was die voor 1 Maand of 6 Weeken te verlengen, zo zy goed vonden in dien handel, op den voorsz. voet, te treden, tot welkes bewilliging deeze brieven der Staten dienen zouden, indien de Aards-Hertog, zo wegens hem, als den Koning van Spanje, zulks ook in hun antwoord toestemden, van welke brieven zy een dubbel zonden

De Staten
Generaal
oopenen
last tot
den Vre-
de han-
del.

De Staten
schryven
om 's
Vyands
Afgevaer-
digde.

Zy schry-
ven, om
verlen-
ging van
den stil-
stand.

zonden aan Neyen en Verreycken, met verzoek, 1607.
om de voornaame aan den Aards-Hertog over te
geven: en zo die eenige wilde zenden, verzogten
zy hun het getal en de naamen derzelve, mitsga
ders den dag van hun vertrek, te melden, om daar
toe behoortlyke geleid-brieven te zenden, zendende
eenen Trompetter van zyne Hoogheid met de voor-
naame brieven over Zevenbergen, en eenen ande-
ren met bekendmakingen over Dussen, om de vorst,
op dat de een missende, de ander die mogt bestellen.

Zy schry-
ven ook
aan Neyen
en Ver-
reycken.

Den 23sten beviel in 's Hage Maria Jans, Huis-
vrouw van eenen Schrynwerker Adriaan Cornelisz.,
zynde eene arme Vrouw, die lang van persoon was,
van drie kloeke Zoonen van eene dragt, baarende
de twee laatste omtrend 1 uur na den eersten, welke
op Karsdag werden gedoopt en geheeven door de
Heeren Gezanten van Vrankryk, Groot Brittagne en
Denemarken; mitsgaders de Graven Hendrik en
Willem van Nassau, de Regeering van 's Hage en
drie Vroeven van rang, die elk aan de Kinderen
heerlyke pillen-giften gaven, naar de gelegenheid
der zaak.

Drie Zoo-
nen van
eene dragt
gebooren.

Den 29sten kwam in 's Hage de Heer Hippolitus
de Coly, Keur-Vorstlyke Raad en Hof-Regter van
Heydelberg, Gezant des Paltz Graafs op den Rhyn,
om mede by de Staten in deezen handel te zyn.

De Ge-
zant van
den Paltz,
Graaf
komt in
's Hage.

Met deeze toevallen, overweegingen, Iwaarig-
heden en besluit nopens de Nederlandsche zaken
eindigde dit Jaar 1607, latende byna de gansche
Christen-Waereld voor het toekomende Jaar in die
verwachting, dat de Nederlandsche zaken bevredigd
en de langduurige bittere Oorlogen geëindigd zou-
den werden: elk der partyen zocht hier uit listig
zyn voordeel; de vereenigde Landen wilden daar
door gansch vrye Landen en Gewesten werden, ge-
heel ontslaagen van de magt, het regt en de vorde-
ringen van Spanje, en gevolglyk Oorlogen te mogen
aanvaerden, om dat regt te handhaaven, en dat zy
voortaan, als een vry Gemeenebest, daar op nie-

Staat des
Neder-
landen,
en wat
die tot
den han-
del be-
woog.

1607. mand iet vorderde, zig, naar hun goeddunken, voorregten en vryheden, zouden regeeren en beschermen; ook, om dat de Vyand, van zyn regt afgestaan hebbende, geen voorwendzel meer had, om hen te beoorlogen, ten minsten werden de geene, die daar toe nu zo geneegen scheenen, door die hoop uitgelokt, te meer, alzo zy zaagen, dat het waarschynlyk eene zaak zonder uirkomst zou zyn alle de Steden en Leden, zederd de Utrechtsche vereeniging van hen asgerukt, weder aan hun te brengen, en meenden daarom, dat, niet tegenstaande het verbond en de beloften, by die vereeniging gedaan, het beeter was den nood, die geene wet heeft, toe te geven, en alle de stukken, die zy daar van nog hadden, door een eerlyk verdrag te behouden, byzonder, als men het kan doen met dien roem, dat men daar in kwam tot het gewenschte einde en vryheid. De Aards-Hertog en hunne zaken zeer verward en hunne Onderdanen tot den Oorlog zeer ongeneegen ziende, scheenen uit deezen handel meer te zoeken tyd te winnen, om hunne zaken te herstellen, meenende dat beeter te kunnen doen, dan de vereenigde Landen, om dat zy met vreemde magt oorloogden, en scheenen daarom ook nergens naar te vraagen, onder wat voorflag men in 't handelen kwam, hoopende, dat, volgens de gemeene gedagte, zy, als de sterkste en magtigste, altyd by den handel voordeel zouden krygen, en die in de zaken der Nederlanden meer verwarring en scheuring maaken zou, die, gewoon zynde aan eene opperheerschappy, zeer beswaarlyk zig in eene andere zouden kunnen houden; daarom bleeven zy in die hoop, dat zy, niet tegenstaande alle verklaaring van vryheid, nog wel tot hun voorneemen zouden komen, daar toe de zeer grote vryheid van die Landen, Steden en Leden eenige hoop scheen te geven, die elkanderen daar in niet wel gelyk zouden kunnen stellen, zonder zelfs onder hen eene onafhanglyke Vergadering, by welke de beslissing van alle geschillen

Wat den
Aards-
Hertog
tot dee-
zen han-
del be-
woog.

schillen oppermagtig zou bestaan, op te regten; en schoon dit ten uitersten noodig is, hadden zy 'er in de heetste en gevaarlykste Oorlogen niet toe kunnen komen, waarichynlyk zullen zy 'er nog minder toe komen in Vrede en vryheid, en dat kon dan ligt de oorzaak van hun verval werden.

Niet tegenstaande dit, nadien der Koningen harten in des Heeren hand zyn, en wy Nederlanders alle wel kunnen begrypen, dat ons uit deezen handel te wagten is, of, een zeer groot goed, zo het God geliefd te zeegenen, en wy het wederzydsch wel in agt neemen, om dat daar door, onder anderen, het overvloedig bloedstorten van Vrienden, Maagschappen, Verwanten en Mede-Vaderlanders onderling zal ophouden, zynde dit altyd by alle Volken voor het gruwlykste gehouden; of, een zeer groot kwaad, indien het God niet geliefd te zeegenen, en wy het zelfs niet in agt neemen, naamlyk, van in meer elende, swaargheid en slaverny te vervallen, en als een toneel daar van aan alle Volken ten spot en schimp voorgesteld te werden, zyn 'er reedenen, dat wy, alle medelyden met elkanderen hebbende, den Heere ernstig bidden de zaak dus te willen doen beleiden en schikken, dat daar uit spruite eene Christlyke rust en Vrede, wederzydsche eenigheid der Landen, liefde tot elkanderen, afkeer van bloedvergieten, en zulk een staat, dat de Nederlanders weder geraaken in hunnen ouden bloei, God gediend werde, en elk het zyne in rust bezitten mag! God geve dit aan ons alle! en in deezen onzeekeren staat van hoop en vrees, naar het oordeel van veele voortreflyke Persoonen, laten wy de Nederlanden van wederzyde met den uitgang van dit Jaar.

Eer wy dit boek eindigen, zullen wy, ten einde veele omstandigheden beeter verstaan mogen werden, kort verhaalen den staat der omliggende Landen en Princen van Europa, terwyl men van Vrede handelt, en beginnen met Denemarken.

In 't einde van het Jaar 1607 regeerde nog in De-

Beslis-
reeden
en heil-
wensch.

Staat van
Denemar-
ken.

A697. nemarken de kloeke Koning Christianus de IV^{de}, een Prins in 't beste van zyn leeven, begaafd met alle Koninglyke deugden, en bemind en geagt by zyne Onderdanen en Buuren; hy is gehuwd met eene Mark-Gravin van Brandenburg, die hem Kinderen baard; hy zend jaarlyksch scheepen naar Groenland, om noordwaards de Waereld-togten te ontdekken, en houd vriendschap met de Nederlanden. De vereenigde Landen zonden, in Oogstmaand, aan hem, als Gezanten, de Heeren Jakob Boullisz., Nikolaas Jakobsz. Syms, en Magnus, om den Koning hunnen staat te vertoonen en zynen raad en hulp op hunnen tegenwoordigen Vrede-handel te verzoeken, die hun zyne voorn: Gezanten had gezonden, ten bewys, dat de Vrede hem ter harte ging.

Staat van
Sweden.

In Sweden regeerde Hertog Karel, Zoon van Koning Gustavus, Broeder der Koningen Ericus en Johan, en Oom van Sigismundus, Koning van Poolen, Sweden, enz. welken die van het Landschap voor vervallen en afgezet verklaard hebben, om de verscheidenheid van Godsdienst en andere reedenen, gelyk te vooren verhaald is, daarom zy deezen zynen Oom eerst hadden aangesteld tot Stadhouder en nu verkooren tot Koning, zynde van de zyne zeer bemind: hy voerd, wegens de Kroon van Sweden, Oorlog op Lyfland, die dat meend haar toe te komen. In Oogstmaand en zederd had hy in Lyfland ingenoomen Weysensteyn, Derpt en andere Plaatzen, eenige overwinning gekreegen en eene Sterkte gemaakt, om de Stad Ryga te veroveren; des zond hy, in Wynmaand, zyne Gezanten in Holland, om daar twaalf Vaandelen nieuw of oud Krygs-Volk op te ligten, en had, tot de betaaling, wissels van ontrend veertigduizend daalders op Amsterdam getrokken.

Staat van
Poolen.

In Poolen regeerde de voorn: Koning Sigismundus, dien de Sweden verworpen hadden, om dat hy daar, door raad der Jesuïeten, den hervormden Godsdienst, door zynen Groot-Vader ingevoerd,
en

en door zynen Oom Ericus en Vader Johan ge-
bruikt, zocht te veranderen: des hem de Landzaten,
gekroond hebbende op voorwaarde, dat hy 'er den
Roomfchen Godsdienst niet inbrengen zou, als ver-
vallen hebben afgekondigd, na dat zy hem tyd van
beraad hadden gegeven en verzocht zynen Zoon La-
dislaüs hun te zenden, om hen te regeeren naar de
regten, vryheden en Godsdienst, gelyk zyne Voor-
Ouders: dog dit alles te vergeefs zynde, hebben
zy zynen Oom, den Stadhouder, de Kroon opge-
draagen, die daar nu regeerd en den Oorlog tegen
Poolen voerd om Lyfland. Hierom is Sigismundus
in Poolen van den Aadel en andere veragt, die te-
gen hem opgetaan en in wapenen gekomen zyn,
beschryvende eene gewapende Staats-Vergadering,
daarom zy Rachofanten genoemd werden, beschul-
digende hunnen Koning van den Roomfchen Gods-
dienst met de Jefuïeten te veel te vorderen; de Pa-
latynen en Ridderfchappen te veragten, zig aan het
Huis van Oostenryk te zeer te verpligten, daar hy
de Zuster van zyne voorige Vrouw getrouwd en
daar by haar Opvolgfter der Kroon gemaakt had,
willende een deel Kinderen, in bloed-fchande ge-
teeld, opofferen; ook hunne geregtigheden en vry-
heden verbrooken te hebben, met meer andere stuk-
ken: en op deezen grond gewapend ter vergade-
ring komende, eerst by Lublin, en daar na niet
ver van Warfou en elders, hebben zy, onder
andere, in de vergadering van Ichono, den 24ten
van Zomermaand laastleeden, oopentlyk afgekond-
digd eene opzegging van alle gehoorzaamheid, daar
in zy grote reedenen verhaalden, gelyk in 't gedruk-
te te leezen is, fchynende Gabriël Battori, Broe-
ders Zoon van den Kardinaal Battori, voor Koning
te willen opwerpen: hier tegen heeft zig de Koning
met wapenen gefield, eenige overwinningen over
hen gehad hebbende, en had nu zyne zaken onder
die Rachofanten zo beleid, dat hy oneenigheid on-
der hen verwekt en eenige van hen afgelokt had,

Befchul-
digingen
der Pool-
len tegen
hunnen
Koning.

1607. en stond nu, onder voorgeven van verscheide goede aanbiedingen, in hoop van hereeniging met hen.

Staat van
Muskoviën.

Gezantschap des
Groot-Vorst
van Muskoviën in
Poolen.

In Muskoviën was, na den dood van den valschen Demetrius, Groot-Vorst Basilus Ivanouwitsky, die, in den laatsten Zomer, een Gezantschap in Poolen heeft gezonden, zig beklagende, dat de Palatyn van Sandomir, met eenen aanhang, eenen vervloekten Munnik, die een Toovermar was, den valschen Demetrius, in Muskoviën had gebragt, die zynen loon ontfangen had; des verzogt hy te mogen weeten, of zulks met kennis, toestemming en hulp des Konings geschied was, dat een bewys zou zyn, dat der Voorzaten Vrede verkragt was: derhalven begeerde hy te weeten, of hy den Vrede wilde onderhouden, wederzenden het geld, enz. dat Demetrius in Poolen gezonden had, en vry stellen het gekd der Muskovitiſche Koopliden, dat in Poolen aangeflaagen was: dit weigerende, zou hy een leger in Poolen moeten brengen, met Hertog Karel van Sweden aanspannen, enz. maar hier van is niets byzonders gevolgd, door dien Ivanouwitsky beroerten in zyn Land kreeg van verscheide Volken, tusſchen Muskoviën en Poolen geleegen, die zig beklagden, dat men zo onbedagt had te werk gegaan tegen Demetrius, eer men wist, of het de regte Man was, diert'er eenige voor hielden, en andere gaven voor, dat hy nog zou keeven: en in allen gevalle, dat men die Landen, gelyk ook de voornaamste Lidmaten van het Muskovitiſche Ryk, in 't verkiezen van eenen nieuwen Vorst niet had aangezien, waarom die nog in wapenen zyn en blyven, heimlyk van de Poolen aangezet; ondertusſchen blyft de Palatyn van Sandomir, met deszelfs Zoon en Dogter, de Groot-Vorstin, elendig gevangen en in armoede, van hen en andere Vrienden van Demetrius gezegd werdende, dat zy zig tegen den tegenwoordigen Groot-Vorst te veld begeben hadden.

Staat van
den groten Turk
Achomet.

De Turksche grote Heer van het Ottomansche Geslagt was Achomet, een kloek Man van omtrend

26 Jaaren, schynende van zyn Gellagt niet te willen ontaarden, heeft verscheide wederspannigheden van zyne Gouverneurs in verscheide Gewesten, oorlogd tegen den Perziaan, en heeft, voor een Jaar, Vrede gemaakt met het Roomsche Ryk, daar van nog geene bevestiging geschied was; des nieuwe Oorlog gedreigd werd aan de Vayvoden van Transylvaniën en andere, het genoegzaam van hem en den Roomschen Keizer afhangende, om in Vrede te mogen blijven zitten. Deeze Achomet had, in Oogstmaand, eenen Gezant, Mustapha Aga Chiows, in Engeland gezonden, die, door Vrankryk, lang op weg was geweest, door gebrek aan geleid-brieven: hy had, in Herfstmaand, by den Koning te Winfore gehoor, en sprak hem in 't Turksch aan, schoon hy Italiaansch verstond, dog had eenen Engelschen Tolk: zyne boodschap was, den Koning over zyne aankomst tot de Kroon geluk te wenschen, en dat zyn grote Heer meermalen aan hem geschreeven had, zonder antwoord te bekomen: hy klaagde over de Zee-Roovers in de Levantische Zee, die meest Engelsche waren; en zo de Koning daar in geen orde kon stellen, zou zyn grote Heer zulks moeten doen, daar uit swaargheid mogt sprukten: verder bood hy alle goede vriendschap en verstandhouding aan. Daar na was hy nog eens ten Hove, nam afscheid by den Koning, en vertrok, in Wynmaand, in een Engelsch schip naar Konstantinopolen.

Turksch
Gezant-
schap in
Engeland,

Deeze Gezant bedankte, wegens zynen Heer, Prince Maurits en de Staten zeer voor het verlossen van zo veele Turksche Slaaven te Sluys voor 2 Jaaren, die zy geleid-brieven en ryklyk teergeld gegeven hadden, zig zeer beklagende over de Fransche te Marfiliën, daar de Gouverneur eene grote meenigte van deeze Slaaven, met geleid-brieven aangekomen, weder gevangen en op de Galleijen gezet had, daar over hy zig by den Koning beklagde en belofte van verlossing verkreegen had.

De Turk-
sche Ge-
zant be-
dankt
Prince
Maurits
en de Sta-
ten.

In

1607

Staat van
Barba-
ryen.

In Afrika, nevens het gebied van den Turk, daer men tans Barbaryen noemd, regeerden te Marocques en Fesfa twee Broeders, als Koningen, hebbende hunnen voornaamen Broeder verjaagd, gelyk verhaald is: de oudste Broeder, Muley Scheek, bezat het Koningryk van Fesfa, naast Spanje, van waar hy hulp scheen te verwagten, en Muley Esfedan had hem uit de Stad en het Koningryk Marocques geslaagen, en onlangs had hy hem afgenoomen de Stad Salee, zynde eene Zee-haaven by la Rache, dat Muley Scheek nog bezit: deeze Esfedan regeerd wreed in Marocques, en had, in den Winter, alle de Nederlandsche, Spaansche en Fransche Kooplieden geboden in weinige daagen uit zyn Land te trekken, zynde hem wys gemaakt, dat de Nederlanders Vrede met Spanje wilden maaken, latende alleen de Engelsche toe in zyn Land te handelen, die hem beloofden van alle koopmanschappen en nooddrift volkoomen te bezorgen; dog onlangs is van daar geschreeven, dat zy nog mogen blijven.

Staat van
Spanje en
Portugal.

De Koningryken van Spanje zyn, door den Nederlandschen Oorlog zeer verarmd; Portugal is haaren alleen-handel op Oost-Indiën kwyt; de Handelslaars op West-Indiën zyn in groot gevaar van meer verlies, dan zy nog geleeden hebben: grote schattingen werden de Ryken van Spanje opgelegd, tot vermindering van 's Konings schulden. Koning Philips de III^{de}, in 't beste van zyn leeven zynde, had nu twee Zoonen en twee Dogters, en zy kreegen, door het bestand in Nederland te water en te land, strekkende tot op de kusten van Spanje, daar door de Hollandfche Oorlogs-Vloot vertrok, middel, om hunne Vlooten by een te brengen, hunne Haavens wel te bezetten, hunne Vlooten naar de beide Indiën uit te zenden en in te brengen, daar van, den 18^{den} van Wynmaand, elf Gallioenen in Coronna, in 't Ryk van Galisfiën, kwamen, zynde ryk van zilver, voor den Koning en de Kooplieden.

Indische
Vlooten
in Spanje
aangeko-
men.

Uit

Uit Madrid in Spanje werd, van den 7^{den} van 1607 Slagtmaand, geschreeven, dat daar de Koning weder een besluit gemaakt had; beveelende, dat men de Geneefferse of andere Hoofsche Handelaars niet meer zou betaalen dan het geene, daar op zy beweezen waren; voor dat, van het geene met hen gehandeld is zederd het laatste besluit van het Jaar 1596, met hen gerekend werd tot heden toe, tot jaar-rent vyf ten honderd bestaande; en wat meer dan vyf ten honderd voor jaar-rent zou berekend werden; dat zouden zy den Koning moeten goed doen. Deeze reekening dus gemaakt zynde, zal hun de Koning betaalen in 20 Jaaren, jaarlysch een deel, met de rente van vyf ten honderd: zo het schynd zouden daar mede alle 's Konings heerlykheden, tollën, inkomsten, enz. van alle verpandingen ontslaagen zyn en weder aan hem komen, ook het geld, nu uit West-Indiën gekomen; zo dat het gendegzaam op dezelve wys was; als de besluiten van den 10^{den} van Wintermaand, des Jaars 1575, den 5^{den} van Wintermaand, des Jaars 1577, en den 20sten van Wintermaand, des Jaars 1596: daar werd verzogt de betaaling in minder tyd te hebben:

Besluit in Spanje, daar by de Koning alle verpandingen in zyne handen nam, en in 20 Jaaren te betaalen, met de jaar rente van vyf ten honderd.

Italiën was, in deezen Winter, in goeden Vrede; hoewel deszelfs verscheide Vorsten en Staten noot zonder wangunst onder elkanderen zyn. De Pads was met den Hertog van Venetiën bevredigd, gelyk wy verhaald hebben. Fuentes, Gouverneur van Milanen, had het Krygs-Volk in Guarnizoenen verzonden. Ferdinand de Medici's, Groot-Hertog van Florentiën, oorlogde nog tegen den Turk, en zyne schepen en Galeijen, met de Ridderfchap van Malta, hadden gemisd Famagusta, de Hoofd Stad van Cyprus, in te neemen, en nu trouwde zyn oudste Zoon met Magdalena, eene Dogter van den Aards-Hertog Karel van Oostenryk; Zuster van Ferdinand en der Koninginnen van Spanje en Poollen. De Zoon des Hertogs van Mantua zou trouwen met eene Dogter van Savoyen. In Napels en

Staat van Italiën.

Oorlog des Hertogs van Florentiën tegen den Turk.

1607

gansch Italiën was nog duurte van koorn, werwaards het de Nederlanders voerden.

Staat van
Switzer-
land.

Onder de Grau-Bondgenooten waren nog grote verwarringen, door het aanzetten van den Grave van Fuentes en die van Milanen, met de Roomsche Switschers; maar, door middeling der Franschen, Venetianen, en de andere Switschers, begonnen zy naar Vrede te tragten.

Staat
van het
Room-
sch-Ryk
en den
Keizer.

In 't Roomsche Ryk regeerde Keizer Rudolphus, die zig te Praag hield, regeerende zyne Broeders, de Aards-Hertogen Matthias en Maximiliaan, zyne Erf-Landen: in Hongaryen zyn nog veele beroerten, niet betrouwende op den Vrede, met den Turk gemaakt, maar nog niet bevestigd, daar en in Zevenbergen grote geschillen zynde, zo om de vryheid van Godsdienst als de regeering.

De Her-
tog van
Saxen
komt te
Praag.

Daar was zeer verlangd naar het besluit op den Ryks-Dag te Regensburg, in Wintermaand, daar reeds lang veele Vorstlyke Gezanten te vergeefsch hadden liggen wagten, tot welkes vordering de Keur-Vorst van Saxen, in den Zomer, met zynen Broeder Hans Georg, en vyfhonderd Paerden, te Praag was geweest, daar hy, staatlyk door den Keizer ontfangen, eenige daagen ryk en mild Hof hield, en tweemaal den hervormden Godsdienst, door zynen Predikant, D^r. Policarpus Leyzer, onder groten toeloop van Volk, deed preediken: van daar trokken deeze Vorsten naar Torgau, daar Hertog Hans Georg zou trouwen met eene Dogter van Brandenburg, zynde zyne Huisvrouw, eene Dogter van Wirtenbergh, gestorven. De Keizer en Keur-Vorst hebben elkanderen grote vereeringen gedaan en gehandeld over eenige verpande Steden; men zeide, dat de Keur-Vorst ernstig aan den Keizer verzocht den Ryks-Dag by te wonen, den Vrede met den Turk te bevestigen, en die van Hongaryen en Silesien den hervormden Godsdienst toe te laten, en liet, tot dat einde, nog zyne Raads-Heeren met volkoomen last, den Keizer waarfchuwende den
Aards-

Aards Hertog Ferdinand van Grats geenzins tot Roomsche Koning te vorderen, zynde die in 't Ryk gehaat, zo dat het gansche Huis van Oostenryk door hem in klein-agting was geraakt, enz. Daar na was ook de Hertog van Brunswyk by den Keizer gekomen en vriendlyk onthaald, om te handelen over zynen Oorlog met de Stad Brunswyk; maar daaglyksch vielen in Duitschland andere zaken voor; daar doof het hoog noodzaaklyk was te besluiten voor al op den Vrede met den Turk. Men zeide, dat de Keizer in Nêderland de Graven van Hanauw en Mansfeld zou zenden, om by den Vrede-handel te zyn, maar daar van is niets gekomen.

In Vrankryk regeerde Koning Hendrik de IV^{de}, die den 23sten van Wintermaand, des Jaars 1553, gebooren, en dus 54 Jaaren oud was, zynde voorspoedig in 't onderhouden van Vrede onder zyne Onderdanen van verscheiden Godsdienst en houdende de Jesuïeten in toom: zyne Vyanden, die van het H. Verbond, waren met hem verzoend, en nogtans had hy zyne genaade en goedheid ontzaaklyk gemaakt door het dooden des Hertogs van Byton. Hy zocht ook de Eedelen, die Oorlog met hem gevoerd hadden, in vriendschap te houden. Zyne Ontfangers en Rentmeesters zocht hy ook in toom te houden. Behalven Napels en Milanen bezat hy zo veel, als ooit zyne Voorzaten, in goeden voorspoedigen Vrede en rykdom, in een zeer weelig Koningryk, by alle zyne Onderdanen bemind en by zyne Buuren ontzien. Behalven zyne Bastaarden had hy nu twee egte Zoonen en twee Dogters, om zynen afkomst te vesten. Hy had zyne Gezanten in Nederland, zo te Brusfel als in 's Hage, daar nu nog waren, als buitengewoon Gezant; de Heer Voorzitter Jannyn, en als gewoone, de Heer van Rousfi, zynde eindlyk de Heer van Busenval, die daar lang geweest was, aan eene ziekte gestorven. Deeze waren in 's Hage, om den Vrede-handel by te woonen en te vorderen, en de be-

Staat van Vrankryk.

Kloekheid en lof van Hendrik den IVden.

1607. langens, die 'er de Koning in had, voor te staan. Jakob, Koning van Groot Brittagne en Ierland, regeerde, met zyn Koningin, Anna van Denemarken, in goeden Vrede, hebbende twee Zoonen en eene Dogter, en zoekende alle middelen, om zyne twee Koningryken in een Eiland aan elkanderen te hegten, zo in eenheid van Godsdienst, als burgerstaat; hy is een vreedzaam, zagtmoedig, geleerd en mild Prins, wat te schielyk gehoor gevende aan die, uit eigenbaat, alle onderlinge verbonden van koophandel en vaarten met Buuren vernietigen, dat nogtans de regte band van geduurige verbintenissen en vriendschap is. Hy heeft ook zyne Gezanten te Brussel en in Holland, om voor te staan het belang, dat hy heeft in de bevrediging van Nederland, zynde daar toe nu buitengewoon in 's Hage de Heer Richart Spencer, en gewoon de Heer Rudolf Winwode, Ridders.

De Gra-
ven van
Terroen
en Tirck-
nel vlug-
ten uit
Ierland in
Neder-
land.

Den 15^{den} van Herfstmaand waren twee Wederspanlingen uit Ierland gevlugt, naamlyk de Graaf van Terroen, met deszelfs Zoon, den Baron van Donnannon, en zyne Huisvrouw en Kinderen, zynde de eerste Graaf van zyn Geslagt, diens Vader was de Zoon van eenes Smids Vrouw, welke hem eenen Edelman ten Vader gaf, gehuwd in Noord-Ierland, en weinig geagt, zynde door Koningin Elizabeth Graaf gemaakt, door den moord van Jhon Onevale, zyn Bloedverwant: de tweede was de Graaf van Tirckonel, ook met deszelfs Zoon, een Erve van Odonel, die in Spanje gevlugt en daar gestorven was: deeze beide zyn, om de wilde Noordsche Ieren, uit welke zy gesprooren zyn, beschaafder te maaken, na de langduurige wederspannigheid, met die eernaamen vereerd, en Terroen door de Koningin, in 't laatste van haar leeven, in genaade aangenoomen, en Tirckonel door deezen Koning Graaf gemaakt, hebbende getrouwd de Dogter des Graafs van Kildar, en Dogters Dogter van den Admiraal van Engeland. Deeze beide gevlugt zynde, zyn in Vrankryk aangekomen,

gekomen, en hebben geleid-brieven van den Koning verkreegen, eer het de Engelsche Gezant kon beletten, trokken naar Nederland, en kwamen te Brussel, daar hun de Marquies Spinola, Don Rodrigo di Lazzo, Don Gaston Spinola, en andere, heerlyk te gemoed gingen: den Aards-Hertog te Bins begroet hebbende, dedden zy hunne beedevaard naar de lieve Vrouwen van Halle en Scherpenheuvel: zy gaven voor, dat zy, om de belydenis van den Roomschen Godsdienst, vervolgd en in Engeland ontbooden waren, onder voorwendzel van een geschil, dat zy met zyne voorgegeve Onderdanen hadden, maar dat zy vreesden daar, om hunnen Godsdienst, vastgehouden te werden, enz.

De Koning van Groot Brittagne hoorende, dat zy hunne vlugt verontschuldigten met vervolging om den Godsdienst, heeft eene verklaring van den 15^{den} van Slagtmaand, doen afkondigen, dat de Graven van Terroen en Tirckonel geene Graven waten gemaakt, nog als zulke begood, ten aanzien van hunnen afkomst of deugden, maar alleen verheeven door wyle de laatste Koningin en hem, om reedenen van Staat, en gesteld voor andere, die, wegens den rang van hunne geboorte, tot zulke Heerlykheden in Noord-Ierland meer regt hadden: ten tweeden zegd hy, zo klaar als de Zon, by goede Getuigen, bekend te zyn, dat de oorzaak van hun vlugten alleen zy hunne eige weetenschap en de inwendige vrees van hun beschuldigend geweeten, niet tegenstaande zy alom uitgaven, dat het was, om zaken van Godsdienst, welke dekmantel rans te veel diend, om veelerhande kwaade voorneemen te bedekken, daar by zy nog een ander voorwendzel voegen, van te vreezen kwaad regt te ontfangen in eenige geschillen, welke zy hebben met zyne Onderdanen en hem zelfs in regte: en hoewel het onnoodig is hunne valscheheid en schelmeryen te verhaalen, zynde nog versch in ieders gedagten, zig toonende Monsters in de natuur te zyn, niet

Verklaaring van Koning Jakob tegen de weder-spannige Graven Terroen en Tirckonel.

1607. alleen afgefallen van de gehoorzaamheid aan hunne Princes, maar dat zy ook hun Vaderland hadden zoeken te verkoopen aan de Vyanden van hunne Overheid; nogtans wilde hy verklaaren, tegen hunne valsche ondankbare voorgevingen, boven verhaald, met verzeekering op zyn Koninglyk woord, dat 'er nooit gedacht is in 't minste iet tegen hen voor te neemen of te doen, om eenige zaken van den Godsdienst, hunne belydenis en gesteldheid zo zynde, dat zy geene misdaad smooren, het huwlyk is by hen in geen gebruik, en zy houden geen en Man voor dapper, die niet kan roemen op rooven en geweld, zo dat hy het als eene onbescheidenheid gerekend zou hebben zulke Menschen om Godsdienst te kwellen, in wier omgang en handel geen handel Godsdienst of geweeten te bespeuren was, Noopens hun roepen over onschuld van goederen of geregrigheden, hoewel alles, wat zy vorderden, moet erkend werden enkel uit zyne genaade voort te vloejen, op hunne onderwerping na hunne grote onnatuurlyke verradery, daar over was nooit geschil geweest, of hy was geneegen geweest hun gunstiger te zyn, dan eenige van hunne Mededingers, behalven in zaken, daar in hy merkte, dat zy traspwyze poogden hun gezag te vergroten, magt gebruikende over zyne Onderdanen, die van hooger geboorte waren, dan zy, en oopentlyk loochenden hun eenig leenschap of afhanglykheid schuldig te zyn, eindlyk verklaarende, dat zy voor geene Regters zouden kunnen loochenen, dat zy, eer zy uit het Ryk geloopten zyn, niet alleen t'zamen gespannen hadden, om oploopt en wederspanningheid te berokken, maar zelfs verscheide werktuigen, als Priesters en andere, gebruikt hadden, om aan buitenlandsche Staten en Princen, hadden die zulks willen aanneemen, gewilligheid en besluit aan te bieden, om hun toe te vallen, zo zy in 't Land wilden vallen, daar, onder andere voorwaarden, deeze niet was vergeeten, dat, als zy vry zouden zyn van de Engelsche Regeering,

ring, in Ierland zouden uitgeroeid werden alle Onderdanen van Engelschen afkomst, die leevende gevonden werden; welke voorlaagen onder de hand gevoed werden door Priesters en Jesuïeten, wier ampt het in deeze ryden voornaamlyk is de Onderdanen tot weterspanningheid tegen hunne Overheden te beweegen; dog. zy vonden buiten 's Lands zo veel gehoor niet, als zy gedacht en gehoopt hadden: des hy zig troostte, dat deeze zyne verklaring, vergeleeken met de omstandigheden, van zulk een gewigt zal zyn, dat zy dempen zal alle zulke onwaarheden, welke deeze Lasteraars, vol van ontrouw en ondankbaarheid, tegen hem en zyne regtvaardige en maatige handelingen zullen uitspuiwen, niet beeter by Mogenheden onthaald werdende, dan zulk een hoop Weterspanningen, die zyne Onderdanen gebooren, en, door zo. veele en grote verbintenisfen, aan hem verplicht waren, verdienen.

Wy zyn zeeker berigt, dat deeze gedrukte verklaring door den Koning zelfs opgesteld en geschreeven is. Eenige andere verdagte Heeren in Ierland werden gevangen naar Engeland gevoerd, en derwaards werden agthonderd Voet-Knegten en tweehonderd Ruiters gezonden, om de Guarnizoenen te versterken.

Einde van het agtentwintigste Boek.

NEDERLANDSCHE HISTORIE.

KORTE INHOUD VAN HET NEGENENTWINTIGSTE BOEK.

Ambiedingen in Spanje aan 's Konings
„ Hoofsche Handelaars, als Schuld-
„ Eijscbers, tot bunne betaaling op het
„ besluit. Eene zilver-mein in Schot-
„ land gevonden en weder verlooren,
„ Harde vorst in Nederland en gansch Europa,
„ Wachtendonk onzijdig gemaakt. De Hertog van
„ Wirtenbergh gestorven, en plegtigheden gebruikt,
„ toen by Ridder des Koussebands van Engeland ge-
„ maakt werd. Donavert ingenoomen door den Her-
„ tog van Beijeren. Ryks-dag te Regensburg ge-
„ houden en zonder besluit gescheiden. Eene sterke
„ Vloot uit Portugal naar Oost-Indiën tegen de
„ Hollanders gezonden Twee schepen vaaren uit
„ Engeland naar Oost-Indiën, en zes komen van
„ daar in Nederland t' huis. Verhaal van Munteliefs
„ beleg op Malacca, en beldbastige onderneeming
„ tegen de Portugeesche Vloot. Het einde van een
„ der schepen van Mabu in Japan. De Spanjaar-
„ den uit Philippynen neemen Terenate en Tydor,
„ in de Molukka's, in. Manier, hoe de Spaansche
„ den Griffier der vereenigde Landen hebben zoeken
„ om te koopen en zyne regtvaerdiging. De Staten
„ beantwoorden 's Keizers briefnoopens den ter band
„ genoomen Vrede-handel. De Gezanten van Ko-
„ ningen en Vorsten gekomen zynde, kwamen ook de
„ Gemagtigde des Konings van Spanje en des Aards-
„ Herz

„ Hertogs, op den gezonden geleid-brief, zeer staat-
 „ lyk in 's Hage, daar zy, in verscheide zittingen,
 „ beginnen te handelen, en tersond ryzengeschillen
 „ over de Indische vaarten, daar op gesprekken in
 „ druk uitkomen over de nuttigheid en noodzaaklyk-
 „ heid der Zee en de gerechtigheid der zaak, daar
 „ over meer zittingen gehouden werden. Voorslaagen
 „ gedaan, en wederzydsch de verschillen en verzoeken
 „ overgeleeverd. Meer zittingen gehouden en
 „ vertoogen gedaan, dat men Volk-plantingen in
 „ West-Indiën behoorde te doen, en dat zulks zeer
 „ mooglyk was. Men behoorde, tot verzeeking, de
 „ oude vereeniging te bespreken, en de Spaansche
 „ Regeering over het Gebergte te jaagen, de uitge-
 „ weeke weder in 't Vaderland te brengen, en den
 „ Godsdiensts-Vrede, met het vertrek van het
 „ vreemd Krygs-Volk en de Jesuïeten, te herstellen;
 „ door het tegendeel zou de neering vergaan, en de
 „ Vrede onzekker zynen met gevaar; dat de Demer
 „ tot in de Maas mogt gegraven, en de Haaven
 „ van Oostende goed gemaakt werden. Middel, om
 „ den Spaanschen moedwil te temmen. Besluit, dat
 „ de Oorlog beeter is, dan een onzekere Vrede.
 „ Meer zittingen in 's Hage gehouden. Nyeu ver-
 „ trekt naar Spanje, Verreycken naar Brussel, en de
 „ Fransche Gezant naar Vrankryk, en dus is de
 „ Vrede-handel opgeschort. De Prins van Spanje als
 „ aanstaande Koning gebuld. In Vrankryk de derde
 „ Zoon, Hertog van Anjou, gebooren. In Middelburg
 „ doorsteekt een Man zyne eige Vrouw om overspel.
 „ De Engelsche ontfangen tyding van bunne Volk-
 „ plantingen in Virginiën. Maria van Beijeren,
 „ Moeder van verscheide Koningen, te Greyts in
 „ in Karuten, ook de Hertog van Loraynen, ge-
 „ storven. Nieuwe beroerten in Ierland gestild.

Dit alles is geschied in 6 Maanden, in 't Jaar
 1608, onder de Regeering van den Aards-Hertog
 aan de eene, en Prince Maurits aan de andere zyde.

NEDERLANDSCHE HISTORIE.

NEGENENTWINTIGSTE BOEK.

N 't voorgaande boek verhaalden wy van het besluit, in Spanje gegeven den 11^{den} van Slagtmaand, noopens de Hooftsche Handelaars, Genevoizen en andere, Schuld-Eischers des Konings van Spanje, dat nu in druk was uitgekomen, hoe zy hunne betaaling te wagten hadden, daar van wy goed dagten hier een afschrift te stellen: het eerste aanbod van 's Konings wege was als volgt;

Eerste
aanbod,
door den
Koning
van Span-
je aan
zyne
Schuld-
Eischers
gedaan,
den 11
Novem-
ber, 1607.

Magistra-
ten der
Stad, by
den Ko-
ning ont-
fangen
van am-
ten der
Stad, is O-
verheden,
die ver-
kocht wer-
den.

Aan verscheide Handelaars was de schuld, tot twaalf millioenen in dukaten, overgeweezen op het inkomen der-Crusada, de gewoone en buitengewoone diensten, millioenen der Magistragos en Vlooten: en vermits deeze renten tot hier toe tot onderhoud van myn Koninglyk Hof en Koningin, en andere zaken, geschikt en gebruikt waren, werden geene Handelaars gevonden, die den noodigen voorraad tot den Oorlog van de Nederlanden en andere Plaatzten tot hunnen last wilden neemen: en als 'er eenige waren, onaan gezien veele voorwaarden en gemakken, die zy eischten, verontschuldigen zy zig en weigerden het, zeggende, dat zy met veele schulden zeer belast waren: de gemeene vergaderingen der Koningryken, hier gehouden, dat gemerkt hebbende, is gehandeld over de middelen, om dat te herstellen, en eindlyk beslooten, dat alles, wat myne Koninglyke goederen schuldig waren, wegens gedeeltens van renten, aan de Handelaars zou betaald werden met zesmaalhonderdduizend dukaten jaarlyksche renten, tegen twintig van duizend, de hoofdzom beloopende twaalf millioenen,

nen, welke voorsz. schatting het Koningryk tot haaren last zal neemen, verbindende daar toe haare inkomende renten der Steden en Dorpen, houdende van de jaarlyksche schattingen, *Servitios* genoemd, dit geld in voor die schatting, en de ooverige vier honderdduizend dukaten, om zo veel af te losfen van de hoofd-zom, als men kon bybrengen, ten einde men daar mede, en met de bygebragte inkomsten, de hoofd-zom mogt afdoen, en door dien weg zullen de voorsz. jaarlyksche renten betaald werden, en voor my, den Koning, vry en onbelasd blyven het geene van West-Indiën, de Magistragos, gewoone en buitengewoone diensten, de millioenen, bullen van Crusada, het subsidio en excusado komt, en zulks zal komen uit buitengewoone middelen en zaken, dat eene goede zom zal bedraagen, en daar mede zal men zig, in voorvalende zaken, mogen helpen. Hier van wilden wy u verwittigen, op dat gy niet zoud voorgeven daar van onwetende te zyn. Gedaan den 11^{den} van Slagmaand, des Jaars 1607.

Alzo de Hoofsche Handelaars over deezen voorslag niet wel te vrede waren, is 'er nog een voorslag gedaan, daar door de verbonden, aangaande hunne ten agterheid en schuld, scheenen beeter verzeekerd te zyn, en zy veel eer aan hunne betaaling te zullen geraaken, dan door het middel, by het Koningryk van Spanje voortgebragt, het welk op de volgende manier in elf artykulen in druk werd uitgegeven.

Het eerste aanbod werd in 't minste niet veranderd, zynde, dat men voor de twaalf millioenen, die men reekend, dat de Koninglyke goederen aan de Handelaars schuldig zyn, zeshonderdduizend dukaten renten behoorde te beleggen tegen vyf ten honderd, ten laste van het Koningryk, met verbintenis van jaarlyksch eene millioen te betaalen voor het verloop, en tot voldoening der hoofdzom, voor den tyd van 19 Jaaren,] alzo men reekend,

1608.

Servitios zyn diensten, schuld-brieven, en schattingen, die de Koningryken en Landen jaarlyksch aan den Koning betaalen.

Subsidia is eene jaarlyksche schatting, welke de Geeslylike, die begunstighen en renten bezitten, aan den Koning betaalen.

Excusado is dergelyk, dat Bisschoppen en Kerken aan den Koning betaalen tot onderhoud van onkosten.

Tweede aanbod des Konings aan de Schuld-Eischers in Spanje gedaan.

1608. kend, dat dezelve binnen dien tyd af betaald zot zyn, zonder in dit nieuwe de schuld aan den Marquies Spinola of Fockers, die omtrend vier millioenen bedraagen, te begrypen, also zyne Majesteit die in 't byzonder wil voldoen. Dien volgens maakt men reekening, dat de andere Schuld-Eischers moeten hebben agt millioenen, en dat dus voor hun aandeel jaarlyksch zeshonderd zesenzestigduizend dukaten komt van de millioen, welke het Koningryk betaald, behoorende, volgens het eerste aanbod, vierhonderdduizend dukaten voor de renten en de ooverige tweehonderd zesenzestigduizend ter aflossing van de hoofd-zom te dienen. Van de voorn: agt millioenen zal men dan zo veele renten aanleggen en uitzetten tegen vyf ten honderd, volgens het eerste aanbod, door dit tweede aanbod niets veranderende, dan dat, daar de Schuld-Eischers zig hadden moeten behelpen jaarlyksch met zeshonderd zesenzestigduizend dukaten, zy dit nu voor de eerste 4 Jaaren niet mogen doen; want het geene in dien tyd oploopen zal bedraagd tweedduizend zeshonderd vienzesigduizend dukaten, en daar by gevoegd de drie millioenen, die de Koning aanbied binnen die 4 Jaaren te geven, verdeeld zig nu in eene halve millioen in elk der twee eerste en in eene geheele millioen in elk der twee laaste Jaaren, die in manjere, als hier na beschreeven is, gebruikt zullen werden. De drie millioenen, die de Koning inlegd in deeze handeling, werden dus gevonden; twee millioenen dukaten uit de verkooping van honderdduizend dukaten renten van regten, van twintig, die verzeekerd werden op de Magistragos, welke voor eerst zullen afgevaerdigd werden in 't begin van den handel, ten einde men die voor de waerde mag verkoopen, en vermits die verzeekering zo goed is, hoopt men daar van geld te maaken voor 3 Jaaren; het andere millioen van het vierde Jaar verwyst de Koning op de Vloot van het Jaar 1611, mits dat men die eer zal ontfangen, indien 'er eer geld uit West-Indiën komt, van de
ver-

verkoopning der andere honderdduizend dukaten, die hy gebied in die Gewesten te beleggen, daar toen last zond met de Vloot, die in Lentemaand eerstkomende zou vertrekken: men hoopte ook, dat zy voor dien tyd zullen overkomen, en zo de verkoopning der regten van de Magistragos niet ter uitvoer kwam, zal de Koning voor de zom, die onverkogt zou mogen blyven, binnen den voorn: tyd betaalen het verschil van veertien tot twintig over de renten, zo ver die regten aangaat, die overblyven zullen, en men zal niet hooger mogen reekenen dan veertien, als of die onverpand waren, also het verschil van de winst zal blyven in de t' zamentrekking, even of deeze bevryding geschied was met gereede penningen. Alle de penningen zullen aangelegd werden dan en zo als die ontfangen zullen werden, bevyndende de regten van veertien, om die te vermeerderen tot twintig, die in 't begin der onderhandeling, tot eene borgtogt en verzeekering, zullen afgevaerdigd werden. Die hunne regten zullen willen verhoogen, zullen het mogen doen, betaalende zes op het duizend, dat het verschil van veertien tot twintig is; geene gereede penningen hebbende, de renten te verminderen. Ter meerderre begunstiging van deezen handel, is men voornemens eenige der beste regten van twintig af te lossen, vooronderstellende, dat derzelver Bezitters veel liever 'er zo veel by zullen doen, en die verhoogen tot vyfentwintig, dan zig die te laten onttrekken, daar van men nog eene goede zom denkt te trekken. Alles, wat getrokken zal werden, zo van de verhooging als verkoopning der regten op de Magistragos en andere, die men zal verkrygen, bevrydende de geene, die men zal verkoopen, ze tot reedlyken prys vindende, en van het verloop der voorn: regten, zal men insgelyks weder aanleggen in de voorsz. lossing en lospanding, en men zal alleen jaarlyksch uit deezen handel tweehonderdduizend dukaten trekken, naamlyk honderdduizend, om den

Koning

1608. Koning te geven in de plaats van het verloop der zelve zom van regten, welke hy verzeekerd op de Magistragos, en de andere honderdduizend, om onder de daar in belang hebbende te verdeelen. Men zal hun van de vierhonderdduizend dukaten 's jaars, bedraagende de renten en het verloop der hoofdzommen, die men hen in de eerste 4 Jaaren zal laten ontfangen, voldoen tegen vyf ten honderd, daar van zy het genot zullen hebben van dat uur, dat het Koningryk schuldig is te betaalen; en ten einde van die 4 Jaaren zal men moeten reekenen, hoe veel de Handelaars komt, zo van de hoofdzom, als van de jaar-renten, na afkorting der honderdduizend dukaten, die zy op deeze manier zullen ontfangen: dan zullen van de voorn: zeshonderd zeshonderdduizend dukaten jaarlyksch, en boven dien de tweehonderdduizend, die de Koning aanbied in denzelven schuld-overwyzenden brief van het geene hy in zyne kashoud, in de plaats der voldoening, die hy door een ander middel geefd aan Spinola en de Fockers, te zamen bedraagende agthonderd vyfenzeventigduizend dukaten, vierhonderd vyfenzestigduizend dieneb tot renten der voorsz. negenduizendmaal en driehonderdduizend dukaten, en de ooverige vierhonderd tienduizend tot voldoening der hoofd-zom, daar toe men boven dien 's jaars eene millioen zal toeleggen, bedraagende vyfhonderd negentigduizend dukaten in de grote zom der regten, die men voorondersteld, dat deeze handeling zal hebben door de verkooping van de verhooging en regten: en zo men niet verkrygd het geene men denkt, zullen voor de lossing blyven de voorsz. vierhonderdduizend-dukatens, en alle renten en verloop van de regten, die men bevryd zal hebben met de penningen, welke de Koning deed betaalen aan die van de handeling, afvaerdigende van die regten op elk Persoon, na dat hy zal moeten hebben, ten einde hun die mogen dienen tot borgtogt, tot dat eene der schulden betaald is; en zal tot keus staan, of zy die, volgens de

de regte waarde, ter betaaling willen neemen, op den Koning afstaande de renten, en het geene hun verder zal komen wegens de voorsz. regten der verzeekering: en hier mede zal een ieder over zyn gedeelte naar zyn genoegen mogen schicken. 1608.

Dit is de zaaklyke inhoud van het nieuwe ontwerp en middel, wegens den Koning voorgesteld, die in de uitvoering wel eenige omstandigheden, maar niet het weezen, raaken.

Met deeze twee aanbiedingen, zonder eenige merklyke verandering, schynd het, dat deeze Handelslaars en Schuld-Eischers zig te vreden zullen moeten houden, schoon ongaerne, also zy liever meer vergenoeging hadden: daar na schreef men uit Italiën, dat Spinola had eenen schuld-brief van agthonderdduizend dukaten op de West-Indische Vloot van het Jaar 1609, tweehonderdduizend op die van het Jaar 1610, en het ooverige op het Subsidium.

Dit heeft ons goed gedacht hier in te voegen, om dat 'er zo veele Nederlandsche Kooplieden belang in hadden.

In den laatsten Winter is eene zilver-mein ontdekt in Schotland, omtrend 10 mylen van Edenburg, hy het Dorp Lytheo, niet ver van de Rivier, die voor by Edenburg loopt, welke eenige Hoogduitschers wel over 80 Jaaren ontdekt hadden; maar dóór den Oorlog daar werd die niet verder ontdekt, maar verlaten, tot dat nu onlangs een, daar koolen zoekende te graaven, en iet anders vindende, dan hy zegt, dat uitgebragt heeft: de Mein-Werkers hier op aan het graaven gaande, vonden eene zilver-mein, die waarfchynlyk zeer ryk zal uitvallen, zo het door verstandige gevolgd werd, daar van de Schotten geene ondervinding hebben, en zy mistrouwen gewoonlyk de vreemde. In Sprockelmaand laatstleeden heeft de Koning van Groot Brittagne omtrend tien vaaten gewigt van die mein te Londen doen brengen, om daar door verstandige in 't grof te doen zuiveren: uit het geene zy tot nog toe on-
derzocht

Eene
zilver-
mein in
Schotland
gevonden.

1608. derzocht hebben, schynd zy ryker, dan eenige meit in Duitschland of West-Indien zyn kan, als zy dus vervolgd, zy nu daar raadpleegende, hoe die het voordeligste te doen bewerken; want zulke meinen vereischen grote naerftigheid, verftand en getrouwheid; nogtans is een Jaar daar na de aader van deeze mein verlooren, welke zy niet weder vinden; schoon zy 'er nog op hoopen. Engeland is in veele Gewesten vol van koper-, yzer- en tin-meinen: in Cornualia, daar de tin-meinen zyn, is ook eenig zilver en koper: in Cumberland, op de grenzen van Schotland, omtrend Keswyé, zyn koper-meinen; welker koper zeer goed, maar hard en steenagtig te bewerken is, die behandeld werden door de Broeders Emanuël en Daniël Hoogftetters, Hoogduitschers van Augsburg, daar in Hoogduitsche en Engelsche Berg Werkers werken, die tot deeze zilver-meinen zullen dienen.

Engeland
vol koper-
yzer-
en tin-
meinen.

Sterke
vorst.

Van den 19^{den} tot den 26sten van Wintermaand laastleeden had het zeer sterk beginnen te vriezen; dog het begon weder te doojen tot den laaften: der 1sten van Louwmaand begon het weder ongemeen sterk te vriezen, tot den 25sten, toen het 3 of 4 Daagen wat scheen te ontlaten; maar toen begon het weder zeer streng, en duurde genoegzaam tot het einde van Sprockelmaand, daar door de binnē-wateren in de Nederlanden van Kersmis tot in Lehtemaand geflooten bleeven, en de buiten-wateren vroomen; in Louwmaand, zo hard toe, dat geene Menschen van dergelyken vorst heugen: de gansche Waal en Rhyr raakten tot boven Keulen toe; de Schelde voor Antwerpen, Lillo, Rimmerswaal en laagst bevroor sterker dan in de Jaaren 1564, en 1565; de Hondt, tuschen Zeeland en Vlaanderen, en het gat en water voor Rammeriens in Zeeland, vroomen sterk toe; ja alle de Zeeuwsche Haavens, zelfs van Vlissingen en Ter Veer, werden, door het meenigvuldig dryvend ys, overdekt; daar door zomtyds de schepen uit- nog invaaren konden: de Zuid-Zee in Noord-

Verschei-
de ver-
maarde
Rivieren
en Zee-
gaaten
toege-
vroomen.

Noord-Holland lag ook zo vast toe, dat 'er met sleeden werd gereeden van Harlingen in Vriesland, langs het Diep, tot Amsterdam, en alle andere Plaatzten, aan die Zee geleegeen, en van Tesfel werd over het ys gegaan tot op het Eiland van Wieringen; desgelyks was het met alle andere Rivieren, Stroomen en Zee-gaaten der Nederlanden, daar van de nabuurige Ryken, voor al ten westen en zuiden geleegeen, ook niet vry waren; in Vrankryk vroozen insgelyks alle de Rivieren, op den Oceaan uitlopende, toe; en de Theems in Engeland lag zo vast, dat men, meer dan 6 Weeken, te voet en te paerd, over dezelve binnen Londen liep, tot elks verwondering, hebbende zulks nooit gezien: ja van den 14^{den} tot den 17^{den} van Louwmaand was de koude zo streng, dat alom in Nederland veele Menschen op de weegen en elders dood vroozen: het is geen gering bewys der voor ons verborge wysheid en almagt van God, die, toen de Admirant van Arragon en Spinola veel Volk te veld hadden, om de Nederlanden te drukken, en, by vorst, ergens eenen sterken inval te doen, juist nooit sterken vorst in die Landen heeft gegeven, die hen in gevaar kon brengen; maar nu 'er stilstand van wapenen is, zend Hy eenen zo sterken en langduurigen vorst, als niemand heugd, eeven of het nu eens ter deegen voor 10 Jaaren wilde vriezen, zo dat alle wateren zo hard toevroozen, dat veele Vischen en Water-Voogels storven, gelyk ook de wilde Beesten, door gebrek aan voedsel; de Wolven deden alom grote schaade, tastende Kinderen en Volwasen aan; veele Menschen storven van koude, zelfs bevroozen veele Kinderen in de wieg. Door deezen vorst werden veele, die woenen in de Landen, daar geen hout wast, en zig, volgens de slapheld der voorige Wintets, niet zeer van brand voorzien hadden, in grote engtens gebragt, inzonderheid op verscheide Eilanden in Zeeland; daar grote elende was; onder andere werden veele van Rimpers-

Verfcheld
de Men-
schen
dood ge-
vroozen.

1608. waal, het meeste hout van hunne huizen verbrand hebbende, door koude, honger en dorst gedwongen die te verlaten, dat menig Mensch in eenen bedroefden staat bragt. In veele Steden, als te Parys, moesten de Ryke vuuren op de straten maaken, om de Arme te verwarmen, wegens de duurte van hout en koolen, en die overvloed hadden werden gedwongen dat voor eenen reedlyken prys te verkoopen.

Hertog
Fredrik
van Wir-
tenbergh
gestorven.

Den 29sten van Louwmaand, Or S: was in Duitschland gestorven Fredrik, Hertog van Wirtenbergh en Teck, Graaf van Montbeliard, een geleerd en vermaard Vorst, Ridder van de groete orden der Koningen van Vrankryk en Engeland, daar van wy iet verhaalen zullen.

Deeze Vorst reisde, in 't Jaar 1594, naar Engeland, uit begeerte, om Koningin Elizabeth en haar Land te zien, en was, wegens zyne deugden en verdiensten, zo aangenaam, dat hem de Koningin met de Ridder-orde van den Kousfeband wilde vereeren, also de Koning van Vrankryk hem met zyne orde vereerd had; dog het getal van zesentwintig toen vol zynde, viel voor hem eene plaats in 't Jaar 1597, en hy werd 'er toen toe verkoozen; maande orde, met de kleederen en plegtigheden, werd, om eenige reedenen, nagelaten, tot dat de Koningin dood was: Koning Jakob tot de Kroon gekomen zynde, zond de Vorst zyne Gezanten, om den nieuwen Koning geluk te wenschen, dat oorzaak gaf, om hem toen de orde met de gewoone plegtigheden te zenden, daar toe van den Koning gelast werden de Heer Robbert Spencer, Baron van Wormeleaston, en Ridder Willem Dethik, anders Jarther genoemd, opperste Schild-voerder van de orde, welke beide, met eenen heerlyken stoet, staatig te Stutgarden, in 't Land van Wirtenbergh, wel aankwamen, en bepaalden den 6^{den} van Slagmaand, des Jaars 1603, om hunnen last te volbrengen, toen daar veel Aadel van daar omtrend verga-
derd

Manier
en pleg-
tigheden
gebruikt,
toen de
Hertog
van Wir-
tenbergh
de Rid-
der-or-
de des
Kousfe-
bands van
den Ko-
ning van
Engeland
ontfang,
den 9 No-
vember,
1603.

leid zynde, in welker tegenwoordigheit de Ridder Dethik den last van zynen Koning en de Mederidders heeft gelezen, en hun de manier en gewoone plegtigheden verhaald, en hebbende den Hertog met den tok en purperen mantel, met armynen gevoederd, der zelve kleeding, aangedaan, werd die dus naar de Hoofd-Kerk geleid: de sleep van zynen mantel werd gedraagen door Grave Lodewyk van Loensteyn, onder het geluit van allerhande speeluigen, schalmeyen en trompetten, met grote pragt: de Engelsche Eedelen gingen voor hem; ook werden voor hem gedraagen de gulde halsband en kostlyke 's linker Kousseband; daar op keurlyk geborduurd was, *Hony soit qui mal y pense*, dat is, hy zy beschaamd, die 'er erg in denkt, ook het boek, daar in de schikkingen en plegtigheden der orde stonden. In de Kerk gekomen zynde, deed hem Dethik, in 's Konings naam, den Kousseband aan het 's linker been, hem verder met den kostlyken Halsband en andere toebehooren van die orde verciende en geluk wenshende. Na het eindigen der plegtigheden deed Magirus, Proost van Sturgarden, eene reedenvoering uit den agtzeestigsten Psalm; daar na werden lofzangen en schoone zangstukken gezongen en gespeeld, en de Hertog, dus verciend, naar den Altaar geleid, daar hy, volgens de manier, vyftig dukaten van zyne eige munt voor de Armen offerde: van daar werd hy, onder het geluit van veel trompetten, uit de Kerk geleid, schierende de Burgers en het Krygs-Volk, staande in slagorde, en daar geschiedden wel vierhonderd scheuten uit het grof Geschut, en dus kwam hy weder in zyn Hof: daar op volgde eene heerlyke maaltyd wel voor duizent Menschen; in de beste zaal waren zes taafels, zynde de eerste de hoogste, welke de taafel des Konings van Groot Brittagne, Hoofd der orde, vertoonde, met dezelve plegtigheden gedekt, verciend en bediend, als of 'er de Koning zelve aan zat: aan de tweede taafel zat alleen de Gezant Ba-

1608. ron Spencer; aan de derde de Ridder Dethik; aan de vierde de Hertog zelfs, nu ook als Ridder der orde van Engeland; aan de vyfde de Hertogin Sibilla, Moeder van tien Kinderen, hebbende vyf Dogters aan haare 's linker-, en vyf Zoonen aan haare regter-zyde, zynde de Zoonen, Fredrik, Lodewyk, Julius, Achillis en Magnus; aan de zeede taafel zaaten voornaame Gravinne, Vrouwen en Staat-Dogters, daar allerhande fraai gezang gehoord werd: na de maaltijd werd op de Duitse en allerhande manieren gedanst, en het feest met een nageregt van allerhande zuiker-oosten geëindigd.

Hier na werden 's Konings Gezanten door den Vorst zeer heerlyk onthaald, vrygehouden, op de spelen gevoerd, en op den laatsten avond met grote vuur-werken vervrolykt, en zyn dus, elk van hun gezelschap zeer mild met geschenken vereerd, den 14^{den} vertrokken, de Vorst zelfs hen 3 Daagen, tot buiten de paalen van zyn Land, geleidende: dit heeft ons de Heer Joris Dethik, Zoon van den Ridder Wilhem Dethik, die 'er tegenwoordig was, zelfs verhaald. Wy dagten goed het gebruik van der Koningen plegtigheden, als zy buitenlandsche Koningen en Vorsten met hunne orde vereeren en in hunne Ridderlyke Broederschappen aanneemen, te verhaalen. De oudste Zoon, Hans Fredrik, is den overleeden Hertog opgevolgd.

In Duitschland is ook gestorven een Broeder des Hertogs van Beijeren, kort na dat de Vorst van Beijeren de Ryks-Stad Donavert, op den Donauw geleegen, had ingenoomen, daar van de oorzaak was, dat deeze Stad den hervormden Godsdienst was toegedaan, en nogtans hadden de Roomsche daar ook oefening; des de Klooster-Voogd der Benedictynen eenen plegtigen omgang door de Stad wilde doen, dat daar eenen tyd lang nagelaten was: schoon hem dit van Stads wege verboden was, wilde hy nogtans voortgaan, des hun de Burgery de kruis-vaanen uit de hand sloeg, daar uit een grote

Donavert
in des
Ryks ban
gedaan,
en door
den Vorst
van Beije-
ren inge-
noomen.

grote oploop ontstond: de Klooster-Voogd heeft 1608, zig hier over, op het aanzetten van den Vorst Maximiliaan van Beijeren, by den Keizer beklaagd, dat hem, tegen des Ryks afscheiden, de oeffening van den Roomschen Godsdienst belet was, en dat hy daar over veele schimperige woorden had moeten lyden: door deeze aanklagt en de onagtzaamheid der Stad is het by den Keizer zo ver gebracht, dat van het Hof een vonnis is verkreegen, daar by de Stad in 's Ryks ban is gedaan, uitgegeven te Praag, den 3^{den} van Oogstmaand, des Jaars 1607, en dus veranderde men den Vrede van de Stad, den Raad en de Burgery in onvrede, hun lyf en goed den Klaagers ten beste gevende, den Heere Maximiliaan, Hertog van Beijeren, gelastende dien ban af te kondigen en te volbrengen, zynde die Stad hem zeer gelegen; des hy ze belegerde en dwong zig over te geven, nam de Burgery de wapens af, bragt 'er Beijersche Soldaten in, onder den Hoofdman Schottel, en herstelde den Roomschen Godsdienst volkoomen door de Jesuïeten. De nabuurige Vorsten hebben hier over alom zeer geklaagd, ook op den Ryks-Dag te Regensburg, dog genoegzaam te vergeefs.

Den ganschen Winter had men op dien Ryks-Dag beginnen te vergaderen, dog daar kwamen geene Vorsten, maar alleen hunne Gezanten: de Aards-Hertog Ferdinand van Graytz was daar gekomen, om den Persoon van Keizer Rudolphus te vertoonen, zynde, den 28sten van Slagtmaand, staarlyk, met zevenhonderd Paerden, ingereeden, en deed, den 13^{den} van Louwmaand, des Jaars 1608, door Godfried Ortell, Geheim-Schryver van des Ryks Hof, het voorstel van 's Keizers wege aflezen, zelfs, in eene reedenvoering, de vergadering der Vorsten en Afgezanten, zynde omtrend honderd en veertig in getal, aanspreekende; het voorstel bestond in deeze vyf stukken:

1. Dat het noodig was, om den overval en in-

De Ryks-Dag in Louwmaand te Regensburg vergaderd.

Voorstel van den Ryks-Dag.

1608

breuk des Turks te weeren, eene ſchatting over het geheele Ryk toe te ſtaan, tot onderhoud van twintigduiſend Mannen te voet en vierduiſend te paerd, en dat die voor eenige Jaaren betaald zouden werden,

2. Dat men de klagt van het Kaamer-geregt wel mogt aſſchaffen en herſtellen, en dat zulks niet weder uitgeſteld diende.

3. Dat men zou beraadſlaagen over den Oorlog, dien men zo lang in de Nederlanden voerde, tot groot nadeel van des Ryks Ledemaaten, daar men nu van Vrede handelde, zonder dat het Ryk of de Keizer daar toe geroepen werd, daar van men hoorde, dat men de vereenigde Landen voor eenen vryen Staat en Gemeenebeſt erkende, tot des Ryks groot nadeel, dat men niet moest nalaten te herinneren, zynde Nederland een Lid en Leen des Ryks, blykende uit des Ryks en Keizers handveſten, beſcheiden en veele andere bewyzen, en dat de Nederlandſche Gouverneurs 's Ryks Onderdanen waren, het welk de Keizer aan den Koning van Spanje, den Aards-Hertog Albertus, en de Staten der vereenigde Nederlanden door zyne brieven had verwittigd en hun vermaand daar in niet voort te vaaren, alzo het ſtrekken kon tot nadeel van het H: Ryk, den Keizer en het Huis van Ooſtenryk: en verder, zo die Oorlog, voor het Ryk zo ſchaadlyk, niet kon geſliſd, maar moest hervat werden, hoe men des Ryks ſchaade kon weeren en vergolden zien? hier op wilde hy, dat gelet werd.

4. Dat de loop en munt van het geld, die alles duurder maakten, moeſten veranderd werden.

5. Hoe 's Ryks Marricula, gelyk men die noemd, konden gemiddeld werden?

Op dit voorſtel reezen terſtond geſchillen, over welk ſtuk men eerſt zou handelen; ook waren de Gezanten der hervormde Vorſten gelasd tot geene bewilliging van ſchattingen te verſtaan, voor dat op het ſtuk van den Godsdienſt orde geſteld en de zaken van Donavert tot dertzelvet voorigen ſtaat ge-

Des Kei-
zers en
Ryks vor-
deringen
op Neder-
land.

gebracht waren. Als hier over de Gezanten aan hunne Meesters schreeven, de ryd verliep, en in Hongaryen en Oostehryk grote beroerten ontstonden, gelyk wy verhaalen zullen, is de Ryks-Dag zonder eenig besluit gescheiden, en de Aards-Hertog Ferdinand in Bloemaand vertrokken, gelyk ook de Gezanten der Vorsten en Stenden, veel wantrouwen en nadenken tusschen de Stenden gereezen zynde.

De Ryks-Dag te Regensburg gescheiden, zonder iets uit te voeren.

In Louwmaand was uit Portugal geschreeven, dat men daar zeven Karacquen en zes grote Gallioenen toerustte naar Oost-Indiën, om de Nederlanders daar uit te dryven; onder Don Pedro d'Alvares, meer dan tweeduizend Soldaten, met allen voorraad, medevoerende, om hunne Sterkten te Mosambicque, Goa, Malacca, enz. te voorzien en bezetten, medevaarende een nieuwe Onder-Koning, El Conde de Feyra, in de plaats van Don Martin Alonzo de Castro, voor een Jaar daar gestorven, in wiens plaats de Aards-Bischof van Goa daar regeerde. Deeze scheepen voeren in Lentemaand uit Portugal, toen de Hollandfche Vloot, onder den Admiraal Pieter Willemsz. Verhoef, en den Vice-Admiraal François Wittert, te vooren met dertien scheepen uitgevaaren was: onder de lyn komende, storf de Onder-Koning de Feyra, des zyn schip met zyn dood lighaam naar Lisfabon te rug voer, en keerde weder met Ruy Lorenzo de Tavora, als nieuwen Onder-Koning.

Toerusting van scheepen in Portugal.

De Onder-Koning van de Oost-Indiën gestorven.

Uit tydingen van verscheide Plaatzen schynd het, dat de Hollandfche Vloot te Mosambicque bezig zou geweest zyn, en daar eenige Portugeezen, onder Vuo de Perera, door den Aards-Bischof van Goa gezonden, ontmoet hebben, die de Hollanders van daar deed vertrekken, en zyn naar Goa gezonden, daar zy, den 1sten van Herfstmaand, aankwamen, de Portugeefche Vloot van Lisfabon verwagende, voor welke grote vrees was, dat zy eenig ongeluk ontmoet had.

Uit Engeland werden nog twee scheepen gezonden,

1608.

Twee
scheepen
uit Eng-
land naar
Oost-Indi-
ën ge-
zonden.

den, om de Oost-Indische vaart aan te houden; zynde de Admiraal Ascension, groot omtrend vierhonderd, en de Vuion, omtrend vyfhonderd vaaten, elk omtrend zeventig Mannen sterk; Mr. Steven Schorpe was Generaal, en Philips de Graaf, een Nederlander, die eens voor de Nederlanders en eens voor de Engelsche in Oost-Indiën was geweest, Opper-Piloot: op deeze scheepen waren nog als Pilooten Richart Roeles, die met Draak, en Nellis, die met Candisch, de Waereld omgevaaren hadden: zy voeren in Lenre maand uit, en men zeide, dat zy Perziën wilden gaan bezoeken langs Adaen, Camboyo en Ormus, en handelen met de Perzen, hebbende daar toe bekwaam Volk.

Twee ryk
gelaade
scheepen
uit Oost-
Indiën in
Neder-
land geko-
men.

De twee Nederlandsche scheepen, Amsterdam, groot agthonderd, en de witte Leeuw, groot zeshonderd vaaten, die, den 13^{den} van Bloei maand, des Jaars 1607, van Bantam waren gevaaren, kwamen, op Paasch-Dag, ryk gelaaden uit Oost-Indiën te Portsmouth in Engeland aan, hadden 3 Maanden in 't Eiland Mauritius geleege en daar begraven Olyvier van den Vyvere, Vice-Admiraal onder Mathelief, die daar ziek gekomen was, en zederd laagen zy nog 21 Daagen in 't Eiland St. Helena, en voeren dus naar Holland.

Scheepen
uit Oost-
Indiën ge-
komen.

In Zomer- en Hooimaand kwamen nog drie scheepen in Engeland, te weeten, Medenblik, de swarte Leeuw, en de Provinciën, twee beschaaid te Padstow, en een te Pleymouth, daar op de Kommiss, Paulus van Holt, was, die, ziek zynde, daar storf, met nog veertien Mannen, die hun gemak misbruikten: hier na kwam nog het Admiraals schip de Orangeboom in Holland, met den Generaal, den jongen Mathelief, die verhaalden, dat zy, in Oogstmaand, des Jaars 1606, met elf Nederlandsche scheepen, onder Matheliefs beleid, voor Malacca waren geweest, en bragten ook een dag-verhaal van hunnen Admiraal aan de Maatschappy mede, daar uit wy het voornaamste ge-

nog-

noomen hebben, en den Leezer mededeelen.

1608.

Alzo den Heere Admiraal Mathelief, volgens den last, hem door de Heeren Bewindhebbers medegegeven, bevoolen was zynen gang te neemen naar Malacca, om dat uit der Portugeezen handen te veroveren, en hem daar toe eenige Kapitains, Sergianten en Soldaten zyn medegegeven, heeft hy, geduurende de reis, allen vlyt aangewend, om het gemeene-Boots-Volk in de wapenen te doen oefenen, en hen tot de land-togten, die 'er mogten voorvallen, zo wel als de Soldaten te gebruiken: dit dus geschied zynde, zyn wy, den 4^{den} van Grasmaand, van de voorsz. Eilanden t'zeil gegaan, den 29sten, in 't gezigt van Malacca gekomen, en hebben, Gode zy lof, 's namiddags onze ankers niet ver van de reede laten vallen met zeer gezond Volk, hebbende op de reis van de gansche Vloot niet meer dan zes Mannen verlooren, zynde zelden gezien zo weinig doode onder zulk eenen hoop Volk: zo dra de ankers in den grond laagen, zyn alle de sloepen en booten, wel bemand, gezonden naar vier scheepjes, die zy tusschen het Eiland Pulo Malacca en het land zaagen liggen, om te zien, of zy die by de Vloot konden brengen; daar by komende, vonden zy die vast a an den grond liggen, en geen middel ziende, om 'er die af te krygen, staaken zy 'er den brand in: een van die scheepen lag gereed, om naar Cauchin China te vaaren, zynde met eenige goederen geladen, daar in de Vyand eene pop gelegd had, welke, terwyl het Volk beezig was eenig goed over te geven, in brand raakte, daar door agtien of negentien Mannen van het schip Mauritius en twee van een ander in den brand gekwetst zyn, dat deerlyk te zien was, en dus zyn zy, den brand in die scheepen gestookt hebbende, tegen den avond weder aan boord gekomen; toen werd een jacht met eenige Kooplieden naar Ihor gezonden, om den Koning van onze komst te verwittigen, en hem aan te porren, om, zo dra mooglyk was, ons met alle

Verhaal
van het
beleg van
Malacca,
door Ma-
thelief.

1602. zyne magt te hulp te komen. Den 30sten ligten wy onze ankers en liepen naar de Stad, by welke wy, door de vlakke, niet zo na konden komen, als wy gewenscht hadden, en konden ze dus niet naar onzen zin uit de scheepen bezigtigen; wy deeden 'er egter eenige scheuten op, en de Vyand schoot weder, zonder elkanderen merklyk te beschaadigen. Den 1sten van Bloemaand werden twee halve Kartouwen op het Eiland Pulo Malacca gebragt, en van daar konden wy de Stad beeter bezigtigen, dan uit de scheepen; dog wy regten daar mede weinig of niet uit, vermits het nog te ver van het werk was, en bleeven dus liggen, wagtende naar den Koning van Ihor, die, zo men meende, binnen 3 of 6 Daagen zou komen, zonder eenigen landtogt te doen: daar na greepen zy meer en meer moed, ziende, dat wy niets op de Stad konden doen, en begonnen in ons gezigt de Rivier uit en in te vaaren; om dit te beletten moesten wy, by dag en nacht, sterke wagt uitzetten met de sloepen en den boot, en hier door raakten veele der Vloot ziek, also het Volk by nacht in den reegen en by dag in de zon moest zitten, het welk, wy geene ververfching krygende, meer en meer toenam, en dus bleeven wy, zonder iet byzonders uit te regten, liggen tot den 17^{den}, wanneer eindlyk de Koning Raja Bonfo met eenige Galleijen en omtrend tweehonderd Mannen by de Vloot kwam, latende zynen Broeder in Ihor, om ten eersten met alle de magt te volgen, daar over de Krygs-Raad, na dat de Heer Admiraal een vast verbond met dien Koning had gemaakt, gelastte, den 18^{den}, by hoog water, 's namiddags ten 2 Uuren, te landen aan de noord-west-zyde, daar de Stad het sterkste was, om te zien, of men de geene, die in de Voor-Stad Campoclin woonden, door eenige belofte van de Stad kon scheiden, dog dat was te vergeefs: want also omtrend agthonderd van de onze, zonder eenigen tegenstand, op het land waren, zyn zy 's nagts alle in de Stad gevugt, en slaaken de Voor-Stad in

Malacca
in May
belegerd
en be-
schooten.

De Ko-
ning van
Ihor komt
voor Ma-
lacca.

De Voor-
Stad van
Malacca
afge-
brand.

In den brand, daar uit de Portugeezen groten tegenweer gedaan hadden, want wy in den eersten aanval sesendertig gekwerfte en zes doode hadden, dat ons eene grote nederlaag was: wy vonden deeze Voor-Stad vry, wat sterker, als de afteekeningen; ons door de Heeren Bewindhebbers medegegeven, zeggen; waren de Portugeezen manmoedig geweest, wy hadden hier dapper ons hoofd gestooten, zynde ons de weegen door de boomgaarden en thui-
nen onbekend, en op het strand een sterke muur met een bolwerk, hebbende ook gansch geene hulp van de Ihoriten, maar veel eer schaade: want zo dra zy aan land kwamen, schikte zig elk der zelve agter eenen boom, om van 's Vyands koogels beschut te zyn; daar zy bleeven zitten, zonder het hoofd te durven uitsteeken, ons latende vegten, dat den Admiraal en andere niet wel aanstond, en veel hadden, om deeze en andere reedenen, niet zonder grond, wel gewenscht, dat zy met eere weder op de scheepen waren geweest, zeer waarschyndlyk ziende, dat wy op de Stad niet veel zouden doen, vermits de weinige hulp der Ihoriten, en de vrees voor de komst der Vloot, die, gemerkt de Ouder-Koning zelfs daar mede kwam, buiten twyffel zeer geweldig zou zyn, en alles zeer vertraagen, gelyk geschiedde: want zo dikwils iet, dat tot vordering der zaak strekte, werd voorgedraagen, werd het altyd door die vrees belet. Als wy nu, door het vlugten des Vyands in de Stad, den 19^{den} in de Voor-Stad geraakt waren, begon men aanstonds eene schiet-schans te maaken, in welke, den 20sten, twee halve kartouwen en twee veld-stukjes, die met het Volk geland waren, gebragt werden, met welke wy 's anderendaagsch op den tooren en een bolwerk van het Kasteel begonnen te schieten, dat ook, weinig of niet uitregtende, daar na gelaten werd, blyvende dus stil liggen tot den 26sten, zonder iet byzonders uit te voeren, wanneer, uit vrees voor de komst der Vloot, welke eenige, zonder grond, meen-

1608. meenden, dat niet langer kon weg blyven, gelasd werd, dat alle het Gescht, ook de zieke en gekwetste, die aan land laagen, t' sloop gebragt zouden werden, om zo weinig baggagie aan land te hebben, als mooglyk was; dat 'er ook niet meer, dan tweehonderd Mannen, met wapenen zouden blyven, het welk de Kapitains en andere zeer verdroot, alzo hier door de hoop van aan de andere zyde over te trekken, daar naar zy zeer zogten, gansch benoomen werd. Eindlyk hebben wy, den 3^{den} van Hooimaand, niets van de Vloot verneemende, eene vaste brug over de Rivier gemaakt, en een huis, dat halver weg het Klooster van Sanfran en die brug stond, gesterkt en beschansd, om den weg naar het Klooster te bevryden, en toen is gelasd, na dat eenige sterktens in de Voor-Stad ter verzeekering waren gemaakt, dat een hoop Volk zou overtrekken naar het voorn: Klooster, om de Stad meer te benauwen, dat, de vrees voor de Vloot wat ter zyde stellende, den 12^{den} met vyftig van ons Volk en tweehonderd Swarte gedaan werd, daar wy, zonder eenigen tegenstand, raakten, en bleeven daar weder eenige daagen stil liggen, vermits daaglyksch zo veele moeilykheden, om verder op het strand te trekken, voorvielen, dat men nauwlyks wist, wat te besluiten, kunnende de Vloot nog niet geheel uit het hoofd stellen, alle Oorlogs-tuig begon zeer te verminderen, en men wilde niet gaerne eenig Gescht meer aan het land waagen: want als men aan de Zuid-Oost-zyde van het Klooster naar het strand zou trekken, om dus de Stad beslooten te houden, moesten wy noodzaaklyk, tot verweering van ons Volk, daar eenig Gescht brengen, daar toe veele van den Raad niet wel wilden bewilligen: dog gemerkt de zaak op de eene of andere manier moest gevorderd werden, is 'er eindlyk, den 19^{den}, beslooten over te trekken met vierhonderd Swarte en omtrend honderd vyftig van de onze; zo Pioniers als Soldaten: dit besluit is, na dat men eenen weg over

over eene moerasch tusfchen het strand en Klooster 1608
 gemaakt had, 's anderendaagsch, zonder eenige
 merklyke moeilykheid, uitgevoerd, alzo zy reeds be-
 graaven en op het strand ter verweering laagen, eer
 het de Vyand merkte, en hier hebben zy eene reed-
 lyke goede Schans begonnen, welke zy naderhand
 naar hunnen zin volmaakten, en vervolgens begon-
 nen de Kapitains eene fchiet-fchans op het strand,
 halver weg de Sterkte en de Stad, en eene aan den
 voet des bergs van het Klooster, te maaken, om 'er
 de Stad, die daar het fwakfte fcheen en plagt te zyn,
 met geweld aan te tasten, in welke fchiet-fchans-
 fen, den 8sten van Hooimaand, gelasd werd zes hal-
 ve kartouwen en ander Gefchut te stellen, dat ge-
 fchiedde: zo dra dit gedaan, en alle gereedfchap,
 om de Stad te befchieten, aan land gebragt en vaer-
 dig was, vond de Krygs-Raad goed, eer men de
 Stad begon te befchieten, die op te eifchen, daar
 op, den 11^{den}, een, die Portugeesch fprak, met
 eenen Trompetter, en een wit vaantie in de hand,
 naar de Stad gezonden werd: by de muuren komen-
 de, werd hem gevraagd, wat hy begeerde? hy
 zeide, dat hy met Andrea Furtado wilde fpreken,
 en dat, zo hy zyne boodfchap wilde weeten, een
 Man zou buiten komen, om hem die af te neemen,
 waar mede zy naar Furtado liepen, om hem dit te
 boodfchappen, en bragten terftond dit antwoord,
o Sennor Generral manda que se retire? daar op
 hy zeide eenige brieven van de gevange Portugee-
 zen, die in de fcheepen laagen, te hebben, of zy
 die ontfangen wilden? zy antwoordden weder, ge-
 lyk te vooren, en ons Volk weder in de fchiet-
 fchansen gekomen zynde, begonnen 's anderend-
 daagsch een deel kruid en koogels, zonder merk-
 lyk voordeel, te verfchieten, meest op het bolwerk
 Nofse Marie Virgenes, dat Furtado aan de Stad
 had laten maaken: toen wy zaagen, dat het Gefchut
 van dat bolwerk meest om ver gefchooten was, en
 zy dat niet meer konden gebruiken, om onze loop-
 graven

Malacca
 opge-
 eifcht.

1808. graven te beletten, werd 'er opgehouden met schieten, en 's nachts werden de plaatsen, daar men de loopgraven zou maaken, bezigtigd, daar in grote moeilykheid gevonden werd, alzo men nergens aarde vond, om te graaven; eger brachten wy her, door lengte van tyd, zo ver, met Kokos-boomen en anderzins, dat wy eindlyk eene halve Maan; omtrend zestig treden van de Stad, hebben opgeworpen, meenende met eene gallery in de Vestede te komen, alzo wy niet overvloedig van kruid en kogels voorzien waren, om bres te schieten en dus de Stad te bestormen; maar altyd werd her, door voorkomende moeilykheden, belet.

De Portugeesche Vloot komt tot ontzet van Malacca,

Ondertusschen kreegen wy, den 14^{den} van Oogstmaand 's avonds, toen men zulks het minste verwachtte, door eenen Bootsman van de kleine Zon, die omtrend de Kaap Rachado op de wacht lag, tyding, dat hy de Vloot omtrend 4 Mylen ten noorden van die Kaap had gezien, zynde veertien geweldige grote schepen, vier grote Gallien en twaalf of veertien Fusten en Karavellen: hier op gaf de Admiraal aanstonds bevel, om het Geskut uit de schansen op het strand te brengen, dat geen kleine moeite was, alzo het meest over eene moerasch moest gesleept werden: de Admiraal betoonde hier in eene uitmuntende vlyt, zelfs nacht nog dag rustende, om geen Geskut aan land te laten, en eindlyk kreegen zy, den 16^{den} 's avonds, hebbende dien ganschen dag de Vloot in 't gezigt gehad, het ooverige Geskut met grote moeite in de schuiten, en wy scheepten ons in zeer goede orde in over eene brug, die tot dat einde een stuk wegs over de moerasch in Zee gemaakt was. Het meeste Volk in de schuiten zynde, kwam de Vyand ons met eenen hoop Volk in de sterkte bestooten, die van de geene, die nog aan land waren, manlyk tegengestaan, en zo verward weder in hunnen nest gejaagd werd, dat 'er entreed vyftig op de plaats dood bleeven, zonder dat van ons iemand gekwetst was,

was, dat een goed afscheid voor hun was: hier na hebben wy ons gerust gescheept, en zyn duste zamen i' scheep gekomen, hebbende, geduurende dit beleg, honderd tagtig of negentig Mannen verlooren, en hadden nog wel tweehonderd zieke en gekwerfte: den 17^{den} ligten wy, omtrend 2 uuren voor den dag, onze ankers, en liepen, voor den wind, naar de Vloot, by welke wy omtrend 's namiddags ten 3 uuren kwamen, en vonden die zo sterk, als gezegd is, zynde alle grote en magtige scheepen: zo dra wy by hen kwamen, begonnen zy te schieten, dog wy roerden ons niet, voor dat wy dicht by elkanderen waren, wanneer elk zyn best deed, zo dat dien avond uit zommige scheepen honderd vyftig of meer scheuten gedaan werden: de Vyand liep al voor den wind met kleine zeilen naar de kust van Sumatra, en wy volgden hem zo kort mooglyk was, geduurig schietende, en tegen dat het donker werd zetten wy het niet ver van elkanderen: den 18^{den}, Gevegt met den dageraad, lag de Vyand, door het veran- tuschen tusschen dereren van den wind, boven den stroom te loef- de Vloten voor Ma- waards van ons, en waren, zo dra het dag werd, lacca. meest alle onder zeil, hebbende ook alle onze scheepen hunne ankers geligt, behalven Nassau, dat wat te laat begon, en werd dus door eene Portugeesche Karacq aan boord geklampt, eer het onder zeil kon raaken, het ons alle zeer verwonderende, dat hy zyn kaabel niet had afgehouden: de andere scheepen het schip Nassau geklampt ziende, deden hun best, om dat te ontzetten, dog konden 'er, door de stilte, niet by komen: ondertusschen dreef hem het schip van den Onder-Koning ook aan boord, zo dat hy tusschen beide vast bezet lag: zy dus, naar hun genoegen, 'er den brand in gestookt hebbende, is de een voor den anderen door de Galeijen van zyn boord afgeroeid, latende het schip dus dryven, en de brand verhief in 't kort zo, dat zy het schip moesten verlaten, 'er niets, dan hun lyf, uitdraagende, en de Schipper, Onder-Koopman, man,

man, Opper-Bootsman, en vyftien of twintig andere, waren dood. Ondertusfchen raakten de Admiraal en het fchip Middelburg, dewyl het ftil was, elkanderen aan boord, en, eer zy van elkanderen konden raaken, kwamen 'er drie Portugeefche Karacquen by, namelyk aan elke zyde een, en een dwars voor den boeg, met welke zy lang laagen te vegten, tot dat eindlyk eenige der andere fcheepen, die ook met de ooverige Karacquen de handen vol gehad hadden, hen kwamen ontzetten: onder andere heeft het fchip Mauritius de Karacq, die onze fcheepen voor den boeg lag, met zynen boegfpriet over zyn agterfchip gaan leggen, en, na eenig fchieten met grof Gefchut, en met eenige vuurpylen, den brand daar in gefchooten, die zig aanftonds, door een weinig wind, zo verhieft, dat wy zelfs genoeg te doen hadden, om 'er van te raaken, want zyn Gallioen en boegfpriet ftonden in den brand, zo dat zyne blinde geheel weg brandde; dog, Gode zy lof, wy raakten, met verlies van tien of twaalf Mannen, weder daar van. De Admiraal met het fchip Middelburg en de andere Karacquen bleeven nog zeer vast aan den anderen liggen, zo dat wy in groot gevaar waren van te zamen te verbranden: dog gelyk Gods hulp dikwerf het naafte by is, als de zaak het onwaarfchynlykfte is, is het ook hier gefchied: want als zig de vlam der brandende Karacq zo verspreid had, dat des Admiraals voor-fchip reeds begon te branden, brak zyne boegfpriet in ftukken, daar door hy, na dat hy een anker afgekapt had, van de fcheepen los raakte, houdende eene geweldige Karacqaan boord liggen: als hy nu een end wegs van de voorn: fcheepen gedreeven was, liet hy een ander anker vallen, en ontkwam dus het gevaar van den brand. Het fchip Middelburg en de twee Karacquen elkanderen, door het geweldig fchieten uit de Musquetten, het los maaken belertende, en Middelburg geen Voor-Kasteel hebbende, om eenigen regenweer te doen, of
 eenig

eenig Volk boven op het ſchip te laten komen, zyn dus te zamen verbrand: het was deerlyk te zien, hoe het Volk der brandende ſcheepen in 't water ſprong, om aan het eene of andere ſchip hun lyf te behouden, welke meest alle van ons Volk, die wy in de ſloepen hadden gezonden, om het Volk van het ſchip Middelburg te bergen, dood geſmeeten werden, zonder dat zy iemand in genaade aannamen, zo dat de Zee rood van bloed en bedekt met lighaamen was: het gezond Volk van het ſchip Middelburg behielden zig met hunnen boot, dog de zieke en gekwetſte bleeven meest in den loop, zo dat van honderd eenentwintig Mannen, die wy in 't begin van den ſlag hadden, drieennegentig geborgen werden: ondertuſſchen, de vloed verloopen zynde, heeft het de Vyand een end wegs beneeden ons gezet, en de Admiraal bleef met de voorn: Karacq aan boord liggen, zonder dat van de eene of andere zyde geſchooten werd: niet weetende, wat te denken, zyn wy met meest alle de ſcheepen daar naar toe geloopen, om te zien, of de Admiraal byſtand noodig had; daar by komende, en eenige ſcheepen beginnende op de Karacq te ſchieten, werd, door iemand van ons Volk, uit dezelve geroepen, dat wy niet ſchieten zouden, alzo de Karacq onze was: zy hier op alle voorby loopende, hebben het een ſtuk wegs beneeden ſtroom van den Admiraal gezet, en hadden nauwlyks het anker in den grond, toeh des Karacqs boegſpriet brak en die dus los gemaakt werd, dryvende zo, met den ſtroom; door de gansche Vloot, zonder dat hem iemand let misdeed, alzo wy niet anders wisten, of de Karacq was in onze handen, te meer, om dat de Admiraal niet eenen ſcheut, nog eenig reeken deed, om ons te waariſchuwten: toen nu de Karacq een end beneeden de Vloot was gedreeven, bragten de Galleijen die weder by 's Vyands ſcheepen, dat ongetwyffeld den Vyand zeer bemoedigde en ons verſtauwde, ziende ons een zo geweldig ſchip,

Eene Karacq gewonnen, die het weder ontkomt, door ſlegte bewaaring.

1608.

dat genoegzaam overwonen was, zo ligt ontgaan; maar het was nu zo, en daar bleef niet over, dan geduld te hebben. Deze slag duurde tot na den middag, en de Admiraal had tien doode, daar onder zynen Schipper, Dierik Mol, en den Kapitaan Anthonisse Cocq, met een deel gekwerste, daar onder Willem van der Hagen, welken de Admiraal, hoewel hy Opper-Koopman op den swarten Leeuw was gemaakt, en Gerrit Gerritsz. als Opper-Koopman in zyne plaats was gesteld, by hem gehouden had, om, des noods, raad en hulp van hem te hebben, diens been was in stukken geschooten, daar van hy naderhand storf.

De Portugeezen in Achin geslagen.

Wy hadden volkoomen de gelegenheid van 's Vyands Vloot verstaan door Klaas Pietersz. een Jongman van Vlisfingen: zy hadden in Achin aan land geweest, na dat zy 'er eenige daagen op de reede hadden geleege, daar zy zo wel onthaald werden; dat zy het Eiland moesten verlaten met grote schande en verlies van tagtig of negentig Portugeezen, zo dat zy daar het hoofd stieten met die geweldige Vloot, met welke zy de gansche Waereld meenden te dwingen: zy hadden in de Vloot veele zieke en weinig water, dat hun zeer hinderlyk was: zy zeiden, dat ons Geslacht veel kwaad onder hun Volk had gedaan, daar door de Vyand beslooten had ons, zo veel mooglyk was, aan boord te klampen, meenende daar mede de beste gelegenheid te hebben: zy zyn verder deezen en den volgenden dag dus blyven liggen, zonder iet anders te doen, dan de beschaadigde scheepen wat te herstellen: ondertuschen is de Koning Dasa Sabrana, met eenige Vrouwen, in de Vloot gekomen, om te zien, hoe de slag afgelopen was, die daar na, ons geen voordeel kunnende doen, weder naar Ihor vestrok.

De Koning van Ihor komt in de Vloot.

Den 20^{den} lichtten wy, na dat de Admiraal eenen anderen boegspriet had ingezet, met welken hy zig voor dien tyd behelpen kon, en de scheepen wat hersteld waren, onze ankers, en liepen naar den Vyand,

Vyand, dog konden, door de stilte en anderzins, niet by hem geraaken voor den 21sten, 's avonds, wanneer 1608.

wy het zo dicht by elkanderen zetten, dat van beide zyden eenige scheuten gedaan werden. Den 22sten ligten wy onze ankers, volgden den Vyand, die onder zell was en voor den wind afliep, schooten op hem zo veel mooglyk was, en bragten dit gety doot zonder iet anders te doen; en toen de vloed verloopen was, zetten wy het weder een end van elkanderen. Den 23sten 's morgens poogden wy weder by den Vyand te komen, dog konden niet; des weder geankerd zynde, deed de Admiraal eene gemeene vergadering beroepen, daar beslooten werd, gemerkt ons alle Krygs-tuig begon te ontbreken en wy daaglykch veele ziekte en gekwetste kreegen, de Vloot te verlaten en naar Ihor te loopen, om ons daar te herstellen en het Volk wat te ververschen, dat 's avonds uitgevoerd werd. Wat voorby Malacca zynde, kreegen wy den wind regen, zo dat wy hier eenige daagen laagten te laveeren, verliezende intusschen veele Boots-Gezellen, Kooplieden en Schippers; onder andere storf Sir Cornelisse, Schipper op het schip Erastius, den 4^{den} van Herfstmaand, gelyk ook Adriaan Prasfen, voor zyhet dood de vallende ziekte had gekreegen, en Jakob Quakenaer werd in zyne plaats, en de Medehelper Jan Meliszoon tot Opper-Koopman op dat schip gesteld in de plaats van Gerrit Gerritsz. ondertusschen kwamen wy den 4^{den} in de Rivier van Ihor, daar elk zyn schip begon te herstellen, dog wy konden niet veel verversching voor de ziekte bekomen, vermits deeze Plaatzen niet zo overvloeiende zyn, dat zy zulk eene Vloot zouden kunnen spyzigen; maar voor een of twee schepen zou 'et genoeg te bekomen zyn, want als dat Volk zo veele schepen by elkanderen zien, houden zy hunne goederen zo duur, dat het te verwonderen is.

Matth.
hief ver-
verscht
en her-
steld zyn
schepen
te Ihor.

Daarna voer de Admiraal met eenige Kooplieden op naar Ihor, om last te geven tot sterking der Stad,

1608. en is daar na, den 22^{den}, wedergekommen; zond-
 der iet anders te doen: daar na is de Vice-Admiraal
 ook derwaards gezonden, om te zien, of men met
 den Koning een nieuw verbond kon maaken, die
 dat niet deed, willende by het oude blyven, en
 geene verandering maaken in 't geene voor Ma-
 lacca verdraagen en beslooten was. Hier na ligtten
 wy, den 10^{den} van Wynmaand, onze ankers weder
 en liepen buiten de Rivier, en den 14^{den}, voor de
 straat Cincapura liggende, is 'er, na veel twisten,
 van eenige Ihoriten verstaap hebbende, dat de Vloot
 gescheiden was, en niet meer dan zeven scheepen
 voor Malacca laagen, beslooten weder daar naar toe
 te loopen, om te zien, of men den Vyand eenigen
 afbreuk kon doen: zommige waren hier wat tegen,
 bybrengende, dat wy, door gebrek aan Krygs-tuig,
 van de Vloot gescheiden waren toen zy het swakste
 was, en hoe het nu by de Bewindhebbers te ver-
 antwoorden zou zyn; zo hun een ongelok over-
 kwam, gemerkt de Vyand eer-versterkt was en wy
 verswakt waren, also wy geen Krygs-tuig konden
 bekomen: dog elk heeft 'er toe bewilligd, op hoop
 van de Vloot gescheiden te vinden, daar op wy,
 door de nieuwe straat van Cincapura geloopt zyn-
 de, den 15^{den} onder Pulo Pisano kwamen, van
 waar wy onzen gang regt naar Malacca naamen:
 onder weg hadden wy verschil, moeite en mui-
 neering onder het Volk, die, zo dra zy merkten,
 dat wy den Vyand weder gingen zoeken, begonnen
 te zeggen, dat zy niet meer wilden vegten, voot
 dat hun verzeekering van hunne verpanding was
 gedaan: want also in den Astykul-brief staat, dat
 elk zyne verpanding heeft op dat schip, daar op hy
 vaard, en niet meer, wilden zy, hun schip doot
 dapper vegten verliezende, niet op de genaade der
 Heeren Bewindhebbers leeven, met meer reedenen,
 te lang, om te verhaalen, het overgebleeve Volk
 der twee verbrande scheepen daar toe veel doende,
 en de andere zo veel hun mooglyk was oprokken-
 de,

Multineer-
 ring on-
 der het
 Neder-
 landsch
 Volk, dog
 wederge-
 steld, den
 18 Octo-
 ber.

de, zo dat hier in noodzaaklyk een hulp-middel diende gebruikt te werden, daar over de Admiraal met zynen Raad dikwils hunne hoofden braaken, om een bekwaam middel te beraamen; dog also de Arttykul-brief verbied eenige orde te maaken, tegen deezē of den last der Heeren Bewindhebbers strydende, konden zy niets uitregten: ten laafsten van den nood eenē deugd maakende, en alle smaedlyks woorden van het gemeene Volk verdraagende, hebben zy hen, met goede woorden, beloften, vermaaningen, en zomtyds met eenige dreigingen, zoeken te vrede te stellen, daar door zy zo ver kwamen, dat die het meeste spel maakten den moed lieren zinken en beloofden deezē togt nog te volbrengen, en zyn dus, na dat alle noodige dingen gereed waren gemaakt, den 19^{den}, in 't gezigt van Malacca gekomen, daar wy niet meer dan zeven schepen en drie Galleijen vonden, dat ons zeer verblydde en het Volk tot slaan aanmoedigde, hoopeude, dat ons de overwinning niet zou ontgaan, en dus bleeven wy liggen lunteren in 's Vyands gezigt, tot dat wy eindlyk, den 22^{den}, naar de reede liepen, daar ons de Vyand verwagte aan zyn anker liggende. De Admiraal, de grote Zorr, en de Provinciē naamen den moed, en klampten een schip, dat beneeden den stroom van de andere lag, met het welke zy, zyne touwen in stukken geschooten hebbende, 't zeewaards in zyn geloopen: de Vyand dat ziende, is onder zell gegaan, om dat schip te ontzetten: dog also de andere schepen beezig waren hun het ontzet te belotten, hebben het de onze naar hun genoegen geënterd en gewonnen, dood slaande alles, wat zy voor de hand vonden, Swarte nog Blanke ontziende: daar bleeven over de honderd Portugeesche Soldaten en veel Aadel, zo dat van dit schip, naar het getulgenis der Portugeezen zelfs, niet meer dan twaalf Persoonen te land zyn gekomen. Als wy nu dit gewonnen en alle, die voor de hand waren, dood gesneeten hadden, ge-

Een Spaansch schip gewonnen, dog op eenē siege wys ontzeten, zonder verbranden.

1608. lastra de Admiraal, dat het schip de Provinciën zou afleggen, dat geschiedde; desgelyks de grote Zon, om 'er dus den brand in te steeken; dog also de Overheid van dat schip aanhooft het te bewaaren en behouden, heeft hem de Admiraal zulks bevoelen en is zelfs van boord gelegd, latende de grote Zon daar aan liggen, die, niet lang daar na, het zeer schandlyk liet dryven, en het werd, door eenige Swarte, die 'er zig nog in verstookten hadden, naar den wal gestuurd, en de Galleijen bragten het weder op de reede, dat zeeker eene spytige zaak was: onder tuschen was de Vice-Admiraal door twee Karacquen aan boord geklampt, met welke hy zo lang vogt, dat de eene in brand raakte, en de andere was zo doorschooten, dat zy geen zeil kon roeren, daar door zy, geene ankers hebbende, den ganschen nacht in de Zee lag te dryven. Wy raakten met het schip Erasmus ook eene Karacq aan boord, met welke wy, schoon zy ons tweemaal aan boord raakten, tot omtrend den avond beezig waren her te vervolgen zo veel mooglyk was, tot dat eindlyk het schip Mauritius daar komende, zy, na vier of vyf scheuten, zig, behoudens lyf, hebben overgegeven: de Kapitein was Bastiaan Suares, dezelve, die het schip Nasau eerst aanklampte en in brand stak. In 't begin van dit gevegt werd Jakob Quakenaer dood geschooten, en daar na verlooren wy nog zes Mannen, en hadden vyftien of zestien gekwerste, van welke naderhand nog drie storven: in Quakenaers plaats werd Cornelis Jansse Groen tot Schipper gesteld. Dit schip genoomen zynde, ankerden wy alle, vermits het avond was, en bleeven dus dien nacht liggen.

Meer Portugeesche
scheepen
ingenoomen en
verbrand.

Alzo wy 's anderendaagsch het schip, dat de Vice-Admiraal aan boord was geweest, alleen in Zee zaagen dryven, is de Admiraal, twee scheepen by de veroverde Karacquen besteld hebbende, daar na toe geloopen; en also aan de andere scheepen geen last was gegeven, wat te doen, zyn zy hem alle gevolgd,

volgd, latende den Portugeefchen Admiraal, die nog een stuk wegs in Zee was, zonder eenigom hinder op de reede loopen; by dat fchip komende, wonden zy dat ontruimd, zynde niemand, dan de Kapitein en eenige Portugeezen; daar in, welke aan des Admiraals boord gebragt zynde, hebben zy 'er een anker aangebragt, en dus by den anderen gezet, en een weinig daar na kreeg de grote Zon een klein zeilte in 't gezigt, dat hy omtrend de Kaap Richado nam: het kwam van Negapatan, ge- laaden met ryst en omtrend vier- of vyfendertig kleedjes en lywaad, daar mede hy 's avonds by de Vloot kwam, en dus bleeven zy by den anderen liggen, beezig zynde met het Gefchut en eenigen leeftogt uit de veroverde Karatq te losfen, hebben- de niet anders in, daar mede zy beezig waren tot den 30sten; en de veroverde fcheepen in brand ge- ftooken hebbende, liepen wy weder naar de reede, om te zien, of wy ook de ooverige fcheepen kon- den vernietigen: daar by komende, lieten wy onze ankers omtrend eenen halven Gootelinga fchiet van 's Vyands fcheepen vallen, die zeer vast in den modder zaaten: daadlyk ontbood de Admiraal den Raad aan boord, om te zien, hoe men die fchee- pen zou kunnen aantasten, daar niets byzonders be- flooten werd, alzo men geene bekwaame middelen kon vinden, om zulks zonder merklyk gevaar te doen: hier over tegen den avond weder gezet zyn- de, heeft de Vyand zelfs, uit vrees, den brand in zyne fcheepen geftooken, dat ons alle zeer verblyd- de, alzo zy ons eene grote moeite afnaamen: die waren geweldige grote fcheepen, die zy als Kaste- len hadden kunnen gebruiken, hadden zy tegenwoer- willen doen; dog het fchynt, uit het branden der fcheepen, dat God hun de zinnen berfoomen heeft: wy hadden de overwinning, Gode zy lof, over de geene, die wy op de reede gevonden hebben; en fchoon wy 'er weinig of geen voordeel van hadden, was het oeter een grote afbrek voor den Vyand.

De Portu-
geezen
verbran-
den hun-
ne eige
fcheepen
voor Ma-
lacca.

3608. zynde hier door de voornaamste magt van hunne geweldige Vloot te niet gemaakt. Wy hadden eenige Portugeezen van rang gevangen gehouden, die alle op zesduizend kroonen rantsoen gesteld werden, om onder het Volk uit te deelen, also die in alle deeze slaagen geen of weinig buid gehad hadden; de overige Portugeezen werden los gelaten tegen eenige gavage Nederlanders, die in Malacca waren: door het uitdeelen van deezen buid maakten wy het Volk tot slaan gewilliger, en des werd besloten de zeven overige schepen van de Vloot, die onder Pulo Bouton laagen, ook te gaan zoeken, om dus de geheele Vloot te vernielen. Terwyl wy dus op de reede laagen, hebben wy het scheepje van Negapatan wat vermaakt, eenig Gesohut daar op gelegd, en met twintig Soldaten, twintig Boots-Gezellen en veertig swarte Slaaven naar Amboina gezonden, met last, dat zy eerst in Macasar zouden aankloppen, om zig, tot voorraad van het Kasteel, met ryst en anderen leeftogt te voorzien, zynde de ryst, die zy gelaaden hadden, geheel bedorven: dit gedaan zynde, lichtten wy onze ankers den 4^{den} van Slagmaand, en gingen t' zeil naar Queda, om te zien, of wy met den Koning daar iets goeds tegen de Portugeezen konden te weeg brengen, daar wy den 20sten op de reede kwamen, en de Admiraal bragt zo veel te weeg, dat de Koning de Portugeezen, die daar waren, gevangen genooten heeft, die hy daar na, om hun goed te hebben, alle deed ombrengen; de Admiraal verstaande, dat de Portugeezen daar gevangen waren, zond eenige sloepen, met gewapend Volk, de Rivier op, daar zy een schatje met twee Portugeesche Galliooten, met alles, dat 'er in was, in brand staaken: ondertusschen waren wy op de reede bezig met het lossen van een schip, dat wy onder weg genooten hadden, komende van Negapatan, toebehoorende Andrea Torrado, en gelaaden met ryst, oly, booter, en dertig baalen groove kleedjes: her

Mathe-
lief komt
te Queda,
en ver-
brand nog
eenige
Portu-
geesch
schepen.

het was omtrend de Nicobaers, komende van Mas-
 filipatan, door het jagt Delf, daar op Paulus van
 Solt Opper-Koopman was, nog eens genoomen,
 die, na dat hy 'er omtrend driehonderd fardeelen
 kleedjes, en wat hem meer diende, uit gelost had,
 het weder liet vaaren, hebbende zyn schip zo vol,
 als het gaan kon, dat een heerlyke buid was: in dit
 schip waren meer dan vierhonderd Menschen, meest
 Swarte, om te verkoopen, en vyfenderig Portu-
 geezen, daar onder een Groot-Meester was, Don
 Loy Lobo genoemd, die eene gewêldige Gallioen;
 meest met Krygs-ruig geladen, en op zyne eige
 kosten tot deeze Vloot-toegerusd, tuschen Ceylon
 en Choromandel verlooren heeft: als wy hier het
 noodige gedaan hadden, is de brand in 't veroverde
 schip gestookt, en wy zyn, den 27^{den}, t' zeil ge-
 gaan naar Pulo Lanckevi; daar wy meest alle de
 Swarte en een deel Portugeezen aan land zetten, en
 seilden, onze ankers geligt hebbende, naar Pulo
 Bouton, daar wy, den 1sten, van Wintermaand, den
 Vyand loefswaards van het Eiland zaagen, en daar
 op deeden wy alle moeite, dog te vergeefs, om
 boven het Eiland en by hen te komen, door tegen-
 winden en de vreemde stroomen, die hier loopen;
 des beslooten werd beneden het zelve om te loo-
 pen, dat ons niet wel gelukte, zynde tot den 7^{den}
 beezig, eer wy by den Vyand konden geraaken, die
 zig ondertuschen gelegd had in een gat tuschen
 de Eilanden, daar ons niet wel mooglyk was by hen
 te komen, want zy hadden wind en stroom in hun
 voordeel, laagen dicht aan den wal, en hadden elk
 twee of drie kaabels aan land en eenige ter Zee, en
 alle hun Geschut was op eene zyde gebragt; als wy
 dus, in eene halve Maan liggende, wagten, en
 geen middel zaagen, om hen voegzaam te beveg-
 ten, en het nu niet geraden was hen aan boord te
 klampen, gelyk wy voor Malacca gedaan hadden,
 vermits zy, gelyk wy uit afgeworpe brieven van den
 Onder-Koning en eenige overgeloops verstonen,

1608. beslooten hadden, zo dra wy hun aan boord kwamen, de scheepen vast aan elkanderen te maaken, en dan, zig aan land begevende, hunne scheepen in brand te steeken, om dus den eenen met den anderen te verbranden: wy hebben eene Gallioot, welke wy van Ibor medegebragt hadden, met alle vuurwerken toegemaakt, en die, met eenige Waaghalzen, naar den Vyand gezonden, welke, digeby 's Vyands scheepen zynde, 'er den brand in staaken en met een schuitje wegroeiden, en de brandende Gallioot raakte twee Karacquen aan boord: dog also zy die, naar hunnen wil, weder konden afstooten, met hunne sloepen wegroeiden, en wy het uit de scheepen niet konden beletten, heeft dat geene vrugt gedaan: naderhand werd beslooten het jacht en eene grote sloep, met eenen ketsing aan elkanderen vast zynde, op dezelve manier tot te maaken, en met de geheele Vloot naar den Vyand te loopen, om, als de brander aan 's Vyands scheepen gebragt werd, door schieten hun het afroefen te beletten, dat wy, den 13^{den}, zогten te doen, tegen den avond onze ankers liggende, en zyn, met een matig koeltje, naar den Vyand geloopen, daar wy, volgens het besluit, eenige scheepen hebben gestuurd, en eenige zetten her, zo dat die van den Vyand niet veel beschooten werden, die hen ook met zyn Geschut niet kon krenken, zo dat drie of vier scheepen al zyn schieten moesten afwagten: als wy nu tot middernagt tegen elkanderen hadden liggen schieten, en de wind niet dienen wilde, om den brander aan te brengen, verlieten wy den Vyand en liepen wat van hem af: wy waren 'er met het schip Erasmus zo geweest, dat wy agt doode en drie of vierentwintig gekwetste hadden; en het is te verwonderen, dat 'er, naar de meenigte van scheuten, die door het schip gegaan waren, niet meer gebleeven zyn: de Schippers van Mauritius en den swarten Leeuw waren zeer gekwetst, dog zyn geneezen. Als wy nu zaagen, dat de Vyand

De Portugeesche
 scheepen,
 in een gat
 liggende,
 hebben
 zig wel
 bewaard
 van de
 Hollan-
 ders.

zig

1606,
 zig niet meer roerde, en wy hem, zo lang hy daar lag, niet veel hinder konden doen, werd, den 16^{den}, eene gemeene vergadering op het schip Mauritius gehouden, daar, na veel twisten, beslooten werd, gemerkt de tyd zeer verloopē was, en de Vloot gescheiden diende, voor al, dat de schepen, naar de Molucca's geschikt, hunnen tyd zeer noodig hadden; dat men den Vyand zou verlaten, naar Pulo Lanckevi loopen, en daar eenige daagen wagten, om te zien, of wy den Vyand uit zyne plaats in de ruime Zee konden lokken en dus bevegten: hier op, 's anderendaagsch onzer ankers gelijc hebbende, zyn wy den 19^{den} onder Pulo Lanckevi gekomen, van waar altyd Spiōns werden gezonden, om berigt te hebben, wat de Vyand deed, van welke wy op verscheide tyden tyding gehad hebben, werd 'er gelasd, om niet stille liggen, dat de Admiraal en witte Leeuw naar Queda zouden loopen, om te zien, of 'er eenige laading van peper of verversching voor de Vloot te bekomen was, en of zy een vast verbond met den Koning konden maaken; daar over de witte Leeuw, den 21sten, derwaards ging, en raakte met goed weder op de reede, daar de Admiraal, die 's anderendaagsch vertrok, door tegen-wind en stroom niet kon komen; des hy ons, den 29sten, door het jagt ontbood met de geheel Vloot by hem, liggende zuidwaards van ons, te komen, daar wy tegen den avond kwamen: 's anderendaagsch kwam de witte Leeuw by ons, van wien wy verkonden, dat 'er geene laading nog verversching te bekomen was, dat ons verdroot, gemerkt wy dus lang zonder verversching hadden liggen swerven en daaglyksch veel sieke kregen; als wy hier nu weder by den anderen laagen, heeft de Admiraal den breeden Rood beroepen, daar beslooten werd, gemerkt de schepen, die naar de Molucca's geschikt waren, niet langer wagten konden, gelyk wy gezegd hebben, door dien de Mouzon daaglyksch verliep, dat men
 de

1608. de Vloot gansch zou verlaten en 'er niet meer naar denken, also de Vyand zig niet roerde, en dus lang daar bleef liggen: en also noodzaaklyk eenige scheepen naar Nederland gezondend dienden, werd 'er gelaad, dat de Vice-Admiraal en witte Leeuw ten eersten naar Achin zouden loopen, om te zien, of zy daar laading voor hun, of eenen derzelve, konden bekomen; en zo niet, dat zy dan met allen spoed naar Bantam zouden vertrekken, om daar hunne laading in te neemen. De grote Zon werd gelasd met die twee scheepen naar Achin te loopen, en van daar naar de kusten van Ceylon, daar zy af en aan zal houden tot in Sprokkelmaand, waarmeende alle de scheepen, die van Bengalen, Pegu en andere Plaatzten naar Indiën zouden zeilen, en daar na te loopen naar de kusten van Choromandel of Masilipatan, en dus verder langs den geheelen kust tot Bengalen en verder handel te zoeken.

Mathetief
verlaat de
Portu-
geesche
Vloet.

De Kon-
ing van
Arecad
verzoekt
hande-
lung.

De Koning van Arecad heeft aan de onse in Achin sterk verzogt, dat wy daar met eenige scheepen zouden komen handelen, beloovende alle vryheid, die men in zyn Land zou begeeren, daar op hun gelasd is te letten: hier vallen voornaamlyk robynen, syne lywaaten, welke de Portugeezen veel naar Portugal voeren, fraaje gestikte deekens, en veele andere fraaiheden, zo dat 'er door den tyd goed voordeel zou kunnen gedaan werden. Verder werd beslooten, dat de Admiraal met het ooverige schip zou loopen naar Bantam, om te zien, wat daar te doen zou mogen vallen; en hier na zogten wy reede onder Pulo Pinano, om de scheepen hunnen last te geven, daar wy tot heden zyn blyven liggen.

Dit is zaaklyk het voorgevalle, zedert wy in Indiën zyn gekomen, en zedert wy voor Malacca kwamen, hebben wy een ongelooflyke moeite en gevaar uitgestaan en veele doode in de Vloot gehad, behalven die nog ziek en gekwetst zyn.

Van den handel te China weet ik nog welnig te berigten, also wy des aangaande nog niets verzogt, heb-

hebben; maar die wy daar over hooren spreken, 1606.
stellen het als zeer moeilyk, en ik vrees, alzo wy
reeds veel tyd verlooren hebben, dat de geleegen-
heid van het Volk, de scheepen en den leeftogt het
niet zullen toelaten verder te verzoeken, want wy
nog eerst naar de Molucca's gaan, daar waarschyn-
lyk nog wel wat te doen zal vallen, daar door de
Moufon, die in Bloeimaand begint, wel mogt ver-
loopen: wat 'er van werden zal, zal de tyd leeren,
en UE: met alle gediensligheid berigt werden.

Alzo Dasa Sabrana, Koning van Ihor, in de Ne-
derlandfche Vloot was gekomen, om die te bezoeken,
bragt hy daar eenen Nederlander, Jakob Quaakenaer,
die, in 't Jaar 1598, met de Vloot van Mahu was
uitgezeild, en tot Opper-Stuurman op den Admiraal
was gesteld: deeze had zyn schip verloorren in Japan,
daar hy met weinig Volk was van gekomen; de Koning
daar had het Geschut en Krygstuig aangetast en op een
Kasteel gelegd: de ooverige goederen, die hun de Koning
meest liet volgen, hadden zy meest aan onkosten verteerd,
terwyl zy daar waren: hy had lang verzogt, om uit het
Land te vertrekken, en daar toe eindlyk eenen geleid-
brief verkreegen, met eenen Melchior van Zantfort,
om daar weder met scheepen te mogen komen han-
delen, en zyn dus met een Japansh scheepje in Pa-
tana gekomen, daar zy zig gaerne in 's Konings
dienst hadden begeven; dog also Ferdinando Michareli,
Opper-Koopman daar, zulks, om eenige reedanen,
niet wilde toelaten, was Quaakenaer naar Ihor en van
daar by de Nederlandfche Vloot gekomen, daar hy op
het schip Erasmus, op het welke twee Schippers
gestorven waren, tot Schipper gesteld en kort daar na
dood geschooten werd, en Melchior van Zantfort was,
zo zy verstonden, weder naar Japan getrokken,
daar hy nog twaalf Persoonen van hun Volk, onder
andere hunnen Opper-Stuurman, een Engelschman,
in 't leeven had gelaten, zynde de ooverige meest op
de reis, eer zy in

Uitkomst
van eenig
Volk van
Mahu's
scheepen,
in Japan
gekomen,
daar eenige
nog leefden.

1608

in Japan kwamen, gestorven. Behalven hetgeen wy in 't voorige boek verhaald hebben aangaande de naagelen van die schepen, welke toen nog weder in Holland gezonden waren, dachten wy goed dit van het overblyfsel der Magellansche Vloot van Mahu te verhaalen.

Wy zullen hier ook melden het verlies van Terenate en Tydor, uit Indiën geschreeven en uit eenige gevange Portugeezen, van de Molucca's komende, verstaan.

De Spanjaarden uit de Philippynen, onder Don Pedro d'Acuna, neemden de Nederlanders Terenate en Tydor af.

Na dat de Admiraal Steven van der Hagen, of zyn Vice-Admiraal, Cornelis Bastiaanse, het Kasteel van Tydor van de Portugeezen had veroverd, had hy dat afgebrooken, en daar en te Terenate toe Opper-Koopman gelaten Adriaan Hermansse, en nevens hem dertien of veertien Persoonen, zonder eenige Sterkte op het eene of andere Eiland te maken: hier op is, den 14^{den} van Lentemaand, des Jaars 1606, eene Vloot Spanjaarden, onder Don Pedro d'Acuna, uit de Manillas, Philippynsche Eilanden, gekomen, sterk tweeëndertig zeilen, te weten, vier Galleijen, de overige Fusten en andere scheepen: zy kwamen tuschen Terenate en Tydor, en vonden daar het Hollandsch schip West-Vriesland, van de Vloot van Steven van der Hagen, het welke zy, na eene wyl daar tegen gestreeden te hebben, zonder enig voordeel te kunnen doen, hebben verlaten, en naamen het Eiland Tydor niet weinig moeite in, daar zy vier Nederlanders gevangen kreegen: den 1sten van Grasmaand dedden zy eenen aanval op Terenate, dat zy ook, na weinig veggens, de Terenaten gevlugt zynde, innaamen, en kreegen den Onder-Koopman en twee andere gevangen. De Koning van Terenate en zyn oudste Zoon waren gevlugt, dog werden, eenige daagen daar na, door schoone woorden gekreegen en gevanglyk naar Manillas gezonden: de Opper-Koopman en zes Mannen zyn ontkomen, en, na veel moeite en gevaar, in een klein bootje aan het schip West-

West-Vriesland geraakt, latende daar verlooren alles, wat 'er, wegens de Maatschappy, aan land was, met omtrend driehonderd baalen naagelen, die gereed laagen, om in 't voorn: schip te laaden, dat reeds wel tweehonderd baalen in had, zynde dit voor de Kooplieden een groot verlies.

Naar het zeggen der Portugeezen waren in deeze Vloot wel drieduizend Mannen, daar onder wel zestienhonderd Spanjaarden, en de ooverige waren uit allerhande Volken. De gevange Nederlanders werden in twee Fusten gesteld en op de Eilanden van Manipes gevoerd, van waar zy met een bo:je in Amboyna gekomen zyn, zonder eenigzins kwaalyk behandeld te zyn: daar na was het schip West-Vriesland, met het jagt Enckhuizen, dat te Amboyna was, weder naar de Molucca's t'zeil gegaan, om te zien, of zy de Spaansche eenigen afbreuk of schaade konden doen, en of zy te Macquian en Bacquian nog eenige naagelen konden bekomen.

Nu zullen wy verder verhaalen, wat in Nederland nopens den Vrede-handel in 't Voorjaar is voorgevallen. Daar kwam in 't ligt de manier, hoe men, wegens Spanje, in de vereenigde Landen door omkoopingen zocht te werken, daar van wy in 't voorige boek iet aanroerden, dat zulks den Audiençier Verreycken verweeten en de giften in de Vergadering der Staten wedergegeven werden, daar van de volgende byzonderheden zyn: als in 't Voorjaar van 1607 een bestand tot Vrede-handel was beslooten, en Vader Neyen nog in Holland, dog op zyn vertrek, was, heeft hy, den 12^{den} van Bloelimaand, 's avonds ten 9 uuren, den volgenden brief, door zynen Neef, Cornelis van Nyck, aan den Griffier Aersfen gezonden;

Eerwaerde Heer! vermits ik te Delf huisvest, en geene gelegenheid heb UE: eens alleen te spreken en te begroeten, daar naar ik nogtans zeer verlang, vermits ik vrees, dat ik uit het oog uit het hart mogt zyn, dat my van harte leet is, want ik ~~my~~ in uwe goede

1608

Verhaal, hoe getragt werd den Griffier der Staten om te koopen.

Brief van Jan Neyen aan den Griffier Aersfen.

goede gunst, als mynen Heere en Vriend, zonderling aanbeveel: en alzo ik nu nog weinig waarschylykheid zie, om met UE: een woordje te mogen spreken, bid ik, zo UE: meende, dat zulks voor myn vertrek niet zou kunnen geschieden, my de vriendschap te doen van Mevrouw, UE: Huisvrouw, of eenen van uwe Zoonen, in vertrouwen by my te laten komen: indien Mevrouw geliefde te komen, dat my wel zo goed dunkt, zou zy mogen komen by de Zusters, die hier nog in eene zekere plaats van haar Klooster gehuisvest zyn, daar zy zo zeker zal zyn, als in haar eigen huis, zonder van iemand gezien te werden, mits my ten minsten meldende, tegen wanneer, en of het 's morgens of 's namiddags zou kunnen geschieden; of zy mogt my op eenige plaats buiten of binnen Delf bescheiden, om by haar te komen; maar zo iemand van UE: Zoonen kwam, die mag zeer wel regt toe in myne herberg komen, en vraagen naar mynen Neef, Cornelis van Nyck, als of hy hem wegens zynen geleid-brief, dien hy vorderd, kwam spreken: dog zo UE: dagt, dat ik hem voor myn vertrek eens alleen zal kunnen spreken, zal ik dat op zyn beloop laten, UE: biddende, alzo ik dit in goed vertrouwen schryf, als aan mynen Heere en Vriend, aan wien ik verplicht zy, van deezen aan St. Crauwel geen gewag te maaken, nog te zeggen, dat ik UE: of iemand van de zyne heimlyk zoek te spreken of gesproken heb; want het meer dan genoeg is, dat UE: dus met het spik gesmeeten is, zonder tot nog toe van het gebrad gegeten te hebben, of dat ik aan St. Crauwel of iemand anders verplichting heb: ook begeer ik hier in byzonder aan St. Crauwel niet verplicht te zyn, want tuschen eerlyke Liederen is geen derde noodig. Morgen, Zondag zynde, dunkt het my niet geraaden, dat iemand komen zou, vermits er dan te veel Volk op den weg zal zyn, maar zeer wel op Maandag of eenen anderen dag: dog ik zeg, gelyk boven, zo
UE:

UE: denkt, dat ik UE: voor myn vertrek alleen zal kunnen spreken; zal ik het op zyn beloop laten. Hier mede UE: mynen Vriend, met Mevrouw, zyne Beminde, van harten vereenigde, den Héere bevelende, bid ik, enz. Delf, den 1^{den} van Bloetmaand, onderteekend, UE: zeer toegeneege; *F. Jan Neyen*: het opschrift was, *à Monsieur Aersfen, Griffier de Mes. Seigneurs les États. Generaux.*

1604.

Deeze brief is ter voorn: tyd ontfangen van Cornelis van Nyck, Neyens Neef, en daar op is Aersfen 's Zondags, 's morgens ten 8 uren, by Prince Maurits gegaan, die hy van deezen brief verwittigde, also daar aan, naar zyn bedunken, veel, tot 's Lands voordeel, geleegeen was; zo de zaak geheim en wel behandeld werd, met kennis der Heeren, die in den Vrede handelden, welke daar over terstond ontbooden en vergaderd zynde, heeft Aersfen verhaald, hoe hem die brief geleeverd was; en die daar geleezen zynde, vroeg hy, nadien daar uit op te maaken was, dat men hem zegt om te koopen, of hy by Neyen zou zelfs gaan, of iemand zenden; of geen van beide, en als hy hem iet aanbod of deed aanbieden van zulk eene waerdij, dat het naar omkooping smaakte, of hy dat zou ontfangen of niet, daar over hy raad verzocht. Men kwam over een en vond raadzaam, tot 's Lands dienst, dat hy zelfs hy hem zou gaan, en zien, wat hy te zeggen of aan te bieden had, en dat ontfangen, in zo ver het strekken zou ter omkooping, maar weigeren, zo het niet verder ging, dan tot eene verering voor de afvaerdiging van het verhandelde, en dat men alles geheim zou houden; tot dat men 'er voordeel voor het Land mede zou hebben gedaan. Hier op gescheiden en ter Kerke gegaan zynde, heeft de Griffier den voorn: Neef bescheiden 's anderendaagsch vroeg Neyen te komen spreken; hy zou hem den toegang bezorgen:

Aersfen
Neyens
brief ont-
fangen
hebben-
de; toond
dien aan
Prince
Maurits.

's Maandags liet zig de Griffier vroeg te Delf

Aersfen
komt te
Delf by
Neyen

346. vinden voor het Klooster van S. Agatha, dat hiël die Neef bragt in der Baggyne kaamer by Neyen, die hem vriendlyk groette en begon te zeggen, dat de Aards-Hertog, verstaande, dat zyne eerste voeging en bestuuring tot den aangevangen handel aan hem was geschied, en aamerkende, dat hy in gevaar had kunnen komen, zo het aangegeve anders, dan volgens hunne opregte meening, was opgevat, en daar na verstaan hebbende, dat hy daar over-gelasterd was, zig aan hem verplicht rekende dat danklyk te erkennen, gelyk hy, op zynen tyd, zou toonen een erkennend Prins te zyn, voor den dienst, dien men hem deed, hem daarom aanbiedende, zo zyne Hoogheid voor hem of zyne Kinderen iet doen kon, dat hy het maar zeggen zoud, enz. verder ziede hy, dat zyne Hoogheid hem gelach had zyn huis en vaderlyke goederen te Brussel, die men altyd lief heeft, hem weder te geven, zo dat hy voortaan over alles naar zyn genoegen mogt schikken, niet tegenstaande de Heer van Riviere daar in woonde, ten ware hy, nu reedene, beeter zoud dat dus nog te laten, verder aanbeveelende te volharder in alle goede genegenheid, op dat voornamlyk de gewenschte Vrede mogt gemaakt werden.

Neyens
verdere
verklaring.

: Nog verklaarde hy, dat de Marquies Spinola, om te toonen, hoe zeer hy de zaak behartigd, en zig daar voor verbonden hield, hem deed aanbieden eenen schriftlyken schuld-brief, eigenhandig onderteekend, inhoudende, dat hy hem belofde, zo 'er bestand voor meer dan 9 Jaaren, of Vrede, gemaakt werd, hem, zonder eenig tegenspreken, te betaalen vyftigduizend kroonen, en toen gerekend in geld, op afkorting van die som, vyftien duizend kroonen, welke hy hem te Amsterdam zou doen tellen in handen van zulke Perfoonen, als hy noemen zou, hem ook, zo wel wegens den Marquies, als zyne Hoogheid, aanbeveelende te volharder in alle diensten in de zaak, daar by voegende, dewyl

wyl hy (Neyen) de eer had gehad daar in doot zyne Hoogheid en den Marquies gebruikt te zyn, en op last deeze zaak so had beleid, dat het dus voel was gekomen, dat hy nu voort zig zelve dit ook aan zyne Huisvrouw wilde erkennen, en daarom haat eenen diamant aanbod, begeerende, dat hy dien, van zynent wege, aan zyne Huisvrouw zou geven, verklaerende, dat hy dien niet gaf van het zyne, want hy niet had, maar dat de Marquies dien tot dat einde voor hem gekogt had, met verdere aanbeveeling, zeer betuigende op de eenvoudigheid, opregtheid en rondborstigheid van zyne Hoogheid, den Marquies en hem in deezen handel, daar tegen aan alle kanten gewerkt werd, enz.

Hier op antwoordde Aersfen, dat hy zyne Hoogheids gunst tot hem in dank aannam, vooral al de wedergeving van zyn huis en goederen ten dien opzichte, dat hem in den handel op de wederbrenging der Stad Brussel hier in ongelijk was geschied, dat men hem geslooten had buiten de gunst, aan alle Burgers verleend, van hunne goederen te mogen genieten, niet tegenstaande hy, tot dienst der Stad, met last van derzelver drie Leeden, was uitgezonden ter vergadering der Staten Generaal, maar wat de verdere mildheid aanging, dat hy in de zaak niets had gedaan, dat het geene hy schuldig was, want hy het geene SJ Crauwel hem, wegens zyne Hoogheid en den Marquies, had voorgeschoten, aangegeven had daar het behoorde, en dat hy wel in meer gevaar had kunnen komen: derhalven verzocht hy ZynE niet kwaalyk te nemen, dat hy zulk een winnend geschenk, dat meer smaakte naar omkooptig als erkentenis, nog ook den diamant voor zyne Huisvrouw, niet kon aanneemen; ZynE anders dienstig bedankende voor de aanbieding, ook zynen dienst aanbiedende, dat het kon geschieden met behoud van zynen eed en eer.

Hier op antwoordde Neyen weder, dat hy zyne aanbieding voor geene omkooptig kon verstaan, ver-

Aan-
woord
van Aers-
fen.

3A

§ 608. mits zyne Hoogheids, des Marquies en zyne eervoudige en opregte meening was, om deezen Oorlog ter goede trouw ten einde te maaken, zoudde eenig bedrog, begaerende daarom meermansen, hy wilde de geschenken aanneemen, en alles te behelpen brengen, met andere reedenen van aanrading, zo dat hy ten laasten volgens zynen Meesters goedvinden; de wedergeving van zyne goederen met den schuld-brief van den Marquies aangenoot, maar den diamant voor zyne Huisvrouw geweigerd heeft; dog Neyen, met grote betuiging en erkentenis van verpligting, zeer sterk aanhoudende, dat hy hem zou gedoogen den diamant aan zyne Huisvrouw te geven, liet hy zig eindlyk gezeggen; met verklaring, dat hy tot alles zyn best zou doen, behoudende eer en eed, hem verder in 't byzonder bedankende; met aanbieding; enz. en dus zyn zy gescheiden; doende hem door zynen Neef agterlaten.

Aersfen
verklaard
Prince
Maurits
zyn we-
dervaa-
ren.

Ten zelve dage is de Griffier in 's Hage wedergekeerd; en liet zig, nog voor den middag, by Prince Maurits vinden, daar hy alles verhaalde, die hem daar op verklaarde, dat de zaak nog geheim diende gehouden te werden, en dat men het geld moest zien te krygen; dog als hy hem den schuld-brief en diamant in handen wilde stellen, verontschuldigde hy zig daar van; hem meermahlen vermaanende, dat hy het geld zou zien te ontfangen; en als hy daar in niet swaartigheid stelde, vroeg hem Prins Maurits; waarom hy dat niet doen zou, nadien hy de zaak behoorlyk had te kennen gegeven? daar na heeft hy dit de andere Heeren ook bekend gemaakt; die goedvonden, dat men, zo Prins Maurits bleef weigeren, den schuldbrief en diamant tot zig te nemen en te bewaren, de zaak aan de verdere Heeren zou aangeven: Prins Maurits, weder daar over aangesprooken zynde, scheen eens daar in te zullen bewilligen; maar weder van gedagten veranderende, en Aersfen in de bewaaring grote swaar-

swaargheid stellende, zeide hy zeer vry uit, dat hy geene reedenen van swaargheid had, gemerkt hy zig gekweeten en de schelmery naar behooren ontdekt had; voor hem, hy wilde zig 'er niet meer mede bemoejen, maar hymoest zien het geld te krygen, wenschende, dat men op die wys veel geld van den Vyand wist te bekomen, enz. Prins Maurits schatte den diamant op zesduizend guldens, en daar by is het eenige daagen gebleeven.

Neyen ziende, dat Aersfen niet kwam om den wissel-brief van vyftienduizend kroonen, schreef, den 21sten, hem daar over weder den volgende brief:

Eerwaerde Heer! tot nog toe heb ik UE: antwoord noopens de vyftienduizend kroonen verwacht, waar, aan wien en hoe ik die aan UE: zou doen tellen: dog also ik geen antwoord ontfang, heb ik niet willen nalaten UE: door deezen in alle vertrouwen te schryven, daar op UE: in alle trouw door den Brenger van deezen, indien het UE: geleegeen komt, mag antwoorden, hoe, aan wien, en door wat middel UE: best geleegeen is de voorsz. zom te ontfangen, op dat ik daar toe terstond mag last geven: dog ik bid UE: van ganschen harte, dat Sr. Crauwel, nog iemand, wie het ook zyn mogt, van deezen verneeme, want ik UE: en Mevrouw, uwe Geliefde, en Kinderen, als myne Vrienden, tuschen hen en God eenvoudig, daar toe verzogt zynde, zoek te dienen, God weet het, die UE: en uw Huisgezin in zyne heilige bescherming neeme! Ik verwacht uw antwoord en alle trouw door den Brenger van deezen, die niet weet, wat ik schryf. In Delf, den 21sten van Bloemaand, onder stond, UE: dienstwillige *F: Jan Neyen*. Het opschrift was als van den voorigen, en hy werd, den 22sten, 's morgens, ontfangen door zynen voorsz. Neef.

Aersfen heeft deezen weder aan Prince Maurits en de andere Heeren bekend gemaakt, en Prince Maurits weder den schuld-brief en diamant ter bewaaring aangeboden, en gevraagd, wat men op

Neyen
schryft
weder
aan Aers-
fen.

1608. dit schryven doen zou? hy antwoordde die stukken niet te begeeren; maar hy was van gedagte, nadien men de zaak geheim meende te houden, dat hy het geld moest doen ligten.

De zaak werd aan gegeven en rugtbaar.

Hier na vond Prins Maurits niet geraaden, tot dienst der Landen, die zaak langer geheim te houden, maar daar van is verslag gedaan in de volle vergadering der Staten Generaal, en vervolgens aan den Raad van Staten, de Afgevaardigde, de Gezanten van Vrankryk en Engeland, de Kollonels en voornaame Hovelingen, zo dat 'er eindlyk het Gemeen ook een stuk van gehoord heeft, die, de waarheid en grond der zaak niet wistende, daar van blind en onbescheiden begonnen te spreken, elk naar zyne gezindheid, gunst of afgunst, haat of nyd, elk, naar zyne driften, 'er af of bydoende naar zyn welgevallen, tot groot nadeel van Aersfen, die, door zyne goede Vrienden daar van verwittigd zynde, goedgevonden heeft dit den Staten Generaal aan te dienen en zig te beklagen, ten einde zy hem van den schuld-brief en ring geliefden te ontlasten, en die doen stellen in handen van zulke, als zy dienstig zouden vinden, die daar op het volgende besluit naamen:

Besluit der Staten Generaal tot ontlasting van den Heere Griffier, aanvaerdende den schuld-brief en diamant.

De Staten Generaal der vereenigde Nederlanden zig beraaden hebbende op het verzoek van Mr. Cornelis Aersfen, hunnen Griffier, daar by hy te kennen geefde, dat hy, op het verzoek en schryven van Jan Neyen, en last van zyne Hoogheid, enz. zig by hem te Delf heeft laten vinden, om van hem te verstaan en ontfangen het geene hy hem zou willen zeggen en aanbieden, om daar mede, naar de voorkomsten, 's Lands dienst te vorderen, en dat hy van hem ontfangen en terstond aan zyne Hoogheid aangeboden had over te leveren eenen schuld-brief van vyftigduizend kroonen van den Marquis Spinola, met eene taafel van eenen diamant, staande in eenen ring, gelyk hy te vooren in de buitengewoone volle vergadering van Hun Ed. Mog: by-

zonderder verflag, met alle de omstandigheden, gedaan, de brieven geleezen en den schuld-brief en ring van hand tot hand getoond had, verzoekende daar van ontlad te zyn, en dat die gesteld zouden werden in handen van zulke, als hun Ed: Mog: voor de Landen dienstig zouden vinden: des is verstaan en beslooten, dat de diamant door eenen Juwelier uit den ring gedaan, gewoogen en gewaerdeerd zal werden, en vervolgens met den schuld-brief, in de tegenwoordigheid van George de Bye, Schatmeester Generaal, in een kasje, met twee sleutels geslooten, onder het zeegel der Heeren Staten Generaal, in handen van den Schatmeester voorz. verzeekerd zal werden, om die te bewaaren, tot dat by de Heeren Staten Generaal beslooten zal werden, wat daar mede gedaan zal dienen. Gedaan in 's Hage, den 7^{den} van Hooimaand, des Jaars 1607.

Deeze schuld-brief en diamant hebben daar geleezen, tot dat zy eindlyk, in de volle vergadering der Staten, aan den Audiençier Verreycken zyn overgeleeverd, gelyk wy in 't voorige boek verhaald hebben: en als het Gemeen allen deezen handel verkeerdt opnam, en dien met kwaadwilligheid verspreidde, vond de Griffier geraaden een afschrift van dit besluit uit te geven, en daar by dit volgende te voegen;

Mr. Cornelis van Aerssen, Griffier der Ed: Mog: Heeren Staten Generaal der vereenigde Nederlanten, verstaan hebbende, wat hem, of enkel door lastering, of door onweetenheid, werd nagegeven, tot nadeel van zyne eer en getrouwe gedraagingen in zyn ampt en bediening, eeven of hy iet tegen het Land met Jan Neyen, Overste der Minnebroeders, gehandelt, en van denzelven ontfangen zou hebben eenen diamant en schuld-brief, dien hem de hooggen: Heeren Staten Generaal hadden doen in regte verzeegelen, en dat die lasteringen met zulk eenen waarfchynlykheid werden verspreid, dat die geloof schynen te winnen, onaan gezien zynen drie-

Aerssen, verklaring, om de onweetende Lasteraars den mond te stoppen.

1608 entwintigjarige getrouwen dienst, en zulks wasschynlyk, om dat het dienstig gevonden was het geene des aangaande was voorgevallen, voor eenen tyd geheim te houden, tot dienst der Landen, heeft hy voorraad niet kunnen nalaten voor deezen tyd, en tot dat der Landen dienst breeder oopening van deeze zaak zal toelaten, om den loop van dien laster door de waarheid te doen stuiten, te verklaren, dat hy Jan Neyen nooit heeft gesproken, dan op bevel en over zaken, hem uitdruklyk in last gegeven: namelyk, den 12^{den} van Bloei maand laatstleeden, 's avonds na 9 uren, van hem eenen brief ontfangen zynde, en hy dien 's anderendaagsch 's morgens ten 7 uren bekend gemaakt hebbende daar het behoort, is, op derzelver raad en ernstige begeerte, den 14^{den}, 's morgens ten 6 uren, by hem te Delf geweest, en heeft van hem eenen schuld-brief en diamant ontfangen, dien hy, ten zelve daage verslag van zyn wedervaaren doende, heeft aangeboden, om bewaard te werden, gelyk daar van in de volle vergadering der Heeren Staten Generaal nader en volkoomener verslag is gedaan den 2^{den} van Hooimaand; dog also dat toen daar by gebleeven is, zonder dat van hem toen de schuld-brief en diamant overgenoomen, maar tot naadere schikking by hem gelaten zyn, hebben Hun Ed: Mog: den 7^{den} goedgevonden die te laten verzeegelen, om bewaard te werden, tot dat by dezelve beslooten zal zyn, wat 'er mede diend gedaan te werden: en also het voorz. de waare gebeurtenis van deeze zaak is, heeft de Griffier goedgevonden dit geschrift daar van uit te geven, op dat elk mag zien en gelooven, dat hy in deezen niets anders heeft gedaan, dan eenen getrouwen en gehoorzaamen Dienaar bezaamd. Gedaan den 20sten van Hooimaand, des Jaars 1607.

Der Statent-woord op 's Keizers brief.

In 't voorgaande boek hebben wy verhaald, dat de Keizer op den Vrede-handel eenen brief had geschreeven, daar in hy scheen de nederigheid te willen aantoonen, en dus kragtloos maaken alles, wat de

de Staten op dit stuk handelen zouden: hier op antwoor-
 woorden de Staten Generaal den 2^{den} van Louw-
 maand, van dit Jaar, dat zy verwonderd waren te
 verstaan, dat de Keizer van deezen voorgenoomen
 handel, nog door zynen Neef, den Koning van
 Spanje, nog door zynen Broeder, den Aards-Her-
 rog Albertus, verwittigd was; dat zy, hadden zy
 dit geweeten, niet nagelaten zouden hebben hem
 daar van te verwittigen: dat zy verder zeer wel begre-
 den, dat van hunnent wege, zo voor als na de re-
 geering van den Aards-Hertog Matthias, verscheide
 verzoeken aan den Keizer en het Ryk waren ge-
 daan, om tegen de geweldige onderdrukking der
 Spanjaarden beschermd te mogen werden, ten dat
 aan dezelve, tot hunne verdrukking, geen bystand
 uit het Ryk mogt werden gedaan: dat zy ook wel
 wisten, dat, in 't Jaar 1579, ten overstaan van den
 Keizer en 's Ryks Gemagtigde, te Keulen over een
 Vrede voor de Nederlanden was gehandeld;
 maar ziende, dat hunne Vyanden, gedurende dien
 handel hun meeste geweld op de Landen baarden
 en die grote schaafe toebrogen, waren zy daarom,
 en om de grote verkrachting van hunne vryheden,
 blykbaare wreedheden, geweldenaryen en afgaan
 van de besloote verdragingen van aanneeming, wer-
 tig, naar de regten der Nederlandsche Gewesten,
 genoodzaakt geweest, in 't Jaar 1581, tot noodig
 behoud der Landschappen, Steden en Inwooners
 der Nederlanden, die by de vereeniging gebleeven
 waren, het laatste middel ter hand te neemē, van
 die Nederlanden, door een plechtig besluit, in vry-
 heid te stellen, en daar by de Inwooners te ontslaan
 van alle eeden en verbintenissen, daar mede zy aan
 den Koning van Spanje verplicht en verbonden wa-
 ren, zederd welken tyd de vereenigde Nederlan-
 den, by alle Onzydige, veele Koningen, Prinzen
 en Gemeenebesten, gehouden waren voor vrye Lan-
 den, bevoegd, om zig als vrye Gemeenebesten te
 regeeren, of andere Heeren te mogen verkiezen;

1608. in welken rang zy, sedert de laatste 28 Jaaren, veels verbonden en onderhandelingen hadden gemaakt met verscheide Koningen en Prinzen, en hunne Landen, met meer dan gemeenen yver en hulp, tegen allerlei geweld te water en te land, in onuitsproeklyke gevaaren, hadden beschermd, en niet te minder aan den Keizer, andere Koningen en Prinzen, ook de afgeweekte en afgerukte Staten, verklaard, dat zy een groot mishaagen hadden in de rampen, die de Nederlanden en hunne Bauren door den Oorlog moesten lyden, en niets liever zouden zien, dan eenen verzeekeren, Godlyken en eerlyken Vrede, die zy meenden niet te kunnen geschieden, dan door handhaving van het voorn: besluit, dat de vereenigde Nederlanden vrye Landen waren, gelyk zy ook, in 't Jaar 1605, breedvoerig aan den Keizer hadden geschreeven. Dat in 't Jaar 1606 de Aards-Hertogen Albertus en Isabella hun oopening van eenen Vrede-handel hadden laten doen, aan welke zy uitdruklyk tot antwoord hadden verklaard, (gelyk wy in 't zesentwintigste boek gezegd hebben) met niemand in handeling te kunnen treden, die de Landen in hunne verkreege, en zo veele Jaaren gebruikte, vryheid niet zou willen erken: daar op de voorn: Aards-Hertogen, eerst bedekt, en daar na door eenen volkoomen geteekenden en gezeegelden brief, verklaard hadden te vreden te zyn met de Staten van die Landen te handelen als met Staten van vrye Landen en Gewesten, daar op zy niets vorderen, met belofte, van tegen deeze hunne verklaring, door regte of 's linksche weegen, niets te doen, en de Staten daar van binnen 3 Maanden te verzorgen brieven van goedkeuring en gelyke verklaring des Konings van Spanje, die daar op gevolgd zyn, gelyk de Keizer uit het bygaande bewys zien zal, en dat zy vertrouwden, dat de Keizer en het Ryk, naar hunne goede geaeegenheid, tot behoud van de Landen, deezen handel een goede zullen neemen, en helpen bevorderen.

ren het geene tot derzelver verzeekering strekt, zonder dat zy eenigzins antwoordden op het voornaame stuk van 's Keizers brief, of op de nietigheid van den handel, in dien brief voorgegeven, dat zy, om dat zy hem alleen wilden verwittigen van de geseldheid van den handel; en het ooverige ontveinzen, of dat zy meenden met swygen meer voordeel te doen; dan met de zaak in roer en geschil te brengen, of dat daar door nog iets anders badoeld werd.

1602

Antwoord
van den
Aards-
Hertog op
den Vrede-
handel

Den 7^{den} van Louwmaand kwamen de Trompetters, door de Staten aan den Aards-Hertog gezonden, weder in 's Hage, met brieven van den Aards-Hertog, van den laatsten van Wintermaand laatstleeden, geschreeven in 't fransch, en beginnende, *Très-chers & bons Amis*; geteekend *Rich. V^e*. en laager *J: Albert, Ac Isabella*, inhoudende, dat zy uit hunne brieven van den 23sten verstaan hadden hun besluit van met hunne Afgevaardigde in onderhandeling tot Vrede te treden, en ondertusschen verlenging van den stilstand voor eene Maand of 6 Weeken, en dat zy daar op begeerden hunnen wil en toestemming te weeten; dat zy tot het eerste stuk, om in handeling te komen, verkooren hadden dezelve, die tot hier toe daar in gebruikt waren, welke van daar zouden vertrekken den 15^{den} van Louwmaand, om 's avonds te Antwerpen te zyn, indien men hun 2 Daagen te vooren de geleid-brieven verzorgde, en berigte, dat de scheepen voor hunnen hunnen baggagie te Lillo gereed zouden zyn: dat zy uit Neyens en Verreyckens brieven de naamen en rang der geene, die zy tot de zaak afgevaardigd hadden, zouden verstaan; dat zy, noopens de verlenging van den stilstand, te vreden waren, dat die nog 6 Weeken duuren zou, beloovende mits dien, zo wegens den Koning van Spanje als hun, dien, zonder overtreding, te doen onderhouden. Neyen en Verreycken schreeven ten zelven daage, dat de Afgevaardigde benoemd en gereed waren te vertrekken den 15^{den}, mits hebbende 2 Daagen te voren

1608. ren hunne geleid-brieven en berigt, dat zy te Lillo de noodige scheepen konden vinden, willende liever te water dan te land gaan: dat de Afgevaardigde waren de Marquies Spinola, de Voorzitter Richardot, de Geheim-Schryver Mançidor, en zy Neyen en Verreycken. Dit Gezantschap verwekte by veele der Staten vreemde gedagten, om dat daar onder niet een Nederlandsch Heer was, en derhalven, volgens de aanbieding, tot de zaak niet bevoegd; maar om dat eene zaak in den brief aan Neyen en Verreycken wat breeder uitgedrukt was, dan men gemeend had, en de Aards-Hertog dat scheen dus opgevat te hebben, werd, na eenige tegenbetuiging, van de zaak afgestaan, en eindlyk verstaan, dat men hen zou laten komen zo als zy afgevaardigd waren, en hun de noodige geleid-brieven zenden, dat aan verscheide uitheemsche Gezanten werd bekend gemaakt.

Bid-Dag
in de Ne-
derland-
den.

De Staten Generaal nu gansch beslooten hebben- de met des Aards-Hertogs Afgevaardigde in onder- handeling over den Vrede of lang bestand te treden, deden, den 9^{den}, door alle de Nederlanden eenen gemeenen Bede-Dag houden, om God te looven en danken voor alle zyne weldaden, aan die Landen beweezen, en te bidden, dat deeze handel mogt afloopen tot zyne eer, behoudenis en bescherming der Landen, en derzelver vordeting en welstand.

De geleid-
brieven
voor de
Spaanse.
Afgevaer-
digde ge-
zonden.

Wy hebben gezegd, dat de Afgevaardigde des Aards-Hertogs gaerne te water naar Holland hadden willen komen, maar dat kon, wegens den strengen vorst, niet geschieden: waarom de Staten Generaal de geleid-brieven hebbende doen vervaardigen, die, den 14^{den} van Louwmaand, met Trompetters te land naar Antwerpen zonden, en schreeven aan de Heeren Justyn van Nassau en Marçelis Bax, Gouverneurs van Breda en Bergen op den Zoom, dat zy die Afgevaardigde te Antwerpen zouden gaan afhaalen en geleiden over Breda en Geertruy-

truydenberg naar 's Hage, mits dat men hun daar
 toe alvorens, wegens den Aards-Hertog, eenen
 geleid-brief zond, dat, door de koude, en, zo
 men zéide, door dien de Marquies Spinola de klee-
 deren voor zyn Volk en floet nog liet maaken, zo
 lang aanliep, dat de voorsz. Gouverneurs eerst
 den 24sten en 25sten vertrokken naar Lier, daar he-
 nen nu de Afgevaardigde hunnen weg wílden nee-
 men, 't zy, om regt over de Heide te trekken; of
 om te weeren, dat die Gouverneurs niet kwamen
 in Antwerpen, dat eene Stad vol Burgery, maar
 in Lier, dat vol Guarnizoen was. Zy kwamen, den
 26sten, 's namiddags ten 4 uren, te Lier, en wer-
 den daar wel ontfangen door Don Alonso de Luna, ^{De Gon-}
 Gouverneur van het gansche Guarnizoen, maar von- ^{verneurs}
 den 'er des Aards-Hertogs Afgevaardigde nog niet, ^{van Breda}
 die den 27sten, 's avonds laat, daar kwamen; en dus ^{en Bergen}
 vertrokken zy den 28sten met een groot gevolg en ^{op den}
 floet van Diernaars en baggagie van daar naar Hoog- ^{Zoom ko-}
 straten, hebbende de Marquiss omtrend honderd ^{men te}
 tagtig Ruiters tot zyne verzeekering doen mede ^{Lier.}
 gaan: zy kwamen den 29sten te Breda, daar zy heer-
 lyk ontfangen werden, zynde het gansche Guarni- ^{De Afge-}
 zoen, op hun best gekleed, in de wapenen, de ^{vaardigde}
 Ruiters buiten en het Voet-Volk binnen de Poort, ^{van den}
 De Marquies, Richardoe én Mançidor huisvestten, ^{Aards-}
 op het Kasteel in de Donjon, en de andere in de ^{Hertog}
 Sted, en werden 's avonds wel onthaald: den 30sten ^{komen te}
 kwamen zy 's namiddags te Oóbertruydenberg, daar ^{Breda.}
 zy ook wel onthaald en behandeld werden, en van ^{Zy komen}
 daar zond Spinola zyne Ruiters weg: vervolghende ^{te Geer-}
 den zy over het ys van den Biesbos en de Merwede, ^{truyden-}
 op honderd en negentig steden, van welke eenige voor ^{berg.}
 den Marquies en andere elk eene schuit op hadden,
 in welke zy zaaten, om, in geval van inbreken,
 buiten getuut te zyn, en kwamen te Dordrecht, ^{Zy komen}
 daar hen de Stads-Overheid buiten de Stad ontfing, ^{te Dor-}
 met zulk eenen toeloop van Volk, als of half Hol- ^{drecht.}
 land uitliep, alleen om hem en de andere te zien,
 en

1698, on. zy werden dien avond en 's anderendaagsch
 's morgens daat, van Stads wege, wel ontbaasd en
 vry gehouden: den 31ten 's namiddags kwamen zy,
 met sleeden langs het diep van de Maas en Merwe-
 de, te Rotterdam, en werden alle door de Over-
 heid wel ontfangen en onthaald, ook met eenen
 uitnemenden toeloo van Volk; en om dat zyn
 gevolg zo groot en met veel baggagie verlet was,
 zond hy het meeste daat van dien dag naar 's Hage;
 hy en de andere kwamen 's anderendaagsch 's voor-
 middags te Delf, daat zy door de Overheid, met
 gelyken toeloo van Volk, ontfangen, maar niet
 onthaald, werden, om dat zy te Rotterdam ontbe-
 ten hadden, en daat hy betigt was, dat hem Prins
 Maurits te gemoed kwam; daarom hy 's namiddags
 vertrok naar 's Hage, daat hem Prins Maurits, met
 zynen Broeder, Graaf Willem van Nassau, en veel
 andere Heeren, met agt koetzen ontmoetten te Rys-
 wyk, die hem naar 's Hage bragten: tusshen Rys-
 wyk en de Hoornbrug by elkanderen komende, tra-
 den zy wederzydsch alle vierde koetzen, begroetten
 elkanderen en deden de eerbiediging: pligten taam-
 lyk by Moedig: Spinola ging in Prince Maurits koets
 op zynen hooge hand zitten; agter en voor Mancij-
 don en Graaf Hendrik, en ter zyden in 't afhan-
 gen Richardot en Graaf Willem; en verder de an-
 deren koetzen; en de Marquies had zelf drie koetzen
 en veel andere wagens voor zig en de andere Af-
 gescheide by zig; daer was zekere toeloo van
 Volk van Hoogen ontfangen staet; sprak 's Hage
 alreids, dat de gansche weg en hier waer ant-
 beid zyden; zynde alles doot den vorst als eene
 baay, swart van Volk was, alleen om den Marquies
 te zien; zo dat iemand van geene goeds Moeder
 geboren schein, die niet uitliep om deezzen en de
 andere te zien, meer uk nieuwsgierigheid, dan om
 eenige andere reedonen, zonder te herdenken, dat
 deezze dezelve waren, die, zo veel Jaaren agter
 den anderen, door alle middelen van geweld en on-
 der-

Zy komen
te Rotter-
dam.

Zy komen
te Delf.

Zy wer-
den door
Prinse
Maurits
en Graaf
Willem
van Nas-
sau te Rys-
wyk ont-
moeten
begroet.

Nieuw-
gierigheid
en grote
of bedagt-
heid van
het ge-
meene
Volk.

gedrukt, hunnen ondergang en de gansche verwoesting van hunnen Staat en Landen gezogt hadden: zó onbedagt en plom is het meeste gemeene Volk van die Landen, die naderhand nog uit alle Steden en Dorpen, als tot eenen groten afluut, in 's Hage kwamen, alleen om deeze Afgevaardigde te zien. In 's Hage komende, liet de Marquis twee Trompetters voor uit ryden, die langs de straaten hante trompetten slaaken, als of zy in zegenpraal inkwamen, dat veel voorttefelyke Liefhebbers des Lands vreemd dagt en droefheid in hun gemoed veroorzaakte, te meer, om dat onder die yverige Toelooiers veel gevonden werden, die in 's Lands Regeering en vergadering van Staten kwamen: zó moeylik is het voor dat Volk hunnen nietwagterigen aard te bedwingen. In 's Hage werden de Marquis, Richardot en Mancidor gehuisvest in een schoon huis op den Vyver-berg, toekomende aan Goswyl Meurskens, Solliciteur van verscheide Kompagnien Krygs-Volk, en Neyen en Verreycken in 't huis te Wassenar. Derang en naamen van deeze Afgevaardigde waren, Don Ambrosio Spinola, Hertog van St. Severnio, Prins van Seravalle, Marquis van Binaffro, Ridder van het Gulden Vlies, Raad des Konings van Spanje in zynen Raad van Staten en Oorlog, en Veld-Overste van zyne legers; Johan de Cruse, anders Richardot, Ridder, Heer van Barly, lid in den Raad van Staten des Aards-Hertogs, Hoofd en Voorzitter in zynen geheimen Raad; Joan de Mancidor, Raad en Geheim-Schryver der Oorlogen van den voorn. Koning; Broeder Jan Neyen, Overste Bevelhebber der orde van St. Franciscus in de Nederlanden; en Louis Verreycken, Ridder, Audienties en eerste Geheim-Schryver der Staten van den Aards-Hertog: op de voorn. manier, en met dien yver en toeloop zyn deeze alom in Holland ingetrald en tot midden in 't Land ingebragt, daar hun duizend zeken kunnen voorkomen, om de gelegenheid en gezindheden van alles volkoopten te doorgriffelen

Huisvestingen der Afgevaardigde.

Naamen en rang der Afgevaardigde.

1603

1698.

Gesprek-
ken over
hunne
komst.

en voortaan te weeten, waar mede zy, gelyk wel-
dagten, hun voordeel kunnen doen of niet.

Vaele spraaken hier van vreemd, meenende, dat
het tegen de gewoone regelen van Staat was, dat
men eenen Vyand, ja een Hoofd van de legers des
Vyands van eenige Landen, dus in 't binnenste der
Landen liet komen, om te kunnen ontdekken de
eenigheid of oneenigheid, de sterkte of swakheid,
de toestemming of tegenzin van het Gemeen tot de
Regeering, en dat men hun dus middel gaf, om
veeler harten en geneegenheid van hen af te trek-
ken. Andere meenden, dat het ook een mislag
was zulke gemisgige handelingen anders, dan door
Afgewaardigde, gebonden aan vast besloote onder-
regtingen, daar van zy niet wyken konden, te doen,
en dat men geenzins mocht het vald moest hande-
len; maar de Heeren Staten der vereenigde Neder-
landen, beeter dan iemand anders de gelegenheid
van hunnen staat kennende, hebben in deeze hande-
ling dien weg voor den besten aangezien, meenen-
de, dat de nieuwsgierigheid van hun Volk zo groot
niet is, dat zy daarom in hunnen pligt, tot besoh-
ming der Landen, zouden willen te kort schieten.

Een ver-
bond met
Frankryk
beslooten.

De Staten der vereenigde Landen hadden, om be-
ter de behoorlyke vrugt en verzeekerdheid van deezen
handel te trekken en hunnen Staat te bewaaren, al lang
voor de komst van deeze Afgewaardigde verscheide
aanzoeken gedaan by de Gezanten van Frankryk en
Groot Britagne, dat hunne Meesters met hen mog-
ten treden in een vast verbond van besoherming,
strekkende tot onderhoud van den Vrede, indien die
getoffen werd, behoudens de vryheid der Landen,
en om elkanderen te helpen, zo die naderhand door
Spanje of den Aards Hertog niet gehouden werd;
daar over de Gezanten, aan hunne Meesters geschree-
ven hadden: daar op is eindlyk, zo men verstaat, den
23ten van Louwmaand; tusschen den Koning van
Frankryk en de Staten een verbond geslooten; be-
helzende middelen en voorwaarden, waar naar zy
el-

elkanderen moesten bystaan, indien de Vrede getroffen, en naderhand tegen den eenen of anderen, door den Koning van Spanje of den Aards-Hertog, gebrooken werd, namelyk, dat Vrankryk, op zyne kosten, de Nederlanden zou bystaan met tienduizend Mannen te voet tegen alle, die hun tegen den Vrede, daar toe hy hen nu helpen wilde, zouden zoeken geweld te doen, en met nog meer Voet- en Paerde-Volk, zo het noodig was, welke bystand hy doen zou 3 Maanden, na dat hy, de party geweld doende, zal werden verzogt, of terstond, indien de invallen het vereischen en met oopenbaare magt geschieden, daar tegen hem de Staten weder zouden helpen met vyfduizend Mannen te voet tegen alle, die hem Oorlog zouden aandoen, of met zo veel Oorlogs-scheepen, als eene gelyke zom zouden belopen; maar de Gezanten van Groot Brittagne konden dat nog niet volkoomen sluiten, om dat hanne last hen befwaarde met eenige byzondere zaken der waagende Kooplieden, en de vereffening van 's Lands agterstallen, die zy den Koning schuldig waren, zynde her eene van meer onderzoek en langer gevolg, en het andere smaakte te zeer naar eene na-deelige alleenkoop tegen den vryen koophandel der Landen, dan dat die onder zulke oopenbaare gewichtige zaken, en die zonderling vrye onderlinge vriendschap vereischen, konden vermengd en dus ter loops afgedaan werden.

Ben ver-
bond met
Groot
Brittagne
moeylyk
gemaakt

Den 2^{den} van Sprockelmaand ging Prins Maurits, met alle de Heeren, den Marquies, en de andere Afgevaardigde, met veel eerbiedigings-pligten begroeten, en die kwamen daar na de Staten Generaal begroeten, doende toen egter niet, dan groetenissen, en scheidden dus weder: daar na kwamen hen de Fransche Gezanten begroeten, welke de Marquies in zyne kaamer ontfing, zynde de andere Afgevaardigde hun tot buiten de kaamer te gemoet gegaan, en na de pligts-pleegingen leidde hy hen weder niet verder, dan tot de deur van zyne kaamer, doende

Des
Aards-
Hertogs
Afgevaer-
digde be-
groet.

1608! hen door de andere Afgevaardigde tot voor de deur aan hunne koets geleiden, dat hun niet wel beviel, meenende, dat zig de Marquies in trotschheid tegen hen wilde opteeken. Dien dag kwamen hem ook de Gezanten van Groot Brittagne begroeten, welke hy op dezelve wys ontfing en gaan liet, en aan welke dit ook niet wel beviel. In de volgende daagen werden zy begroet door de Gezanten van Denemarken, den Paltz-Graaf, Brandenburg en andere.

De Afgevaardigde, de noodigen jonge Heeren, en de groeten Prince Maurits en andere Heeren. Den 10den hadden zy genoodigd de Graven Ernest en Jan Ernest van Nassau, den jongen Grave van Hohenloo, den Heere van Chastillion, de Heeren Justyn van Nassau, Marcelis Bax en verscheide andere, welke zy feestlyk omhaalden; en gingen 's namiddags ten Hove Prince Maurits, met zynen Broeder en Graaf Willem, begroeten, daar weder vele plichts-pleegingen geschieden. Daar na gingen zy de Franfche Gezanten, ten huize van den Heere Jamyn, begroeten, die hen ontfing in zyne kaamer, en weder tot aan deszelfs deur uitgeleidde, doende hen verder door den Heere van Rusfy tot aan hunne koetsen geleiden. Zy gingen nog de Gezanten van Groot Brittagne begroeten ten huize van den Heere Richard Spencer, die hen ook, gelyk de voorige, in zyne kaamer ontfing, en niet verder, dan tot aan deszelfs deur, uitgeleidde, elk willende toonen, dat hunne Meesters niet minder waren, dan de Koning van Spanje, om dus elk zyn regt en voorrang te bewaaren en daar op niets toe te geven.

De Gezant des Land-Graafs van Hessen komt in 's Hage. Den 11den kwam de Gezant des Land-Graafs van Hessen in 's Hage, om ook by de handeling te zyn, zynde de Heer Johan van Burg, Hessensche Landvoogd aan de Dremal, die ook kort daar na zyn voorstel deed, bestaande in eene aanbieding van zynes Meesters geneegenheid tot deeze Landen.

Vreemde pragt van Spinola. De Marquies Spinola hield eene vreemde pragt in zyn huis, doende in zyne eetzaal twee grote zilvere kandelaars op den grond staan, daar op men 's avonds was-kaerssen zette, staande bezyden de tafel,

tafel, om daar op te ligten: hy deed eene geheele bank van zilver brengen, daar op een groot zilver koelvat stond, en daar in eene grote zilvere vleesch, met nog verscheide andere grote zilvere vleeschten, die alle niet gebruikt werden: hy deed aan zyne tafel gewoonlyk veertien of meer zilvere waschaarten en bekkens brengen, maar niemand wiesch zig, eer hy at, en na het eeten werden zomtyds een, of ten hoogsten twee, gebruikt: hy had zeer kostlyke tapyten en ledikanten: hy hing in zyne kaamer by zyne tafel een dosferet, maar ging 'er niet onder zitten: zo dikwils zy gingen eeten, werd al dat zilver, met alle die vaaten, voor den dag gebragt, als of men eene zilver-kraam zou opprooken: hy liet 's middags en 's avonds het huis vol Volk loopeti, om hem te zien eeten, liet tweemalen 's daagsch oopenbaar mis doen, en elk 'er by komen, die wilde, doende verder alles, wat tot pragt kon dienen: en schoon veele het een gevaarlyk voorbeeld oordeelden te zyn hem zo groten soelooft te dulden, wilden egter de Staten hem daar in niet beletten, 't zy, om geene reddenen van belging te geven, of dat zy zelfs die dingen veragten, en meenden voor of tegen hunnen Staat van weinig belang te zyn.

De Staten meenende, dat het tyd was de gespreken te beginnen, zonden, den 4^{den}, aan den Marquis en de andere Afgevaardigde eenige, om hen te begroeten, en teffens te vraagen, of zy ier aan de Staten hadden aan te geven, of dat zy begeerden met Afgevaardigde alleen te spreken: zy antwoordden niets aan de Staten aan te geven te hebben, maar die wel eens te willen begroeten: daar op de Staten, den 5^{den}, aan hen zonden, of zy met de koetzen of te voet naar hunne vergadering geliefden te komen, dat dan de Staten hen behoorlyk zouden laten afhaalen of ten Hove verwagten? zy antwoordden met de koetzen te zullen komen, en kwamen dus voor den middag ten Hove, daar hen een goed deel der Staten, met Prince Maurits, aan het afgaan der

De Staten zenden aan de Afgevaardigde van den Aards-Hertog

2608. koets ontfingen en dus in de vergadering geleiden, de Marquies by het ingaan Prince Maurits veel eer bewyzende, hem dringende eerst in te gaan: in de vergadering geschiedden ook de pligtspleegingen en begroetingen; en alzo, by het antwoord der Staten, gewag gemaakt werd van de handeling van Vrede of bestand, zeide Richardot daar op, dat zy bereid waren ten eersten daar in te treden, en dus scheidden zy, afgeleid werdende door Prince Maurits, Graaf Willem, den Heere van Brederoode en andere: in 'tuitgaan drong Prins Maurits den Marquies voor uit te gaan, en zy bleeven dien middag ten Hove by Prince Maurits eeten.

Zy eeten met Prince Maurits.

De Staten verkiezen Gemagde, tot den handel, die genoemd werden.

Na dat Spinola uit de vergadering gescheiden was, begonnen de Staten terstond te overweegen, wie men uit hen tot de handeling van deeze zaak zou magtigen; na eenige geschillen kwam men over een, dat, wegens de Generaliteit, twee Persoonen tot den handel zouden gaan, namelyk, de Heeren Graaf Willem van Nassau, Stadhouder van Vriesland, en Walraven van Brederoode, Heer van Brederoode, Vianen, Ameyden, enz. en uit elk der zeven Gewesten een, als, wegens Gelderland en Zutphen, Jongheer Cornelis van Ghent, Heer van Loenen en Meynerswyk, Burg-Graaf en Regter van Nymegen; wegens Holland en West-Vriesland, de Heer Johan van Oldenbarneveldt, Ridder, Heer van den Tempel, Roodenrys, enz. Advokaat der Staten, Bewaarder van het zeegel, en Register-Meester der Landen; eerst wegens Zeeland, en dan ook, wegens Prince Maurits, als Marquies van Ter Veere en Vlisfingen, vertoonende de Edelen in de Staten van dat Land, Heer Jaques de Malderen, Ridder, Heer van Heyes, enz.; wegens Utrecht, Nicolaas Berck, eerste Raad in de Staten Generaal; wegens Vriesland, Dr. Gellius Hillema, Raad in 't Hof daar; wegens Over- en Yssel, Jongheer Johan Sloth, Heer van Sallick, Drossaard van Vollenhove, en Slot-Voogd van den Kuynder; wegens Groningen

gen en Ommelanden, Heer Abel Koenders Thoe-
helsen, Hoveling in Faen en Cantes: in haast werd
een last, op twee of drie stukken, ontworpen, naar
welken zy zouden moeten handelen, en verder de
noodige volmagtiging op hen vervaerdigd, meest
door het beleid en op last des voorn: Heere van
Oldenbarneveldt, als zynde de kloekste en in Staats
zaken meest ervaaren.

1602

Last voor
de Ge-
magtigder

Gedurende deezen handel kreeg Mancijdor eene
onverwagte droevige tyding uit Braband, dat zyne
Huisvrouw, hem van Brussel tot Lier geleid heb-
bende, en daar eenige daagen door Don Alonso de
Luna onthaald zynde, in 't wederkeeren naar Brussel
onder weg in 't ys gevallen en verdronken was.

Siegety-
ding voor
Mancij-
dor.

Den 6^{den} hielden de wederzydsche Afgevaardigde
hunne eerste zitting in 's Hage op het Hof, in eene
kaamer, daar toe vervaerdigd, daar wederzydsch de
begroeringen werden gedaan en de volmagtiging
vertoond: die van den Aards-Hertog waren gevolt-
magtigd door den Koning van Spanje den 10^{den}, en
door den Aards-Hertog den 12^{den} van Louwmaand,

Eerste zit-
ting over
de hande-
ling.

gegeven de eerste te Madrid en de tweede te Brus-
sel, dat geen klein bedenken gaf, dat de Spaan-
sche wel byzonder had mogen zyn; ook was die
alleen op den Aards-Hertog, en die hy in zyne
plaats stellen zou, maar die van den Aards-Hertog
behelsde geene in de plaats stelling. In de Spaansche
werden de Aards-Hertogen genoemd vrye Erf-Hee-
ren der Nederlanden, anders behelsde zy volle magt
genoeg, om met de Staten te handelen over eenen
vasten Vrede of lang bestand, als met, en die hou-
dende voor, vrye Landen en Gewesten, daar op hy
niets vorderde, in geval de Vrede beslooten werd
in dier voege en op zulke voorwaarde, als den
Aards-Hertog best zal dunken tot dienst van God
en rust der Christenheid; maar onder aan stond we-
der breedvoerig en van woord tot woord het slot van
te rug houding, dat agter de voornaame goedkeu-
ring gesteld was, indien de Vrede niet getroffen

Zy ver-
toonon
hunne
volmag-
tiging.

Inhoud
der Spaan-
sche vol-
magtiging

¶ 608. werd: die van den Aards-Hertog was ook ruim genoeg, maar hier en daar bezaaid met eenige na-deelige invoegingen, onder andere, dat de goed-keuring des Konings van Spanje zo en met zulke verklaaringen was geweest, als de Staten begeerd hadden, dat onwaar was, want de Staten wel duid-lyk van het tegendeel betuigd hadden; ook maakte die geen gewag van de voorn: Spaanfche volmagti-ging, maar wel van eene van den 18^{den} van Herfst-maand laatsleeden, daar van zy geen dubbel mede-bragten. Op deezen dag werd niets gedaan, dan de volmagtigingen over te neemen, en daar mede fcheidden zy. By het komen kwamen die van den Aards-Hertog met de koetzen naar het Hof, en werden door die der Staten ontfangen by het gaan uit hunne koetzen en dus boven gebragt, en by het benen gaan weder aan hunne koetzen geleid.

Na deeze eerfte zitting ging Spinola, met de an-dere Afgevaerdigde, ook de Gezanten van Dene-marken in hunne verblyfsplaats bezoeken; desgelyks die van den Paltz-Graaf, Brandenburg en Hefen, die hen heerlyk ontfingen en weder tot buiten de deur geleidden, zonder op de manier van pligts-plee-gingen te vitten.

Tweede
zittinge.
Tegenbe-
denking
op de vol-
magtiging
der Staten.

De Afgevaerdigde kwamen den 8sten ten tweeden maal by elkanderen, daar, van de zyde des Mar-ques, tegen de volmagtiging der Staten gezegd werd, dat die niet breedvoerig genoeg was, maar beperkt tot eenen last, dien men niet zag, dat in zulke handelingen geene gewoonte was, vermits immers daar in de volmagtiging uitvoerig en bondig moest zyn; maar dit werd weggenoomen, vermits hun aangeboden werd arttykul voor arttykul door de Staten te doen bekragtigen. Die van de Staten verhaalden ook de gebreeken, die zy in de volmag-tiging van den Aards-Hertog gevonden hadden, te vooren gemeld, die de andere ook oplosten, zeg-gende, tot alles volkoomen gelasd te zyn, en eerst-daagsch eene behoorlyke blyk van in de plaatsstelling aan

aan de Staten te zullen leveren: in de reedenen te pas komende, of zy volkoomen gelast waren de ver eenigde Landen te erkennen voor vrye Landen, en dus met hen te handelen, zeiden zy rond uit, ja, en daarom het zig nierte zullen aantrekken, wat eer naam zig die Landen in deezen geven, al was het van een Koningryk; maar daar op werd gevraagd, waarom dan de Aards-Hertog de wapens en naamen van die Landen bleef houden? zy zeiden, dat zulks niet vreemd was, gemerkt de Koning van Spanje op die wys behield den naam van Koning van Jeruzalem; de Koning van Vrankryk dien van Navarre; en de Koning van Groot Brittagne den naam en het wapen van Koning van Vrankryk, en meer andere; dog zy verzogten, dat de Afgevaardigde der Staten, in 't stellen van den rang der Staten, daar op wilden letten, dat die geschieden mogt met de minste verkorting der eer van hunne Meesters.

Den 11^{den} kwamen zy weder by een, en gaven die van de Staten over het artykul, by hen ingesteld, op de vrystelling en verklaring van hunne Landen, en dat de Koning van Spanje en Aards-Hertog zouden moeten afstaan alle hunne vorderingen tot de Hoogheid der vereenigde Nederlanden; de Drenthe, Lingen, en andere, als onder hen behoorende, die de Staten nu bezitten en houden, zo voor zig, als voor hunne Erfgenamen en Opvolgers, met derzelver naam en wapens, dat die van den Aards-Hertog overnaamen, om te overzien en 'er zig op te bedenken, en dus scheidden zy; zy zonden terstond ter post een dubbel daar van naar Brusfel, daar op zy, den 13^{den} vroeg, antwoord kreegen: ondertusschen deden zy hun beklag by de Fransche, Brittagnesche en andere Gezanten, over de grote stiptheid van dit Artykul: nogtans verklaarden zy, den 13^{den} 's namiddags, dat zy dat Artykul toestemden gelyk het was, behoudens, dat in alle de andere stukken over een gekomen werd, en zy hoopten,

§ 608. dat de Staten voor den Koning van Spanje en den Aards-Hertog ook wat doen zouden in de zaken der Indiën, dewyl zy nu voortaan Vrienden zullen zyn, en dat daar mede aan deeze Landen de voordeelige vaart op Spanje geopend zal zyn: in de gesprekken daar over zeiden zy, dat dit stuk van Indiën den Koning het meeste tot zulke grote aanbiedingen en deeze handeling had bewoogen.

De Afgevaardigde des Aards-Hertogs verklaaren de Landen vry, maar begeeren weder de Indiën vry.

Gesprekken in Nederland over de vrystelling.

Gesprek van des Aards-Hertogs Gezant in Engeland.

Vyfde zitting.

Vergeetling en vergeetving beslooten.

Ook vrye handel.

Geschrift over de Indische vaarten.

Veele in Nederland, zelfs in de Regeering, waren verwonderd over het aanneemen van dit eerste stuk, en begonnen te denken, of deeze Afgevaardigde zo mild mogten zyn in 't belooven, om dat hunne Meesters daar van niets dagten te houden, of dat zy de Nederlanden in andere zaken zo meenen te prangen, dat hun die vryheid duur zou komen te staan, byzonder vermits daar by eenige berigten uit Engeland kwamen, dat de Heer Hoboken, Gezant van den Aards-Hertog, aan den Koning daar zelfs gezegd had, dat 'er maar eene verklaring op papier was; alleen gedaan op die hoop, gelyk zig zyn Meester zeker liet voorstaan, dat de Nederlanden, door deeze grote vryheid, in zo veele verwarringen zouden vallen, dat hy hen daar door eer, dan door den Oorlog, tot hem zou wederbrengen.

Den 15^{den} kwamen zy weder by een, en toen werd onder andere beslooten, dat alle het voorleede zou werden vergeeten, en geene vergelding of aanhaalingen te doen of gedoogen, dan om byzondere schulden; ook, dat de handel in alle de Ryken, Haavens, Steden en Landen wederzydsch vry zouden zyn, met bescherming en geene meerdere beswaaring, dan de Ingezeete zelfs; maar terstond verklaarden die van den Aards-Hertog, dat zy daar onder niet begreepen de vaarten op Indiën en de strecken van dien; maar dat de Onderdanen van deeze Landen daar van volkoomen zullen moeten afstaan, daar tegen die van de Staten dapper bevestigden, meenende, dat zulks zou zyn tegen de vryheid der Landen en het vrye gebruik der Zee;

ook.

ook dat hunne staat niet toeliet uit te scheiden; en vermits de andere zeer sterk daar by bleeven, zyn zy toen gescheiden, zonder iet te doen, dan twisten: dus brak hier eerst dat stuk uit, daar over naderhand wederzydsch heevig gestreeden werd, toonende de Koning en Aards-Hertog den naam van vrye Landen niet aan de Staten om niet te willen verkoopen, maar dat zy hun dien naam wel dagten te doen betaalen, hoopende, dat hier door der Staten magt zeer af-, en die van hunne Meesters in rykdom en neering zeer toeneemen zou, daar uit, naar het oordeel van alle Menschen, door den tyd wel de ondergang van dien Staat, die nu met zo schoonen glimp scheen vrygesteld en verhoogd te werden, zou kunnen volgen; des terstond veele begonnen te murmureeren, en byzonder de Bewindhebbers der Oost-Indische Maatschappyyen, merkende, dat men hun den handel beneemen en daar door de Landen ontblooten wilde: des veele in 's Hage vergaderden en dedden veele byzondere en oopenbaare vertoogen aan de Staten, Steden, Leden en Gezanten der nabuurige Princen, toonende de schaandlykheid van dat stuk, zelfs voor den ganschen Staat der Landen; ook wat grote handel en rykdom de Landen hier door toekwam; wat grote wederkeeringen zy daar door verkreege; hoe zy daar door het geld en de middelen der nabuurige Onderdanen in deeze Landen trokken, en, buiten koste der Landen, een groot deel magtige scheepen, voorzien van Geschut, Krygs-tuig, Scheeps-Volk en ander geweld, in hunnen dienst hielden, zo dat niet veele andere Ryken daar by waren te vergelyken, wegens welke magt zy in aanzien en agting waren by alle andere Mogenheden, die mooglyk naar hunne vriendschap niet veel vraagen zouden, als zy de Landen dus gesteld zaagen, dat zy hun niet veel voor- of nadeel konden doen: daar by gaven zy verscheide schriftlyke vertoogen over, zommige alleen, op Koopmans manier, over den handel,

De Bewindhebbers der Oost-Indische Maatschappyyen treden tuschen beide.

1608. andere wat meer met reedenen van Staat bekleed, die wy waardig agtten hier in te voegen, om dat zy veele voortreffelyke aanmerkingen voor ons Vaderland vervatten, welker eerste den staat en de gelegenheid der Landen beschryfd.

Betoog, dat de Oost-Indische vaart volstrekt noodzaaklyk zy, en hoe voordelig die voor deez Landen is.

Rykdom en allerlei waaren, die uit Oost-Indiën komen.

Elk moet bekennen, dat onder de bekende deelen van den Aard-Kloot geene ryker en kostlyker waaren en koopmanschappen vallen, dan in de Oost-Indiën, en dat die nergens overvloediger en tot minder prys te bekomen zyn, dan daar: zonder te spreken van de grote meenigte ruuwe en geverwde zyden, fluweelen, damasten, armozynen, kartheeken, lampherzen, en dergelyke, die in groten overvloed in verscheide deelen van China te bekomen zyn, dat 'er nog, behalven de aanmerklyke meenigten van goud, die daar, met reedlyken winst, tegen zilver geruild werd, en de ontelbaare meenigte Porçelynen en andere duizenderlei zoorten van kostlyken huisraad, die uit dat Ryk in alle de oorden van Oost-Indiën gebragt en meest tegen zilver, elpenbeen, speceryen en eenige andere drooge waaren verhandeld werden, eene zeer grote meenigte van zyden, zyde laakens en kostlyke goederen uit China naar het groot en zilver-ryk Eiland van Japan gevoerd, en daar uit jaarlyksch door de Portugeezen en Chineezen omtrend zestigduizend ponden fyn reaal-zilver getrokken werd; dit alles, zeg ik, overslaande, zullen wy komen tot de regte deelen van Oost-Indiën, mits altoorens overweegende, wat grote neering, rykdom en welvaard de ryke zyde-handel, met welke gansch Italiën en alle deszelfs lyftogts-scheepen goed koop bezet zyn, behalven andere aan de Italianen heeft toegebragt; ja ook hoe de kleine beginzels van den zyde-handel hier te Land reeds veele Lands en lyftogts Steden en Dorpen, met duizenden van Menschen, niet alleen Mannen, maar zelfs Kinderen, aan het werk heeft geholpen, die daar mede meer, dan met andere te voeren-gebruiklyke hand-werken, hebben kunnen

kunnen winnen, niet alleen door de ruuwe zyde te bereiden, maar ook door het aanvangen en maaken van verscheide nieuwe wel getrokke hand-werken. 1608.

Beginnende op Kaap de goede hoop, gaan wy voorby de goud-ryke deelen van Ceffale, die yvoor geven, de deelen van Mosambicque, de geleegte lystogts Eilanden van Commores en andere Handel-Plaatzen van Pueloa, Melinde, Pate, Brave, Cumare, tot aan Kaap de Guarda Fu, swygende van den handel der verscheide drooge waaren in de Stad Aden en andere Plaatzen op de roode Zee, als mede den ganschen uithoek van gelukkig Arabiën, tot den inham van den Perzischen hoek ingeslooten; ook de zeer heerlyke en magtige Koop-Stad Ormus, aan de noord-zyde van den Perzischen hoek gelegen, daar daaglyksch een voortreflyke handel van paerlen, juweelen, kostlyke steenen en allerlei drooge en duurbaare waaren door verscheide Volken werd gedreeven, zo door Karavanen, Perzen, als den handel der Portugeesche Karacquen van Goa op Lisfabon, van waar de Portugeezen jaarlyksch, met grote moeite en kosten, veele Perzische Paerden trekken, welke zy omtrend Goa aan verscheide grote en magtige Indianen duur voor geld verkoopen, alle welke deelen nog weinig door die van onze Landen bevaaren zyn, hoewel men zeekere kennis genoeg heeft van de gelegenheid, den aard des Volks en den rykdom in den koophandel. Komende dan eerst onder den Kreefts zonkeerkring, vinden wy daar den zeer bekenden inham, die het overvloeyende Landschap van Cambaja, tot nut en goede gelegenheid van den ryken handel, die daar gedreeven werd, van een scheid; en schoon wel de Portugeezen wederzydsch van dien inham eenige Sterkten, als Diul aan de noord- en Chaul aan de zuid-zyde, bezitten, hebben de verstandige Inwooners der Koop-Stad Suratte niet nagelaten de geene, die van ons Volk te vooren daar geweest zyn, vriendlyk te ontfangen, met belofte van alle goedwilligheid in hunne over-ryke

Ormus
eene mag-
tige Koop-
Stad.

Het Land-
schap van
Cambaja.

ryke handelingen van syne lywaaten en katoens doeken, die daar, tot dienst van geheel Indiën, overvloedig vallen, en zelfs voor deezen altyd in grote meenigte in Portugal gevoerd zyn, ook den kostlyken Indigo, die daar overvloedig, en de beste van geheel Indiën, te bekomen is; insgelyks ongewerkte katoenen, rasfamaille, reukwerk, zuiker, gengber, mierabolanen, en andere soorten, alle welke handel men bespeuren kan, dat voor deeze Landen ryk, kostlyk en voortreflyk is, indien men met eenig vervolg en aanzienlyke magt met die van Suratte en Cambaja in dit kleine beginzel voortgaat, daar toe dat Volk, altyd de Portugeezen haatende en om hunne heerschappy wangunstig zynde, grote geneegenheid toond, en dit Ryk behoord onder den groten Magour, die, schoon zyne zee-kusten door de Portugeezen bezet werden, hun nogtans geene de minste heerschappy te land, onder zyn gebied laat gebruiken, en zoekt daarom alle gelegenheid, om, door hulp van onze Vloot, van den overlast der Portugeesche Fregatten op zyne kusten bevryd te werden, om met ons, en alle andere Volken, vryen koop-handel te doen, dat zeer ligt te weeg gebragt kan werden: en als deeze Landen hier en over al met den Spanjaard bevredigd waren, zou die ryke handel van Cambaja ons van zelfs toevloeyen, voorondersteld, dat de een den anderen niet meer zou mogen beleedigen, maar dat elk zynen handel onverhinderd mogt dryven met de geene, die in Oost-Indiën met een van beide, de Nederlanders of de Portugeezen, of met beide, wilden handelen: wat regt de vrye Nederlanden tot den voorn: en allen anderen handel met de Koningen en Princen van Indiën, die de Portugeezen en Spanjaarden niet onderworpen zyn, hebben, is onnoodig breedvoerig te verhaalen, want, zo wy als een vry Volk erkend werden, moeten wy ons niet onderwerpen aan eene dienstbaarheid, welke onze Voorouders, staande in eenen gansch anderen staat met Spanje,

Magour
tragt van
de Portu-
geezen
ontslagen
te wer-
den.

Spanje, als wy nu, nooit hebben willen op zig neemen, en dat moeten wy nu veel minder, dan ooit, doen, gemerkt de gansche Waereld, ja zelfs een gemeen Mensch, kan begrypen, dat voor de zekerheid van den Vrede der t' zamen verbonde Nederlandsche Gewesten, boven alle verbintenissen van nabuurige Koningen en Princen, geen vaster zuil in de Waereld is, dan de overryke en voortreflyke handel op Oost-Indiën, daar door niet alleen de Ingezeete en het Land zo verrykt kan werden, en in scheepen, kennis van der gansche Waerelds handel, en ervaarenheid en magt ter Zee zo toeneemen, dat zy, menschlyk gesproken, niet alleen voor geene uitheemsche magt te vreezen zullen hebben, maar ook, op eene ongelooflyke wys, de kragten van den verzoenden Spanjaard, die in de laatste 100 Jaaren uit de Oost- en West-Indische vaart zo hoog is geklommen in rykdom en vermogen, dat zy niet alleen gansch ongelyk zyn aan hunnen voorigen staat, eer zy die Landen ooit kenden, maar ook, door derzelver rykdommen, hebben zoeken te komen tot de alleen-heersching over de gansche Christenheid, die, zeg ik, door deeze vaart zullen kragtloos maaken, zo dat de Spanjaard nimmer zal moeten denken, om, by vervolg van tyd, tegen de vryheid van ons Vaderland, tot zyne vergroting en onze verdrukking, iet voor te neemen, daar uit men nu, met goede reedenen, mag denken, dat hy alleen den Nederlandschen Vrede voorsteld en vorderd, om daar door in zyne Oost- en West-Indische vaart, de eenige steunzels van zyn groot, en anders onbeweeglyk, lighaam, geene verdere kwetzing of inkanking, tot deszelfs ondergang, te lyden, maar veel eer wat aadem te haalen, en de betrouwende goedaardigheid der Nederlanders door de looze Spaansche list in den handel zo te bedwelmen, dat hy intusschen zulke schikking zal kunnen maaken op de grond-steunzels tot onderschraaging van zyne alleen-heersching in de

De Spaansche magt gekomen door den rykdom der Indiënen.

1608

Samoryn,
Koning
van Cali-
cut,
Vyand der
Portu-
geezen.

de Oost- en West-Indische vaart, dat hy zig kan verzeekeren in dat stuk van de Nederlanders geene verderen afbreuk te kunnen lyden, om daar na te onderneemen het geene hy, tot uitvoering van zyn voorneemen, naar tyds geleegenheid raadzaam zal vinden. Verder op gaande langs de peperryke kusten van Malabar, zullen wy de grote, onsterke en daaglykschen nooddrift des lighaams behoevende Stad Goa, die bezet en beplant is met de magt der Oost-Indische Portugeezen, voorby gaan, ook de Sterkten van Onor, Barçelor en Canono, en ons voegen by den magtigen, ouden, dikwils met de Portugeezen verzoenden en onverzoenlyken Vyand, den groten Samoryn, Koning van Calicut en de Malabaren, onder wiens bescherming de oude verdreeve Malabaren, nu Inwooners van het Eiland Tremapaan, daaglyksch, met rooven, de Portugeezen groten afbreuk en hinder in hunnen handel doen langs alle de Zee-kusten, zynde uit het verbond tuschen hem en den Admiraal Steven van der Hagen, in Wintermaand, des Jaars 1605, gemaakt, te zien, dat hy niet zoekt, dan reedlyken onderstand van goede scheepen, snelle en vuurige kogdels, en spouwende kanonnen, om, nevens zyne ontelbare meenigte Nairo's en Krygs-lieden, zig, by alle geleegenheid, over zyne geleede schaade aan de Portugeezen te wreken, en hun hunne beste Zee-Haavens en geleegenste Plaatzen van Cochijn af te neemen, en hen teffens uit gansch Malabar te verdryven, door hulp van zynen ouden Vriend, den Magour van Cambaja, die ook niets liever zag, dan dat zyne voorn: Zee-Stad Suratte van de loopen en rooving der Portugeesche kusten ontlust werd: wat magt de Portugeezen kunnen doen tegen grote, welbemande en toegeruste scheepen, is deels gebleeken, eerst aan de ontmoeting der vyf scheepen van den Admiraal Wolphiert Harmansse, in 't Jaar 1601, met hunne overtuiskelde Vloot van Gallioenen en Fusten onder den Generaal Andrea Fortador, zo voor
Ban-

Bantam, als daar na onder de Moluksche Eilanden, welke Vloot, na merklyke schaade geleden te hebben, zig met vlugtende te ontzeilen behield, daar in zy te minder vervolgd werd, vermits een half Kanon van den Admiraal Wolphert voorn: barstte, dat de volkoomme verstroojing der Portugeesche Vloot zeer verhinderde: het kan ook daar uit werden afgenoomen, dat de scheepen Zierixzee en Vlisfingen, in 't Jaar 1606, de Stad Ihor, dié eenige Maanden door de Portugeezen, met grote hoop van verovering, belegerd was geweest, geheel ontzerten en van allen overlast der Portugeesche Vloot bevrydden, tot des voorn: Konings groot genoegen en verbintenis aan de Nederlanders, die nimmer nalaten zal de Portugeezen allen afbreuk te doen, (daar toe hy ook grote middelen en gelegenheid heeft) vermits deszelfs Voorzaten door de Portugeezen van de Stad en het Koningryk van Malacca beroofd, en een der Koningen voor veel Jaaren, door de Portugeezen, om hunne overweldiging beeter te bevestigen, wreed onthalsd is, zó dat aan de magt, wil en geneegenheid van dien Koning, om de Portugeezen te vernielen, niet te twyffelen is, gelyk in 't vervolg, onder Gods hulp, uit de verwágte en gewenschte tyding van den uitslag van Matheliefs Vloot op Malacca nader verstaan zal werden, de gerugten van den bloedigen slag by Malacca, dié wy verneemen uit de Portugeesche klagt-brieven over het verlies der gansche Vloot van Goa, geene geringe bewyzen van het verlies van dié Stad voor de Portugeezen, en hunnen elendigen staat in de zuider en oostersche deelen van Indiën, gevende.

De Koning van Ihor
Vvandt der Portugeezen

Wederkeerende, daar wy het gelaten hebben, zullen wy kort overdenken, wat harde prikkel en steekende doorn in den voet van den Portugeeschen handel het is, tusschen de west en zuider deelen van Indiën een zo wél geleege en volkryk Eiland, gelyk dat van Seylon is, tot Vvandt te hebben, gelyk

merkt

1608.

merkt jaarlyksch ryke scheepen van de kusten van Narsinga, Choromandel, Bengalen, Malacca, de Molucca's, zo zy 'er iet hadden, en ryke Karacquen van China, in Malacca niet ontladden, digt om den hoek en genoegzaam in 't gezigt van dat Eiland hunnen gang neemen, om wel bekend te zyn, daar zy reeds geene kleine schaade geleeden hebben, zo dat hun dat Eiland regt eene hinder-plaats is, tot bespieding en ontdekking van hunne gelaade scheepen, gelyk te bespeuren is aan de ryke Karacquen, in 't Jaar 1602, door de Engelsche en Moucheron's scheepen genoomen, en aan andere scheepen, zederd door de Maatschappy veroverd. De yver des Konings van Zeylon, om vyandschap te oeffenen tegen de Portugeezen, vertoond zig meer en meer, zo dat hy maar wagt, dat men hem wat helpe, om die te bederven, en zo niet een misverstand ontstaan was tusschen Sebalt de Weert en dien Koning, door de Weerts te grote vermeeterheid en onvoorzigtigheid, naar gisling had men tegenwoordig al grote uitwerking van zyne vyandschap gezien, tot afbreuk en bederf der Portugeesche Sterkten van Columbo en Puncto de Garle, welke hy evenwel zo bezet houdt, dat die hem weinig schaade en hun schier gansch geen voordeel aanbrengen; en dit Eiland is zeer overvloedig in kaneel, die nergens in gansch Indiën zo goed is, als daar, in paerlen, voor al in deszelfs Eiland Mana; ook in saphieren, spinellen en andere gemeene steenen, Olyphants tanden, allerlei lyftogt, enz. zo dat daar zeer goede neering te doen is, niet alleen naar herwaards, maar ook van daar op de andere deelen van Indiën, hebbende de Portugeezen door dit en dergelyk middel met weinig geld grote veroveringen gemaakt. Dit Eiland ter 's linker-hand latende liggen, vaarende om de Kaap de Comory tusschen het vaste Land en het voorz. Eiland, en noordwaards aan loopende, vinden wy ons terstond aan de kust der lywaaten en Oost-Indische kleeding, het Ryk van Narsinga, daar

De Koning van Zeylon Vyander Portugeezen.

Rykdom van het Eiland Zeylon.

Het Ryk van Narsinga.

in

In de Stad St. Thomas en andere die waaren en hand-werken in zulk eene meenigte vallen, dat men daar mede de grote Oostersche behoefte deelen en Eilanden stoffeerd, tot groot voordeel der geene, die dezelve van de eene plaats naar de andere voeren. Ter zyde, westwaards, ligt het Ryk van Bishager, van waar door gansch Indiën veele fyne ruuwe diamanten gevoerd werden; noordwaards is de kust van Cormandel, daar veele lywaaten, zyde laakens, en andere kostlyke hand-werken te haalen zyn; ook zyn eenige van die Zee-kusten zeer ryk van paerel-banken, die er in grote meenigte gevischt werden: in deeze Plaatzen hebben de Portugeezen gansch geene heerschappy te land, maar werden alleen, om den handel, als vreemde Koopheden toegelaten, gelyk ons Volk daar ook zeer aangenaam en welkom is, blykende uit den handel, door de onze begonnen te Negapatán, Muselaparan en op andere Plaatzen, behoorende onder het gebied van den groten Neiro, die een der grootste Mogenheden van gansch Indiën is, by alle welke de Portugeesche heerschappy zeer verdagt en gehaat is. Nog hooger noordwaards volgt het Koningryk van Bengalen, welkes Hoofd-Stad ook Bengalen genoemd werd, door welke de grote rivier Ganges loopt: dit Koningryk overvloed van allen lyfsgoet, en is zeer ryk van fyne lywaaten, kostlyke geweeve en gebloemde kattoenen, veelerlei zoorten van doeken, gengber, wasch en zuiker. Wat laager zuidwaards, om den hoek van den groten inham der Oost-Indische Zee, ligt het magtige Koningryk van Pegu, dat, zo weinig, als het voorgaande, onder de heerschappy der Portugeezen is, zyndé de Inwooners zeer geneegen met ons en andere Volken te handelen; nergens vind men zulke kostlyke robynen van schoone verwen, dan hier; hier geeft ook eene meenigte van spinellen, lakken, ryst, zuiker en sterke welriekende civette. Gaande verder langs den 's linker uistekenden arm van Indiën,

Het Ryk van Bishager en Cormandel.

De grote Neiro een der voornaamste Mogenheden in Oost-Indiën.

Het Koningryk van Bengalen.

Het Koningryk van Pegu.

1628

De Koop
stad Que-
da.Malacca
door de
Portu-
geezen
bezit.Alle Ko-
ningen
van Indiën
Vyanden
der Portu-
geezen.

komen wy aan de Koop-Stad Queda, daar zeer schoone groove peper vald, welken de Portugeesche Handelaars, die er wel in aanzien zyn, ook om de nabyheid van Malacca, in meenigte koopen, aan welken arm, tegen over het Eiland van Sumatra, ligd de voorn. Koop-Stad Malacca, die in handel van kostlyken rykdom overvloed, welke de Portugeezen, voor 80 Jaaren, om deszelfs gelegenheid, met grote moeite en bloedigen Oorlog, den Voorzaten des Konings van Ihor hebben afgenoomen, met eene Sterkte bezet, en, als de Stad van de meeste aangelegenheid in de Portugeesche heerschappy in Indiën, gestaadig met Gwarnizoen bewaard: elk, die iet van den Indischen koop-handel weet, kan ligt afmeetten, wat grote nederlaag het voor de Portugeezen in Indiën zou zyn, zo God gaf, dat zy van die Plaats, door hulp des Konings van Ihor en andere, met de Vloot van den Admiraal Mathelief, daar van niet weinig gerogten loopen uit goede waarschyntlykheden, beroofd werden; want, behalven dat hunne magt eensklaps als in stukken gebrooken en hun alle gerieflykheden be- noomen zouden zyn, om bekwaamen handel te dryven uit de Oostersche deelen van Indiën, met welke zy hunne grootste rykdommen, daar in zy alle Kooptieden der Waereld overtreffen, gewonnen hebben, zouden oogschynlyk alle de Oost-Indische Koningen, die voor deezen van de Portugeezen veel geweld, trotschheid en overlast hebben moeten lyden, de oogen oopenen, des ryds gelegenheid waarneemen, en hen, vermits het meest over alleen bitter, stout en wraakgierig Volk is, den voet lig- ten, gelyk reeds gebleeken is aan die van Bantam, Achem, Ihor, Patana, Tarnaten, Amboyna, Banda en andere, die van Siam, Cambaja, Calicut, de Magour, Neiro en grote Heydelcam, die magtige Mogenheden te land zyn, niets meer zoekende, dan zig eens gewrooken te zien over den overlast van hunne nabuurige Princen en de verongelykin- gen.

gen, van de Portugeezen in 100 Jaaren geleeden, welke de Oost-Indische deelen hebben begonnen met magt en geweld te doorbooren, veele Voorzaaten van die Koningen, voornaamlyk de Samoryn van Calicut, de Heydelcatt van Cambaja, de Koningen van Achem, Bantam, Bintam, en andere, in 't begin groten tegenweer gedaan hebbende, om hunne vryheid tegen de geweldenaryen der Portugeezen te beschermen: dog vermits zy meest alle van Geschtur, bekwaame scheepen, behoeften van Oorlogs-scheepen, en Volk, zig het scheeps-stryden verstaande, niet voorzien waren, hebben zy dikwils ter Zee grote schaade geleeden, en de zaak is eindlyk, zó door wapenen, als der Portugeezen vlyt, dus ver gebragt, dat zy op eenige plaatzen de Sterkten en het geweld in handen gehouden, en op andere vryen handel, als Kooplieden, bekomen hebben, hoewel die geene Vrienden der Portugeezen waren; maar zig schikkende naar des tyds gelegenheid, hebben zy geene zaak eer aangegrepen, dan den handel met de Nederlandsche scheepen, zó dra die zig in de Oost-Indiën vertoonden; zelfs hebben veele terstond, allen handel met de Portugeezen afnydende, zig oopentlyk met en voor ons tegen hen in wapenen begeben, als die van Bantam, Ihor, Terenate, Banda, Amboyna en andere; en ongetwyffeld zullen 'er zig wel meer opdoen, als zy het vervolg der Vlooten van Mathelief en Paulus van Caerden, en der onlangs uitgevaare voortreflyke Vloot onder den Admiraal Pieter Willemsz. Verhoeven zullen merken; aller welker aanslaagen God almagtig zeggene tot zyne eer, uitroejing van het geweld der Portugeezen en verbreiding van den koophandel der vereenigde Nederlanden, ten einde de Ingezette hier altyd een bekwaam middel by de hand hebben; om alle hunne Vyanden, die het tegen hen zouden ondernemen, het hoofd te bieden en hunne durbaare en wel beschermde vryheid te behouden.

1608.

Geleeg-
genheid
van Ma-
lacca.De Ko-
ningin van
Patana
Vyandin
der Por-
tugeezen.Borneo
is zeer
diamant-
ryk.

De Stad Malacca, die wel voorzien is van In-
wooners, maar slegt van ligchaams nooddruft, die
'er meest daaglyksch van de omliggende Eilanden
moet gebragt werden, is van geene geringe In-
dianische Vyanden omringd, voornaamlyk hunnen
ouden harden Vyand, den Koning van Achem,
dien van Bantam, de Koningen en Volken van
Java, daar onder de Koning van Bantam de mag-
tigste is, den naby het land geleegen Koning van
Ihor, door wiens aanzetten en goede onderregting
de hoog-loflyke Admiraal Heemskerk de ryke Ka-
racq op hen veroverde. De Koningin der zeer
ryke en wel geleege Koop-Stad Patana mag zo
weinig vergeeten werden, als zy waarschyndlyk zal
kunnen vergeeten, ik laat staan vergeven, de swaare
Oorlogen, die haare Voorzaaten tegen de Portu-
geezen, om hunne vryheid en het Ryk te bescher-
men, uitgestaan hebben, welke ook haare grote
geneegenheid tot ons, naar haar uiterste vermogen,
toonde, zo dra onze driftige Eilanders haare vaste
kusten kwamen bezoeken, en, tot teeken van haare
geneegenheid tot de Portugeezen, zonder de minste
belging, met goede oogen aanzag, dat men op
haare reede, in haar gezigt, hun afnam eene zeer
ryk gelaade Karacq, die meende daar wel verzeer-
d en geborgen te zyn, in welke Stad niet alleen
veel schoone groove peper vald, maar zy is ook
eene zo grote en wel geleege Koop-Stad, dat van
daar grote handel werd gedreeven op de aangren-
zende Ryken van Biam en Pegu, daar van wy te
vooren spraken, voornaamlyk met de Chineezen,
die daar daaglyksch veel kostlyke Chineesche wa-
ren aanbrengen; zo dat Patana eene der voortref-
lykste Plaatzten is, om den Nederlandschen koop-
handel te planten, welke daar ook geen klein begin
genoomen heeft. De Koning van het grote, kost-
lyke, diamant-ryke Eiland Borneo heeft ook wel
getoond, dat hem der Nederlanders handel zeer
aangenaam was, niet alleen, door hun allen vryen
handel

handel te belooven en daadlyk te doen genieten aan de geene, die hem verscheenen waren, maar ook door agt of tien Hollanders, die voor eenigen tyd, buiten zyn weeten, op zyn Land, door zyne Onderdanen gevangen waren, als zy uit eenige der eerste scheepen, die daar water kwamen haalen, aan land waren gekomen, weder op Patana te beschikken, zig hier over by de onze zeer beleefd verontschuldigende, met aanbod van alle eer, vriendschap, enz. zo dat waarschynlyk daar een goede handel gedreeven zal kunnen werden, niet alleen in diamanten, die 'er veele en schoone, ja de beste van gansch Indiën, vallen, maar ook in den schoonsten kampher, gengber, ingelegde mirabolanen, heelzaame bezarsteenen, enz. zynde ook zeer dienstig wegens de lyftogten, die 'er overvloedig te bekomen zyn.

Wat blyfd nu van de ryke Oost-Indische Landen en Eilanden over, dan de uitneemend specery-ryke Molucca's, welker handel de rykste en voordeeligste van geheel Indiën is? want men daar de kostlyke macis, naagelen en nooten voor eenen reedlyken prys, meer voor eet- en kleedings-waaren, dan voor zilver, kan koopen, dat dubbele winst geeft, zo dat de geene, die meester van dien handel is, zou mogen zeggen meester van den ryksten en voordeeligsten handel der Aarde te zyn, gemerkt die speceryen nergens, dan daar, te vinden zyn: wat grote gedagten de grote Nederlandsche Maatschappy van deezen Molucschten handel heeft, kan men afmeetten aan de uitvoering der eerste Vloot van die Maatschappy, onder Steven van der Hagen, uitgezeild in 't Jaar 1604, die, door Gods hulp, niet alleen innam het voortreflyk en sterkste Kasteel, dat de Portugeezen op het Eiland van Amboyna bezaaten en veele Jaaren bezeeten hadden, maar ook geweldig, stormende, ingenoomen had het Kasteel van Tydor, verdryvende dus de Portugeezen uit de Molucca's, die dus geheel van den Molucschten handel beroofd waren, en die ten eenenmaal aan de

De Moluccen
zeer ryk
van speceryen.

De Kasteelen
van Amboyna en
Tydor
door de
Nederlanders
gewonnen.

1608.

Nederlandsche Maatschappy gekomen was, hebben de ook het Kasteel van Tydor verwoest en dat van Amboyna met eenen Gouverneur en meer, dan honderd Soldaten, bezet gelaten; en hoewel men zederd verstaan heeft, dat de uitgedreeve Portugeezen, die by verdrag in de Eilanden van Manilhas vertrokken waren, met hulp der Kastilianen wedergekeerd zyn en het Eiland Terenate overvallen en overmeesterd hebben, daar die van de Maatschappy eenige Persoonen gelaten hadden, alleen, om den koop-handel te dryven, die, zo men denkt, meest om hals geraakt zyn, en dat die van Tydor, welke aan onze zyde eed van getrouwheid hadden gedaan, weder mogten zyn afgevallen, moet men des niet tegenstaande geenzins twyffelen aan den Molucsch handel, gemerkt de Vlooten van Mathelief en Paulus van Caerden, in de Jaaren 1605 en 1606 uitgezeild, waarschijnlijk in dat Eiland, welkes Inwooners lang, ja van het begin af, Dood-Vyanden der Spanjaarden en Portugeezen zyn geweest, weder zullen gevallen zyn, also het grootste oogmerk der Maatschappy altyd geweest is den Molucsch handel in verzeekering te neemen: dit eens wel uitgevoerd zynde, zullen de Spanjaarden waarschijnlijk niet weder bestaan uit de Manilhas iet op dezelve te onderneemen; want, zo zig de Nederlandsche schepen eens in de Volkryke Eilanden der Manilhas vertoonden, konden zy daar wel zulk een toeval krygen, dat de Spanjaarden werk genoeg zou geven, om den brand in hun eigen huis te blusschen, en hun den lust en de magt, om in de ver geleege Portugeesche specery-schuuren te vallen, zou beneemen; want, behalven dat de Spanjaarden gansch geen merklyk geweld van Oorlogs-schepen en Scheeps-Volk in die Landen hebben, welke meest alle van het zuidlykste deel des vasten Lands van West-Indiën over eene grote Zee moeten komen, hebben zy nog wel duizend Inwooners van de Manilhas zelfs tot Vyanden, die niets liever zaagen, dan

De Ingeboore van de Maullhas Vyanden der Spanjaarden.

dan van de onze met scheepen gesterkt te werden, om hunnen moed aan de wreede Spanjaarden over het geleeden ongelyk te koelen: ook zal men waarschynlyk t'eeniger tyd scheepen door de straat van Magellan zenden, die de zuider deelen van West-Indiën in zulk eenen allarm zouden kunnen stellen, dat die van het vaste Land weinig op de Portugeesche Molucca's- Vaarders zouden kunnen letten, en werk genoeg hebben, om hunne West-Indische goud- en zilver- meinen te bewaaren: want in die zuider-deelen ontbreken ook geene Volken, die, zo zy eenigzins wel voorzien waren van Oorlogs-behoeften, den Spanjaard werk genoeg zouden geven, om zyne nieuwe veroveringen te beschermen, zonder naar andere te denken, daar in de dappere Chileezen altyd van goed gebruik bevonden zullen werden: en hoe weinig tegenweer de Spanjaard op de zuid-zyde van de West-Indiën zou kunnen doen, is genoeg af te neemen uit de loopen van verscheide Engelsche en andere scheepen van Mahu en Olivier van Noort, die met weinig weetschap door de engte van Magellan gezeild zyn. De schatten van goud en zilver, welke de Koning van Spanje jaarlyksch uit de West-Indien naar Spanje scheept, en die dikwils zeer gelukkig, dog met grote gevaaren, inkomen, zyn zeer groot, en daarom is te meer te verwonderen, dat tot nu toe, geduurende den Nederlandschen Oorlog, daar op niet ernstiger is gelet en 'er na getragt: was het niet wel doenlyk geweest hem een goed deel daar van te ontnemen, het was egter klaar te bewyzen, dat het gemaklyk was geweest hem die meest alle vrugeloos te maaken; maar dewyl dit te bewyzen en daar in te treden den tyd en de geleegenheid der zaken niet past, zullen wy dat overslaan, verwagende de uitkomst der begonne onderhandeling, die de Almagtige God doe uitvallen tot zyne eer en rust van het Vaderland, dat lang met Oorlogs-verwoesting gedrukt is: en of de vrees voor nieuwe onrusten op

De Chileezen in West-Indiën Vyanden der Spanjaarden.

1608. de West-Indiën den Koning van Spanje zyne zaken in 't gemeen niet wat naader hebben doen overweegen, en hem tot eene gemeene verandering overbellen, geef ik in bedenking aan zulke, die de zaken van Staat, uit de daaglyksche bevinding, wat beeter kunnen schiften, dan de geene, die ze maar van buiten bezien, van welke nograns veele in dat gevoelen zyn.

Uit her geene gezegd is, en andere middelen, kortheds halve voorby gegaan, de geleegenheden en geneegenheden der Oost-Indische Volken en de voordeeligheid van dien handel voor de vereenigde Nederlandsche vrye Gewesten genoeg beweezen zynde, moet men deszelfs noodzaaklykheid uit de twee voornaame reedenen besluiten: voor eerst, dat de vrye Nederlanden, pit hunnes Lands geleegenheid en der Inwooners aangebooren aard, niet kunnen blyven in den bloei en 't welvaaren, daar in zy tans, niet regentstaande den geduurigen Oorlog, zyn, zo zy niet hunne schipryke Zee-Haavens, Zee-vaarend Volk en ryke Koop-Steden met den handel over Zee gezeegend zien: ten tweeden, gemerkt des Konings van Spanje's magt en rykdom, in alle geleegenheden, niet alleen de Nederlanden, maar alle Mogenheden der Waereld, altyd, met grote reedenen, behoord verdagt te zyn, kan 'er ter waereld geen beeter middel gevonden werden, om van die geduurige vrees ontlad te werden, dan hem de gronden van zyne uitneemende rykdommen, daar door by alle Christen-Mogenheden in toom houd, te ondermeinen, zo dat die eens mogen vallen in handen van (ik zeg niet de Nederlandsche Inwooners alleen, maar) de gansche Christenheid, en dat is, hem den Oost- en West-Indischen handel vrugeloos te maaken, zo niet geheel, ten minsten voor een goed deel, daar op lettende, dat onze guldens in de onkosten tot uitreeding en andere behoeften, wegens 's Lands geleegenheid, zo veel doen als zyne dukaten, behalven alle andere voordeelen, ons door God en de natuur boven den Span-

De Nederlanders kunnen niet in bloei blyven, zonder de Indische vaarten.

Spanjaard in dat stuk gegeven: 'er is ook niet aan te twyffelen, zo de zaken weder ten Oorlog uitbarsten, dat God verhoede, of de nabuurige Koningen, Prinzen en Heeren zullen, de oogen oopenende, het stuk verstaan, en, agt nemende op onzes Lands gelegenheid, op hunne verzeekerdheid in 't gemeen zulke orde stellen, dat de West- en Oost- Indische brand den Koning van Spanje zo in veragting zal brengen, dat de gansche Waereld, zig by dat vuur warmende, de Spaansche heir- togten in hunne Landpaalen niet meer te vreezen zullen hebben, gelyk voor- deezen meenigmaalen.

Der Ne-
de lan-
ders vaar
op Indiën
houden
Spanjaard
in toom.

Eenige zullen de noodzaaklykheid van den handel over Zee toestaan, maar zeggen, dat daar uit niet volgt, dat men juist op Indiën moet handelen, maar dat men daar tegen, door den Vrede, den ouden handel op Spanje zou winnen; daar op antwoorde ik alleen, 1. dat die ons gansch niet zeeker is, vermits de looze Spanjaarden ons dien t'aller tyd, door honderd middelen, vrugtloos kunnen maaken, dat genoeg af te neemen is uit de nieuwe schattingen, lasten en plakaten, onlangs uitgegeven: 2. is die gansch gevaarlyk, ja hier door krygt de Vyand grote gelegenheid in handen, want men daar door niet alleen honderdduizenden in geld, maar ook optelbaare middelen van scheepen, Geschut en bedreeven Zee-Volk, in de magt en ten gelieve van eenen verzoenden Vyand, die niet te betrouwen is, steld, daar hy te vooren, door meenigvuldige aanslaagen, alle voorgaande veroveringen heeft vrugtloos gemaakt, en de Persoonen op de Galleijen jammerlyk als Slaaven mishandelt.

Dat de
Spaan-
sche han-
del onzee-
ker en ge-
vaarlyk
is.

Meenende dan genoegzaam betoogd te hebben, wat groot nut, eer en voordeel 'er voor het vrye Vaderland zyn zal in den Oost- en West- Indischen handel te behouden, zullen wy God bidden, dat Hy 's Lands Regeerders deeze zaak zo te verstaan geeve, dat zy in de onderlinge aanstaande Vrede- handeling geenzins iet van de voordeelen, door de

Oost.

1603.

Oost-Indische Maatschappij reeds verkreegen, en in den tusschen tyd voor de afkondiging van den Vrede in Indiën, door de scheepen, die uit zyn, nog te verkrygen, zullen afftaan, ten einde de goedwillige Oost-Indische Princen en Heeren, die zig op onzen handel vertrouwd hebben, niet weder in de Spaansche slaaverny geraaken, tot oneer en grote veragting der Nederlanders, en gevolgelyk tot vergroting der heerschappij des Konings van Spanje, die zou denken niet weinig gewonnen te hebben, als hy, door den voorgeslaagen Vrede, ons zyne Oost- en West-Indische roede uit de hand kon rukken, alsoo uit het verhaalde klaar blykt, dat de Nederlandsche Kooplieden tans de rykste en beste deelen van gansch Indiën te vriend hebben, en derhalven in 't vervolgen van de ryke en voordeelige handelingen geenzins voor de Portugeezen behooren te wyken, anders zal naderhand de Koning van Spanje wel zulke orde in de beide Indiën stellen, dat wy, onze Vrienden tot Vyanden gemaakt hebbende, niet weder naar dien handel zouden behoeven te denken, maar veel eer, dog te laat, omzien, hoe wy ons zullen kunnen verdedigen, zo by iet op ons wilde voorneemen, daar toe hem nimmer voorwendzels ontbreeken zullen, daar wy in tegendeel, onzen handel door de gansche Wærelde behoudende, ons, onder Gods hulp, buiten alle vrees gerust zouden mogen stellen, zo ooit in eenige menschlyke overweegingen eenige rust of zekerheid te stellen is, enz.

Vertoog
der Bewindhebbers.

De koop-
handel is
eene vrugt
van den
Vrede.

De Oost-Indische Bewindhebbers gaven ook dit vertoog in druk uit;

De vriendschap, omgang en koophandel zyn noodzaaklyke gevolgen van Vrede, volgens de gemeene wet der natuur van alle Volken en tyden, de omgang en koophandel het beroog van vriendschap en Vrede zynde, welke men ook niemand, dan Vyanden, weigerd, zo dat geen voorbeeld gevonden werd, dat ooit eenige Vrede is beslooten op

op voorwaarde, dat de omgang en koophandel uitgeslooten zou blyven, want dit zou geen Vrede, maar in de daad een ban zyn, die nimmer geschied, dan tegen Vyanden en Misdadigers; derhalven als ons de Spanjaarden voorhouden, dat wy uit de Indiën zouden moeten blyven, is dat te zeggen, dat hy de onze, die daar gevonden zouden werden, zou handelen als gebanne Vyanden, dat dan te kennen geefd, dat wy hun den Vrede in Indiën zouden toestaan, maar dat zy 'er ons den Oorlog zouden aandoen, zonder ons daar tegen te mogen verweeren, welk voorstel betoond 1. eene oopenbaare onreedlykheid en onregtvaardigheid; 2. eene oopenbaare bedrieglyke vinding, ons met woorden verklarende voor eenen onafhanglyken Staat, en met de daad ons veel erger willende maaken, dan wy ooit onder Princen geweest zyn, zeggende boven dien, dat zy Vrede begeeren, en maakende waarlyk onzen staat orger, dan die in den Oorlog geweest is, namelyk, dat wy, door onze toestemming, ons zelve zouden bannen, dat men in Indiën allerlei vyandlykheid tegen ons zou pleegen, en dat wy dat geduldig zouden moeten draagen; eindlyk betoonen zy hunnen ouden aard, dat zy niet, dan bedrieglyk, van den Vrede kunnen spreken, en dat zy dan meest oorlogen: immers is het de grootste onbeschaamdheid, die bedagt kan werden, dat men ons, die by de Zee moeten leven, en de beste Kooplieden en kloekste Zee-Liëden der gansche Waereld zyn, durfd voorleggen, dat wy zouden afstaan van het gebruik van het meeste deel der Zee en de voortreflykste Waereld-deelen voor den handel, byzonder, zulks te willen uitbreiden over andere Koningryken en Landen; daar hy niet te zeggen heeft, en over de Zee, daar niemand te gebieden heeft, maar welkes gebruik, naar het regt der Volken, voor alle Menschen vry staat, en daar niemand in de Waereld eene byzondere heerschappy heeft: buiten twyffel was dit ook de ondergang van
onzen

608.

De
vrye Zee-
vaart is
het steun-
zel van
onzen
Staat.

onzen Staat, welke in deezen swaaren Oorlog niet zou hebben kunnen bestaan zonder de Zee-vaart en handel: dit is het eenige middel, dat de Almagtige God gebruikt heeft tot onze behoudenis, en naar mate onze Zee-vaart en handel verminderen, zou ook de magt der Landen moeten verminderen; want onze Steden en Ingezeete kunnen niet gevoed werden, veel minder kunnen wy eenige oopenbaare magt hebben, door de inwendige middelen van land-bouwen en inkomsten van renten, gelyk andere grote Landen en Koningryken, daar toe ons Land veel te klein is; maar dit alles moet komen uit de Zee en Zee-vaart: derhalven staat alleen te bezien, wat gedeelte daar van wy verliezen, als wy de Indiën afstonden, want noodzaaklyk zouden wy een gelyk gedeelte in de magt der Landen moeten misen.

In Oost-
Indiën
zyn 40
scheepen
en 5000
Mannen,
en men
verwagt
van daar
300 ton-
nen
gouds.

In Guinea
20 schee-
pen met
400 Man-
nen.

In de
Zout El-
landen
800 schee-
pen en
1800 Man-
nen.

Op Cuba
en Espan-
gola 20
scheepen
en 500
Mannen.

Uit het vertoog der Oost-Indische Maatschappy is gebleeken, dat daar tans zyn omtrend veertig scheepen, met vyfduizend ter Zee varende Mannen, en dat zy van daar omtrend driehonderd tonnen gouds te verwagten hebben. In Guinea werd daaglyksch gehandeld met omtrend twintig scheepen en vierhonderd Mannen, en men verhandeld daar jaarlyksch omtrend twaalf tonnen gouds. Op Puncte del Rey in West-Indiën heeft men op de zout-vaart gevaaren met honderd grote scheepen en omtrend agtienhonderd Mannen, die jaarlyksch aan vragten verhandeld, en aan Zout, dat niets kost, dan de vrugt, ingebracht hebben tienmaal honderdduizend guldens. Op de verhandeling van huiden op Cuba en Espanbola heeft men twintig scheepen en vyfhonderd Mannen varende gehouden, en daar is 's jaarlyksch niet minder, dan agtmaal honderdduizend guldens, verhandeld, beloopende dus te zamen honderd tagtig scheepen, agtduizend zeventienhonderd Mannen, en dat daar van komt vierhonderd dertigmaal honderdduizend guldens: en dit overweegende tegen allen onzen overigen handel

del en ſcheep-vaart, zal men bevinden, dat dit dien 1600
ver overtreft, in geld, meenigte en klokheid van
Volk en geweld van ſcheepen, en gevolgelyk, dat
wy, van Indiën aſtappende, onze magt meer dan de
helf verminderen, niet alleen ter Zee, zonder wel-
ke wy nograns niet kunnen beſtaan, maar ook te
Land; want alle onze magt en welvaaren daar moet,
om de voorn: reedenen, uit de Zee komen.

De Ind-
iſche
handel is
de voor-
naamſte

Dit behoorlyk overweegende, werd klaar bevon-
den, dat, ſchoon geene Kooplieden handelen, nog
iemand ter Zee gaar, dan tot zyn eigen byzonder
gewin, nograns het Gemeen, by het aſtaan der In-
diën, veel meer belang zou hebben, dan de Byzon-
dere; want, behalven dat het Gemeen uit de By-
zondere beſtaat, en die het Gemeen magtig maa-
ken, ja dat magtig is, naar mate de Byzondere
magtig of ryk zyn, het is zeeker, dat de Byzondere
zonder het Gemeen, maar niet het Gemeen zonder
de Byzondere, beſtaan, vermits de Byzondere haar
andere Landen vertrekken, daar zy zo wel op In-
diën kunnen handelen; als hier; maar het Gemeen
moet blyven, en haar vermogen gekrenkt zien,
naar mate haare neeringen verminderen, want daar
naar verminderd noodzaaklyk het getal van Inge-
zeete en de magt van het Gemeen; byzonder, als
men overweegd, dat de ſcheepen en het Boots-
Volk, dat de Byzondere in hunnen handel gebrui-
ken, eene geweldige grote magt zyn, die, zonder
kosten der Landen, in dienſt en betaaling gehouden
en daaglykſch geoeffend werden, om, in alle voor-
vallen, by de Landen gebruikt te werden, en het
zonder dit onmooglyk is eenige magt ter Zee te
hebben, gelyk wy voor onze oogen zien, dat de
magtigſte Koningryken geene magt ter Zee hebben
overeenkomſtig hunne mogenheid, maar alleen over-
eenkomſtig den handel, die hunne Landen hebben:
hier uit is ligt op te maaken, dat de Spanjaard dit
zo kloek voorſteld; om ons te betrappen, ons aan-
biedende de vryheid, die ons geene meerdere magt,
maar

Het Ge-
meen be-
ſtaat door
de Byzon-
dere

2608

Vryheid
zonder
ſcheep-
vaart is
niet.

De Ko-
ning van
Spanje be-
kend de
vryheid
zoe te
ſtaan om
de Indiën.

Geene
zaak
ſchand-
lyker, dan
de Indiën
te verla-
zen.

maar alleen eene waerdigheid, zal geven, gelyk het gulde Vlies, dat hy gewoon is de Nederlandſche Heeren tot hun bederf te geven, willende, dat wy daar tegen het beſte deel van onzen handel en ſcheepvaart zouden aſtaan, op dat hy, wy meer, dan de helft, in magt verſwakt zynde, te beeter tot zyn wreed voorneemen zou geraaken, daar na; zonder gevaar, den Vrede breeken en alles te gelyk neemen, dat, zelfs uit hunne eige belydenis, zee-ker blykt: want bekennende, dat de Koning van Spanje, alleen om de Indiën ongemoeid te behouden, tot deezen Vrede-handel en aſtand van zyne eiſchen is bewoogen, is het niet te twyffelen, of het zelve moet ook de eenige middel-oorzaak zyn, daar door hy bewoogen zou moeten werden den Vrede te onderhouden; want naar de verandering der gelegenheid van zaken veranderd de raad van Princen, byzonder, alzo hier mede oopentlyk bekend werd, dat dit aanbod niet ſpruit uit goedheid of geneegenheid tot den Vrede, of om dat hy den Oorlog moede is, maar alleen, om dat hy vreesd de Indiën te verliezen, en hier uit volgt, dat hy den Oorlog weder zal aanneemen, zo dra hy van deeze vrees verlost zal zyn, dat zyn zal, zo dra wy de Indiën aſgeſtaan zullen hebben; want naderhand is het niet mooglyk die weder te neemen; de Maatſchappy eens geſcheiden zynde, de Kooplieden deezen handel in andere Landen ter hand genoomen, de Spanjaarden zig aan de Indianen, onze Vrienden, wreed gewrooken hebbende, en wy, wegens onze trouwlooze verlaten, in den haat der Indianen vervallen zynde, zou de zaak onherſtelbaar zyn: en hoe kon men ſchandlyker zaak bedenken, dan dat wy de Indianen, die, op laſt der Heeren Staten Generaal, met de Maatſchappy zyn verbonden, zouden overgeven aan zo wreede Vyanden, die zy om ons en op ons geloof op den hals gehaald hebben; en dat wy onze Kooplieden en ter Zee varende Volk, die den Spanjaard zo hebben

be-

beleedigd, dat zy onder hen niet mogen komen of handelen, de vrye vaart en handel, die hun God, de natuur en het regt van alle Volken geeft, zouden beneemen, daar wy hun gelyke trouw moesten bewyzen, als wy in nood van hen genooten hebben, toen zy, met zo grote gevaaren van lyf en goed, met zo veel bloed en heerlyke en dappere daden, den Spanjaard hebben gedwongen tot deezen handel en de erkenenis, dat zy het zyn, die hem van zyne eischen doen afstaan: de goede en getrouwe God laat niet toe, dat wy den minsten Ingezeeten van het Land, die de gemeene swaarigheden en lasten heeft helpen draagen, niet zouden in zyne neering handhaaven, veel minder, dat wy zouden laten vaaren de neering van twintigduizend Perfoonen, die in deezen handel deel hebben, en wel zo veele kloeke ter Zee varende Mannen, die op Indiën hebben gevaaren, en by geval meer middel zouden hebben zig aan ons te wreken, dan de Spanjaard. Onze Voor-Ouders hebben in voorigtyden swaare twisten en Oorlogen aangehoomen, ter handhaaving van de Zee-vaart en neering, die zo klein was, dat hntine geheele zom niet kon haalen by de waarde alleen van de scheepen, die in Indiën zyn, met de uitrusting daar van, en wy, die zo magtig ter Zee zyn, dat de Vyand bekend daar door gedwongen te zyn van zyn regt afte staan en Vrede te begeeren, zouden, met onze bewilliging, ons laten bannen uit twee derde deelen van de geheele Waereld, daar hy geen gebied heeft en wy ver de magtigste zyn: wy zouden deezen tytel al te duur koopen; want in de plaats van daar mede vereerd te zyn, zou ons dit in zeer grote schande en veragting brengen, niet alleen by de Ingezeete, maar inzonderheid buiten 's Lands by alle onze Vrienden en Vyanden: onze Ingezeete zullen met regt beleedigd zyn, ziende, dat wy de neering laten vaaren, en zy gedwongen werden te vertrekken: onze Vrienden en Bondgenooten zullen gelooven, dat zy van ons

20000
Perfoo-
nen heb-
ben deel
in de Oost-
Indische
Maat-
schappy.

1608. ons geene getrouwheid te verwagten hebben, ziende, dat wy onze eige Ingezeete en Indische Bondgenooten, die ons zulke getrouwe en grote diensten hebben gedaan, verlaten, om eenen hoogen tytcl te krygen, ook vindende ons zo verswakt in onze Zee-magt, door welke alleen wy hun voordeel kunnen zyn en helpen, zullen zy geen werk van ons maaken; zo dat wy ons in deezen Vrede, vertrouwende op onze verbintenissen, bedroogen zullen vinden; ja door deeze verswakking zullen wy onzen Erf-Vyand zelfs roepen, om den Vrede te breeken, en ons weder te bevegten.

Te zeggen, dat wy ons zouden moeten te vrede houden met gelyken handel en Zee-vaart, als wy hadden voor den Oorlog, is niet anders, dan dat men ons gaerne zag in gelyke gesteldheid van klein vermogen, als wy waren in 't begin van den Oorlog, om ons te beeter koop te hebben, daar ons God van behoeft: ook is het zonder grond, want hoewel wy voor den Oorlog op Indiën niet hebben gevaaren nog gehandeld, nogtans hadden wy daar toe regt en vryheid, naar het regt der Volken, dat ons door niemand benoomen was: de Koning van Spanje, Heer van deeze Landen zynde, had ook geene wettige magt, om ons die, ten gevalle van zyne Spanjaarden, te beneemen, want hy met eede verbonden was de Landen en Ingezeete te handhaaven in de vryheid van hunne neering en handteering, onder welke, buiten twyffel, het vry gebruik van de Zee, Lugt en den handel over de gansche Waereld het voornaamste was, en anders doende, zou hy ons ook, tegen zynen eed, mishandeld hebben; daarom is daar van in Nederland nooit eenig gewag gemaakt voor het Jaar 1596, toen de Spanjaarden daar van uirdruklyk een arykul hebben gemaakt in de overdragt der Nederlanden aan den Aards-Hertog, daar door de Aards-Hertog zig zelve, maar niet de Landen, onderworpen heeft kunnen maaken, zo dat wy blyven by de vryheid, die wy voor den

Oorlog

De Koning van Spanje mag niemand de Zee of Lugt verbieden.

Oorlog hadden, staande ons de vrye Zee-vaart en handel over de gansche Waereld oopen, en die kan ons, zonder Oorlog en geweld, niet belet werden. 1602.

Dit voorstel toond ook oopentlyk, dat men ons met list en bedrog in deezen handel heeft getrokken: want de Heeren Staten Generaal eendragtig beslooten hebbende in geenen handel te komen, zonder altoorens verzeekerd te zyn van de volkome onbepaalde vryheid der Landen, hebben eerst begeerd eenen gezeegelden brief te hebben, daar by de Koning en Aards-Hertog beloofden met ons te handelen als met vrye Landen, daar op zy niets vorderen; en in handel komende, willen zy ons de onwaardigste en schandlykste dienstbaarheid, die men bedenken kan, opleggen: daar is ook tiddruklyk bedongen, dat elk zou behouden het geene hy tans bezit, ten ware men, met wederzydsche bewilliging, goed vond eenige Plaatzten te ruilen, en nu wil men ons de bezitting van de meeste aangeleegenheid, naamlyk, de bezitting en het vry gebruik van twee derde deelen der Zee en geheele Waereld, ontnemen, te weten, alle de Plaatzten en den handel van Indien, met de grootste helf van onze scheep-vaart en magt ter Zee, zonder ons eenige Plaatzten daar tegen te geven: te zeggen, dat hy daar tegen afftaat zyne vorderingen op de Landen, die heeft hy by zyne brieven beloofd af te staan, en boven dien nog, dat hy ons niets zou ontnemen, dan by ruiling en met bewilliging: dat men ons daar tegen den handel op Spanje zou geven, is gansch ydel, want dien hebben wy altyd gehad, en hebben dien tans nog door andere Landen, niet tegenstaande zyn verbod; en staat hy ons die vryheid toe, wy gedoogen daar tegen, dat de onze derwaards mogen vaaren, dat, wel ingezien, meer is, want hy geniet daar door zyne grote tollen; Spanje werd, in hongers nood, door ons gespyd, en wy gedoogen, dat hy ons geld, Volk, scheepen en Geslucht in geizeling heeft, om ons

De ver-
eenigde
Landen
zyn niet
vry, zon-
der de
Indische
vaart.

Voordeel
der Span-
jaarden
door de
Neder-
landische
vaart.

1698.

daar mede naar zyn gelieven te dwingen, en zoet daar mede alles gedwongen hebben, toen hy alles aansloeg en den handel verbood, hadden wy die Indische vaarten niet aangenoomen, en wy zullen ongetwyfeld daar mede gedwongen en bedorven zyn, zo wy de Indische vaarten afstaan, door dien het dan, om voorn: reedenen, onmoglyk zou zyn die te hervatten.

Eindlyk, als men deeze zaak in den grond inzier, zal men bevinden, dat het onnoodig is geweest den Oorlog aan te neemen en zo veel bloed en geld te verteeren voor onze vryheid, als wy, met onze bewilliging, ons dienstbaar en Bannelingen uit twee derde deelen van de gansche Waereld zouden maaken: het is ook onnoodig geweest ons te stellen tegen de Spaansche dwinglandy, indien wy ons willen onderwerpen aan zulk een dwingend gebod van niet te mogen handelen met alle Volken, zelfs niet de geene, die hem niet onderworpen zyn: desgelyks tegen den tienden penning, welke den koop-handel uit de Landen verdreeven zou hebben, als wy zelfs twee derde deelen of de grootste helf van onzen handel en scheep-vaart willen overgeven.

De vereenigde Landen zoeken Vrede en geen bedrog.

De raedenen en aanmerkingen, die verder bygebracht zouden kunnen werden, zyn onnoemlyk, maar deeze schynen genoeg te zyn, om te besluiten, dat, schoon wy van goede harten eenen Godlyken, eerlyken, volstrekten, gemeenen en opregten Vrede begeeren, wy agter, onder dien schyn, niet zoeken bedroogen; en in meer dienstbaarheid, dan ooit te voeren, gebracht te werden; maar dat wy blyven by het voorgaande gemeene besluit, en des Konings en Aards-Hertogs gezeegelde brieven, om niet te handelen, dan behoudens onze vryheid en alles, dat wy tans bezitten, zonder het welke wy deezen handel nooit aangevangen zouden hebben: zo nogtans de Party gediend was met den Vrede in Europa, en dat alles verder in Oorlog zou blyven, schoon zulke streed tegen de meening der Heeren Staten

Staten Generaal, welke alleen geweest is tenen op-
regten en zuiveren Vrede, vriendschap, onderlingen
omgang en koophandel, in alles, zonder bepaaling,
te maaken, zouden zy ook geene swaarigheid stellen
in den Oorlog te verdeelen en verminderen, in zo
ver ons dit door Party werd toegelaten, stellende
de bepaaling aan zyn gelieven, mits dat het geene
door zyne bepaalingen werd uitgeslooten in Oor-
log zal blijven, en derhalven de beleedigingen en
schaaden, die de eene Party de andere daar mocht
doen, niet begreepen zullen werden den Vrede in Eu-
ropa gebrooken te hebben, en dus om geene zaken van
dien binnen geene der bepaalingen in Europa eenig
verhaal genoomen of verzoegt zal mogen werden.

Daar is nog een gesprek over de reedenen, die de
vereenigde Nederlanden hebben, om de vaart op
Oost-Indien, als eene grote zaak van Staat, te behou-
den, in 't fransch uitgekomen, dat ging onder de
handen van de Gezanten der Koningen en Princen,
te welk wy goed dagten den Leezer mede te deelen.

Nog een
ander ge-
spreek
over de
Oost-
Indische
zaak.

Om over het verschil op de Indische vaart wel te
oordeelen, is noodig eene regte kennis 1. van het
regt der Partijen; 2. van het belang, dat sy 'er in
hebben; 3. wie van beide met meer reedenen van
zyn regt en aanbelang, uit liefde voor den Vrede
van het Christenryk, behoorde te wyken.

Noopens het regt; het is zeker, dat de koop-
handel vry is onder alle Volken, die met elkanderen
in Vrede en vriendschap zyn, en gelyk, naar alle de
gemeene regten van het menschlyk Geslacht, de
Zeevaart door de gansche Waereld voor elk zo vry
is, als het gebruik der Lugt, even zo is het met
den onderlingen handel, kunnende dit alles niet be-
let werden, dan door Oorlogs regt; die het op
eene andere wys beletten, werden Zee-Roovers
genoemd: het Oorlogs regt is oopenlyk voor ons
gemerkt wy het zo veele Jaaren gebruikt, en de
vrye bezetting van de gansche Zee en handel over
al, door zo veelste overwinningen, verkreegen

De koop-
handel
mer alle
Volken is
vry.

2608. hebben, zonder dat ons die bezitting ooit ontnomen is door eenig voordeel, dat de Spaansche op ons zouden gehad hebben; waar uit dan volgt, dat, naar regte, de Heeren Staten volkoomen aanbod hebben gedaan, en dat de Koning van Spanje den Vrede, met den koophandel en de vrye vaart door de gansche Waereld, of den Oorlog, moet kiezen: hy kan zig niet beroepen op zyn belang, nadien hem het regt oopentlyk tegen is, want die geen regt heeft, heeft geen belang. Het belang, dat hy bybrengd, bestaat alleen daar in, dat wy en alle andere Volken daar vaarende, de handel voor hem bedorven is, want men hem het gebruik van alleenkoop en dwang belet: ook, dat by het derwaards vaaren en wederkomen, zonder in Spanje aan te leggen, hem zyne overgrote tollén van twintig tot honderd van het geene uit en in vaard benoemen werden, en dat is de eenige grond en zenuw van zyne grote magt, en dus beneemd hem dat alle hoop van ons te overvallen en zyne alleenheerschikking op te regten; reedenen, die geen grond hebben, dan oopenbaare ongerechtigheid, heerschzucht, geweld, gierigheid en begeerte, om de gansche Waereld te kwellen, niet tegenstaande hy, zig met het zyne te vreden houdende, en zonder dit, een groot Koning zou blyven, magtig genoeg, om alle overvallen te wederstaan.

Wat belang Spanje in de Indische vaart heeft.

Wat belang 'er de Staten-Generaal in hebben.

De natuurlyke vryheid is zulk een regt, welkes waarde onschatbaar is, en daar tegen de dienstbaarheid oneerlyk en schandlyk, die een eerlyk gemoed, voor geenerhande vergelding, dulden kan, voor al, zig uit drie vierde deelen der Waereld, met eige bewilliging, te laten bannen, is nooit voorgeslaagen, dan aan straffchuldige en ter dood verweeze. Menschen: eene zaak, welke ons te onverdraaglyker is, die wy geen ander ambagt doen, dan van Zeevaart en koophandel door de gansche Waereld, zynde het zaaklyk behoud-middel van onzen Staat en weezen, ziende, dat wy, zonder dat ambagt, ons geen-

geenzins kunnen geneeren in een zo klein en eng Land, dat door de wateren gebrooken en niet in staat is het zesde deel des Volks te voeden, veel minder, om ons de noodige middelen te verschaffen, tot bescherming tegen eenen zo magtigen Vyand: want de Indische vaart afstaande, de handel op Spanje en de Middellandsche Zee in de magt van den Spaanschen Koning zynde, zou ons niet overblyven, dan de Zee-vaart aan deeze zyde van Spanje, die geenzins genoeg is, om ons te geneeren, dat de Koning van Spanje ook wel gemerkt heeft, en daarom hield hy, voor eenige Jaaren, lyf, goed en scheepen van de onze verbeurd, die in Spanje en zyne andere Koningryken aanslaande, en sloot de Straat van Gibraltar met eene sterke Oorlogs-Vloot toe, meenende ons zeer ligt alle Zee-vaart en handel te beneemen, daar tegen ons geen middel overbleef, dan de Zee-vaart en koophandel op Indien voor te neemen, daar God hen zo wonderlyk met voorspoed had gezeegend, dat zy die nu niet mogten verlaten, zonder in meer gevaaren te vervallen; want wy die eens afgegaan hebbende, zal de Koning van Spanje verzeekerd zyn, dat wy die nimmer zullen kunnen wederkrygen, vermits, de Maatschappy gescheurd, ons Boorts-Volk in zynen dienst gelokt, de Indianen wreed door hem uitgeroeid, die, om dat wy hen, niet tegenstaande de verbintenis, welke wy met hen gemaakt hebben, ter slagbank overleeverden, onze Dood-Vyanden geworden, en de Kooplieden verstrooid zynde, de zaak onherstelbaar en niet te hervatten zal zyn. In regendeel de Koning van Spanje zyne voordeelen uit de Indien met vrede genietende, de inkomsten van zyne grote tollèn weder opgeregt, de swaargheden van zyne schatten geweerd, en, door dienst van ons ter Zee vaarend Volk, eene vreeslyke magt opgeregt hebbende, zal het hem aan wil nog vermogen ontbreken, om zig te wreken over ons, en alle, die zig by ons, ter onzer verdediging, gevoegd heb-

De Nēderlanders kunnen zig, zonder de Zee-vaart, niet geneeren.

Indiēn eens verlaten zynde, zyn niet weder te verkrygen.

Indiēn verlaten zynde, werde Spanjaard magtig.

8608.

Door de
Indische
vaarten
werd de
Koning
van Span-
je in toom
gehou-
den.

hebben: zo dat de Heeren Staten door hoogen nood gedrongen werden de Indien niet te verlaten, voor al, om dat wy geene verzeekering van den Vrede kunnen hebben, dan alleen in onze Zee-magt, als zynde de eenige toom, om den Koning van Spanje by den Vrede te doen blyven, gelyk hy reeds, door zyne Afgevaardigde, heeft beleeden, dat hy tot geen ander einde in deezen handel is getreden, dan om zyne Indien in vrede te genieten, dat zo veel gezegd is, als dat wy de Zee zouden verlaten, ten einde hy gelegenheid mogt hebben, om de geheele Waereld te beoorlogen, zonder dat hy, die ter Zee niet besprongen kan werden, zou kunnen bevogten werden. En om wel te verstaan, wat het is, hoe veel het bedraagt, en wat ons gelegen is aan het geene hy wil, dat wy verlaten zouden, diend men te weten, wat wy in Indien, zederd zo korten tyd, dat wy 'er hebben beginnen te handelen, reeds hebben.

In Indiën
zyn veer-
tig schee-
pen met
zeshon-
derd vyf-
tig stuk-
ken Ge-
schut.

De Oost-Indische Maatschappy heeft tans, zo in Indien, als op Zee derwaards en herwaards, veertig goede scheepen, op het voordeeligste gerim- merd en ten Oorlog toegerust, het eene door het andere niet minder, dan van vyfhonderd vaaten, met den leefstogt en voorraad van den Oorlog elk schip niet minder, dan vyfentwintigduizend kroonen, gekost hebbende, voorzien met honderd vyftig goede metaale en vyfhonderd yzere stukken Geschut, en vyfduizend goede erwaare Mannen. Op Guinea werd gewoonlyk gehandeld met twintig scheepen van tweehonderd of honderd vyftig lasten, ten Oorlog wel toegerust, met zeshonderd Mannen. Men vaard gemeenlyk met tagtig grote scheepen, van omtrend zes- of zevenhonderd vaaten, voorzien met tweeduizend Mannen, om zout, als het wel geld, dat men haald van Puncto del Rey in West-Indien. Op de Eilanden van St. Domingo, Cuba, en andere, haald men, met omtrend twintig scheepen van tweehonderd lasten, en twaalfhonderd wel

In Guinea
zyn twintig
schee-
pen.

In West-
Indiën
tagtig
scheepen
om zout.

Twintig
scheepen
in St. Do-
mingo en
Cuba.

gewapende Mannen, huiden, tabak, hout en andere waaren, te zamen honderd zestig scheepen, en agtduizend agthonderd Mannen, en dus eene Koninklyke Zee-magt uitmakende, voor al, gemerkt het Volk zeer geoeffend is in allerlei arbeid en gevaaren, die dikwils op zulke verre reizen voorvallen; welke magtige heirkragt onderhouden en betaald werd uit het inkomen van deezen handel, om tot dienst en verweering van onzen Staat, en ten behoeve van onze Vrienden en Bondgenooten, gebruikt te werden; zo dat het blykt, dat de liefde en geneegenheid tot den Vrede en het behoud van onzen Staat, vryheid, leeven en goederen ons dwingen, om den handel op Indien in geduurigen swang te houden, en dat wy, dien verlatende, niet alleen van alle verzeekering van den Vrede, maar ook inzonderheid van allen handel en neering beroofd zouden werden, en eenen zeer bloedigen Oorlog op onzen hals haalen; want indien wy eens ongewapende Schaapen werden, zullen wy, buiten twyffel, van deeze Wolven gegeten werden: en zonder deezen handel kunnen wy van onze Bondgenooten niet bygestaan werden, want die zullen, ons van alle magt ontbloot ziende, geen werk van ons maaken; dien volgens zouden wy geheel onnuttig werden: en behalven alle reddenen, moest deeze eene genoeg zyn, om het verzoek der Party niet aan te neemen, dat ons, voor het begin van deezen handel, plechtig, by oope brieven, door den Koning van Spanje en den Aards-Hertog geteekend en gezeegeld, is beloofd, dat men met ons zou handelen als met, en ons houdende voor, vrye Staten en Landen, daar op zy niets vorderen, zo dat zy nu van ons niet kunnen verzoeken het geene onze vryheid verminderen en ons slaaverny opleggen zou, aan het welke nimmer eenige vrye Staten of Landen, byzonder niet wy, onderworpen zyn geweest. Ook hebben zy toege staan, dat elk zou behouden het geene hy heeft, ten ware men wederzydsch vrywillig eenige Plaat

De ongewapende Schaapen werden van de Wolven gegeten.

1608

zen verwisfelde; en derhalven is niet aanneemlyk; dat zy ons zouden doen verlaten of weggeven het geene, daar aan ons tans ten hoogften geleegeen is; en niet tegenstaande wy voor den Oorlog de Indien nooit bevaaren hebben, zo ziet ook de belofte op het geene wy tans bezitten; en het regt, de magt en vryheid van koopmanschap en handel stond ons voor den Oorlog, naar het regt der Volken, zo vry, als eenig ander Volk der Waereld, ja als den Spanjaard zelfs, toen hy voor de eerste reis derwaards ging, welk regt ons nooit benoomen is door eenig verdrag, of verbod, in deeze Landen gedaan, die nooit een woord daar van geweeten hebben, dan na het leezen der overdragt van de Landen aan den Aards-Hertog, welke de vereenigde Gewesten niet meer verplicht, dan alle andere Plakkaten, door de Spanjaarden in Spanje uitgegeven.

Gemeen
belang
voor de
gansche
Christen-
heid,
voorna-
melyk,
voor de
Koningen
en Prin-
cen, onze
Vrienden
en Bond-
genooten.

't Is zeker, dat de gansche Christenheid, voor al de Buuren der Nederlanden, by de langduurigheid van den Oorlog schaade lyden; maar dat is niet door toedoen van de Heeren Staten Generaal, nog den Aards-Hertog, want tusschen hen is geen verschil, dat niet met de gewoone voorwaarden geslist zou kunnen werden, voor al, nadien de Staten eenen gemeenen Vrede in alle deelen der Waereld, op de gewoone voorwaarden van vryen handel, hebben aangeboden, en zy, de Koning van Spanje zulk eenen gemeenen Vrede afslaande, nog eenen byzonderen Vrede in Europa, door den Koning zelfs te bepaalen, aanbieden; maar hy dit weigerende, geefde oopentlyk te verstaan, dat by hem is de schuld en oorzaak van alle het kwaade gevolg des Oorlogs, willende, dat, niet alleen de Nederlanden, maar ook alle hunne Buuren, uit kragt van zyne onregtvaardige vorderingen op de Indien, werden gemoeid en ontrust: nogtans behoorden deeze zaken, welke den Aards-Hertog, eenige van zyne Onderdanen, nog eenige Staten van Europa, maar

maar alleen de Spanjaarden en ons, die daar in belang hebben, raaken, en in de Indien moesten afgehandeld werden, ons hier in Europa niet te doen opleggen, dat wy daar door de schaade van alle andere veroorzaken, om dat wy niet willen wyken; maar vermits de Koning van Spanje zyn onregtvaardig dwang-gebruik wil staande houden, en, met schaade en aanbelang der geheele Christenheid, in geschil trekken, moet hy de oorzaak der schaade van alle anderen zyn.

Dit alles wel inziende, zal men bevinden, dat de Staten van de Indien niet kunnen afstaan, zonder schaade en nadeel, zelfs van alle hunne Vrienden en Bondgenooten, zo om de voorn: reedenen, als om dat het Christenryk nimmer gerust kan zyn, zo lang de Spanjaarden de Indien tot hunnen wil hebben; en men zal in tegendeel nooit eenen vasten Vrede kunnen hoopen, dan door te vervolgen de gelegenheid, die zig nu opdoet, te weeten, dat de Koning van Spanje, door verscheide Zeeslaagen, dus is overwonnen, dat hy, binnen 2 Jaaren, meer dan dertig Gallioenen, een groot gemaal andere scheepen, en byna al zyn ter Zee vaarend Volk heeft verloren; zo dat wy, hy den Vrede in Europa niet aanneemende, onder Gods hulp, be hoorlyk door de geene, die 'er belang in hebben, bygestaan, ter verdediging van ons Land en de toerusting van eene zeer magtige Maatschappy op de West-Indien, hem ligt alle zyne inkomsten uit de Indien zouden kunnen beletten, en daar door dwingen en buiten staat stellen, om langer te oorloogen, gemerkt hy tans van Volk ontbloot is, om ons ter Zee te wederstaan: en de reeden gebied ons dit voor te neemen, in geval de Koning van Spanje den Vrede in Europa niet wil toestaan; en zo hy dien toestaat, zonder op de gewoone voorwaarden dien in Indien te willen aanneemen, hun belang zal ophouden, en zy zullen ons in de Indien laten zwisten, en het geschil door den Oorlog laten ver-

De Koning van Spanje heeft in 2 Jaaren meer dan dertig Gallioenen verloren.

1608. effenen, zelfs met verklaring, dat men verstaat de Vrede in Europa gemaakt te zyn, en dat men de Partyen voor het overige tegen elkanderen stelt.

Worp men ons tegen, dat zy ons met reeden mogten voorstaan, dat de Koning van Spanje afstaat van zyne vordering, en boven dien ons den vryen handel op Indien zou toestaan, en wy daar tegen hem niets aanbieden, nog in geene zaken wyken, dat heeft wel eenigen schyn van onregtvaardigheid; maar als men het wat meer van naby beziet, zal men bevinden, dat het maar misverstand is: want ons toestaande het geene wy zeggen ons toe te komen, zal hy ons niets van het zyne geven, maar alleen ons vry laten het geene wy tans hebben: want hy zal ons geene Steden, Landen of andere zaken, die hy in zyne magt heeft, wedergeven, maar alleen den Vrede, en zal, tot verzoeking, dat de Vrede niet gebrooken zal werden onder het dekzel van zyne vorderingen, ons maar eene verklaring op papier geven, dat hy van die vorderingen afstaat; ook hebben wy niet dien tytel of zynen afstand, maar alleen eenen waaren en opregten Vrede, noodig, welke geene zekerheid, of waarschyndykheid van lang te duuren, kan hebben, zo lang hy zyne vorderingen zou willen behouden. Ook eischen wy in Indien niet, dan Vrede, dien hy ons zelfs aangeboden heeft; of wil hy van zyn woord afgaan, laat hy den Oorlog verkiezen, zonder dat wy den handel op Indien na den Vrede behoeven te verzoeken: want Vrede begrypt in zynen eigen aard vriendschap, omgang en koophandel, zynde onafscheidlyke eigenschappen en voorwaarden deszelfs, zonder welke geen verdrag Vrede kan genoemd werden: en zo hy den waaren Vrede weigerd, en ons dien niet geheel, zonder uitzondering, aanbied, de reeden vereischt, dat hy den Oorlog verkieze; maar heeft hy geen lust meer in den Oorlog ter Zee, en wil hy nogtans den Vrede met zyne waare eigenschappen, gelyk hy ons dien heeft aangeboden,

den, niet toestaan, zo zoekt hy zyn woord te breeken, en ons den ydelen naam van Vrede te laten, maar de daad te weeren; want de meening is zaaklyk de koophandel, dat geenzins bestaan kan met het gegeve woord van zulk eenen Prince.

Het is ook een ongetwyfeld regt onder het menschlyk Gellagt, dat de koophandel en Zeevaart over de gansche Waereld vry zyn, en niet kunnen uitgeslooten werden, dan door Oorlogs regt, of Zee-Roovers; en daarom, de Vrede eenvoudig beslooten zynde, moet de vrye handel toegelaten zyn, al was 'er geen gewag van gemaakt: waar uit dan volgt, dat de Koning van Spanje, den Vrede in Indien willende maaken, de uitzondering van den handel behoorde te verzoeken, en hy wil nogtans, dat wy zullen afgaan van ons regt en vryheid, daar wy niet, dan waaren Vrede, verzoeken: daarom te zeggen, dat wy veel eischen, zonder iet tot vergelding te willen geven, is misverstand; want wy begeeren niets, dan Vrede, en bieden ook niet minder aan, dan wy verzoeken, zo dat het toegen wederzydsch gelyk zy; die zulks niet wil aanvaerden, op meer voordeelen by den Oorlog betrouwende, die word gemeenlyk gerekend den Vrede te weigeren, zo men hem geene behoorlyke voldoening tot zyn voordeel toe wil geven: en het was reeds duidlyk verhandeld, met plegige goedkeuring en toestemming, voor het treden in eenig verdrag, dat elk zou behouden het geene hy bezat, dat is te zeggen, dat de een van den anderen niets eischen zou tot vergelding van eenig voordeel, dat hy in den Oorlog vorderde.

Wilde men den wederzydschen tegenwoordigen staat des Oorlogs weegen, men zou bevinden, dat de Heeren Staten, den Koning van Spanje eenen volkoomen Vrede toestaande, hem niet minder zullen geven, dan zy van hem ontfangen, al gaf hy nog al wat meer, gemerkt de grote voordeelen, die zy op hem gewonnen hebben door hunne behaalde over-

De Koning van Spanje geniet door den Vrede meer, dan de veroverde Landen.

1602. overwinningen ter Zee, meest al zyn geoeffend Zee-Volk daar dood gebleeven zynde, en hy nu niet wel andere hebbende, om de onze te wederstaan, daar door hy in oogenschynlyk gevaar is te verliezen alles, wat hy ter Zee bezit, en de Heeren Staten geven hunne voordeelen over, en laten hem eenen gewoonen Vrede toe, zonder vergelding te begeeren; des klaar blykt, dat de Koning van Spanje meer zou ontfangen, dan geven, en dat de Staten van veel meer waarfschynlyke vorderingen afftaan, dan hy: want den Oorlog aanhoudende, zouden zy hem zeer waarfschynlyk in 1 Jaar meer afwinnen, dan hy in 40 Jaaren van hen gewonnen had. Dus dan zullen de geene, die opregt oordeelen, geen agt gevende, dan op de reeden en het geene klaar blykt, ongetwyfeld bevinden, dat de Party, tegen hun gegeven woord, meer eischt, maar niets aanbied, willende, dat wy hun zullen wedergeven de bezitting van de gansche Zee en de Oost-Indien, die wy van hen gewonnen hebben, van welke tans hunne hoop klein is, en dat wy zouden afftaan en hun overgeven den handel over de drie deelen der Waereld, of zo veel, als de geheele Waereld, dat de eenige bron van alle onze middelen, schatten en magt is; gevolgelyk verzoeken zy genoegzaam de zenuwen en ziel van onzen Staat, en bieden niets van belang aan, dan eenen ingebeelden naam van Vrede, niet ongelyk aan een fraai zaadel op een Paerd, dat men de beenen afhouden wil.

Gedag-
ten hier
over.

Nadere
vergadering.

Maar gelyk de Regeering der vereenigde Landen uit vele Leden bestond, daar onder veele waren, die den uitlandschen handel niet veel agten, alans niet zo, of zy meenden, dat hun nog meer gelegeen lag aan het behoud van den land-bouw en de Inwooners ten platten Lande, konden zy de zaak in alles zo niet opneemen, daarom de verstandigste meenden het dus te kunnen over een brengen, dat elk wat genoeg had, en hebben daarom nog veele vergaderingen met de Afgevaardigde van

van den Koning en Aards-Hertog doen houden, den 19^{den}, 23sten, 27sten van Sprockelmaand, en den 4^{den} van Lemtemaand, daar niets uitgereg-
 werd, dan dat elk pal op zyn gedagte bleef staan, zonder wyken, bekleedende die met veele reeden van Staat, zo dat de Staten, die anders meest alle verstonden, dat men van dit stuk niet behoorde te wyken, ten laaftten bedagt waren aan de voorn. Afgevaardigde drie middelen voor te staan, hoopende door een van die drie dit stuk over een te brengen, namelyk, 1. deezen handel op de Indien en deszelfs deelen geheel, en by verdrag van Vrede, toe te staan; 2. of, die by wyze van bestand voor eenige Jaaren toe te staan; 3. of, alle de zaken op geene zyde van den kreesfs Zonnekeerkring in Oorlog, en tot elks voordeel, te laten, mits geene schaade, op geene zyde geleeden, op deeze zyde te mogen verhaalen; maar die middelen sloegen de andere ook af, het eerste, om dat het streed tegen hunnen uitdruklyken last, van die vaart niet toe te laten; het derde, om dat hunne Meesters Princen van Vrede, en niet van Oorlog, waten, en daarom niet weeten zouden, hoe zig te gedraagen by zulk een wanfchaapen verdrag, daar in Oorlog en Vrede te gelyk bedongen zouden werden; noopens het tweede, daar aan meenden zy, dat iet te doen zou zyn, zo de Staten verklaarden, dat zy, ten einde van die Jaaren, van die vaarten zouden afstaan: en om dat de Staten verklaarden zulks hunne meening niet te zyn, maar dat dan elk in zyn geheel en op vrye voeten zou blyven, is aanstonds daar van ook niet kunnen gehandeld werden.

Zesde, zevende, agtste en negende zitting.

Voorstellen tot over een bringing.

De Staten, ziende de styfzinnigheid der Afgevaardigde, hielden zig, als of zy de opregting der West-Indische Maatschappy wilden hervatten, beschreeven daarom dertzelver Beleggers en deden die vergaderen, om de swaargheden, die daar in nog overbleeven, uit den weg te ruimen, en dus dat voort te zetten; maar de Afgevaardigde van Spanje ver-

De West-Indische Maatschappy te berde gebracht.

agten

1603; agtien dat, meepende, dat het maar diende, om
 hen vervaerd te maken; bleeven even halftarrig,
 en beklagden zig by de Gezanten der nabuurige
 Mogenheden, die in 's Hage waren, als of dit stuk
 zo onregtvaardig, en voor den staat van hunne Mee-
 sters zo ondraaglyk was; dat; al had men die ge-
 vangnen, men hun byna gemeenhadere voorwaarden
 kon opdringen; en de Staten beklagden zig aan
 den anderen kant, meenende dat men hun, die
 nu vrye Landen waren, bootwaarden wilde opleg-
 gen, welke de overheersende Gewesten zelfs niet zou-
 den kunnen verdragen.

De Prin-
 ces van
 Orange
 komt in
 's Hage.

In 't einde van Sprockelland kwam de Princes
 van Orange in 's Hage, nog uit Vrankryk omrend
 honderd vyfentwintigduizent Kroonen, tot onder-
 stand der Staten, medelidende, welke Princes
 meest alle de Gezanten, ook van Spanje en den
 Aards-Hertog, ging begroeten;

Hande-
 ling over
 de verde-
 re stuk-
 ken.

De Afgevaardigde ziende, dat zy met de Indi-
 sche zaak niets goeds konden doen; verklaarden
 zig te willen bedenken op den voorslag van bestand
 voor eenige Jaaren in dat stuk, tem daaronder geesd
 te zyn tot de andere stukken voort te gaan, om die,
 of eenige derzelve, in te wisselen af te handelen; waar
 op die van de Staten hun voorhouden te gelyk alle
 de stukken en artikulen, die zy dachten in de hande-
 ling te brengen over te geven; maar zy antwoord-
 den, dat zulks ongehoort en onredelyk was; zy
 daar toe niet gelast waren; en dat zy niet op
 bedagt nog voorgeschied hadden; dat eenige van
 hen geweest waren in den Vrede-handel van Vrank-
 ryk en Engeland; maar dat hun zulks nooit gevoerd
 was; dat zy wel bereid waren tot de andere stukken
 te treden; maar die stuk voor stuk af te handelen;
 gelyk in alle zulke handelingen gebruikelijk was; en
 dat zy dien volgens te vreden waren te handelen
 over de grens scheiding, den onderlingen koop-
 handel in de Landen, en de wedergeving der aan-
 gellange goederen, en als dat afgaan was, verder

te gaan tot de andere stukken: daar op werd hun gezegd, dat hun, van der Staten zyde, niets onreedlyks werd geveerd in 't overleeveren der stukken, dewyl de Staten ook bereid waren zulks te doen van hunne zyde, niet om daar door elkanderen te vangen, of iet uit te sluiten, dat verder gaan zot en noodig was behandeld te werden, dat zy verstonen elk vry te staan; maar alleen, op dat men weeten mogt, wat hoofd-stukken men wederzydscht in den handel zou zoeken te brengen; daar op de andere hunne bedenking naamen, en dus scheidden zy, elk, zo het schynd, zoekende daar door eenig voordeel op den anderen te krygen, op dat de ergste zynen Medgezel mogt vertrikken, dewyl eenige dagten zeer voordeelig te zyn voor af te weeren, wat zyne Party in den handel dagt te brengen.

Den 7^{den} van Lente maand kwamen de wederzydsche Afgevaardigde weder by een, daar, na veel betuigingen van geen nadeel, in 't geene door den tyd, en uit den handel zelfs, bevonden zou werden noodig of betaamlyk te zyn daar in te brengen, en van des aangaande elk in zyn geheel te blijven, ten laafsten, wegens de Staten, agt en twintig, en wegens den Koning en Aards-Hertog, alleen zeven stukken overgeleeverd werden, die van de Staten duidlyk, en zo na doenlyk was, opgesteld zynde; zelfs zaaklyk hunne meening verklaarende met eenen Nederlandsche oopenhartigheid, zynde die in 't veenzen minder ervaren, dan eenig ander Volk, op dat hunne Party hunne meening klaar mogt verstaan; maar de zeven stukken, welke Spinola en de zyne, die mooglyk meer staat van behendigheid maakten, dan onze Landzaaten, overleeverden, waren arglistig, gemeen, kort en gesnipperd opgesteld, zo dat men nauwlyks vatten kon, wat zy 'er mede meenden, of wat zy eigentlyk in den handel van de Staten zouden begeeren, mischien denkende, dat zulks tot hunne eer strekte, dat zy in arglistigheid van zulke handelingen de andere te boven gingen, als

608. als hebbende van hen zaaklyk hun voorneemen en begeeren getrokken, daar tegen zy betaalen met een deel duistere hoofische woorden in 't gemeen, daar uit weinig in 't zaaklyke te besluiten was: en op dat de Leezer de wederzydsche stukken moogt weeten, zullen wy die hier invoegen, gelyk die ons ter hand gekomen zyn, daar in de uitkomst te meer toonen zal, wat elk onder die stukken in handeling zal zoeken te brengen, en wat, en in hoe ver, die tot elks voor- of nadeel zullen kunnen beslooten werden: die van de Staten waren deeze;

De hoofd-
stukken,
door de
Staten
overge-
leeverd.

1. Over den wederzydschen koophandel in de Nederlanden; 2. over de verzeekering van den handel en scheep-vaart, met den aankleeve van dien, onder het gebied van den Koning, den Aards-Hertog, en de Staten; 3. afstand van de wederneemingen, met den gevolge van dien, en verder tegen het roekomende; 4. verklaring van de grensicheiding en gevolge van dien; 5. of men nu zal kunnen over een komen op het verwisselen van eenige Plaatzten; 6. het verlaten of verwisselen van de Schanssen van Roeroort en Hamburg, de Stad Berk, met den Waerd en de Schanssen daar omtrend, op den Rhyn-bodem; 7. afschaffing van de vonnissen, besluiten, verbanningen, en andere handelingen, tegen de Heeren en Persoonen van allerlei rang, uit hoofde van verbonden, vereenigingen, Godsdienst en Oorlog, met het gevolg van dien; 8. wedergeving van Heerlykheden, onroerlyke goederen, en geregtigheden des Princen van Orange, hooglofkyker gedagtenis, tot genoegen der Heeren; deszelfs Erven, zo het geene door de Heeren Staten van Braband, met deszelfs Leden en Steden, is gedaan, als het geene nog verder begeerd werd in zeeker geschrift en Artykulen, door zyne Hoogheid overgegeven; 9. desgelyks van de Heerlykheden, onroerlyke goederen, en geregtigheden der andere Heeren en Persoonen, by verbeurd-verklaaring of opschryving uit de voorn: zaken,

ken, zo in de Nederlanden, als het Hertogdom van Lutzenburg, en de Graafschappen van Bourgognien en Charlois, aangeslaagen, met derzelver gevolgen; ook van de scheepen, ten koophandel uitgezeld, door den Koning, Aards-Hertog, of de Staten aangeslaagen zederd den 24ten van Bloei-
maand, des Jaars 1607; 10. schikking op de wedergeving der goederen, op het vervolg van Schuld-Eischers, ook van de Schuldenaars, uit voorn: oorzaak tot nadeel derzelve verkogt; 11. noopens de renten, gedurende den Oorlog gevallen op de verbeurd-verklaarde, aangeteekende en niet gebruikte goederen; 12. afschaffing der schikkingen, uiterste willen en andere, die, uit haat tegen de verbond-maakingen, den Godsdienst of Oorlog, en derzelver gevolgen, bevonden zullen werden tot iemands nadeel gemaakt te zyn; 13. schikking op de betaaling der schulden en lasten, op de vereenigingen gemaakt; 14. vertrek der uitheemsche Soldaten, in dienst des Konings en Aards-Hertogs, uit alle de Landen van zyne Hoogheid, alzo, zonder dit, de mistrouwingen niet kunnen flyten; 15. afschaffing van het onderzoek des geloofs over de Zee-Vaarders, Kooplieden en andere Ingezeete van deeze Landen, en dat zy in de scheepen omtrend den Godsdienst vry zullen zyn; ook dat, om den Godsdienst, geene scheepen, koopmanschappen of goederen verbeurd-verklaaring onderworpen zullen zyn; 16. dat de erffenissen, zonder uitersten wil, van de geene, die in de Landen van den Koning, Aards-Hertog, en de Staten gestorven zyn, of naderhand zullen sterven, aan de regte Erfgenaamen zullen komen, aan welke zyde zy zig ook hebben gehouden of zullen houden, en dat elk voor wettige Erfgenaam gehouden zal werden, naar de wetten der Landen, daar de zaken, die in geschil vallen, gebruikt zyn; 17. dat de oude vryheden der Steden, voor den Oorlog gegeven en gebruikt, wederzydsch onverminderd zullen blyven; 18. dat, zo

1608. op nieuws misverstand ontstond, dat God verhoede, de Zee-Vaarders, Kooplieden, hunne Handelaars, Dienaars, en andere Ingezette der Landen, 6 Maanden tot hun vry vertrek met hunne schiepen en goederen, en ter voldoening van hunne oopenstaande schulden, zullen hebben, die ingaan zallent na de waarfehuwing; 19. ter tegen deeze handeling ondernoomen zynde, zal het geheel hersteld werden, blyvende niet te min de handeling in haar geheel; 20. loslating der Gevangne zonder rantzoen; 21. alle burgerlyke handelingen, aan het gemeen niet verknogd, in hun geheel te blyven, zonder dat voorschryving, gedurende den Oorlog, bygebragt zal werden; 22. verzeekering voor de onderhandeling van den geheelen handel; 23. gemeene en byzondere afftanden, overgiften en verbintenissen, tot onderhoud van alle en elk stuk van deezen handel; 24. den Keizer, het Hk Ryk, en de Koningen van Frankryk, Groot Brittagne en Denemarken te verzoeken de hand aan de handeling te houden; 25. de Mogenheden, Prinzen en Gemeenebesten te verklaren als Vrienden en Bondgenooten, in den handel te begrypen; 26. de zaken van den Prince van Portugal over eent te brengen; 27. goedkeuring, afkondiging en onderhouding van de handeling; 28. alles zo als naader en breeder by de artykelen, op ieder stuk te maaken, verklaard zal werden.

De hoofd-stukken, wegens den Koning en Aards-Hertog voorgesteld, waren deeze zeven;

1. Over de grens-scheidlingen; 2. over de wedergeving van goederen; 3. over den uitlandschen Koophandel; 4. over de eenheid in de munt; 5. om gelyken voet te houden met de voorregten en vryheden, aan de Engelsche in den koophandel gegeven, als anderzins; 6. over de zaken van den Godsdienst; 7. over de zaken der nabuurige Prinzen.

Zo dra deeze stukken overgenoomen waren en de Spaansche Afgevaardigde het getal van die der Staten merkten, zeiden zy te zien, dat 'er nog werk

ge-

Hoofd-
stukken,
van de
Spaan-
sche zyde
overge-
leeverd.

Gesprek-
ken over
de hoofd-
stukken.

genoeg was, en dat het in eenen geruimen tyd nog niet afgedaan kon werden. Richardot; het stuk van de betaaling der schulden leezende, zeide, wy hebben geen geld, om schulden te betaalen, al ons geld is veroorlogd. Die van de Staten ook ziende, dat de Vyand een byzonder stuk maakte over den Godsdienst, en daar by overweegende, dat dit stuk ook in de Spaansche volmagt byzonder was uitgedrukt, daar alle de andere in gemeene bewoordingen waren gelaten, verzogten verklaring van hunne meening in dit stuk, en of zy voor hadden daar onder de Staten eenige roelating van anderen Godsdienst, dan zy, die nu vrye Staten en Landen waren, hadden, of willen zouden, op te dringen? of dat zy meenden nog eenig regt of gezag op deeze Landen te behouden, om die wetten te stellen en zulks te mogen bedingen? dan of zy daar onder alleen begreepen, hoe de Onderdanen van den eenen en anderen, in elkanders gebied, daar andere Godsdienst was, komende, zig te gedraagen zouden hebben? maar zy wilden zig daar op niet verklaren, zeggende, dat zy zulks doen zouden, als men tot dat stuk, dat een der laatste was, kwam; en daar op nog sterker aangedrongen zynde, verklaarden zy eindlyk eene afvaerdiging naar Spanje gedaan te hebben, en op het eene of andere geene verklaring te kunnen doen, voor dat zy van daar antwoord en naaderen last gekreegen hadden, en dus scheidden zy van elkanderen.

Aanmerking der Staten op het stuk van den Godsdienst.

De Spaansche Afgevaardigde alle de artykelen der Staten, zo byzonder opgesteld, dus in handen gekreegen hebbende, scheenen hunne zaken te schikken, om wat uitstel te neemen, en hunne Meesters volkoomen te mogen verwittigen, zo van de meening der Staten in deesen geheelen handel, als van den aard, de Regeering en Ingezette der Landen, zo ver zy dien, doot den ruimen en vryen toegang, vernoomen hadden; door Persoonen van verscheide Plaatsen en rang, die by hen kwamen, welk

De Spaansche Afgevaardigde zoecken uitstel.

1608. voorneemen eerst bespeurd werd uit eenige reeden van hunne Dienaars, en naderhand meer oopenbaar werd uit de byeenkomsten van den 11^{den} en 13^{den} van Lentemaand, op welke zeer veel gezegd, beruigd en gehandeld werd over de zaak van bestand, noopens de Indische vaarten, en op de schikking, het beleid en de vryheid der vaarten op de Ryken en Landen des Konings van Spanje en Aards-Hertogs in Europa: en, na veele moeilijke twisten, verklaarden eindlyk Spinola en de zyne, wel te mogen lyden, dat de Afgevaardigde der Staten een byzonder ontwerp maakten over den handel van Europa en deszelfs verzeekerdheid, en een ander over de zaken van Indien, welke zy naar Spanje en Brabant zouden zenden, om daar op naader gelasd te worden, mits dat die dus ingerigt werden, dat zy in Spanje smaak mogten vinden, niet meer beleediging maakten, en dat de eer van hunne Meesters daar door het minste gekrenkt werd; en alzo zy het stuk van den handel op Antwerpen en andere Steden en Plaatzten des Aards-Hertogs niet grondig verstonden, verzogten zy, dat de Staten wilden toelaten, dat Maerten de la Faille, met nog twee of drie Kooplieden van Antwerpen, hier mogten komen, om met hen op dat stuk zig te beraaden, en dus daar van een einde te maaken; daar op de Afgevaardigde der Staten hun bedenken naamen, die daar na veele overweegingen hielden over de voorn: ontwerpen en der zelve verzeekerdheid, welke zy meenden de beste te zyn geld in borgtogt te neemen; en na verscheide beraadingsen hadden zy eenige byzondere ontwerpen gemaakt, zó op de negenjarige Indische vaart, als de vaarten van Europa, en eindlyk beslooten, tot verzeekerdheid der vaart in Europa van den Koning en Aards-Hertog te eischen eene borgtogt van vyftienhonderdduizend dukaten in deeze Landen te stellen, daar tegen zy bereid waren in Spanje of andere Landen te stellen eene borgtogt van vyfhonderdduizend

Elfde en twaalfde zitting.

De Spaansche verklaaren zig naader.

Zy verzoeken geleidbrieven voor Kooplieden van Antwerpen.

Ontwerpen over de vaarten, en derzelver verzeekerdheid.

dukaten, tot verzeekerdheid der andere vaarten. 1608.

Deeze ontwerpen gemaakt zynde, hadden zy hunne dertiende byeenkomst den 17^{den}, 's namid- Derdeade zitting.
dags, daar die ontwerpen aan de Spaansche wer-
den overgeleeverd, welke die overnemen, om'er
zig op te bedenken en verklaaren, en leeverden
van hunnen kant ook een lang geschrift over den
handel van Antwerpen en andere Plaatzten in des
Aards- Hertogs Landen, inhoudende de middelen, Over den Antwerp- schen han- del.
hoe en met wat vryheid zy dien goerne zouden
gebruiken, namelyk, dat de scheepen uit hunne
Steden met volle lading vry mogten uitvaaren en
wederkeeren naar en van alle Ryken over dat Sta-
ten stroomen, zonder eenige verdere belasting, als
daar toe van ouds stond; ook hunne scheepen op
der Staten stroomen te mogen lossen in hunne eige
scheepen of pakhuizen, met hun eigen Volk, en
de waaren weder te mogen wegvoeren, zonder een-
ig beswaar, en dat geen staapel-regt plaatz zou
hebben, dan omrend de waaren, die t' huis hee-
ren in de Landen en het Gewest, daar onder de
Stad van het staapel geleege is, daar tegen zaar
betaigd werd, byzonder op het stuk van het staapel-
regt; en na veel beradingen hier op, over de
ontwerpen en andersins gevallen, hebben zy we-
derzydsch hun bedenken genoomen, en de Spaan-
sche hebben verklaard, dat zy dezen handel niet
konden afdoen of besluten, zonder eerst een re-
narr Spanje te doen, om hunnen last te doen ver-
meerderen; en dewyl de laatste verlenging van den
stilstand ten einde liep, waten zy te vreden dien te
verlengen voor 2 Maanden, in te gaan den 1sten van
van Grasmaand, dat, wegens de Staten, dus werd
aangenoomen, en zo de stilstand tot het einde van
Bloemaand verlengd.

Zy vergaderden weder den 20sten, wanneer de Verlen- ging van den stil- stand.
Spaansche zeer heuigden tegen de ontwerpen op
het bestand der Indische vaarten, verklaarende, dat
zy die niet aanneemen, veel minder toelaten kon-
den,

4608. den, dat in de handeling iet zou gesteld werden van den Kreefts Zonnekeerring, die rondom de Waereld gaat en in Spanje den tanker in deeze zaak zou maaken; en leevden een ander opstel over, tot hun meestervoordeel door hen ontworpen, daar op weder tegenbetuigingen vielen, om dat zy de zaak zo hartogen, dat, ten einde van 9 Jaaren, weinig hoop zou zyn, om die vaarten te behouden, en dat men binnen dien tyd een goed deel daar van verliezen zou: dog de Afgevaardigde der Staten naamen dat ontwerp over, om zig daar op te bedenken. Komende verder tot de verzekering, zeiden de Spaansche ongehoord te zyn, dat men eenige borgtocht van geld in zulke zaken zou stellen, en dat zy daarom dit stuk dus ook niet konden aannemen, te meer, nadien zy al hun geld hadden veroorlogd, en derhalven geenen raad meer wisten, om geld te geven, of dergelyke borgtocht te stellen; niet te min zeide Richardot, dat de Marques geloof genoeg had, indien die zig daar voor tot Borg wilde stellen, dus spottende de geueisiche verzekering verwerpende, aan welke nogtans veele dagten zeer veel gelegen te zyn. Op het stuk van de vaarten in Europa zeiden zy zeer weinig, om dat zy eenige Kooptieden van Antwerpen verwagten, voor welke zy nog om geleid-brieven aanhielden.

Naadere
schikking
op de Indi-
sche
vaarten.

De Staten ziende, dat hun ontwerp op de Indische vaarten de Spaansche Afgevaardigde weinig scheep te smaken, en nu in handen hebbende het geene zy overgeleverd hadden, vonden niet geraaden stydzinnig op het huize te staan, en dus te breeken eenen handel van zo goede hoop, en van veele Menschen begonnen, maar dat het beeter was nog wat in te schikken en de begeerte van die Afgevaardigde wat naader te komen, om te sien, hoe na men dat zou kunnen brengen en karigen, op dat het Land niet altoen van die vaarten niet geheel uitgeslooten zou werden, maar ook, ten einde van 9 Jaaren, op zyn geheel en vrye voeten moogt bly-

van; daar in veelc verscheide swaargheden mankten, meenende, dat de Landen alles, wat niet gansch duidlyk in deeze handeling zou staan, kwyd zouden zyn, gelyk in zulke zaken de swakste party gewoonlyk vaard, om dat de magtigste de duistere stukken terstond tot hun voordeel neemen en die dus in 't werk stellen, daar tegen de swakke, dien het niet geraaden is ligt weder in Oorlog te komen; niets kunnen doen, maar moeten dat lyden, voor al in eene Regeering, uit zo veelc deelen te samen gesteld, gelyk die der Staten is, daar de Leden, die in de schaade niet mededeelen, zeer maeilyk te beweegen zyn, om zig, over eenes anders schaade, dien men zomtyds, uit wangunst, wet wat gundi, te bergeren, of tot grote kosten en Oorlog te verstaan, daarom ook het te zeer schikken der voorstaandere verklaring alle de Leden niet evenwel kon smaken. Zy hervatten ook het ontwerp der Nederlandische en andere vaarten in Europa, om dat ook wat naeder te brengen tot de stukken, door de Spaansche overgegeven; en zulks mebbende gedaan te hebben, deden zy geleid brieven vervaerdigen voor twee of drie Kooplieden van Antwerpen; maar niet voor Maerten de la Faille, en den 25ten, 's namiddags, zyn de Afgevaardigde weder vergaderd, daar de ontwerpen weder overgeleeverd werden; maar de Spaansche wilden die nog niet aanneemen, en dus zyn zy weder, na veelc betuigingen, gescheiden, op dat elk zig nog wat naader bedenken zou.

Naader
schikking
op de Ne-
derland-
sche vaar-
ten.

Vyftiende
zitting.

De Afgevaardigde der Heeren Staten uit de gesprekken van die der andere zyde naeder verstaande, waar toe zy in deezen te brengen zouden zyn, deden de voorn. ontwerpen hervatten en zo na stellen en besnosjen, als hunragt, dat het eenigzins lyden kon; en terwyl zy heesig waren de gemoederen der geene, die 'er tegen waren, wat te vermurwen en hier toe te brengen, begeerde Richardot met hen te spreken, dat hem soegestaan werd; hy kwam

De Staten
schikken
nog al wat
in.

Stoff

Richardot
beklaagd
zig over
der Staten
stiptheid.Reedenen
te wat
meer in
schikking.Zestend
altitng.

daar alleen; en klaagde over der Staten stiptheid in dit stuk, dat de Marquies en hy zeer bedroefd waren, om dat zy zig ooit in deezen Vrede-handel hadden ingelaten, ziende, dat zy vergeeffchen arbeid zullen doen, om dat het de Staten in deeze stukken alles naar hunnen zin willen hebben; daar door zy eene zo goede zaak, als het Vrede maaken is, zullen doen veragteren en vervallen; daarom vermaande hy hen ernstig de stukken van de Indische en binnenlandsche vaarten en handel zo in te rigten, en in zulke bewoordingen te stellen, dat die in Spanje smaak mochten vinden en eenigzins aangenoomen werden, daar anders te verwagten is, dat die zullen verworpen en veragt en daar door terstond deeze handel gebrocken werden, dat hem zo ter harte scheen te gaan, dat hem de traanen daar over in de oogen kwamen, om de andere te beeter daar toe te beweegen, voegende daar by vele reedenen, waarom de Staten liever den handel behoorden te doen voortgaan, dan dien, door eene al te grote stiptheid, te doen afbreeken en vrugtloos werden, althet welke niet weinig help, om de voorn. zaken wat naader te doen inschikken; te meer, om dat vele dagen, men moest alzins tot het einde dringen, om te zien het uiterste voordeel, voor deeze Landen uit den Vrede-handel te verwagten, en wat lasten Spanje en de Aards-Hertog deeze Landen zouden willen opleggen voor dien schoonen eer-naam, dien zy hun toewijden; inzonderheid, om dat veele meenden, indien zy de Landen konden vrij maaken van de vorderingen des Huis van Bourgognien, en reffens verwerven eenen Vrede en staaking van den langdurigen bloedigen Oorlog, hierom gevoerd en uitgestaan, dat het dan wel gevoigten, de zaak tot een gewenscht einde en het schip in behouden haaven gebragt zou zyn, daarom zy de voorn. stukken hervatten, besnoeiden, en ten nauwsten inrigten, en dus zyn de Afgevaardigde weder by een gekomen den laatste 's namiddags, welke

welke byeenkomst lang duurde, en daar de laatste gedagten werden overgelegd: na veele gesprekken, om derzelver reedenen te toonen, nam eindlyk de Marquies aan deeze door Vader. Neyen naar Spanje te zenden, die daar toe 38 Daagen nam, om dat hy, in 't reizen door Vrankryk, meende daar eenige Daagen te moeten blyven; en hoopte daar op het eindlyk antwoord van Spanje te brengen.

De zaaklyke inhoud van het ontwerp op de Indische vaarten, daar over de meeste geschriften vielen, zou zyn, dat de Inwooners der vereenigde Landen hunne koopmanschap en scheep-vaart in Indiën zouden houden, op de manier van Kooplieden en door middel van handel, voor 9 Jaaren, na den bedongen tyd der gemeene wapenschorsing, indien de handel verder gaat en beslooten werd, en zulke was beraamd tot den 1sten van Herfsmaand, des Jaars 1608, op deeze zyde der Kaap de goede Hoop; en aan de andere zyde een Jaar langer; dat zy koopmanschap zouden mogen drijven in alle Plaatzon, Haavens, Steden en Sterkten, welke, ten tyde der voorn: schorsing, niet daadlyk gehouden zullen werden door, of wegens, den Koning van Spanje; zullende zy in de geene, die door Spanje gehouden werden, niet mogen komen of handelen; dan met toestemming der geene, die daar het bevel zullen hebben, dan alleen by nood, in welk geval zy daar gehandeld zouden werden als Vrienden; gelyk ook de Onderdanen van Spanje in de Plaatzon, van des Staten wege gehouden: dat, gedurende die 9 Jaaren, alle vyandlykheden in die Landen zullen ophouden, zo wel tuschen de Onderdanen des Konings van Spanje, des Aards-Hertogs, en der Staten, als van alle Koningen, Heeren en Plaatzon, die met der eenen of anderen in vriendschap of verbond zullen zyn, van welke, binnen 3 Jaaren, Spanje en de Aards-Hertog in 's Hage, en de Staten te Brussel, de naamen zouden zenden, die gehouden zouden werden als in 's verdrag ingesegd; dat al-

Zaaklyke
inhoud
van den
handel op
de Indi-
sche
vaart.

1608. le beschadigingen daar tegen vervolgd en hersteld zouden werden ter plaats, daar die gedaan zyn, of daar de Beschadigers woonen, zonder daar over op andere Plaatsen, nog by maniere van geweld, nog van wederneeming, iet te mogen doen; en 3 Jaaren voor het uitgaan der 9 Jaaren zouden de Koning van Spanje en Staten te Brussel zenden, om die zaak in 't vriendlyke af te handelen.

Onwerp
op de In-
landsche
vaarten.

Op den handel in Nederland was ook een on-
werp gemaakt, dog niet aangenoomen nog vastge-
steld, om dat de verwagte Kooplieden van Antwer-
pen nog niet aangekomen waren; dit onwerp strek-
te tot nadere verklaring van het artykul des vryen
koophandels, in den handel gebragt, inhoudende,
dat de Inwooners der Landen van den Aards-Hertog
en de Staten onder elkanderen en in alle hunne
Landen, Eilanden, Steden en Plaatzen zouden
hebben vryen koophandel, op de manier van Koop-
lieden, met vriendlyk onthaal en bescherming: dat
daar toe hunne scheepen wederzydsch in alle Haa-
vens zouden mogen onlaaden, koopen, verkoopen,
herstellen, kost en verversching inneemen en daar
blyven of vertrekken, naar hun gelieven, zonder
beswaard te mogen werden met hoogere lasten van
geleid-gelden, tollén, of anderzins, dan de Inge-
woete darselve Plaatzen, of zulke andere Volken,
die daar het minste beswaard zyn, en dus weder-
zydsch op den minsten voet belasd te werden; dat
alle scheepen van Antwerpen en andere Plaatzen,
naar andere Ryken uitvaarende en van daar weder-
komende, met hunne volle laadingen zullen hebben
vryen doortogt ter Zee, mits alleen betaalende de
geleid-gelden en tollén, gelyk de Onderdanen,
zonder onderscheid van scheepen of waaren, of aan
wie die toekomen, alleen het stapel-regt op de
wynen blyvende als voor den Oorlog; dat de Koop-
lieden wederzydsch, door hun eigen en gehuurd
Volk, of andere, zullen mogen laaden, onlaaden
en vaaren, daar het hun geliefd, zonder onderscheid;
dat

dat de scheepen van Antwerpen, of andere Plaatz-
zen, op de Hollandfche en Zeelandfche froomen
vry zullen mogen ankeren en blyven, om wind of
gezelfchap te wagten, en vrugt te laaden of lossen,
zonder ander befwaar als te voeren, welk laaden
of lossen zal mogen gefchieden van boord aan
boord, in zulke fcheepen en door zulke Arbeiders,
als voor den Oorlog plagt te gefchieden; dat de
Lieden, door die Landen reizende, gelyke vryheid
zouden hebben met tran reisttuig, zonder gehouden
te syn aan de tolln aan te gaan; dat van de goeder-
ren, welke de Kooplieden in pakhuizen opdoen,
of in handen van hunne Handelaars ftellen, om door
den tyd over te voeren, of om dat zy geene be-
kwaame fcheepen vinden, geene meerdere regten
zullen werden betaald, dan van de geene, die van
boord aan boord overgezet werden; dat de byzon-
dere vergunningen, voorregten en vryheden van
Gewesten, Steden, Dorpen, Maatschappyyen, Plaatz-
zen of Perfoonen, voor het Jaar 1566 verleend, en
welke zy in dat Jaar nog bezeeten hebben, en die
tegen deeze niet ftryden, ter goede trouw, zonder
naedere bevestiging, onderhouden zullen werden;
dat geene tolln hooger of in andere Plaatzen zul-
len werden betaald, dan die voor de berdoerten be-
taald werden, en daar die van ouds behoorden; dat
alle brieven van merk of wederneeming, in Spanje
of de Nederlanden verleend voor deezes dag-teek-
ning, zullen herroepen, van geene waarde gehou-
den, en tegen deeze handeling niet mogen ge-
bruikt, nog die verder aan andere verleend zullen
worden, dan by oopenbaare wetgeving van regt,
ten uitteften verzogt, en dat zulks blyke.

Deeze antwerpen overgenoomen hebbende, heeft
de Marquies de agt Afgevaardigde der Staten, door
Vader Nyeu, den 1sten van Grasmaand 's middags,
by hem doen nooden, gelyk ook den Raadsheer
Johan van Santen, om dat hy in deezen handel
eenigzins en byzonder mede gebrukt was, en te
voeren,

De Afge-
vaardigde
eeten by
den Mar-
quies.

2608.

Vader
Neyen
vertrekt
naar
Spanje.

vooren, zo men voorgaf, met Neyen gestudeerd had, of dat hy het deed, om voor de Afgevaardigde der Staten een goed gastmaal te houden en goeden gier te maaken, naar het gebruik van deeze Nederlanden; en hier op is, den 2^{den}, Neyen, onaan- gezien het zeer buijg en winderig weder was, naar Brusfel vertrokken, om van daar naar Spanje te reizen, uit welk vertrek veele wel begonnen te zien, dat de Vrede-handel lang zou duuren, dewyl men byna 40 Daagen na zyne wederkomst zou moeten wagten, te meer, alzo vermoed werd, dat, gedurende zyne afwezigheid, door de andere niet veel gehandeld zou werden, om zig niet bloot te geven, nadien zy niet verzekerd waren, dat hunne Meesters deezen handel zouden willen aanneemen; en in alle gevallen het was hun best op zo veele artykullen, als van der Staten zyde waren overgeleeverd, naader en volkoomen last te hebben, en dat zy daarom door hun zelve of andere de zaken dus zouden doen beleiden, dat Neyen te rug zou zyn, eer zy iet byzonders meer behandelden; daar toe hun zeer wel te pas kwam, dat meest alle de Staten Generaal, in 't begin van Grasmaand, naar hunne Gewesten vertrokken, en de Staten van Holland voor eenen tyd scheidden, zo dat het scheen eigentlyk meer te ontbreken aan de ongereedheid der Staten zelfs, als aan hun gevende altyd voor gereed te zyn, om voort te vaaren, zonder dat eevenwel in eenen geruimen tyd iet met hen gedaan of eenige vergaderingen gehouden werden.

Eene
bood-
schap uit
Spanje.

Ondertuschen kwam een loepend gerugt uit Brabant, dat daar, op goeden Vrydag, eene boodschap uit Spanje was gekomen, behelzende, dat de Koning deeze Landen niet wilde toelaten eenige vaart of vrydom in de Indien, nog dertelver streken en gewesten; maar dat der Staten Onderdanen volkoomen en ten eersten daar van zouden moeten afstaan, en dat de Koning wilde, dat zyne Afgevaardigde by den handel zouden bedingen vrye oeffening van
Gods-

Godsdienst en inruiming der Kerken voor de Papisten in de vereenigde Nederlanden, en zulks oopentlyk en in alle Plaatzten, of dat zy daar op den handel zouden breeken, welke tydingen veele, die van deezen handel anders gehoopt hadden, t'onvreden stelden, zy ziende, dat het gevolg van deeze zaken zo groot was, dat zy, naar hunne meening, zonder den geheelen staat des Lands te waagen, zulks aan de Roomsche niet konden toelaten, met bepaaling en voorbeding der Party, Vyanden van den staat der Landen zynde; dog men kon in langen tyd niet zeeker verneemen, of de boodschap dus was, hoewel men merkte, dat de Marquies en de zyne niet wel te vreden waren, zo dra zy van die boodschap verwittigd werden.

Veele uitheemsche Gezanten, als van Munster, Kleef en Keulen, trokken weder weg, ziehde, dat dit stuk langzaam in 't werk ging; dus ook eenige Heeren, als de Graaf van Benthem en andere; ook de jonge Graaf van Hohenloo, die naar Duitschland ging, om-zig met zynen Vader en zyne Broeders te beraaden op eene vordering des Prince van Oran-ge op hem van wel honderd en tagtigduizend guldens, welke die Prins dagt, dat de oude Graaf van Hohenloo, die zyne Zuster getrouwd had, van zyne goederen genooten had, behalven het geene hem toen mogt volgen; ook zeiden eenige andere, dat hy derwaards ging, om te trouwen.

*Eenige
Gezanten
vertrek-
ken, met
de Graaf
van Ben-
them en
Hohen-
loo.*

De Staten arbeidden verder zeer, om met de Engelsche een verbond te sluiten tot hunne verdediging en bystand, indien de Vrede gemaakt en hun niet gehouden werd, daar in zy een stuk hadden afgedaan, dat tot hier toe het zelve zeer veragterd had, hebbende gemaakt eene behoorlyke reekening van het geene zy aan de Kroon van Groot-Brittagne schuldig waren, zo van de laatste afrekening, ten deezen opzigte met wyle Koningin Elizabeth gemaakt, als van het geene daar op betaald was, en verder de Landen door deezen Koning versterkt

*Verbond
met Groot
Brittagne.*

§ 608. versterkt mogten zyn; en daarom was goede hoop tot het sluiten van dit verbond.

Veel
boekjes
op den
Vrede-
handel in
druk uit-
gekomen.

De zaken dus ver belegd en door verscheide verstaan zynde, hoe zeer de Afgevaardigde van Spanje en den Aards-Hertog arbeidden, om deeze Landen van de geheele vaart op Indiën, met alle de strecken van die, uit te sluiten, hebben veele onderscheide gesprekken over dat stuk in druk gegeven, 't zy onder de naamen van waarschuwingen, eenen droom, of t' zamenpraak, meest dienende, om de Regeerders, die over deezen handel zaaten of geraadpleegd werden, te waarschuwen van bedrog, omkoopingen met het Spaansche of Perusche geld, en alle listige aanslaagen, welke boekjes te draaglyker waren, om dat zy, in zulke grote en onzekere verandering van staat, als nu deeze Landen waren, meest kwamen van zulke, die de Landen lief en onlust in den Oorlog hadden, en van harte naar eenen goeden Vrede wenschten, als die zyn mogt Godlyk, eerlyk en verzeekerd; maar zy vreesden, dat onder dien schoonen schyn eenige listige aanslaagen, tot nadeel der Landen, mogten gesmeed werden, dat in eene zo volkryke Regeering, als die der Nederlanden is, niet wel te verhinderen was. Van deeze boekjes hebben wy te vooren eenige hier in gevoegd, dat wy zeer noodig dagten, om de zaken in geschil wel te verstaan; de andere laten wy den weetgierigen Leezer naspeuren, meldende alleen nog den inhoud van eenige vertoogen, onder den naam van bedenkingen uitgekomen, behelzende de nuttigheid van den West-Indischen handel, het behoud van de neering en de verzeekerdheid van den Vrede, enz. zynde meest, terwyl de Vredehandel opgeschorst was, uitgekomen zonder naam van Maaker of Drukker, schoon die veel werden toegeschreeven aan Willem Usfelinx, een Koopman, van Antwerpen gebooren, een Man, die veel wist en boven veele andere ervaren was, verkeerende onder de geleerdste en verstandigste Liefhebbers des

des Vaderlands, van wien in 't 28de boek gewaagd is, zullende den inhoud van eenige der aanmerklykste hier verhaalen.

Na dat de Maaker breedvoerig beweezen had de ontrouw van Nederlands Vyanden, en den afbreuk der neering, die uit de Spaansche voorlaagen tot afstand van den Indischen handel te wagten was, toond hy, dat 'er middel moest gevonden werden, om den Koopman met meer voordeel uit deeze, dan uit andere Landen, te doen handelen, op dat de Ambagts-Man groter dag-loonen mogt verdienen, dan elders, en dat zyn handwerk wel vertierd werde; ook dat de Zee-Man, met niet te lange of gevaarlyke reizen, eenige voordeelige vaart op der Vyanden Landen mogt hebben; en also dat in Europa niet te vinden was, moest men het, niet alleen in de Oost-, maar ook in de West-Indien, zoeken, welk middel bestaat, niet slegs in de goud- en zilver-meinen, maar voor al in de Indische vrugten, als zuiker, gengber, indigo, koetzenille, falsapareilla, paerlen, gesteeuten, droogeryen, enz. ook in derwaards verscheide handwerken uit Nederland te voeren, daar de Koopman, Ambagts-Man, Schipper en Landman van leeven: om den groten handel te bewyzen, verhaald hy, dat jaarlyksch veertig- of vyftigduizend kisten zuiker uit Brasiliën gebragt werden, die bedraagen omtrend agtvenveertig tonnen gouds, zonder het brasiliëhout, de kattoenen, enz. en het geene derwaards gevoerd werd, mogt ook wel zo veel bedraagen, en daar na kon men de andere deelen van Indien afmeetten, zo dat de vrugten der Landen, nevens het goud en zilver, het meeste voordeel geven.

Inhoud van een verhoog over de nuttigheid van den West-Indischen handel.

Om deezen handel te verkrygen, moest men den voorflag van den West-Indischen handel voortgang doen hebben, en daar eenige Nederlandsche Volkplantingen doen, dat in Vrede of bestand beeter kon geschieden, dan in Oorlog; want zo by het be-

Dat met Nederlandsche Volkplantingen in West-Indien behoorde te doen.

608. bestand werd bedongen, dat men zou mogen han-
 delen in alle Plaatzen en Steden, daar de Koning
 van Spanje geen gebied heeft, was hun vrygesteld
 Terra Florida, de Antillas, de gansche Zee-kust
 van Wiana, een groot deel van Brasiliën, en van
 daar verder tot de straat van Magellan, zynde wel
 500 mylen, daar hy geen gebied heeft, dan alleen
 op Rio de Plata; verder door die straat van Magel-
 lan in 't ryke Land van Chili en de andere Landen
 der Eilanden in de Zuid-Zee, behalven de grote
 Ryken, landwaards in geleegen, daar het Vpk
 eenigzins beschaafd is, met welke hunne Volk-plan-
 tingen in min en goede vriendschap zouden mogen
 handelen, vry instellen en koop-handel dryven, veel
 beeter, dan de Spanjaarden.

Plaatzen
 in West-
 Indiën,
 daar de
 Spanjaard
 geen ge-
 bied
 heeft.

Het was nog ongeraaden te ontdekken, waar men
 zig eerst met de wooning zou kunnen nederlaan,
 nog ook de geleegenheid, welke zy daar toe wis-
 ten; zo dit de Nederlanders niet ondernaamen, zou-
 den het andere Volken doen: en als men nu eenige
 Volk plantingen had gedaan, zouden zy ligt den
 meesten handel van Indien in hunne handen breñ-
 gen, om dat zy de handwerken de helft beeter koop,
 dan de Spanjaarden, geven kunnen, en de Indische
 waaren zouden hun de helft beeter zyn, dan de
 Spaansche, om de grote tollē, die men hun af-
 neemd, welke tollē der beide Indien wel de meeste
 rykdom des Konings van Spanje zyn.

Be-
 kwaam-
 heid der
 West-Indi-
 en, om
 allerhan-
 de vrug-
 ten te
 planten.

Hy wilde niet verhaalen de schoonheid des Lands,
 de gezondheid der lugt, de vrugtbaarheid, schoone
 Rivieren, en overvloed van viervoetige Dieren,
 Gevogelte, Viscchen en veelerhande vrugten; maar
 zeide alleen, hoe bekwaam het Land was tot plan-
 ting van olyven, wyn, zuiker, gengher, koetze-
 nillen, katroenen, indigo, en alles, wat hun Spanje
 nu gaf; daarom hy meende, dat die handel onte-
 genzeglyk wel de rykste van geheel Europa was,
 blykende uit de Spanjaarden, die hun den ouden
 handel op Nederland hadden afgestaan, om dien
 op

op Indien te dryven; de voordeelen hadden eenige Nederlanders onder den duim wel gesmaakt, en de Genevoizen waren 'er ryk door geworden: en buiten twyfel zouden 'er de Nederlandſche handwerken wel getrokken werden; boven dien was waar ſchynlyk, dat de Spanjaarden die van de Landen daar zouden zoeken te koopen, de Indianen op de Zee-kusten zouden zig allengs beginnen te kleden, gelyk men ziet, dat die van Guinea doen; gaande die van binnen 's Lands meest alle gekleed, en by en onder de onze in alle vryheid woonende, zouden zy arbeiden, om ook iet eigen te winnen, begevende zig zommige tot den land-bouw, andere tot meinen, de Vrouwen tot ſpinnen van katoenen en reeden van zyden te leeren, alzo daar de Zyd-Wormen, door de warmte der Landen, zeer wel zouden voortzetten.

Wat daar
Neder-
landſche
handwerk-
ken ge-
noeten
werden.

De Spanjaard laat daar, om de Indianen allen neering en koophandel te weeren, niet toe olyen, wy-
nen of hoppen te planten, om koophandel te onderhouden, nog eenige, altans zeer weinige, weeven-
ryen, krameryen en Neurenburgſche handwerken, en daarom zou men 'er ook geene ambagten, dan
zeer noodige, mogen opregten, met ſchikkingen,
tot vordering van kooplieden en neering in de ver-
eenigde Landen te brengen, vbor al tot de ſcheep-
vaart. Het is wel waar, dat het nog wel 3 of 4 Ja-
ren zou aanloopen; eer men de vrugten en nuttighe-
den hier van regt zou ſmaaken; nogtans zuiker en
gengber zyn vrugten, die zo wel voortzetten, dat
zy in onderhalf of ten uiterſten twee Jaaren genot
van hunne plantagie geven; en men moest op de
Oost-Indiſche reis wel 5 of 6 Jaaren wagten; eer
men 'er genot van had; maar eens in gebruik zynde,
zou het jaar op jaar toeneemen, en ondertuſſchen
was 'er zout, hout, verſcheide verwen, tabak; enz.
daar van men ten eerſten genot kreeg: de ſlappe nee-
ring in Nederland zou veel Volk, met Vrouwen en
Kinderen, derwaards doen gaan, ziende, tot een

Men zou
van daar
in korter
tyd vrug-
ten genie-
ten, dan
uit Oost-
Indien.

1608,

De eerste
Volk-
planting
die er
van twee-
duizend
Mannen
te zyn.

Vedeeld-
heden in
Indiën,
tusschen
de Mustie-
zen en de
egte Span-
jaarden.

Eenige
tegenwer-
pingen.

Beant-
woording
der tegen-
werpin-
gen.

De Noord-
landers in
Indiën
dichtlig.

voorbeld; dat geene Vloot uit Spanje derwaards
voer, dan mer veele Mannen; bragt men 'er in
't eerste Jaar tweeduizend Mannen, men had 'er
in 't volgende Jaar wyl Merduizend, welke maak den
Spanjaard meer dood vreesen syne Indiën, twyd te
rekenen, want zulks zou 'er meer verdeeldheid
maken, zynde dat mede zeer grote onenighe-
den tusschen de regne Spanjaarden en de Mustie-
zen, dat zyn half-geslagen, wier Vaders of Moo-
ders Indiënen syn, die meer dat hun Vaderland,
den Spanje, toegedaan zyn, wegens de Spaansche
vreemdheid.

Hier na zoekt de Musaker eenige tegenwerpingen
te beantwoorden, 1. dat hier te Land geen Volk ge-
noeg is, om die Landen te gaan bewoonen, want
dat die hand niet diende van Inwooners onthloot te
werden; 2. dat de Lieden van deeze Landen, we-
gens de hite, in Indiën niet zouden kunnen aarden
of arbeiden, en daarom hun werk door Slaaven
moeten laten doen, gelijk de Spanjaarden; 3. dat
andere Volken, als wy de moeite, het gevaar en
de kosten gedaen hadden, de voordeelen mede ge-
nieten, daar woenen, en de onze deels den handel
ontrekken zouden, het eerste beantwoord hy deels,
dat door die geringt van die bearring, op Indiën veele
Koop- en Ambagts- Lieden uit andere Landen in de
vereenigde Landen zouden komen woenen, eer de
eerste naar Indiën zouden gaan: gelijk gezegd is,
men moet 'er niet veele Ambagts- of Kooplieden
zenden, maar Volk, dat verstand heeft van de land-
neering, die men uit Hoog Duinscland, Oostland,
Denemacken en andere Noorder- Landen gemong
zou krygen, welk Volk meest is arbeidzaam, niet
zeer heerschaugtig, maar met den aard van onze
Landen wel overeen komende; en alzo dat Volk
zeer arm is, kunnen zy niet verengeren door hun
Land te verlaten; boven dien zouden veele Neder-
landers uit Spanje, die wooten, wat voordeelen in
Indiën te haalen zyn, gelijk ook eenige, wie uit Bra-

siën en Kanariën verjaagd zyn, greetig derwaards gaan, zo dat 'er Volk genoeg te vinden zou zyn: het Volk der Noorder-Landen heeft zo veel verstand nog moed, als gewoonlyk het Volk van deeze Landen, door den koudereh lugt-streek, daar zy gebooren zyn; en dat zy niet zo geoeffend, en derhalven tot den Oorlog niet zo bekwaam zyn, als onze Landzaten; maar die swaargheid was klein, want hadden wy uit onze Landen maar kloeke Oversten, die het Volk wel wisten te regeeren, zy zouden wel kloeker en meer geoeffend werden, en de lugts verandering en andere omgang zullen de geaardheden veranderen, en de vogten verminderen, door de hitte zal het bloed heeter, en zy dus niet alleen de gematigdste deelen van Europa gelyk worden, maar die door den tyd overtreffen: de ervaarenheid leerd, dat de Nederlanders over al, daar zy komen, 't zy in Spanje, Kanariën, Barbaryen, Guinea, de Oost- en West-Indien, de Ouden van die Landen overtreffen in arbeidsaamheid, blykende uit het zout haalen in de West-Indien, een zeer heete lugt-streek, dat voot den grooten arbeid ter Waereld geschat werd; nochtan die 'er geweest zyn, keeren weder guerne derwaards: tegen de hitte waren veelte hulp-middelen, als, dat 'er de nacht en dag byna altyd even lang zyn, het welk de hitte matigt; geduurig waaien 'er Oostewinden; de swaarsie arbeid is in de zuiket-moolens, en dat kan wel 's nagts geschieden: de akker-bouw heeft ook bekwaamen tyd; men kan 'er het geheele jaar doot in 't veld werken; kort om, men vond tegen de hitte zo veel hulp-middel, dat die wel te harden was. Dat men meende, dat de Spanjaarden met hunne Slaaven voordeeliger zouden arbeiden; dan wy, zulks was misverstand; want het spreekwoord zegd, met onwillige Honden is het kwaad Haazen vangen, en gedwonge arbeid vald swaar; Slaaven arbeiden zo lang de stok op den rug is, zonder beleid, als onvernuftige Dieren, met grote moeite;

De Nederlanders overtreffen alle Volken in arbeidsaamheid.

De arbeid met Slaaven is niet voordel.

2608. een Man van deeze Landen zal meer werk doen, dan drie swarte Slaayen, die veel geld kosten, en men ziet veel onder hen, dat de onwillige zig ver-
 Woon-
 derlyke
 wreake-
 richheid
 der Sla-
 ven.
 geven, of van honger sterven, om hunne Meesters
 spyt aan te doen, als geen ander middel vindende,
 om zig te wreken over hunne ongenaadige Mee-
 sters, welke zy dus hun geld doen verliezen; en
 dus werd dikwils gezien, dat veele, ryk zynde in
 Slaaven, in korten tyd arm werden, als 'er eene
 Rerfte onder komt.

Eindlyk zou men zomtyds vraagen, of men naar
 Indien moest loopen om te arbeiden, zynde in ons
 eigen Land genoeg te doen? hy antwoord, dat
 byna door gansch Europa de dagloonen te klein
 zyn voor die het Land bouwen, en dat zy gewoon-
 lyk niers tegen oude of zieke daagen kunnen over-
 leggen, het welke in Indien, wegens de vrugtbaar-
 heid, geschieden kon.

Op het laatste, als wy de moeite gedaan hadden,
 dat dan andere de vrugt mede genieten zouden,
 zeide hy, als men inzag, wat grote kosten 'er noo-
 dig zyn, om eene Volk-planting te doen, en wat
 bekwaamheid van schepen en andere voordeelen
 Gebrek
 aan mid-
 delen zou
 andere
 doen
 t' huis bly-
 ven.
 deeze Landen hadden boven eenige andere in Eu-
 ropa, zal men niet zeer vreezen, dat ons andere
 Volken dien weg zullen onderkruipen; men mogt
 met de Buuren een verdrag maaken van zulks in
 eenige Jaaren niet te beginnen, of zo zy iet voor-
 naamten, dat het dan zo ver van het onze moest
 liggen, dat wy daar door niet konden verkort zyn,
 zynde de Landen wyd genoeg; met inzicht, om den
 Spanjaard in toom te houden; en als het ten erg-
 sten kwam, konden de Nederlanders, door hunne
 onverdierlyke kloakheid en vlyt, nog wel voordeel
 trekken, daar andere schaade zouden doen, gelyk
 het gaar op de kusten van Guinea, daar andere
 Volken plagten te vaaren, die nu t' huis blyven;
 dit waren geene ydele inbeeldingen; de ervaren-
 heid leerde, wat grote rykdommen Spanje uit Indien
 ge-

gehaald had, hoe nieuw Spanje, Peru, Brasiliën, enz. in korten tyd bevolkt waren, zelfs de Eilanden, die in vrugtbareheid by de Indien niet te vergelyken zyn.

Dus veel had hy wel tot waarschuwing over den handel van West-Indien willen zeggen, om te toonen, hoe veel de Nederlanden daar aan geleegen ligd, zynde het middel, om tot neering en voorspoed te komen en gevolgelyk hunnen staat te handhaaven: zo zy dien handel verlieten, hadden zy, behalven andere swaarigheden, welke de Vrede zal medebrengen, niets te wagten, dan elende en ondergang van dien zo magtigen Staat en veele braave Inwooners, die, door slegte neering, zullen moeten verloop en in 's Vyands Land gaan woonen, en dus werden Vrienden ook Vyanden: hy hield byna heeter zig geheel den Vyand over te geven, en genaade te bidden, om hem tot medelyden te beweegen, dan dat wy, schynende hem te mistrouwen, onze middelen niet wilden gebruiken, en hem dus het swaerd in de hand geven, om ons te dooden. Hier op, dagt hy, zou het oude liedje gezongen werden, zo de Vyand dat niet wilde toestaan, of men daarom in Oorlog zou moeten blyven, daar de Landen zo veel ten agter waren, dat zy het niet langer konden uitslaan? of de West-Indische handel van zo veel belang is, dat men liever, met gevaar der Landen, in Oorlog moest blyven, dan die te verlaten, dat kon men uit het voorsz. en de andere verhaalde gesprekken genoeg zien; dat de Landen zo veel ten agteren en zo verarmd zouden zyn, dat zy den Oorlog niet konden uithouden, was niet wel te gelooven, als men ziet, hoe volkryk die zyn, dat zommige Steden meer bloejen, dan eenige in Europa, wat rykdommen de Ingezeete hebben en wat grote inkomsten veele Steden, Gast- en Weeg-Huizen, en andere Gestigten hadden, die jaarlyksch renten aankopen, schier niet wetende, wat met het geld

De Maaker denkt, dat de Landen nog magtig genoeg zyn, om te oorlogen, beter, dan om eenen onvoordeelligen Vrede aan te nemen.

te doen, ook tot wat groten rykdom eenige geringe Perſoonen geraakt zyn; men zou veel eer gelooven, dat wy van weelde ſtorven, dan dat wy van armoede uitteerden: zy waren nu in beeteren ſtaat, dan by het begin van den Oorlog, ten tyden van den groten Bevelhebber, het overgeven van Brabant en Vlaanderen, en de Spaaniſche Vloot en Leyceſter! het was ook te hoopen, dat de overheerde Landen, die nu gevoelen, waar toe zy gekomen zyn, en hoe het gezag der Staten en hunne voorregten met den voet werden getreden, het welk deeze Vrede-handel genoeg uitwyſt, hun tot een voorbeeld, den moed zouden vatten, en, zo zy nog eenen druppel goed Nederlandsch bloed in 't lyf hadden, de geleegenheid van hunne verloſing waarneemen, en zien, waar toe zy van natuure en eeds halve verplicht zyn, namelyk, om vryheid en voorregten voor te ſtaan.

Ten beſluit pryd by liever den Oorlog aan, dan eenen oneerlyken, onvoordeelligen of bedrieglyken Vrede.

Verder vraagt hy, wat ons de rykdom, en de ryke, wel gebouwde en verſierde Steden baaten zullen, als andere die bewoonden, en wy in vreemde Landen Ballingen moeten zyn? wat holpen de ryke Gaſthuizen en andere Geſtigten, als zy in vreemde Landen, in hoſſchen, velden en op ſtraaten van elende moeſten ſterven, en hunne Vrouwen en Dogters van Spanjaarden en Paapen onvoerd en beſlaapen werden, dat zy, helaas! meer dan te veel gezien hadden? wat zou het helpen, dus lang voor het Vaderland geſtreeden, het bloed geſtort, en eeuwig en lof verkreegen te hebben, zo zy nu met een oneerlyk, onvoordeelig of bedrieglyk verdrag, tot hunne grote ſchande, dat, benevens de vryheid, zouden verliezen? Kort om, de Maaker verheft zynen raad zeer, dat men liever in den Oorlog moet blijven, dan de vryheid der Indifche vaart verliezen. Dit was de zaaklyke inhoud van dit geſprek, wyzende den weegtgerigen Leezer verder tot het gedrukte.

Dergelyke waariſchuwung, zo het ſchynd, van den

den zelve Maaker, is 'er uitgekomen, onder den naam van bedenkingen, en naadere bedenkingen over de Zee-vaart, koophandel en neering, in den langdurigen Vrede-handel, en op wat noodzaaklyke voorwaarden men den Vrede mogt aangaan, voorgesteld in deeze vyf zaken;

Waar-
schuwing
tegen de
swaari-
gheden in
den Vre-
de, be-
staande in
vyf zaken.

1. Dat door den Vrede de neering zal vergaen, de uitgeweeke weder vertrekken, en gevolgelyk de Staat verzwakt en de Vyand gekterkt zal werden; 2. dat door den Vrede voor deezen Staat geene vastheid, voordeel nog verzekering verkreegen kon werden, blyvende de overheerde Landen in dien Staat, daar in zy nu zyn; 3. dat de meeste verzekering geleezen is in de harten der Nederlanders te winnen, die men verkrygen zou, door hante vryheid voor te staan; 4. dat zulks niet regt mag en moet verzogt, en, by weigering des Vyands, geen Vrede gemaakt werden; 5. de Vyand zulks weigerende, is de vraag, of de Landen nog middel hebben, om den Oorlog langer te voeren?

Deeze vyf zaken wil hy bewyzen: voor eerst, zegd hy, misreekend men zig, door te denken, dat de neering door den Vrede zou begeren of blyven, en dat de uitgeweeke niet weder uit de vereenigde Landen zouden vertrekken, welkes tegendeel hy bewysd, en dat de neering zal tot de overheerde Landen vervallen: want, zegd hy, de neering bestaat in den koophandel te Land en ter Zee, daar van de handel te Land de rykste, zeekerste en grootste was, nu zy Vrankryk oopen hadden, en waarschynlyk veel van de Zee volgen zal: want het was kenlyk, dat Antwerpen, niet tegenstaande alle de swaari gheden, haar overgekomen, nogtans de wissels op alle Plaatzten in Europa, de verzekeringen en bestelde handelingen, de drie gronden van den koophandel, hadden behouden: de vereenigde Landen geene bestellingen van belang, dan over Antwerpen hebbende, zynde de meeste Handelaars der Nederlanden, die in Duitsch-

Antwer-
pen had
nog de
gronden
van koop-
handel
behouden.

2608.

land, Vrankryk, Engeland, Spanje, Italiën, Turkyen, Barbaryen en Muskoviën woonen, te Antwerpen, of in de overheerde Landen, gelyk hy die noemd, gebooren, dat zeer zou helpen, om de meeste neering in hunne handen te doen blyven: hy verhaald, wat grote gemakken, huizen, reeken, kaamers en voorregten de meeste Volken van Europa daar hebben, zynde tol vry, of betaalende minder tol: hy zegd, dat daar meer handwerken werden gemaakt, dan in de vereenigde Landen, hebbende meer Italiaansche stoffen, en dat in de vereenigde Landen de uitgeweeke de meeste handwerken maaken, en bewysd door veele reedenen, kortheids halve voorbygegaan, dat die hunne handwerken beeter koop kunnen geven.

In de overheerde Landen werden meer handwerken gemaakt, dan in de vereenigde Landen.

Ongeleegenheden, die vallen zouden, zo 'er tegen op gekomen werd.

Gevaar, om den handel van den Rhyn, de Maas en de Waal af te trekken, en de Rivier de Demere door te graaven.

Verder beantwoord hy het geene daar tegen gezegd werd, dat de vereenigde Landen de gerieflykheid der Zee hadden; daar tegen hadden zy de schoone Rivieren; en zo zy verbooden, dat geene reede-zeilen naar Antwerpen op mogten vaaren, en dergelyke, bragt hy daar tegen andere uitvindingen: beswaard men zo met verlof-gelden of anderen last, zo zouden die van Zeeland daar door deels hunne scheep-vaart verliezen en de scheepen in de Vlaamsche Haavens jaagen; wilde men dat ook belletten, zo zou men de neering naar Kalis, Rouanen, Embden, Bremen en Hamburg jaagen, want men wist wel, dat veele goederen, om de opgestelde verlof-gelden in Nederland, van Dantzig, en andere Plaatzten, naar Spanje, Italiën, Vrankryk en Engeland gezonden werden, zonder in Nederland te komen, gelyk zy plagten; en om dat meer te bevorderen, mogten Vrankryk, Spanje en de Aards-Hertog verligting van tollën geven.

Het zou Dordrecht en andere Steden op den Rhyn, de Maas en Waal geleegen, zeer schaadlyk zyn, als men de voorby vaarende goederen wilde beswaaren, en oorzaak geven die over Land te voeren; en kon die van Brabant wel beweegen,

om

om de Rivier de Demere tot in de Maas te brengen, dat met minder kosten kon geschieden, dan de Bruselsche vaart, die agttienhonderdduizend guldens gekost had, ook met minder, dan het Zas van Gent, zynde de Demere tot hoven Halen, 5 mylen van Maastricht, bevaarbaar, en hebbende haaren oorsprong boven Bilsen, eene halve myl van Maastricht. Ook diende wel gelet, of de overheer-

Middel, om de Haaven van Oostende te beeteren.

de Landen niet bewoogen zouden werden eenige duizenden aan de Haaven van Oostende te koste te leggen, om daar met middelbaare scheepen, zo wel by laag als hoog water, in te komen, en verder de vaart op Brugge en Gent te verdiepen en verbreeden, om met hunne scheepen, 's zomers en 's winters, de vaart tot Oostende te mogen gebruiken, daar door de schuuring in de geul zo sterk zou werden, dat de dorpel, die nu daar voor ligt, weggespoeld zou werden, het welk dus eene der beste Haaven van Nederland zou kunnen werden; ja hy meende, dat men, zo de geul tot eene engte gebragt kon werden, de diepte daar zeer wel krygen zou.

Verder brengt hy vele reedenen by, waarom de uitgewecke niet in de vereenigde Landen zouden blyven; de yver voor den hervormden Godsdienst zal ze niet alle kunnen houden van de Plaatzten, daar hoop van gewin was, en de Paapsche uit de vereenigde Landen zouden greetig het gewin volgen: eeniger zeggen, dat de Hervormde uit de overheerde Landen by hen komen zouden, moest men niet gelooven, maar liever, dat zy daar zouden blyven, om te vryer in Spanje te mogen handelen, daar het hier altyd gevaarlyk is; en zulke zullen ook liever hunne goederen in vreemde, dan in Nederlandsche scheepen, doen.

De neering in de vereenigde Landen was niet alleen van de uitgewecke, maar ook door het sluiten der overheerde Landen, gekomen.

Hy bewysd ook, dat de uitgewecke uit de overheerde Landen de eenige oorzaak der neering in de vereenigde Landen niet zyn geweest, schoon het zeer nadeelig zou geweest zyn, hadden zy zig elders

1608, ter neêrgezet, wegens hunne ervaarenheid en grote verstandhoudingen, welke zy over al hebben; maar de meeste oorzaak was het suiken van Brabant, Vlaanderen en de Zee, de beroerten in Vrankryk, en de onvrye weegen, blykende, dewyl, door den Vrede tuschen Vrankryk en Spanje, de neering alom zeer verging. Antwerpen was nog eene ryke Stad, vol ryke Koopmans reeken - kaamers, en zy zou blyven handelen door gansch Europa: alle speeryen, welke de vereenigde Landen uit Oost-Indien brengen, zullen daar meest aangevoerd en vertierd werden, al was het maar om de schikking, die daar is op het uitleezen van alle Oost- en West-Indische waaren, daar door die in Duitschland, Vrankryk en elders byna zonder bezien verkogt werden, als 'er de hand maar op geschilderd staat; en die de speeryen en Hollandsche waaren te Antwerpen brengen, zullen zig daar, en niet te Amsterdam, van allen nooddrufst voor de te rug reis verzorgen; maar de meeste waarschyntlykheid, dat de meeste uitgeweeke zouden verrekken, was, zo de Aards-Hertog uit zig zelve den Hervormde eenige vryheid gaf, haakende naar het Roomsche Koningryk: wat daar onder meer mogt schillen, verhaald hy ook, en hoe zy onder de hand der Landen Krygs- en Scheeps-Voet, door meer bezolding te geven, zullen onttrekken.

Het uitleezen der Indische waaren te Antwerpen zeer geagt.

De Aards-Hertog vryheid van Godsdiensgewende, zoudat de uitgeweeke doen vertrekken.

Dat in dien staat geen Vrede kon gemaakt worden, die te betrouwen was.

Zyn tweede stuk, dat 'er geene verzeekering voor den staat der vereenigde Landen is, zo de overheerde Landen in dien staat bleeven, als zy nu waren, bewysd hy, wantrouwende aan de toezeggingen der Spanjaarden, daar toe veele voorbeelden bybrengende, te lang, om hier te verhaalen, onder andere, een geschild, in Blossimaand, des Jaars 1607, te Leuven gehouden en in druk uitgekomen, daar zy in 't gemeen besluiten, dat Vrede mag verworpen werden, als die de heer of goede zeeden der Roomsche Kerk schaandlyk was; en dat men zulke eeden niet alleen mag, maar moet breeken: verder berekend hy met den Vrede meer kosten van Krygs-

Krygs-Volk, en wel twintigduizend Mannen te onderhouden te zullen hebben, die hun veel swaarder zullen vallen, dan te vooren vyftigduizend, vermits zy dan de fchattingen zullen misfen; verder dryfd hy het miftrouwen fterk.

De derde zaak, dat de moefte verzeekerdheid ge-
leegen was in der Nederlanders harten te winnen, door hunne voorregten en vryheden voor te ftaan, was zo wel voor die nog in de overheerde Landen woonen; als die in verfcbeide Landen verftrooid waren, welke op hunne vryheid hoopen: hy wilde, dat men deeze in den Vrede-handel zou gedanken; uit kragt der vereeniging, in 't Jaar 1577 gemaakt, daar van zy nooit waren geweeken, maar wel met geweld gefcheurd: dat deeze niet wel te vreden waren, zou blyken, als men weder tot den Oorlog met den Aards-Hertog keerde, dat zy dan liever elders zig zouden nederflaan, ziende, dat de Oorlog niet gevoerd werd voor de gemeene vryheid der Nederlanden, maar alleen der vereenigde Landen; men zag, hoe zy alom door de omlyggende Mogenheden angelokt werden: daarom hy van gedagte was, dat aan de Heeren Staten der vereenigde Gewesten geene meerdere vastheid kon gegeven werden; dan dat het hun geliefde voor de uitgeweeke te zorgen, en de volgende zaken te be-
dingen;

Dat zy Godsdienfts-Vrede zonden hebben, in alle hunne goederen, ftaten en bedieningen werden herfteld, hunne Kinderen, die, door de vervolging om den Godsdienst en den Inlandfchen Oorlog, in andere Landen waren geboren, in de Steden, daar zy gewoond hadden, voornam als Inboorlingen erkend, en, zonder onderscheid van Godsdienst, tot alle ftaten, waerdigheden en bedieningen toegelaten werden; onderhoud hebben voor hunne Lee-
raars, hun Tempels vergund, eenige Plaatzon van verzeekering geleeverd, gelyk in Vrankryk, en derzelver Guarnizoenen door den Aards-Hertog be-

Volgens de vereeniging moest men voor de goede Nederlanders in de overheerde Landen, en de uitgeweeke, in den Vrede zorg draagen, en bedingen maaken.

Gods-
dienfts-
Vrede.

De Kinderen der uitgeweeke als Inboorlingen verklaard te werden.

Gerechtigd te zyn tot alle bedieningen.

Hun Tempels, Lee-
raars, en Plaatzon van verzeekering en onderhoud te geven.

608. betaald werden, met eede aan de vereenigde Landen verbonden blyven, zonder den Aards-Hertog in eenige zaken; tegen den Vrede en staat der vereenigde Landen strekkende, te moeten dienen. Verder, dat alle nieuwicheden, tegen de vryheden ingevoerd, als Geloofs-onderzoek, Jesuïeten, Kapucynen, nieuwe Bischoppen en vreemde Soldaten, 'er zamen weder uittrekken, en dat men de Kasteelen afdoe: dus zouden de voorn: swaarigheden daar door meest verhinderd en de Landen verzeekerd werden, zonder zulks te doen door vreemde Mogenheden, en dus zouden zulke meer dienst doen buiten de Landen, dan dat zy 'er binnen bleeven woonen; zeggende verder, dat het een ongegrond zeggen was, dat de Staten der vereenigde Landen niet verplicht waren aan de uitgeweeke Brabanders, Vlamingers en Waalen: het verbond der vereeniging was niet gemaakt met de steene huizen en muuren, of de velden, die in de overheerde Landen gebleeven zyn, en veel minder met de Vyanden des Vaderlands, die dat hebben bestreeden, maar met de goede Ingezeete, Eedelen en Steden, die toen in de Regeering waren, en nu genoegzaam alle van daar geweeken zyn, en die hadden met en in de vereenigde Landen voor dezelfde zaak gestreeden, en waren, of hunne Kinderen, nog veele in leeven, die de Staten der overheerde Landen behoorden te vertoohen, zo dat 'er gewigtige reedenen waren, dat men in den Vredehandel in ayt neeme en volge dat natuurlyk en Godlyk regt, doe aan eenen anderen, gelyk gy wilt, dat men u deed, en dus behoorden zy ook in hun Vaderland geholpen te werden: en zo besluit hy, dat zy in Oorlog behoorden te blyven, en doen, gelyk de Kinderen van Israël, die 40 Jaaren in de woestyn doolende en in Oorlog geweest waren, wanneer die van Ruben, Gad, en den halven Stamm van Manasse het Land Jaëzer en Gilead tot hun erfdeel verzogten, onder voorwaarde, dat zy toer
hunne

Vertrek
der Je-
suïeten,
Kapucy-
nen, nieu-
we Bis-
choppen,
en vreem-
de Solda-
ten, en
vernietig-
ing van
het Ge-
loofs-on-
derzoek
an de Ka-
steelen.

De vere-
nigde Lan-
den wa-
ren, door
de vere-
niging en
den ont-
fangen
dienst,
verplicht
hunne
Vrienden
in den
Vrede-
handel by
te blyven.

hunne Broeders zouden trekken, om hun erfdeel te helpen inneemen, gelyk zy deden. Dit verzoek was niet iet nieuws; men zag het voorbeeld in Vrankryk en elders.

De laatste vraag is, of men den Oorlog zal kunnen uithouden, als het verzoek niet kon verkreegen werden: hy meend ja, en dat de Landen zo veel niet ten agteren waren, als zy hunnen overdaad wat besnoeiden; daar was nog rykdom genoeg, men zou by God en Vrienden hulp zoeken; als de Vyand de onafhanglykheid weigerde, moest men tog in Oorlog blyven; men moest den Oorlog in West-Indien zien te brengen, den Vyand het middel van zyne schatten ontnemen, doen die in hunne beurzen vloejen, en dus den Oorlog van het Vaderland keeren, volgens de daar over gemaakte gesprekken; God had hunne goede zaak meermalen gezeegend, gelyk in Oost-Indien, te Gibraltar en elders, en zulke aanslaagen hadden den Vyand genoodzaakt den Vrede zo zeer te zoeken, vreezende, dat zyne Indische middelen hem mogten ontvallen. En genoomen, dat zy eenig groot verlies kreegen, en de Vyand daar door overdadig, moedig en stout werd, wilde hy alleen Gog met Magog dreigen, namelyk, dat men van den Turk en Moor, dat is, Magog, scheepen tegen Spanje zou leenen, welke zy wel, zonder kosten der Landen, zouden betaelen en onderhouden, om den voet in Spanje te mogen zetten; het was zeeker, dat dit het hart des Konings van Spanje, met zyne Don Diego's en Don Rodrigo's, wel bang zou maaken; niet, dat hy van meening zou zyn dat middel te gebruiken, vast betrouwende, dat God wel op eene andere wys hunne aanslaagen zou zeegenen, zonder de hulp der Godlooze Turken of Mooren; maar hy meende, dat de schrik den Spanjaard verbaasd zou maaken, als hy gedagt, hoe de Koning Don Rodrigo daar mede gevaaren was. Hy besluit dan, dat men liever den Oorlog moest uitslaan, dan onzeeker

Besluit van liever den Oorlog uit te houden, dan Vrienden te verlaten, verhaallende de nog voorhanden zynde middelen.

Middel, om den Spaanschen moedwill te temmen.

Besluit, dat de Oorlog beter is, dan een twyfelagtige Vrede.

1608. en oneerlyk Vrede maaken, besnoeiende, wegens het gebrek aan middelen, hunnen overloed, en op God betrouwende.

Dit heeft ons goed gedacht, tot uit van den Lezer, uit de gedrukte bedenkingen aan te rekenen: wy zullen hier nog byvoegen verscheide bedenkingen op den Vrede in Nederland, uitgestrooid door eenige verziende, vernuftige en erwaare Hoofden, voor zulke, die te ligtvaardig om Vrede riepen.

• Beden-
kingen op
den Vre-
de.

Een Oorlog, uit nood aanvaard, werd gevoerd op hoop, dat men eendlyk eenen goeden Vrede zal bekomen, welke wederzytsch kan getroffen werden door de langduurigheid en kostbaarheid van den Oorlog, en de bedingen gemaakt door afschik- komst van nabuurige Princen, in billykheid getroffen, welke, als zulks behoovende, kunnen gehonden werden. Philippus de II^{de}, Koning van Spanje, die meende door de Nederlanden ten hoogsten beleedigd te zyn, is dood; zyn Zoon, Philippus de III^{de}, die nooit van dezelve gehoud of beëdigd is, werd gerekend niet de vereenigde Gewesten beeter te zullen kunnen handelen door den Aards- Hertog van Oostenryk en Isabella Clara Eugonia. Gelyk een goede Vrede het beste goed is, is een verzoende Vrede het grootste kwaad. Oorlog is geruster, dan een twyffelagige en twistige Vrede. Het geld werd door het vuur en den tootssteen beproefd, maar een valsche Vrede kan niet, dan doof het ontdekken van het bedrog en verderf der bedrooge, gemerkt werden. Men ziet, dat de Spanjaard de vereenigde Gewesten in hun Land nu zo vry reekend, als de Koningen van Frankryk en Engeland in de hunne; ook dat zy die gelyk zyn in gezag, magt en vastheid van Regeering. Dat de Aards- Hertog twyffelagtige bewyzen geeft; dat een Onderdaan zynen Koning niet verbind; dat deeze Gewesten in 't vervolg, als zy in rust zyn, onvoorziens, door nood of bedrog, van den Spanjaard overvallen kunnen werden. 't Is niet waarschynlyk,

schynlyk, dat een magtig en heerschtigdig Koning, die, tot zyne grote kosten, de nabuurige Konin-
gen zoekt te verstooren, zyn regt aan een hoovaer-
dig Volk zal verlaten, en dat aan Gewesten, welke
hy meende zyne te zyn door regt van erffenis, en
sonder welke de Rhyn en Zee niet vry is, nog hy
andere Koningen kan beoorlogen; of dat hy zyne
wraak zal aflaten tegen die, welke hem, toen hy
met eene uiterste heerschtigdig de alleenheerschig
zegt, den weg gesloten hebben, in welchen Oor-
log hy meer dan driehonderdduizend Soldaten en
vierhonderd millipenen kroonen heeft verlooren; of
dat hy die Gewesten, tot nadeel van het Spaanschē
Geloofs- onderzoek, vryheid zal toelaten. Hem is
by het besluit van Constans toegelaten in alle gelee-
genheeden en nooden zyne belofte te breeken, ge-
lyk eenige Spanjaarden geschreeven en in 't Jaar
1581 bevestigd hebben. Voorbeelden van ontrouw
in deezen zyn die van Granaden, Don Johan van
Oostenryk, de Vrede van Gent, en de Admirant
van Arragon, die in zyn antwoord aan den Deeken
van Emmerik zeide, dat hy aan geene belofte ge-
houden was, mogt hy slegs den Koning dienst doen;
dit bewysd, wat men zulke betrouwen zal, die,
gesterkt door de belydenis en ontslag, gelooven, dat
s. Konings dienst meer te agten is, dan hunne ge-
geve trouw of eed. Zo men van den Spanjaard
niets bondig hoopen nog verwagten mag, maakt
en verzoekt men den zelve tot Vrede met gewis-
schade. Eene Stad, welke den Vyand het oor-
leend, werd reeds gewonnen geschat. De swakste,
met den sterksten veggende, verliesd altyd, en de
eenvoudige verstaan s. Vyands list nog hun eigen
gevaar. Het gemeene Volk, door langen Oorlog
vermied en door Vrede gelokt, zal den Vyand
naderhand veel eer eenig ongelyk toestaan, dan
weder in wapenen komen, onzeker van de gelee-
genheid; onbedagt zullen zy betrouwen de bloote
woorden der geene, welke hunne Voor-Ouders,
door

Wat de
Neder-
landsche
Oorlog
den Ko-
ning ge-
kost
heeft.

Van den
Spanjaard
is niets
goeds te
verwag-
ten.

1608

door de uiterste wreedheid, tot de wapenen gedwongen hebben. Men moet overweegen, of de Spanjaard, nu ootmoedig in 't handelen, niet hoo-
 vaerdig zal werden, door tusſchenkomen bedrie-
 gende; of veeler raadſlaagen hun niet zullen bekend
 gemaakt werden, ja of eenige, door hen gewonnen
 en omgekogt, niet zullen wegvlieden; of by het
 Volk, hun gemoed van den Oorlog afgekeerd zyn-
 de, niet de zorg over hun zelve en de gemeene
 ſchat + kisten zal verminderen; de Spanjaard, het
 zyne zoekende, zal zyne kisten uit de Indiën vul-
 len, de vereenigde Geweſten ſtil ſtaande; derzelver
 Inwooners traag geworden zynde, zullen ſchrikken
 van den Oorlog. Als de Spanjaard, onder voor-
 geven van uitlandſchen Oorlog, de onvoorzigtig
 en onbereide met Oorlog overviel, zullen zy dan
 tot uitlandſche Soldaten toevlugt neemen, die te
 laat te bekomen zullen zyn? De vereenigde Gewe-
 ſten zyn zeer rijk, en hunne ſchat kan in Oorlog eet
 verzameld en vermeerderd werden, dan in Vrede:
 want door Vrede werd de gemeene ſchat vermin-
 derd, en dan werden de Garnizoenen, geene be-
 taaling krygende, te ſnooden. De uitgelaate Jeſui-
 ten en Paapſche Prieſters zullen tweedragt onder en
 in de Geweſten zaaijen. Men zal deeze ongemakken
 niet wel kunnen wederſtaan, om de ſwaarigheid in
 de Regeering der vereenigde Nederlanden, die ze-
 ven zyn, elk onderscheiden in gewoonten; zy heb-
 ben tot hier toe, wegens de uiterlyke vrees, wel
 by wyze van een Gemeenebeſt eendragtig beſtaan;
 maar die vrees geweerd zynde, zullen zy haast, met
 groot voordeel en hoop voor den Vyand, tot eenen
 onbeheerschten ſtaat vervallen: want alzo, zonder
 volkoomme magt en goede orde, alle de zaken ter
 overweeging aan elk byzonder Geweſt zyn te bre-
 ngen, zullen de beſluiten, tot derzelver verweering,
 te laat komen, en terwyl men te Rome overweegd,
 zal Saguntien vergaan. De onderscheide geleegen-
 heid der Geweſten baard verſcheide gedagten in de ver-

verdediging, de een willende, dat die ter Zee, 1608.
de ander, dat zy te Land geschiede; hier uit rysd
tweedragt onder de Gewesten, en de Vyand krygt
moed. In de borgtogten der nabuurige Princen is
weinig steunzel, zo zy geene gemeenschap aan den
Oorlog hebben; anders mogten zy, na eenige
schaade geleden te hebben, die verlaten, reeds,
mischien uit vrees voor den Vyand, ontveinzende de
omkoopingen van hunne Dienaars, de laagen, mee-
nigmaalen op hun leeven gelegd, en alle andere
verongelykingen. De Oost-Indische vaart heeft tot
nog toe de vereenigde Gewesten grote eer en voor-
deel, en den Vyand groot bederf, toegebracht, en
zulks was ook van de West-Indische vaart te wag-
ten; die vaart, door het sluiten van den Vrede,
ophoudende, zal de rykdom uit de Landen wyken,
ja men zal wapenen en alles overleeveren; de vaart
op Vrankryk en Engeland zal van weinig voordeel,
en die op Spanje en Italiën vol gevaar zyn, welke
ten allen ryde kan verhinderd werden door het aan-
haalen der scheepen, koopmanschappen en Schip-
pers. De Engelsche Kooplieden klaagen, dat zy,
geduurende den Vrede, wel vierhonderdduizend
ponden Engelsche munt meer schaaide geleden
hebben, dan by den Oorlog. De Kooplieden der
Gewesten, die onder het gebied van den Koning
en Aards-Hertog staan, zonder geleide, vry van
schattingen, verdedigingen en alle beletzels, naar
Spanje en Italiën gaande, kunnen veele Kooplieden
uit de vereenigde Landen trekken; en die gewoon
waren op Oost-Indien te handelen zullen, uit vrees
voor de Spanjaarden, de vereenigde Landen verla-
ten, om hunnen handel elders zeekerder te dryven.
De Aards-Hertog zyne schattingen en tolln ver-
minderende, zullen ook veele Inwooners uit de
vereenigde Landen kunnen trekken, welke anders,
tot betaaling der schulden, noodzaaklyk beswaard
zullen blyven: dus zal dit Land verarmd en verlaten
blyven, en als de schat-kist van die Gewesten, daar

1608

men neering doet, verlaten is, zullen zy de andere hier kunnen ondersteunen: dog hy dagt, dat zy, zo de Regeering en burgerlyke schikkingen in de vereenigde Gewesten met behoorlyke macht werden bepaald, en de koophandel op Oost- en West-Indien ingesteld, steunende op God en de goede zaak, de gewoone schattingen aanhoudende, en met onderstand der nabuuryge Princen, den last des Oorlogs konden draagen en een goed einde daar van te hoopden hadden; houdende eindlyk de Zee voor ons en onze Buuren vry, also het blykt, dat 's Konings Gallioenen kunnen gewonnen werden, dat men t'eeniger tyd, de Vyand meer verswakt zynde, met meer vrugt, eer en verzeekering Vrede zal kunnen maaken.

Nog veele andere reedeneeringen over den staat en de gelegenheid der Landen, en hoe die, na het einde van den Oorlog, werden zou, veele spottende, dog scherpzinnig en bedekt, eenige voortreffelyke aanmerkingen van Staat aanwyzende, zyn gedrukt, waarwaards wy den weetgierigen Leezer wyzen, zonder die hier te verhaalen, om niet te lang te zyn, ons vergenoegende met uit die genoomen te hebben, die ons het meeste aanmerkens waerdig scheenen.

Vader
Neyen
komt in
spanje.

Schoon Vader Neyen, gelyk men naderhand verstonf, reeds den 23ten van Grasmaand in Spanje by den Koning was gekomen, heeft men egter in langen tyd niets van hem vernoomen, zo dat de 40 Daagen, die men meende tot zyne reis noodig te zyn, zeer vermaenigvuldigd zyn, onder allerhande voorwenzels, hier opgegeven, dat hy ziek was, dat de Hertog van Lerma niet ten Hove was, dat de Koning te zeer bezet was met de verheffing van zynen Zoon tot Erigenaam van zyne Ryken en andere waerdigheden.

Zeven-
tiende zic-
ting.

Het af-
doen der
geleid
gelden.

Ondertuschen zyn de wederzydsche Afgevaardigde nog eens vergaderd den 22sten van Grasmaand, daar die van Spanje zeer aanhielden op het afdoen van alle geleid-gelden op de koopmanschappen, en daar op niet te lyden, dan de oude tollën: insgelyks op de herstelling van Brabant en

Van

Van

Van

Van

Wederge-
ving der
Steden en
Sterkten
in Bra-
band ge-
eischt.

Vlaanderen, en dat men hun zou moeten wederge-
ven in Brabant de Steden de Grave, Breda, Bergen
op den Zoom, Willemstad, Steenbergen, de Schans
Lillo, en andere Plaatzten, op Brabandschen grond
geleegen; in Vlaanderen Liefkens-hoek, Axel, ter
Neuze, Aardenburg, Ysendyk, Sluys, Biervliet,
het geheele Land van Casand, en andere Plaatzten,
op Vlaamschen bodem geleegen: daar tegen bood-
den zy aan de Staten Lingen, Oldenzeel en Grol;
die van der Staten zyde zeiden daar tegen, dat zulks
streed tegen de belofte der eerste verklaring van
den Aards-Hertog, daar by bedongen was, dat elk
zou houden het geene hy had; dat ook het stuk te
ongelyk was, van de Staten te willen hebben zo
veele voortreflyke Plaatzten, van welke veele bestand
waren een sterk beleg te wederstaan, den Kryg
veele Jaaren te stuiten, en daar uit de Staten grote
middelen trekken, en daar tegen hun aan te bieden
drie nesten, die te zamen geene 3 Maanden een le-
ger konnden ophouden, zy zelfs in 16 Daagen ge-
wonnen hadden, en geen vyftigste deel van het
geene zy eischten waerdig waren; dat ook de naam
van vryheid deeze Landen niet zeer baaten zou, als
zy dus ontbloot en ontzet werden van hunne sterkste
Steden en Bolwerken, en binnen van hunne midde-
len der geleid-gelden, welke zy noodzaaklyk, tot
verdediging van hunnen Staat, moesten onder-
houden; en, na veele en lange betuigingen van
beide zyden, zyn zy gescheiden, elk in bedenken-
neemende, hoe de zaak diende gesteld te werden:
niet te min hebben de Staten, verneemende, dat
een schip uit deeze Landen, daar op Symon den
Danser zig Kapitein noemde, op de Middellandsche
Zee, omtrend de straat van Gibraltar, zig tot rooverij
begeven en verscheide scheepen beroofd had, om
hun zuiver oogmerk in 't onderhouden van den stil-
stand te toonen, door hunne Afgetaerdigde aan den
Marquies en de andere dit aangegeven en daar by
verklaard, dat zy op die kusten vier goede Oorlogs-

De Staten
willen de
Zee-roo-
vers ver-
volgen.

1608 schepen meenden te zenden, om dien Roover te overweldigen, en hier te land te brengen, om hem te straffen, begeerende daar toe van hen eenen geleid-brief, dien de Marqués weigerde; maar hebbende het dubbel van den last, aan de schepen medegegeven, verklaarde hy des aangaande te vreden te zyn met aan den Adelantado van die Straat te schryven; maar door verscheide veranderingen van zaken, is daar van niets gevallen.

Agtiende
zitting.

Naader
gesprek
over de
voorn:
Steden en
vry-geleid-
gelden.

De Staten hebben verscheide beraadingsen gehouden op het geene in de laatste vergadering gehandeld was; dog vonden niet geraaden zig van zo veele sterke Plaatzen, tegen een zo gering aanbod, te ontblooten, en hebben, den 28ten, daar over eene naadere vergadering met de Spaansche Afgevaardigde gehouden, daar die der Staten rondborstig verklaarden, dat de staat van hunne Landen niet toeliet zo veele sterke Plaatzen, welke de voornaamste bolwerken van hunne Landen zyn, af te staan, nog ook de geleid-gelden geheel af te schaffen, gemerkt hunne Zee-Raads-Hooven met veele schulden beswaard waren, welke niet konden afgedaan werden, dan uit de middelen der geleid-gelden, dat met veele reedenen bevestigende; dog zy hadden van de Steden en Sterkten alleen de woorden van de Hooge Overheid gebruikt, om minder te beleedigen; maar de Spaansche verklaarden rond uit hunner Meesters meening niet anders te zyn, dan dat de opperheenschappy van die Steden en Sterkten hun terstond by dit verdrag geheel ingeruimd zou moeten werden, met alle orde op het regts-gebied en de Burger-Regteering, zonder eenige vermindering; nogtans zouden zy, om te toonen, dat zy in deezen opregt wilden handelen en alle argwaan wegneemen, wel de Staten toestaan die eenige weinige Jaaren te bewaaren en bezetten, om intuschen daarmede hunnen Staat te beschermen. Zy dagten daar in al veel te doen, en broederlyk te handelen met de Nederlanden en Staten, hun het beste en sterkste deel

deel latende, gelyk de Oorlog getoond had; maar de vry-geleid-gelden moesten geheel ophouden, zynde hunne Meesters Princen van Vrede en niet van Oorlog, hadden daarom eenen afkeer van alle zaken en naamen, by den Oorlog ingevoerd of opgekomen, en zouden dus niet verstaan, dat, tot beswaar van den onderlingen koophandel, eenige lasten werden betaald, dan die voor het Jaar 1566 in gebruik zyn geweest, en dus scheidden zy, na veele onderlinge betuigingen.

De Heer Jantyn, Gezant van Vrankryk, deed, den 28sten, de Staten aanzeggen, dat hy eenen keer naar Vrankryk moest doen; en hoewel de Staten, den 29sten, alle vlyt aanwendden, om hem van dit voorneemen af te trekken, hebbende de meeste daar in geen genoegen, bleef hy nogtans daar by van te moeten vertrekken ten meesten dienst, zo van zynen Meester, als deeze Landen; en is daar op, den 2^{den} van Bloemaand, vertrokken naar Rotterdam, en verder naar Zeeland; maar voor St. Anna-land gekomen; en door een groot onweder overvallen en opgehouden zynde, is hy, den 5^{den}, weder in 's Hage gekomen; het zy hem het onweder verschrikt, of hy van zynen Meester anderen last ontfangen had: dit zyn schielyk weggaan gaf veele in de vereenigde Landen zeldzaame gedagten, om dat ter zelve tyd de Kollonels van Chastillon en Bethune ook verlof verzogt hadden, om eenen keer in Vrankryk te doen; maar zyn spoedig wederkomen deed toen die gedagten ophouden.

De Heer Jantyn vertrekt en keert weder.

Hier na hebben de Staten, ziende, dat men van Neyen niet veel hoorde, en 'er vast veel tyd verliep, tot opspraak van veele Gemeenten der Landen, die hunne meering niet konden doen, gelyk in Oorlogs-, veel minder in Vredes-tyd, daarom veele stil zaaten, niet wetende, wat te doen; verscheide vergaderingen doen houden en veele overweegingen belegd over den stillstand, die men Bloemaand eindigde; ook over de vryheid en veiligheid van den onderlingen, Nederlandschen handel, en de weder-

De Staten, over de langduurigheid van dit verdrag bekommerd zynde, handelen over veele stukken.

1608. geving der goederen, in deezen Oorlog weder-
zydsch verbeurd verklaard; daar in zy goed von-
den, dat men, om meer onbekommerdheid in den
Oorlog te hebben, den tegenwoordigen stilstand
dit gansche Jaar zou doen duuren, en de stukken
van den Nederlandschen handel, te vooren ontwor-
pen, daar van wy gemeld hebben, in zo ver wy 'er
kennis van gekreegen hebben, wat nader zou her-
vatten en instellen; noopens de wedergeving der
verbeurde goederen werd beraamd, hoe men zou
handelen met de onverkogte, en hoe met de ver-
vreemde; en hoewel veele de verlenging van den
stilstand niet goedkeurden, als de Landen van den
Oorlog te zeer ontwennende en tot dien te hervat-
ten onlustig maakende, en dus ontzenuwende de
kragt der reeds gedaane vrystelling van de Landen,
welke daar door bespoelyk schynen gemaakt te wer-
den, inzonderheid zo de meening zou zyn, om
onder dien eenig Krygs-Volk af te danken, en daar
mede hunne Landen, die tot verzeekering van den
stilstand niets hadden, dan het woord van den Aards-
Hertog, of van hen, die tot hier toe weinig swaargig-
heden hadden gemaakt, om, tot hunnes Konings
dienst, by alle voordeelige geleegenheden hun
woord te breeken, in derzelver verdediging te
verwakken, en tot den Oorlog, en nog veel meer
tot den Vrede-handel, dien de sterkste het meest
tot zyn voordeel krygt, onnuttig te maaken, heb-
ben nogtans de Staten, den 20^{den} van Bloemaand,
weder vergadering doen houden met de Spaansche
Afgevaardigde, daar overgeleeverd werden de ar-
tykelen, op den binnenlandschen handel en de we-
dergeving der verbeurde goederen nu ontworpen;
maar zy ziende, dat 'er veele artykelen waren, zei-
den, dat daar in ook voor veele daagen werk was
den stilstand deden zy verlengen voor dit ghehele
Jaar, vermits der Staten Gemagtigde verklaarden,
dat hunne Staat dus niet in 't onzeeker kon blyven,
en daarom dat deeze handel aan of af moest zyn, en
ten

Aanmer-
kingen
over het
verlengen
van den
stilstand.

Negen-
ziende
zitting.

Over den
binnen-
landschen
handel en
de ver-
beurde
goederen.

De stil-
stand ver-
lengd.

ten langsten geslooten werden voor het einde der aanstaande Hooimaand, dat zy niet dagten daar van langer of meer te handelen, en daar op scheidden zy weder: dog vermits men verstond, dat in 't Hof van den Marquies over deeze verlenging van den stilstand grote blydschap was en men van Neyen weinig hoorde, meenden veele, dat op het laast niet veel van den Vrede komen zou, zynde de Aards-Hertog ten Oorlog gansch ongereed en daarom bevreesd op eenen korten stoor alle hunne nieuwveroveringen te verliezen, en zoekende daarom, door het verlengen van den stilstand, maar tyd te winnen, om zyne zaken te herstellen, en de vereenigde Landen zo lang te slepen, tot dat zy geheel gebrooken of in verwarring gebracht waren, staande veel neeringloos, door den stilstand, daar uit grote armoede onder het gemeene Volk rees, en het Gemeen hoe langer hoe meer van geld berooid werd, daar in tegendeel de Koning van Spanje tyd en gelegenheid kreeg, om zyne miljoenen uit West-Indien met gemak in te krygen en op zyne Oost-Indische zaken orde te stellen, zullende de tyd de waarheid hier van leeren: deeze gedagte nam niet weinig toe, warneer Verreycken, den 21sten, verklaarde, dat hy met de laast overgegeve artykelen eenen keer naar Brusfel moest gaan doen, om den Aards-Hertog derzelver grondige meening te verklaren en zynen naaderen last te verstaan, dat zy meenden maar een gezogt voorgeven te zyn, om zyne reis, die om andere zaken geschiedde, te bedekken. Hy vertrok ten zelven daage, zeggende, dat hy in weinige daagen weder in 's Hage hoopte te zyn, gelyk ook geschiedde in 't begin van Zomermaand.

Verreycken
vertrekt.

Den 6^{den} van Zomermaand, is weder vergadering belegd, daar zy handelden over de grens-scheiding, en die van den Aards-Hertog eindlyk verklaarden, dat zy, om uitkomst in de zaak te vinden, de oppermagt der Steden en Sterkten in Brabant en Vlaanderen zouten toestaan, daar tegen die be-

Twintigste zitting.

houdende over Lingen, Oldenzeel en het Land van
 Zúrphen; maar dat die over de Dorpen en het platte
 Land van Brabant en Vlaanderen den Aards-Hertog
 moest volgen, gelyk ook zy aan hun zouden over-
 laten het platte Land van Lingen, Over-Yssel en
 Zúrphen: komende tot het stuk der verbeurde goe-
 deren, zeiden zy hunne last en oogmerk te zyn, dat
 wederzydsch alle verbeurde geestlyke en waereldly-
 ke goederen, welker Eigenaars of Maatschappyyen
 aan de andere zyde woonden, zouden wedergege-
 ven werden, en dat daar in de Aards-Hertog niet
 minder in rang of voordeel mogt zyn, dan byzon-
 dere; des men hem alle de heerlykheids goederen zou
 moeten wedergeven, om die vry en onbekommerd
 te doen regeren, daar toe Amptenaars stellende;
 want de Aards-Hertog had wel de oppermagt der
 vereenigde Landen, maar niet de heerlykheids of
 vaderlyke goederen in die Landen, afgestaan: veele
 zeiden, dat dit een nieuwe kunst-greep was, te
 Brusel gesmeed, om te toonen, dat zy deeze Lan-
 den van alle middelen zogten te ontblooten, in
 veele schulden van verbeurde goederen te wikke-
 len, en de Steden, daar van zy zeiden de opper-
 magt aan de Staten te willen laten, van alle Inwooners
 te ontblooten en tot onnutte Duif-hulzen te maaken:
 want de Burgers, meest alle hunne goederen op het
 platte Land hebbende, zouden noodzaaklyk de Steden
 moeten verlaten en zig op het Land begeeven,
 om hunne goederen te mogen gebruiken en regt te-
 gen hunne Pagters te genieten, en dat de Aards-
 Hertog het platte Land zo kon begunstigen met
 markten, Sterkten, enz. dat de Steden neeringloos
 en als omringd zouden kunnen gehouden werden,
 en dus gansch verloop en hedorven werden: hier-
 om betuigden de Staatliche Afgevaardigde zeer daar
 tegen, zeggende, dat het platte Land onder ander
 regts-gebied dan de Steden te laten, of de heer-
 lykheids goederen van de oppermagt van hunne
 Landen te scheiden, regt was de Hoogheid zynen

De Aards-
 Hertog
 vraagt
 het platte
 Land van
 Brabant
 en Vlaan-
 deren.

De gelyk-
 heit der
 heerlyk-
 heids
 goederen.

Aanmer-
 kingen
 daar over.

Aanmer-
 kingen
 van der
 Staten Af-
 gevaer-
 digde.

rok uit te trekken en de Steden van hunne magt en welvaaren te ontblooten; zaken, die niemand kan bedingen of overgeven, dan door drang van het niterste geweld, maar niet door een vriendlyk verdrag; en dat, als men slipt op zulke eischen stond, zy wel zaagen, dat van deezen handel niets komen zou, en derhalven best was dien hoe eer hoe liever te breeken. De Spaansche Afgevaardigde den ernst der Staatsche over deeze stukken ziende, bleeven by dat van het platte Land volbarden; maar in 't stuk der heerlykheids goederen wilden zy eenig onderscheid maaken tusschen oude en nieuwe, en dan kunnen toestaan, dat de oude by de oppermagte zouden blyven, maar de nieuwe moesten wedergegeven werden; voor nieuwe hielden zy alle die goederen, aan welke de Hertogen, Graven of Heeren der vereenigde Nederlanden door byzonder regt waren gekomen, en van welke zy dat konden bewyzen, zonder te willen noemen, wat goederen zy daar mede meenden, maar dat zy zulks zouden doen, als zy dat byzonder regt beweezen, meende de dit zo reedlyk te zyn, dat men hun zulks niet behoorde, nog niet regt kon, weigeren; na veel geschillen en gesprekken hier over zyn zy, zonder besluit, gescheiden, om dat de Staatsche niet konden goed vinden in een zo plegtig verdrag iet te begrypen, dat men niet aanstonds gansch en klaar kon verstaan, nog weeten, of men daar onder niet eenige goede Steden en geheele deelen van Landen zou willen begrypen.

Den 10^{den} van Zomermaand vergaderden zy weder, maar bleeven wederzydsch by hun stuk, de Spaansche by de oppermagte van het platte Land en de scheiding der oude en nieuwe heerlykheids goederen, en de andere by geene der twee stukken aan te neemen; en na dat zy elkanderent over vele andere stukken hadden geoetst, en in eenige hunne meening geoopenbaard en in andere niet, byzonder niet over den Godsdienst, scheidden zy weder

Eenentwintigste zitting

Nadere gesprekken over de voornamstukken.

1602. en dus zyn ook de byeenkomsten van den 13^{den} en 14^{den}, 's namiddags, meest afgeloopen in elkander te toetzen over de ooverige artikelen; maar die der Staten, de agterhouding der Spaansche in veele stukken ziende, zeiden, dat hunne Staat deeze onzekerheid niet langer toeliet, maar dat zy ten langsten in de volgende Maand de zaak moesten af of aan maken, en daarom verzogten zy ten laastten hun in alle opregtheid naader te verklaren, of zy in hun gemoed oordeelden, dat de meening van hunne Meesters was iets vast op deezen geheelen handel te besluiten; daar op zy verklaarden ja, dat zy uit alle de afvaardigingen niet anders konden oordeelen: en alzo daar op van veele stukken en het vertrek der uitheemsche Soldaten gesproken werd, verkonden zy niet, dat de Staten deswegens iet ten hunnen opkigt, nog zy by de Staten, zouden mogen bedingen: en verstaande, dat, als het zo ver kwam, zy op dit stuk niet ten uitersten zouden staan, om dat zy liever, zo zy voorgaven, aanstonds wilden breeken, dan dit inwilligen, zyn zy weder geseheden. Den 17^{den} verklaarde Verreycken, dat hy op dien dag schielyk eenen keer naar Brussel moest doen, om aan den Post-Boode van Spanje te leeveren zekere juweelen van de orde des gulden Vlies, daar van hy Geheim-Schryver, was en dus had hy ze in bewaaring, welke de Koning onthouden had, om te gebruiken in zyne voorgenoome plegtigheid, in 't aanstellen van zynen Zoon tot Hoofd van die orde, dat veele weder van zyn vertrek anders deed denken: zy waren niet te min zeer verwonderd, waarom de Koning van Spanje, een jong Man, en regt in den bloet zynde, om Kinderen te winnen, zo zeer arbeidde, om zynen Zoon, 3 Jaaren oud zynde, te doen aanneemen tot Erfgenaam van zyne Ryken en Hoofd der orde van het gulden Vlies, ten ware hy voor zyne eige ongezondheid of eens betwisting in de opvolging van zynen Zoon vreesde, schoon die anders in den eedden Zoon vast en ongetwyfeld behoord te zyn.

Daar

Twee- en
drieen-
twintig
sic zie in-
den.

Zy toet-
zen op de
verdere
stukken.

Ver-
reycken
vertrekt
weder.

Daar na kwam nog een toeval, dat de Heer Jannyn, Fransche Gezant, den 19^{den}, in haast naar Frankryk trok op het voorgaande voornemen, gevende nu voor by zynen Meester ontbooden te zyn, de Staten, voor zyn vertrek, aanbeveelende, om op de behoudenis van hunnen Staat en de verbintenis met Engeland en andere, daar toe dienende, te letten, en alzins naar den Vrede te tragen, als zy zien, behoudens hunnen Staat en de voornaamste deelen van dien, eerlyk, Godlyk en verzeekerd konden krygen, om zig dus uit deezen bloedigen Oorlog te helpen; schoon by veele, naar gewoonte, agterdocht bleef, dat onder dit vertrek iet anders mogt schuilen, en dat het niet uit Frankryk, maar zelfs van hier bewerkt was.

De Heer Jannyn veruekt

De Prins van Spanje werd aangenomen als toekomstende Koning van Spanje, met den naam van Philips den IVden.

Uit Spanje is ryding gekomen, hoe Koning Philips de III^{de} zynen oudsten Zoon, nu 2 Jaaren en 10 Maanden oud, voor toekomstenden Koning der Ryken van Spanje, met den naam van Philips de IV^{de}, den 12^{den} van Louwmaand, te Madrid, in de St. Hieronymus Kerk, die behangen was met een kostlyk tapyt, daar op de overwinning van Thonis, en andere Steden, stond, heek doen aanneemen, hulden en sweeren, met zeer grote pragt en plegtigheid, meest alle Bischoppen, Hertogen, Marquizezen, Graven en Grote van Spanje daar by zynde: de voornaamste plegtigheden werden bediend door den Kardinaal van Toledo, Don Bernardin de Rayas, en Sandoval, in tegenwoordigheid van den Koning, de Koningin en Infante Anna Mauffisa: daar werd aangereekend, dat deeze jonge Prins, alzo de plegtigheden lang duurden, terwyl hem de Heeren en Grote gingen geluk wenschen, hi zynen stoel zittende in slaap was gevallen. De meeste Aadel van Spanje was hier by vergaderd, makende een groot en kostlyk feest.

Wy hebben, noopens de Sweedse geschiedenissen, in 't 20te boek verhaald, hoe Hertog Karel zynen Neef Sigismundus, Koning van Poolen en Swee-

Geschiedenissen van Sweeden

1608. Sweeden, in Sweeden had bejeegend, toen hy, met eene sterke magt van vreemd Krygs-Volk uit Poolen daar was gekomen, om hem uit het Gouvernement, dat hy hem te vooren had toegestaan, af te zetten, dat Koningryk naar zynen zin te regeeren en 'er den Roomschen Godsdienst in te voeren, tegen des Ryks regten en zynen eed en belofte, by zyne krooning gedaan; en also hy zyn verdrag, als hem met geweld afgedwongen, niet wilde toestaan, was hy naar Poolen gevlugt, terwyl men den Oorlog voerde om Lyfland, dat elk der Koningryken wilde, dat haar toekwam, daar zy beide meenigmaalen winst en verlies hadden, gelyk wy zeiden in 't 27te boek. Zederd hebben de Staten van Sweeden en Poolen over en weder Gezanten gezonden, de Sweeden hunnen Koning biddende in zyn Land te komen en hen zelfs te regeren, naar de wetten en verbonden, hun by zyne krooning beswooren, zy wilden hem goede en getrouwe Onderdanen zyn; zo hy dit niet kon of wilde doen, dat hy hun dan zynen Zoon, of zynen Broeder Johan, Hertog van Gotland, zou zenden: zo zulks niet geschiedde, dreigden zy hem zynen Oom, Hertog Karel, zynen Stadhouder, tot hunnen Koning te verkiezen, gelyk zy deden; dog die, van hen verkoozen zynde, wilde of durfde zulks in langen tyd niet aanneemen; maar eindlyk hebben zy hem, den 25ten van Lentemaand laatsleeden, oopentlyk als hunnen Koning gekroond, met dezen eernaam, Karel de IX^{de}, door Gods genaade Koning der Sweeden, Gothen, Wandalen, Finnen, Carelen, Lappen, Cajancen; van Esfchon, Lyfland, enz. Deeze schreef daar op aan de Staten van Poolen, verhaalende de reedenen van zyne krooning, allen Vrede aanbiedende, en verder betuigende; maar also zy daar op niet antwoordden, schreef hy andermaal den 15^{den} van Bloeimaand, met het afschrift van den eersten, allen Vrede aanbiedende: daar na schreef hy aan Koning Sigismundus zelfs,

Karel,
Hertog
van Su-
derman-
nen, als
Koning
van Swee-
den ge-
kroond.

Hy
schryft
aan de
Staten en
den Kon-
ing van
Gothen,
Vrede
aanbie-
dende.

zels, met de afschriften der voorigen: dog hier op 1600
werd niet geantwoord voor den 6^{den} van Herfst-
maand, toen zulks de Staten deden, daar op de
Staten van Sweeden hun, den 17^{den} van Wynmaand,
weder breedvoerig antwoordden, welken brief ons
goed dagt hier in te voegen, om dat die bevels
de gansche oorzaak, waarom zy hunnen Koning
Sigismundus hebben afgezet en zynen Oom Karel
in zyne plaats gekroond, met alles, wat daar aan
kleefd, om volkoomen den staat van die Landen,
daar Nederland zo veel koophandel en scheep-vaart
heeft, te weeten: deeze brief luid dus;

Wy Ryks Raaden van het Koningryk Sweeden, Brief der
Ryks Raaden van
het Koningryk
Sweeden
aan de Staten
van
Poolen,
beheizen
de de ree-
den, die
hen be-
woogen
hebben,
om Sigis-
mundus af
te zetten
en Karel
te kroo-
nen.
tans binnen Stokholm vergaderd, doen UL: Ryks
Raaden des Koningryks Poolen en Groot-Vorsten-
doms Littauwen, weeten, dat wy uwe brieven,
gegeven binnen Cracouw, den 6^{den} van Herfst-
maand, op den onzen van den 18^{den} van Zomer-
maand, wel hebben ontfangen: en schoon die zo
wydloopig en lang zyn, dat zy byna den gewoonen
styl van brieven schynen te buiten te gaan, is nog-
tans deszelfs voornaame inhoud, dat gy uitdruk-
lyk verklaard niet als Koning te willen of mogen er-
kennen onzen genaadigsten Koning en Heere, dien
wy en alle de Steden des ganschen Ryks tot Koning
van Sweeden hebben verkoozen, gesteld, en on-
langs met den plegtigen Koninglyken Kroon beves-
tigd, beschuldigende daar by onzen genaadigsten
Koning en Heere, gelyk ook ons, dat wy van den
eet en de trouw, met welke wy aan Koning Sigis-
mundus verbonden zyn geweest, zouden afgetree-
den zyn, en die verlaten hebben, niet zonder onze
grote schande: om dit te bewyzen verhaald gy,
dat eenige onder ons Koning Sigismundus eerst Beschul-
digingen
der Staten
van Poolen
over
de Swee-
den.
zouden hebben gebeden hier in 't Ryk te komen,
en dat hy dien volgens niet sterker, zo gy zegd,
dan met zyn eigen Hofgezin, hier gekomen is, dat
wy hem zouden overvallen en niet naar behooren
bygestaan hebben: ten anderen beschuldigd gy ons,
dat

1603. dat wy, geduurende zeeker bestand, tegen onze gegeve trouw en beloften, UL: door verraad het Kasteel van Dunemunde zouden afgenoomen hebben: schoon dit nu van UL: niet groter yver en veele woorden werd voorgegeven, zal zulks nogtans nimmer waar bevonden of kunnen beweezen werden, gelyk wy uit het volgende verhaal, getrokken uit de aantekeningen van het geene wederzydsch gebeurd is, gedwongen werden aan elken onpartydigen en waarheid lievenden oopenbaar te maaken.

De Staten
bekennen
Sigismun-
dus voor
Koning
aange-
noomen
te hebben
op zecke-
re belof-
ten.

Wy hebben nooit geloofchend, en loochenen nog niet, dat wy Sigismundus, Koning van Poolen, als naasten Erve van zynen overleeden Vader, zo volgens het regt van opvolging, als wegens onze vereeniging, als onzen Koning en Heere hebben erkend en aangenoomen, en dat wy hem, in 't Jaar 1594, trouw en gehoorzaamheid hebben beloofd en geswooren, gelyk hy ook ten zelven tyde ter andere zyde aan ons en alle Stenden des Ryks Sweeden zig by eede heeft verbonden; maar dat wy dien eed en trouw, een door ons aan Sigismundus gegeven, immer zouden gebrooken en niet in alle opregtheid nagekomen hebben, zo lang hy ons zynen eed, woord en beloften oprecht heeft gehouden, zukt gy nog iemand in eeuwigheid niet kunnen bewyzen; maar wel dat wy, hy vergeestende zynen Koninglyken eed en plicht, daar van gansch afwykende, en onderstaande ons en dit Koningryk Sweeden vyandlyk aan te tasten en te beoorlogen, allen heilzamen raad en trouwhartige vermaaning ter zyde stellende en veragtede, eindlyk genoodzaakt zyn geweest ons te hooren tot de middelen, welke wy by de hand hebben genoomen, en te verlaten dien, van welken wy te vooren zo dikwils verlaten zyn geweest. Voorwaar daar in kan ons niemand verdenken van het geene gy schryft, dat onder de onze eenige zyn geweest, die tegen onzen genaadigsten Koning de hulp en bystand van Koning Sigismundus hebben verzogt: het kan wel zyn, dat eenige hem

hem tot zyn kwaad voorneemen hebben geraaden en opgehitsi, die daar over ook hunnen regten loon hebben ontfangen, en, wegens hunne ontrouw en verraad, naar verdienste gestraft zyn; maar dat iemand van de onze by Koning Sigismundus om hulp zou hebben aangehouden en hem gebedden, dat hy hier met vreemd Krygs-Volk in 't Land wilde komen, om dat te overvallen en verwoeften, onzen genaadigsten Koning en andere onschuldige vyandlyk te vervolgen en verdrukken, meenen wy vast, dat nimmer waar bevonden zal werden: in tegendeel is waaragrig, dat onze genaadigste Koning en Heer en wy Koning Sigismundus hebben doen weeten, en, door onze brieven, zeer zorgvuldig vermaand, voor dat hy zig herwaards op weg had begeven, dat hy, het vyandlyk gemoed en voorneemen afleggende en nalatende, als een vreedzaam, goedertieren en getrouw Koning, zyn Erf-Koningryk zou komen bezoeken, en onzen genaadigsten Koning en ons alle zou verzeekeren tegen alle geweld by ongelyk, door tuschenkomst van genoegzaamen en behoorlyken borgtocht, hem belovende, dat hy hier niemand zou vinden, die hem niet naar behooren zou ontfangen en onthaa-
len: boven dien heeft onze genaadigste Koning en Heer aangeboden, indien hy tydig wilde laten weeten, wanneer en op wat plaats hy 't scheep zou gaan, dat hy hem daar eene Scheeps-Vloot, bekwaam, om eenen Koning over te voeren, naar de waardigheid van eenen Koninglyken Persoon en de beide Ryken, te gemoed zou zenden; maar wat is 'er gebeurd? Koning Sigismundus heeft niet verwaerdigd daar op te antwoorden, maar alleen oope gedrukte brieven van genaade en verzeekering voor de Stenden des Ryks Sweeden overgezonden, onzen genaadigsten Koning en Heere voorby gaande, die daar uit ligt kon afneemen, hoe Koning Sigismundus hem geneegen was en waar hy hem te wachten had. Niet lang daar na is Koning Sigismundus

De Sweeden bidden Koning Sigismundus zyn Ryk te komen bezoeken.

deze

1608.

Koning
Sigismun-
dus komt
vyandlyk
in Swee-
den.

deze zyne oope brieven van verzeekering gevolgd, niet, gelyk gylieden schryfd, met zyn gewoon Hofgezin, maar met eenige duizenden toegerust Krygs-Volk van Duitschers, Hongaren, Schotten en Poolen, sterker, dan hy ooit tegen ons te veld is geweest van dien tyd af, dat hy heeft begonnen onze oopenbaare Vyand te zyn; gebiedende daar by de Finnen en Lyflanders, dat zy onzen genaadigsten Koning op de andere zyde zouden aangrypen. Voorwaar wy kunnen ons niet genoeg verwonderen, dat gy u in eene zo klaare, ontegenzeglyke en by de gansche Waereld bekende zaak, misgrypt, u niet schaamende te schryven, dat Sigismundus alleen met zyn gewoon Hofgezin hier in 't Ryk zou gekomen zyn; want was zulks geschied, gelyk toen hy uit Poolen hier kwam, om de Kroon te ontfangen, wy zouden hem op geene andere wys, als toen, onthaald hebben; maar laat ons hier in voortvaaren! Koning Sigismundus heeft, voor het aanneemen van zyne reis naar Sweeden, binnen Lubbeck en andere Zee-Steden, de scheepen en goederen, in die Plaatzten zynde, om hunnen handel te dryven, doen aanslaan en vasthouden, en daar laten verbieden, dat men in 't Ryk Sweeden geen toevvoer van eenige koopmanschappen, als koorn of dergelyke, zou doen, in 't welke ter dier tyd in Sweeden groot gebrek en duurte was: daar na in 't Ryk gekomen zynde, heeft hy, schoon hem alle poorten van Kasteelen en Vestingen oopen stonden, en de geene, die onze genaadigste Koning binnen de Stad en het Slot Carmar gesteld en bevel gegeven had, om hem, als hunnen wettigen Koning, met alle behoorlyke eer te ontfangen, hem niet in 't minste hebben tegengestaan, nog eenigzins anders, dan beernaamde, bejeegend, daadlyk, zonder lang uitsel, zyn vyandlyk gemoed getoond, doende die terstond verzeekeren, tegen zyne gegeve trouw en beloften, en zendende die gevangen naar Poolen, daar zy 2 Jaaren in swaare gevangenis zyn gehouden,

houden, verbiedende, door een oopenbaar verbod, dat niemand zig vervorderen zou de Diënaars van onzen genaadigsten Koning en Heer te huisvesten of haavenen; maar dat men die aan den lyve zou straffen; waar zy ook gevonden werden; gelyk hy ook naderhand deed; als hy met zyne gansche Krygs- magt naar Stekenburg was opgetrokken, hoewel onze genaadigste Koning en Heer hem daat; zo door Booden, als verscheide brieven, verzogt heeft het vreemde Krygs- Volk af te danken, en de geene, die hem tot zulk eenen onlust hadden opgerokkend, van hem naar hunne huizen te zenden, om daar te blyven tot den volgenden aanstaanden Ryks- Dag, met aanbod, dat hy, zulks gedaan zynde, insgelyks te vreden was naar zyn Vorstendom te trekken, en zig daar stil te houden, tot dat de voorn: Ryks- Dag was, en alle des Ryks Stenden vergaderd waren, voor welke hy bereid was reeden te geven van de Regeering des Ryks, in 't afzyn van Sigismundus, en zig te verantwoorden tegen een ieder, die hem zou willen beschuldigen, en te verwagten en na te komen het geene 's Ryks Stenden, naar Sweedsche regten en schikkingen, daar in zouden goed vinden en uitspreken; dog alles is te vergeefs geweest: want Sigismundus was zo zeer in haat en nyd tegen onzen genaadigsten Koning ontflooken, dat hy niet alleen tot geene billyke, regtmatige en verdraaglyke voorwaarden heeft willen verstaan, maar zelfs, dat hy onzen genaadigsten Koning, met de zyne, die zig onderwonden hem wat naader te komen; om beeter met elkanderen te spreken en de zaak neder te leggen, vyandlyk eerst, als Misdaaders, heeft aangetast en besprongen.

Koning
Karel
schryft
aan Sigis-
mundus.

Koning
Sigismundus
ast
eerst Ko-
ning Karel
aan, die
hem, te
ver-
geefs,
vriend-
lyk bejee-
gend.

Hier na is hy met zyn leger opgebrooken en ver- trokken naar Linkoppen, daar hem onze genaadigste Koning en Heer ook is gevolgd, hem weder noodigende en verzoekende tot eenen goeden, opreg- ten en vriendlyken Vrede- handel, en begeerende, dat hy voor hem niet zou willen wyken, die niet
IX Deel. XXIX Boek. Ff kwaads

1698. kwaads of onvriendlyks tegen hem gedacht had: dog dit alles heeft Sigismundus in den wind geslaagen en niet geagt, die alleen de zaak ondernam, op hoop, dat hem alle de Finnen nog te hulp zouden komen. en hy de geene, die op de zyde van onzen genaadigsten Koning waren, intuschen van hem zou doen afwyken, en by hem komen: en schoon eindlyk een stilstand en zekere dag beraamd was, om te zien, of men de zaken in 't vriendlyke kon nederleggen, heeft nogtans Jan Weijer, zonder dit in agt te neemen, zig meermalen vervorderd de wagten van onzen genaadigsten Koning en Heere te overvallen, op te slaan en tot in 't leger na te jaagen; waar door onze Koning, ziende, dat hy geen Vrede kon genieten, ten laasten genoodzaakt werd de wapenen by de hand te neemen en tot zyne verweering te gebruiken, het welke dus is afgeloopen, dat, Koning Sigismundus met zyn Volk uit het veld zynde, de uitkomst van den veldslag zig heeft gevoegd met de geregtigheid, en dus hem overgekomen is het geene hy eenen anderen had toegeschikt. Hy, door deezen weg zyn voorneemen mislukt ziende, is te raade geworden eenen anderen in te slaan, en begon, het geweld verlatende, goede woorden te geven en onzen genaadigsten Koning te bidden, om opschorting van wapenen en alle vyandlykheden, dat hy terstond, naar zyn begeeren, verkreeg; want schoon de zaak zo ver gebragt was, dat onze genaadigste Koning Sigismundus in zyne handen en geweld had, heeft hy hem nogtans niets kwaads of vyandlyks willen doen, maar den zynen geboden de wapenen neder te leggen en van alle vyandlykheid op te houden; en daar na zyn zy met elkanderen over een gekomen op deeze uitdruklyke voorwaarde, „ dat, in geval „ Sigismundus zyne schriftelyke en plegtige beloften „ van zulk een verdrag niet hield, en naar behooren „ nakwam, dan de Ryks Stenden ontslaagen „ bleeven van den eed der gehoorzaamheid, met „ welken

Koning
Sigismundus uit het
veld geslaagen.

Hy ver-
zoekt stil-
stand van
wapenen.

Verdrag
tuschen
de Konin-
gen Sigis-
mundus
en Karel.

„welken zy aan hem verplicht waren, zonder ge- 1608
 „houden te zyn hem verder voor Heer en Koning
 „te erkennen.” Dit verdrag was niet zo haast
 geslooten, of Sigismundus maakte zig heimlyk
 tegen aller Menschen hoop en verwagting, uit het
 Ryk weg, medeneemende de scheepen, met Geslacht
 en Krygs-tuig voorzien, die geschikt waren tot
 zyne reis tot Stokholm, daar hy, by het voorz.
 verdrag van Linkoppen, zo plegtig beloofd had
 terstond te komen: hy liet de Stad en Vesting Calmar,
 eene der voornaamste op de Grenzen van Denemar-
 ken, met vreemd Krygs-Volk bezet, door alle
 wegen van vyandschap op ons uitsortende den
 groten en bitteren haat, dien hy tegen ons en het
 Ryk Sweeden had opgevat, en nogtans toen niet
 naar zynen zin kon te werk stellen. Nu wilden wy
 gaerne van UL: wêeten, of gy immer van Sigis-
 mundus zoud kunnen lyden, het geene wy zo veele
 Jaaren, met goed geduld, op hoop van verand-
 ring, hebben uitgestaan: voorwaar! wy houden het
 daar voor, dat, had hy zig tegen UL: gedraagen,
 gelyk hy tegen ons gedaan heeft in alles, daar van
 te-vooren gewag gemaakt is, hy voor lang van
 UL: verlaten, en van de Regeering en Kroon van
 Poolen afgezet was. Het is nog versch in 't ge-
 heugen, hoe uwe Koning, Hèndrik de Valois, om
 dat hy heimlyk uit Poolen naar Vrankryk was ver-
 trokken, en op zeekeren tyd, by UL: bestemd, niet
 weder kon komen, om zelfs, met verlaten van zyn
 Erf-Koningryk, uwe Regeering te aanvaerden, ter-
 stond van UL: verlaten is geweest, hem uwe beloofde
 trouw en gehoorzaamheid opzeggende, en voortgaan-
 de tot de verkiezing van eenen nieuwen Koning,
 niet tegenstaande hy UL: beloofde en verzeekerde,
 dat hy de Regeering des Koningryks van Poolen
 met geene mindere geneegenheid en zorgvuldigheid
 in zyn afzyn zou ter harte neemen en doen bestellen,
 als hy, zelfs in Poolen zynde, mogt of kon doen,
 en gy hebt ter wereld geene andere reeden gehad,

Sigis-
mundus
vlugt uit
Sweeden.

Hy laat
Calmar
met
vreemd
Krygs-
Volk be-
zet.

3608.

om van hem te scheiden, gelyk klaar blykt uit de Gezantschappen en brieven, over deeze zaak over en weder gezonden. Wat geschillen 'er in de voorgaande Jaaren tuschen u en uwen Koning geweest zyn, is de gansche Waereld genoeg bekend: nogtans wy willen hier niet twisten, nog onderzoeken, wat reedenen UL genoodzaakt hebben, op dat wy niet aangezien en gehouden werden voor zulke, die ons met vreemde handelingen zouden willen bemoeijen; deed gy ook dus, zo zouden uwe en onze zaken in eenen beeteren staat zyn: dog het is hier zo ver van daan, dat, schoon Sweeden geen geringer Koningryk is, en immers zo weinig, ja veel minder, eenen Koning kan misfen, dan Poolen, wy egter ons gansch anders tegen Koning Sigismundus gedraagen hebben, dan gy; want, hoewel hy ons alle oopenbaare vyandschap heeft betoond, en wy daarom, volgens zyne eige schriften, beloften en bewilliging, daadlyk van zynen eed ontslaagen waren, zonder aan eenigen verderen band van trouw en gehoorzaamheid aan hem gehouden te zyn, is hy nogtans zo schielijk van ons niet verlaten en van het Ryk afgezet; maar wy hebben hem, door verscheide brieven, gebeden en gesmeekt, dat hy wilde wederkomen, om het Ryk te aanvaerden, regeeren, voor te staan en in alles te herstellen, volgens den eed, dien hy gedaan heeft, verklaarende, indien hy zulks wilde doen, dat wy, alle voorgaande verongelykingen ter zyde stellende, bereid waren hem weder aan te neemen, houden en erkennen voor onzen wertigen Heere en Koning en hem alle behoorlyke trouw en gehoorzaamheid te bewyzen: zo hem niet gelegeen was weder te komen, om het Ryk zelfs te regeeren, dat hy ons dan zynen Zoon wilde toefschikken, wy wilden dien voor onzen Koning en Heere aanneemen en houden. Dat dit dus geschied is, meenen wy, kan niemand loochenen, en werd, in alle gevallen, klaar beweezen uit de gedrukte oopenbaare handelingen

Die van Sweeden bleden Sigismundus aan alfe ongelyk te vergeven, zo hy wilde wederkeeren, of zynen Zoon zenden.

lingen en besluiten, hier over gehouden en genood- 1508.
 men op alle gemeene Ryks-daagen, die over deeze
 zaken gehouden zyn op verscheide tyden en Plaatsen, als te Jene-
 koppen en te Stokholm, beide in 't Jaar 1599, en te Linkoppen in 't Jaar 1600; op dit alles heeft Koning Sigismundus niet alleen ons niet waardig geagt een woord of letter, mondyk of schriftelyk, te antwoorden, maar heeft zig ook, blyvende by zyn voorig kwaad voornemen, onderwonden, ter vergelding van onze goede geneegenheid tot hem en zynen Zoon, de Fannen op nieuw tegen ons oproerig te maaken, hun vreemd Krygs-Volk zendende, om hen te versterken: boven dien heeft hy de scheepen, welke hy uit het Ryk gevoerd had, wel voorzien zynde van Volk en Krygs-tuig, naar het Slot van Elfburgh gezonden, om dat by verrassing in te neemen, welke daar op, en tegen de Onderdanen van Sweeden, alle mooglyke vyandlykheden van rooven, plonderen en anderzins gepleegd hebben. Nadien dan Koning Sigismundus ons en alle andere zyne tot dien tyd getrouwe Onderdanen van het Ryk Sweeden dus heeft behandeld, kan men niet geene reeden zeggen, gelyk geschryfd, dat wy van hem afgefallen zouden zyn, maar veel oer, dat hy ons en het Ryk van Sweeden heeft verlaten, ons zelfs oopentlyk beoorlogende, en heeft eindlyk ons daar toe gebragt en genoodzaakt zuke middelen by de hand te neemen en te werk te stellen, met welke wy ons en het Ryk van Sweeden tegen hem en al zyn vyandlyk geweld meenen te kunnen beschermen: en schoon deeze verhaalde beweegreedenen zo gewigtig en kragtig zyn, dat wy niet twyffelen, of alle Christen-Princen en Mogenheden zullen die goedkeuren; en ons vry verklaaren van de valsche beschuldigingen, die gy en uwe Koning Sigismundus, zonder grond en tegen de waarheid, ons zoekt te last te leggen, zyn er nog veele andere en grotere reedenen van zulk een gewigt, dat de minste daar van genoeg zou zyn,

1503: om eenen Koning zynen Kroon en Ryk te doen verliezen: want voor eerst is Sigismundus afgewee-

Hybteek
zyner
Groot-
Vaders
uitersten
wil.

Hy ver-
laat zyn
Erf-Ko-
ningryk,
neemd
een
vreemd
aan, en
ver-
vreemd
eenige
Gewes-
ten van
Sweedn.

ken van zynes Groot-Vaders uitersten wil, daar op nogtans het erf-regt van dit Ryk gegrond is, en zonder welkes onderhouding hy geen regt tot de Kroon van Sweeden kon vorderen; ten anderen heeft hy, zonder bewilliging van 's Ryks Stenden, ja tegen hunnen wil, zyn Erf-Koningryk verlaten, aanvaardende een ander vreemd Koningryk, op voor dit Ryk beswaarlyke voorwaarden; hy heeft eenige Gewesten en Landen weggegeven en van het Ryk vervreemd; hy heeft met vreemde Mogenheden verbonden gemaakt en geslooten, die voor dit Ryk zeer schaadlyk zyn, en zulks buiten goedvinden van onzen genaadigsten Koning en Heere, en de voornaamste Ledematen des Ryks, wier raad hy nogtans in de Regeering des Ryks by eede verpligt was te gebruiken: en, om het met weinig woorden te zeggen, hy heeft vergeeten en ter zyde gesteld alle zorgvuldigheid, welke hy billyk, als een Koning en Regeerder des Ryks, gestaadig voor het Gemeenebest had behooren te hebben; zonder zig te bekommeren met eenige zaken, aan welke des Ryks welvaaren gelegen lag.

Hybreid
Krygs-
Volk aan,
om de
Sweedn
te dwyn-
gen.

Hy ver-
trekt uit
Sweedn,
zonder
ordete la-
cen.

Terstond, na dat zyne krooning te Upsael was geschied, en hy alles niet naar zynen wil en voornemen kon volbrengen, heeft hy bestellingen gegeven aan Ernst Weijsen en andere, om een groot getal vreemd Krygs-Volk in 't Land te brengen, met welke hy de Sweeden dagt te dwingen, zo dat zy genoodzaakt zouden zyn in te willigen en te doen het geene hy begeerde; dog merkende, dat hem dat niet wilde gelukken, maakte hy zig terstond daar na vaerdig, en trok in allen haast uit het Ryk, zonder daar eenige de minste orde of bekwame Regeerings manier, daar naar het Ryk en 's Ryks zaken, in zyn afzyn, beheerscht zouden werden, te laten.

Over het Koninglyk Slot en de Stad Stockholm had

had hy eenen oopenbaaren Papist tot Stadhouder gesteld, en over zomtinge andere Kasteelen en Slooten van het Ryk eenige Liedén, die in een kwaad gerugt stonden, en boven dien onbevoegd en onbekwaam tot eenige Regeering wáren. Hy liet de Papisten hunne vergadering en vrye oeffening van hunnen Godsdienst toe, dat regt uit en oopenlyk streed tegen den Koninglyken eed en plechtige beloften, eeven te vooren door hem gedaan: behalven dit alles heeft hy zyné Bevelhebbers door zyne beveelen wel uitdrukiyk belasd; indien onze genaadigste Koning en Heer zig in deezen niet naar zyn genoegen wil te schikken, latende zyne Stadhouders en Amptenaars naar hunnen lust in 't Ryk begaan, 's Konings eed breeken, en de erf-vereeniging en wetten des Ryks, tot deszelfs onoverwinylike schaade en gewisfen ondergang, met den voet treden, en gedoogende de verdrukking van alle onschuldige Menschen, daar uit niet te wagten was, dan een inlandsche twist en Oorlog, gelyk kort daar na in Finland gebeurd is, daar, door toelaten van Sigismundus, eenige duizend onnoozele Boeren zyn vermoord en omgebragt, zy dan deezen onzen Koning, op de heevigste vyandlyke wys, met Ruiters en Soldaten zouden vervolgen.

Dit alles werd by ons niet slegs met bloote woorden gezegd, gelyk gy doet, maar kan, des noods, ten vollen beweezen werden door zeegel en brieven, gelyk wy dan overvloedig genoeg meenen getoond te hebben, dat nog onzen gehaadigsten Koning en Heere, nog ons, het verlies van Sigismundus Ryk en de oorzaak van deezen tegenwoordigen bloedigen Oorlog toe te schryven is, maar veel eer Sigismundus zelfs, die ons en het Ryk van zelf heeft verlaten en deezen aangenoomen, zonder dat wy hem daar toe, door eenig ongelyk, verwekt hebben; wy zullen verder uit alle voorleede handelingen klaar bewyzen, dat gy ook oorzaak tot deezen Oorlog hebt gegeven, en ons groot ongelyk doet,

Hy steld
Papisten
en oneer-
lyke Per-
soonen
over de
Kasteelen
en Steden,
en laat,
regen zy-
nen eed,
de Papis-
ten hun-
nen God-
dienst
oeffenen.

Hy laat
eenige
duizend
Boeren
vermoor-
den.

De Polak-
ken zyn
oorzaak
van den
Oorlog
tusschen
hen en
Sweedén.

1608. doet, door ons te beschuldigen, dat wy, zonder UL: te waarschuwen, uwe Landen, Lieden, Hui-zen en Kasteelen, niet bezet zynde, zouden overvallen en ingenoomen hebben. Gedenkt voor al, hoe gy, in 't Jaar 1596, door Stanislaus Dyaliusky, Stanislaus Rykousky en Nicolaus Sapicha, uwe aan ons afgevaardigde Gezanten, u niet ontzien hebt onzen genaadigsten Koning en Heer en ons te beschuldigen van eenige swaare misdaden, als van gekwerste Majesteit, door den eed te breeken, en dergelyke, welke gy ons nimmer kund bewyzen, daar toe zy van u uitdruklyk gelasd waren, als of wy, tegen eer, eed, en allen schuldigen pligt, tegen de hoogheid van Sigismundus gezondigd hadden door het uitschryven van den Ryks-dag te Suyderkoppen, zy hun voorstel met swaare bedreigingen sluitende, dat gy, wilden wy ons voorneemen en zulke handeling niet afstaan, beslooten had uwen Koning niet te verlaten, maar veel eer met alle uwe middelen, ja met lyf en leeven, hem het minste ongelyk, dat hem van ons mogt bejeegenen, te helpen wreken: en schoon uwe Gezanten hunne meening onder verbloemde woorden voortbragten, blykt nogtans uit den ganschen samenhang van hunne reedenvoering, dat die niet anders was, dan dat wy de handelingen en besluiten van den voorn: Ryks-dag zouden vernietigen, zo wy niet u en uwen Koning tot Vyanden wilden hebben, daar mede gy, naar onze gedagten, ons genoegzaam oopentlyk alle vyandschap hebt aangekondigd, het welke wy nogtans, u daar toe geene reeden gegeven hebbende, nimmer van u gehoopt of verwacht hadden: het geene gy voorsteld, dat wy de hoogheid en mogenheid van Koning Sigismundus verkracht en te kort gedaan zouden hebben, als onze genaadigste Koning en Heer, in 't afzyn van Sigismundus, volgens het over-oud gebruik van dit Koninkryk, en de vryheid, ons door onze Voor-Ouders nagelaten, de Stenden des Ryks te Suyderkoppen, met

Sweeden
van de
Poolen
gedreigd.

met goedvinden der Ryks Raaden, heeft doen beschryven en vergaderen, heeft, voorwaar! slot nog reeden: want het is kenlyk, dat 's Ryks Gouverneurs, over eenige 100 Jaaren, dezelve magt en dat gezag gehad hebben, blykende uit de vereeniging, tusfchen de drie Noordsche Koningen opge-
 regt, staande de Regeering van Koningin Margareta; ja zelfs kan uit de zaken van oude tyden be-
 weezen werden, dat 's Ryks Drosfaard niet alleen in 't afzyn des Konings, de nood zulks eischende, des Ryks Stenden mogt doen vergaderen, maar hem was ook voor eenige daagen magt en gezag gegeven, gelyk den Koning; welke vryheid van hy den anderen te mogen vergaderen, om te handelen over zaken, raakende het gemeenebest, het voor-
 naamste middel is, om voor te komen en weg te neemen alle verwarringen en ongereegeldheden, welke in eene Regeering ingekroopen waren, gelyk die toen in dit Ryk ontstaan waren en byna de over-
 hand gekreegen hadden, door het ontydig vertrek van Koning Sigismundus, en de kwaade Regeering, welke hy 'er gelaten had. Die van Lacedemoniën hadden hunne Ephores, andere Landen hebben tans nog hunne Raads-, Staats-, en andere vergaderingen, die weezendlyk niets anders zyn dan dagvaarden, gelyk u zelfs genoeg bekend is: gy hebt zelfs die vryheid in veel geringer zaken gebruikt, zonder dat gy u die hebt willen laten beneemen; want na dat, in 't Jaar 1591, binnen Cracouw een oproer was gereezen, zynde die van de Ridderfchap uit veele Waywodaschappen te Chimolinschia vergaderd, niet alleen zonder weeten, maar ook tegen wil en dank van uwen Koning, hebt gy denzelven geschreeven, dat gy nog eene andere groter byeenkomst meende te houden te Rademi, daar ook de Ridderfchap van het Groot Vorstendom Littauw zig by u zou mogen laten vinden: daarom beken-
 nen wy vrymoedig niet te weeten, wat u bewoogen heeft ons door uws Gezanten met dreigen en ont-

Vry-
 heid en
 magt der
 Sweed-
 sche Sta-
 ten.

Ephores,
 Raads- en
 Staats-
 vergade-
 ringen zyn
 dezelve
 zaak.

1608. zeggen te verbieden het geene gy zelfs, in uwe eige zaken, geoordeeld hebt regt en billyk te zyn, of gy moest alleeh Voorstanders en Beschermers der oude vryheid van uw Ryk willen zyn, en alle andere houden voor Slaaven en Lyf-Eigen: dog wat zult gy zeggen op het geene wy uwe Gezanten te dier tyd geantwoord hebben, gelyk u niet onbekend kan zyn, dat op den voorn: Ryks-dag te Suyderkoppen niets is beslooten, dan het geene gegrond was op den Koninglyken eed, de gemeene Sweedsche regten, den uitersten wil van Koning Gustavus, hooglofelyker gedagtenis, en de erf- vereeniging, en dat dit alles, in afzyn van Sigismundus, strekte tot eene vaste bestendigheid, welvaart en voorspoed van het Ryk, welke Ryks-dag nogtans niet noodig was geweest, had Koning Sigismundus, voor zyn vertrek uit het Ryk, eenige voorzorg gedraagen, om het Ryk, in zyn afzyn, naar behooren te laten regeeren. Wy hadden, voorwaar! nimmer eenige dreiging verwagt, (byzonder van u, welke wy meenden onze Bondgenooten te zyn,) om dat wy de vryheid en welvaart van ons Vaderland in agt en ter harte hebben genomen. Gy hebt het by dreigen en ontzeggen niet gelaten, maar hebt ons alles, toen door uwe Gezanten beloofd, wel deeglyk gehouden, zonder iet schuldig te blyven, zo dat, al hadden wy de regte meening van uwe dreigingen niet wel kunnen begrypen, gy ons naderhand die genoeg door de daad verklaard hebt: want gy hebt uwen Koning met een groot leger hier in 't Ryk gevoerd, om dat en ons alle te verderven; hem bystaande met alle het geene tot dien togt noodig was, zonder dat gy u kund verontschuldigen, als of hy zonder uwe bewilliging en hulp hier in 't Ryk gekomen was: want in tegendeel blykt genoeg, dat Sigismundus dien togt of Oorlog heeft begonnen met uwe bewilliging en bystand, zynde blykbaar, dat gy hem bygevoegd hebt uwen Onder-Kancelier, en uwen Krygs-Oversten Varensbeck, om over het

Beschuldiging der Sweeden ten laste van de Poolen.

het Volk bevel te voeren; gy hebt door dien Oversten veel vreemd Krygs-Volk aangenooten en in Finland gezonden, ter hulp der oproerige en wederstannige Finnen; gy hebt het Slot Wyburg, eene Vesting op de Grenzen van Sweeden, met Guarnizoenen laten bezetten: en als wy op den Ryks-dag te Linkoppen, in 't Jaar 1600, aan u schreeven, begeerende, dat gy u voor de toen aanstaande Bloei-maand rond uit zoud verklaaren, of wy u voortaan voor Vrienden of Vyanden zouden erkennen, also wy liever oopenbaaren Oorlog, dan geveinsden Vrede, hadden, op dat wy, in geval van Oorlog, te beeter en zeekerder onze zaken mogten doen beleiden, hebt gy den Bringer des briefs in hegtenis gesteld en meer dan een Jaar gevangen gehouden; een half Jaar daar na hebt gy ons eerst geantwoord, en zulks zo twyffelagtig, dat wy daar door van uwe meening veel onzeekerder werden en bleeven, dan te vooren. In Lyffland hebben uwe Gemagtigde en Krygs-Overste, door oopenbaare beveelen, het Volk en de Inwooners opontboden tegen onzen genaadigsten Koning en Heere, eer die ooit eenen voer daar in stelde, het welk gy niet kund loochenen, als zynde waar en een ieder kenlyk: over zulks kunnen wy ons niet genoeg over u verwonderen, dat gy u niet schaamd ons na te geven; dat wy dezen Oorlog begonnen, daar toe oorzaak gegeven en uwe Landen en Vestingen onverwagt ingenooten en verrasd zouden hebben; nadien dan door dezen volkoomen is getoond, dat Sigismundus, door zyne eige schuld, vervallen is van het regt, dat hy tot dit Erf-Koningryk gehad heeft, en dat hy en gy te zamen den Kryg tegen ons hebt aangenooten, zonder dat wy u door eenig ongelyk daar toe hebben verwekt, is het ook billijk, dat gy voortaan sflaat aan Sigismundus den naam van Koning van Sweeden toe te schryven, en niet verder welgerd onzen genaadigsten Koning en Heere, Karel den IX^{den}, te erkennen en benoemen als Koning van Sweeden.

1600

Koning
Sigismundus door
zyne eige
schuld
vervallen
van zyn
regt op
Sweeden;

Soernaa-
men van
Karel, Ko-
ning van
Sweeden.

Got-

§ 608. Gothen, Wenden, Finnen, Carelen, Lappen, Tsjanier, en Esten in Lyfland, gelyk by, door Gods genaade, by eenpaarige stemming van alle de Stenden des Ryks, en uit kragt des regts van opvolging, dus by ons is verkooren, gekroond en bevestigd: 'er was ook roeden, dat gy u voortaan maatigde van alle onwaaragtige beschuldigingen, allaeu strekkende, om de harten te verbitteren, en met welke gy onzen genaadigsten Koning en ons, tegen alle betaamlykheid, beswaard; en het is ook meer dan tyd, dat gy begint te denken, hoe gy u, eerst met den Almagtigen God, en daar na met onzen genaadigsten Koning en des Ryks gemeene Stenden, over deezen aangevangen Oorlog en zo veel vergooten bloed, zult verzoenen, op dat de oude vriendschap en eenigheid, die altyd tuschen deeze twee lofelyke Koningryken geweest, en nu door uwe schuld vervallen is, hersteld mag werden; zo gy dit niec doet, is het zeker, dat Gods regtvaardige straf u in 't einde zal agterhaalen en overkomen.

Uwe beschuldiging, aangaande het inneemen van Dennemunde tegen de gegeve beloften van bestand, stellen wy, als zeer onwaaragtig, by de voorgaande: want gy hebt geene letter in handen, ten bewys, dat onze Koning of wy eenig bestand hebben gemaakt; maar wy hebben geschreeven en aan andere bevoelen te schryven, dat wy wel tot eene handeling van Vrede of bestand geneegen waren, wanneer men daar toe wederzydsch Gemagtigde wilde afvaardigen, en op 's Ryks boodem of eene andere geleege plaats zonden, dog dat egter, geduurende zodanige handeling, elk zyn best zou doen, daar uit blykt, dat gy met geene reeden kund zeggen, dat wy, tegen eed en belofte, by verradery, gelyk gy ons, tegen de oopenbaare waarheid, beschuldigd, Kasteelen en Vestingen zouden ingenoomen hebben; maar wy hebben die verkreegen door Gods hulp, de klokkeheid van onze Soldaten, en een gewoon Krygs-geweld, ziende, dat gy voorneemens waart ter kwaade trouw

m et

met ons te handelen, alleen den stilstand zoekende, om tyd te winnen, tot dat uwe Inlandsche beroerten ter neder gelegd zouden zyn: niet tegenstaande dit is onze Koning nog wy niet ongeneegen geweest, om eenen vasten Vrede of een lang bestand te doen handelen en besluiten, en heeft de Koning, het begeeren van uwen Veld-Oversten daar op verstaan hebbende, ten dien einde zyne Afgevaardigde naar Lyfland gezonden, namelyk den welgebooren, eerwaerden, eedelen, eerentfesten, welgeleerden en manhaftigen Magnus Brahe, Graaf van Wyslingsburg, Vryheer van Ridbeholm en Apholm, Maar schalk van het Ryk Sweeden; Nicolaas Bilke, Vryheer van Sale-Strad; Mr. Pieter Kennicius, Bischof van Strengenes; Mr. Laurens Paulinus, Bischof van Scara; Otto Morner te Abo, en Philips Scheyding, Stadhouder op de Nerva: zo gy nu insgelyks daar toe begeerten hebt, en uwe Gemagtigde ten zelve einde ook doet verschynen, zal men zien, waar toe de zaken kunnen gebragt werden; zo niet, blyft de schuld by u, gelyk die altyd aan uwen kant geweest is: wy hoopen, en twyffelen ook niet, of de Almagtige God zal onzen Koning en ons in eene zo regtvaardige zaak nimmer verlaten.

Naamen der Sweedsche Afgevaardigde tot den Vrede of bestand.

Wy hebben over de wisfeling der gevange aan uwe Gemagtigde geschreeven, en, naar uw en der voorsz. Gemagtigde begeeren, eenen Eedelman naar Colburg gezonden, die gelast is met den geenen, die daar van u afgevaardigd zal zyn, te handelen en sluiten de plaats en den tyd, om die gevange te verwisfelen. Dit heeft ons goed gedagt naar alle billykheid u op uwe brieven te antwoorden, gelyk de nood en gelegenheid der zaak vereischte, van welk antwoord wy u twee brieven van eenen inhoud hebben doen schryven, zendende den eenen naar Colburg, en den anderen met de gevange Poolen, om u te antwoorden. Gegeven op het Koninglyk Slot Stokholm, den 17^{den} van Wynmaand, des Jaars 1608.

De Koningin van Vrankryk heeft, den 15^{den} van

Gras-

1608. Grasmaand, haaren derden Zoon gebaard, die genoemd werd Hertog van Anjou, daar over in de ver-eenigde Landen vreugd gevierd werd.

Den Kon-
ing van
Frankryk
een Zoon
gebooren.

Eene
over-
speelige
Vrouw te
Middel-
burg door
haaren
Man
doorstoo-
ken.

Den 17^{den} van Grasmaand werd te Middelburg in Zeeland zeekeere Guiliam Leliers, die onlangs getrouwd was, gevonden by de Vrouw van zynen Vriend, diens naam wy verswygen, wiens Vrouw den naam had van wat vriendlyk te zyn, welke Kinderen gebaard had. Deeze Leliers in zynes Vriends huis zynde, werd die zyn Vriend door zyne Huisvrouw uitgezonden, onder dekzel van eenen brief te bestellen aan een schip, dat naar Bergen op den Zoom voer, en de Meid werd ook uitgezonden, om booter te haalen: dog het schip vertrokken zynde, keerde de Vriend wat eer naar huis, dan zyne Huisvrouw en Leliers dagten: hy de deur geslooten vindende, oopende die met zynen sleutel, trad tot in eene agter-keuken, betrapte daar den voorn: Leliers, met zyne Huisvrouw boeleerende, en meende dien met zynen deegen te doorsteeken; dog hem alleen aan den hals wat kwetende, viel de steek in de borst van de Vrouw: de Boeleerder liep het huis uit, en hy hem na, tot dat die zig in een huis borg; ondertusfchen kwamen de Buuren, en een Predikant, die daar omtrend woonde, in huis, vonden de Vrouw doodlyk gekwetst en vermaanden haaren besten; daar na de Man wederkeerende, de Boeleerder hem ontloopen zynde, beklaagde elk de zonden en toonden leetweezen, en de Vrouw is terstond gestorven; dog hy om den doodslag niet wykende, is gevangen genomen: de Boeleerder ontloopen zynde, is de Schout in zyn huis en goed gevallen, des de Vrouw en Schuldenaars hunne gerechtigheid zoeken. Dit zy ten voorbeeld der Overspeelers.

De Engel-
sche ont-
weldigen
een Hol-
landsch
schip, om
naar Bar-
baryente
vaaren, of
geen roo-
ven.

Wy hebben te vooren verhaald, dat veele Engelse Muley Sedan, Koning van Marocques, dienden, en de Koning nu weder overwinnende, hebben eenige Engelse gezogt derwaards Soldaten te voeren, en eenige Hollandsche schepen te ont-
wel-

weldigen, om daar mede derwaards te komen: deeze tien of twaalf, zo het scheen, geleid door eenen Kapitaen Sackwel, vonden, in Lentemaand, te Londen eene schoone Hollandſche Vlie-boot, van omtrend veertig vaaten, toebehoorende aan Schipper Mooi Jakobs van Enkhuizen, die, naar huis vaarende, door hen aangesprooken werd, om met hem naar Holland te vaaren, met nog twee Vrouwen, wier Mannen in Holland waren, om beeter aanzien te hebben: dus deeze inneemende, is het ſchip afgedreeven naar het voorland, daar zy, de wind oost en dus naar Holland tegen zynde, den Schipper met zyne agt Boots-Gezellen hebben overweldigd en ondergeflooten, zyn westwaards voor den wind gezeild, en hebben ten laaften, na veel dreigen, den Schipper met zyn Volk en de Vrouwen in den westkust van Engeland aan land gezet, zeggende, zy wilden naar Barbaryen vaaren, tot dat einde, om te gaan zee-rooven, daar alom meer Volk inneemende.

Desgelyks is, in 't einde van Grasmaand, Cornelis Gileynsz: een Schipper van Vlisſingen, gebeurd, die, met een klein bootje met drie Mannen naar Engeland varende, ingenoomen heeft zes Engelsche, als Reizigers, met eenige Turksche Slaaven, in Sluys bevryd, welke in Nederland met werken hun brood gewonnen hadden: het ſchip onder Engeland gekomen zynde, hebben de zes Engelsche den Schipper in de kajuit geſlooten en dus het ſchip, met de Reizigers, overweldigd, zeggende naar Barbaryen te willen vaaren, en zeilden voor den wind tot onder het Eiland Wicht, daar zy, de wind tegen zynde, het anker uitworpen; in 't ſchip wat wyn gelaaden zynde, hebben zy zig vol gedronken, en den eenen Turk, die een kloek Man was, gebeden met hen aan te ſpannen, zy zouden hem in Barbaryen vrystellen, daar toe hy bewilligde: dog hoorende hen onder elkander beraadſlaan het Volk over boord te werpen, vernam hy wat Engelsch verſtond, vreesde hy ook voor zyn leeven; daarom hy zig, als zy wel

Een Turk
alleen
verloſt
een ſchip
van Vliſ-
ſingen,
door En-
gelsche
Dieven
overwel-
digd.

ge-

1608. gedronken hadden en een deel waren gaan slaapen; zynde de wind westlyk, om naar Vlisfingen te vaaren, verkloekte, doorstak den eenen, die de wagt had, met zyn eigen geweer, wondde eenen anderen doodlyk, riep de Schippers, hen verlossende, daar zy laagen, en overmeesterde de Engelsche met hunne hulp: den eenen, die zig Kapitaen maakte, en zig dapper weerde, hebben zy ten laasten doodgestooken, en dus zyn zy met het scheepje naar Vlisfingen geloo- pen, daar zy de drie leevende aan de Overheid ter straffing overgaven: de twee gekwetste storven aan hunne wonden, eer zy aan land konden komen. Dee- ze Turk werd zeer gepreezen, en trok naar Prince Maurits om eene vereering, zynde ontbouden. Dit is eene waarschuwing voor de Schippers, om toe te zien wat Reizigers zy inneemen.

Een schip
te ver-
geefsch
toegerust
op Guia-
na.

In deezen voor-zoomer hebben Sir Eduard Michelborne en Sir Walter Rayleigh, gevange Rid- ders, met Siluan Schore, in Engeland een schip naar Guiana uitgereed en voor een Jaar van nooddrust voorzien, onder den Schipper en Pilot Michiel Lett; dog zy hebben niets uitgereg, hebbende zig een deel van hun Volk laten bedriegen, door schoone woor- den verleid, die gevangen en dood gesmeeten wer- den; en dus zyn zy, na eenigen tyd, wedergekeerd.

De Schar-
meester
van Engo-
land
schielyk,
spreken-
de, ge-
storven.

In Engeland is des Ryks grote Scharmeester, de Graaf van Dorset, zeer schielyk gestorven in Gras- maand, zittende in den vollen Koninglyken Raad, pleitende in zyne eige, of zynes Zoons, zaken, be- schuldigd zynde van te veel gunst, daar over hy te driftig werd, als hy een schrift meende te leezen, lag zyn hoofd in zyne hand en storf, dus zittende en spreekende, en zelde neder; het is opmerklyk, dat God zulk een voorbeeld stelde in een zo aanzienlyk en groot Gezelschap: zyn naam was Sir Robbert Hackfield, van Ridderlyken stam tot Graaf gekomen, en nu was hy 72 Jaaren ond, zynde een zeer kloek en naerftig Man, veel door de voorgaande Koningin gebruikt, en, in 't Jaar 1587, in Holland gezonden,

om de partyfchappen tusfchen Leycefter en de ver- eenigde Landen te befliften, daar in hy zig wel ge- droeg, en heeft zeer ryke Kinderen nagelaten. De Heer Robbert Cijil, Geheimschryver en Graaf van Salisberry, wiens Vader dat ampt te vooren bediend had, werd in zyne plaats tot Schatmeester van Engeland aangesteld.

1668

Omtrend deezen tyd werden de tollē in Engeland verhoogd, of eene nieuwe belasting op de koopman- fchappen gesteld, en op Michiels-dag ingevoerd, van vyf ten honderd op alle koopmanfchappen, derzelve waarde gerekend zo na men kon, boven de oude tollē van zes en een vierde ten honderd, uitgenooten de laakens en andere wollen, die byzonder zeer grote tollē betaalen, de vreemde meer dan dubbel zo veel, als de Engelsche geven; en hoewel dit streed met de onderlinge verbonden en onderhandelingen met de vereenigde Nederlanden, hebben die nogtans zulks gedoogd, ten aanzien van den tegenwoordigen staat der zaken, daar in zy de gunst van dien Koning noodig hadden.

De Tollē in Engeland verhoogd.

Den 14^{den} van Bloeiimaand kwam Kapitain Nieuwpoort, die omtrend honderd vyftig Mannen by de nieuwe Engelsche Volk-planting in Virginiën gebragt had, te rug, eenen Zoon van die kleine Koningin medebrengeude; hy zeide, dat het een goed Land is, vol van vrugten, wyngaarden en goed Volk, voer weder in Hooimaand derwaards, en was 'er in 5 Weeken gekomen.

De Engelsche Volk-plantingen in Virginiën bezigt.

Te Greytz in Carnten was, in 't einde van Gras- maand, gestorven Maria van Beijeren, Weduwe van den Aards-Hertog Karel van Oostenryk, Zoon van Keizer Ferdinand, zynde Moeder van veertien Kin- deren, namelyk vyf Zoonen en negen Dogters, van welke Sigismundus, Koning van Poolen, twee ge- trouwd heeft, de eene na den dood der andere, heb- bende by elke eenen Zoon gewonnen; eene Dogter was getrouwd met Sigismundus Battory, Vorst van Sevenbergen, van welken zy gefcheiden is en heeft

Maria van Beijeren, Moeder der Koninginnen van Spanje en Poolen, gestorven.

1608, zig in een Klooster begeven; eene is getrouwd met den Koning van Spanje, welke reeds twee Zoonen en twee Dogters heeft gebaard; in dit jaar is nog eene getrouwd met den groten Prince, Zoon van den Hertog van Florençen, welke ook Kinderen baard: van de Zoonen is de oudste Ferdinand jong gestorven; de tweede Ferdinand, Aards-Hertog van Oostenryk, regberd in Caraten, Stiermark, en daar omtrend, wiens Broeders zyn Maximiliaan, Bisschop van Breslau in Silesiën; en Leopold, Bisschop van Straesborgh en Passau, zynde Karolus vroeg gestorven; aan deezer aller Moeder, nu gestorven zynde, werd grote yver en drift in den Godsdienst roegeschreeven, de driftige Jesuïeten daar mede zeer vervoerende door haare Zoonen en Dogters, en was daar door ook oorzaak van grote onrust in haare eige Landen, in Poolen en elders.

Dood des
Keur-
Vorsts
van Bran-
denburg
en des
Hertogs
van Lo-
raynen.

Omtrend Bloemaand is gestorven de Mark-Graaf, Keur-Vorst van Brandenburg, wien in 't Keur-Vorstendom is gevolgd Johan Sigismundus, die, de oudste Dogter des Hertogs van Pruïsen, gebooren uit de oudste Dogter van Kleef, getrouwd hebbende, de Vorstendommen van Gulik, Kleef, enz. vordert. Nog is gestorven de Hertog Karel van Lottheringen, wiens Moeder was de Dogter van Christiaan den II^{den}, Koning van Denemarken, en Isabella, Zuster van Keizer Karel; hy heeft by eene Dogter van Frankryk Zoonen en Dogters nagelaten; de oudste Dogter is getrouwd met Costaus de Medici, Hertog van Florençen, die veele Kinderen gebaard heeft; nog eene is getrouwd met Hertog Willem van Kleef, die geene Kinderen heeft; de oudste Zoon regeerd nu; de tweede is Marquis du Pont, en de derde is als Kardinaal en Bisschop van Straesborgh gestorven.

Oproer in
Ierland.

Uit Ierland waren eenige Aanhangers des Grafs van Terroen naar Rome gevlugt, welke behendig eenige Sterkten en Kasteelen in 't Noorden van Ierland op eene goede Haaven, la Foulie genoemd, in

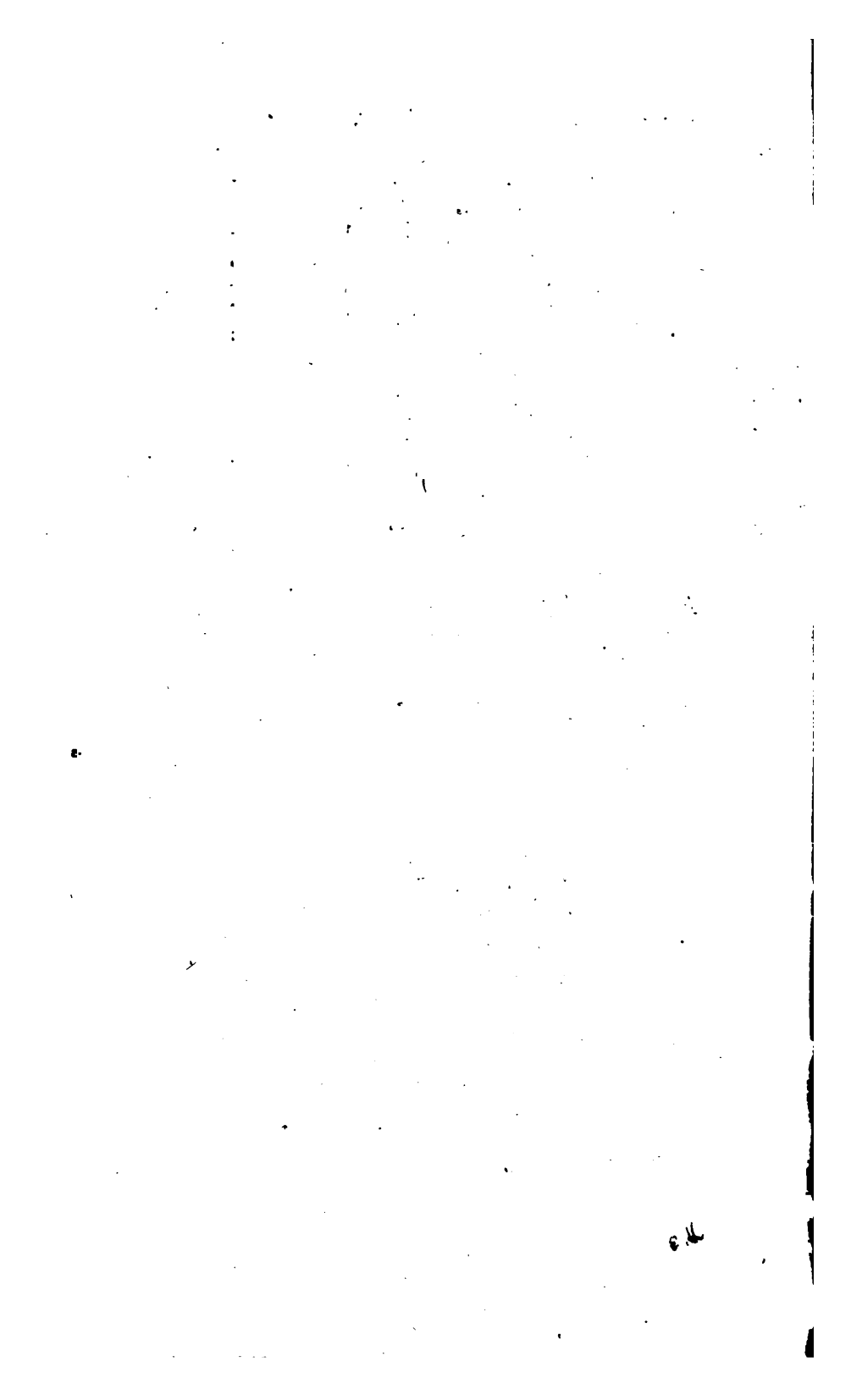
naamen, daar zy goed grof Geschut vonden, het welk 1608:
altijd de Wederspannige in Ierland ontbrooken heeft:
dog in Bloei maand werden zy 'er weder uitgedree-
ven; des eenige met veele Koejen in de wildernissen
vlugten, daar zy dapper vervolgd werden. Koning
Jakob het Land alom sterkende tegen alle invallen,
die uit Spanje gevreesd waren, werden deeze alle
verstrooid, verlaagen en gevangen, terwyl Terroen
met zyne Huisvrouw en Kinderen te Romen van den
Paus wel onthaald werden, daar de Graaf van Tir-
konel storf, en zederd is daar rust geweest.

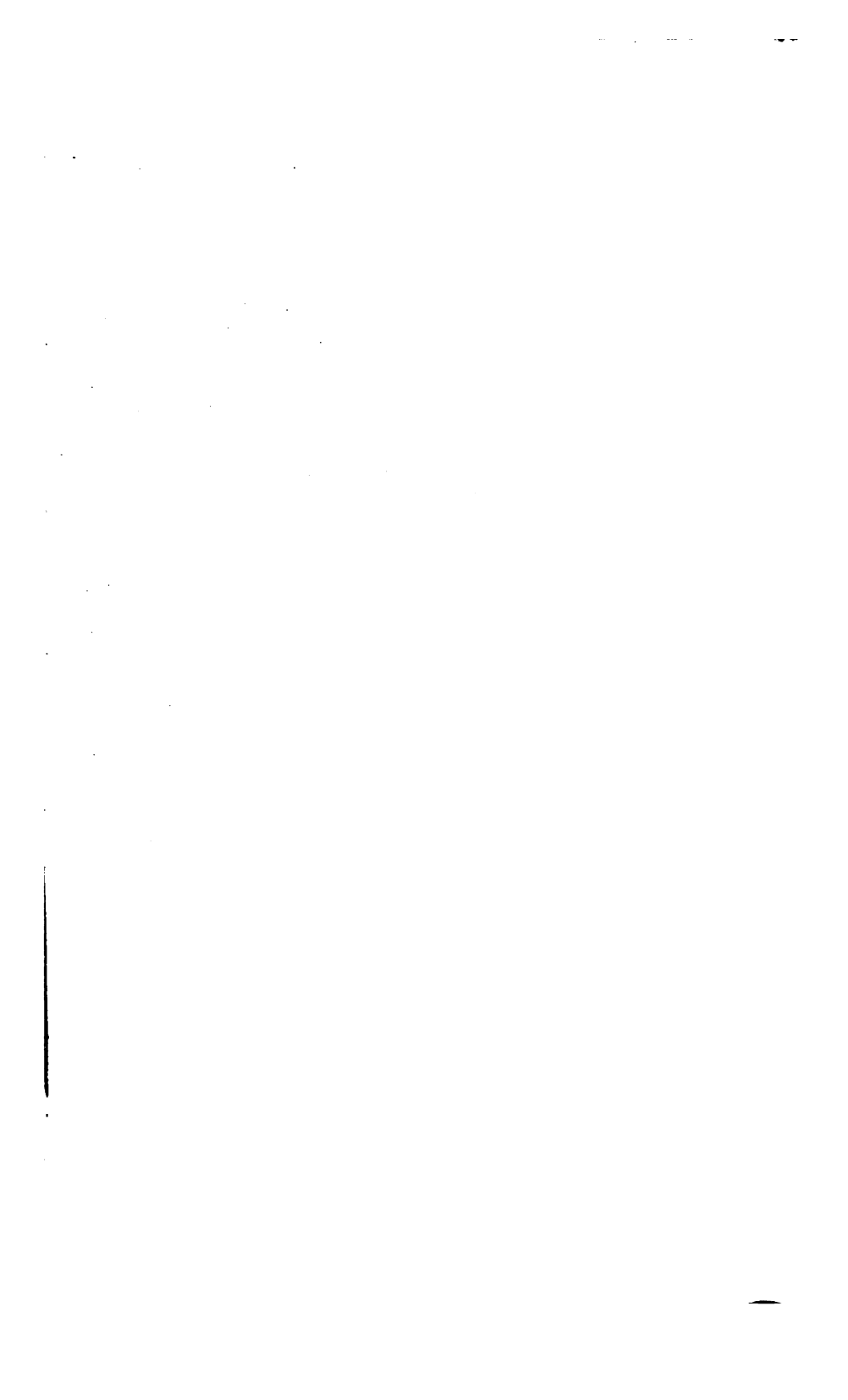
De Graaf
van Can-
tecroy
trouwd
eene Bas-
taard-
Dogter
des Kei-
zers.

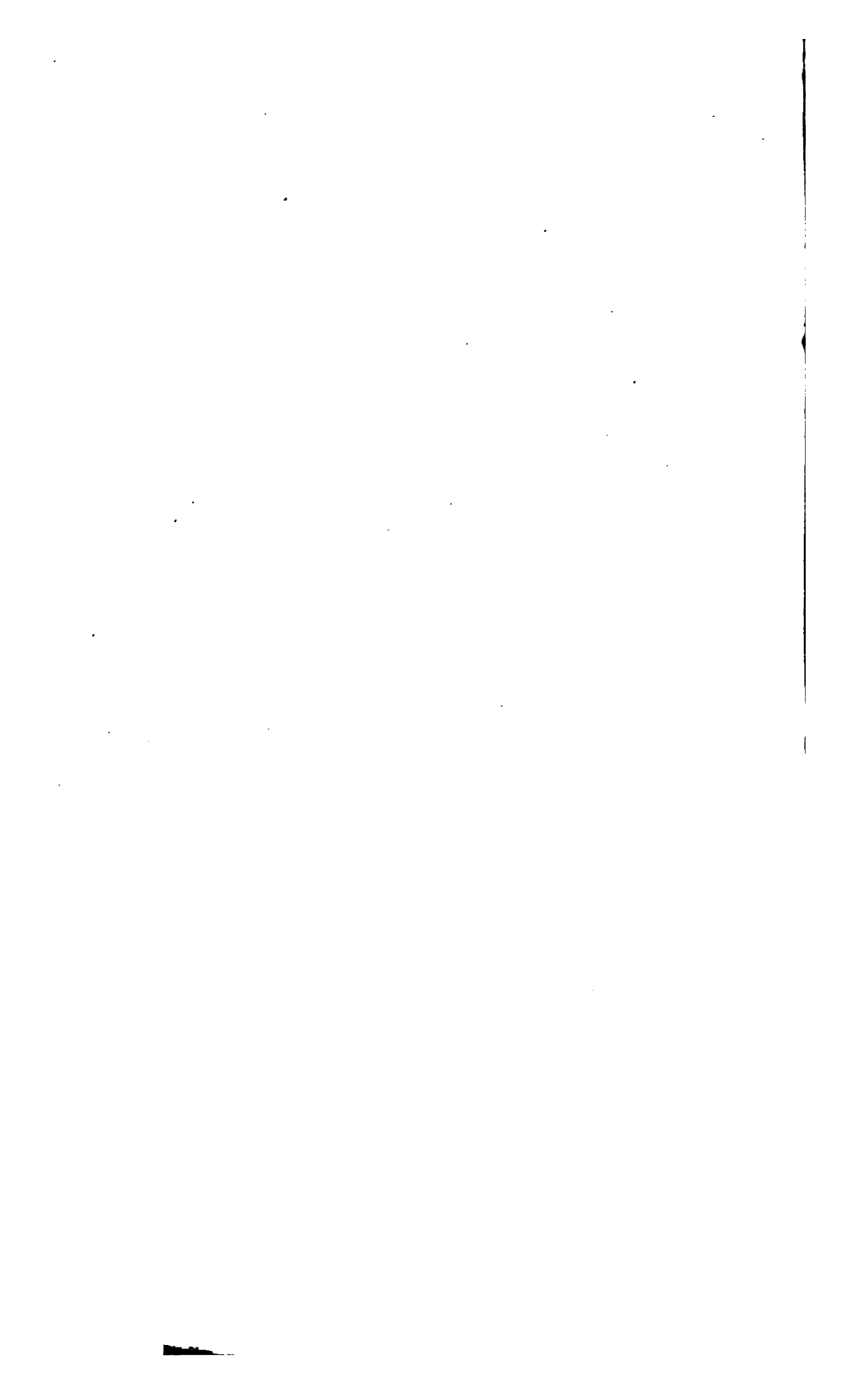
De Graaf van Cantecroy, van den Huize van Gran-
velle, in dit Jaar eene Bastard-Dogter van Keizer
Rudolph getrouwd hebbende, is met haar in Bour-
gognien getrokken en daar gegoed.

*Einde van het negenentwintigste Boek
en negende Deel.*

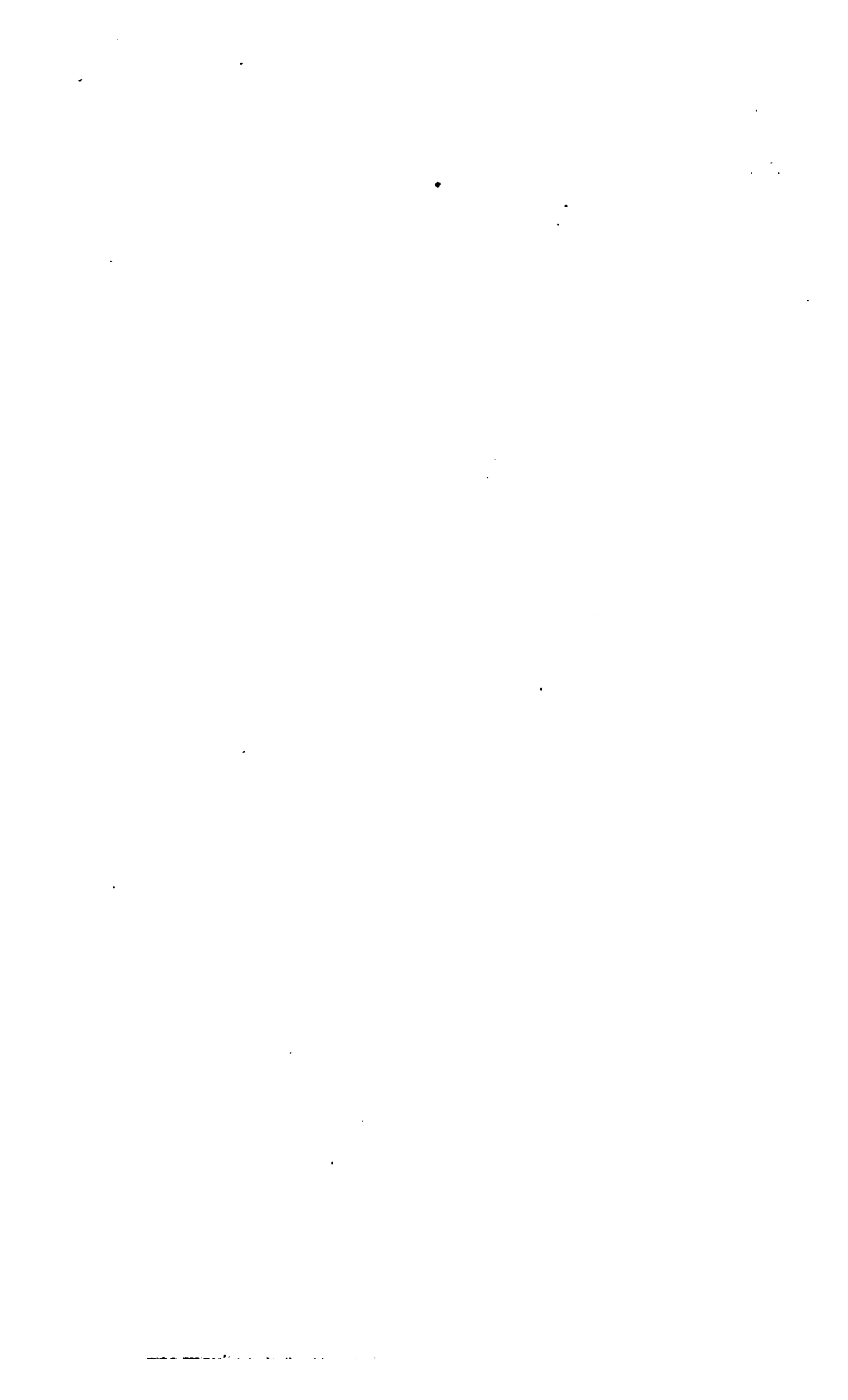

FEB 18 1942

